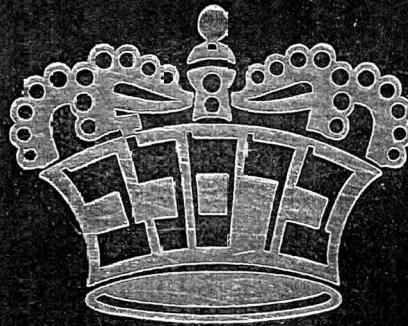

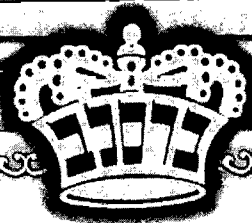
77

ספר
אֲשֶׁר בַּנְּחָל

חלק ק"ח

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חלק ק"ח

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור חכמה
יסדתם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרגה ודרגה מכל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנוי ומיפד על פי דברי

רבינו הקדוש והנורא, אור הננו ונחפון

בוצינא קדישא עילא, אדוננו, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הנאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רו לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

ממרא מדרשים וזהר הקדוש

חובא לדפוס על ידי

חסידו ברסלב

עיר הקדש ירושלים תרכ"א

שנת תשע"ג לפ"ק.

הפתכת להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדש
Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדש חסידי ברסלב בארץ ובהול
שעל ידי עמותת יט"מח צדיק - קהלת ברסלב בגליל
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 42 יבנאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה הרב רבי גמון
זכרוננו לברכה הפליא
לעשות צוה פל ימיו לקרב
צני אדם לעבודת השם
יתצנך, ולהודיע להם
מנוראות נשגבות מעלת
קדשת רצנו זכר לדיק
לברכה, ומעלת קדשת
פורחו ושיחומיו וכו' וכל
עניניו הקדושים והרצה
לכאז ספרים קדושים צוה
ולהדפיסם, בצדי לקיים
יפיו מענינותיך חוזה".

(הקדמת ימי מוהר"ן)

פֶּתַח דְּבַר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כְּמָה פְּעָמִים בְּכִמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחֲיִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֹדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הַרְאֵשׁוֹן שְׁנִדְפַס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּכָם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֹדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲר־כֵּן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיָּפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּחְכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְמֻצִית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֵמֶל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עִתָּה אֶת כְּרֵף קי"ח,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֵף אַחַר כְּרֵף, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזוֹה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְרָף חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזוֹהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלָא וְנַעֲלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ
אֱלֻקִּים זִיוֹלְתֶיהָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שִׁלְמִי'ה', אָמֵן
! וְאָמֵן !

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בַּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאֵדָם לּוֹמֵד, צָרִיךְ שַׁיְקַבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שַׁיְקַבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שֶׁלּוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעַצְמוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים, שֶׁמִּתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בַחֲיָנָתוֹ, וְכְפִי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבֵּנוֹת שֵׁישׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעֲט, וְכָל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, כְּשִׁיזְכֶּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיָבִין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מַעֲמַד וּמִצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכָל מֵה שְׁאוּמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיךְ לְקַבֵּל עָלַי כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבַרְיוֹ יָמִין וּשְׂמֹאל, וְכִמוֹ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה (סִפְרֵי, שׁוֹפְטִים י"א): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שֶׁהוּא שְׂמֹאל וְכוּ'; וְלִהְשַׁלִּיךְ מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שֶׁכָּל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקַּבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שְׁכָל עַצְמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכֶה לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הצדיק והרב האמת, או יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק ודברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלים בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכמה ספרים לאֲלָפִים ולרַבּוֹת מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחמור בן בנו של קל וחמור כִּמָּה אלפי אלפים ורוב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרךנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כִּמָּה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שפן וכל שפן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כִּמָּה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, פאשר יראה הרוצה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה ויקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, פי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, פי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, פי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, פי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן פן יהי רצון!

ספר

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

פְּרָךְ קִיחַ

כז תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, א' דְּרָאשׁ־חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גִּדְלֵי הַשְּׂמֻחָה שֶׁהַכִּנְסֵת בִּי, שֶׁהַשְּׂלֵמֶת
עִם ... נְרוֹ יְאִיר, כִּי מֵה צְרִיכִים מַחְלֻקוֹת וּמְרִיבוֹת, אִם לֹא רוֹצִים
לְדַבֵּר עִם מִי־שֶׁהוּ, מֵהֵיכָא תִּיתִי וְכוּ', גַּם־כֵּן אֵין עַל זֶה הַצְּדָקָה, אֲבָל
לֹא שֶׁתְּהִיָּה שְׁנֵאָה, וּבַפֶּרֶט בְּקַהְלָה שְׁלֵנוּ, שְׂזָה הֵכִי גְרוּעַ, שִׁיְהִי
כַּתוּת כַּתוּת, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם אֹרֵב מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, רַק לְהֵרֵס
אוֹתָנוּ, אֵךְ הוּא יִתְבַטֵּל קִדְּם לְפָנַי שִׁיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת זֶה, וְתִגִּיד
לִידִידָנוּ ... נְרוֹ יְאִיר, שִׁיִּסְפֹּר לָךְ מֵה שְׁאֲמָרוֹ לוֹ ב... אֵיךְ
שֶׁהַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׂמוֹ, שְׁלַח כָּל הַזְּמַן מַכְתְּבִים, וְגַם צִלְצַל
בְּמִסִּירוֹת עֲלֵינוּ, וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב שֶׁתִּדַּע, כִּי אִם יְבוֹא עוֹד פֶּעַם לְדִין
תּוֹרָה, תִּקַּח אוֹתוֹ לְעֵדוּת, אוֹתוֹ וְאֶת ... שֶׁהִיוּ שָׂמָה, בְּאֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר

ואין לשער את רשעותו, והחצפה שלו, ואוי להם ל'רע-בנים'
שרוצים לחפות עליו.

מה אמר לך, ידידי היקר! עלה לי הקמת הישוב ביבנאל ממש
במסירות נפש, וכן עם הבריאות שלי, וכמעט שעזבתי את הכל, אף
כשראיתי את אלו הצעירים שחתנתי אותם, וכל פונתי היתה רק
לשם שמים, לקדש את שמו יתברך ברבים, ולזכות אותם שיהיו
קדושים וטהורים בקדשת הברית, כי לדעתי רק זה הפתרון —
לפתור את כל הבעיות של בני הנעורים בדור הזה — לחתן אותם
בגיל צעיר, והם כלם שמחים ועלויים, הן הבנים והן הבנות,
שיכולים להתחתן סמוך לפרקם, וכך אינם צריכים לעבור את הסבל
שעוברים כל הבני נעורים בלי יוצא מן הכלל כשמתבגרים, בפגם
הברית, רחמנא לישזבן, וחטאים הכי מגנים, ואני רוצה להציל
אותם מזה, ורק זו פונתי, כי אני יודע מה שעובר על בני הנעורים,
ולדעתי, אני יחידי בדור, לצערי הרב, שיודע בדיוק מה עובר על
בני הנעורים, ואני מעיד עלי שמים וארץ, שאין אדם בזה העולם,
שיודע כל-כך בדיוק מה שעובר על בני הנעורים כמוני, ואני
מתפאר בזה, לצערי הרב, שאני צריך לדעת מפל הלכלוכים והטנפת
וכו' וכו', אבל מה אעשה, שבאים אל ביתי יום יום בחורים
ואברכים וכו' וכו', ומספרים לי כל מה שעובר עליהם וכו' וכו',
ולזה קנא קנאתי להקדוש-ברוך-הוא, ואני מקנה, שכל הבחורים
שילמדו אצלי, יצליחו מאד מאד, הן בלמוד תורה הקדושה, והן
במדות, ויתחתנו סמוך לפרקם, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם אורב עלי
כל-כך, תאמין לי, מה שבחור אחד לומד פה אצלי, עשרה בחורים
במקום אחר לא לומדים, והעקר מה שלומדים אצלנו — זו חכמת
החיים, שיצטרכו את זה לכל החיים.

ולכן בזה שבשרת לי, שהאברך ... גרו יאיר, לקח את עצמו
בידים, ואומר שעור בגמרא ובמשנה ברוחה, ממש החיית אותי, כי
הכולל הזה הוא מאור עיני, כי סוף כל סוף אנחנו לא נשאר פה
לנצח, יבוא היום ונצטרך לצאת מפה, זה לא יועיל לנו שום דבר,
אם אנחנו לא רוצים או כן, יבוא הזמן ואנחנו נצא מזה העולם,

וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת הַיָּמִים שְׁלוֹ, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם 'גּוֹנֵב'
קִצֵּת תּוֹרָה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁבַשְׁרֶתָּ לִי אֶת
הַבְּשׂוּרָה הַמְּשַׁמַּחַת, מִמָּשׁ הַחַיִּיתָ אוֹתִי, תִּמְשִׁיךְ בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְנִסְעַע גַּם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ
שְׁמוֹ, יוֹתֵר מֵאַחֵר וְנִדְבַר אֶתְּךָ אֶת כָּל הַפְּרָטִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדּוֹר טְהוֹרָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! מוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל אָמַר: כְּשֵׁרוּאָה שְׁנֵי
יְהוּדִים רַבִּים בִּיגִינָהם, דוֹקֵר לוֹ הַצְּדִדִּים, כִּי הוּא לֹא הִזָּה יְכוּל לְסַבֵּל
מְרִיבוֹת בֵּין יְהוּדִים. וְתֹאמִין לִי, גַּם אֲנִי אֵינִי יְכוּל לְסַבֵּל, כִּי רְאִיתִי
כָּל-כָּף הַרְבֵּה שְׁחִיתוֹת בְּכָל מְקוֹם... שֶׁהַכֹּל מִסְתּוֹבֵב סְבִיב הַכֶּסֶף,
הַכָּף מֵהַבְּעַל-תְּפִלָּה, שֶׁהוּא אָמַר בְּפִרוּשׁ: "מִכֶּסֶף אֵל תִּדְבְּרוּ", וְאֵתָה
יודֵעַ אִיךָ הוֹלֵךְ הַיּוֹם 'כָּל דְּאֵלִים גְּבַר' וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עוֹר לִי, שְׁבַרְוֹךָ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הַקְּמֵתִי קֹהֵלָה, שְׁזֶה עֲדִין גְּרַגֵּר
לְגַבִּי מֵהַ שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְהַקִּים, וְהַעֲקֵר וְהִיסוֹד אֲצִלִּי — שְׁיִהְיֶה בֵּין
אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶהְבֶּה וְאֶחָדוּת, וְכוּאֵב לִי מְאֹד מְאֹד אִם אֲנִי רוֹאֶה
מִחֻלָּקָת וּמְרִיבוֹת, וְלִכֵּן אֵין אֶתָה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל
הַשְּׁמִיחָה שְׁגֵרְמָתָ לִי בְּבִשׂוּרְתָךְ הַטּוֹבָה.

אוֹדוֹת שְׁדוּף עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁפִתְבָּתָ וְכוּ', הַלּוֹאֵי שְׁתּוֹכֵל
לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַבְּחוּרָה הַזֹּאת צְרִיכָה רַק לְהִתְחַמֵּן, וְזֶה
הַתְּקוּן שְׁלָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַגִּיד דְּבַר כְּזֶה לְהוֹרִים וְכוּ'

וכו', וּלְדַעַתִּי, גַּם אֶת בֵּיתוֹ שֶׁל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יְכוּלִים לְשַׁדֵּךְ עִם בְּחוּר מִיִּשְׂרָאֵל "דְּמַשְׁק אֱלִיעֶזֶר", כִּי בְּנִרְאָה שִׁיְצָרָה בּוֹעֵר בָּהּ, וְזוֹ הַסִּפָּה שֶׁהִיא מִתְנַהֶגֶת כִּף וְכוּ', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ וְכוּ', צְרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה, וְהוּא עוֹסֵק לְשַׁדֵּךְ שְׂדוּכִים, שְׂזוֹ עֲבוּדָתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה תָּמִיד לְבִשְׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֵקֶר רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, עַל אֵף הַרְדִּיפוֹת שֶׁהֲרָשַׁע הִזָּה רוּדֵךְ אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסִדֵּר טְהוֹרָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲיָר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... תַּחֲוָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ כִּפְּהַ פְּעָמִים, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁיִישׁ לְךָ שְׁעוֹר בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּקְבְּצִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִלְמְדֵי אִתָּן בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

רְאֵי לְחִזֵּק עֲצָמָךְ, וְאֵל תַּפְּחָדִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשׁוֹ נִאֲרָגֵן אֶת הַלֵּיל שְׂמַחָה, שִׁיְהִיָּה רַק לֵיל שְׂמַחָה בְּלֵי שְׁעוֹרִים, וּבְלֵי שׁוּם דְּבָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה נְצַלִּיחַ אֶת דְּרַכְּנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַי וְרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסֹדֵר טְהוֹרָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיִּר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִצְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיֵשׁ לִי,
שֶׁהַצְּטוּרְפָתְךָ אֵל חֶבְרֶךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּעֶנְיֵן הַכוֹלֵל "שׁוֹמְרִים לְבַקֵּר",
זו שְׂמִיחָתִי וְזוֹ חֻלְקֵי מִכָּל עַמְלִי, שְׁאֲנִי מְקַנְהָ וּמְצַפֶּה זֶה יָמִים, שְׁיֵהִיו
לִי אַבְרָכִים שְׂרוּצִים לְלִמּוֹד, וְאוֹהֲבִים לְלִמּוֹד וְלוֹמְדִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
לְהַפְּךָ אֶת הַמְּקוֹם לְמְקוֹם תּוֹרָה, עֲכָשׁוּ הַתְּכַנִּית שְׁלִי, לְבָנוֹת אֶת
יְשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", שְׁיֵהִיו לָנוּ לְכָל הַפְּחוֹת מְאֻתִּים וּשְׁלֹשׁ-
מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְזֶה מְאֹד קָל לְאַרְגֵּן, וְכֵן יִהְיֶה לָנוּ הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ,
וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, הַכֹּל יִהְיֶה מִשְׁלָנוּ, וְהַמְּקוֹם יִתְהַפֵּךְ
לְמְקוֹם תּוֹרָה, וּבִפְרָט רְצִיחָתִי שְׁבִלִילוֹת יִשְׁמְעוּ קוֹלֵי קוֹלוֹת עַל
הַהָרִים, שְׁכָל אֶחָד צוֹעֵק וּמִתְבוֹדֵד אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲנִי
רוֹצֶה שֶׁהַעִיר הַזֹּאת תִּהְיֶה בְּמֵלֵא מוּבָן הַמְּלָה עִיר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּתוֹרָה וּבְתַפְּלָה, כִּי גְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר
(תְּהִלִּים קַמֵּד, ד), וּבִפְרָט אַתָּה אַבְרָךְ צְעִיר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְךָ
שֶׁהַתְּחַפְּנָתְךָ, וְאַתָּה כְּכֹר אֲבָא לְבַת, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד שֶׁהַבַּת שְׁלֶךְ תִּהְיֶה
בַּת תְּלָמִיד חֶכֶם... וְזֶה תְּלוּי בְּךָ, אִם תִּלְמַד הַרְבֵּה תּוֹרָה, אִז תִּזְכֶּה
שֶׁבַתְךָ תִּקְרָא בַּת תְּלָמִיד חֶכֶם... הַעֲקֹר תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח
אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַסְּמִיךְ-
מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, תִּהְיֶה לוֹ מְפֻלָּה אַחַר מְפֻלָּה, וְלֹא יוּכַל
לְהִנִּיף כָּלֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהִנְהִיג אֶת הָעֶנְיֵן שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת,
וּבִפְרָט בְּלִילָה, וְכֵן יִהְיֶה שְׂמִינְיָה עַל אֲנִי"ש, כִּי אִם חֵלֶק גְּדוֹל מֵאֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו יִתְבוֹדְדוּ עַד תְּצוֹת, וְחֶלֶק גְּדוֹל מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו יִתְבוֹדְדוּ מִחֲצוֹת, כִּי תִהְיֶה שְׁמִירָה עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁהֲרֵשְׁעִים לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דָּבָר, אֲדַרְבָּה, נִרְאֶה קֶדֶם בְּמַפְלְתָם, עַד שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ מְאוֹם.

רק חֲזוֹק וְאַמֵץ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תַּחֲכוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טַהֲרָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּמְכַר מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר אֶת הַמְּכֹנִיִּת שְׁלֶךְ, בְּאִפְּן שֶׁתּוּכַל לְשַׁלֵּם לְבִנְךָ, לְפָנָי, שְׁחַס וְשְׁלוֹם, יִהְיֶה מְאֻחָר, אֵל תִּהְיֶה חֲכָם בְּעֵינֶיךָ, אֲלֹא תִרְאֶה לְשַׁלֵּם תַּכְף־וּמִיד לְבִנְךָ, כִּי אוֹי וְאֲבוֹי אִם תִּשְׁאַר חַיֵּב, שֶׁלֹּא יַעֲקְלוּ לָךְ אֶת הַבֵּית, אֲסוּר לִהְיוֹת חֲכָם אֲלֹא תָמִים, וְלִהְבִּין עֲגִין מִתּוֹךְ עֲגִין.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם, כִּי הָעָקָר בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבְלֵי הַתְּבוֹדְדוֹת אֵין לְאָדָם כְּלוֹם, וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִהְיֶה עֹקֵשׁן גְּדוֹל עַל זֶה, וּמִדֵּי פַעַם בְּפַעַם תִּצָּא לְהַפְצָה, וְתִפְיץ בֵּין שְׁכֵבוֹת הָעָם, וּבְפִרְט אֲצֵל הַחֲרָדִים, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, כִּי בְזִכּוֹת הַהַפְצָה תְּצַלִּיחַ מֵאֵד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר טהרה, א' דראש-חדש איר
ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גורו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שפתחת
כולל "שומרים לבקר", ממש חיים חדשים נפתח בי, כי צפיתי ממך
תמיד שתתעלה בתורה וביראת שמים, כי אתה העינים שלי, תמיד
קניתי שתעזור לי, וברוך הוא וברוך שמו יצא מהכח אל הפעל רצוני
וכסופי, זו שמחתי, ולכן ראה להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזור,
שתצליח מאד, העקר תהיה עקשן גדול מאד, כי כל דבר שבקדשה
בא מאד קשה, והאדם צריך להיות עקשן גדול מאד, ובפרט
בעבודת השם יתברך, תורה ותפלה, צריכים להיות עקשן גדול
מאד, ודרך העקשן שהוא אינו מסתפל על שום דבר, אלא נכנס עם
הראש בקיר וכו' וכו', תהלה לאל, זה מה שזכה אותי הקדוש-
ברוך-הוא כל השנים, להיות עקשן כזה, ששום בריה שבעולם לא
יכולה לשבר אותי, ואף שמנסים מכל הצדדים רק לשבר אותי —
לא יצליחו, לכן אני מאד מבקש אותך, ראה להמשיך בעבודת
הקדש עם הכולל, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל להגדיל
תורה ולהאדירה, ויהיה לתפארת ולפאר לאנשי שלומנו היקרים, כי
רציתי מאד ללקט את כל הכחות.

העקר ראה להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, לבקש ולהתחנן
ממנו יתברך, שתזכה להמשיך, וכן תצליח בכל דרכיך.

אין לי מלים להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי עם
הכולל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּז תתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲבִיר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה
שֵׁישׁ לִי, שֶׁפִּתְחָתָּ כּוֹלֵל עָרְב, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ עִם
הַכּוֹלֵל, וְתִהְיֶה עֶקֶשׁן גְּדוֹל מָאד, כִּי כָּבֵד הָיָה לָנוּ כּוֹלֵל עָרְב "אוֹר
הַגְּנוּז" וּלְסִבּוֹת נִתְבַטַּל, וְרִצִּיתִי שֶׁתְּחַדֵּשׁ אֶת זֶה, וְכֵן תְּצַרֵּף אֶת כָּל
בְּנֵי הַבֵּר־מִצְוָה, וְתִגִּיד לָהֶם שִׁיגְרוּסוֹ הַרְבֵּה מִסִּכַּת תְּעֵנִית, וְלִרְשָׁם
בְּסוּף הַמִּסִּכַּת מְתִי סִימוֹ, כִּי יִהְיֶה לָהֶם חֲשֵׁק, כִּי יֵרְאוּ שֶׁסִּימוּ פַעַם
אַחַר פַּעַם.

נָא וְנָא תִגִּיד לְכָל אֱלוֹ הַבַּחּוּרִים הַצָּעִירִים, אִם הֵם לֹא יִהְיוּ
בְּכוֹלֵל, הֵם לֹא יְבוֹאוּ אֶצְלִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, כִּי תִהְלֶה לְאֵל,
הַבַּחּוּרִים מָאד מְצַלִּיחִים אֶצְלִי, וּבְכַרְט ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַשְּׂתַנָּה מִן
הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה, וְהוּא גּוֹרֵס וְלוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה, וְכֵן שְׂאֵר הַבַּחּוּרִים,
וְהֵם נִעְשִׂים עֲצָמָאִים.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּז תתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲבִיר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מאד שמחתי לשמע מהבן שלך ... גרו יאיר, שאפה מתכנן לעזר בכולל ערב "אור הגנוז".

מה אמר לך, ידידי היקר! אין למעלה מזכוי הרבים, היום דברתי מזה הרבה, כי כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו (אבות ה, יח), ומי שרוצה לתקן מה שקלקל שיזכה את הרבים, ואין עוד זכות גדולה מזו מלתמך בתורה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכל לתמך בכולל "אור הגנוז" הכולל של בנג, וכן תעזר לי תמיד ותתמך בי, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד, ובקרוב מאד תוכל לחתן את בנג ... גרו יאיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר טהרה, א' דראש-חודש איר ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל אהובי ידידי היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע, שגכנסת בחנוף, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תצליח, ותעלה מעלה מעלה.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להמשיך להתבודד בכל יום, כי אין לנו בזה העולם רק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה התבודדות, היו מתבודדים כל היום, ולכן רציתי מאד שתצא בכל יום על הקר להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ותצעק קולי קולות אליו יתברך, למען יטהר מחך ולבך לגמרי.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

יַעַן שְׁעַכְשׁוּ נִפְתָּחוּ כַּמָּה כּוּלָּלִים — כּוּלָּל בְּקָר "שׁוֹמְרִים
לְבַקָּר", וְכוּלָּל "אוֹר הַמְּאִיר" לְכָל הַיּוֹם, וְכוּלָּל עָרֵב "אוֹר הַגְּנוּז",
לְכֵן רָאָה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַכוּלָּלִים, וְאֵז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רַק תִּשְׂמַח אֶת עַצְמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיִישׁ בָּךְ, כִּי אֵין זֶה
עֲצָה לְהַפִּיל אֶת עַצְמוֹ, אֲדַרְבֵּה עִקָּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא —
כְּשִׁזּוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

הַמְּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתלב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסִדְר טְהוֹרָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲבִיר
הַיְתִשְׁנִי"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד תִּזְכְּרִי
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, וְאֵנְחָנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, כִּי זֶה הַתְּכָלִית
שְׂבָאוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אַחֲרִים בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי
בְּאֲמַת אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׂמַכְנִים בְּעַצְמוֹ יִדְעוֹת אֵלוֹ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת הִיא מְצוּה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְזֶה
רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה מִדּוֹר דּוֹר, וְאֲשֶׁרֵי
הָאִשָּׁה שְׂמַחְנֶכֶת אֶת הַבְּנוֹת בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
וְהַעֲקָר מֵה שְׂצָרִיכִים לְהַכְנִיס בְּהֵן — בְּטָחוֹן עַצְמִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל
לְחַתֵּן אוֹתָן סְמוּךְ לְפָרְקָן, כִּי זֶה כָּל רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, וְאֵינִי מִתְפַּעֵל

מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וּמִי שְׁאִינוּ מִחֲזִיק בְּזֶה, זֶה בְּעֵינָה שְׁלוֹ, כִּי
דוֹקָא בְּדוֹר הַזֶּה צְרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צָעִיר.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּז תַּתְּלַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי יְדֵי הַיָּקָר
... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיךָ
שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת אַבְרָכִי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים.

מָה אִמַּר לְךָ! בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ אֵלָא דְבַרְי בֶּן שְׂמֻחָה, הַנִּכְלָל
מִמְקוֹר הַשְּׂמֻחָה, הָעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ אֶל שְׂרָשׁ הַשְּׂמֻחָה, וְזוֹ כֹּל תִּקְוַתְנוּ
בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ
אֶל זֶה, אֵלָא עַל-יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ד); שְׁעַל-יְדֵי שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה
הוּא נִכְלָל בְּשִׂרְשׁ גִּפְשׁ רִיחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה, הֵינּוּ שְׁעַל-יְדֵי תַקְוָה
הַשְּׂמֻחָה הוּא עוֹלָה לְמַעְלָה מִנְפֶּשׁוּ, רוּחוֹ וּנְשָׁמָתוֹ, שְׂזֵה אֲצִילוֹת
בְּרִיאָה, וְזוֹכָה לְבַחֲיַנַּת מְטִי וְלֹא מְטִי, הֵינּוּ אֲצִילוֹת, וּמִשָּׁם לְעַתִּיק.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה עוֹבֵד בְּהַכְּשֵׁר הַבְּשָׂר וְכוּ', בֵּין כֶּף אֵתָה לוֹמַד
הַלְכוֹת, וּנְפִתְחוֹת לְךָ סִגְיוֹת חֲדָשׁוֹת בְּהַלְכוֹת הַתּוֹרָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי
רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"פ), שְׁבַזָּה שְׂאָדָם עוֹסֵק בַּתּוֹרָה,
כְּאֵלוֹ הוּא לוֹמַד אֶת הַתּוֹרָה, כִּי זֶה עֲצָם הַתּוֹרָה וְעַבְדָּא לְמַעֲשָׂה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהוֹרָה, א' דְּרֹאשׁ-הַחֹדֶשׁ אִיר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמַי בְּכֹל מָה שֶׁאֵת יְכוּלָהּ, כִּי בְּזֶה
הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְהִרְבָּה פְּעָמִים הָאָדָם
נִכְנָס בְּמִבּוֹי סְתוּם, וְנִרְאָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתַקְוָה מְמוּנָה, וְכֵאלוֹ
אֵף פֶּעַם לֹא יִרְאָה אוֹר בְּחַיִּים, וּבְאֵמַת זֶה הַכֹּל בָּא מִמְרִירוֹת שֶׁהָאָדָם
סוֹבֵל מֵעֲצָמוֹ, וְאַחֲר־כֵּן הוּא תוֹלֵה אֶת זֶה בְּאַחֲרִים, וּבְפָרֵט בְּמִצָּב
שְׁלֵף, שֶׁבְּעֵלְךָ הוּא תַלְמִיד חָכֵם גְּדוֹל, רַק הוּא גִשְׁבֵּר מִהַמְשַׁפְּטִים
שֶׁל הָעָרְב־רַב וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל זוֹ לֹא אֲשַׁמְתוּ, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה
אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת נִלְחָצַת מִכָּל הָעֶסֶק, אֲדַרְבֶּה אֶת צְרִיכָה לְעוֹדֵד
וְלִחֲזֵק וְלְעוֹדֵד וְלִשְׁמַח וְלִהְרַחֵב אֶת דַּעַת בְּעֵלְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם לְךָ
תַּהֲיֶה הַרְחָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכְּרִי, וְתִדְעִי לְךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת
עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וּבּוֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב,
וְזֶה אֶחָד מִהַנְּסִיוֹנוֹת שֶׁמְנַסִּים אֶת הָאָדָם, שֶׁהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִתִּי זֶה
נְסִיוֹן, וְרַבְּנֵי ז"ל פֶּעַם גָּלָה לְמוֹהַרְנָת ז"ל, שֶׁעָקַר הַנְּסִיוֹן, שֶׁהָאָדָם
אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁזֶה נְסִיוֹן, וְלִכֵּן הַצְּדִיק תָּמִיד מְעוֹרֵר אֶת אֲנָשָׁיו וּמְגַלֵּה
לָהֶם, שֶׁתִּדְעוּ לָכֵם שֶׁזֶה נְסִיוֹן, וְאִסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם,
וּבְפָרֵט אֶת, שֶׁכָּבֵר עָבַר עֲלֶיךָ מָה שֶׁעָבַר, אִסוּר לְךָ לְהַשְׁבֵּר, וּבּוֹדָאֵי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּדְבְּרִי עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מְאֻמּוֹנָת

חֲכָמִים, וּבִזָּה שֶׁתְּחַזְקִי אַחֲרֵיהֶם בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, גַּם לָךְ תִּהְיֶה אַמוּנַת חֲכָמִים, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, הָעֶקֶר רְאִי לַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּבְרָגַע שֶׁתִּהְיֶי בְּשִׂמְחָה, הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁמִיעֵנִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, אִי־דָרָא־שֶׁחֵדֵּשׁ אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הַפֶּתַח שֶׁל הַרְבֵּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְקַבֵּל דֵּין וְחִשְׁבוֹן מֵהַמְּלַמֵּד שְׁלָכֶם, שְׂאֵתֶם מְתַמִּידִים בַּתּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תַּעֲלוּ בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה מַעֲלָה מַעֲלָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לֹא לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן הַזֶּה, פִּי עֲכָשׁוּ בִימֵי הַנְּעוּרִים זֶה הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְהַתְּעַלּוֹת בַּתּוֹרָה וּבַהֲתַמְדָּה לְשִׁבֹר אֶת הַמַּדּוֹת רְעוֹת, וְלִקְנוֹת לַעֲצֹמוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִכְן תַּעֲשׂוּ כֹל מִיָּנִי מְאַמְצִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סֵפֶר-הַמַּדּוֹת", פִּי הַמַּדּוֹת הֵן יִסּוּד הָאָדָם, וּבַמַּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ (סוּטָה ח.).

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּתְמַיְדוּ בְּסֵדֶר הַש"ס, וְתִלְמְדוּ בְּכֹל יוֹם הַרְבֵּה דַפִּים גְּמָרָא, וְרַבְּנֵי ז"ל כְּשֶׁהָיָה יֶלֶד קָטָן, הָיָה מְשַׁלֵּם לְמַלְמֵד שְׁלוֹ עַל כָּל דָּף וְדָף שְׁלֹשׁ מְטַבְּעוֹת, כְּדֵי שְׂיִסְפִיק לְלַמֵּד אֶתוֹ הַמּוֹן דַּפִּים (שְׁבַח־הַר"ן, סִימָן ד'), וּמִחֲמַת שֶׁהַמְּלַמֵּד הָיָה עָנִי, הָיָה לוֹמֵד עִם רַבְּנֵי ז"ל דָּף אַחַר דָּף, פִּי הוּא קָבֵל עַל כָּל דָּף כְּסָף, וְכֵן הִכְרַח לְלַמֵּד הַמּוֹן דַּפִּים, וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים, שְׂרַבְּנֵי ז"ל הָיָה כָּל-כָּף מְתַמִּיד, שֶׁהַמְּלַמֵּד הַתִּיגַע, וְרַבְּנֵי ז"ל לֹא הִתִּיגַע, וּמִכֵּן זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַחַת מוֹסֵר, אִם רַבְּנֵי ז"ל בְּשַׁעָה שֶׁהָיָה בְּגִיל שֵׁשׁ שָׁבַע, כְּכֹר שְׁלֹם לְמַלְמֵד

לְמַלְמֵד כֶּסֶף, שְׂיִלְמַד אֶתּוֹ דְּפִים גְּמָרָא, אֵיךְ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמֵּד גְּמָרָא, וּבַכְּפֹרֵט אַתֶּם, שְׂכַבְר נַעֲשִׂיתֶם בְּר־מְצוּנָה, וְהוֹלְכִים לְהִיּוֹת בְּר־מְצוּנָה, רְצִיתִי מְאֹד שְׂתַגְרְסוּ דָךְ אַחַר דָּךְ, וּתְסִימוּ כַּמָּה פְּעָמִים אֶת הַש"ס, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּתְמִידוֹ בְּלִמּוּד ש"ס, וּתְסִימוּ מִסְכַּת אַחַר מִסְכַּת, אֲזוּ אוֹכַל לְקַבֵּל אֶתְכֶם בְּקִלּוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֵיךְ ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

כְּתַבּוּ לִי מִכְּתָב, שֶׁהֵבֵן שָׁל ... יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר, וּמְדַבֵּר תְּמִיד עִם הַשׁוֹמֵר, וּמְחַכֶּה שְׂמָה שֶׁהֵם יֵצְאוּ וְכוּ' וְכוּ', וּצְרִיכִים לְהִזְהִיר מְאֹד אֶת הָאָבָא, וְכֵן אֶת הַבֵּן אַחַת וּלְתַמִּיד, שְׂאִין לוֹ מַה לְהִסְתַּוְּבַב עַל יַד הַבֵּית-סֵפֶר, כִּי אַתָּה מִבֵּין שְׁנֵיהֶם דְּבַר חֲמוּר, וְיָכוֹל לְהִבְיֵא גַם לְבַעֲיוֹת רְצִינִיּוֹת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תַּכְף-וּמִיד פְּעֵלָה לְהַפְסִיק אֶת זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֵיךְ ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְגַנְב' בְּכֹל יוֹם קָצַת הַתְּבוּדָדוֹת. מָה אִמְר לָךְ! אֵינן לָנוּ בְּנֵה הָעוֹלָם

רק זה, ואם בני-האדם היו יודעים מעלת המדבר ומשיח ומספר את לבבו אליו יתברך, היו ששים ושמחים תמיד, והיו מתמידים בזה מאד.

בבקר קבלתי את מכתבך, ושם היה רשום המספר של חמיך, ורציתי לצלצל, ונעלם לי מתחת ידי, אם אתה יכול לשלח עוד פעם, אזי אנסה להתקשר אליו, ואשתדל לעזר לך.

פה תקבל מכתבים נחוצים למסר אותם לייעדם.

העקר ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ובנדאי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועוד תספור לי הרבה בשורות משמחות, העקר החזק מעמד, ואל תשבר משום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתלח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה, א' דראש-חודש איר ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ר' ... נרו יאיר.

באתי לברך אותך בברכת הצלחה רבה על העזר שאתה עוזר לישיבתנו הקדושה, אשר בה מתחנכים תלמידים מארצנו הקדושה, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם, להיות חלק בזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעמדו לעזרתנו, ובזכות זה תהיה לכם הצלחה מרבה בכל עסקיכם, ויתן לכם הקדוש-ברוך-הוא בריאות השלמה ונחת, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר טהרה, א' דראש-חדש איר
ה'תשנ"ט.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל אהובי ידידי ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי שתעשה איזו דרך לשלום עם ... נרו יאיר,
אין זו דרך להחזיק שנאה וקנאה, ובפרט בקהלתנו, שאני מאד מאד
מקפיד, שלא תהיה שנאה בין אחד לשני, כי כל הכח שלנו זה רק
האחדות ואהבה, וברגע שיש שנאה וקנאה בין אחד לשני, בזה
אנחנו הורסים את הקהלה שלנו, ולכן תעשה כל מיני מאמצים
שבעולם להיות אתו בשלום, אף שאני יודע שקשה לך, תצא
מגדרך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עקצין פרק ג'): "לא מצא
הקדוש-ברוך-הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום",
והשלום הוא המתנה הכי יפה, ואם תעשה שלום עם אחד, תוכל
לעשות שלום עם שני וכו' וכו', וכך כל אחד יהיה אתך בשלום.

אודות ל"ג בעמר, אני מאד שמח שהתיגעת לקבל אשור, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה להיות אצל התנא האלקי רבי שמעון בר
יוחאי במרון בל"ג בעמר, אשר אין למעלה מזה, כי אז התנא נותן
מתנות לכל הבאים אליו, אפלו שרק באים סמוך ונראה לקברו, גם
כן מקבלים מתנות, על-כן אשרי האיש שזוכה ביום ל"ג בעמר
להיות בקר הקדוש הזה.

אני הוריתי את ... נרו יאיר, למכר תכף-ימיד את הרכב שלו,
כי הוא תקוע בחובות לבנק, ואני מאד מפחד שלא יעקלו לו את
הדירה, ולכן אל תדאג, לא חסר לי רכבים, ואם אצטרך — אשכר
רכב, העקר לעזב אותו.

עכשו בימי הקיץ — מה טוב ומה נעים שתצא בחוץ

להתבודד אליו יתברך, ולפרש את כל שיחתך עמו יתברך, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קסג): מה טוב ומה נעים לצאת בין העשבים, ולהיות איש פשוט, ובזו הלשון אמר: "ווי גוט איז פרום צו זיין צווישען זיי", ועל-כן ראה לקיים את זה, כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. גם תעשה לעצמך קביעות לעבר את הסדרה בכל יום בפרישת השבוע, באופן שבסוף השבוע תזכה לסיים את כל הסדרה שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, אשר אין למעלה מזה, וזה תעשה לעצמך חק ולא יעבר כל ימי חייך, כי כל הצרות שהאדם סובל, הן רק כי הוא מתרשל במצוה זו.

המאחל לך שבת שלום...

כז תתמ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה, א' דראש-חודש אדר ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, הצמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

פנראה שלא הבנת את תכן מכתבי, ומכל שכן וכל שכן/שלא קראת את המכתב היטב. ידוע הספור, שפעם כתב בן מכתב לאבא מהשיבה, וכתב בזו הלשון: "אבא! אני צריך כסף, ואני צריך מכנסים, ואני צריך געלים", ויותר מזה לא כתב, וכשהגיע המכתב לאביו, האבא לא היה יכול לקרא, ויצא בחוץ לחפש איזה אדם שיקריא לו את המכתב, ובקשי מצא איזה אדם שעבר במהירות, והיה עצבני מאד, ובקש ממנו טובה: "אנא תקראו לי את המכתב", ויען שההוא היה כעסן ועצבני, החל לצעק את המשפטים: "אבא! אני צריך כסף, ואני צריך מכנסים, ואני צריך געלים", ויהי כשמע אביו את הצעקות, ענה ואמר: איזה חצפן בני, כך כותבים מכתב

לֵאבָא? וְלַעֲזֵק בְּקוֹלוֹת כָּאֱלוֹ? מַה אֲנִי חַיֵּב לוֹ?! לֹא אֶשְׁלַח לוֹ
 בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן — אָמַר לְעֲצֻמוֹ. וְכֵן עָבְרוּ כַּמָּה שְׁבוּעוֹת, וְהָאֲבָא
 הִתְחִיל לְהִתְגַּעְגַּע אֶל בְּנוֹ, וְחָשַׁב הֲרֵבָה מִמֶּנּוּ, לְבִסּוֹף נִזְכָּר שֵׁישׁ לוֹ
 מִכְתָּב בְּפִים מֵהֵבֵן, וְהוֹצִיא אֶת זֶה, וְרָצָה מְאֹד לְקַרֵּא מַה פְּתוּב בּוֹ,
 אֲזִי יֵצֵא בַּחוּץ לַחֲפֹשׁ אָדָם שִׁיקְרָא לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב, וְלִמְזוֹלּוֹ פָּגַשׁ אִישׁ
 זָקֵן מִיֵּשֵׁב, וְהִתְחִיל לְקַרֵּא לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב בְּנִעִימוֹת וּבְנִיחוּתָא, וּבְדֶרֶךְ
 אַרְץ גְּדוֹל: "אֲבָא! אֲנִי צָרִיךְ כֶּסֶף, וְאֲנִי צָרִיךְ מְכֻנְסִים, וְאֲנִי צָרִיךְ
 נַעֲלִים", עָנָה וְאָמַר הָאֲבָא לְעֲצֻמוֹ, אֵה! הֵבֵן שְׁלִי כְּכֹר מְדַבֵּר בְּדֶרֶךְ
 אַרְץ וּבְנִעִימוֹת, אִם כֵּן אֶשְׁלַח לוֹ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוּא בִקְשׁ, אֶשְׁלַח לוֹ
 אֶת כָּל מַה שֶׁהוּא בִקְשׁ וְיוֹתֵר.

נִזְכַּרְתִּי בִּסְפוּר הַזֶּה אַחֲרֵי שֶׁקִּבַּלְתִּי מִמֶּךָ אֶת הַמִּכְתָּב, שְׂאִתָּה
 מִתְלוֹנֵן — לָמָּה אֲנִי כּוֹתֵב עֲלֶיךָ, שְׂאִתָּה לֹא עוֹשֶׂה כְּלוּם... וּמְאֹד
 מְאֹד נִפְגַּעְתָּ, כִּנְרָאָה בְּשַׁעַה שֶׁקִּרְאתָ אֶת הַמִּכְתָּב, הֵייתָ בְּמַצַּב רוּחַ
 לֹא טוֹב... וְהֵייתָ עֲצֻבְנִי... כְּוִנַּתִּי הֵיטָה — לְעֵבֵד בְּאֵטְלִיז, זֹו עֲבוּדָה
 קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, עֲבוּדַת פֶּרֶךְ, וְאִתָּה לֹא רְגִיל לְעֲבוּדוֹת כָּאֱלוֹ, אֲנִי
 מְפִיר אֶת טַבְעֶךָ, וְלֹא שְׂאִמְרַתִּי שְׂאִתָּה מְסֻתּוֹכֵב וְלֹא עוֹשֶׂה כְּלוּם...
 וְתָמִיד תִּזְכָּר, שֶׁמִּכְתָּב צָרִיךְ לְקַרֵּא בְּנִגּוּן וּבְנִעִימוֹת, וּבִפְרֻט מִי שֶׁרְגִיל
 לְשִׁמְעַע אוֹתִי, אֶפְלוֹ כִּשְׂאֲנִי מוֹכִיחַ, אִינִי צוֹעֵק וּמִתְפָּרֵץ... אֲנִי אוֹמֵר
 בְּנִיחוּתָא... עַל-כָּל-פָּנִים כְּוִנַּתִּי הֵיטָה שֶׁזֶו עֲבוּדַת פֶּרֶךְ.

וּמִפְּנֵי שְׂאִתָּה כּוֹתֵב לָמָּה עַד עַכְשָׁו לֹא רְצִיתִי מִשְׁגִּיחַ? כִּי אֲנִי
 רוֹאֶה מַה שֶׁקָּרָה, מְאֹז שִׁיֵּצֵא הָאֵטְלִיז מִתַּחַת יָדוֹ שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
 שָׂרֵב רַבִּים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוֹ הִתְחִילוּ לְאָכַל בְּשָׂר מִבְּחוּץ, וְזֶה נִגְדַּ
 רְצוּנִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמְכַשִּׁילִים בְּטֶרְפוֹת וּנְבִלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאֲנִי
 רוֹצֶה שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוֹ יִקְנוּ בְּאֵטְלִיז, לְזֹאת מֵהֵיֶשֶׁר וְהִרְאוּ לְשִׁים
 מִשְׁגִּיחַ, אֲבָל אֲנִי הֵייתִי אוֹמֵר לָךְ שֶׁכִּדְאִי לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּחִירִים,
 בְּאֶפֶן שִׁיְהִיָּה מִשְׁגִּיחַ תְּמִידִי, וְכֵן לֹא יְהִיָּה הֶפְסֵד, כִּי פִּה אֲנִי מְשַׁלֵּם
 שֶׁלֹּשׁ פְּעֻמִּים מֵהַמְּחִיר בְּאֵטְלִיז רְגִיל, רַק מִפְּנֵי שֶׁאֲנִי רוֹצֶה שׁוֹחֵט
 מִיחָד, וְאֲנִי מְלֹא שְׂמִחָה שֶׁאֲנִי יָכוֹל לְשַׁלֵּם שֶׁלֹּשׁ פְּעֻמִּים כֶּה, כִּי כֵּן
 אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַבְּשָׂר הוּא עַל-יְדֵי שׁוֹחֵט יִרָא שְׂמִים, שֶׁמְכִירִים אוֹתוֹ
 אִישִׁית.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתבין מה שדברתי וכתבתי לך, ולא תקח את זה כפגיעה אישית, חס ושלום, ותקרא מהיום את מכתבי, על-ידי איש נוח ומישב, רחמן, אוהב ומלטף...

אודות המקנה, מכרחים לעשות משהו, כי פשוט זה בלתי אפשרי, שאנשי שלומנו ישארו בלי מקנה, וחבל מאד, כי אצל רבנו ו"ל היה מקנה העקר.

ראה לכתב לי תכף-ומיד מכתב אם הבנת את נקודתי, ואם לא נפגעת, חס ושלום, כי אין עם לבי לפגוע בשום בריה, חס ושלום, ומכל שכן אתה, שהנך חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, אתה היית מהראשונים שנכנסו ליבנאל. וזכור גם זכור הנסים והנפלאות שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שהיית גר באיזה מרתף סרוח וכו', והיום יש לך ארמון ברוך הוא וברוך שמו, וכן זכית כבר לחתן שני ילדים, ובקרוב מאד תחתן את הבן ... גרו יאיר, וזה לא יקח הרבה זמן, (תכין כבר את אשתך לזה...) ראה לכתב לי אם קבלת מ... גרו יאיר, את המכתב כללי, ותלית אותו על לוח המודעות, וכן אם חתנך ... גרו יאיר, שכפל את המכתב לנשים, ומסרת להן, וכן אם מסרת את כל המכתבים ששלחת.

המאחל לך שבת שלום...

כּוֹז תַּתְמָא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר טהרה, א' דראש-חודש איר ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין ט"ו באב, אין לנו בררה, כי בקשי פעלתי אצל האמא של ... שתהיה החתנה בט"ו באב, ולכן זה צריך להשאר כף, שתהיה הגרלה בבקר, או ביום חמישי לפנות ערב, ואז נעשה שני

שְׁבַע בְּרָכוֹת, וּמָאֵד מְאֹד נְחוּץ לִי, שְׁשֵׁפִי הַחֲתָנוֹת תְּהִיִּינָה בְּסִבִּיבוֹת ט"ו בָּבָב, כִּי הֵם עוֹשִׂים אֶת זֶה רַק בְּגִלְגַּל שְׂאֵז אֶהְיֶה שָׁם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁיֵג אֶת הַפֶּסֶף, עַל-כָּל-פְּנִים עַל-יְדֵי הַלְּאֹת כְּדֵי לְקַנּוֹת אֶת הַשְּׂטֵחַ, וְאַחֲרֵי-כֵן נוּכַל לְבַנּוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת עֲנֻקִי, שְׁמֵצֵד הַחֲנֻנְיָה יִהְיוּ עֲמוּדִים, וְלִמְעַלָּה יִהְיֶה בֵּית-הַכְּנֶסֶת עֲנֻקִי, זֶה הַפְּתָרוֹן הַכֵּי טוֹב, כִּי אֲנִי רוֹאֶה לְפָנַי אֵיךְ שֶׁהַקְּבוּץ שְׁלָנוּ יִגְדַּל וְיִתְרַחֵב.

אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁיִגְמְרוּ עִם כָּל הַהַגְרָלוֹת, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, כִּי רְצִיתִי לְשַׁלֵּם לְכָל אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְשִׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְנִיק וְחַפִּים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲכָשׁוּ לֹא כְּדַאי לְבוֹא לְכָאן עַד שְׁנַעֲבֹר לְבַנֵּן חֲדָשׁ, שְׁכַפִּי הַנְּרָאָה מְדַבֵּר בְּחַג שְׁבוּעוֹת, לְפָנַי זֶה אוֹ אַחֵר זֶה, כִּי אֲזִי יִהְיוּ מְסֻדְרִים הַחֲדָרִים עִם מְטוֹת חֲדָשׁוֹת וְכוּ', בְּהִרְחֵבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְקַחַת בִּיחַד קְבוּצָה שֶׁל עֲשָׂרָה בַּחוּרִים, וְלִכְּן כְּדַאי כְּבֹר לְחַפּוֹת עַד אֲזִי, אוּלַי עוֹד חֲדָשׁ.

לְעַת עֵתָה רְאֵה לְצִיַּת אֶת הַמְּלַמֵּד שֶׁלָּךְ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִתְמַיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, תִּשְׁקַד בְּגִרְסָא בְּמִשְׁנֵיּוֹת וּבַגְּמָרָא, וְאֲזִי תִצְלִיחַ, וְתִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כִּז תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֶיִר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

אִתָּה צְרִיף לְהִבִּין, שְׁאֲנִי לֹא אֶעֱזֹב אוֹתְךָ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֹּן, אִין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כַּמָּה פְּעֻמִּים בָּאוּ אֵלַי עִם הַצְּעוֹת לְהַדְפִּיס אֶצְלָם, אֲבָל אֶצְלִי אִין דְּבַר כְּזָה, כִּי אֲנִי אוֹמֵר שְׁאִין תַּחֲלִיף כְּמוֹכֶם בְּעוֹלָם, וְאֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם, שְׁמַצְאָתִי אֶתְכֶם, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אִתְּם מְדַפְּסִים לִי אֵת כָּל הַסְּפָרִים בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהִיפִי, בְּתַכְלִית הַפֶּאָר, אֲשֶׁר אִין דְּגַמְתּוּ. וְלִכֵּן אִתְּם לֹא צְרִיכִים לְהַבְהִיל תְּמִיד מְשֻׁמוּעוֹת לֹא שְׁמוּעוֹת וְכוּ', זֶה אוֹמֵר בְּשֵׁם זֶה, וְזֶה נִדְמָה לוֹ בְּדַמְיוֹן זֶה וְכוּ', וְכַךְ נוֹצֵר עֲגָמַת גִּפְשׁ בַּחֲנָם. אֲנִי מִכִּיר הֵיטֵב אֵת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא רַק יְנִסֶּה לְהַדְפִּיס קוֹנְטְרַס אַחַד, וְתַכְף־וּמִיד יִשְׁבֵּר וַיִּכְנַס בַּחוּבוֹת וַיִּגְבִּיֵה יָדִים... וּבִכְרַט כְּמוֹת כְּזוֹ שְׁאִתְּם מְדַפְּסִים, אִין לְכֶם מִתְחַרָּה בְּעוֹלָם, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ — בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן אִין לְכֶם מַה לְפַחֵד מִשׁוֹם דְּבַר, אֱלוֹ הָיוּ סִתְּם שְׁמוּעוֹת, הוּא אִינוּ מְדַפְּסִים. וְאֲנִי כָּל רְצוֹנִי וְכַסּוּפִי לְפָרְסֵם אֵת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהוֹצִיא אֵת זֹאת מִן הַכַּח אֵל הַפְּעַל, וְלִקְרַב מְלִיוֹן אֲנָשִׁים מֵאַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמְּזוּרָח.

אִתָּה צְרִיף לְהִבִּין, לִי אִין שׁוֹם נִגְיָעָה וּפְנִיָּה כָּלָל, אֲנִי רוֹצֶה רַק לְקַרְבֶּם אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל־פִּי טַעַם וְדַרְךָ הַפְּשׁוּט שְׁקַבְּלֵנוּ מִרְבְּנוּ ז"ל, שְׁכֵּן יְבוֹאוּ אֵלַי, שְׁלֹא יְבוֹאוּ אֵלַי וְכוּ' וְכוּ', שְׁיִתְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי, שְׁיִדְבְּרוּ עֲלֵי וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי רוֹצֶה רַק לְהַחֲדִיר אֵת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָו יִתְבָּרַךְ בְּעֲדוֹת הַמְּזוּרָח, עַל־פִּי דַעַת הָאֲמַת שְׁקַבְּלֵנוּ מִרְבְּנוּ

ו"ל, וְשִׁפְלָם יִסְעוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֶן, אוּ עַל-כָּל-פָּנִים שִׁיְהִיו
בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְזוֹ הַנִּקְדָּה שְׁלִי. וְלָכֵן אֲנִי מְסַבֵּב
סָבוֹת וּמַגְלָגֵל גְּלַגּוּלִים וּמִשְׁחָק מִשְׁחָקִים וְכוּ' וְכוּ', רַק עַל נִקְדָּה זֹה.

שׁוֹב פֶּעַם אֲנִי מוֹדִיעַ לָכֶם, שְׂאֲנִי לֹא מְדַפֵּס אֶצֶל אֶף אֶחָד,
וְאַתָּה יוֹדֵעַ מִהֶעֱבַר מַה שֶּׁהָיָה, שְׁלֹא רְצִיתִי לַעֲזוֹב אֶתְכֶם בְּשׁוּם פָּנִים
וְאֶפֶן, אֶף שָׁבָאוּ אֵלַי עִם הַצְּעוֹת וְכוּ' וְכוּ', אַתֶּם כָּבֵר תִּהְיוּ קְשׁוּרִים
אֵלַי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה אֲנִי מִבְטִיחַ לָכֶם, וּבִזְכוּת זֶה
שְׂאַתֶּם מְדַפִּיטִים אֶת סִפְרֵי בְּמֶרֶץ כְּזֶה שְׂאִין כְּדַגְמָתוֹ, יִזְכֶּה אֶתְכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בִּילְדִים יִרְאִי ה', שְׂמֹוּרִים מִכָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת, בַּר
מִינָן, וְתִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד, וְתִבְשְׂרוּ לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם תִּקְתַּקְתֶּם אֶת הַנִּסּוּחַ שֶׁל הַקְּסָטָה
שְׂשִׁלַּחְתִּי דְרָךְ הַדָּאָר אֶלְקָטְרוֹנִי, וּכְדָאִי שְׂתִשְׁמְעוּ אֶת זֶה בְּמוֹצָאֵי
שֶׁבַת, כִּי שֵׁם הוֹסֵפְתִי מַה שְׁלֹא כְּתַבְתֶּם, וְתִמְסְרוּ אֶת זֶה לְ... גֵרוֹ
יֵאִיר.

כז תתמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֲרֵכֵב-שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסִדְרַת טְהָרָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, שְׂזִכִּיתִי לְסִיִּם אֶל כָּל ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת".

מה אמר לך, ידידי היקר! אנשי שלומנו היו רגילים לומר, שאי אפשר להחזיק מעמד בזה העולם בלי ללמד "לקוטי-הלכות", ומי שלמד יותר "לקוטי-הלכות", החזיק יותר מעמד. הקדוש-ברוך-הוא זכה אותי, בפשייתי בחור צעיר בגיל שמונה-עשרה תשע-עשרה, זכיתי לסיים בכל חדרש את כל ה"לקוטי-הלכות", במשך שלשים חדרשים רצופים, כל חדרש סימתי את כל חלקי ה"לקוטי-הלכות", וזה נעשה בעקשנות הכי גדולה, וזה מה שנתן לי את הכח להחזיק מעמד עד עכשו, כי זה היה ברציפות שלשים חדרשים, מלבד זאת מה שגמרתי חלקים בודדים המון פעמים, כי אז לא היו מדפסים כל ה"לקוטי-הלכות", בשעה שהתקרבותי בפשייתי בגיל שש-עשרה, אלא רק חלקים בודדים, ובכל פעם שהשגתי איזה חלק, חזרתי עליו המון פעמים, ומלבד זאת במשך כל השנים שלמדתי על-פי סדר התורה את כל ה"לקוטי-הלכות", וזה מה שמחזק אותי עד עכשו. ולכן ראה להמשיך ללמד בכל יום שעור ב"לקוטי-הלכות".

ועקר שמחתי בזה שאתה עוזר לי עם הישיבה "דמשק אלעזר", כי אני רוצה עכשו לבנות את הישיבה, שיהיו בה כמאתים בחורים, אבל אני מחפש רק בחורים רציניים מבתים טובים, ושלא יהיו מבגרים יותר מדי. כי מגיל שבע-עשרה עד גיל עשרים ושלוש עשרים וארבע, זה הכי טוב, שאצלי הם כבר נקראים בחורים מבגרים, כי אני רוצה לחתן את הבחורים בגיל צעיר, ולכן עדין לא כל אחד מחזיק בשיטתי, לזאת ראה לבחור שיהיו בחורים כאלו רציניים שרוצים ללמד, ויכניסו אורה של תורה ותפלה בקהלה שלנו.

העקר ראה להתחיל עוד פעם ללמד "לקוטי-הלכות", ותתמיד בזה מאד, כי הרוח-הקדש של מוהרנ"ת ז"ל מעוררת את האדם מאד מאד, וממשיכה אותו אחריו יתברך, ובקאמת ה"לקוטי-הלכות" זו התורה שבצל-פה שבחסידות ברסלב, כי יש שם הרבה מאד דבורים ששמע מרבנו ז"ל, ולא מוכאים במקומות אחרים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כז תתמד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת לְהַעֲבִיר אֶת הָאֲטָלִיז וְכוּ', זֶה תְּלוּי רַק כְּפִי רְצוֹנְךָ, כִּי
סוּף כָּל סוּף אַתָּה מִתְעַסֵּק בְּזֶה, וְלָכֵן הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה, הַעֲקָר מֵהַ
שְׁהוּלָךְ לִי בַחַיִּים, שְׁמֵהֵיוֹם אֲנִי רוֹצֵה שְׁמִי שָׂרַק יִקַּח אֶת הָאֲטָלִיז,
שְׁיִהְיֶה עָלָיו מְשָׁגִיחַ, לֹא שְׁאֲנַחֲנוּ לֹא מֵאֲמִינִים לְבַעַל הָאֲטָלִיז, אֲלֹא
אֵיכָשֶׁהוּ כְּשֵׁישׁ מְשָׁגִיחַ, אֲזִי טוֹב לְכָל הַדְּבָרִים, וְלָכֵן אֵל תִּקַּח אֶת
זֶה אִישִׁית, כִּי אֵין לִי פֹה בְּנֹנָה, רַק הַמְצִיאוֹת מֵרְאֵה שְׁצָרִיכִים מְשָׁגִיחַ
בְּשִׁטַּח.

הַעֲקָר רְאֵה 'לַחֲטָף' מִתּוֹךְ הַבְּלָבוּלִים וְהַטְרָדוֹת שֶׁלְּךָ לְהַתְּבוֹדֵד
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְהַתְּפַלֵּל בְּמִגְנִן, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְרְאוֹת שְׁגָם
לְנִשְׁמָה שְׁלוֹ יִשְׁאָר מְשֵׁהוּ, לֹא רַק לַגּוֹף.

עַם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְזַכֵּר, שֶׁבְּזֶה שְׁאַתָּה מְזַכֶּה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
עַם בְּשׂוֹר כְּשׂוֹר, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

גַּם תִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וּפְרָק
אֶחָד מִשְׁנֵיּוֹת וְדָף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲפִלוּ בְּגִרְסָא
בְּעֵלְמָא, כִּי סוּף כָּל סוּף אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה מִקְשָׁרִים אֶת הַנִּשְׁמָה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחר־יְקֻדוּשִׁים, ב' אִיִר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אודות הבנייה וכו', את לא צריכה לפחד, רק להמשיך, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתצליחי לבנות משהו יפה מאד.

ואודות הפיור וכו', מה שאתם רוצים לעשות עם ארונות וכו', תתחילו כבר לעשות, פי עכשו הוא עת רצון גדול בשמים, והקדוש־ברוך־הוא יתן לכם הצלחה מרבה, ואודות החוב שההוא חייב לכם, אשתדל בכל מיני אפנים שבעולם לבקש ממנו שישלם לכם.

את לא צריכה להתבלבל, יש תהלה לאל, בין נשות אנשי שלומנו נשים יראות שמים להתחבר אתן, ועל־ידי־זה תצליחי מאד.

העקר תהיי בשמחה, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתעברי את ההריון בקלות, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזאת, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּז תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן ב' בְּאֵיר לְסֵדֶר אַחֲרֵי־קְדוּשִׁים, ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

פֶּה תִקְבְּלוּ שְׁנֵיכֶם אֶת הַהִמְלָצוֹת בְּעֵבוֹר הַהִכְנָסֶת פְּלֵה, וְתִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, גַּם אֲנִי אֶעֱוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ, שֶׁהַפֶּל יֵלֶךְ עַל הַצַּד הַכִּי נִכּוֹן, וְאַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק.

פְּשוּט הֵייתִי בְּלִחְצִים מְאֹד גְּדוֹלִים בְּיָמִים אֵלּוּ מִבֵּית וּמְחוּץ וְכוּ', וְעַל־כֵּן לֹא יֵצֵא לִי לְכַתֵּב לְכֶם אֶת הַהִמְלָצוֹת תִּכְף־וּמִיד, אֶף שֶׁבְּכֹל יוֹם אֲמַרְתִּי הִנֵּה אֲנִי כּוֹתֵב, וְהִנֵּה כָּבֵר נִכְנָסָה לִי טְרִדָּה וּבְלָבוּל אַחַר וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקֹר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתָּרוּ רֹב נַחַת מִבֵּיתְכֶם, וְתִתְחִיל בְּבֵיתְכֶם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְכֹל הַיְלָדִים יִהְיוּ יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, וְתִהְיוּ הַכִּי מְאֻשְׁרִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן ב' בְּאֵיר, לְסֵדֶר אַחֲרֵי־קְדוּשִׁים ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנּוֹי"ה עֲלִיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצְיִלֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חסדי השם יתברך, שאנו זוכים עוד לילה אחד בזה העולם, לדבר דבורי רבנו ז"ל, אשר היא לנו זכות מאד גדולה; וכל זמן שאדם מלבש בלבוש גשמי וחקרי, אין לתאר ואין לשער מה זה לדבר מרבנו ז"ל, כי כשמדברים מהעצות של רבנו ז"ל, זה מכניס התחזקות והתעוררות כזו, שנמשך הלב להקדוש-ברוך-הוא, שאי אפשר להסביר את זאת בשום דבורים.

רבנו ז"ל הוא מתנה לכל העולם כלו. לצערנו הרב, מעשה הסמ"ך-מ"ם הצליח, שקדם שיךדה נשמתו של רבנו ז"ל לזה העולם, ספר לנו רבנו ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה ז' מהזבוב והעכביש), שהסמ"ך-מ"ם עשה רעש גדול בשמים, ואמר: אם הנשמה הזו תרד, אין לי כבר מה לעשות בזה העולם. אמרו לו: הנשמה הזו צריכה לרדת, ואתה תצא ותמצא לה עצה. ויצא ועדין לא חזר, ובין כך הולוכו את נשמת רבנו ז"ל מעולם אל עולם, עד שחזר הסמ"ך-מ"ם עם איזה זקן, וצחקו יחד, ואמר: עכשו הנשמה הזו יכולה לרדת, מצאתי עצה נגדו. ואמרו אנשי שלומנו, שזו היתה עצת הסמ"ך-מ"ם, שכל ענין רבנו ז"ל יהיה לצחוק.

ולצערנו הרב, זה שנים על גבי שנים, שהענין של רבנו ז"ל זה צחוק גדול מאד. כמו שנאמר (אגרת הרמב"ן, בכואו מארץ ישראל): כל המקדש מחברו — תרב מחברו; הינו כל אמות העולם שונאים בתכלית השנאה את נשמות ישראל, וזה לא יועיל להם שום דבר, כמאמר ז"ל (שבת פט.): מאז שעם ישראל היו בהר סיני וקבלו את התורה, ירדה שנאה מאמות העולם לישראל, ואינם יכולים לסבל בשום פנים את נשמות ישראל. וכך אמר רבי שמעון בר יוחאי: הלכה היא בידוע, שעשו שונא ליעקב (ספרי בהעלותך יא). הם חשים עצמם ריקנים, הם חשים עצמם בזויים ושפלים לגבי היהודים.

יהודי יש לו תפקיד בחיים! יהודי יש לו שאיפות בחיים! יהודי שואל את עצמו מפעם לפעם: על מה ולמה באתי לזה העולם?! הן אמת שעוברים עלינו צרות ויסורים, כי מאז שיצאנו ממצרים וקבלנו את התורה, וזכינו להכיר את הקדוש-ברוך-הוא,

עוֹבֵר עֲלֵינוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, אֲבָל כָּל יְהוּדֵי יוֹדֵעַ שֵׁישׁ לוֹ תַּפְקִיד בְּחַיִּים, הוּא לֹא בָּא לְזֶה הָעוֹלָם לְהִסְתַּוֵּבֵב בְּעֵלְמָא לְאַכְל וְלִישָׁן, לְקוּם וְלַעֲבֹד, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לוֹ מֵה לְאַכְל, וְחֹזֵר חֲלִילָה, לְבָלוֹת בְּלוּיִים, לִישָׁן, לְאַכְל, וְכֵן מִסְתַּוֵּבֵב הַגְּלָגַל — זֶה הַגּוֹי. אֲבָל יְהוּדֵי הוּא עֲנִיָּן אַחֵר לְגַמְרֵי, יְהוּדֵי נִבְרָא בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּדֵי לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-כְּרוּךְ הוּא, כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְרֹאוֹת אֶת הַרוּחַנִיּוֹת שֶׁבְּכָל הַבְּרִיאָה כְּלָה.

זוֹ הִיְתָה תְּכֵלִית קְבֵלַת הַתּוֹרָה, שֶׁקְּבַלְנוּ אֶת הַתּוֹרָה שְׁפִלוּלָה מִרַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְשִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, כְּנֶגֶד רַמ"ח אֵיבָרִים שְׁבָאָדָם, וְכֶנֶגֶד שִׁס"ה גִּידִים שְׁבָאָדָם; כְּשִׂיְהוּדֵי מְקַיֵּם מִצְוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה מְקַשֵּׁר אֶת הָאֵיבָר שֶׁלוֹ לְעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, כְּנֶגֶד הַמִּצְוָה שְׁשִׁיכַת לְאֵיבָר הַזֶּה, וְכַמּוֹ-כֵן בְּשָׂאָדָם נִזְהָר לֹא לַעֲשׂוֹת אֵיזָה רַע, חֵס וְשָׁלוֹם, וְאֵיזָה לְאוֹ מִלֵּא תַעֲשֶׂה, אֲזִי נִדְבַק בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, כְּפִי הַגִּיד שְׁשִׁיף לְעוֹלָם הַזֶּה, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, כְּמֵאֲמַר רַבֵּנוּ ו"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקָּה): אִם הָיוּ יְכוּלִים לְהַפִּיךְ אֶת פְּנִימִיּוֹת הָאָדָם, הָיוּ רוֹאִים אֵיךְ בְּכָל גִּיד וְגִיד תְּלוּיִים אֶלְפֵי עוֹלְמוֹת. וְכֵן אָמַר (שֵׁם סִימָן תַּקֵּד): אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה זֶה יְהוּדֵי? עוֹשֶׂה כֶּף עִם הַיָּד, נַעֲשֶׂה כֶּף בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, עוֹשֶׂה כֶּף עִם הַיָּד, נַעֲשֶׂה כֶּף בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹנִים וְכו', יְהוּדֵי נִבְרָא לְשִׁמֵּשׁ אֶת קוֹנוֹ, לְכֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם מְקַנְאִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

וְזֶהוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב.): "אָדָם אַתֶּם", אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם, וְאֵין אֲמוֹת הָעוֹלָם נִקְרָאִים אָדָם, כִּי הֵם נִקְרָאִים עִם הַדּוּמָה לְחַמּוֹר, כִּי חַמּוֹר גַּם-כֵּן אוֹכֵל, שׁוֹתֵה, יֵשֵׁן, עוֹבֵד, וְחֹזֵר חֲלִילָה: אוֹכֵל, יֵשֵׁן, עוֹבֵד וְכו', גַּם חַמּוֹר וְסוּס וּפְרָה מְבָלִים יְמִיָּהם, יוֹצְאִים לְאַחוּ, אוֹכְלִים עֹשֵׁב, וְאִם צְרִיכִים לְרַחֵץ גּוּפָם בְּמַיִם — רוֹחֲצִים, וְיוֹשְׁבִים תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ וּמְשִׁזְפִּים עֲצָמָם, וְכֶף מְבָלִים חֵיָּהֶם, דָּג בְּמַיִם עוֹשֶׂה תַעֲלוּלִים, חַמּוֹר עֲמַל וְאוֹכֵל עֹשֵׁב וְדָשָׂא, וּמִתְעַנֵּג עַל אֲבוּסוֹ. אֲבָל יְהוּדֵי לְמַעַלָּה מְכַל זֶה, יְהוּדֵי נִבְרָא לְתַכְלִית מְסִימַת — לְהַפִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֲנַחְנוּ קְבַלְנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וּבְשִׁבִיל זֶה עֲלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי.

ברוך הוא וברוך שמו שזכינו להברא יהודים, וזו השמחה הכי גדולה שצריכה להיות לנו. אבל מאז שיצאנו ממצרים, קרה מה שקרה, שכתוב (שמות יב, לח): "וגם ערב-רב עלה אתם", התערבו בנשמות ישראל גויים, ומתערב-רב הזה אנחנו סובלים מאז שנעשינו עם, וזכינו לצאת ממצרים.

משה רבנו הולך במסירות נפש הכי גדולה לקבל את התורה בחר סיני, ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה, ומסר נפשו בשביל עם ישראל, וכשירד — מה רואה? שעשו עגל! "ויהי כאשר קרב אל המחנה, וירא את העגל, ויחר אף משה וישלף מידיו את הלוחות" וגו' (שמות לב, יט); משה רבנו שבר את הלוחות, באמרו: בשביל זה מסרתי נפשי, שתעשו עגל?! וכתוב בזהר (עין חלק א' קצב): עם ישראל לא עשו את העגל, עם ישראל מאז שיצאו ממצרים האמינו בהקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (שמות יד, לא): "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", הם התחזקו באמונה בהקדוש-ברוך-הוא ובאמונת חכמים, וחכמינו הקדושים אומרים (מכילתא בשלח): אם במשה האמינו, בה' לא כל שכן? אלא אי אפשר להגיע לאמונה בהקדוש-ברוך-הוא, אלא על-ידי אמונת חכמים; אם מאמינים בחכמים, בצדיקים, זוכים גם לאמונה, אבל ברגע שיש קלקול באמונת חכמים, ממילא יש קלקול באמונה, פי הא בהא תליא. בשביל זה משבח הנביא את עם ישראל (ירמיה ב, ב): "זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותיך, לכתף אחרי במדבר בארץ לא זרועה"; עם ישראל ציתו את משה, ויצאו בחוץ למדבר בארץ לא זרועה. כתוב בזהר (חלק ב' יז), אשר במדבר היה הסמ"ך-י"מ"ם, היו שם קלפות, נחשים ועקרבים, אבל בזכות האמונה שהיתה לעם ישראל, וכן שהיו כל-כף חזקים באמונת חכמים במשה רבנו וכן באהרן, ולכן זכו על-ידי אהרן הכהן, שהקדוש-ברוך-הוא סבב אותם עם עננים, ואף אחד לא היה יכול לעשות להם שום דבר, לכן אנו עושים סכות, וזכר לענני הכבוד שסבבו אותנו במדבר.

מה היתה עבודתו של אהרן? "אוהב שלום ורודף שלום" (אבות א, יב), כל ענין אהרן הכהן היה רק שלום ואהבה; היכן שראה שני

אֲנָשִׁים רַבִּים בִּינֵיהֶם, כְּכֹר מָסֹר נִפְשׁוֹ וְלֹא הִנִּיחָם, עַד שֶׁעָשָׂה שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם. אַהֲרֹן הִכְהִין הָיָה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם-בֵּית בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, כִּי זֶה בְּרוּר, אֲשֶׁר לֹא יִתְכַן שְׁשָׁנֵי בְּנֵי זֹוג מִנְגָדִים, שְׂזָהוּ אִישׁ וְאִשָּׁה, יִחִיו יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשְׁלוֹם. אַהֲרֹן הִכְהִין מָסֹר נִפְשׁוֹ לְמַעַן הַשְׁלוֹם, וּבִזְכוּתוֹ הִינּוּ מְסַבְּבִים בְּעֲנַנֵי הַכְּבוֹד, שֶׁהֵם שָׁמְרוּ אוֹתָנוּ.

בְּרָגַע שְׂבָא עֲמֶלֶק, וְרָאָה אֶת מִי פִלַּט הָעֲנָן, אוֹתוֹ לְכַד, וְאָלוֹ הָיוּ הַחֲלוּשֵׁי כַח, שֶׁלֹּא יִכְלוּ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, הֵם מְסַבְּבִים, וּנְפִלְטוּ מִהָעֲנָן, וְתַכְרֵף-וּמָיִד בָּא עֲמֶלֶק וְתַפְסָם. אֲשֶׁר זֶה מֵה שֶׁפְּתוּב (דְּבָרִים כד, ט): "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק בְּדַרְךָ צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם, אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדַרְךָ, וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ". כָּל אֵלוֹ שֶׁנִּתְקַרְרוּ, מִמִּילָא לֹא הִיְתָה לָהֶם יְרֵאת אֱלֹקִים, וּמִמִּילָא תַפְסֵם אוֹתָם עֲמֶלֶק, כִּי הֵם מֵאוֹתָם שֶׁהָעֲנָן פִּלַּט. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה לו, סִימָן ג'), פַּעַם אַחַת פְּתוּב: הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, וּפַעַם אַחַת פְּתוּב: הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה — מְלַמֵּד שְׁשָׁנֵיהֶם שְׁקוּלִים.

לְעַם יִשְׂרָאֵל הִיְתָה אֲמוּנָה בְּמֹשֶׁה רַבְּנוֹ, בְּאַהֲרֹן הִכְהִין — זֶה אֲמוּנַת חֲכָמִים, הִיְתָה לָהֶם אֲמוּנָה בְּצַדִּיקַת מְרִים, מְרִים רָאִתָּה בְּשַׁעַת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת הַיָּם, וְשָׂרוּ שִׁירָה עִם מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, אֲשֶׁר תִּתְאַרְנָה לְעַצְמְכֶן אֵיזָה יָפִי זֶה הָיָה? ! מֹשֶׁה רַבְּנוֹ מְגַלֶּה לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי אִזּוּ בְּקָרִיעַת יַם סוּף הִתְגַּלָּה הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (סוּטָה ל): עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים שְׁמָטוֹ דְּדִידֵיהֶם וְאָמְרוּ: "זֶה אֵלֵי וְאַנְוָהוּ", הִרְאוּ עִם הָאֲצִבַּע הִנֵּה אָבָא, הִנֵּה אָבָא, אֵיזָה יָפִי זֶה! אֵין רוֹאִים כְּלוּם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָלֵם שָׂרוּ שִׁירָה, כָּל הַגְּבָרִים שָׂרוּ שִׁירָה.

אֶךְ הַנְּשִׁים קָנְאוּ, לָמָּה רַק הַגְּבָרִים יִתְאַסְפוּ עִם מֹשֶׁה רַבְּנוֹ וְיִשְׂרִירוּ שִׁירָה, גַּם אָנּוּ רוֹצוֹת לְהִתְקַבֵּץ וְלִשְׂרֵי שִׁירָה, וְזֶה מֵה שֶׁפְּתוּב (שְׁמוֹת טו, כ): "וַתִּקַּח מְרִים הַנְּבִיאָה אַחֹת אַהֲרֹן, אֶת הַתָּף בְּיָדָהּ, וַתִּצְאָנָה כָּל הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ"; מְרִים, אַחֹת אַהֲרֹן, נִטְלָה אֶת הַתָּף בְּיָדָהּ, וְכָל הַנְּשִׁים הִלְכוּ אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחֲוֹלוֹת. וַתַּעַן לָהֶם מְרִים: "שִׁירוּ לָהּ כִּי גָאָה גָאָה"; גַּם הִיא הִתְחִילָה לִשְׂרֵי עִמָּהֶם שִׁירוֹת

ותִשְׁבַּחֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְבֹר לֹא הַצְּרִיכוּ לְקַנֵּא בַגְּבֻרִים, כִּי גַם הֵן הִתְאַסְּפוּ יַחַד וַעֲשׂוּ שִׁמְחָה גְדוֹלָה וְשָׂרוּ שִׁירָה לּוֹ יִתְבָּרַךְ. וַיֵּשׁ לְדִיק, מִדּוּעַ כְּתוּב 'אַחֹת אַהֲרֹן' וְלֹא 'אַחֹת מֹשֶׁה'? אֲלֵא, עַל מִנַּת שְׁהַנָּשִׁים תִּתְקַבְּצֶנָה יַחַד, לְשִׁיר שִׁירֹת וְתִשְׁבַּחֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לַעֲשׂוֹת עִרְב שִׁמְחָה, לֵיל שִׁמְחָה, צְרִיכִים לֵהִיּוֹת 'אַחֹת אַהֲרֹן', שְׁהַנָּשִׁים תִּשְׁמַעְנָה לְמַרְיָם, שְׁהִיְתָה אַחֹת אַהֲרֹן, מָה הִיְתָה גְדֻלָּתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן? "אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם", שְׁחַפֵּשׂ תָּמִיד אֶת הַשְּׁלוֹם.

אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר מִדַּת הַקְּנָאָה מִתְגַּבֶּרֶת מְאֹד אֲצֵל נָשִׁים, כִּי אֵין אִשָּׁה מִתְקַנְאֵת אֲלֵא בִּירוּךְ חֲבֵרְתָּהּ (מְגִלָּה יג.); עַל הָאִשָּׁה עוֹבְרִים מִשְׁבָּרִים רַבִּים, עוֹבֵר עָלֶיהָ בְּבֵית עִם הַיְלָדִים, סוֹכֶלֶת צַעַר הָעֵבוֹר, צַעַר הַלְדָּה, צַעַר הַגְּדוּל, וְכִשְׁלִבְעַל אֵינוֹ הוֹלֵךְ כְּשׁוֹרָה, הוּא חָשׂ עֲצָמוֹ מִשְׁפָּל בַּחוּץ, וְעַל-כֵּן מִתְפָּרֵץ עַל אִשְׁתּוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עָלֶיהָ, וְהִיא סוֹכֶלֶת אֶת הָעֲלֻבוֹנוֹת, כִּי הוּא מְרַגֵּשׁ הַיִּימִישׁ בְּבֵית. אֵךְ הָאִשָּׁה צְרִיכָה לֵהִיּוֹת פְּקֻחִית, וְלִהְיוֹן שְׁהַבְעֵל אֵינוֹ מִתְפַּנֵּן בְּמִזִּיד לְהַשְׁפִּילָה וְלִגְקֵם בָּהּ, אֲלֵא מִסָּבֵן עוֹבְרִים עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים רַבִּים, אֲזִי אִם יֵשׁ לָאִשָּׁה שְׂכָל וְדַעַת, עָלֶיהָ לְחַזֵּק אֶת בְּעָלָהּ, לְעוֹדְדוֹ, לְחַזְקוֹ וּלְאוֹמְרוֹ: "בְּעָלִי הִיָּקֵר, אֲנִי רוֹאָה שְׂאִתָּה עֲצָבָנִי, הִזָּה לָךְ יוֹם קָשָׁה, אֲבָל אִתָּה יוֹדַע שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה כָּל אָדָם, וּמְנַסֶּה גַם אוֹתָךְ, אֲזִי בֹא וְנִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שְׂאִתָּה צְרִיךְ — נִקְבֵּל, וְאַעֲזוֹר לָךְ בַּתְּפִלָּה.

הַגְּסִיתֵן פַּעַם לְדַבֵּר אֵל בְּעֲלִיכֵן בְּשַׁעַת כַּעֲסוֹ בְּדַבּוּרִים אֵלָיו?
 לֹאוּ! תַּחַת זֹאת, אִתֵּן מְשִׁיבוֹת לוֹ מְנָה אַחַת אֶפְסִים. אֵךְ אֵין זֶה הַדְּרָךְ,
 כִּי כָף שׁוֹרְפִים אֶת הַבֵּית, וְאֵלוֹ שְׁלֵמָה הַמְּלֵךְ אוֹמֵר (מְשָׁלִי יד, א):
 "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה, וְאוֹלֵת בִּינְדִיָּה תִהְרַסְנִי"; אִשָּׁה חֲכָמָה
 תִּבְנֶה אֶת הַבֵּית, אֵךְ הַשׁוֹטָה תַּחְרִיבוֹ לְגַמְרִי. הַמְצִיאֹת הִיא, שְׁהַחֲיִים
 בְּזֵה הָעוֹלָם אֵינָם קָלִים כָּלֵל וְעֵקֶר, וְכָף אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל' (לְקוּטִי-מוֹתֵרֵן,
 חֵלֵק ב', סִימָן קִיט), שְׁהָעוֹלָם הַזֶּה אֵין, מָה שְׁחוֹשְׁבִים שְׁזֵה עוֹלָם הַזֶּה
 — זֶהוּ הַגִּיהֵנוֹם, כִּי יֵשׁ אוֹ גֵן-עֵדֵן אוֹ גִּיהֵנוֹם, עוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ
 בְּנִמְצָא כָּלֵל וְאֲנָשִׁים טוֹעִים.

אם אדם היה מצית את העצות של רבנו ז"ל, שהן עצות התורה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שעצות הצדיק פלו זרע אמת, זרע טהור, עצות מעלמא דאתי, עצות מהעולם הבא; אם אדם מצית את רבנו ז"ל ואת עצותיו הקדושות, אזי עושה מהעולם הזה הנקרא גיהנום — גן-עדן, אבל אם אדם אינו זוכה, אזי מספן, אינו מצית את הצדיק, והולך על-פי השכל שלו, או על-פי עצת רשעים, וסובל גיהנום נורא ואים, רחמנא לצלן, מה שסובלים בזה העולם, אשר אין אדם נקי מזה, כי כל אחד סובל סבל גדול מאד.

בשביל זה כתוב (שמות טו, כ): "ותקח מרים הנביאה, אחות אהרן, את התף בידה, ותצאנה כל הנשים אחריה בתפים ובמחולות", דיקא מפני שהיתה אחות אהרן, שהיה אוהב שלום ורודף שלום; בשביל זה היא זכתה לקבץ את הנשים. ובאפן שהנשים תתקבצנה יחד, ותעשינה לעצמן ערב שמחה, ליל שמחה, ותשרנה שירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא, ותתזקנה זו את זו, צריכות להיות אחות אהרן, לילך במדת השלום, לדון את כל אחד לכף זכות, ולראות את הטוב שבכל אחד ואחד.

כי זה היסוד אצל נשמות ישראל, אם נחזיק עצמנו ביחד ובאהבה, ללכת בדרך של אהרן הכהן, על-ידי-זה נזכה שענגנים יסובבו אותנו, ונהיה שמורים מכל מיני נחשים ועקרבים, מהסמ"ך-מ"ם, מהקלפות והסטרא אחרא, אבל ברגע שתכנס בנו קרירות, שזהו עצלק, גימטריה ספק, אזי יבוא ויתפס אותנו, מדוע? כי אנו נפולטים מענגנים. מאז שיצאו עם ישראל ממצרים היו מסבבים בענגנים, וזכו שבא להם מן השמים, וזכו לבאר, המן היה בזכות משה רבנו, ובזכות מרים היתה לנו באר, ובזכות אהרן היו לנו ענגנים, וזו היתה האמונת חכמים שהיתה לעם ישראל במשה, באהרן ובמרים. וזה נמשך מאז שיצאו ישראל ממצרים עד היום הזה, כי התורה היא נצחית.

אמות העולם התערבו בין עם ישראל, אשר אלו ערב-רב,

וְגִרְמוּ מֵה שְׁגִרְמוּ — לְעֵגֶל, גִּרְמוּ שִׁיחֲלָקוּ עַל מֹשֶׁה, וַיִּדְבְּרוּ עַל כָּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. וְכִף נִמְשָׁךְ מֵאֵז יִצִּיאַת מִצְרַיִם עַד הַנֶּהָ. אָבֵל לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, בְּכָל דוֹר וָדוֹר יֵשׁ לָנוּ צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוּיּוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּמֵרָרִים, וְעַם יִשְׂרָאֵל מִתְחַזְּקִים בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, אָבֵל הָעַרְב־רַב אֵינֶם שׁוֹתֵקִים, הֵם עוֹשִׂים אֶת שְׁלֵהֶם, מְסִיתִים וּמְדִיחִים לְבָרַח מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רוֹצִים לְהִשְׁפִּיחַ אֶת שֵׁם ה' מֵעַם יִשְׂרָאֵל, לְהִשְׁפִּיחַ אֶת הַשְּׁבֶת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, אֶת הַמִּצְוֹת וְכוּ'.

וְכִף עֲבָרוּ כַּמַּעַט שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה. וְכָל דוֹר וָדוֹר הָיָה לְעַרְב־רַב שְׁמוֹת אַחֲרֵיהֶם: פְּעַם הַצְּדוּקִים, פְּעַם הַבִּיתוּסִים, פְּעַם הַקְּרָאִים וְכוּ', וְכֵן בְּכָל מֵינֵי כְּנוּזִים, וּבְכֻלָּם אִף מֵאֲתֵיב וַחֲמִשִּׁים רַבָּנִים, שֶׁהִתְאַסְּפוּ לְחַלֵּק עַל מֹשֶׁה. אִךְ אִף-עַל-פִּי-כֵן הָיוּ אֲלָפֵי אֲלָפִים אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, שְׁלֹא קִבְּלוּ דַעַת הָעַרְב־רַב, וְהִחְזִיקוּ בְּמֹשֶׁה, בְּאַהֲרֹן וּבְמֵרָרִים, וְכֵן הָיָה כָּל הַדּוֹרוֹת. אִךְ כָּל אֵלּוּ שֶׁהִתְחַזְּקוּ בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בְּמֹשֶׁה הַצְּדִיק הָאֲמֵת, הֵם הִחְזִיקוּ מֵעַמָּד.

וְכֵן בְּדוֹרְנוּ אָנוּ; עֲבָרָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל שׁוֹאָה גְּשֵׁמִית, שֶׁשָּׂרְפוּ בְּכָל מֵינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַכְזָרִיוֹת מְלִיוּנִים יְהוּדִים, וְאִף שֶׁהִמְסַפֵּר שְׂצִין בְּהִסְטוֹרִיָּה הוּא שֶׁשָּׂה מְלִיוּנִים, אָבֵל הָיוּ הִרְבֵּה יוֹתֵר קְרִבְנוֹת, כִּי שֶׁשָּׂה מְלִיוֹן יְהוּדִים נִהְרָגוּ עַל-יְדֵי הַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַיְטָלֵר, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אָבֵל כַּמָּה נִהְרָגוּ עַל-יְדֵי סְטָאֲלִין, יִמַּח שְׁמוֹ? ! זֶה אֵין לָנוּ מִשָּׁג, כַּמָּה יְהוּדִים נִהְרָגוּ, נִחְנָקוּ, נִצְלְבוּ וְנִשְׂרְפוּ עַל יְדוֹ. וְהַכֹּל אַרְעֵ קָצֵת יוֹתֵר מִחֲמִשִּׁים שָׁנָה. וְזֶה הָיָה בְּגִשְׁמִיּוֹת! אִךְ כַּמָּה מְלִיוּנֵי נִשְׂמוֹת נִשְׂרְפוּ בְּרוֹחַנִיּוֹת? ! כָּל עֲדוֹת הַמְּזַרְח עָלוּ לְאַרְצָן, וְעֲבָרָה עֲלֵיהֶם שׁוֹאָה רוֹחַנִית, גָּזְלוּ מִכָּל נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הָאִמוּנָה, אֶת הַקְּדוּשָׁה, אֶת הַטְּהָרָה, אֶת הַצְּנִיעוּת, פְּטָמוּ אוֹתָם עִם גְּבֻלוֹת וּטְרָפוֹת, עִם בֶּשֶׂר חֲמוּרִים, בֶּשֶׂר גְּמָלִים וּשְׂפָנִים, בֶּשֶׂר הַחֲזִיר, עָקְרוּ מֵהֶם אֶת הַשְּׁבֶת לְגַמְרֵי. עָקְרוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, וְעוֹשִׂים צְחוּק וְלַעַג מִכָּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל יְהוּדֵי הַהוֹלֵךְ עִם זֶקֶן וּפְאוֹת, עַד כְּדֵי כַּף, שְׂאֲנוּ רוֹאִים, שְׂמִי עוֹזֵר לָהֶם? רַע-בְּנִים רְשָׁעִים אַרוּרִים, כְּפִי

שְׁהִיָּה בַעֲת מִשֶּׁה רַבְּנוּ, שְׁגַם אֲז הָיָו נִגְדָו מְאֻתִּים וְחֻמְשִׁים נְשִׂאֵי הַעֲדָה. כְּמוֹ-כֵן גַּם הַיּוֹם, יִשְׁנֵם הָעוֹזְרִים לְעַרְב־רַב לְעַקֵּר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הֵם מְשַׁתְּפִים פְּעֻלָּה עִמָּהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָנוּ, שְׁנַעֲשֶׂתָה הַתְּעוֹרְרוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, מִתְרַבֵּים בְּעֲלֵי הַתְּשׁוּבָה, וּמִתְחִלִּים לְרְאוֹת מָה זֶה טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, מָה זֶה קְדֻשַׁת שַׁבָּת, מָה זֶה קְדֻשַׁת הַמִּצְוֹת, וְאֵט אֵט מִתְחִילוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב אֶל הַשְּׂרָשִׁים. וַיֵּשׁ חֲכָמִים רַבָּנִים אֲמֵתִיִּים, כֵּן רַבְּנוּ, שֶׁהֵם מַחֲזִירִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִבּוֹא עֲלֵיהֶם בְּרָכָה, כְּמוֹהֶם יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל. אָבֵל זֶה לַעֲמַת זֶה עֹדֵין עוֹשִׂים כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְעַצֵּר אוֹתָם, אָבֵל לֹא יִצְלִיחוּ!

וּבַפֶּרֶט שְׁאַנְחָנוּ זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לָנוּ עֲצוֹת כְּאֵלוֹ וּדְרָכִים כְּאֵלוֹ וְהִנְהַגוֹת כְּאֵלוֹ, עָלִינוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל. רֵאשִׁית, עָלִינוּ לְשִׂמְחָה, שְׁזָכִינוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שֶׁזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, אָבֵל מְצַד שְׁנֵי, עָלִינוּ לְשִׂמְחָה גַּם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל; כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ עֲצוֹת, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר.

וּבַפֶּרֶט מִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, עָלָיו יֵשׁ הַמּוֹן נְסִיוֹנוֹת, כִּי נִתְקַיֵּם כָּל הַמִּקְדָּשׁ בְּיוֹתֵר — חֵרֵב בְּיוֹתֵר (אֲגַרַת הַרְמְבִּיז, בְּכוֹאוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל); כָּלֵל אֲמוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אַחֲר־כֵּן בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יֵשׁ כְּאֵלוֹ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר מְסַפְּנִים — הַתְּרַחֲקוּ מִהֵיחֲדוֹת, וְהֵם עֲמֵי אֲרָצוֹת, וְשׁוֹנְאִים אֶת הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וְשׁוֹנְאֵתָם שׁוֹנְאָה עוֹרֵת, וְגְדוֹלָה יוֹתֵר מִשׁוֹנְאֵת אֲמוֹת הָעוֹלָם, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (פְּסָחִים מ:ט): גְּדוֹלָה שׁוֹנְאָה שְׁשׁוֹנְאֵין עֲמֵי הָאָרֶץ לְתַלְמִיד חֲכָם, יוֹתֵר מִשׁוֹנְאֵת הָאֲמוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל; וְכֵן אָנוּ רוֹאִים שֶׁהַחִילוּנִים שׁוֹנְאִים אֶת הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה' יוֹתֵר מִגּוֹי הַשׁוֹנֵא יְהוּדִי; בֵּין הַגּוֹיִים אָנוּ יְכוּלִים לְבָנוֹת יְשִׁיבוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, וְכֵאֵן יִשְׁנֵן מְנִיעוֹת עַל כָּל דְּבַר קָטָן שֶׁרַק רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּקִדְשָׁה, בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּקוֹמַת קַרְקַע, וְאֵין מְרָשִׁים לְבָנוֹתָם, תְּלַמְּדֵי תוֹרָה וּבְתֵי סֵפֶר

צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּקַוְוָאִים, וְהַנֶּעַר שְׁלֵהֶם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן: סְפִינִים, עֲגִילִים, צוֹבְעִים אֶת הַשָּׁעַר בְּכָל מִינֵי צְבָעִים, אֲשֶׁר מִמֶּשׁ מְעוֹרָר שְׂאֵט נֶפֶשׁ, וְהֵם שׁוֹנְאִים אֶת הַדְּתִיִּים.

כְּמוֹ-כֵן בֵּין הַדְּתִיִּים יִשְׁנֶן מַחְלוֹקוֹת: לִיטָאִים, חֲסִידִים, וְכֵן הַלְּאָה. עַל מָה וְלָמָּה?! לָמָּה לְרִיב?! וְאִם לֹא דֵי בְּזָה, יֵשׁ גְּזַענוֹת כּוֹז בֵּין אֲשֶׁכְּנִידִים לְסִפְרֵדִים, אֲשֶׁכְּנִידִים שׁוֹנְאִים סִפְרֵדִים בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, וּמִמִּילָא כַּמִּים הַפְּנִים לַפְּנִים. וְלֵאחֶר שְׁעַבְרָנוּ אֶת זֹאת, כָּל־מִשְׁכָּל שׁוֹנְאִים אֶת בְּרִסְלָב, וְאוֹמְרִים שֶׁהֵם מְשַׁגְּעִים, וְלֵאחֶר מִכֵּן, בְּבְרִסְלָב בְּעֶצְמָה יֵשׁ כַּתוּת, וְאִם לֹא דֵי בְּזָה, אֲזִי בְּבְרִסְלָב שׁוֹנְאִים אֶת אֶחָד... וּמִדְּבָרִים כָּל דְּבָר אֲסוּר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְזֹאת כְּפִי שְׂמוּבָא: כָּל הַמְקַדֵּשׁ בְּיוֹתֵר — חָרַב בְּיוֹתֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ, יִצְאָנוּ חוּץ לְיִשׁוּב, הַגְּעָנוּ לְיִבְנָאֵל, אִף שְׁנֵרָאָה כַּחלוּם, אֲבָל לַפְּנֵי עֶשֶׂר שָׁנִים, הִזְיָה נִרְאָה כַּחלוּם, אִם פֹּה יִהְיֶה מִנִּין אֶחָד. הַסְּמ"ךְ-מ"ם הֵלֶךְ לְרֵאשׁוֹנִים, וְהִסִּיתָם: מָה אַתָּם צְרִיכִים לְקַנּוּת פֹּה דִינָה, הֲלֹא הוּא לֹא יוֹכֵל לְהִבִּיא יוֹתֵר מִמִּנִּין, חָבֵל עַל הַכֶּסֶף וְהַטְּרַחָה. וְאֵלּוּ הַנְּשִׁים הַיּוֹשְׁבוֹת עִתָּה וְשׁוֹמְעוֹת דְּבוּרֵי, שְׁהִיוּ בֵּין הַרֵאשׁוֹנִים, יוֹדְעוֹת אֶת זֹאת, אֲבָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ, עֲבָרְנוּ דְרָךְ אֲרַכָּה, עַדִּי הַגְּעָנוּ לָמָּה שֶׁהַגְּעָנוּ.

אֲנִי רוֹצֵה לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלַכְּם בַּחֲנוּךְ קְדוּשׁ וְטָהוֹר, חֲנוּךְ שֶׁל קְדוּשָׁה וְטָהָרָה, עֲלִיכֶם עֵבֶר מָה שְׁעֵבֶר — שׁוֹאָה רוֹחֲנִית, אֵל תִּרְמוּ אֶת עֲצַמְכֶם, אֵל תִּרְמוּ אֶת אַחֲרֵים, הֲרִי כְּלָנוּ יוֹדְעִים הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, בְּאֵילוּ פְּנִים נִרְאִינוּ קִדְּם לְכֵן, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ חֲזָרְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, אֲבָל בָּאוּ לֹא נִטְעָה זֶה אֶת זֶה, עֲשִׂינוּ הַרְבֵּה הַבְּלִים בַּחַיִּים, לָמָּה לֹא נִרְצָה שְׁיִלְדִינוּ לֹא יַעֲבְרוּ אֶת הַסְּבֵל הַזֶּה שְׁאֲנוּ סְבֵלְנוּ?! שֶׁהֵם לֹא יַעֲבְרוּ אֶת הַלְּכָלוּךְ וְהַזְהָמָה שְׁלָנוּ?! הַאֲמִינוּ לִי, אִם אַתָּם תִּתְּאֲחַדּוּ יַחַד בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, אִם תִּתְּאֲחַדּוּ יַחַד וְיִהְיֶה לְכֶם רְצוֹן חֲזָק, נְצִלִית יוֹתֵר וְיוֹתֵר. אֲבָל צְרִיכִים אֶת הַנְּשִׁים, שְׁלָהֶן תִּהְיֶה אֲמוּנַת חֲכָמִים. לָמָּה הַגְּבָרִים רָצוּ אַחֵר מִשֶּׁה וְשָׂרוּ שִׁירָה? מִפְּנֵי שֶׁעַם מִשֶּׁה הִזָּה אַחֲרָן; מִשֶּׁה רָבְנוּ לֹא רָצָה לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל

ממְצָרִים, אֵלָא אָמַר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁמוֹת ד, ג): "שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשַׁלַּח". וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בִקְשׁוּ: לֵךְ תּוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים. מִשָּׁה רַבְּנּוּ אָמַר (שֵׁם ד, א): "וְהֵן לֹא יֵאָמְנוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי, וַיֵּאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֵלֶיךָ הַיּוֹ"ה"; חֲשַׁשׁ שְׂיֵאמְרוּ לוֹ, שְׂאִין זֶה אֵמֶת וְלֹא נִתְגַּלָּה לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי לֹא רָצָה, כִּי רָאָה שְׁלֹא תִהְיֶה אֲמוּנַת חֻכְמִים. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁדְּלוֹ וּמְבַקֵּשׁ אֶת מִשָּׁה שְׁלִיף. וּמִשָּׁה רַבְּנּוּ מְשִׁיב: "לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי, גַּם מִתְּמוּל גַּם מִשְׁלֹשׁוּם" וְגו'... וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֹמְרוּ: אֵתָה לֵךְ וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ. וַיֵּאמֶר: "כִּי ה' שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשַׁלַּח". לְמָה לֹא רָצָה מִשָּׁה רַבְּנּוּ לְלַכֵּת? כִּי יָדַע, שְׁלֹא תִהְיֶה אֲמוּנַת חֻכְמִים. אֲזַי אָמְרוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֲנִי שׁוֹלַח עִמָּךְ אֶת אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר יֵלֵךְ עִמָּךְ, וְאִז תְּצַלִּיחַ לְהוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. מַה מְסַמֵּל עֲנִינָן זֶה? אֵלָא כָּל עֲנִינָן אֶהֱרֹן הָיָה אֶהְבֵּה וְאֶחָדוּת, בְּרַגַע שְׂיֵשׁ אֶהְבֵּה וְאֶחָדוּת, אִז יֵשׁ אֲמוּנַת חֻכְמִים, אֲבָל אִם אֵין אֶהְבֵּה וְאֶחָדוּת, אֵין אֲמוּנַת חֻכְמִים. וְכֹאֲשֶׁר יֵשׁ אֲמוּנַת חֻכְמִים, יֵשׁ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזַי גַּם הַנְּשִׁים אָמְרוּ: לְמָה הַגְּבָרִים מִתְאַסְּפִים יַחַד וְשָׂרִים וּמִתְחַזְּקִים, וּמָה עָשׂוּ? בָּאוּ לְמַרְיָם, וְגַם אֶצְלָה כְּתוּב: 'אֶחָת אֶהֱרֹן', שְׁהִיתָה צְרִיכָה לְנַהֵג בְּמִדָּתוֹ וּלְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אֶצְל הַגְּבָרִים מִתְחִיל סֵדֶר חֲדָשׁ, הַבְּקָר נִפְתַּח כּוֹלָל הַנְּקָרָא "שׁוּמְרִים לְבָקָר", אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְהַגְדִּילוֹ, יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל בְּיוֹם הַנְּקָרָא "אוֹר הַמַּאִיר", וַיֵּשׁ כּוֹלָל עָרֵב הַנְּקָרָא "אוֹר הַגְּנוּז", וְאֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחֲדָשׁוֹ בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְאֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֶפְעַל אֶצְל הַגְּבָרִים שְׁתִּהְיֶה בִּינֵיהֶם יוֹתֵר אֶחָדוּת וְאֶהְבֵּה, וְכֵן תִּהְיֶה לָהֶם אֲמוּנַת חֻכְמִים.

אֲבָל מָה עִם הַנְּשִׁים? הִנֵּה יֵשׁ לְכֵן קִיץ אָרֶךְ, יִתֵּן לְכֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קִיץ בְּרִיא, כְּדֵי שְׁתִּהְנוּ מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה, קִיץ שְׁגָם אִתָּן תּוּכְלָנָה לְצֵאת קֶצֶת עַל הַדָּשָׁא וְלִהְתְּבוּדֵד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַפִּיר אוֹתוֹ תְּבַרְךָ. אֲבָל אֲשֶׁה נִקְרָאת עֶקְרַת הַבֵּית, מִנְּחַ עֲלֶיךָ הַחוּב שֶׁל חֲנוּפָה הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, אֲשֶׁה יוֹתֵר בְּבֵית מֵהַגְּבָר. כָּל הַעֲנִינָן

שְׁלִי לְהִקִּים דּוֹר כְּזֶה, שְׁכַבְר מְאוֹת שָׁנִים לֹא הָיָה דוֹר כְּזֶה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁאֲנִי חוֹלֵם חֲלוֹם, אֲבָל בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ קִצַּת דְּקִצַּת נִתְגַּשֵּׁם לִי הַחֲלוֹם.

אֵינְנִי יוֹדֵעַ אִם כְּלַכֵּן תּוֹדִינָה, אֲבָל אִם אֲנִי מְסַתְּפֵל עַל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, אֲנִי רוֹאֶה, שְׁכֵן יְכוֹלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֹאת, הֵיטָה לִּי הִרְבֵּה הַתְּנַגְדוֹת, וְעַדִּין יֵשׁ עָלַי הַתְּנַגְדוֹת גְּדוֹלָה. אֶת בֵּית סִפְרָנוּ, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לְהַפִּיל יוֹתֵר מִבְּפָנִים מֵאֲשֶׁר מִבְּחוּץ, כִּי הַעֲקָר הֵן הַבְּנוֹת, הַעֲקָר הַנְּשִׂים. אִם הַנְּשִׂים תַּהֲיִינָה חֲזָקוֹת, מִמִּילָא הַגְּבָרִים יִהְיוּ חֲזָקִים, אֲבָל אִם הַנְּשִׂים תַּהֲיִינָה חַלְשׁוֹת, הַגְּבָרִים פִּי כַּמָּה וְכַמָּה יִהְיוּ חַלְשִׁים.

לְזֹאת, לִפְנֵי קִבְּלַת הַתּוֹרָה בְּשַׁעַה שְׁעָלָה מֹשֶׁה לְאַלְקִים נֹאמֵר: "כֹּה תֹאמַר לְבֵית-יַעֲקֹב וְתִגַּד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל", בֵּית יַעֲקֹב — אֵלוֹ הַנְּשִׂים, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל — אֵלוֹ הַגְּבָרִים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה כַח, סִימָן ב'). לִפְנֵי קִבְּלַת הַתּוֹרָה בִּקְשׁוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִדְבֹר אֶל הַנְּשִׂים תְּחִלָּה, כִּי אִם יַפְעֵל אֲצֵל הַנְּשִׂים, יַפְעֵל אֲצֵל הַגְּבָרִים; כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכֻּלָּם, לְזֹאת רְצוֹנִי עֲתָה לַעֲוֹרֵר עַל כַּמָּה עַקְרִים.

אֲנִי רוֹצֶה לְהִקִּים דּוֹר כְּזֶה, שְׁמְאוֹת שָׁנִים לֹא הָיָה, אֵינְנִי רוֹצֶה לְהַסְתְּפֵל עַל אַחֲרִים, אֲלֹא בְּהַצְלַחַתְנוּ, וְאֵינְנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת בְּכַשְׁלוֹנוֹת אַחֲרִים, אֵינְנִי מְעַנֵּן לְמִצָּא מוֹמִים אֲצֵל אַחֲרִים, אֲלֹא לְמִצָּא הַטוֹב בָּנוּ.

בְּבֵית-הַסֵּפֶר שָׁלְנוּ אֲנוּ בְּמִצַּב נוֹרָאִי, יִשְׁנֵן שְׁתֵּים אוֹ שְׁלֹשׁ בְּנוֹת הַהוֹרְסוֹת לְגַמְרֵי אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר. הֵנָּה אֲנוּ רוֹאִים אֶת הַחֲנוּךְ הַחוּלְגָנִי-חִילוּנִי, עֲגִילִים בְּאֲזָנִים, נְזֻמִּים בְּאֵף, צְבָעִים בְּשַׁעַר, קוֹלֵר עַל הַצְּוָאר, וְכִי יֵצְאוּ מִדַּעְתָּם?! הֲלֹא נִרְאִים כְּגֵרוּעִים שְׁבָאמוֹת. לְצַעֲרָנוּ הַרֵב, גַּם בְּמִקוֹמוֹת הַחֲרָדִים בְּיוֹתֵר עֲלוּלוֹת הַבְּנוֹת לְהַדְרִיד. אֲנִי הוֹצֵאתִי אֶתְכֶן לְמַדְבָּר שְׁנוּכַל לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר וּלְהַצִּילָם. וְאִיךָ קָמוּ עָלַי?! וְאֵילוֹ בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֲבָל הַתּוֹצְאוֹת רוֹאִים כְּכֹר עֲכָשׁוּ, אֵלוֹ שְׁהִיטָה לָהֶם אֲמוֹנֵת חֲכָמִים, אֵלוֹ

שְׁצִיטוֹ אוֹתִי, אֲנִי מִבְקֵשׁ עֲכָשׁוּ שְׂאֵלוֹ הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת שֶׁהִתְחַתְּנוּ,
תִּקְמָנָה לְשִׁפְי דְקוֹת, וְאֶשְׂאֵל אֶתְכֶם: אֵתֵן מִצְטַעְרוֹת שֶׁהִתְחַתְּנִתֶּן?
אֲנִי בְטוֹחַ שְׁלֹא!

אֵיךְ יִכּוֹל לִהְיוֹת דְּבַר כְּזֶה, שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵית-סִפְרֵנוּ בַת אַחַת אוֹ
שְׁתַּיִם שֶׁתַּעֲנֶד שְׂרֵשֶׁרֶת שֶׁל חִילוּנִים עַל הַצְּנֹאֵר? שְׂרֵשֶׁרֶאוֹת מוֹזְרוֹת
כְּקוֹלָר עַל הַצְּנֹאֵר, הַכִּיצַד? ! הֵיאֵךְ יִתְכּוֹן, שְׁבַת אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם
תִּקְשָׁקֶשְׁנָה עַל הַכֶּתֶף בְּצַבֵּעַ, וּכְשֶׁהַמּוֹרָה מַעֲרִיחַ לָהֵן, הֵן מִתְחַצְּפוֹת
וְכוּ', אִם לֹא תִקְבְּלֶנָה אֶת אֶשֶׁר אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תֵּאֱמִינֵנוּ לִי, אֵינֶנִּי רוֹצֵה
לְשִׁמֵּעַ יוֹתֵר מִכֵּן וְכוּ', וְאֵלוֹ הַפְּרוֹת הַבְּאוּשִׁים, הַעֲשׂוּבִים הַשׁוֹטִים
הַגְּדֹלִים בְּגַנְתְּנוּ, גִּזְרָקִים וְנִשְׁלִיכִים וְנַעֲקָרִים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם.

אֵיךְ אֲנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי בְּעַבּוּר יְלָדֵיכֶם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד,
אֵינִי לִי יוֹם וְאֵינִי לִי לַיְלָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי אוֹהֵב לְלַמֵּד, וְזוֹ כָּל
חַיּוּתִי, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים אֲנִי מִתְחַרֵּט וְחוֹשֵׁב, מָה הִיָּה חֶסֶד לִי עַד
כֹּה? ! לָמָּה הַקְּמַתִּי אֶת הַיְשִׁיבָה וְכוּ'? ! אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׂאֵמְצָא כָּאֵן
אֶת הַסִּמְ"ף-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, בְּהַתְּגַלְמוֹתוֹ, זֶהוּ זֶה! ! זֶה הַסִּמְ"ף-מ"ם! !
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם הֵייתִי מִתְחִיל בְּזֶה. וְאִם לֹא דִי בְזֶה, כְּכֹר מִתְסִיסִים
עוֹד. וְהִנֵּה אִשָּׁה בָּאָה וְהוֹצִיאָה אֶת בִּתָּהּ מִפֶּה, וְשָׁלְחָה אוֹתָהּ
לְבִנְי-בָרֵק, וְאֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיהָ, עֲשִׂית מַה שֶׁעָשִׂית, אֲכַל תִּנְיַחֵי לְבִנְי,
הוּא יַצְלִיחַ מְאֹד בַּיְשִׁיבָה, וְהִיא אוֹמְרַת: לֹא, אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה גְּאוּן.
וְאֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיהָ, אַל תַּעֲשִׂי שְׁטוֹת כְּזוֹ, הַיְלָד הַצְּלִיחַ אֲצִלִּי מְאֹד,
וְרַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ כַּמָּה סְבִלְתִּי מִבְּנָה, וְלֹא נִחָה, עֲשֵׂתָה
לוֹ שְׁטִיפַת מַח עַד שְׂיַצֵּא. וְהֵם יֵצְאוּ מִכְּבִנְאֵל, וְכִיצַד נִרְאָה הַבֵּן
הַיּוֹם? חֶתֶךְ אֶת הַפְּאוֹת, לֹא עֲלִינוּ, הוֹלֵךְ עִם בְּלוּרִית, כַּפָּה קֶטְנָה,
הֵיכֵן הַיְצִדְקָת' הַזֹּאת? הַרְסָה אֶת בְּנָה בְּמוֹ יְדִיעָה, הַבֵּן יִכּוֹל הִיָּה
לְהִתְחַתֵּן מִזְמַן, וְהָיוּ זוֹכִים לְדוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל. מַה דַּהֲוָה הָוָה, אֲנִי רוֹצֵה
מִהַיּוֹם וְהִלָּאָה, אִם כָּל הַנְּשִׁים תִּתְּלַכְּדֶנָּה יַחַד, וְתַעֲזֹרְנָה לִי, אֲנִי
יִכּוֹלִים לְהַמְשִׁיךְ, אֲכַל אִם לֹא תַעֲזֹרְנָה לִי, וּמִפְּעַם לְפַעַם יַעֲמְדוּ
מִגְּדֵד, אֲנִי מִכְּרַח לֹאֲמַר לָכֵן, לֹא נוֹכַל כֶּף לְהַמְשִׁיךְ.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אֲנִי פוֹתַח יְשִׁיבָה, וְהַיְשִׁיבָה הַזֶּה תִּגְדֵּל,

עַד לְמֵאתִים שְׁלֹש־מֵאוֹת בַּחוּרִים, בַּחוּרִים מְצִינִים, וְאֶפְתַּח גַּם מִדְרָשִׁיהַ לְבָנוֹת, וְלֹא יֵאמְרוּ: אֲנִי עוֹזֶבֶת אֶת יְבִנְאֵל... זֶה לֹא בְשִׁבְלִי... אֲנִי בָאתִי לַעֲקֹר אֶת הַגּוֹזְעֵנוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, אִם אֶצְלִיחַ — אֵינְנִי יוֹדֵעַ, אָבֵל לְכָל הַפְּחוֹת בְּד' אֲמוֹתַי אֲנִי מְקַוֶּה לְהִצְלִיחַ. אָבֵל אֲנִי רוֹצֵה שְׁתִּתְאַחְדּוּ יַחַד, מִהַיּוֹם אֵינִי לוֹקַח בָּנִים מִכֵּן, אֶלֶּא אִם־כֵּן תִּחְתַּמְנָה לִי, שְׂאֵינְכֵן לוֹקַחֹת אֶת הַיְלָדִים בַּחֲזָרָה עַד גֵּיל שִׁש־עֶשְׂרֵה, וְאִז תִּקְבְּלֶנָה בַּחֲזָרָה יְלָדִים גַּפְּלָאִים, יְהִלּוּמִים מִמֶּשׁ, יְלָדִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, שְׂאֵינֶם יוֹדְעִים טַעַם חֵטָא.

אָבֵל עֲזוּרְנָה לִי בַּחֲנוּף הַבָּנוֹת, פֹּה אֵין עֲנִיָן שֶׁל כְּבוֹד, מִי כֵן וּמִי לָאוּ, זֶהוּ עֲנִיָן שֶׁל פְּקוּחַ גִּפְשׁ, לֹא נִתֵּן שְׂבֵת אַחַת תִּסְתּוֹכֵב עִם שְׂרָשֶׁרֶת שֶׁל חִילוּנִים, אוֹ תִלְךָ עִם עֲגִילִים, אוֹ תִצְבַּע צְפָרְנִיָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ תִתְפָּרַע בְּבֵית־סֶפֶר, אוֹ תִטִּיל עִם יְלָדָה חִילוּנִית וְכוּ', לֹא אִתֵּן כּוֹזָת! וּמִי שְׂאֵינּוּ יְכוּל לַעֲמֹד בַּתְּקֵנוֹת, יֵצֵא מִיְבִנְאֵל לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם, לֹא קָרָאתִיו לְכֹאֵן.

אֲנִי מִבְּטִיחְכֵן שְׁתִּהְיֶה לִי פֹה יְשִׁיבָה שֶׁל מְאֵתִים שְׁלֹש־מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְכֵן מִדְרָשִׁיהַ עֲנֻקִית לְבָנוֹת, וְעוֹד כַּמָּה שָׁנִים לֹא תִכְרַנָּה אֶת יְבִנְאֵל. וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, לְרֵאוֹת פֹּה גִסִּים וְנִפְלְאוֹת, כִּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, מְנַסִּים אוֹתָנוּ בְּכָל מֵינֵי נִסְיוֹנוֹת, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אָנוּ עוֹמְדִים בְּכָל הַנִּסְיוֹנוֹת.

הִנֵּה הַשְּׁבוּעַ הַסְּמ"ךְ־מ"ם הַכְּנִיס בְּעֵתוֹן, שְׂאָנוּ יוֹרְקִים עָלֵינוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעוֹשִׁים לּוֹ גְזָקִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מָה שֶׁהוּא הַכְּנִיס בְּעֵתוֹן, כְּאֵלוּ אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ וְכוּ'; שְׁקֵרָן! רַמְאִי! צְבוּעַ וְכוּ'! מָה עֲשִׂינוּ? לְקַחְנוּ עוֹרֵף־דִּין, וְתַבַּע אֶת הָעֵתוֹן עַל הוֹצָאת דְּבָהּ, וְהִנֵּה הַשְּׁבוּעַ כְּבָר הַכְּנִיסוּ הַהַפּוּף: רַב הַמוֹשְׁבָה רוֹדֵף אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, עַל לֹא עוֹל בְּכַפָּה. אָנוּ לֹא נִשְׁתַּק, יֵשׁ דִּין בְּיִשְׂרָאֵל, יֵשׁ מִשְׁפָּטִים, אָנוּ לֹא מִפְרִיעִים לַחֵק, אֵינֵן לָנוּ שׁוּם עֶסֶק לְהִתְקוּמָם וְלִסְגוּר כְּבִישִׁים, כְּמוֹ שֶׁהִרְשַׁע מִרְשַׁע הַזֶּה מִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם. אָנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַשְּׁקֵט וְהַפְּנָה שְׁלָנוּ, אֵינְנוּ צְרִיכִים אֶת אֶף אֶחָד, אֶלֶּא כָּל אֶחָד

רוֹצֶה אֶת הַפְּנֵה שְׁלוֹ וְהַחֲצֵר וְהַפְּרָטִיּוֹת וְהַפְּרָנְסָה שְׁלוֹ, וְאִנּוּ רוֹצִים
 רַק לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה. לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ בְּחַנּוּף
 קָדוֹשׁ וְטָהוֹר, שֶׁהַבְּנִים וְהַבָּנוֹת יִהְיוּ קְדוֹשִׁים וְטָהוֹרִים, וְיִתְחַתְּנוּ בְּגִיל
 צַעִיר, וְיִחִיו בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, לְמַה שְּׂאֵנוּ לֹא זְכִינוּ, בְּאוֹר גִּתָּן לִילְדֵינוּ.
 אֲבָל אֲנִי מְכַרְח אֶת הָעֶזֶר שְׁלֹכֵן.

לְכֵן הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן, תַּעֲשׂוּ מֵהַשְּׁבוּעַ הַזֶּה בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי עָרֵב
 שְׂמֻחָה, אֲבָל זֶה צָרִיף לִהְיוֹת בְּבַחֲיִנַת (שְׁמוֹת טו, כ): "וַתִּקַּח מִרְיָם
 הַנְּבִיאָה, אַחֹת אֶהֱרֹן", אֶתֶּן מְכַרְחוֹת לִהְיוֹת בְּבַחֲיִנַת אַחֹת אֶהֱרֹן,
 לְהַשְׁלִים זֶה עִם זֶה; כִּי אִם יֵשׁ בְּיַדְכֶם קִנְיָה וְשִׁנְיָה, אֶתֶּן מְצַעְרוֹת
 אוֹתִי, וְלֹא יִתְעַרֵב זֶר בְּשִׂמְחַתְנוּ, בְּלֵיל שְׂמֻחָה — אִין כָּלוּם, לֹא
 לְעַרֵב מְאוּמָה. וְתַעֲזְרֶנָּה זֶה לְזוֹ, וּפְעַם בְּשָׁבוּעַ תִּתְאַסְּפֶנָּה בְּאוּלָם,
 עוֹלָה לְנִקּוּתוֹ — תִּנְקִינָה, אֲבָל רְצִיטִי מְאֹד שִׁיְהִיָּה לְכֵן לֵיל שְׂמֻחָה,
 וַיַּחַד נְטִבֵס עֲצָה מָה עוֹשִׁים בְּעַנְיַן בֵּית-סֹפֶר, זֶה חַנּוּף בְּנוֹתֵיכֶן,
 וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, אֵל תִּשְׁרֹטְנָה זֶה אֶת זֶה בְּצַפְרֵינֵיכֶן, וְלֹא לְקַפֵּץ
 וְלוֹמַר: אֵת אֲשֶׁמָּה וּבַתְּךָ אֲשֶׁמָּה, גְּדוֹן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת, נִרְאָה
 אִיךָ לְתַקֵּן אֶת עֲצָמֵנוּ.

אַקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל מַה שְּׂדַבְרָתִי עֲתָה יִכָּנַס בְּתוֹךְ
 לְבָבְךָ, בְּנִגְתִי רַק לְטוֹבְתְּכֶן.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ, שִׁיְהִיו לִי כָל-כֶּף הַרְבֵּה מְנִיעוֹת
 וְצָרוֹת מִבֵּית וּמִבְחוּץ, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם הֵייתִי מִתְחִיל, אֲבָל אִם
 הַתְּחִלָּתִי, אֲנִי מְכַרְח לְגַמֵּר, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ו'ל': גְּמַרְתִּי וְאִגְמַר,
 נִצַּחְתִּי וְאִנְצַח, וְאִנִּי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֲצַלִּיחַ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי
 מְבַקֵּשׁ בְּעַדְכֶן, שְׂתַצְלַחְנָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶן, וְתִרְוִינָה רַב נַחַת מִכָּל
 יוֹצֵאֵי חֲלָצִיכֶן.

הַמֵּאֲחֵל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתמוח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי־קְדוּשִׁים, ו' אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִוְדוֹת שְׁאַתָּה מְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבּוֹת וְכוּ', אֵין אֶצְלִי שְׁמִמָּה יוֹתֵר
גְּדוּלָּה מְזוּ, כִּי הַדְּבָר הַכִּי מְגַנֶּה לְהִיּוֹת חַיֵּב חֻבּוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁפוּטֵר אֶת עֲצָמוֹ מִחֻבּוֹת, כִּי אֵין זֶה מְעַלָּה לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב. וְרַבְּנוּ
וְ"ל אָמַר לָנוּ (שִׁיחֻת־הַר"ן, סִימָן קכב): יוֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב
לְעֲצָמוֹ, מִלְּהִיּוֹת חַיֵּב לְאַחֲרִים, עַל־כֵּן צָרִיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי אֶפְנִים
שְׁבַעוּלָם לֹא לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב.

בְּעֵינַי הַבּוֹץ וְכוּ', אֲנִי מְדַבֵּר עִכְשָׁו עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנוֹכַל לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ, לֹא יוֹעִיל לְרַשְׁעִים הָאֵלוּ
כְּלוּם, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהַכְנִים פֹּה מֵאֲתִים אוֹ
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְכָל הַתְּמוּנָה בִּיבְנָאֵל תִּשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי, צָרִיכִים
רַק סְבָלְנוֹת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַפֶּחַ וְהַמַּחַ וְהַשְּׁכָל
לְדַעַת וְלְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג, וְעַל יְדֵי זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנְנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, אֲכָל לְאֵט לְאֵט,
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר שְׂיִמְהַר וְיַחֲשִׁי לְגַאֲלָנוּ גְּאֵלַת עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְצִיתִי מָאד לְדַבֵּר אִתָּךְ, אֲבָל לֹא יָצָא לִי, וְאִמְרַתִּי לְהַרְיֵץ
שׁוֹרוּתִים אֵלֹו אֵלֶיךָ.

הִנֵּה אֵלֶּה הַרְשָׁעִים הַשְּׁקֵט לֹא יוּכְלוּ וְכו', קִבַּלְתִּי דו"ח, שֶׁהֵם
פּוֹתְחִים לְמַעֲלָה בְּצַמְרַת וְכו' אֶת הַמַּיִם, שְׁיִוְרָדִים עִם זָרֵם מָאד חָזָק,
וְזֶה מְבִיא בּוֹץ סָבִיב "הַיְכַל-הַקִּדְשׁ", עַד שֶׁקָּשָׁה אֶפְלוּ לְהַפְגִּים,
וּבְפֶרֶט שְׁאֵנִי צָרִיךְ לְהִגִּיעַ בְּעוֹד שְׁבוּעַ, וְזֶה נוֹרָא וְאִים וְכו', וְלִכֵּן
כְּדָאֵי שְׁעַל הַבְּקָר תֵּלֶךְ אֶל ... אוּ לְמִי שְׁאַחֲרָאֵי, וְכֵן אֶל ... וְתִגִּיד
לָהֶם שְׁיִחַדְלוּ, וְאִם בְּאִמַּת זֶה יִקְרָה, לְדַעַתִּי, כְּדָאֵי לְשַׁלַּח מִכְּתָב דְּרַךְ
הַעוֹרֵף-דִּין, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁהַרְשָׁעִים הָאֵלֹו לֹא מְבִינִים שְׁפָה אַחֲרַת,
וְהַעוֹרֵף-דִּין יִתְבַּע אוֹתָם לְמִשְׁפָּט, כִּי כָּל הָאוּלָם שְׁלָנוּ יוֹצֵף עִם בּוֹץ,
אִם אֲנַחְנוּ לֹא נִקַּח אֶת זֶה בְּיָדֵים, וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָר.

אֲנִי מְקַנְהָ, שֶׁהַהֲנָהֲלָה הַחֲדָשָׁה בְּבֵית-סֵפֶר עוֹבְדַת טוֹב, וְעַתָּה
הַכֵּל יָבּוֹא עַל מְקוֹמוֹ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה יוֹתֵר הַפְּקָרוֹת בְּבֵית-סֵפֶר, כִּי אֲנִי
רוֹצֶה שְׁבֵית-הַסֵּפֶר שְׁלָנוּ יִהְיֶה בֵּית-סֵפֶר חֲרָדִי שְׁרָשִׁי, וְלֹא בֵּית-סֵפֶר
שֶׁל בְּעֵלוֹת תְּשׁוּבָה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אֵיךְ הוֹלֵךְ הַכֵּל, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֵּל יָבּוֹא עַל גְּכוּן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתַּנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, וְי' אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי ... נְרוּ יְאִיר.

הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת הַמְּבַחֵן הָרִאשׁוֹן שֶׁעָשִׂיתָ לְכוּלֵל "שׁוֹמְרִים לְבַקֵּר", מָה אָמַר לָךְ, מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְחַתָּ בִּי, וְעֵלָה בְּרַעֲיוֹנֵי הַפְּרוּשׁ שֶׁפָּרַשְׁתִּי פֶּעַם אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קִיח, ז): "הַנּוֹנֵה לִי בְּעֶזְרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשׁוֹנְאֵי", כְּשֵׁיט לְאָדָם הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים, בְּמָה הוּא יָכוֹל לְנַקֵּם לְשׁוֹנְאָיו? עַל-יַדֵּי שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ וּמְצַלִּיחַ, וְעוֹלָה מְעָלָה מְעָלָה, בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ הוּא רוֹאָה אֶת שׁוֹנְאָיו אִיךָ הֵם מִתְּפוֹצְצִים, וְכֵן זֶה נִתְקִים אֶצְלָךְ, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּזֶה שֶׁנַּעֲשִׂיתָ רֹאשׁ הַכוּלֵל, כָּל אֵלוֹ שֶׁדִּבְּרוּ רַע עֲלֶיךָ מִתְּפוֹצְצִים... מִמֶּשׁ נִתְקִים כָּךְ, בְּזֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לָךְ, בְּזֶה אַתָּה רוֹאָה בְּמַפְלֵת שׁוֹנְאֶיךָ, וְזֶה חֻלְקֵי מְכַל עֲמָלִי, שֶׁאֲנִי רוֹאָה שֶׁתְּלַמִּידֵי שְׁלֹמֹדוֹ אֶצְלִי, מְצַלִּיחִים מְאֹד, וְעוֹלִים מְעָלָה מְעָלָה, וְלָכֵן חִילָךְ לְאוֹרֵיטָא, וְתַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקִּדְּשׁ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַפְּךָ אֶת יִבְנָאֵל לְעִיר תּוֹרָה. אֲנִי מִתְכוּוֹנֵן עַכְשָׁו לַעֲשׂוֹת יְשִׁיבָה רְצִינִית "דְּמִשְׁק אֶלְיָעֶזֶר", לְמֵאֲתִים עַד שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְזֶה יִהְיֶה לְגַמְרֵי אֶת יִבְנָאֵל לְעִיר "בְּרֶסֶלֶב", בְּמֵלֵא מוּבֵן הַמְּלָה. וְלָכֵן אַתָּה תַמְשִׁיךְ בְּכוּלֵל שְׁלָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְחִיל לְבּוֹא שְׁפַע, וְתוּכַל לְהַחֲזִיק כּוּלֵל גְּדוֹל.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחַת-רוּחַ שֶׁאַתָּה גּוֹרֵם לִי, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּמִּיד אֲרָאָה נַחַת אֶצְלָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא אֶת כָּל חִפְצֶךָ, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, וְיֵאָדָר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
וְאִיךָ שֵׁישׁ לָךְ הַצְּלָחָה בְּכוֹלֵל, אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעֵר כָּלֵל, יַעֲזוֹר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וּבְכוֹלֵל יִהְיֶה שְׁפַע לְתַת
לְאַבְרָכִים, וַיִּהְיֶה הַמְקוֹם מְקוֹם תּוֹרָה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחֻדְשׁ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם, וּבְפָרְט בְּזִמְן הַקִּיץ הַזֶּה,
וְאֵנִי מָאֵד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַצְּלִיחַ עִם הַכוֹלֵל, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַלְכָה, כִּי זֶה הַיְסוּד, כִּי בְּלִי לַמּוּד
הַלְכָה אָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ כְּלוּם, וְרַבְּנּוּ וְ"ל הַקְּפִיד מָאֵד מָאֵד עַל אֲנָשִׁי
שְׁלוּמֵנוּ, שְׁיִלְמְדוּ בְּכֹל יוֹם הַלְכָה, וְעַל-יְדֵי שְׁלוּמֵדִים הַלְכָה זִוְכִים
לְהַצְּלִיחַ.

אֵנִי מָאֵד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוּת בְּהַצְּלָחָתְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, וְיֵאָדָר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך, מאד מאד אני שמח שלקחת על עצמך את הנהול של בית-הספר, ורצייתי מאד לדבר אתך כמה כללים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לבוא בקרוב לארצנו הקדושה, ואז נקבץ עוד פעם את המורות, כי העקר מה שאני רוצה שיהיה היסוד אמונת חכמים, שהבנות תדענה, שהבית-ספר הוא אינו הפקר, והכל עומד תחת חסותי מא' ועד ת', כדי שלא לתת פריצת גדר וכו' וכו'.

צריכים לדעת, שבית-ספר שלנו הוא בית-ספר חרדי לחלוטין, ולא בית-ספר של בעלות תשובה, ואת זה צריכים להסביר להורים ולמורות, וכן לבנות, ולכן רצייתי מאד לראות בהצלחתן של הבנות, הן במדת הצניעות, והן במדת הדרך ארץ, והן בכל פרט ופרט שיתעלו מעלה מעלה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שנצליח, אם תהיה אחדות בין המורות, וכלן תלכנה בכונן אחד של אמונת חכמים, אז נצליח.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך כחות הנפש, מצד אחד להיות קשוחה ולא לותר, ומצד שני להיות ותרגית, ובפרט כלפי המורות וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּ תתנג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר אחרי-קדושים, ח' איר ה'תשנ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי עכשו את התקליטור של השו"תים, ותשואות חן לך על זה, כנראה לפי תאריך הדאר ששלחת את זה מכבר וכו'.

מה אמר לך! החיים מלאים נסיונות קשים, ומנסים את כל

אָחַד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים, וְעָקַר מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיָכוֹל לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר, רַק תָּמִיד בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וּבְאֵמַת אַחַר יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, צְרִיכִים לְבוֹא לְהַכְרִיחַ, וְכִי יֵשׁ מְקוֹם יוֹתֵר בְּטוֹחַ לְבָרַח, מְלַבְּרֵחַ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, הֲלֹא מִמִּילָא סוּף כָּל סוּף הֵהָכֵרַח לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְיִמָּה צְרִיכִים לְחַכּוֹת וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַבְטֵל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְשׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ וְשׁוֹתֵק, וּבִפְרָט מֵאֲשֶׁתּוֹ וַיִּלְדִּיו.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תתנַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר אָמֵר, ט' אִיִּר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְפָנֹת אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל עֲדַת הַתִּימָנִים, וְתִבְאוּ לְלַמֵּד בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" עַד שְׂאֵנֵי אָבוֹא, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים דְּבָר טוֹב, שְׂפָל-כֶּף מִפְחִיד אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב): כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר קוֹל דְּקִדְשָׁה, מִתְעוֹרֵר כְּנִגְדּוֹ קוֹל הַבְּרָה שֶׁל הַסֵּטְרָא אַחְרָא. וְלִכֵּן חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ וְאֵל תִּירָאוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תתנַה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, מוֹצָאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר-בְּחֻקֵּי, כ"ב אִיִּר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל-לֵלוֹת אֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד צָר לִי שֶׁהַצְּרִכָתִי לְנִסְעַ בַּחֲפוּזוֹן, אִף הִיָּה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נַפֶּשׁ, וּמִמֶּשׁ לֹא יִכְלָתִי אֶפְלוּ לְהַפְרֵד מִכֶּם מִפְּנֵי נְחִיצוֹת הָעֲנִין, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד בְּקָרוֹב מָאד לְחֹזֵר.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכֶּם לְהִתְאַחַד יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי אֲנִי רוֹאֶה, שְׁאֵם יֵשׁ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, אִזּוֹ יֵשׁ הַצְּלָחָה, וְלִהְפֹּךְ — כְּשֶׁאֵין אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, נוֹתְנִים כַּחוֹת לְקַלְפוֹת וְלִסְטָרָא אַחְרָא לְהַתְגַּבֵּר, וְהַהֲכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁאֲנִי גָּאֵה עִם הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ בִּיבְנֵאֵל, כִּי הִנֵּה בָּאוּ לְפָנֶי יְדִידֵנוּ ... וּמִמֶּשׁ זוֹרְקִים אוֹתָם מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וְכוּ' וְכוּ', לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּי, וּבְלִי רַחֲמָנוּת מִסְלָקִים אוֹתָם מִהֲכָא לְהֵתָם, וּמִי יוֹדֵעַ אִם כָּל הַסְּבוּבִים שֶׁסָּבַב הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֲצַטְרֵךְ לְחֹזֵר, שְׁלֹא יִהְיֶה רַק בְּשִׁבְלֵם, שְׁאֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִחְזְרוּ, עַד שְׁיִקְבְּלוּ אֶת הַטְּפוּל הַכִּי נְכוּן, אֲבָל זֶה צְרִיךְ לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, לְדַעַת מַה זֶה חֲסֵד, כִּי בַּחוּץ אֵין חֲסֵד, רַק כָּל דְּאֵלִים גָּבֵר וְכוּ', וּמִי שֶׁחָצוּף יוֹתֵר מְצֻלִיחַ יוֹתֵר, לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּי, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ קִבְּלָנוּ מִרְבָּנוּ וְ"ל לְמוֹדִים אַחֲרִים לְגַמְרִי, לְעוֹד אַחַד לְהַשְׁנִי, לְדוֹן אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְאֵת הַחַנוּךְ הַזֶּה אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, וְלֹאֵת אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִמַּחְלוּקוֹת, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׁיִבֹאוּ אֵילוּ שׁוֹעֲלִים קִטְנִים וְכוּ', וְיִסִּיתוּ אֶתְכֶם זֶה עַל זֶה, אוֹ זֶה עַל זֶה, כִּי עוֹלָם חֲסֵד יִבְנֶה, כָּל הָעוֹלָם נִבְנֶה רַק עַל חֲסֵד, וּבִשְׁעָה שֶׁרָצָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם, כָּלֵם קִטְרָגוֹ שְׁלֹא יִבְרָא אֶת הָאָדָם, כִּי הוּא מְלֵא חֲטָאִים, רַק חֲסֵד הַבְּטִיחָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכְּדָאֵי לְבְרָא אֶת הָאָדָם, כִּי יִהְיֶה מְלֵא חֲסֵד, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁעוֹשִׂים חֲסֵד, אֲזִי מְגַלִּים, שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵן חֵלֶק אֵלוֹהַ מִמַּעַל, וְהִיָּה כְּדָאֵי לְבְרָא אוֹתָם, אֲבָל אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵין חֲסֵד, אִזּוֹ יֵשׁ קִטְרוּג גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעִמּוּד עַל הַמְשָׁמֵר בְּכָל מִיּוֹ אִפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, לֹא לְתַת לְזָרִים לְעֲשׂוֹת לָנוּ כְּאָדָם הָעוֹשֶׂה בְּשִׁלוּ

וכו' וכו', ולכן אני מאד מבקש את כלכם, שתשתפו פעולה עם המנכ"ל של מוסדותינו, ר' ... גרו יאיר, כדי שבנינו ובנותינו יקבלו חנוך טוב, ותקנתי שאחר הצהרנים תלכנה הפנות לחוגים, ולכן אני מאד מאד מבקש שיהיו בקשר עם המנהלת הגברת ... תחיה, ושום ברירה לא תעשה שום דבר על דעת עצמה, ואני מאד מאד מקפיד על זה, כי נשאר עוד סך הכל כחדש וחצי לבית-ספר, ורציתי שיהיו חוגים, שהפנות שלנו תהינה שמורות וכו' וכו', שלא תהיה להן שיכות עם החלונים וכו' וכו', ותהלה לאל, עשה אתנו הקדוש-ברוך-הוא חסד, שהמלמד הדגול והמצלח ר' ... גרו יאיר, עשה כולל ערב לילדים מגיל בר-מצוה, משעה חמש עד שעה שמונה בערב, וכלם לומדים בהתמדה גדולה, כאשר בעיני ראיתי, וכך הבנים אינם מסתובבים בלא כלום, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו — תעזרו שיהיה לזה קיום, סוף כל סוף הם הילדים שלכם.

ועל כלם — מאד מאד אבקש שתעזרו, שהכולל בקר "שומרים לבקר" ימשיך, וכן הכולל באמצע היום, שלא יכנסו מבחוץ להפריע, מי שאין לו מה לעשות, שילך לעבד וכו' וכו', אבל שלא יפריע לאברכים ללמד, וכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו, שיתנו שכם ועזר לישיבה "דמשק אליעזר", ויעזרו להם בכל מה שיכולים, באפן שיוכלו ללמד, כי אני רוצה להקים פה ישיבה של שלש-מאות עד ארבע-מאות בחורים בלי גזמה, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה להצליח בזה.

נא ונא ראו להתאחד יחד, ואל תתנו לאנשים אינשי דלא מעלי, אנשים אלימים, שייסתובבו בינינו, אנחנו צריכים לראות שהקהלה שלנו תפרח, ונוזכה לחתן את הילדים שלכם בגיל צעיר, על אפם וחתמתם של הקלפות והסטרוא אחרא והסמ"ד-מ"ם, ימח שמו וזכרו, שרוצה רק לחסל אותנו, אבל הוא לא יצליח, וזה תלוי רק פני האהבה והאחדות שתהיה ביניכם.

ומחמת טרדותי הרבות באישון הלילה — אקצר.

המאהל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כֹּז תַתְּנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהִרְבַּחְקוֹתַי, כ"ב אֵיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַעֲרֹב תִּהְיֶה שִׂיחָה לְנָשִׁים, וְרָצִיתִי שֶׁתִּפְתַּח אֶת הָעֶזְרַת נָשִׁים,
וְלִהְיִין אֶת זֶה, וּתְבַקֵּשׁ מִהָאֲבֵרָה ... שִׁיתֵּן אֶת הַרְמָקוּל.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שֵׁשׁ
לִי, שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁזוֹרְקִים אֶת יְדֵינִי ... וְאֶשְׁתּוּ וְהִילֵד, מִמְּקוֹם
לְמִקוֹם כְּמוֹ פְּדוּר וְכו' וְכו', וְדַבֵּר זֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד, וְאֲנִי מְקוּהָ
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

וּמַחְמַת טְרֵדוֹתַי — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר, וַיּוֹתֵר מְאֹחֵר אֲדַבֵּר אַתָּה מֶה
עוֹשִׂים בְּעֵינֵי הַחֲנִיָּה.

הַמְּאֹחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תַתְּנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן כ"ג בְּאֵיר, לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן נה): טוֹב לְבַלּוֹת זְמַן
רַב בְּשִׁבִיל שְׁעָה אַחַת שְׁמֻקְרָבִים אֶל הַצְּדִיק; יָכוֹל לִהְיוֹת שְׁזוּהֵי
טְרַחָה שֶׁל כְּמָה שְׁעוֹת, אֲבָל הַכֹּל כְּדָאֵי בְּשִׁבִיל שְׁעָה אַחַת שְׁזוּכִים

לְדַבֵּר מֵהַצְדִּיק, שְׂאֵז אָנוּ בְּטוֹחִים, שְׂאָנוּ מְקַרְבִּים לְצְדִיק. יָדוּעַ מֵהַ
 שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: כָּל זְמַן שְׂאֵתֶם אֶצְלִי, אָנִי בְּטוֹחַ
 שְׂאֵתֶם מְקַרְבִּים אֵלַי, אֲבָל כִּיּוֹן שְׂאֵתֶם יוֹצְאִים מִמֶּנִּי, כָּכֵר אֵינְנִי
 בְּטוֹחַ. וְזֶה מֵהַ שְׂאָנוּ רוֹאִים הַיּוֹם, שְׂכָל זְמַן שְׂנַמְצָאִים אֶצְלֵי הַצְדִּיק,
 מִתְּעוֹרְרִים וּמִתְחַזְּקִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲבָל כִּיּוֹן שְׂיוֹצְאִים
 מֵהַצְדִּיק, כָּכֵר יֵשׁ גְּסִיּוֹן גָּדוֹל. הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יֵשׁ לוֹ אֵת הַשְּׁלִיחִים
 שְׁלוֹ, שֶׁהוּא מִחְלִישׁ אֵת הַדַּעַת, כְּאֵלוֹ מֵהַ יֵשׁ לָךְ פֶּה לְחַפֵּשׁ, מֵהַ
 אֲבִדְתָּ פֶה? אֲשֶׁר בְּאֵמַת רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
 קפח), שְׂכָל הָאֲבִדוֹת שֶׁל הָאָדָם גַּמְצָאוֹת אֶצְלֵי הַצְדִּיק, וְאִם אָדָם אֲבִד
 מִשְׁהוּ מִהִקְדָּשָׁה שְׁלוֹ, שְׂנִכְשֵׁל בְּמָה שְׂנִכְשֵׁל, וְעֵבֵר אִיזוֹ עֵבְרָה, חֵס
 וְשְׁלוֹם, אִזְ צְרִיךְ לְנַסֵּעַ אֶל הַצְדִּיק לְחַזֵּר עַל אֲבִדְתּוֹ; כִּי הַצְדִּיק יֵשׁ
 לוֹ כָּל הָאֲבִדוֹת. וְזֶה רוֹאִים תִּכְף כְּשֶׁאָדָם מִתְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק, יֵשׁ לוֹ
 הַתְּעוֹרְרוֹת לְשׁוּבָה בְּתִשׁוּבָה. לְזֹאת זֶהוּ דְבַר גָּדוֹל, שְׂאֵנִי זוֹכֵה שׁוּב
 לְכַתֵּב לְכֵן דְּבוּרִים עַל-פִּי דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, מַעֲנִי פֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ,
 מִהִלְכָה וּמִהַשְּׁקָפָה, בְּכָל מִינֵי נוֹשְׂאִים אֶקְטוּאֵלִים, וּבִפְרָט
 מִקְהֵלְתָנוּ.

רְצִיטֵי מְאֹד מְאֹד, שְׂכָלֵל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה, שְׂשַׁעַה
 אַחַת בְּשָׁבוּעַ יְדַבְּרוּ מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. בְּוִדָּאֵי יֵשׁ מְנִיעוֹת, אֲבָל רַבְּנוּ
 ז"ל אָמַר בְּפִירוּשׁוֹ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן טו), שְׂכָפִי מַעֲלַת הַדְּבָר,
 כֵּן מִתְגַּבְּרוֹת עָלָיו הַמְּנִיעוֹת, וְכָל דְּבַר שְׂבִקְדָּשָׁה יֵשׁ עָלָיו מְנִיעָה,
 וְאִם אֵין מְנִיעָה, סִימָן שְׂאֵין זֶה בְּקִדְשָׁה. וּבִפְרָט לְדַבֵּר שְׂעָה אַחַת
 מִרַבְּנוּ ז"ל, עַל זֶה יֵשׁ הַמּוֹן מְנִיעוֹת.

וּבִפְרָט גְּשִׁים, אֵין לָהֶן זְמַן, וּצְרִיכוֹת לְטַפֵּל בִּילְדִים, לְנַהֵל אֵת
 הַבֵּית וְכוּ', אֲבָל אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִם תִּזְכְּיָנָה
 לְהִתְחַזֵּק פַּעַם בְּשָׁבוּעַ שְׂעָה אַחַת, לֹא תִתְחַרְטְנָה — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי כְּמָה זְמַן יֵשׁ לָנוּ לְחִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם? וְחֻבֵּל
 עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁבוּעַ שְׂמַחְסִירִים וּמַפְסִידִים דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, שְׂיֵשׁ
 לָנוּ לוֹמַר בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ — פְּרִשְׁת בַּמְדָּבָר

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָנָה לְסַפֵּר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. אוֹמֵר עַל זֶה רַשׁ"י (בַּמְדָּבָר א, א): מִתּוֹךְ חֲבָתֶן לְפָנָיו, מוֹנֶה אוֹתָם כָּל שְׁעָה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן הוּא סוֹפֵר אוֹתָם בְּכָל פַּעַם: כְּשִׁיצְאוּ מִמִּצְרַיִם — מָנָה אוֹתָם, כְּשֶׁנָּפְלוּ בְּעַגְל — מָנָה אוֹתָם, לִידַע מִנֵּינן הַנּוֹתָרִים, וּכְשָׁבָא לְהַשְׁרוֹת שְׁכִינְתוֹ עֲלֵיהֶם — מָנָה אוֹתָם, בְּאֶחָד בְּנִסְיַן הוֹקֵם הַמִּשְׁפָּן, בְּאֶחָד בְּאֵיר — מָנָה אוֹתָם, תָּמִיד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוֹפֵר אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכַתוּב הַטַּעַם, לָמָּה קוֹרְאִים פְּרִשְׁת בַּמְדָּבָר תָּמִיד קֹדֶם חַג הַשְּׁבוּעוֹת? אֲלֵא אִי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, אֲלֵא כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מַחְזִיקִים עִצְמָם בְּיַחַד. כָּל יְהוּדִי וְיְהוּדִי הוּא חֵלֶק אֶלּוֹךְ מִמַּעַל, וְנִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם לְשְׁלִיחוֹת מְסִימָת, כְּדִי לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֲמַתּוֹ יִתְבָּרַךְ. אֲבָל אִם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, אִזּוֹ יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׁכִינָה. וְאִי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׁכִינָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי אַחַדוֹת וְאַהֲבָה. כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּעַת קַבְּלַת הַתּוֹרָה, שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת יט, ב): "וַיַּחֲזֵן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר", אוֹמֵר עַל זֶה רַשׁ"י: 'כְּאִישׁ אֶחָד בָּלָב אֶחָד'. וְכִּי קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְכִּי אָנוּ מוֹכְנִים וְעוֹמְדִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.

מָה אָנוּ רוֹאִים בְּדוֹר הַזֶּה? שֶׁהַעֲרִיב-רִיב מִתְפַּשְׁטִים עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַכֵּל לְטוֹבַת עִצְמָם דוֹרְשִׁים, כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְהִיּוֹת רֹאשׁ וּמִנְהִיג עַל זוֹלָתוֹ וְתוֹ לֹא. וְאָנוּ לְמַדְנֵנו הַיֵּטִב עַל בְּשָׂרֵינוּ, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, אֵינְנוּ מְקַבְּלִים שׁוּם עֶזֶר מֵאַף אֶחָד. וְכַתוּב בַּזֹּהָר (זֹהַר חֲדָשׁ נח): עַל-יְדֵי בִי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, עַל-יְדֵי בֵית הַכְּנֶסֶת אֶחָד שִׁיתְאַחֲדוּ יַחַד — תְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה. כָּלֵם מְצַפִּים שֶׁתְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה, וְאוֹמְרִים הִנֵּה תְּבֵא שְׁנַת תַּשׁ"ס וְתְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה, אֲבָל אִם תְּהִיָּה קִנְאָה, שְׂנָאָה, רִשְׁעוֹת, שְׂאֵלוֹ אוֹתִיּוֹת שְׂקִיר', מִי יוֹדַע אִם לֹא נִפְסִיד אֶת זֹאת. אֲבָל לְחַקֵּן אֶת הָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, בּוֹדָאִי עֲלֵינוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם "לְחַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי", וְעֲלֵינוּ לְהַשְׁתַּוְּקֵק עַל כֶּף שֶׁתְּהִיָּה אַחַדוֹת בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל הָעֶקֶר — עֲלֵינוּ לְהַאִיר אֶת הָעוֹלָם, וּלְהַפְיֵץ אֶת הַחֻבְרוֹת וְהַקּוֹנְטַרְסִים, שְׁמַגְלִים וּמְפָרְסְמִים אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ

יִתְבַּרְךָ בְּעוֹלָם. וְצָרִיכִים לְמַסָּר נַפְשֵׁנוּ בְּשָׂבִיל זֶה וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ. וּבִפְרֹט מִי שְׂיִודַע שְׁחָטָא, עָקֵר תְּקוּנוֹ רַק לְהַפְיץ, כִּי יֵשׁ הַמּוֹן סְפוּרִים מֵהַשְׁחֻבֶּרֶת אַחַת וְקוּנְטֵרַס אַחַד גָּרְמוּ בְּעוֹלָם, שֶׁהֲצִילוּ אֶת פְּלוֹנֵי מֵהִתְאַבְדוּת, הִחְזִירוּ אֶת אֲלֵמוֹנֵי בְּתִשׁוּבָה, רָפְאוּ אֶת זֶה מִדְּפֹאוֹן וְעֲצָבוֹת וְעוֹד פְּהִנָּה וְכִהְנָה. לְזֹאת מִי שְׂיִודַע בְּנַפְשׁוֹ, שֶׁפָּגַם בְּאִיזָה חָטָא חָמוּר, צָרִיף לִילֵךְ לְהַפְיץ וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, צָרִיכִים לִילֵךְ וְלִצְאֹת וְלְהַפְיץ וְלְהַפְיץ וְלְהַפְיץ, זֶה מֵה שְׂיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּשָׂבִיל עִם יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְקָרֵב אֶת הַגָּאֻלָּה. אָבֵל בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּהִיָּה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְזֶה עָקֵר הַפֶּחַ שְׁלֵנוּ. בּוֹדְאֵי יֵשׁ לְכָל אַחַד טְעֻנוֹת עַל זוּלָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלָמִי אֵין טְעֻנוֹת? ! כֹּל אַחַד יֵשׁ לוֹ טְעֻנוֹתָיו וּמַעֲנוֹתָיו, אָבֵל אִם נִתְבוֹנֵן, שֶׁהִנָּה אָנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים מִכָּאֵן, כְּכֹר אֵין טְעֻנוֹת זֶה עַל זֶה.

לְזֹאת אֲבִקְשׁוֹן, בְּאוֹ נִחְזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וּבְיַחַד נִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה וְנַעֲזֹר זֶה לְזֶה. לְכֵן פָּרַשְׁתָּ בַּמִּדְבָּר קִדְּם קִבְּלַת הַתּוֹרָה, שָׂאֵז מוֹנִים אֶת יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדִיעַ שֶׁכָּל אַחַד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, כֹּל מִשְׁפָּחָה חֲשׁוּבָה בְּקִהְלָתֵנוּ, אֵינָנוּ מְזוֹלְזָלִים, חַס וְשָׁלוֹם, בְּשׁוּם מִשְׁפָּחָה, אֲדַרְבָּה, מְאֹד חֲשׁוּבָה כֹּל מִשְׁפָּחָה שְׁנוֹכְנֶסֶת לְגוּר בְּיִבְנָאֵל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. לְזֹאת אָנוּ רוֹאִים, שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כֹּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם שְׁלֹא יִבְנוּ פֶה דִירוֹת, וְאֲשֶׁר יַעֲלוּ בִיקָר רַב, כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם יוֹדַע שְׂכַמָּה דִירוֹת שְׂיִבְנוּ כָּאֵן, כִּף מִסְפֵּר הַמִּשְׁפָּחוֹת שֶׁתִּכְנַסְנָה, יִבְנוּ מְאֹה דִירוֹת — תִּכְנַסְנָה מְאֹה מִשְׁפָּחוֹת, יִבְנוּ חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דִירוֹת, תִּכְנַסְנָה חֲמֵשׁ-מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, יִבְנוּ אֶלֶף דִירוֹת, תִּכְנַסְנָה אֶלֶף מִשְׁפָּחוֹת, וְכֵן הִלָּאֵה. אָבֵל הַסְּמ"ךְ-מ"ם חוֹשֵׁב, שְׁלַעוֹלָם יִשְׁלֹט! ? עֲלִינוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִתְפַּלֵּה תַעֲשֶׂה אֶת שְׁלָה, זֶה הַפֶּחַ שְׁלֵנוּ! לְכָל הַפָּחוֹת עֲלִינוּ לְזַכֵּר, שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלֵנוּ הִיא קִהְלָה קְדוּשָׁה. וְרְצִיתִי מְאֹד, שֶׁבְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ לֹא תִהְיֶינָה מִחֻלְקֵת וּמְרִיבוֹת, וּמִי שְׂאֵלִים — אֵין לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתֵנוּ. עֲלִינוּ לְשָׁמֵר עַל יְלַדְנֵנוּ כְּבַבֵּת עֵינֵינוּ, וְאִם יֵשׁ מִשְׁפָּחָה שְׂיִלְדִיהֶם מִפְּרָעִים, חַס וְשָׁלוֹם, אוֹ עוֹשִׂים מְעַשִׂים בְּלִתֵּי רְצוּיִים, אֵין לָהֶם מֵה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתֵנוּ, וְלִילְדֵינוּ אֲסוּר לְהִתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם.

השקפה

מדת החסד — מה אגיד לכן, אין עוד מדה יותר חשובה בחיים כמו מדת החסד. חכמינו הקדושים אומרים (בראשית רבה, פרשה ח', סימן ה'): בפעשה שרצה הקדוש-ברוך-הוא לברא את העולם, כלם קטרגו על בריאת האדם; אמת אמרה אל יברא, כי כלו שקר. וכן כל מדה ומדה קטרגה על האדם — מה יש לה לבראו? רק מדת החסד אמרה — יברא, שהוא גומל חסדים! נמצא, כשיהודי עושה חסד עם זולתו, בזה הוא גורם שיש להקדוש-ברוך-הוא נחת רוח גדול בשמים, כי הוא רואה שלא בחנם ברא את האדם, אלא עושה חסד עם זולתו. אבל אם, חס ושלום, אין עושים חסד זה עם זה, אזי המקטרגים מקטרגים מאד מאד בעולם. וזה כלל הקטרגים שיש על כלל ישראל — כשאין חסד ביניהם. אבל אני גאה בקהלתנו! אני גאה בחסד שיש בינינו! ואספר לכם ספור מוזעזע, אשר כדאי לספרו.

כידוע, משפחת ... ילדם נפגם בעינו, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה לו רפואה שלמה. הוא עבר נתוח בפורייה, ומשם נסע להדסה, ושם המליצו תכף-ומיד להטיסו לבוסטון, ועשו כל מיני פעולות שבעולם שישע לשם. וכשהגיעו שמה, התנהגו אליהם בברוטליות כזו — לא יאמן כי יספר, אפלו בהכנסת אורחים, היכן שהיו צריכים להתאכסן — גרשו אותם בבשת וכו'. אני הצרכתי לחזר, יעקב מצב חרום וכו', זוגתי תחיה לא חשה בטוב, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתבריא מהרה. אבל בין כך אני רואה שהצרכתי לשוב, יעקב המשפחה הזו. כי תכף-ומיד כששמעתי סמוך לשבת שעומדים לסלק את המשפחה באכזריות ביום ראשון, אזי בני, גרו יאיר, נסע כל הלילה — נסיעה של חמש שעות הלך וחמש שעות חזר, והביאם קדם אלי, ואנחנו מקוים להקדוש-ברוך-הוא למצא פה רופא טוב, שיהיה שליח טוב. מה אנו למדים מכאן? מה שדוד המלך אומר (תהלים ס, יג): "שוא תשועת אדם"; אסור לבטח בשום בן-אדם. וכן הוא אומר (שם קמו, ג): "אל תבטחו בנדיבים

בְּכֹן־אָדָם שְׁאִין לוֹ תְשׁוּעָה". הַחֶסֶד שֵׁישׁ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִין בְּכָל הָעוֹלָם, אֵלָא בְּקַהְלָה שְׁלָנוּ, וְזֶה חָשׁוּב מְאֹד אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ. לְזֹאת, רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּמְשִׁיכוּ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד זֶה עִם זֶה, אַף שֶׁזֶה קָשָׁה, אֲבָל שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ לְאַחֲרִים, אִם אָנוּ זְקוּקִים לְחֶסֶד, אָנוּ רוֹצִים שְׁיִקְבְּלוּנוּ בְּשֵׁתֵי יְדִים, וְלָכֵן גַּם אָנוּ נִקְבְּלִים אַחֲרֵים בְּשֵׁתֵי יְדִים.

לְזֹאת, אָנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ לְכָלֶכֶן, שֶׁהִיסוּד שֶׁל קְהֵלְתָנוּ רַק חֶסֶד, הִיסוּד שֶׁל "הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ" זֶה חֶסֶד. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, יֵשׁ מְתִיבְתָא דְאַרְעָא, וְיֵשׁ מְתִיבְתָא דְרַקִּיעָא, הֵיכַל בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהֵיכַל בְּעוֹלָם הַבָּא, בְּאוֹתוֹ מְקוּם שְׁאָדָם מְסֻתוּבָב בְּזֶה הָעוֹלָם, כֵּן יִסְתּוּבָב בְּעוֹלָם הָעָלְיוֹן. לָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן עַד): הַמְּקַרְבִּים לְצְדִיק בְּחַיָּו, יִהְיוּ מְקַרְבִּים בְּמוֹתוֹ; הֵינּוּ אִם אָנוּ מְחֻזְקִים עֲצָמָנוּ בְּיַחַד בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וְנַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנִי, אֲזִי גַם לְאַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת נַעֲלָה לְמַעְלָה, וְשֵׁם נִהְיָה בְּהֵיכַל הַחֶסֶד, הֵיכַל הַצְּדָקָה, הֵיכַל שֶׁל הַזְכוּת, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְרַדֵּת שׁוּב לְזֶה הָעוֹלָם בְּדַמּוֹת גְּלָגוּל, בְּדַמּוֹת דְּבוּק, בְּדַמּוֹת רוּחַ, וְזֶה תְּלוּי כְּפִי רַבּוּי הַחֶסֶד.

מוֹבָא בְּדַבְרֵי הַמְּקַבְּלִים הַסְּפוּר הַזֶּה, וְנִדְרָפֵס בְּשָׁנֵי סְפָרִים "יִסוּד יוֹסֵף" וְ"קַב הַיִּשְׁר", שְׁבִימֵי הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ הָיָה בְּחֹזֵר בְּגִיל שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה, וְלָמַד בִּישִׁיבָה, וְהִתְלַוֵּן, שְׁכּוֹאֵב לוֹ הַלֵּב, הִלְכוּ לְרוֹפְאִים וְנִתְּנוּ לוֹ תְּרוּפּוֹת, וְהִבְחֹר הַמְּשִׁיף לְצַעֲק, שְׁכּוֹאֵב לוֹ הַלֵּב. הִבִּיאוּהוּ לְאַר"י הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ, שֵׁישׁ בְּבַחֲזוֹר הַזֶּה רוּחַ. עָנוּ הַהוֹרִים: הַכִּיצַד?! לֹא יִתְכַּן! אֲבָל הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ יָדַע אֵת אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְלִבְסוּף נִכְנָעוּ הַהוֹרִים לְדַבְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, וְצִיתוּ לוֹ, וְהִבִּיאוּ אֵת הַבַּחֲזוֹר לְפָנָיו. תְּכַף כְּשֶׁנִּכְנָס הַבַּחֲזוֹר, הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ הִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַרוּחַ, וְאָמַר לוֹ: כַּמָּה זְמַן אַתָּה נִמְצָא בְּבַחֲזוֹר זֶה? וְאָמַר: שְׁנַתִּים. (וְאֲכֵן חָשׁ הַבַּחֲזוֹר כְּאֵב לֵב מְשֻׁף שְׁנַתִּים), וְשָׁאָלוּ: אֵיךְ נִתְּנוּ לָךְ רְשׁוֹת לְהַפְּנֵס בְּבַחֲזוֹר זֶה? וְעָנָה: הַבַּחֲזוֹר הַזֶּה הָיָה גִבְאֵי צְדָקָה, וְאָנִי בָּאתִי אֵלָיו לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ הַלְוָאָה, כִּי אִין לִי עַל צָרְכֵי שְׁבֵת, וּמֵאִיזוֹ סִבָּה הַבַּחֲזוֹר הַזֶּה לֹא רָצָה לְתַת לִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי חָשַׁד בִּי שְׁאֵנִי שְׁקָרָן, וְלָכֵלֵם הַלְוָה וְרַק לִי לָאוּ. וְלֹא הָיָה לִי מַה לְאָכַל, בְּכֵן נִפְטַרְתִּי מֵרַעַב. עַכְשָׁו נִתְּנוּ לִי רְשׁוֹת לְהַפְּנֵס בּוֹ. אָמַר

הַאֲרָ"י הַקָּדוֹשׁ, אֵל תַּעֲשֶׂה לוֹ שׁוּם גִּזְק, וְאֲנִי אֶתְקַן אוֹתְךָ, אֲבָל תַּעֲזֹב אוֹתוֹ. עֲנֵה וְאָמַר הַרוּחַ: רַק בַּתְּנָאֵי אֶחָד — שִׁישָׁאָר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא תִבְאֵנָה נָשִׁים לְהִסְתַּכַּל עָלָיו, וְהוּא לֹא יִסְתַּכַּל עַל נָשִׁים. וְהַאֲרָ"י הַקָּדוֹשׁ הִבְטִיחַ לוֹ, וְשָׁם אֶת רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאֵל לְשׁוּמְרֵי. בֵּין כֶּף הָיָה רֹאשׁ-חֲדָשׁ, וְהָכִין רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאֵל סַעֲדַת רֹאשׁ חֲדָשׁ, וְשָׁכַח לְהִזְהִיר שֶׁלֹּא תִתְקַרְבְּנָה לְשָׁם נָשִׁים, וְהִנֵּה בָּאָה אִמּוֹ וּדוֹדָתוֹ וְאַחֹתוֹ, לְהִסְתַּכַּל עַל הַבְּחֹר מִה עוֹשָׂה, וְתִכְף כְּשֶׁנִּכְנְסוּ, נִשְׁקוּהוּ כַּכֶּנֶם, וְאַחִיהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְתִכְף-וּמִיד קָבַל דָּם לֵב וְנִפְטָר. לְמַדִּים מִכָּאן, כְּשֶׁאֲדָם אֵינוֹ עוֹשָׂה חֶסֶד עִם הַשָּׁנִי, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אֵיזָה עֲנֵשׁ עָלָיו לְקַבֵּל. וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, בְּאוֹ נִתְחִיל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד זֶה עִם זֶה.

חֲכַמֵּינוּ הַקָּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (ירושלמי סנהדרין י, א): אִם רְאִיתֶם זְכוּת אָבוֹת שְׁמֻטָּה, וְזְכוּת אִמָּהוֹת שְׁנַתְמוּטָּה — לְכוּ וְהִדְבַּקוּ בְּחֶסֶד. אָנוּ בְּמִצְבַּ קֶשֶׁה מְאֹד בְּאַרְץ, הַהֶסְתוֹת חֲזָקוֹת נִגְדַת הַדַּת, נִגְדַת הַתּוֹרָה, נִגְדַת חֲכַמֵי יִשְׂרָאֵל וְנִגְדַת כָּל הַקָּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. מַה יִּקְרָה שְׁבוּעַ הַבָּא? רַק הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְרַק הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵד גָּזֵר, יֵשׁ עוֹד אֲפָשְׁרוֹת לְמַנַּע אֶת הַגְּזֵרָה — עַל-יְדֵי תַפְלָה, וְעַל-יְדֵי שְׁנַחֲזִיק עֲצֻמְנוּ בְּיַחַד וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְחַפְּסִים לְעַם יִשְׂרָאֵל יָמִים קָשִׁים מְאֹד, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֹאת כָּל-כֶּף בְּנִקְל, כִּי שׁוֹנְאֵי הַדַּת רוֹצִים לְעַקֵּר אֶת הַתּוֹרָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, לְעַקֵּר אֶת הַשַּׁבָּת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, לְעַקֵּר אֶת הַמְצוּוֹת, וְאוֹמְרִים אֶת זֹאת בְּגִלּוּי, וְאוֹי וְאַבּוּי אִם הֵם יַעֲלוּ מַעְלָה! אֲבָל מַה שְּׁאָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתְנוּ, רַק דְּבַר אֶחָד: יוֹתֵר חֶסֶד, יוֹתֵר צְדָקָה, לְעוֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וְלִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וּבִפְרֵט עַל הַבְּנוֹת. חֲכַמֵּינוּ הַקָּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (מדרש רבה, פְּרָשָׁה גִּשָׁא) עַל הַפְּסוּק: "יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ" — יְבָרְכֶךָ ה' — בְּבָנִים וַיִּשְׁמְרֶךָ — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה. עִם הַבְּנִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר אָנוּ מְסֻדְרִים, הֵם לוֹמְדִים טוֹב, פֹּה וְשָׁם צְרִיכִים לְתַקֵּן, אֲבָל לוֹמְדִים טוֹב, וּבִפְרֵט הַכְּתָה שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹשָׂה לִי נַחַת, שְׁאִין מְלִים בְּפִי לְתַאֲרָה. הֵיכֵן רְאִינוּ, שְׁאַחַר יוֹם שְׁלֹם שֶׁל לְמוֹדִים בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, עוֹד חוֹזְרִים מִשְׁעָה 5.00 עַד 8.00

וְלוֹמְדִים בְּכוֹלֵל בְּיַחַד וְגוֹרְסִים!?! עוֹד לֹא רָאִיתִי פְּדָבֵר הַזֶּה! אֲנִי
 חוֹשֵׁב שֶׁהַבְּחוּרִים שְׁלוֹמְדִים אֲצִלִּי, צְרִיכִים לַחֲזוֹר וּלְרְאוֹת אֶת
 הַהִתְמַדָּה הַגְּדוֹלָה שְׁלֵהֶם שְׁלוֹמְדִים בָּהּ, וְאִזּוֹ יֵרְאוּ הַתְּמַדָּה מֵהִי. אֲבָל
 הַבְּנוֹת — עֲדִין יֵשׁ לִי צַעַר רַב מְאֹד מֵהֵן.

תִּקְנִיתִי שִׁיְהִיו חוּגִים מִטַּעַם בֵּית-סֵפֶר, וְאִינְנִי רוֹצֵה שִׁישְׁתַּתְּפוּ
 בְּחוּגִים מִבְּחוּץ, כָּל הַחוּגִים יִהְיוּ אֵף וְרַק בְּמִסְגֶּרֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, אִינְנִי
 מִרְשָׁה שְׂאֵחַת מִן הַחוּץ תַּעֲשֶׂה חוּגִים לְבְנוֹתֵינוּ, וְאִינְנִי רוֹצֵה
 שִׁיִּחְתְּרוּ וְכוּ', מִסְפִּיק מַחְלָקֶת! מִסְפִּיק קִנְיָה! מִסְפִּיק שִׁנְאָה!
 מִסְפִּיק רְשָׁעוֹת! הַכֹּפֵל הַדָּבָר: חוּגִים יִהְיוּ אֵף וְרַק דֶּרֶךְ בֵּית-סֵפֶרנוּ.
 דְּבַרְתִּי עִם הַבְּנוֹת, וְאִנִּי רוֹצֵה שִׁיִּלְמְדוּ מִדַּת צְנִיעוּת, שֶׁהִיא הַמְּדָה
 הַכִּי יָפָה אֲצִל הָאִשָּׁה. וְאֵת זֹאת מְקַבְּלִים אֵף וְרַק רַק וְאֵף כְּשִׁישׁ
 מִסְגֶּרֶת, וְהַמִּסְגֶּרֶת הִיא בֵּית-סֵפֶרנוּ. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֶכֶן,
 שֶׁתִּשְׁתַּדְּלֶנָּה בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְשִׁתֵּף פְּעֻלָּה, הַבְּנוֹת
 מִכְרָחוֹת לְהַמְשִׁיךְ בְּחוּגִים, אֲפִלוּ כָּל הַשְּׁבוּעַ, וּמִכָּל שֶׁכֶּן אֲרַגּוּן
 הַחוּגִים הַקָּיָם בְּשִׁבְתָּ, הַכֹּל יִהְיֶה אֵף וְרַק תַּחַת חֲסוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר.
 בְּבֵית-סֵפֶר תִּקְבַּלְנָה חֲנוּךְ שְׂאֵנִי חֲפִץ בּוֹ, חֲנוּךְ כְּזֶה, שֶׁהַבְּנוֹת תִּהְיֶינָה
 כְּבָר בּוֹגְרוֹת וּמְבַשְׁלוֹת, עַד שֶׁתּוֹכְלֶנָּה, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּבוֹא הַעֵת,
 לְהַקִּים בָּתִּים עִם יְסוּדוֹת יְהוּדוֹת מוֹצָקִים וְאִיתָנִים, שֶׁתִּקְנִינָה לְעֲצָמָן
 מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא בַּמְּדָבָר ג): אִשָּׁה
 שֶׁהִיא מְצַנַּעַת עֲצָמָה, אֲפִלוּ הִיא יִשְׂרָאֵלִית, רְאוּיָה לְהִנְשֵׂא לְכַהֵן,
 וְתַעֲמִיד כְּהֵנִים גְּדוֹלִים; וְאִם תִּצְיַתְנָה אוֹתִי, אִזִּי תִזְכִּינָה לְרְאוֹת נַחַת
 מִיְלְדוֹתֶיכֶן, כִּי זֶה אֲצִלִּי עַקֵּר גְּדוֹל, וְלֹא אֹתֵר עַל כֶּף.

הַבְּנוֹת מְקַבְּלוֹת אֲצִלְנוּ חֲנוּךְ כְּזֶה, שֶׁתַּעֲזֹרְנָה לְבַעֲלִיהֶן לְלַמֵּד
 תּוֹרָה. כַּמָּה שְׂאֵנוּ מְשַׁקִּיעִים בְּכַנִּים שִׁיִּלְמְדוּ תּוֹרָה, וְאַחֲרֵי-כֵן
 כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, מֵאִיזוֹ סִבָּה שְׁלֵא תִהְיֶה, הַבְּנוֹת מְקַרְרוֹת אֶת בְּעֻלִּיהֶן
 שְׁלֵא יִמְשִׁיכוּ בְּלַמּוּד. וְעַל זֶה יֵשׁ עֲנֵשׁ חֲמוּר מְאֹד. וְסֵפֶר הַמְּשַׁגְּיִת
 הַגָּאוֹן הַצְּדִיק ר' אֵלִיהוּ לּוֹפְיָאן וְצ"ל, שֶׁהוּא הַפִּיר יְהוּדִי אֶחָד בְּעִיר
 קָלָם שְׁבַלִּיטָא, בְּשֵׁם ר' נָטַע, וְלוֹ הִיָּתָה בַּת יְחִידָה, וְחַתְּנָה עִם בֶּן
 תַּלְמִיד חֲכָם גְּדוֹל, שֶׁלְּמַד וְאָהֵב לְלַמֵּד, וְרוֹצֵה לְלַמֵּד, וְכָל הַחִיּוֹת שְׁלוֹ
 הִיָּתָה רַק תּוֹרָה, וְלֹא רָצָה שׁוּם דְּבָר אֶלָּא תּוֹרָה בְּלִבָּד וְכוּ', [כִּי גַם

בְּזֶה צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁנֹכַח שִׁיחָהּ לָנוּ בֵּן, שְׁרוּצָה לְלַמַּד וְכוּ'
 וְכוּ', וְאָכֵן מְצָא לְבַתּוֹ בַּחֹר בְּזֶה], וְנָתַן לוֹ גְּדוּנָה גְּדוּלָה מְאֹד, כְּדִי
 שְׁיִוָּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְלַמַּד, וְכֵן הָיָה אַחַר הַחֲתֻנָּה, שֶׁהַמְשִׁיךְ לְלַמַּד
 וְלְלַמַּד שְׁנַיִם מִסְפָּר. אַחַר כַּמָּה שָׁנִים הַחֲלָה אִשְׁתּוֹ לְטַעַן לוֹ: עַד
 מְתִי תֵשֵׁב וְתִלְמַד, בֵּא תַתְּחִיל לְעֶסֶק בְּמִסְחָר, וְנִפְתַּח אִיזוֹ חֲנוּת, אָנִי
 אֲשֶׁב שֵׁם כָּל הַיּוֹם וְאַתָּה תִּפְגֹּס לְשַׁעֲתִים בְּלֶבֶד. וְהַבְּחֹר הַסְּפִים,
 אַחַר שְׁלֹשֶׁה חֳדָשִׁים הַחֲלָה לְשִׁדְלוֹ: תְּבֹא לְשַׁעֲתִים נוֹסְפוֹת, כִּי אֶזַּל
 כְּחֵי וְכוּ' וְנֵאוֹת. כְּעֵבֶר חֳדָשִׁים מִסְפָּר בְּקִשָּׁה שְׁיָבֹא לְשַׁעֲתִים
 נוֹסְפוֹת, עַד שֶׁהוֹצִיאָה אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מֵהַלְמוּד, וְחָדַל לְלַמַּד, עַד
 שֶׁאִפְלוּ לֹא פָתַח גְּמָרָא, וְכֵן עָבַר לוֹ יוֹם אַחַר יוֹם, שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ,
 חֹדֶשׁ אַחַר חֹדֶשׁ, שָׁנָה אַחַר שָׁנָה, שֶׁלֹּא פָתַח גְּמָרָא. מִסְכָּן הָיָה
 מִתְמִיד כֹּל־כֶּף גְּדוּל, שֶׁאֵהָב לְלַמַּד תּוֹרָה, אֲבָל הִגִּיעַ לְמַצָּב בְּזֶה,
 שְׂרַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שָׁנָא אֶת הַתּוֹרָה.

פַּעַם אַחַת בְּמוֹצָאֵי־שַׁבָּת, הָיָה שְׁלֵג גְּדוּל מְאֹד, סוּפָה וְסַעֲרָה,
 וְהָאִשָּׁה יֵצְאָה לַחוּץ לְשַׁפֵּךְ מַיִם דְּלוּחִים, וְתַכֵּף כְּשֶׁנִּכְנְסָה, חֲשָׂה
 שֶׁמְשֻׁהוּ נִכְנַס בָּהּ, וְהִחַל לְחַנְקָהּ, וְנִפְלָה עַל הָאָרֶץ מִפְּרָפְרָת, וּבְעֵלָה
 הַתְּעוֹרֵר, וְרָץ לְהִבִּיא רוּפָא וְכוּ' וְכוּ', וְהָרוּפָא לֹא יָדַע מַה יֵּשׁ לָהּ,
 וְכֵן עוֹד רוּפָאִים בָּאוּ, וְלֹא יָדְעוּ מַהִי הַמַּחֲלָה, עַד שֶׁנִּסְכְּמוּ כָּלֵם שְׁזָה
 אֵיזָה דְּבוּק וְכוּ' וְכוּ', וְהָיָה שֵׁם אֵיזָה צְדִיק בְּשֵׁם ר' מְנַדֵּל, וּבִקְשׁוּהוּ
 שְׁיָבֹא וַיִּנְסֶה לְהַצִּיל אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת. ר' מְנַדֵּל בָּא, וְרָאָה תַּכְּף־וּמִיד
 שְׁזָה דְּבוּק, וְשָׂאֵל: מִי אַתָּה פַּה? וְעָנָה: אָנִי הֵייתִי בַּחֹר
 שְׁנִתְקַלְקַלְתִּי, וְעֻזְבִּיתִי אֶת הַדַּת, וְגִזְזִיתִי אֶת הַפְּאוֹת וְהַזְקָן, וְרַחֲמָנָא
 לְצַלָּן, וְאֶכְלֵתִי טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת, וְנִסְעֵתִי לְמִרְחָקִים וְכוּ' וְכוּ', וְרַחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, לֹא הָיוּ עֲבָרוֹת שְׁלֹא עֲבַרְתִּי עֲלֵיהֶן; וְרוּחוֹ מִסְתַּוְּבַכֶּת בְּאֵין
 לָהּ תַקּוּן, וְעַכְשָׁו מְצָא דְרָךְ לְתַקֵּן עֲצָמוֹ, לְהַפְּגֹס בְּתוֹךְ הָאִשָּׁה הַזֹּאת,
 וְנִתְנָה לוֹ רְשׁוּת, מִחֲמַת שֶׁהִיא הַפְּרִיעָה לְבַעֲלָהּ לְלַמַּד תּוֹרָה.

אֲזִי ר' מְנַדֵּל הִבְטִיחַ לְרוּחַ, אִם יֵצֵא וְלֹא יִזְיַק לְאִשָּׁה, שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל
 שֶׁהַבְּעַל יִחְזֹר וְיִלְמַד תּוֹרָה, וּבְשִׁבְלֵוֹ הוּא יִלְמַד מְשֻׁנִּיּוֹת, שִׁיחָהּ
 לְרוּחַ תַּקּוּן. אֲבָל הִזְהִירוּ, שֶׁבְּשׁוּם פָּנִים לֹא יִזְיַק אֶת הָאִשָּׁה,
 וְהִבְטִיחוּ. וּבַפְּתָאִים שְׁמַעְנוּ קוֹל גְּדוּל, נִשְׁבְּרָה שְׁמֵשֶׁת הַחֲלוּן, הָרוּחַ

יֵצֵא הַרְרָךְ שָׁם וְהֵאשָׁה הַבְּרִיאָה. וְהִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁהָאֲבִירָךְ הַזֶּה יִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד. וְאַחַר-כֵּן עָלוּ הַזּוּג הַזֶּה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהָיוּ גֵרִים בְּתֵל-אָבִיב, וְהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהַכִּירוּם, וְלֹא רָצוּ לְפָרְסֵם, כְּדֵי שְׁלֹא יִתְבַּיְשׁוּ, אֲבָל הַבַּעַל הַמְּשִׁיךְ וְלָמַד תּוֹרָה כָּל יְמֵי חַיָּיו. לְמַדִּים מִכָּאן, מֵהִי גְדֻלַּת אִשָּׁה הַעוֹזֶזֶת לְבַעֲלָהּ לְלַמֵּד תּוֹרָה. וּמֵה עֲנֵשׁ הָאִשָּׁה, כְּשֶׁהִיא מוֹנֵעַת מִבַּעֲלָהּ לְלַמֵּד תּוֹרָה. כָּל זְמַן שָׁאֲנוּ חַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם, אֵין לָנוּ מִשְׁגַּח מֵה זֶה לְלַמֵּד תּוֹרָה.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל בְּקָר — כּוֹלֵל גַּן, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁתַּעֲזִיר אֶת בַּעֲלָהּ לְכוֹלֵל זֶה. יֵשׁ כּוֹלֵל כָּל הַיּוֹם — אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁתִּשְׁלַח אֶת בַּעֲלָהּ לְכוֹלֵל זֶה, וְכֵן כּוֹלֵל עָרֵב — אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁתִּדְרֹבֵן אֶת בַּעֲלָהּ לִילָף לְלַמֵּד בּוֹ. וְכֵן כּוֹלֵל חֲצוֹת — אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁתַּעֲזֹרֵר אֶת בַּעֲלָהּ לִילָף לְשֵׁם וְלוֹמַר חֲצוֹת בְּמִנְיָן. וְאִם הַבַּעַל אֵינוֹ יָכוֹל לְהַצְטַרֵף לְאִיזָה כּוֹלֵל מְאִיזוֹ סָבֵה כְּלִשְׁהִי וְכוּ', עַל-כָּל-פְּנִיִם הָאִשָּׁה לֹא תַעֲזֹבוּ, אֶלָּא תִתְּנֶנּוּ וְתַפְצִיר בּוֹ, שֶׁיִּלְמַד וְכוּ' וְכוּ'. כִּי יִשְׁנֵם כְּאֵלוֹ, שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם יוֹם אַחַר יוֹם, וְאֵינָם לּוֹמְדִים חֲמֵשׁ וְרִשְׁמֵי עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן פָּרַק מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר מִשְׁנָה — אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, לְמָה הָאִשָּׁה לֹא תַעֲמַד עַל בַּעֲלָהּ, שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרַק מִשְׁנִיּוֹת, וְתַתְּעַקֵּשׁ עַל זֶה, וְאִם יִלְמַד חֲמֵי פָרָקִים — אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי חֲלָקוּ! וְכֵן דָּף גְּמָרָא — אֲתָן יוֹדְעוֹת מֵה מְשַׁלְּמִים לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם עַל דָּף גְּמָרָא?! אֵין מִסְפֵּר וְאֵין סְכוּם לְהַסְבִּירוֹ! וְאִם הָיוּ יוֹדְעִים מֵהוּ דָף גְּמָרָא, הָיוּ לּוֹמְדִים דְּפִים רַבִּים גְּמָרָא.

רַבְּנוּ וִ"ל כְּשֶׁהָיָה יְלָד, שָׁלַם לְמַלְמַד שֶׁיִּלְמַד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם הַמּוֹן דְּפִים גְּמָרָא, וְהַבְּטִיחַ לְמַלְמַד שֶׁיִּתֵּן לוֹ שְׁלֹשׁ מִטְּבָעוֹת עַל כָּל דָּף, כִּי קָבַל דְּמֵי כִּיס מְאֹמוֹ, מֵרַת פִּיגָא, וְרַבְּנוּ וִ"ל שָׁלַם אֶת כָּל הַכֶּסֶף לְמַלְמַד. וְהָיָה אִזּוֹ כִּבְּנֵי שֵׁשׁ שָׁנִים, וְהַמְּלַמֵּד הָיָה עָנִי, הַתְּאֲמִץ לְלַמֵּד עוֹד וְעוֹד דָּף, וְאִף שֶׁהָיָה יָגַע, אֲבָל רַבְּנוּ וִ"ל רָצָה לְלַמֵּד עוֹד וְעוֹד, וּבַעֲזוּרַת יְלָד קָטָן נִדְּנָד לְמַלְמַד: תְּלַמְּדוּ אוֹתִי עוֹד וְעוֹד דָּף, וְהַמְּלַמֵּד שֶׁהָיָה זְקוּק לְכֶסֶף, עַל-כֵּן בְּשֶׁאֲרִית כַּחוֹתִיו לְמַד אֶת רַבְּנוּ וִ"ל. וְכָל זֶה עָשָׂה רַבְּנוּ בְּעוֹדוֹ פְּעוּט בֶּן שֵׁשׁ, הַלְּוֹאִי שָׁאֲנוּ נַעֲשֶׂה אֶת זֹאת עִכְשָׁנוּ בְּגִיל שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה, שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה, עֶשְׂרִים, שְׁלֹשִׁים

אַרְבָּעִים וְכוּ'. לְזֹאת עֲלִיכֶן לְעוֹרֵר אֶת בְּעֲלִיכֶן שִׁילְכוּ לְלַמֵּד, וְאֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת וְיִכּוֹלָה לְהַפְצִיר בְּבַעֲלָהּ וְלֹא לְעֹבוֹ, הֶעָקֵר שִׁילְמַד דָּף גַּמְרָא. כִּי הָאִשָּׁה מִתְחַלֶּקֶת עִם הַתּוֹרָה שֶׁהַבַּעַל לּוֹמֵד.

וְאֵת הַחַנוּף הַזֶּה אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיס בְּבִנּוֹת שְׁלֵנוּ, שֶׁתַּעֲמִדְנָה חֲזָקוֹת שֶׁבְעֲלֵיהֶן יִמְשִׁיכוּ בְּלַמּוּד תּוֹרָה. לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֶּן מְאֹד, תִּשְׁתַּפְּנֶה פְּעֻלָּה לְחַנוּף בְּנוֹתֵינוּ. הַחוּגִים יִהְיוּ אִף וְרַק דֶּרֶךְ בֵּית-סֵפֶרנוּ, וְאֲנִי מִקְפִּיד עַל כֶּף מְאֹד, וְאֵל תִּקְלָנָה בְּזָה.

אֲנִי מִקְוֶה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל בְּנוֹתֵיכֶן תִּזְכְּיָנָה לְחַתָּנִים יְרָאֵי ה', לּוֹמְדֵי תּוֹרָה, וְיִהְיוּ לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׁרִים. וְכִפִּי שְׁאֲנוּ רוֹאִים אֶת כָּל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁאַתֶּן רוֹצוֹת לְרֵאוֹת אֶת בְּנוֹתֵיכֶן מְאֻשְׁרוֹת, אֲבָל עֲזוּנָה לִי בְּזָה, בְּעֵבוֹר בֵּת אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם לֹא נִפְסִיד אֶת כָּל בֵּית-סֵפֶר.

אֲבַקֶּשׁ אֶת כְּלֶכֶן, בְּאוֹ וְנִקְבַּל עַל עֲצֻמּוֹ לְשֹׁמֵר לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הַרְעָה, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת זוֹ עַל זוֹ. הִבָּה נַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְעוֹרֵר זֶה לְזֶה, אִם יֵשׁ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מִצְּנוֹת נְחוּם אֲבָלִים, צְרִיכִים כָּלֵם לְלַכֵּת לְנַחֵם, יֵשׁ מִצְּנוֹת בְּקוֹר חוֹלִים — צְרִיכִים כָּלֵם לֵילֵךְ לְבַקֵּר, יֵשׁ מִצְּנוֹת הַכְּנַסֶּת כָּלָה — צְרִיכִים כָּלֵם לְהַטּוֹת שְׁכָם וּלְעוֹרֵר, וְזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד.

מִסְפָּרִים שֶׁהַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ ר' מֹשֶׁה לֵיב מְסַאסוֹב זי"ע, שֶׁהֵלֵא כָּל חַיָּו עֶסֶק בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים, הֵיכֵן שְׁרָאָה אֶחָד שֶׁהַכְּנִיסוּהוּ לְבֵית-הַסֵּהֵר, עָשָׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְהוֹצִיאֹו. פַּעַם זָכָה לְחַתֵּן חֲתָן וְכָלָה עֲנִיִּים, וְשִׂמְחָה מְאֹד וְרִקְדָה, וּבִדְרִיֹק עֲבָרָה שֵׁם לְהַקָּה חִסְדִּית, שֶׁרָאוּ שֶׁהַרְבֵּי כָּל-כֶּף שִׂמְחָה וְרוֹקֵד בְּשִׂמְחַת הַחֲתָן וְהַכָּלָה, אֲזִי יָרְדוּ מִהַעֲגָלָה וְהִבִּיאוּ אֶת כָּלֵי הַזְּמֵר שֶׁלָּהֶם, וְהַחֲלוּ לְתוֹפֵף וּלְגַנֵּן עִם הַחֲלִיל וְעִם הַכְּנֹר, וְעִם שְׁאָר כָּלֵי נְגִינָה, וְשִׂמְחוּ מְאֹד, וְשָׁרוּ אֶז שִׁיר מְעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד. וְהַרְבֵּי ר' מֹשֶׁה לֵיב מְסַאסוֹב זי"ע, הִיָּה כָּל-כֶּף שִׂמְחָה שְׂזָכָה לְחַתֵּן זוּג עֲנִיִּים, עַד שֶׁמֵּרַב שִׂמְחָה אָמַר: אֲנִי רוֹצֵה בְּעַת הַלְוִיָּה שְׁלִי, שְׁאֲזָכָה עוֹד פַּעַם שִׁשִּׁירוּ אֶת הַשִּׁיר הַזֶּה שֶׁשָּׁרוּ לְכַבוֹד הַחֲתָן וְהַכָּלָה, הֵינּוּ שֶׁשִּׂמְחָה כָּל-כֶּף בְּזְכוּת הַזוֹ, וְעַל-כֵּן רָצָה שִׁישִׂמְחוּ

עם נגון מעורר זה בעת פטירתו. חלפו כמה שנים, שכחו כלם מהחתנה ומהנגון, והגיע היום, שהרבי ר' משה לייב מסאסוב זי"ע נפטר, וערכו את הלוייה וההספדים, וכבר הגיעו לבית-העלמין, וטרם שקברו אותו, לפתע פתאם שמעו צהלת סוסים דוהרים בקול רעש גדול, ולא ידעו על מה ולמה. אלא הלהקה החסידית היתה אמורה להיות באיזו עירה בחתנה, ונסעו לשם, ובאמצע הדרך הסוסים החלו לנטות מהדרך, ולדהר לכיון אחר, ואף שהצליף בהם העגלון, לא הועיל דבר, ולא היתה שום שליטה עליהם, עד שהגיעו אל המקום שהיתה הלוייה, והתפלאו כלם מה עושה כאן הלהקה, ואז נזכרו מהספור של החתן והפלה, והלהקה נזכרה בברכה שברכם הרבי ר' משה לייב מסאסוב זי"ע, שהם נגנו לו את הנגון הזה. עם כל זאת לא רצו לנגן, שהרי זו לוייה. והלכו לבית-דין ושאלו מה לעשות, ופסק בית-הדין, יען שזו היתה צואתו — יש לקיימה. והחלו לנגן את הנגון הזה, וכך קברו אותו בלויי נגון של התעוררות. למדים מכאן מה גדל הענין לחתן חתן וכלה, ואיזו זכות זו?!

והקדוש-ברוך-הוא זכני לחתן מאות מאות זוגות במשך חיי, ולכן אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהזכות הזו תגן עלי ועל בני ביתי, והזכות הזו תגן גם עליכם, אינני צריך נגון שינגנו עלי, ברוך הוא וברוך שמו, אני מכין עצמי היטב היטב ליום האחרון, ומגיל שמונה כבר ראיתי נפטר, ומאז תמיד פשהייתה לוייה, הלכתי ללוות מת. כשגדלתי והייתי בן עשר, ראיתי איך קוברים מת, ואחר-כך ראיתי איך עושים טהרה למת, ומאז נחקק במחי היטב, שמה נותר מהאדם? כלום, הוא צריך לעזוב את זה העולם, ומה נשאר ממנו? רק מצוות ומעשים טובים שזוכה לעשות: בקור חולים, נחום אבלים, הכנסת פלה, למוד תורה, קיום המצוות, שמחה, תפלה להקדוש-ברוך-הוא. לזאת אבקש את כלכם, שתעוררנה מהשנה, תתחלנה לרקוד, ואבקשכן מאד לעשות בכל שבוע ביום שלישי — ליל שמחה, תתקבצנה יחד באולם השמחות, ותשתדלנה שכל אחת תביא כמה פרוטות — שקל או שנים או שלשה וכו', כדי לתת

בַּעֲבוּר נִקְיוֹן הָאוֹלָם, אֲבָל רְצִיטִי שֶׁתַּעֲשׂוּ לֵיל שְׁמֻחָה כָּל שָׁבוּעַ, וַיֵּשׁ
 לָכֵן מַה לְשִׂמְחָה, שְׂאֵתֵן זֹכוֹת לְגוּר בִּיבְנֵאֵל. וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעֵתָה
 קָשָׁה לָכֵן, כִּי הַסֵּמֶן "ד'-מ"ם מוֹסֵר אוֹתָנוּ, וְשֵׁם לָנוּ רַגְלִים עַל יְמִין
 וְעַל שְׂמָאל, אֲבָל בְּזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁכָּלְנוּ נִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 נִזְכָּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, נִחְנָךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בַּקְדָּשָׁה וּבִטְהָרָה,
 וּנְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר. אֲבָל בְּאִפְּן שֶׁיִּתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, הֵם
 צָרִיכִים לְקַבֵּל חֲנוּךְ כְּזֶה, שֶׁיְהִיוּ מוֹכֵנִים נְפִשִׁית לְזֶה, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ
 לַעֲזֹרְתְּכֵן, וְלֹא שֶׁתִּפְרָעְנָה וְכוּ', וְכִיצַד אָמַר מוֹהֲרֵנִי "ל' ו"ל? דְּבַר רַבְּנוּ
 ז"ל יֵצֵא מִהַפֶּתַח אֶל הַפַּעַל, אֲבָל אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיַּעֲזֹר לִי. כְּמוֹ-כֵן אֲנִי
 אוֹמֵר, אֲנִי, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲצַלִּיחַ בְּמַה שֶׁהִתְחַלַּתִּי, אֲבָל
 אֲבַקֶּשְׁכֶן וְאֵמַר לָכֵן: אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיַּעֲזֹר לִי בְּמַה שֶׁיִּכּוֹל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא בְּיָדָי יַעֲזֹר לִי!

אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל אֲשֶׁר דְּבַרְנוּ עִתָּה, יִכְנָס לְתוֹךְ
 תוֹךְ לְבַבְךָ, וְנִזְכָּה כָּבֵר לְשִׁמְעַתְּ בִּישׁוּעָתְךָ שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
 מִבְּקֵשׁ בְּעַדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחָנָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיכֶן, וְתַרְוִינָה רַב נַחַת מִכָּל
 יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶן.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתנח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ד אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי יִקְרִירֵי,
 הַאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... וְ... שֶׁיִּחְיִיו נְצִיחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד.

בְּאֵמַת הֵייתִי אֲמוֹר לְדַבֵּר עִם שְׁנֵיכֶם בְּהִיוֹתִי בְּאֶרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה,
 אִף מִחֲמַת שֶׁהַצְּרֻכְתִּי תִכְף-וּמִיד לְחֹזֵר, לֹא יֵצֵא מִפֶּתַח אֶל הַפַּעַל, וְלָכֵן

אִמְרָתִי לְרוּץ עַל-כָּל-פְּנִים בְּשׁוּרוֹתֵי אֵלֹהֵי אֲלֵיכֶם, אוֹלֵי אֶזְכֶּה לְהַצִּיל
אֶת נְשׂוֹאֵיכֶם, וְכֵן אֶזְכֶּה לְשׁוֹנוֹת אֶת מַהֲלֶךְ מַחֲשַׁבְתְּכֶם.

קָדָם אָנִי מְאֹד מְאֹד שָׁמַח שֶׁנִּכְנַסְתָּ לְהַרְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּנֵקֶל, הַעֲקָר תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמָךְ
בִּימֵי הַהַרְיוֹן לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים, וְלִבְקֹשׁ עַל הַיֶּלֶד שֶׁיִּהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם בְּגוּפוֹ וּבְנַפְשׁוֹ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחִי לְהוֹלִיד בְּקַלּוֹת, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁכָּשָׂהִיא הַרְהָ,
שֶׁמְנַצֵּלֶת אֶת הַחַדְשִׁים, וּמְדַבֶּרֶת אֶז אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְזַכֶּרֶת
אֶת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

... גֵּרוּ יְאִיר, הַיָּקָר לִי מְאֹד! אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין, כְּשֶׁאִשָּׁה בְּהַרְיוֹן,
מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהּ לִבְשָׁל, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאִשָּׁה בַּעַת הַהַרְיוֹן, כְּשֶׁרַק
מְרַגֵּיֶשֶׁה אֶת רֵיחַ הַמַּאֲכָל הַמְתַּבְּשָׁל, הִיא מִתְחִילָה לְהִקְיָא, וְעַל-כֵּן
אַתָּה צָרִיף לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְתִדַּע שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת אוֹתָךְ, וְרוֹצֶה
רַק אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי
אֵין לָהּ שׂוֹם כְּפִנְיָה לַעֲשׂוֹת נֶגֶד רְצוֹנְךָ, חַס וְשָׁלוֹם.

נָא וְנָא רְאֵה לְקוֹם בְּכֹל יוֹם לְתַפְלָה, וְתַתְּפֵל לְשֵׁלשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם
שְׁחֲרִית, מְנַחָה וּמַעֲרִיב בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמְתַפְּלֵל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ
דְּבַר שְׂכַמְנִין, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֻסָּה, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹן, אֲלֵא תִקַּח אֶת
עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, וְאֶז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה בְּכֹל יוֹם, וְתִלְמַד חֻמְשׁ וְרַש"י עִם
הַתַּרְגוּם, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר לְמוֹד מְשֻׁנָּה מְזוּכָּר
אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאַתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזוּק בְּזֶה,
וְאֶז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן הַרְגֵּל
אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל
אָבִיו, וְאֶז אִם תִּהְיֶה חֲזוּק בְּזֶה, תִּהְיֶה חַכִּי מְאֹד בְּחַיִּיךָ, וְלִכֵּן אָנִי
מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְהַחֲיוֹת וּלְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָּךְ

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו:): אֵשֶׁה — בַּעֲלָה מְשֻׁמָּה; וְעַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשִׂמְחָה וּלְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד אֶת אִשְׁתְּךָ.

וְכֵן אַתָּה ... תַּחֲיָה, צָרִיכָה לְשִׂמְחָה אֶת בַּעֲלָךְ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תנא דבי אליהו רבה, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אֵשֶׁה כְּשֶׁרָה — הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָה; וּבִאֲמַת עַל שְׁנֵיכֶם לְדַעַת, שְׂאֲתֶם צָרִיכִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר זֶה אֶת זֶה, וּלְרְאוֹת שֶׁהַבֵּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה בֵּית שֶׁל קִדְשָׁה וְטִהָרָה, וְאִז תִּצְלִיחוּ בַחַיִּיכֶם. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי ברכות, פֶּרֶק ט'): אִי אֶפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אֵשֶׁה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְאֵשֶׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשֶׁר לְשְׁנֵיהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׂזֻכֵיתֶם לְהַתְחַתֵּן, תִּרְאוּ לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בֵּינֵיכֶם, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרִים, הַעֲקֹר לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאִז תִּצְלִיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה שְׂכַתְּבֵתִי לָכֶם, אֵף שֶׁהֵם בְּחִינַת קִצָּת, בְּחִינַת מוּעֵט הַמַּחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, אֲבָל זֶה עֲקֹר גְּדוֹל בְּחַיֵּי נַשׂוּאִיכֶם, וְלָכֵן הֵייתִי אוֹמֵר לָכֶם, שֶׁתִּקְרְאוּ אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה טוֹב לְשְׁנֵיכֶם, כִּי תִּבְלֵ לָכֶם לְהִרְסֵי אֶת הַבַּיִת בְּמַרְיָבוֹת וּבְכּוֹפּוּחִים, הֵרִי אֲתֶם זוּג מֵהַשָּׁמַיִם, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַזֶּמִּין אֶחָד לְשְׁנֵי, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְגוֹר בֵּיחָד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וּבְזֶה תִזְכּוּ לְהִשְׁרֹת אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

וְעַל כָּלֶם תִּרְאוּ לַעֲזֹר אֶחָד לְשְׁנֵי, שִׁיְהִי בֵּיתְכֶם בֵּית צְנוּעַ, בֵּית שֶׁל תוֹרָה, בֵּית שֶׁל גְּמִילוּת חֲסָדִים, וּבֵית שֶׁל תְּפִלָּה, בֵּית שֶׁל צְדָקָה וְחֲסֵד, וְאִז תִּתְחַלְקוּ אֶחָד עִם הַשְּׁנִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתנּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ד אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל דִּין
וְחֻשְׁבוֹן מֵהַבֵּית-סֵפֶר וְהַכֶּתֶה שְׁלֹךְ.

לְדַעְתִּי, צְרִיכִים לְצַרֵּף אֶת כָּל הַבְּנוֹת מִגִּיל בֵּת מִצְוָה לְתוֹךְ
הַכֶּתֶה שְׁלֹךְ, אֲבָל הָיִית שְׁזָה כָּבֵר סוֹף הַשָּׁנָה וְנִשְׁאַר עוֹד חֲדָשׁ, אִז
כְּדַאי לְחִכּוֹת כָּבֵר עַל הַזְּמַן הַבָּא, אֲבָל לַעֲת עֲתָה עִם הַבְּנוֹת שֶׁבִּפְתָּה
שְׁלֹךְ, תֵּרְאִי לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהַחֲדִיר בְּהֵן אֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֻזְפָּה לְרֵאוֹת נַחַת מִכָּל בֵּת וּבֵת, וּבִפְרָט מ... תְּחִיָּה,
בְּוִדַאי נִמְשָׁךְ לְבִכְבָּה אֶל הָרַע וְכוּ', כִּי יֵצֵר הָאָדָם רַע מִנְעוּרָיו, וְלִכֵּן
צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים עַל כָּל בֵּת וּבֵן שְׂיִתְנַהֲגוּ בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה,
וְיִמְשִׁיכוּ לְחַיּוֹת חַיִּים נְעִימִים עֲרִבִים וּמְתוּקִים.

נָא וְנָא אֶל תְּתַפְּעֵלִי מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵת עִם הָעוֹזֵרֶת שְׁלֹךְ ... תְּחִיָּה, תּוֹכְלוּ לְבַצֵּעַ אֶת רְצוֹנִי,
לְקַרֵּב אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִכְרֻבוֹת הַשָּׁנִים לְהַכִּין
אוֹתָן שֶׁתְּהִיֶּנָּה רֵאוּיוֹת לְהַקִּים בְּתִים, כִּי זֶה חֻשְׁקִי וְרְצוֹנִי לְהַצִּיל אֶת
הַבְּנוֹת מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְשִׁכְּבֵר יִחִיו בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְלֹא יִדְעוּ מֵה
זֶה חֻטָּא, כִּי בְּדוֹר הַזֶּה צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים — הֵן עַל הַבְּנִים וְהֵן
עַל הַבְּנוֹת, שְׂיִהִיו קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְלֹא יִכְשְׁלוּ
בְּעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל זְנוּת וְכוּ' וְכוּ', כִּי הָעַרְבֵּרֵב מְכַנְּסִים אֶרֶס בְּנֵעַר
לְהַכְשִׁילָם, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַמֵּד עַל הַמְּשֻׁמֵּר עַל-כָּל-פָּנִים
בְּקַהֲלָתָנוּ.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְלַכֵּת בְּיַד רַפָּה עִם

אָשׁר כּוּ תתּס בּנחל עה

הבנות, ולא ביד תקיפה, כי עם תקיפות לא יכולים להגיע לשום דבר, ובפרט בדור הזה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי יש לך זכות כזו לחנך את בנות ישראל שיחיו בקדושה וטהרה, ויילכו בדרך המלך, ואז אם תהיי חזקה בעצמך, תוכלי לחזק גם את אחרות, כי כל מי שחזק בעצמו באמונה פשוטה בו יתברך, הוא יכול לחזק את אחרים, ולכן ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שברוב מאד כבר יצא הספר "זכות אבות", והוא ספר נפלא ונורא מאד, וכן יזכיר הקדוש-ברוך-הוא לעוד ספרים יקרים, ובפרט לבנות ישראל; לחנכן על דרך התורה והמצוות, על דרך האמונה והתפלה, על דרך המדות טובות, כי אני רוצה מאד מאד להקים לגיון של מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּ תתּס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ד איר ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

כבר כמה פעמים קבלתי את מכתבך, אבל מרב טרדותי המרבות לא היה לי הפנאי להשיבך.

מה אמר לך! אין מלים להסביר לך את גדל הזכות שיש לך בזה שאת מחנכת את הבנות לאמונה פשוטה בו יתברך, וכן למדות טובות והלכות, שילכו בדרך מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, ובודאי בזכות זה תפקדי בזרע של קימא, רק תמשיכי לעזור למורה

הַגְּבֵרֶת ... תַּחֲיָה, וּבִיחַד תִּתְנַכּוּ אֶת הַבָּנוֹת בְּאִמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאֵז תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי רַק לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְהִיּוֹת תַּקִּיפָה, אֲבָל מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַפָּה, שֶׁיִּהְיֶה בְּבַחֲיִינַת (סוּטָה מִז.) : שְׂמַאל דּוּחָה וְיָמִין מְקַרְבֶּת; וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זָה תַּצְלִיחִי מְאֹד מְאֹד.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי מָה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּתִפְלָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתסא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר, כ"ד אִיִּר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵנִי שׁוֹמֵעַ דִּין וְחֶשְׁבוֹן מִהֵבִית-סֵפֶר, כִּי זֶה חֻלְקִי מִכָּל עַמְלִי.

הַעֲקָר תִּלְכִּי מִצַּד אֶחָד בְּיַד תַּקִּיפָה, וּבְיַד שְׁנִיָּה תִּלְכִּי בְּרַפּוּת וּבְנֻעָם, כִּי "דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי נֵעָם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם" (מְשָׁלִי ג, יז); וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה מִז.): לְעוֹלָם תְּהֵא שְׂמַאל דּוּחָה וְיָמִין מְקַרְבֶּת, וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּנֵהוּל בֵּית-סֵפֶר, כִּי לֹא יְכוּלִים לְלַכֵּת עַד הַסּוּף בְּתַקִּיפוֹת, כִּי אַחֲר־כֵּן יֵאָבְדוּ אֶת הַכָּל, וּבְכַרְט בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר הֵהֱקֵרוּת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֵי אִפְשָׁר לְלַכֵּת בְּצוּרָה אַחֲרֵת רַק בְּזֶה. וְלָכֵן רְאֵי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְהַתְנַהֵג בְּדַרְךָ זוֹ, יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁצְּרִיכִים לְהַעֲלִים עֵינַי, וְלֹא צְרִיכִים

לראות כל דבר, ובפֿרט עולות וכו', וכו', כי העולם נבנה רק על חסד, וחסד הוא להעלים עין מהרבה דברים, ואז מצליחים.

בענין הפֿרטי שלך וכו' וכו', אם זה פכה אל תלכי וכו' וכו' עד יעברו זעם, אני יודע שזה מצער, אבל מה יכולים לעשות, צריכים לחיות עם המציאות, ואף שזה קשה מאד מאד, עם כל זאת צריכים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו רק תפלה, אין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל ישתנה לטובה, ותראי נסים נגלים שייעשה עמך.

מאד מאד אבקש אותך, שכל יומים שלשה תכתבי לי דין וחשבון מכל הבית-ספר, ואיך הולך, ומה יש לתקן, ואני מאד מאד מקנה לעמד עכשו מקרוב, ועל-ידי-זה נזכה לבית-ספר נפלא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתסב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ד איר ה'תשנ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים למסר את זה לייעדם, ואם אי אפשר לך תבקש מחתנך ... גרו יאיר, שימסר את זה, כי זה מאד נחוץ.

רק חזק ואמץ, כי גדול אדוננו ורב להושיע, החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים
בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, כְּשֶׁאַתָּן מִתְאַסְּפוֹת בְּלִיל שְׂמֵחָה בְּאוּלָם
הַשְּׂמֵחוֹת, תִּשְׁמְרוּ שְׂהִילָדִים לֹא יַעֲשׂוּ נִזְקִים, אֲנִי מְסַרְתִּי אֶת הָאוּלָם
לִידֵי ר' ... יָרוּ יָאִיר, הוּא גִבְאֵי צְדָקָה נְאֻמָּן, וְשׁוֹמֵר עַל הָאוּלָם כְּכַבֵּת
עֵינָו, וְלוֹלָא הוּא לֹא הָיָה לָנוּ מַה שֵּׁישׁ לָנוּ עֲכָשׁוּ, וְעוֹד יָדוּ נְטוּיָה
וְכוּ', אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הָאוּלָם שִׂיְהִיָּה פָּאָר, הַכִּי מְפָאָר בְּאַרְץ,
אֵלָא צְרִיכִים לְחַכּוֹת עַד שְׁנוּכַל לְבַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ לְמַעְלָה, כִּי
כֶּן הַכֵּל יִהְרֵס, וְלָכֵן אֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׂכַל אַחַת וְאַחַת
תִּשְׁתַּתֵּף עִם אֵיזָה סָכוּם, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשַׁלֵּם בְּעֵבוֹר הַנְּקִיּוֹן.

רְצִיתִי מָאד, שְׂאַחַת אוֹ שְׂתִים מְנֻשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ, שְׂתַקְחָנָה
עַל עֲצָמָן לְהִיּוֹת הַמְּמַנּוֹת עַל לֵיל שְׂמֵחָה, כְּדֵי שְׂלֹא יִצְטָרְכוּ
לְהִתְרוֹצֵץ אַחֵר כָּל אִשָּׁה שְׂתִשְׁתַּתֵּף בְּנְקִיּוֹן.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׂתִתְפַּלְלֵנָה בְּלִיל שְׂמֵחָה בְּעֵבוֹר הַיָּלָד ...
שְׂצָרִיךְ לַעֲבֹר נְתוּחַ, וְזוֹרְקִים אוֹתָם מִמְּקוֹם לְמְקוֹם וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעַכְשׁוּ וְצָלִיחַ לְסֵדֶר לוֹ מְקוֹם וְרוֹפֵא מְמַחָה,
וְצְרִיכִים עַל זֶה רַחֲמִים רַבִּים וְיִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדֵי שִׂיְהִיָּה לָנוּ הַתֵּר
עַל הַקּוֹמָה שְׁלִישִׁית, שְׂעַדִּין לֹא אֲשָׁרָה, עַל-יְדֵי מְסִירַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם,
יִמַח שְׂמוֹ, הַצְּרַכְנוּ לַעֲשׂוֹת מְקוֹם חֲנִיָּה בֵּין הָעֶזְרַת נְשִׁים לְבֵין הָאוּלָם
שְׂמֵחוֹת, וְזֶה עוֹלָה סֵף שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף שְׂקָל, וְלָכֵן רְצִיתִי
מָאד, שְׂתִשְׁתַּדְּלוּ לְצֵאת בְּעֵבוֹר צְדָקָה פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ, וְנוּכַל לְשַׁלֵּם
אֶת זֶה, כְּדֵי שְׂנֻקְבַל הַתֵּר, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֶה מָאד קָשָׁה, אֲבָל תְּאַמִּינוּ

לי, הַרְשָׁעִים בַּיָּמִים נִגְרָשׁ, הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכְלוּ וְגו' (יְשַׁעְיָה נז, כ); וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְמַכּוֹר אֶת כָּל כְּרִטְיִסֵי הַהִגְרָלָה, כִּי לְוִיתִי שְׂבָעִים אֶלְפֵי ש"ח עַל אוֹלָם הַשְּׂמָחוֹת, וְצָרִיכִים לְשִׁלֵּם אֶת זֶה תוֹף חֲדָשׁ וְחָצִי, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִיר תּוֹדָה בְּעִבּוֹר זֶה, וּבִזְכוּת הַצְּדָקָה וְהַגְּמִילוֹת חֶסֶד שְׁתַּעֲשׂוּ, לֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לְמַצְבִּים כְּאֵלוֹ לְהַתְרוּצֵץ מִבֵּית-חֹלִים לְבֵית-חֹלִים וְכוּ', כִּי מַעֲלַת מַצּוֹת צְדָקָה — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכַפְרֵט שְׂזוֹ הַצְּדָקָה בְּעִבּוֹר רַבְנוּ ז"ל, וְעִבּוֹר הַמְּבֻנָּים שְׁלָנוּ.

אֶת הַצְּדָקָה עִבּוֹר הַחֲנִיָּה יְכוּלִים לְמַסֵּר לִידִידֵנוּ ר' ... נְרוֹ יֵאִיר, וְכֵן בְּעֵינֵי הַהִגְרָלוֹת תּוֹדְרָזוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹד מַעֲט כְּבָר יִהְיֶה ט"ו בְּאָב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתסד.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ה אֵיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְּתָב כָּלֵלִי רְצוּף, שְׂפַתְבָּתִי לְנָשִׁים, וְרְצִיתִי שְׁתַּעֲשֶׂה מְזֶה צְלוּמִים, וְלְמַסֵּר אֶת זֶה לְנָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ, שְׁיִבּוֹאוּ הַיּוֹם לְלִיל שְׂמִחָה, אֲנִי מְקַוֶּה לְדַבֵּר אִתְּךָ עוֹד מַעֲט, כִּי טְרִדוֹתֵי רַבּוּ עַד מְאֹד עִם מְשַׁפְּחַת ... כִּי הֵם מְסַכְּנִים, וְאֵף אֶחָד לֹא אֶכְפַּת לוֹ מֵהֵם, וְעוֹד לֹא רְאִיתִי רְשָׁעוֹת כְּזֹאת שְׁעוֹשִׂים לְאֲנָשִׁים, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, וְזֶה אוֹכֵל אוֹתִי מְאֹד, בְּכֵן אֲנִי לֹא עוֹשֶׂה יוֹתֵר תַּעֲמוּלָה בְּעִבּוֹר אֵף אֶחָד, רַק בְּעִבּוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתוֹרָה וְתַפְּלָה וּמַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְאֵל תִּפְגֵּס בְּלִחְצִים וּבְחִלְשוֹת הַדַּעַת, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל "הַתְּאֲחָדוֹת
הָאֲבֵרְכִים" דְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב יִבְנֵאל, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ
תְּמִיד.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁפֵל הָאֲבֵרְכִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפְּלֵל יִתְאֲחָדוּ
יַחַד, וַיִּתְפָּלְלוּ בְּשֶׁבֶת בְּמִנְיָן נִפְרָד, כִּי זֶה מְכַנֵּס אֲוִירָה שֶׁל חֵם
וְאֶהְבָּה, וְאַתֶּם נִזְכָּרִים בְּיָמִים מִקֶּדֶם וְכו', בְּהִיוֹתְכֶם אֲצָלִי וְכו', וְזֶה
דְּבַר גְּדוֹל מָאד, שְׂאַתֶּם מִתְפָּלְלִים בְּמִנְיָן נִפְרָד, וְשָׂרִים אֶת הַשִּׁירִים
וְהַנְּסִיחָאוֹת שֶׁשִּׁמְעֶתֶם פֹּה, וְרְצִיתִי מָאד, שְׁכֻלָּם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפְּלֵל
יִצְטָרְפוּ לְהַתְפַּלֵּל יַחַד בְּשֶׁבֶת בְּכָל הַתְּפִלוֹת, וּבְכַרְט בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית,
שְׂאֵז תִּתְקַבְּצוּ יַחַד, וַיִּדְיִדְנוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, יְלַמֵּד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן
לְפָנֵיכֶם, וּבִיַּחַד תִּתְחַזְּקוּ, וְזֶה נוֹתֵן אֲחֵדוֹת גְּדוֹלָה מָאד, וְכֵן אִם אֶחָד
נִחְסָר, כְּבָר יוֹדְעִים שֶׁהוּא לֹא הִיָּה, וּכְבָר מִתְחִילִים לְשָׂאֵל אֵיפֹה הוּא.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, לְחִיוֹת בִּיַּחַד בְּאֶהְבָּה,
אֲחֻרָה וְרַעוּת, וְאֲנִי מִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁנִים שֶׁהֵייתֶם אֲצָלִי, וְאֲנִי מָאד
מִצְטָעֵר לָמָּה לֹא לְמַדְתִּי אֶתְכֶם כְּמוֹ שְׂאֲנִי לוֹמֵד עִם הַבַּחֲוָרִים שֶׁל
עַכְשָׁיו, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפֵל יִגִּיעֵי
שִׁיגְעָתִי אֶתְכֶם בְּשֶׁבֶתוֹת וּבְיָמִים טוֹבִים וּבְכֹאמְצַע הַשָּׁבוּעַ, שֶׁהַדְּבוּרִים
שֶׁדְּבַרְתִּי אֶתְכֶם לֹא הָלְכוּ לְרִיק, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵינְכֶם מִתְחַרְטִים,
וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — שְׂזַכִּיתִי לְחַתֵּן אֶתְכֶם בְּגִיל צָעִיר, וְלִכֵּן רְאוּ
לְהַתְאֲחָד יַחַד, וְאֵז הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפָּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתסו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ה אִיִר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הַצְּמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, אֶף מַחֲמַת טְרֵדוֹתֵי הָרַבּוֹת בְּעֶסֶק
הָרַבִּים, לֹא הָיָה לִי פָנָאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמוֹהַרְנ"ף ז"ל הַבְּטִיחַ
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — אִם תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, לֹא תִרְאוּ פָנֵי גֵיהֲנוֹם.
וּבִאֲמַת מֵהוּ הַגֵּיהֲנוֹם? אֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן קטז), שְׂאִין עוֹלָם הִזָּה, אוֹ עוֹלָם הַבָּא אוֹ גֵיהֲנוֹם, כִּי אָדָם לַעֲמַל
יֹלֵד, זָכָה — עֲמָלוֹ בַּתוֹרָה, לֹא זָכָה — עֲמָלוֹ בְּדַבָּרִים בְּטָלִים
(סִנְהֶדְרִין צט); וּבִאֲמַת עֲלֶיךָ עָבַר בְּחַיֶּיךָ מֵה שְׁעָבַר, וְלִכֵּן אֶתְּהָ צָרִיךָ
לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְלַעֲזוֹב כָּבֵר אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת,
וְלִהְתַּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא לְהִנָּיֵחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהַשְׁבֵּר,
וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ
בְּיָדֶיךָ, תּוֹכֵל לַעֲבֹר עַל הַכָּל. וְעֲלֶיךָ תָּמִיד לְהַסְתַּכֵּל רַק קְדִימָה וְלֹא
אַחֲרֵינִי, כִּי כָּל הַחֲסֵרוֹנוֹת שְׁלֶךְ רַק מִפְּנֵי שְׂאֵתָה מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ
עִם הַעֲבָר, וְזֶה מֵה שְׁהוֹרֵס לְךָ אֶת הַבְּרִיאוֹת, וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת בְּכָל
פַּעַם הַתְּחַדְּשׁוֹת מִחֲדָשׁ, וְזֶה הָיָה עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל — תָּמִיד לַעֲשׂוֹת
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵיךָ, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבֹא
כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמֵדְבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כּוֹזֵאת, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכָּתֵב לְמָסֵר לְהַאֲבִיחִים חֲבֵרִיךְ שְׁלֹמֹדוֹ אֲצִלִּי, תַעֲשֵׂה הַעֲתָקִים מִהַמִּכְתָּב כָּלְלִי, וְתִמָּסֵר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

גַּם רְצִיתִי מְאֹד, שְׁאֵתָה תִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיֵן שֶׁל הַאֲבִיחִים, וְתִגְרַם לִי נַחֲת־רוּחַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי יִמִּינוּ כָצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד), וְלֹא נִשְׁאַר מִהַאֲדָם רַק מֵה שֶׁהוּא זוֹכֵה לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֵצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תתסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבֵי תְלָמִידֵי ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוֹלָם, וְתִחַדִּיר בִּילְדִים אֲמוּנָה, כִּי הָעֵקֶר זֶה אֲמוּנָה, וְאֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל זֶה הָיָה הִיסוּד. וְלִכְּן תִּתְחַזֵּק לְדַבֵּר עִם הַתְּלָמִידִים רַק אֲמוּנָה.

רְצִיתִי שְׁתִּכְתֵּב לִי דִין וְחֻשְׁבוֹן מִי הַתְּלָמִידִים, וְאִיךָ אֵתָה מִתְחַזֵּק אִתָּם. מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתִּתְפַּלֵּל עִם הַמִּנְיֵן שֶׁל "הַתְּאֲחָדוֹת

הַאֲבֵרְכִים" בְּשֶׁבֶת, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שְׁאַתֶּם
מִתְאַחֲדִים יַחַד, וּמְכַל שְׁכֵן אֵיזָה נַחַת רוּחַ אַתֶּם גּוֹרְמִים לִי.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְךָ כָּל טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תַּחֲסֹט.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ה אֵיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נִרוּ וְאֵיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ
וּלְמַצֵּא בְּעֵצְמְךָ נִקְדָּה טוֹבָה, שְׁזֶה הִיָּה הַעֲקָר אֶצְל רַבְּנוּ ו'ל — לְדוֹן
אֶת עֵצְמוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וְאֵז תַּצֵּא מִמְּקוֹמְךָ,
וְתִהְיֶה אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֵצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדְבֹר שְׁמִדְבָרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְּלִיחָה נְצִיחִית,
הַצְּלִיחָה כְּזֹאת, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַּק
בְּעֵבֹדֶת הַתְּפִלָּה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תַּתַּע.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ו אֵיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל בְּנוֹת הַתִּיכּוֹן "בֵּית פִּיגָא", יִבְנֹאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

בְּנוֹתֵי הַיָּקָרוֹת! חֲסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁזִכִּיתִי לְהַגִּיעַ עַד כֹּה, וְאֵנִי

רוֹאֵה אֶת כַּתְּתֹכָן, וְהַגְעַתָּן עַד הַלּוּם, עַד שְׁאִינְכֵן קְטָנוֹת כָּלֵל, אֲלֵא
 גְדוּלוֹת מִכְּבָר. עֲתִידְכֵן בִּידְכֵן! אַתֶּן יְכוּלוֹת לְהַצְלִיחַ מְאֹד בַּחַיִּים,
 או, חֵס וְשָׁלוֹם, לְהַכְשֵׁל בָּהֶם. וְזוֹ הַבְּחִירָה שְׁנוֹתָנִים לְכָל אֶחָד.
 כַּמּוּבָן, רְצִיתִי מְאֹד לְרֹאוֹת בְּהַצְלַחְתְּכֵן, כִּי הַהַצְלָחָה שְׁלָכֵן זֶה
 הַהַצְלָחָה שְׁלִי. אַתֶּן הַבְּנוֹת שְׁלִי, וְרְצִיתִי לְרֹאוֹת אֶת הַטּוֹב בְּיֹתֵר
 בְּשִׁבְלֵכֵן! הַבְּטַחְתִּי לְכָלֵךְ, שְׁאֲדַאג לְעֲתִידְכֵן, בְּעֹזְרֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּאִפְן
 שְׁתִּהְיֶינָה הַכִּי מְאֹשְׁרוֹת בַּחַיִּים. אֲבָל זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַנְגַד הַקְדָּשָׁה יֵשׁ טְמֵאָה גְדוּלָּה. וְהַטְמֵאָה חֲזָקָה
 בְּהַרְבֵּה מִהַקְדָּשָׁה. וְלָמָּה שְׁיִהְיֶה כֵּן? בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן
 חַי-מוֹהֲרֵינִי, (סִימָן שׁ); כִּי אִם הַקְדָּשָׁה הִיְתָה חֲזָקָה יוֹתֵר, הַטְמֵאָה הִיְתָה
 מִתְבַּטְּלֶת לְגַמְרִי, אִם הָיוּ רוֹאִים בְּעֵינֵימָם פְּתוּחוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, לֹא הָיָה דְבָר כְּזֶה שְׁיִכּוּלִים לְדַבֵּר נְבוּל פֹּה, שְׁבָנוֹת תְּדַבְּרֶנָּה
 דְּבוּרֵי הֶבֶל וְסָרְק, שְׁלֹא הוֹלְמִים אֶת בְּנוֹת בֵּית יַעֲקֹב וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא
 הָיוּ בּוֹשׁוֹת וְנִכְלָמוֹת לְדַבֵּר כְּזֶה, כִּי הֵלֵא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא
 פֹּה, וְאִיךָ מְדַבְּרִים כֵּן, בְּשַׁעַה שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא פֹה אֲתָנוּ, עֲמָנוּ
 וְאֲצֻלְנוּ?! כָּל זֶה אִם הִיְתָה הַקְדָּשָׁה גְלוּיָה, וְהָיוּ מְרַגִּישִׁים אֶת אֲמַתַּת
 מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי בּוֹדְאֵי הָיִינוּ שׁוֹמְרִים עַל פִּינוּ לֹא לְדַבֵּר כָּל
 הַעוֹלָה עַל רוּחָנוּ, וְהָיִינוּ נִזְהָרִים בְּמַעֲשֵׂינוּ, לְהִתְנַהֵג כִּיָּאוֹת. אֲבָל יַעַן
 שְׁבָרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם בְּאִפְן שְׁיֵשׁ בְּחִירָה, וְלֹא יֵרָאוּ
 אֶת הַקְדָּשָׁה בְּגִלּוּי, אֲלֵא יֵרָאוּ קַדְמָה אֶת כָּל הַטְמֵאוֹת, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן
 צְרִיכִים לְחַזֵּר מִהַטְמֵאָה אֶל הַקְדָּשָׁה — זֶה עֵקֶר הַמַּעֲלָה!

וְלָכֵן לְאַחַר שְׁדַבַּרְתִּי אֲלֵיכֵן לִפְנֵי כְּשָׁבוֹעַ, יִצְאָתָן בְּתַחוּשָׁה
 שְׁאֲתֵן בְּנוֹת חֵיל, בְּנוֹת שְׁיִכּוּלוֹת לְהִתְפָּאֵר שְׁתִּהְיֶינָה הָאֲמֵהוֹת
 הַעֲתִידוֹת שֶׁל קְהֵלְתָנוּ, וְגַם אֲנִי נֹתֵרְתִי בְּתַחוּשָׁה כְּזוֹ, שְׁקַבְּלֶתָן דְּבָרֵי,
 וְנִכְנְסוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּלִבְכֵן כָּל דְּבוּרֵי. אֲבָל לֹא אַרְךָ זְמַן רַב, שְׁנִתְּוֹדַע
 לִי, שְׁיִשְׁנָה בַּת אַחַת או שְׁתֵּים הַמְסִיתוֹת אֶת הָאַחֲרוֹת לְדַבֵּר
 מִנוֹשָׂאִים שְׁאִינָם רְאוּיִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל
 דְּבָר זֶה, וּמְקַבְּלִים עֲנֹשׁ כְּבֹד, וְיוֹצֵא שֵׁם רַע לְבַת. וְיִדְוַע אֲשֶׁר
 מְפִלִּיגִים תְּכַמְיֵנו הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת לַג). בְּבָנוֹת צְלָפְחָד, שְׁזָכוּ לְהַקְרָא
 תְּכַמְנִיּוֹת הֵן, דִּרְשָׁנוֹת הֵן, צְדָקָנוֹת הֵן, וְהַטְעַם — כִּי הָיוּ יֵרָאוֹת

מִן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּשִׁבִיל זֶה מְרַמֵּז בְּתוֹךְ שְׁמֵן, שֶׁהוּי בְּנוֹת
 'צִלְפַחַד' — 'צִל פַּחַד', שֶׁתְּמִיד הָיוּ תַּחַת הַצֵּל שֶׁל הַשְּׂכִינָה, וּפְחָדוֹ
 מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מַה זֶה עֲנִין שֶׁל צְנִיעוּת? שִׁיּוּדָעִים, שֶׁהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה, אֲזִי מִתְבַּיְשִׁים מְאֹד, חָשִׁים בּוֹשָׁה. בְּרִגַע
 שֶׁמִּסְלָקִים אֶת הַשְּׂכִינָה — אֵין בּוֹשָׁה. הָאֵם שֶׁיְךָ דָּבָר כְּזֶה, שֶׁבַת
 תֵּלֶךְ בְּחֶסֶר צְנִיעוּת?! הֲלֹא תִתְבַּיֵּשׁ! מֵאֵין בָּאָה בּוֹשָׁה? מֵיִרְאַת
 שְׂמִים (נְדָרִים כ.), עַל-כֵּן בּוֹשָׁה בְּתוֹךְ לְבָהּ. לֹא-כֵן פּוֹרְקֵי הָעַל, אֵינָם
 מִתְבַּיְשִׁים לִילֶךְ פְּרוּצִים בְּרִישׁ גְּלִי וְכוּ'. מֵאֵין בָּא דָּבָר כְּזֶה? מִחַמַּת
 שִׁיּוּדוֹ מֵהֵן כָּל טְפֵי טְפִין שֶׁל הַבּוֹשָׁה, וּמֵדוּעַ? כִּי סִלְקוּ מֵהֵן, רַחֲמָנָא
 לְצַלּוּן, אֶת הַשְּׂכִינָה, וְאֲזִי הֵן אֲמַלְלוֹת מְאֹד. אָף שֶׁנִּרְאָה אוּלַי כָּלפִי
 חוּץ, כִּי מְאֻשְׁרוֹת הֵן, אָף אוּי לֶהֱן וְאוּי לְנַפְשָׁן, וּמְלֵאוֹת רִיקְנוּת
 וְחֶסֶר סְפוּק. אֲמַלְלוֹת! מִי יוֹדֵעַ מַה מְחַכֶּה עֲלֵיהֶן?!

אַתָּן, בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת! רְצִיתִי לְהַחְדִּיר בְּכֵן אֶת הַשְּׂכִינָה בְּלִבְךָ,
 שֶׁתִּתְאַחַדְנָה עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיֶּנּה כְּבְנוֹת צִלְפַחַד — צִל
 פַּחַד, שֶׁתְּהִיֶּנּה בְּנוֹת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִהְיֶה נְסוּךְ עֲלֵיכֵן פַּחַד
 מִהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַחֲבָרָה הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם, וּמַה שֶׁחֲבָרוֹת יְכוּלוֹת
 לַעֲשׂוֹת לְבַת — לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, יְכוּלָה לְהִיּוֹת כְּתָה שְׁלָמָה
 מְצַלַּחַת בְּיוֹתֵר, וְדִי בְּבַת אַחַת אוּ שְׂתִים הַמְּחַצִּיפוֹת פְּנִיָהּ, וּמְנַבְּלוֹת
 פִּיהָ, אֲזִי יֵשׁ בְּכַחַן לְהֶרֶס אֶת כָּל הַכְּתָה. וְאֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתַאֵר אֶת
 גְּדֹל הַצַּעַר וְהָעֲגַמַת נַפְשׁ שֵׁישׁ לִי. כִּי הֵייתִי בְּטוּחַ שֶׁכְּתָה זֹו הִיא
 הַכְּתָה אֲשֶׁר לָהּ צְפִיתִי וְקוּיִתִּי, וּלְכִסּוּף אֲנִי שׁוֹמֵעַ דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ'
 וְכוּ', חֲנוּךְ זֶה אֲתָן מְקַבְּלוֹת בְּבֵית סְפָרְנוּ?! אֲצִל מוֹרְתָכֵן?! לֹא
 יִתְכֵן! פִּתְחָתִי וּבְנִיתִי אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר עַל יְסוּדוֹת צְנִיעוּת אֵיתְנִים, אֲנִי
 מְפִיר בְּעוֹרְכֵן שֶׁל מוֹרְתָכֵן וְהַמְנַהֵלֶת שְׁלָכֵן, אֲשֶׁר רוצוֹת רַק אֶת הַטּוֹב
 בְּעַדְכֵן, וְכִיצַד יִתְכֵן שֶׁבַת אַחַת אוּ שְׂתִים תַּעֲשִׂינָה כֶּךָ? עַד שֶׁתְּבֹאנָה
 אֵלַי בְּנוֹת וְתֹאמְרֵנָה: אֵי אֲפָשֶׁר יוֹתֵר! זֶה בְּלִמֵּי נִסְבָּל, יֵשׁ כְּאֵן בְּנוֹת
 הַמְּנַבְּלוֹת פִּיהֵן וְכוּ'.

לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֵן מְאֹד, שֶׁלֹּא יִשְׁנֶה דָּבָר זֶה שׁוּב, אֲנִי מְקַנְהָ כֶּךָ

מָאד, וְלֹא — אֶצְטַרְךָ לְנִקּוּט אֶמְצָעִים חַמּוּרִים, וּבִזְהָ תַהֲרִסוּ אֶת שְׂמִיכֵן הַטּוֹב, וְשָׂמָה הַטּוֹב שֶׁל קְהֵלְתָנוּ יֵרֵד לְטִמְיוֹן, חֵס וְשְׁלוֹם, הֲלֹא אֲנִי רוֹצֵה שְׂפִלְכֵן תַּתְּחַתְּנָה עִם בְּעָלִים יִרְאֵי הַשָּׁם, וְיִרְצוּ רַק אֶת הַטּוֹב שְׂלִיכֵן, וְחֵס לָכֵן מְלֻדְבֵר בֵּין הַבְּנוֹת בְּעִנְיָנִים שְׂאִינָם הוֹלְמִים. מִדּוּעַ לֹא תִרְגְּלָנָה עֲצָמְכֵן לְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְדַבֵּר מֵאֲמוֹנָה, לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו'ל', מִצְדִּיקִים, מִיִּרְאֵת שָׁמַיִם, מֵאֲמוֹת הָאֲמָה, מִנְּשִׁים צְדֻקְנִיּוֹת, מִמִּדּוֹת טוֹבוֹת?! לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֵן מָאד; רֵאשִׁית, אֵל תִּצְעֲרָנָה אוֹתִי, כִּי לִי זֶה צֶעַר גָּדוֹל מָאד, אִם בַּת מְנַבְּלַת פִּיָּה, אִם בַּת מְסֻתּוֹבֶכֶת בְּחֻבְרָה לֹא טוֹבָה, אִם בַּת אֵינָה הוֹלֶכֶת בְּצִנִּיעוֹת פִּיאוֹת לְבַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה. וְאוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְגִלָּה יג): בְּשֹׁכֵר צִנִּיעוֹת שְׁהִיתָה בְּרַחֵל זָכָה וְיִצְחָק מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבְשֹׁכֵר צִנִּיעוֹת שְׁהִיתָה בְּשְׂאוּל, זָכָה וְיִצְחָק מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר, שְׁהִצִּילָה אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל מִהֶמְן-עַמְלֵק, שְׂרָצָה לְכָלוֹת אֶת כָּלל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. לְמִדִּים מִכָּאן, רַחֵל אֲמֵנוּ, זָכָה וְהִיתָה צְנוּעָה מָאד, וְאִף שֶׁסְּבָלָה מָאד מִלְּאָה, בַּלְהָה וּזְלֻפָּה, אֲשֶׁר לְכָלָן הָיוּ יְלָדִים, וְהִיא לֹא זָכָה עֲדִין לְהַבְּנוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ צֶעַר עַמֵּק מָאד, עִם כָּל זֹאת בָּאָה וּבָכְתָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְדִרְכָּה הִיתָה צְנוּעָה בְּתַכְלִית הַצִּנִּיעוֹת, וּבְשֹׁכֵר זֶה זָכָה שְׂיִצְא מִמֶּנָּה שְׂאוּל הַמֶּלֶךְ, שְׁהִיָּה הַמֶּלֶךְ הַרְאִשׁוֹן בְּיִשְׂרָאֵל. וְכֵן אָנוּ מוֹצְאִים שְׂשְׂאוּל הַמֶּלֶךְ הִיָּה צְנוּעַ מָאד, נִכְנָס לְתוֹךְ מְעָרָה שְׁבַתוֹךְ מְעָרָה וְכוּ' וְכוּ', וּבְשֹׁכֵר זֶה זָכָה וְיִצְחָק מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, שְׁהִיא הַכְּנִיעָה אֶת הֶמְן-עַמְלֵק, וְעַל-יְדֵי אֶסְתֵּר זָכִינוּ לְמַפְלַת הֶמְן, שִׁתְּלוּ אוֹתוֹ עַל עֵץ וְכוּ'.

מִצַּד אֶחָד — מְחַפִּים עֲתָה וּמְצָפִים בְּכָל יוֹם לְגִלּוֹי שְׂכִינָה, וּמִצַּד שְׁנַי עוֹמְדוֹת לְהַגְזוֹר גְּזוּרוֹת רְעוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִדְעוּ גְזוּרוֹת כְּאֵלוּ מֵאִזְ הָיוּתָם לְעַם. תַּתְּאָרְנָה לְעֲצָמְכֵן מֵה מְחַפָּה לָנוּ, הַשָּׁם יִשְׁמַר אֶת כְּלָנוּ, הַשּׂוֹאָה הִיא פְּעוּטָה לְעַמַּת הָאָסוֹן שְׁעֵלוּל לְקָרוֹת, כִּי אִז שָׂרְפוּ אֶת הַגּוֹפּוֹת, וְעַתָּה רוֹצִים לְשַׂרְף נְשָׁמוֹת, הַשָּׁם יִשְׁמַר, וְהַכָּל תְּלוּי בְּכַתְתֵּכֵן! אִם אַתָּן תִּקְבְּלָנָה עַל עֲצָמְכֵן יִרְאֵת שָׁמַיִם, עֲשׂוּ בְנוֹת תְּשַׁמְרָנָה עַל פִּיָּהן, לֹא לְנַבְּלוּ, תֵּאמְרָנָה תְּהִלִּים, תַּתְּבוֹדְדָנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּלְכְּנָה בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל, בְּמִדּוֹת

טובות, אתן כפת התיכון יכולות להציל את כלל ישראל. אם הייתן יודעות כמה גדול כח הטמאה, כי הקהלה שלנו היא לקוצים ולדרדרים בעיני הסמ"ך-מ"ם. חכמינו הקדושים מספרים לנו, שהיה תנא ואמר (קדושין כט): התחנתני בגיל שש-עשרה, אבל אם הייתי מתחתן בגיל ארבע-עשרה הייתי אומר: אני מתגרה עם השטן, ואינני מפחד ממנו! והנה תסתכלנה על גילכן, אתן יודעות שבגיל כזה עדין יושבים ומחכים לדיפלומות ובגרות ולשאָר מיני תארים, ובהיותן בגיל תשע-עשרה עשרים, משתוקקות למצא זוגן, ואינן יכולות, באמרן: המשפחה תצחק וכו' וכו', והנה רצוני לעזור לכן להקים בתים נאמנים בישראל סמוך לפרקכן, שיהיו לכן חיים נעימים, אני דואג לעתידכן, שיהיה לכן כל טוב, וכל זה רק אם תציתנה אותי. אבל ברוגע שתלכנה נגד רצוני, חס ושלום, מה תגרמנה? שאוציא אתכן מהכפה! ואז מה יהא בסופכן?! ושלא לדבר על אותן בנות עשרים וחמש, עשרים ותשע, שלשים שלשים וחמש וכו', ועדין מחפשות זוגן, בשעה שלכן יהיו כבר ילדים גדולים... ואני בטוח שאתן רוצות להיות בצד הזה של הציתניות, ותקמנה בתים בקרוב לתפארת עם ישראל.

לזאת אבקשכן מאד מאד, הנה קרב ובא ערב-ראש חדש סיון, יש בזה סגלה גדולה מאד, כי זה חדש של קבלת התורה, ומה גם יש תפלה שתקן השל"ה הקדוש להתפלל אז על הילדים, שנוזפה לבנים ובנות קדושים, וזה דבר גדול להיות על ציונו הקדוש. ומה גם שמחרתים זהו היארציט של שמואל הנביא — כ"ח באיר. ומי היה שמואל הנביא? ולמה נקרא שמואל? כי אמו חנה הצדקת בכתה תמיד להקדוש-ברוך-הוא, ואמרה: מה שאילתיהו. שאלה בין מהקדוש-ברוך-הוא, ומסרה אותו חזרה להקדוש-ברוך-הוא. וזה היה הבן שאמרו עליו חכמינו הקדושים: שקול שמואל כנגד משה ואהרן. ושמואל הבטיח שאינו חוזר להיכלו, עד שהקדוש-ברוך-הוא בונה לנו את בית-המקדש, כל-כף גדול היה, שותר על כל הגן-עדן, רק שיהיה טוב לעם ישראל, לכן דבר גדול להיות בציונו ולהתפלל שם. כמו-כן רציתי מאד, שכל בת תכתב לי מכתב, ובו

שְׁאִיפוּתֶיהָ וּמַגְמוּתֶיהָ, וּבִזְכוּת הַהֲתַעֲלוֹת הַרוּחָנִית שֶׁלֶכֶן וַעֲנִיעוֹתֶכֶן, אֲזֹכָה לְרֵאוֹת מְכֶם נַחַת, וַיִּתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְנִזְכָּה לְגִלּוֹי שְׂכִינָה. הַמֵּאחֵל לְכֵן בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתעא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיִר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אִישׁ חֵי רַב פְּעֻלִים, אִישׁ הַמַּעַשׂ זוֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, הַרֵב הַגְּדוֹל בְּתוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם ר' ... נִרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁיִשׁ לָךְ, שְׂאֲתָה זוֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר הַזְּכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּתוֹת — לְקֶרֶב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּמּוּבָא בְּזֵהָר (תְּרוּמָה קכח): וְכֵּן אֶזְכָּר מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיְדוּהֵי דְחִיבָא וְכוּ', עֵינִן שָׁם; אֵיךְ שֶׁזֵּהָר מְפָאָר וּמְתַפָּאָר עִם אָדָם שְׂמֻזָּכָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְחִזּוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלָכֵן חִילָךְ לְאוּרִיתָא, וְלָךְ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל (שׁוּפְטִים ו, יד).

רַק עֲכָשׁוּ קַבְלַתִּי פִקְסִי שְׁרַצִּיתֶם לְדַבֵּר אִתִּי. הַסְּפוּר הוּא כְּפֹה, יִשׁ יְלֵד שְׁנַפְצַע בְּעֵינֵי, וְהוּא בְּגִיל חֲמֵשׁ, וְלִקְחוּ אוֹתוֹ לְבֵית-חֹלִים פּוֹרְיָה בְּגִלְיִל, וְאֲנִי הַתְּנַגְדִּיתִי, כִּי זֶה בֵּית-חֹלִים קָטָן, אֲבָל עֲשׂוּ לוֹ שְׂמָה נְתוּחַ וְלֹא הַצְּלִיתִי, וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ לְהַדְסָה 'עֵינִן פָּרַם', וְשֵׁם הַמְּלִין לְהַטִּים אוֹתוֹ תַּכְּף-וּמְיָד לְבוֹסְטוֹן, כִּי יְכוּלִים לְהַצִּיל לוֹ אֶת הָעֵינֵי, וְהֵם מְשַׁפְּחָה תִּימְנִיָּה, מְרַבֵּת יְלָדִים, וְזוֹרְקִים אוֹתָם כְּמוֹ כְּדוֹר, לְצַעֲרָנוּ הַרֵב, בְּלִי שׁוּם רְגֵשׁ, וְאֶפְלוּ פֶה לֹא מְתִיחִסִּים אֲלֵיהֶם, וְצָרִיכִים לְגַיִס אֶת הַכֶּסֶף, כִּי בְּלִי זֶה הֵם לֹא רוֹצִים לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ, וְרֵאִיתִי שְׂאֵין בְּרָרָה וְלִקְחַתִּי עַל עֲצָמֵי עֲרֻבוֹת, אֲבָל הֵם צָרִיכִים מְזַמְנִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַצְלִיתִי לְגַיִס אֶת הַכֶּסֶף, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ אֶת הַנְּתוּחַ מֵהַ שְׁיוֹתֵר מֵהָר, כְּדִי לְהַצִּיל לוֹ אֶת הָעֵינֵי, וְלָכֵן אִם כְּבוֹדוֹ יְכוּל לַעֲזוֹר לִי בְּזֶה, אֶהְיֶה לְכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה,

כִּי כָל הַמְצִיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא (סְנֵהֲרִין לז.),
 וּבִפְרֻט שְׂאֲנֵי לֹא מֵאֲמִין לְגַבֵּי הַגּוֹזְעָנוֹת שְׂיֵשׁ הַיּוֹם מִכָּל הַגּוֹרָמִים,
 וְדֵי לַמְבִּיין. וְלָכֵן הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁנִּרְאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָרוּךְ
 הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד
 רְצִיתִי שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מֵינֵי מֵאֲמָצִים, שְׁנוּכַל לְהַצְלִיחַ בְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וּמְבָרֵךְ...

כּוֹ תַתְעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שְׁמַעְתִּי מִכֶּם. וּבְכָל יוֹם וְיוֹם אֲנִי מִתְפַּלֵּל
 עֲלֵיכֶם לְהַצְלַחְתְּכֶם, וְאֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת
 שְׂיֵשׁ לָךְ, שְׂאֵת מוֹסְרַת אֶת נִפְשֶׁךָ בְּעֵבֹר אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, וּבְעֵבֹר
 בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי כָּל הַגְּאֻלָּה תְלוּיָהּ רַק בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה,
 אֲשֶׁר מֵאֲחַד עִם כָּלל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֵין אֲצִלְנוּ שׁוֹם
 גּוֹזְעָנוֹת, וְלָכֵן אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, שְׂאֵת עוֹסְקַת
 בְּמִצְוֵה הַגְּדוּלָּה הַזֶּה, וּבְזְכוּת הַמִּצְוָה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שֶׁתִּהְיֶי בְּרִיאָה, וְיִהְיֶה לָךְ נַחַת מִהִלָּדִים, וּבְעֵלְךָ יִהְיֶה בְּרִיא, וְהַכֵּל
 יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹ תַתְעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר
 בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּדַבַּר הַכֶּסֶף שְׂאוּסְפִים עֲכָשׁוּ לְהִילָד ... שְׂאֲנֵי הַיִּיתִי הָעָרֵב עַל

סְכוּם שֶׁל עֲשָׂרִים וַחֲמֵשֶׁה אֶלֶף דּוֹלָר, לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵת הַכֶּסֶף יִפְקִידוּ אֶךְ וְרַק בַּחֲשָׁבוֹן ... דֶּרֶךְ ... וְכֵן תִּהְיֶה בְּטוֹחִים שֶׁהַכֶּסֶף יִגִּיעַ לְכָאן, וְדִי לִמְכִין. מִסְכָּנִים הַהוֹרִים, זוֹרְקִים אוֹתָם מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְתִהְלֶה לְאֵל, הַבֵּן שְׁלִי וַחֲתָנִי עֲזָבוּ אֶת מִשְׁפַּחָתָם, וְנִסְעוּ עִמָּהֶם עַל שֶׁבֶת לְעִיר בּוֹסְטוֹן, כְּדִי לְהַכִּין אֶת הַנְּתוּחַ, שְׂיִהְיֶה בְּיוֹם שְׁנֵי אַחֲרֵי מְאֻמְצִים גְּדוֹלִים, הַכֶּסֶף מִנַּח כָּבֵר אֲצֵל בֵּית־הַחוֹלִים, וְזוֹ הַלּוֹאָה שְׁלוֹו בְּנֵי וּבְתֵי, וְאֲנִי הֵייתִי עָרֵב, כִּי מֵה לֹא נִעֲשֶׂה לְהַצִּיל עֵין שֶׁל יֶלֶד, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְקוּהָ שְׁנוּכַל לְהַחְזִיר אֶת זֶה, הָעֶקֶר שֶׁתִּהְיֶה לְהֵילֵד רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיִזְכֶּה לְרֹאוֹת עִם הָעֵין.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, לְהַפְקִיד בַּחֲשָׁבוֹן שֶׁל ... וְכֵן זֶה יִגִּיעַ לְכָאן.

הַמְאַחַל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כּוֹז תַּתְעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמַדְבָּר, כ"ז אִיֶר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו.

פֶּה תִקְבְּלוּ מִכְּתָב כָּלְלִי לְתִלוֹת אֶחָד בְּבֵית־כִּנְסֹת, וְאֶחָד בְּעֶזְרַת נָשִׁים, וְגַם אוֹלֵי לְצִלָּם אֶת זֶה לְנָשִׁים, לְמָסֵר לְהֵן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה בְּעֵת הַשְּׁעוֹר.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְיֶלֶד, הַהוֹרִים מְאֹד מְאֹד מִסְכָּנִים, לֹא מוֹצְאִים אֶת מְקוֹמָם וְכוּ'.

הַמְאַחַל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כּוֹז תַּתְעַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמַדְבָּר, כ"ז אִיֶר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

ראו לעמד חֶזק וְיִקָּא עַל הַדִּירָה הַזֹּאת, וְכִמְהָ שׁ... יִתֵּן, תִּתְּנוּ יוֹתֵר, זֶה חֲצִפָּה מְצִדּוֹ, שְׁאַתֶּם כָּבֵר בְּמִשְׁאָ וּבְמִתְּנֵן וְכוּ', וְהוּא קוֹפֵץ בְּאִמְצַע, וְלִכֵּן אֵל תִּפְחָדוּ לְעֵלוֹת אֶת הַמְּחִיר, כִּי הִיא דִּירָה יִפָּה וּתִצְלִיחוּ בָּהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כז תתעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַלְמוּד שְׁאַתָּה מְלַמֵּד טַעְמֵי הַמִּקְרָא בְּתִימְנִית וְכוּ', אֵל תִּלְחִיץ אֶת עֲצָמְךָ, לְלַמֵּד צְרִיכִים בְּדַרְכֵי נַעַם וּבְאֵהָבָה, וְאִם נִכְנָסִים בְּלַחֵץ, זֶה לֹא בְרִיא, כָּל דְּבַר אֶסוּר לְעֲשׂוֹת עִם לַחֵץ, רַק לְשַׁחֵר אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', לְבוֹא אֵל גְּדֵלוֹת הַמַּחִין.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִצָּא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִכָּל דְּבַר קָטָן, אֲדַרְבֵּה, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי בְּאֵמַת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה נְסִים עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֵךְ אֵין בְּעַל הַנֶּס מִכִּיר בְּנִסּוֹ (נְדָה ל.), וְאִשְׁרֵי הָאָדָם שֶׁתְּמִיד מִתְּבוֹנֵן עַל הַנְּסִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה אִתּוֹ, שְׂאֵז יִשְׁתַּחֲרַר מִהִלְחָצִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, שְׂזֵה נִקְרָא קְטָנוֹת הַמַּחִין, כִּי הָאָדָם צְרִיף לְעַבֵּד שְׂיִגִיעַ לְגְדֵלוֹת הַמַּחִין, וְיִרְגִישׁ תְּמִיד מִשְׁחַרְר, עַל צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, לְהַפִּיר שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְלֹא יוֹתֵר,

וּכְשֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת זֶה בְּלִבּוֹ וּבִדְעָתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹרִיד מֵעֲצָמוֹ
אֶת כָּל הָעֲלוֹת שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כז תתעז.

בַּעֲזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם לֵהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הָעָקָר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה מֵה שֶׁלְּמֹד
אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂאִין אֲנַחְנוּ
מִתְּנַגְדִּים לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַשִּׂמְחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׂמְחוֹת, כִּי
מֵה הֵיינוּ עוֹשִׂים אִם גַּם אֲנַחְנוּ הֵיינוּ מִתְּנַגְדִּים, וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַּעוֹלָם לְשִׂמְחָה רַק בְּזֶה, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן עֲלִינוּ
לְשִׂמְחָה, שְׂיֵשׁ לָנוּ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וּמְקַיְמִים אֶת הַמְצוּוֹת, שְׂזֶה חֲלַקְנוּ לְנִצָּח.

וּרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ
נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּדֵי שְׂנוֹכָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמָנוּ בָּהֶן.

הָעָקָר רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ
מִרַבְּנוּ ז"ל, בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְיִדְוַע, שֶׁלְרַבֵּי נֶתָן הָיָה
חֶזֶן בְּשֵׁם ר' בְּרוּךְ, וְהוּא הָיָה מְפֻלֵּג מְאֹד בְּתוֹרָה וּבִירְאָת שָׁמַיִם,
הוּא לָקַח אֶת בֵּיתוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל חֲנָה צִירֵל, אַחֲרֵי שֶׁהִתְגַּרְשָׁה
מִר' נַחֲמָן, בְּנוֹ שֶׁל הָרַב מִבְּרֶסֶלַב ז"ל, וּמוֹהֲרַנְ"ת הִפְלִיג בְּשִׁבְחוֹ.
וְלוֹ הָיָה אֵח בְּשֵׁם ר' דָּוִד, וְהִתְחַתֵּן בְּתַקִּיפַת תְּבַעֲרַת הַמַּחְלָקַת
הַגְּדוֹלָה שֶׁהִיְתָה עַל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּשָׁנַת תַּקצ"ה, עִם כָּל זֹאת אַחַת
מִסְעָדוֹת הַשְּׁבַע בְּרִכּוֹת נְעֻרָכָה בְּבֵיתוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וּמוֹהֲרַנְ"ת

ו"ל דבר אז הרבה מרבנו ו"ל עם כל אנשי המשפחה, וכלם נמשכו
 אחר-כך אל דעת רבנו ו"ל, רואים מזה את גדל המעלה פשיהודי
 מדבר מעצותיו הקדושות של רבנו ו"ל, איך שנמשך לבו מאד מאד
 אחר רבנו ו"ל. ולכן תעשה לעצמך כלל לדבר בכל יום עם אחד
 מאנשי שלומנו מרבנו ו"ל, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד.

זה שאתה לומד עכשו בפעל מליחה ובדיקת הראה וכו' וכו',
 מה אכפת לך? הרי זה גם-כן חלק מחלקי התורה, ורציתי מאד,
 שתלמד את כל חלקי יורה דעה, כדי שתוכל להוציא התור הוראה,
 ותהיה מורה צדק בקהלתנו, "ואם קטן אתה בעיניך ראש שבטי
 ישראל אתה" (שמואל-א טו, יז), העקר רק חזק ואמץ להיות בשמחה
 תמיד, ותמצא אצלך נקודות טובות, וכן תמצא אצל כל אחד נקודות
 טובות, ותתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה תצליח
 דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כז תתעח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
 מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בשבילי אתה נאמן, בשביל זה אני
 רוצה שהכסף יכנס אצלך, ואף שאני יודע שבשבילך זה בלבול,
 סוף כל סוף פה אתה עוסק בבניית האולם, והבית-הפנסט וכו' וכו',
 עם כל זאת זו מצוה נדירה (שלא נדע עוד מצרות) מה לעשות, אין
 אף אחד בעולם שרוצה לעזור לו, וזה מאד מאד פואב, עם כל זאת
 אנחנו צריכים להציל את הילד בכל מחיר.

נא ונא אל יחרה לך, ששמתני עליך על חדש, כי אני צריך

פשוט איש נאמן, כדי להעביר את הכסף לכאן, כי אני ערב ואני רואה שאת הכסף נגיס יותר בארץ משנגיס פה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתנו, שאנחנו מבקשים תפלתו של כהן גדול בקדש הקדשים ביום כפורים, שלא יצטרכו עמך ישראל זה לזה, ולא לעם אחר.

ביום ראשון בלילה רציתי לדבר עם הנשים בעזרת נשים, ואם תוכל לומר לאשתך, שתעביר את המסר מאשה לאשה, כי יש כמה דברים נחוצים לדבר, ובפרט שזה זמן של קדם קבלת התורה, ומה גם בלבול הדעת של התקופה וכו'.

המאחל לך שבת שלום...

כז תתעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי אין זו עצה להפיל את עצמך, כמו שאסור לשנא את חברו, כך אסור לשנא את עצמו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד ללכת עם הדרך הקלה של מציאת נקדה טובה בעצמו, כמובא בדבריו ז"ל (לקושי-מהר"ן, חלק א', סימן רפב); ומהרבנות ז"ל ספר לנו, שרבנו ז"ל רצה מאד שגלף כל החיים עם התורה הזו, כי זה יסוד גדול בקיום התורה והמצוות, כי על-פי-רב האדם מתרחק מהקדוש-ברוך-הוא רק על-ידי שמוצא בעצמו את הרע, והוא שונא את עצמו, ולכן צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם, להיות רק בשמחה, שזכינו להתודע אל רבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המחיה אותנו,

רבי שִׁמְקָרְב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּרוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה לָּאֵל, אֲנַחְנוּ גְּרִים
 חוּץ לְיִשְׂרָאֵל, וְאֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִתְבּוֹדֵד בְּהָר וּבְשָׂדֶה וּבְבֵית, וְלִכְנֹן תִּקַּח
 אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ וְתִשְׁמַח, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כַּמֶּאֱמָרָה ז"ל (ראש
 הַשָּׁנָה ו:): "אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה", וְתִהְיֶה חֲזוּק בְּזֶה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה
 תִּצְלִיחַ בְּרַכָּךְ תָּמִיד.

גַּא וְנָא אֵל תִּכְתַּב אִף פְּעַם לֹא סִפֵּר תּוֹרָה וְלֹא תִפְלִין וּמְזוּזוֹת
 בְּלִי מְקוּנָה, כִּי סוֹפֵר צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר לְלַכֵּת קֹדֶם לְמְקוּנָה, כִּי
 עֲבוּדַת הַסּוּפְרוֹת הִיא מְהֻעָבוּדוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁבְּמִקְדָּשׁ, וְלִכְנֹן צְרִיכִים
 לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמְקוּנָה לְהִיּוֹת טְהוֹר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדַבּוּר
 שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין
 לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזוּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
 הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כּוֹ תתפ.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

הִנֵּה אַחַר שְׁדַבְּרַתְךָ עָמִי, הִבְטַחְתִּי לָךְ שֶׁאֲכַתֵּב לָךְ מִכְתָּב.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, אֵיךְ אִתָּה יְכוּל לְהִיּוֹת אֲדִישׁ,
 בְּרֵאוּתְךָ אֶת בִּתְךָ ... מִתְחַבְּרַת עִם בָּנוֹת חִלּוּנִיּוֹת, וּכְבָר שְׂמוּעָה בָּאָה
 לְאֲזַנֵּי גַם ... וְעֵדִין יֵשׁ לָךְ קִשְׁיוֹת לְמָה סִלְּקָנוּ אוֹתָה מִבֵּית-הַסּוֹפֵר.
 מָה אִתָּה חוֹשֵׁב, אֲנַחְנוּ נִפְקִיר אֶת בְּנוֹתֵינוּ בְּשִׁבְלֵי הַבַּת שְׁלָךְ? ! אִם
 אִתָּה לֹא יְכוּל לְהִחְזִיק אֶת הַבַּת שְׁלָךְ, אִתָּה רוֹצֵה לְזַרֵּק אֶת זֶה
 עֲלֵינוּ? ! וְכֵן הוּא בְּעֵינֵי בְּנֵךְ ... שֶׁהוּא יֵלֵד שׁוֹבֵב, וּמִתְחַבֵּר עִם
 הַחִלּוּנִים, וְמָה אִתָּה חוֹשֵׁב שֶׁאֲנַחְנוּ נִפְקִיר אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ? ! וְלִכְנֹן
 צָר לִי מְאֹד לְהוֹדִיעַ לָךְ, שֶׁזֶה מָה שֶׁקָּרָה עִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וּמָה שֶׁיָּךְ

לְדוֹן פּוּה לְכַף זְכוּת אוּ לְדוֹן פּוּה לְכַף חוּב, בְּעֵתִים הַלְלוּ צְרִיכִים
 לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים כְּמוֹ שְׁשׁוּמְרִים עַל הָעֵינַיִם, אָסוּר לְהִיּוֹת אֲדִישִׁים,
 וְאָסוּר לְהִיּוֹת וּתְרֵן עִם הַיְלָדִים, וְשִׁלְמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (מְשָׁלִי כב, ו):
 "חֲנֹךְ לְנַעַר עַל-פִּי דָרְכּוֹ, גַּם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנּוּ"; וְכֵן אָמַר
 (מְשָׁלִי יג, כד): "חֹשֶׁף שְׁבִטוֹ שׁוֹנֵא בְנוֹ, וְאוֹהֵבוֹ שְׁחָרוּ מוֹסֵר"; אָנִי
 לֹא מִבֵּין אֲתָכֶם, מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, יְלָדִים יִסְתַּכְּבוּ עִם חִלּוּנִים,
 וְאַתֶּם רוֹצִים לְרֹאוֹת מֵהֶם נַחַת?!

הֲיֵה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהָיוּ לוֹ יְלָדִים טוֹבִים מְאֹד, וְכֻלָּם
 קָנְאוּ בוֹ, וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: אֵיךְ זְכִיתָ לְיְלָדִים כָּאֵלוֹ? עָנָה וְאָמַר מָה אַתֶּם
 חוֹשְׁבִים, שֶׁהֵם צְמָחוּ לִי עַל הָעֵץ? ! כָּל יוֹם וְיוֹם מְלֵאתִי אֶת הַכֶּפֶה
 שְׁלִי עִם דְּמָעוֹת, שֶׁכִּיתִי לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאַחֲר־כֵּן רַחֲצִיתִי עִם
 הַדְּמָעוֹת אֶת פְּנֵי, וְכֵן זְכִיתִי לְיְלָדִים כָּאֵלוֹ. הֲרִי שְׁלָכֶם לְפָנֵיכֶם, אֵיךְ
 צְרִיכִים לְגַדֵּל יְלָדִים — לְכַכּוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם וְיוֹם,
 וּמִלְבַּד זֹאת לְעַמֵּד חֹזֵק בַּפְּרָץ.

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְעוֹרְרוּ כְּבָר מִהַשְׁנָה הָעֲמֻקָּה
 שְׁוֹנֵכְסֻתָם בָּהּ, וְתִצְאוּ מִהָאֲדִישׁוּת שְׁלָכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ עִם
 הַיְלָדִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כז תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן שָׁאֲתָה אוֹמֵר, שְׁאַחִיךָ ... גֵּרוֹ
 יְאִיר, תָּרַם חֲמֵשׁ-מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים ש"ח. רְאֵה לְהַעֲבִיר אֶת כָּל הַכֶּסֶף
 לְיְדֵי-גֵּרוֹ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן תֹּאמַר לְאַחִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁגַם הוּא
 יַעֲבִיר אֶת כָּל הַכֶּסֶפִּים אֶךְ וְרַק לְחֻשְׁבוֹן מִסְפָּר הַנ"ל, וְכֵן יִהְיֶה בְּטוֹחַ

שֶׁהֶכְסֵף יַעֲבֹר לְפָנָי, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא נִצְטָרֵף
 יוֹתֵר לְדַעַת מַצְרוֹת פְּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְהַתְבוּדָד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּלְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וּלְפָרֵשׂ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ וְכָל מָה שְּׂאֵתָה צְרִיף תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

גַּם רְאֵה לְשָׁקֵד בְּתוֹרַה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה
 הַקְדוּשָׁה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂחָזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כז תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁכָּל הַפֶּתָה
 מִתְחַרְטֵת, וְהַכֵּל יַחְזוֹר עַל מִי מְנוּחוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵי לוֹמֵר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי כָּל הַתְּהִלִּים נִחְלַק
 לְיָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר
 הַתְּהִלִּים, שְׂאִז מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂתִצְלִיחֵי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כז תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי בְּעֵתִים הַלְלוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק רַק בְּאַמוּנָה, וְרַק מִזֶּה צְרִיכִים לְדַבֵּר, כִּי הָעֶרְב־רֵב מִתְּפַשְׁטִים בְּעוֹלָם מְאֵד מְאֵד, וַיֵּשׁ גְּזוּרוֹת רְעוּת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן וְכוּ' וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוּכַל לְהִמְתִּיק אֶת הַגְּזוּרוֹת, כִּי אִם הִרְשָׁעִים הִלְלוּ יַעֲלוּ, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, מִה שֶׁהֵם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, וְלִכְּן עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת הַדֵּינִים, וְזֶה לֹא כָּל-כֶּף פְּשׁוּט, כִּי הִרְשָׁעִים כַּיֵּם נִגְרַשׁ הַשְּׁקֵט לֹא יוּכַל (יִשְׁעִיָּה נ"ו, כ), רוֹצִים לְהִשְׁכִּיחַ אֶת שֵׁם הַשֵּׁם מֵעַם יִשְׂרָאֵל (הִיָּה לֹא תִהְיֶה) וַיְכַבֵּר עֲמָדוֹ עַל עַם יִשְׂרָאֵל רְשָׁעִים אֲרוּרִים, בְּמִשְׁךָ כָּל יְמֵי הַגְּלוּת, אֲבָל רְשָׁעִים כָּאֵלוֹ עוֹד לֹא קָמוּ, מֵאֲזֻ שֶׁיִּצְאָ עַם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כִּי הֵם מְדַבְּרִים כָּאֵלוֹ בְּשֵׁם הַיְהוּדוּת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר הַכָּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, חֲבוּרָה שֶׁל רְשָׁעִים הִתְקַבְּצוּ וְכוּ' וְכוּ', וְרוֹצִים בְּכַח לְהַדִּיחַ אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשָׁו יִהְיֶה הַסּוּף שְׁלָהֶם, הָעֵקֶר שִׁיִּהְיֶה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וְשִׁלֵּא יֵאָרַע שׁוּם רַע לְשׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל.

אִוֹדוֹת הַסְּפָרִים שְׁכַתְבֶּתָּ, רְצִיתִי מְאֵד שְׁתַּשְׁיֵג לִי אֶת הַפְּרוּשׁ עַל הַתְּקוּנִים מֵר' יִצְחָק אֵיזִיק חֲבֵר ו'ל.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כּוּ תתפּד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדָּר בְּמִדְבָּר, כ"ח אֵיר ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֵד, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה הַצְּרִכְתִּי לְנִסְעַע בְּדַחֲיָפוֹת תּוֹרָה, וְעַל-כֵּן לֹא הִיָּה פְּנָאִי לְדַבֵּר אֲתָךְ. אִוֹדוֹת הַסְּפָרִים שֶׁהִבְטַחְתָּ לִּי, הִיָּוֹת שְׁשָׁבוּעַ הַבָּא יְבוֹא לְכָאן

האָברך ... גרו יאיר, רצייתי מאד שתשלח לי את הספרים, ואהיה לך אסיר תודה, ואשלם לך כמה שזה עולה, כי כל ספר שיוצא לאור ממכון "אהבת שלום", הם ספרים מאד מענינים שאין לי, כי הם על-פירב בכתב יד.

העקר ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי ומדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקות הבורא יתברך, ואדם צריך להכניס את עצמו מאד בזה, וכפי שמכניס את עצמו בזה, כן זוכה לעבר את החיים בשלום. ולכן ראה לדבר בכל יום אליו יתברך, ותשב בחדר מיוחד, ותיחד יחודים קדושים, ועל-ידי זה תמשיך על עצמך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו. והאריז"ל הפליג מאד במעלת היחודים, ואמר, שזה עולה על הכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כּוּ תתּפּה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר במדבר, ראש-חודש סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו הן הגברים והן הנשים, שיתקבצו היום בלילה בשעה תשע בדיוק בעבור אספת חרום, כי יש לי הרבה דברים נחוצים ממה לדבר, וזה מאד מאד נחוץ לטובת קהלתנו, ולטובת התפתחות והרחבת גבולי הקדשה במחננו. לכן אני מאד מבקש אם אפשר שאיש בל יעדר, הגברים יהיו בבית המדרש, והנשים תהיינה בעזרת נשים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כְּלָכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּבִנְיַי חַיִּי וּמְזוּנֵי רוּיַחִי, וַיִּמְשֹׁךְ
עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב וְחֻדֵּשׁ מְבָרֵךְ...

כּוּ תתפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בַּמִּדְבָּר, רֹאשֵׁי-חֻדֵּשׁ סִינַן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גִּדְּל הַצֶּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִשׁ
לִי וְכוּ' וְכוּ', אֲךָ מָה לַעֲשׂוֹת, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּרֹדְאֵי יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְצִיתִי שְׁתַּתְּלֶה בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת וּלְיַד הַמְקַנְהָ אֶת הַמוֹדְעָה הַזוּ,
כִּי אֲנִי מְכָרְח לְדַבֵּר עִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מִכָּל מָה שְׁפַתְּבָת לִי, וּמִכָּל
מָה שְׁפַתְּב לִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁנַעֲשֵׂה הַפְּקָרוֹת מִכַּפָּה בְּחִינוֹת, וְאֲנִי
מְכָרְח לְהַעֲמִיד אוֹתָם עַל הַמְּקוֹם, וְרְצִיתִי גַם-כֵּן שְׁתַּתְּלֶה אֶת הַ... כִּי
אֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר גַּם מִזֶּה, כִּי הַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַזֶּה רוֹצֶה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב
וּלְהַפְּנִס בִּינֵינוּ, וְאֲנִי צְרִיךְ לְסַגֵּר בְּפָנָיו אֶת הַדֶּלֶת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה לַפְּעַל מָה
שְׂאֲנִי צְרִיךְ לַפְּעַל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב וְחֻדֵּשׁ מְבָרֵךְ...

כּוּ תתפּוּז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר במדבר ראש־חדש סיון ה'תשנ"ט.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי ... גרו יאיר.
 אני מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שחלקת את המכתב כללי של הנשים בליל שבת, ופה תקבל מכתב כללי לתלותו בכמה מקומות בבית־הכנסת, פי זה מאד מאד נחוץ לנו להתועד יחד הלילה, ולדבר מענינים דחופים עד מאד, ואני מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שגם אתה תהיה, כי אני רוצה לדבר גם מענין הפשר, ואם יש לך משהו להעיר ראה לכתב לי תכף ומיד.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּ תתפּח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר במדבר ראש־חדש סיון ה'תשנ"ט.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועליך לדעת, כי לחנף את הילדים באמונה פשוטה בו יתברך, זו הזכות הכי גדולה שרק יכולה להיות, ואם בני־אדם היו יודעים מעלת המלמדי תינוקות של בית רבן, היו כלם עוסקים בזה, אף מחמת שאין מי שיודע את זה, על־פן מתרשלים בזה, ולועגים על זה, ולכן אחר שסבב הקדוש־ברוך־הוא שאתה לומד עם הילדים אמונה, ומכניס בהם חשק ללמד תורה ויראת שמים, אתה צריך מאד מאד לשמח ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה נסים גלויים

שִׁיעֵשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם יֵשׁ לָךְ בְּעֵינַי עִם מִישָׁהוּ, רְאֵה תִכְף-וּמִיד לְכָתֹב לִי, וְאֲנִי אֲטַפֵּל בָּזֶה, אֶתֶּה רַק אֵל תִּתְּבַלְּבֵל מְשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם, וְאֲסוּר לָךְ לְהִשְׁבֵּר.

רַק תִּתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי הִיסוּד בְּחַיִּים הוּא סְבָלָנוּת, וּבְלִי סְבָלָנוּת אֵי אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם, וּבִכְפָּרֵט מְלַמֵּד, הוּא צָרִיף סְבָלָנוּת יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

כְּשֶׁהֵייתִי יְלֵד בְּגִיל צָעִיר, הָיָה לִי מְלַמֵּד חֲסִיד בְּרִסְלָב, שָׁמוּ הָיָה ר' יַעֲקֹב קֶלְמֶנוֹבִיץ ו"ל, וְהָיָה נִקְרָא בְּכַנּוּי ר' יַעֲנֹקֵל מְלַמֵּד, וְכֵן הִפִּירוּ אוֹתוֹ בְּעִיר, וּמָה שֶׁלְּמַדְתִּי אֶצְלוֹ עַד הַיּוֹם זֶה יוֹתֵר מִחֲמָשִׁים שָׁנָה, וְאֲנִי זוֹכֵר אֶת הַלְמוּד כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְתִּי אֶת זֶה אֶתְמוּל, אֵף שֶׁעָבְרוּ הֶרְבֵּה שָׁנִים. וְסֵפֶר לִי אֶחָד מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהוּא שָׁמַע מִהַנְּ"ל, שֶׁאֵיף הוּא מְצָלִיחַ עִם הַתְּלַמִּידִים? כִּי בְּכָל יוֹם הוּא מִתְּבוֹדֵד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל תְּלָמִיד וְתַלְמִיד, שֶׁהַתְּלָמִיד הַזֶּה יִקְלֹט אֶת הַלְמוּד, וְיִלְמַד וְיִצְלִיחַ. וְלִכֵּן פְּדָאִי שְׁגָם אֶתֶּה תִּתְּבוֹדֵד עַל כָּל תְּלָמִיד וְתַלְמִיד. וְהֶעֱקַר צָרִיכִים לְדַבֵּר אִתָּם בְּכָל יוֹם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְלִהְיֶנֶס בְּהֵם חֶשֶׁק לְלַמֵּד, כִּי אִם יֵשׁ חֶשֶׁק — יֵשׁ הַכֹּל, וְאִם אֵין חֶשֶׁק — אֵין כָּלוּם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמִּהֲפָתָה הַזֹּאת אֲזַכֶּה לְרֵאוֹת נַחַת דְּקִדְשָׁה.

אֶתֶּה רַק תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׂבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִזּוּ תִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתפּט

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, רֵאש־חֲדָשׁ סִינַי ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּבוֹד הַרְבֵּה הַגָּאוּן ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְחֹזֵק אֶת יָדָיו הַקְּדוּשׁוֹת, שֶׁלֹּא תִחַלֵּשׁ דַּעְתּוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מַעֲלֵי, הַמְּכַפְּיִים אֶת שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ, כִּי לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי מֵה שֶׁפָּעַל הוּד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ בְּמִשְׁךְ הָעֶשֶׂר שָׁנִים הָאֲחֻרֹנֹת, אִף אֶחָד לֹא פָּעַל, מִמֶּשׁ נִצְלוּ מֵאוֹת אֲלֵפֵי יְהוּדִים מַעֲדוֹת הַמְזוֹרָח, שֶׁהִזְנִיחוּ אוֹתָם עַד מָאֵד, וּגְרָמוּ לָהֶם עוֹל בְּלִתֵּי יְכַפֵּר, וְאֵת גְּדֹל הַגְּזֻעֲנוֹת הַרְשָׁעִית שֵׁישׁ הַיּוֹם, זֶה לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר.

וַיַּעַן שֶׁבִקְהֵלְתִּי רַבָּם מַעֲדוֹת הַמְזוֹרָח, אֲזַי אֲנִי רוֹאֶה זֹאת עֵין בְּעֵין, אֵיזוֹ רְשָׁעוֹת עוֹשִׂים לָהֶם, וּמִי? דִּיקָא אֵלּוּ הַמִּתְנַמְרִים בְּשֵׁם הַטּוֹב וְהַטָּהֵר וְכוּ', שֶׁהַכֹּל צְבִיעוֹת וְרְשָׁעוֹת נֶגֶד עֲדוֹת הַמְזוֹרָח, כְּפִי מֵה שֶׁאֲנִי רֹאֵתִי אֵת זֶה עֵין בְּעֵין, וְהַרְגַּשְׁתִּי אֵת זֶה עַל בְּשָׂרִי, מִפְּנֵי שֶׁאֲנִי מִקְרֵב אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְזוֹרָח, רוֹדְפִים אוֹתִי בְּכָל מִינֵי רְדִיפוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל, תִּהְלֶה לְאֵל, אֲנִי חֹזֵק מָאֵד, וְחֻזְקָתִי אֵת כָּל תְּלַמִּידֵי וְשׁוֹמְעֵי דְבָרֵי בְּכָל רַחֲבֵי הָאָרֶץ, הַמּוֹנִים לְכַמֵּה אֲלֵפִים שִׁירָאוּ לְעוֹר וּלְסִיעַ לְחַלְשִׁים.

וְלִכֵּן בְּאֵתִי בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלּוּ לְחֹזֵק אֶת הוּד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ, שֶׁלֹּא יִתְפַּעַל מֵאֵלּוּ הַרְשָׁעִים וְהַקְּלֵי עוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', כִּי לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, שְׁמוֹ שֶׁל כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ רַק יַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְאֵלּוּ הַגְּזֻעֲנִים יִרְדּוּ מִטָּה מִטָּה.

וְאֲגַב אֲסַפֵּר לְהוּד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ רַק סְפוּר קָטָן לְדַגְמָא מֵה נִקְרָאת גְּזֻעֲנוֹת שֵׁישׁ הַיּוֹם נֶגֶד אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְזוֹרָח, יְלָד בֶּן חֲמֵשׁ מִמוּצָא תִימְנֵי נִפְצַע בְּעֵין, לֹא עָלִינוּ, וְעָבַר נִתּוּחַ בְּאָרֶץ וְלֹא הִצְלִיחַ, וְאָמַר לִי אֶחָד עֲסֻקָן שְׁמַטְפֵּל בְּחוּלִים בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אִם זֶה הִיָּה יְלָד מִשְׁלָנוּ, הֵייתִי תַכְף-וּמִיד מְטִיסוֹ לְבֵית-חוּלִים בְּבוֹסְטוֹן, שְׁשָׁם יֵשׁ רוֹפֵא גְּדוֹל". וְכִשְׁשִׁמְעַתִּי אֵת הַמְּלָה הַזֶּה — אִם זֶה הִיָּה מִשְׁלָנוּ וְכוּ', רַעְדָה אַחֲזוֹתָנִי, אִיךָ יְכוּלִים לְבַטֵּא בְּטוֹי כְּזֶה? מֵה זֶה מִשְׁלָנוּ? הֵאֵם יְלָד תִּימְנֵי זֶה לֹא מִשְׁלָנוּ? ! וְעִשִׂיתִי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְהִבְיֹאוֹ לְבוֹסְטוֹן, וְאִף שָׁזֶה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת הַנְּתוּחַ, הֵם מְבַקְשִׁים עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה אֶלֶף דוּלָר, וְאִין בְּנֵי לְפִרְטָה אֶפְלוּ שָׁזֶה פְּרוּטָה, כִּי אֲנִי בְּאֲמָצַע בְּנֵית הַכְּנָסֶת וְיִשִּׁיבָה לְבַחֲרוּרִים פַּה בְּאֲרָצוֹת-הַבְּרִית,

וּנְשֹׂאֲרָתִי תִקְוֶעַ, כִּי הִכִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, עִם כָּל זֹאת חֲתַמְתִּי עַל עֲרֻבוֹת
 עֲבוּר הַסְּכּוּם הַנִּ"ל, וּבְנִי וַחֲתַנִּי עֲזָבוּ אֶת מִשְׁפַּחְתָּם, וְנָסְעוּ עִם הַיָּלֵד
 לְשֵׁבֶת לְבוֹסְטוֹן, שָׁשָׂם יְהִיֶּה הַנְּתוּחַ, וְאָף שְׂאִינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן אוֹכֵל
 לְשֵׁלִם אֶת הַסְּכּוּם, עִם כָּל זֹאת כְּשָׁבָא לְעַנְיָן שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ, אִז לֹא
 שׂוֹאֲלִים וְכוּ', וּמִכָּל שְׂכָן שֶׁלֹּא אוֹמְרִים מְלֶה כְּזוֹ — מִשְׁלָנוּ וְכוּ',
 וְהַסְּפוּר הַקָּטָן הַזֶּה זֶה רַק דְּגָמָא אַחַת מִמֶּה שֵׁיִשׁ לִי עוֹד לְסַפֵּר
 מִהַגְזַעְנוֹת הַרְשָׁעִית שְׁעוֹשִׂים לָנוּ בְּיַבְנָאֵל, שְׂמוֹ שְׂמִים עַל זֹאת, אֵיךְ
 יְכוּלָה לְהִיּוֹת גְּזַעְנוֹת כְּזוֹ בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן בְּאִתִּי לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד
 וּלְשִׂמְחָה אֶת יְדֵיכֶם, שֶׁלֹּא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲלֵא יִגְדִיל
 תּוֹרָה וַיֵּאדִיר, וַיֵּאדִיר יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ, וַאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשָׁו תִּגְדְּלוּ וַיִּרְחַב גְּבוּלְכֶם, וְכֵן לְעוֹרֵר אֶת כָּל "חֲסִידֵי
 בְּרֶסֶלֶב" הַשׁוֹמְעִים בְּקוֹלִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנַצְלִית.

הַמְּאַחַל לָכֶם שָׁבוּעַ טוֹב וַחֲדָשׁ מְבָרֵךְ...

כז תתצ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ב' סִינַי "נִצַּח שְׁבַמְלָכוֹת" ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל
 "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינַת עֲזוֹ תְּמִיד.

יַעַן שְׁשִׁמְעֵתִי אֶתְמוּל, שֵׁיִשׁ סְפָקוֹת וְכוּ', לְזֹאת אֲמַרְתִּי לְבוֹא
 בְּשׂוֹרוֹתִים אֵלֶי אֲלֵיכֶם.

אֵיךְ שְׂאֲנִי רוֹאֶה נִגְזְרָה נִגְזְרָה רָעָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל
 (סְנֵהדְרִין צו): מִעַמִּיד עֲלֵיהֶם מְלֶךְ שְׁגִזְרוֹתָיו כְּהֶמֶן, וְכֵךְ חוֹזְרִים
 בַּתְּשׁוּבָה; אֲבָל אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַמְתִּיק אֶת
 הַדִּינִים דִּיקָא עַל-יְדֵי בִי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא (זֶהר חֲדָשׁ, פְּרֻשַׁת גִּת), בֵּית-
 הַכְּנֶסֶת אֶחָד שְׁיַחֲזִיקוּ עֲצָמָם בְּאַחֲדוֹת וְאַהֲבָה.

אֶתְמוּל הַיִּיתִי מְאֹד מְאֹד נִסְעָר וְכָאוֹב מְרִב צַעַר, שְׁבָלֵא יוֹדְעִים

הַכְּנִיסוּ אוֹתִי בְּכָל זֶה וְכוּ', אֲבָל תִּאֲמִינּוּ לִי, כִּדְאִי לִי כָּל הַעֲלֵבוֹנוֹת
וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים, הָעֵקֶר שֶׁדִּבֶּר רַבְּנּוּ ז"ל יִכְנַס בֵּין עֲדוֹת הַמְזֻרָח,
וְאֲנִי מְקוּנָה שְׁבוּזָה אֲצִלִּיחַ וּבִגְדוּל, צָרִיכִים רַק חֻכְמָה וּסְבֻלָּנוֹת,
כַּמּוּבָא בְּמַעֲשֵׂה א' — כִּדִּי לְהוֹצִיא אֶת הַבַּת מִלְכָּה צָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת,
וְאִיךָ הוֹצִיאָה לֹא סֵפֶר...

מָאֵד מָאֵד כּוֹאֵב לִי לָמָּה אֵין אַתֶּם מְבִינִים, שְׁאַנְחֵנוּ לֹא יִכּוּלִים
לְהַפְסִיד אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּשִׁבְלֵי מִשְׁפָּחָה אַחַת שֶׁהֵם אֲדִישִׁים, וְלִכְּנֹן
צָרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ כְּכַבֵּת עֵינֵינוּ, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי לֹא
יִכּוּל לְהִיּוֹת הַפְּקָר בְּבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, שְׁכָל אֶחָד יַעֲשֶׂה כְּמוֹ בְּשֵׁלוֹ, וְלִכְּנֹן
מְנִיתִי אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְגַבְאִי, וְכָל מָה שֶׁצָּרִיכִים לַעֲשׂוֹת הוּא
מִתְיַעֵץ עִמָּדִי, וְלִכְּנֹן צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר
לְלַכֵּת בְּכַח נִגְדַת אַף בְּרִיָּה.

שׁוֹב פַּעַם אֲנִי חוֹזֵר, כָּל הַהֲצִלָּחָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָה רַק
בְּאַהֲבַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיִבְנָאֵל, יְבוֹא הַיּוֹם וְיִתְוַדַּע לָכֶם דְּבָרִים
נִפְלְאִים, אֲבָל לַעֲת עֵתָה כִּדְאִי לְקַיֵּם (עֲמוּס ה, יג): "וְהַמְשַׁכֵּל בְּעַת
הַהִיא יָדָם", יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים, אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר מְזִיָּה.

אֲנִי מוֹכֵן לְהַפֵּל, הָעֵקֶר שֶׁתַּתְּנֵלָה מְלַכּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל הָעוֹלָם,
לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם בְּמְלַכּוֹת שְׂדֵי, וְיִדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ, וְיִבִּין
כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וְיֵאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ הַיּוֹנִי מְלֻךְ,
וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדְּינִים מֵעַל עַם יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹשֵׁב בְּצִיּוֹן, וְיִקְיֵם בְּאַמַּת נִצַּח שְׁבַמְלַכּוֹת (הַסְּפִירָה שֶׁל הַיּוֹם),
שְׁמַלְכוֹת הַקְּדוּשָׁה תִּנְצַח, וְתַתְּנֵלָה מְלַכּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וְאוּר
הַצְּדִיק יְאִיר בְּתוֹךְ בְּתֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נָשָׂא, ב' סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ועקר השמחה לשמח בנקודות טובות שיש בך; כי באמת זה תלוי באמונה, כי אדם שיש לו אמונה, הוא תמיד שש ושמח על נעם חלקו, שזכה ללמד מזרע ישראל, וללמד מצוותיו יתברך, אשר אין ערך אליו, ולמה אדם נופל בעצבות ובמרירות ובדכאון? מפני שאין לו אמונה ברורה ומזככת, כי אם אדם היה יודע, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, אז היה תמיד מחזק ומשמח ומעודד את אחרים, וכן היה שמח עם כל עבודה קטנה שיש בו. שמעתי מאנשי שלומנו היקרים, ששמעו פעם להתבודד את ר' אברהם בן ר' נפתלי ז"ל (תלמיד רבנו ז"ל), ונתן תודה להקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט; על נטילת ידים שחרית, ואמר את הברכות, ברכות התורה, והלך למקוה, ואמר תקון חצות, ואמר "אשר יצר", והיה לו מה לאכל, וברך ברפת-המזון, וקרא קריאת שמע שעל המטה, הוא הולך עם ציצית, הוא הולך עם תפלין, הוא הולך עם זקן ופאות, כל הדברים שכל בר ישראל יש לו, על זה הוא נתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא בתמימות כזו ובפשיטות כזו, שאנשים התפלאו, אף שהוא היה גאון גדול, כי היה לומד המון — טור, בית יוסף ושלחן ערוך, והיה בקי בהם מאד, וכן היה לומד הרבה גמרא ופוסקים, וגמרא רש"י ותוספות, ושאר למודים, עם כל זאת היה מחיה את עצמו עם נקודות טובות, וזה מה שהחיה אותו, ובאמת כך צריכים להתנהג, וזו גדלת בר ישראל, שצריך להתנהג כך, כי זו גדלת בר ישראל, שתלוי באמונה,

אָשֶׁר כּוּ תַתְצַב בְּנַחַל קוּ
וּכְכֹל שֵׁישׁ לְאָדָם יוֹתֵר אָמוּנָה, יוֹתֵר נִכְנָס בּוֹ חֲזוּק וְשִׁמְחָה בְּלֵב,
וְלִכֵּן רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ עִם דְּבָרִים פְּעוּטִים שֵׁישׁ בָּךְ, וְזֶה יַעֲזֹר
לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ! רַק תִּתְחַזֵּק
בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָל הַנְּסִים תְּלוּיִים רַק בְּפִי מִדַּת הַשִּׁמְחָה שֵׁישׁ
בְּאָדָם, כִּי כִשְׁהָאָדָם שָׁשׂ וְשִׂמַּח לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִכֵּנִס בְּעֲצָמוֹ
דַּעַת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִז יִרְאֶה זֶרַע וַיֵּאָרִיךְ יָמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתְצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ב' סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

לְכֹל מֵאֵן דְּבַעִי!

יֵשׁ מִשְׁפָּחָה ... נֵרֶם יְאִיר, שְׁגָרִים בֵּיבְנָאֵל בְּגִלְיֵל. לְכַנֵּם ... נֵרוֹ
יְאִיר, קִנְיָה אֶסוֹן, שְׁנַחֲתִכָּה לוֹ הָעֵינַן, וְעֵבֵר נִתּוּחַ בְּאַרְצָךְ, וְקַפַּת חוֹלִים
אֵינָה רוֹצָה לְשַׁלֵּם אֶת זֶה בְּכֹל מִיָּנִי הַתַּחֲכֻמִּיּוֹת, וְרוֹפֵא גְדוֹל יַעֲזֹר
לְהַטִּיסוֹ לְחוּץ לְאַרְצָךְ, וְלַעֲבֹר פֹּה אֶת הַנִּתּוּחַ, וְהֵם עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים,
אֵין לָהֶם אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם שִׁיעֲזֹר לָהֶם, כִּי גַם בְּאַרְצָךְ הֵם עֲנִיִּים
וְאֲבִיוֹנִים, מִשְׁפָּחָה מְרַבַּת יְלָדִים בְּלֵי עֵינַי הַרְעָה, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיְּכֹוֹל
לַעֲזֹר לָהֶם, יִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַפּוֹתֵב וְהַחוֹתֵם לְמַעַן הַמְּצוּהָ...

כז תתצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ב' סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב.

העקר ראוי להחזיר בפנות אמונה פשוטה בו יתברך, כי זה לי בנפשי, שיהיה מלא אמונה בתוך הפנים והבנות שלנו, שידעו לתת לעצמם עצה בעת צרה, חס ושלום, כי אדם אינו יודע מה מחכה לו, אבל אם אדם מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, שום דבר בעולם לא יכול לקרות לו, אדרבה, כשעובר עליו איזה משבר, הוא בורח רק אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה היסוד שקבלנו מרבנו ז"ל, וזה מה שאני רוצה להחזיר הן בפנים והן בפנות.

העקר את תראי לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותקרבי את הבנות, ותקראי להן, ותזמיני אותן תמיד לביתך, כי היום צריכים להראות לתלמידות חס ואהבה, וזו כל ההצלחה בחנוך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי עם הבנות, שאזכה לחתן אותן סמוך לפרקן.

נא ונא אל תתבלבלי משום ברירה שבעולם, את צריכה רק להנהיג את הכתה שלך, ולקרב מאד, ובפרט את ... תחיה, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, אם גלך בדרך של אהבה וקרוב, נקרב את כלן. את צריכה להיות מאד מאד חזקה בזה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ב' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, אֶף מֵרַב טְרָדוֹתַי לֹא הָיָה לִי
פְּנֹאֵי לְהַשִּׁיבֶךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם. וְעַקֵּר
הַהֲתַחַזְקוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מֵרַחֲבֵת אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחַ
וְהַמַּחֲשָׁבָה. וְלִכֵּן בְּשִׁמְחָה אוֹתִיּוֹת מִ'חִשְׁבֵי' (תְּקוּנֵי זֵהַר סו.), כִּי
עַל-יְדֵי הַשִּׁמְחָה יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת הַמַּחַ כְּמוֹ שְׂרוּצִים. כְּשֶׁאָדָם
בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵיּוֹת וּבְדַכְאוֹן, אֲזַי מָרִים לוֹ הַחַיִּים מֵאֵד. וּבְאֵמֶת עֲלִינוּ
לְשִׁמְחָה, שְׂאֲנַחֲנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, מַעֲצוֹת כְּאֵלוֹ, וּמָה הֵינּוּ
עוֹשִׂים בְּלֵי רַבּוּ ז"ל, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל שִׁמְחָתְךָ.

רְאֵה לְצֵאת בְּכֹל יוֹם לְהַפְצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ
הַצְּלָחָה בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, שְׂתוּכַל לְקַרֵּב בְּגַי-אָדָם אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ שְׂפַע גַּשְׁמִי וְשְׂפַע בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ב' סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַי הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהַתַּחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּדַרְכֵי

רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאִם שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂעוּבָר עֲלֵיכֶם מֵה שְׂעוּבָר, עִם כָּל זֹאת עָקַר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מִצְמֵד, וְאֵינּוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דָּבָר, וְזוֹ גְּדֻלַּתוֹ שֶׁל כָּל יְהוּדִי, שְׂאֵסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, וְצָרִיכִים לְשַׁמַּח עוֹד הַיּוֹם. כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵין הַשְּׂמִחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשַׁמַּח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְחַטֵּף שְׂמִחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמִחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים.

רְצִיטֵי מְאֹד שְׂתַמְסְרֵי אֶת הַמָּסָר הַזֶּה לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂתַהַיֵּינָה תָּמִיד שְׂמִחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּהַיֵּה לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתצו

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נָשָׂא, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ. הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הַיּוֹם הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, כִּי ב'ש'מ'ח'ה' אוֹתִיּוֹת מ'ח'ש'ב'ה', וְלִכֵּן אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְמַחִין וּלְמַחֲשָׁבוֹת נְקִיּוֹת, רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִחָה, וְתַמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִחָה, וְזֶה בְּרִיאַת בְּגִשְׂמִיּוֹת, וּמְכַל שְׁפָן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה שְׂמִחָה, הָיוּ רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמִחָה.

מִוְהַרְנֵי ת"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֵׁם ר' נִסָּן ז"ל — אִם תַּהַיֵּה בְּכָל יוֹם בְּשְׂמִחָה, לֹא תִרְאֶה פָּנֵי גֵיהֲנוּם, וְלִכֵּן אֶתָּה צָרִיךְ וּמְכַרְח לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה תָּמִיד, וְאִם תַּהַיֵּה בְּשְׂמִחָה, תַּהַיֵּה חֲכִי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

נָא וְנָא הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִכְנִיִס
 בְּךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיִּרְחִיב לְךָ אֶת דְּרָכָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחַנִיּוֹת. וְהִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְצֵאת לְטִיל עַל הַהָר לְדַבֵּר אֶל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַדְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא
 הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה גַם
 בְּרִיא בְּגַשְׁמִיּוֹת לְהִתְאַוֵּר קֶצֶת בְּהָרִים, וַיּוֹשְׁבִים עַל סֹלַע, וּמִסְתַּכְּלִים
 עַל יְפֵי הַבְּרִיאָה, וְאִנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תִּתְּנֶהג כֶּכָּה
 תִּהְיֶה בְּרִיא, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתְּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִשְׂא, ב' סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַצְּלָחַת
 הָאָדָם, וְהַבְּעַל-דְּבָר סוֹחֵב אֶת הָאָדָם תָּמִיד לִהְיוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרָה
 שְׁחוּרָה, כִּי זוֹ עֲבוּדָתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם — לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם כְּאֵלוֹ
 הוּא לֹא שׁוּה שׁוּם דְּבָר, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם
 לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה. וְצָרִיךְ שְׁתִּזְכֹּר, אֲשֶׁר ב'ש'מ'ח'ה' אוֹתִיוֹת
 מ'ח'ש'ב'ה', עַל-יְדֵי הַשְּׂמִחָה יְכוּלִים לְמַשֵּׁךְ אֶת הַמַּחְשָׁבָה לְאֵן
 שְׂרוּצִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִיּוֹן י'), כִּי
 כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם רְחוּק מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה רַק מִחַמַּת שְׂאִין לוֹ
 שְׂמִחָה, וְאִזּוֹ הוּא אֵינּוּ יְכוּל לְהוֹלִיךְ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ לְהִיכֵן שֶׁהוּא צָרִיךְ.
 וּבְאֲמַת הָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּטַל וּמִבְטָל לְגַבֵּי הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא,

ותמיד רק לחשב ממנו יתברך, וכל רגע ורגע שהאדם רק חושב ממנו יתברך, הוא מקים מצות עשה תדירה של אמונה ברוך ומזככת בו יתברך, וכן "ובו תדבק", ולכן ראה להתחזק, ותקדוש-ברוך הוא בודאי לא יעזב אותך.

העקר ראה לדבר בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו, שאצל רבנו ז"ל היה עקר גדול מאד לתפס אחד מאנשי שלומנו, ולעודד אותו ולשמח אותו, ולהכניס בו תקנה, ועל-ידי-זה שמדברים עם אחרים, גם לו יש התחזקות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד), שיש אור ישר ואור חוזר — כשהאדם חזק באור ישר, הינו שמדבר עם הזולת דבורי אמונה, אזי נעשה גם אור חוזר, שקופצים חזרה הדבורים אליו. ולכן אם אתה רוצה להתחזק, תראה תמיד לחזק את אחרים, ואז אפלו אם הוא לא יתחזק — אתה תתחזק. וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו) על הפסוק (תהלים מא, א): "אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'", שהאדם צריך לבוא לגדלות המחין, ואם הוא לא יכול מעצמו לבוא לגדלות המחין, העצה לזה — שישכיל אחרים, ועל-ידי-זה נתעורר גם אצלו, עין שם; ולכן גם אתה ראה לחזק אחרים, ואז טוב לך כל הימים.

עקר השמחה צריך להיות עם הנקדות טובות שיש לך, ותהלה לאל, אתה מלא נקדות טובות, כי "אפלו ריקנים שבה, מלאים מצוות כרמון" (ברכות נו); וצריכים להודות ולהלל להקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט שרק קורה עם האדם, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתצח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ב' סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּאֲמִינִי לִי, שֵׁישׁ לִי עֲבוּדָה קָשָׁה עִם הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלִבְסוּף הַכֹּל יִשְׁתַּלֵּם, כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שְׁאֲנִי מִשְׁקִיעַ בָּהֶם, וּבִפְרָט אֲצֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר, הוּא יָלַד קָשָׁה, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה, שְׁאֲחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב. אֲבָל זֹאת אֲנִי יָכוֹל לְהַבְטִיחַ לָךְ, אִם הוּא לֹא הָיָה פֹה, מִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן הָיָה יוֹרֵד וּמִדְרָדֵר. לְכֵן אֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא פֹה.

תִּאֲמִינִי לִי, שְׁכָל הַקְהָלָה שְׁלָנוּ עוֹמְדָת בֵּינֵם אֶחָד גְּדוֹל, כִּי אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְעֹזֵר לָנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְעוֹרֵר אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתִּתְפַּלְלֵנָה, כִּי מֵה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלָת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנ): הַטֵּבַע מַחִיב כֹּף, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֶּה אֶת הַטֵּבַע; עַל-כֵּן כְּדֹאֵי לְעוֹרֵר שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְפַּלְלוּ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְעַל-יְדֵי-זֶה גִזְכָּה לְהִרְחָבָה גְּדוֹלָה, בִּפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁנִתְחַלֵּף הַשְּׁלִטוֹן, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלָנוּ תִצָּא מִזֶּה רַק טוֹבָה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק אֶת טוֹבֵתֵנוּ, וְכָל מֵה שֶׁרַק קוֹרֶה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, זֶה תְּלוּי כִּפִּי שְׁמִתְנַהֲגִים בִּיבְנֵאֵל, וְזֶה אֲצֵלִי בְּרוּר. וְאִם תִּהְיֶה אֶהְבֶּה וְאֶחָדוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִז תִּהְיֶה אֶהְבֶּה וְאֶחָדוֹת בְּכָל הַמְּדִינָה, וְאִם תִּהְיֶה אֶחָדוֹת בְּכָל הַמְּדִינָה, תִּהְיֶה אֶחָדוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶה צְרִיף לְהִתְחִיל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִיּוֹתֵר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, צְרִיף לְרֹאוֹת שְׁלֵא יִהְיוּ פְלוּגִים בֵּין הַנָּשִׁים, וְאֶדְרָבָה, צְרִיכִים לְחֻזַּק אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת.

חָבַל מְאֹד שְׁלֵא יִצָּא לִי לְדַבֵּר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, רְצִיתִי לְדַבֵּר הַרְבֵּה דְבָרִים, אֲבָל בְּגַלֵּל הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁטוֹת וְכוּ' וְכוּ', נִתְבַּטְּלָה כָּל הַשִּׁיחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ב' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, הצמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם יש לי בשורה משמחת לשמח אותך ואת כל אנשי
שלומנו — הנתות הצליח, והילד יצטרך משקפים, ויוכל לראות,
בעזרתו יתברך שמו, עכשו אני צריך לדאג איך מגיסים את הכסף.

תגיד ל... גרו יאיר, שיעזב אותי כבר עם ... הכניסו אותי כבר
בכל מיני דברים, ואני לא בנוי לכל זה, כל הענין שלי הוא רק
לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, אותי לא מענין שום דבר,
רק איך יכולים לקרב את נשמות ישראל אליו יתברך, ואיך יכול
להיות טוב לכל עם ישראל, שתהיה להם ברכה והצלחה בכל מעשי
ידיהם, רק דבר זה מענין אותי, מספיק כבר העלבונות והשפיות
דמים, חרופים וגדופים.

ואתה יכול גם להגיד לו, שעם כל מה שמסרתי את נפשי
בעבור ... לא רק שאנחנו לא מקבלים על זה איזה שכר מינימלי,
כלומר עבור המוסדות שלנו, אלא אפלו מכתב "יישר כח" לא
מקבלים, שלא לדבר שבצעל-פה אינם אומרים פלום, לכן שיעזב
אותי, ולא יבלבל לי את הדעת יותר.

הקדוש-ברוך-הוא ירחם על עם ישראל, וימתיק מאתנו את
הדינים, כי צריכים רחמים רבים.

ראה לזרם תכף-ומיד שיהיו אילו חדשות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּ תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נָשָׂא, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אִישׁ בְּשׁוֹרָה אֲנֹכִי אֲלֵיכֶם, תִּהְלֶה לְאֵל, הַנְּתוּחַ הַצְּלִיחַ, וְהַיְלָד יִרְאֶה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל עֵינָיו, הוּא רַק יִצְטָרֵף מִשְׁקַפִּים מִיַּחֲדִים, אֲבָל יִצְלִיחַ לְרֵאוֹת, וְזֶה חֶסֶד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמֶּשׁ.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּפְסִיקוּ עִם הַקְּנָאָה וְהַשְּׁנָאָה וְכוּ', שֵׁשׁ מֵאָחַד עַל הַשְּׁנִי, זֶה מִתְאִים לִילְדִים קִטְנִים, אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ כִּי כָּל מֵה שְׁיִקְרָה בְּאַרְץ תְּלוּי רַק בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, כִּי אִם תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, תִּהְיֶה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין נְשׂוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם בֵּינֵיכֶם יִהְיוּ פְּרוּדִים, שְׁאָחַד לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל אֶת הַשְּׁנִי, מִכַּמָּה סְבוֹת שֶׁרַק יִכּוֹלוֹת לִהְיוֹת, אֵינן זֶה תְּרוּץ כָּלֵל. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פ'): עַקֵּר הַשְּׁלוֹם זֶה רַק כִּשְׁשֵׁי הַפְּכִים מִשְׁתַּיִם לְדַעַת אַחַת. זֶה לֹא חֲכָמָה שְׁשֵׁנִי אֲנָשִׁים שְׁמַחְזִיקִים בְּאוֹתָהּ דַּעַה יִתְאַחֲדוּ, וְזֶה לֹא נִקְרָא שְׁלוֹם, אֲלֵא שְׁנֵי אֲנָשִׁים שְׁלֹא יִכּוֹלִים לְסַבֵּל אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְהֵם שׁוֹבְרִים אֶת הַטֶּבַע — זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם, וְלָכֵן בְּכָל יוֹם יֵשׁ לִי תְּלוּנּוֹת אַחֲרוֹת כְּמוֹ בִּגְזָן, זֶה בְּרַגְזָן עִם זֶה, וְזֶה לֹא מְדַבֵּר עִם זֶה, וְזֶה מְסַכְסֵף עִם זֶה וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעַה שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּכָל יוֹם וְיוֹם שׁוֹמְעִים מִקָּרִים מְזַעְזָעִים, יְלָדִים קִטְנִים מִתִּים וְנִפְטָרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכָל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וְכֵן נָשִׁים צְעִירוֹת וְגַבְרִים נִפְטָרִים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאִיךָ יֵשׁ זְמַן לְמַרְיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת, וְכָל מִינֵי שְׁמוֹת וְכַוּנָיִים.

עֲלֵינוּ לְזָכֹר, שֵׁשׁ לָנוּ רַבֵּי גְדוֹל, שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח

אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן בּוֹאוּ וּנְחַזִּיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְזֶה מֵה שְׂיוּעִיל לָנוּ —
בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

רְאוּ לְצֵאת בְּכָל יוֹם לְהִתְבוֹרֵד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ חַק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי
זוֹ הַמַּתָּנָה הַכִּי יִקְרָה שְׂקִבְלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל — לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיוּ רְגִילִים לומר: אֶלְמָלֵא לֹא זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב
אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲלֵא לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הַהִנְהָגָה הַזֹּאת, כָּכֹר הָיָה כְּדָאֵי כָּל
הַהִתְקַרְבוֹת, וּמִכָּל שַׁכְּן שְׂזָכִינוּ לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל עוֹד הַנְּהָגוֹת. וְלִכֵּן
רְאוּ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלִסְפֹּר לוֹ כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַסְף כֶּסֶף
בְּעִבּוּר הַנְּתוּחַ, שְׁעָלָה הוֹן תּוֹעֵפּוֹת, וְתִמְסְרוּ אֶת הַכֶּסֶף לְיַדֵי ר' ...
גְּרוּ יְאִיר, וְהוּא יַעֲבִיר אֶת זֶה פֶּה, כִּי הַתְּחִיבְתִּי בְּעִרְבוֹת לְשֵׁלֶם
לְבֵית-הַחֹלִים, וּבְזִכּוֹת הַמְצָוָה הַזֹּאת שֶׁל בְּקוֹר חוֹלִים, כִּי מֵה
שְׁתוֹרְמִים בְּעִבּוּר חוֹלִים, זֶה גַּם-כֵּן בְּקוֹר חוֹלִים, לֹא תִצְטַרְכוּ אִף
פַּעַם לְהִגִּיעַ לְמַצְבִּים כְּאֵלוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תִּתְקַא

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבִיעוֹת ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אֲנִי שְׂמַח, שְׁחַלְקֶתֶם אֶת הַמִּכְתָּבִים בְּעִבּוּר הַנָּשִׁים,
כִּי בְּאֵמַת עֵקֶר הַקָּשָׁר שְׁלִי עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה הַמִּכְתָּבִים
הַכְּלָלִיִּים, וְאֲנִי מָאד רוֹצֶה, שְׁבְכָל פַּעַם שְׂיִשׁ מִכְתָּב כְּלָלִי, שְׁתַּכְּף-

וּמִיָּד יתלוּ אֶת זֶה, כְּדֵי שְׂיִתְפָּרֵס, כִּי זֶה לִי בְּנִפְשִׁי, שְׂתִהְיֶה אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת רַק פְּרוּדִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹזֵר שְׂתִהְיֶה אֲחֲדוּת וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (תִּי"מֹהֲר"ן, סִימָן רצב): הָעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֲהַבָּה שְׂיִהְיֶה בֵּינֵנוּ.

אודות האטליז וכו', בּוֹדָאי זוּ עֲבוּדָה מְאֹד קָשָׁה, אָבֵל זוּ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה גַם רוּחִי בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן, עִם כָּל זֹאת רְצִיטִי שְׂתִכְתֵּב לִי קִצַּת דִּין וְחֻשְׁבוֹן מֵה רְאוּיָה הָעֲנִינִים מִתְגַּלְגְּלִים, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהִכַל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

אף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאַתָּה טְרוּד וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַל תִּשְׁפַּח לְדַבָּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כָּל-פְּנִינִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד גַּחוּץ לְכָל אֶחָד מֵאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַבָּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זוּ הַנְּהִיגָה כְּלָלִית, שְׁנִתֵּן רַבֵּנוּ ו"ל לְכָל אֶחָד מֵאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

כּוּ תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עֶרֶב חַג הַשְּׂבִיעוֹת ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הָעֲרוּב וְכוּ', תִּדַע לָךְ, שְׂמִכְרָחִים לְהַתִּיר גְּדֵר, אָבֵל עָלֶיךָ לְזָכֹר, שְׂמוּבָא בְּסִפְרִים, אֲשֶׁר מִי שְׂמַחְמִיר בְּעֲנִינֵי עֲרוּבִין, הוּא כְּאֵלוּ אֵינוּ מוֹדָה בְּעֲרוּב, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי אִם יֵשׁ עֲרוּב כְּשֶׁר — מִתָּר לְטַלֵּט בְּלִי שׁוּם פְּקוּק כָּלֵל, וְאֵף שֵׁשׁ מִחֲמִירִים, אֵינִם בְּעֲנִינֵי אֵלָא מִן הַמְתַּמְיָהִין, וְלִכֵּן רְאֵה לְטַלֵּט — אִם יֵשׁ עֲרוּב טוֹב.

העֶקֶר רָאָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה עֶקֶר הַכְּלִי זֵיץ שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, עָלָיו לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְאִם תִּרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ, תִּצְלִיחַ אֶת דְּרִכְךָ תָּמִיד.

אֵל תִּדְאָג, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִזְכֶּה עוֹד לְרֵאוֹת גָּסִים וְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִהְיֶה לְךָ זֶרַע שֶׁל קַיְמָא.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

כז תתקג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב חַג שְׁבוּעוֹת ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלִים, וּבִכְפָּרֵט עֲכָשׁוּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת, עֶקֶר קִבְלַת הַתּוֹרָה זֶה עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה.

הַעֶקֶר הִרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזֹאת, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ תּוֹזְקִים בְּזוֹה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן רָאָה אַתָּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, בְּשַׁעַר שְׂאֵתָה מְטִיל מֵהַבֵּית אֶל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אוֹ מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת לְבֵית, מִשָּׁף כָּל הַדֶּרֶךְ תִּדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאִיפֹה שָׂרַק אָדָם נִמְצָא, שֶׁם נִמְצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִכְנִיס יְדִיעוֹת אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

כּוּז תַתְקֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב חַג שְׁבוּעוֹת ה'תּשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוּךְ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵת מְחַנְכֵת אֶת הַבְּנוֹת בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה רַק מֵה שִׁישָׁאָר מֵאַתָּנוּ — מֵה שְּׂמִחָדִירִים בְּבְנוֹת אֻמוּנָה, וְצָנִיעוּת, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי בְּעֵבוֹדַת הַקִּדְּשׁ הַזֹּאת וְאֵל תִּשְׁכְּרִי וְכוּ', אֲדַרְבֶּה צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, הַעֲקָר שְׁלֵא יִדְּבֹרוּ דְבוּרִים שְׂאִינָם צְרִיכִים, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹת מִהֵן נַחַת דְּקִדְּשָׁה.

כְּדֵאֵי לְהַחְדִיר בָּהֶן אֶת הַעֲנָנִי שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת, כִּי בְּאַמֵּת אֵין לְאָדָם בֵּית מְנוּס יוֹתֵר בְּטוֹחַ כְּמוֹ לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד, אֵי אֶפְשֶׁר לְהַנְצִיל מִהַנְּסִיוֹנוֹת, אֶלָּא כְּשִׁבוּרָחִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת הַיְלָדִים, כְּשֶׁהֵם עֹדִין קְטַנִּים, שִׁידְעוּ שִׁישׁ לָהֶם אֵיפֹה לְבָרַח בְּעַת צָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם — אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵיכֵן הַכְּתָבַת הַכִּי טוֹבָה לְבָרַח — רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִצְאֵת לְאִיזָה מְקוֹם פְּנוּי, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְשַׁפֵּךְ אֶת כָּל הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מְעַלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת, אֲזֵי הֵיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה.

הַעֲקָר שְׂתַהֲיָה בְּפִתְהָ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה וְשֶׁל חֲשֶׁק, וְאֲזֵי תִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמִיחָה...

כּוּ תתקֵה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא
יִוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְהַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. אֲשֶׁר
כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׁמַדְבָּרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצִּלְחָה
נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

כְּשֶׁהַתְּקַרְב מוֹהֲרֵנִי וְ"ל אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, וְיִדּוּעַ שְׂרַבְנוּ וְ"ל תְּמִיד
דְּבַר רַק מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת, וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְדַבֵּר זֶה מָאד
מָאד קָשָׁה לְהַחֲדִיר בְּבִגְי-אָדָם, כִּי בְּגִי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מֶה זֶה
וְאִיךָ זֶה, שׁוֹמְעִים אוֹתִי אוֹ לֹא? לָכֵן מָאד קָשָׁה לְהַכְנִיס דְּבָר זֶה
אֶצֶל בַּעַל בְּחִירָה, אֲזוֹ רַבְּנוּ וְ"ל שְׁלַח אֶת מוֹהֲרֵנִי וְ"ל עִם שְׁלִיחוֹת
אֶל הָרַב מִבְּרִסְלָב, וְכִשְׁהַגִּיעַ אֶל חֲדָרוֹ וְדַפְק, אֵיךְ אֶחָד לֹא פִתַּח לוֹ,
וַיַּעַן שֶׁהִדְלִת הַיְתָה פְּתוּחָה, וְרָצָה לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, אֲזִי נִכְנָס
אֶל חֲדָר לַמּוֹדוֹ, וַיְמַה נִּבְהֵל וְנִשְׁתַּוְּמָם, כְּשֶׁרָאָה אֵיךְ שֶׁהָרַב מִבְּרִסְלָב
יוֹשֵׁב עִם פָּנָיו אֶל הַקִּיר, וּמִתְּבוּדָּד עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת
עֲצוּמָה, עִם עֵינָיִם מְלֹאוֹת דְּמָעוֹת, וְחִפְּהָ זְמַן מֶה עַד שֶׁהוּא תִפֵּס
שְׁאֶחָד מִחִפְּהָ עָלָיו, וְכִשְׁמָסַר אֶת שְׁלִיחוֹתוֹ, הוּא חֲזַר אֶל רַבְּנוּ וְ"ל,
וְרַבְּנוּ וְ"ל כְּבָר לֹא דְבַר אִתּוֹ יוֹתֵר, וְאַחֲרֵיכֵן כְּשֶׁהִלָּךְ, הִבִּין שְׂרַבְנוּ
וְ"ל רָצָה לְהִרְאוֹת לוֹ מֶה זֶה הַתְּבוּדָּדוֹת. וְלָכֵן הַעֲקֵר בְּזֵה הָעוֹלָם
הוּא רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶת זֶה צְרִיכִים לְהַכְנִיס בֵּין
תְּלַמִּידֵי הַיְשִׁיבָה. וְאֲנִי מָאד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ
יְשִׁיבָה רְצִינִית, שֶׁל בַּחוּרִים עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, שְׁלֹא רוֹצִים כְּלוּם — רַק
תּוֹרָה וְתְפִלָּה, וְאֲנִי רוֹצָה מָאד לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר, שְׁלֹא יִדְעוּ

מִה זֶה חֲטָא, וְאִף שְׁעֵבֵר עֲלֵיהֶם בְּחַיִּים מִה שְׁעֵבֵר, עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְהַצִּילָם עַל-כָּל-פָּנִים מֵעֲכָשׁוּ מִחֲטָאִים, כִּי הָעֵקֶר בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהַצִּיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִחֲטָאִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי רַבְנוּ ו'ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי ו'ל (שיחות-ה'ר"ן, סימנים: רסג, רסד), וְתִהְיֶה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִתָּן לָךְ אִשָּׁה צְדִיקָת עִם יְלָדִים חֲמוּדִים, אִתָּה צְרִיף לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָא לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם שְׁעֵשָׂה עִמָּךְ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוּד תְּרָאָה נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, שְׁתִּהְיֶה לָךְ דִּינָה מְשֻׁלָּה, אַרְמוֹן מְמֹשׁ, וְלִכְּן רַק תִּתְחַזַּק, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, וְאִזּוּ תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

כֹּז תִּתְקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׂבוּעוֹת, ה' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתְּכַבֵּד וְתִיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אַחֲרַת אִתָּה שׁוֹבֵר אֶת הַבַּיִת שְׁלָךְ עַל לֹא דְבַר, וְאִתָּה צְרִיף לְרֵאוֹת לְשָׁנוֹת אֶת הַמִּדּוֹת שְׁלָךְ, כִּי חֲבַל שְׂאֲשֶׁתְּךָ תִּתְגַּרֵּשׁ, וְאַחֲרֵיכֶּךָ יִהְיוּ לִי בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, עַל-כֵּן לְמַעַן לֹא לְצַעַר אוֹתִי, רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אוֹי וְאֵבּוֹי אִם אִתָּה תִּתְגַּרֵּשׁ, לֹא תוּכַל לְהַשְׁאֵר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן בִּיבְנָאֵל, וְזֶה אֲנִי מוֹדִיעַ לָךְ מֵרֵאשׁ.

רְאֵה לְכוּא לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגְנֵן, וְתִהְיֶה שְׂמֵחָ, וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה מְשָׁנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

כּוּ תתקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבִיעוֹת ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, בְּנֵי וְתַלְמִידֵי ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וצָרִיכִים הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, כִּי כָּף מוּבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל, אֲשֶׁר בְּכֹל שָׁנָה וּשְׁנָה בְּעֵת קִבְּלַת הַתּוֹרָה יוֹרְדַת אוֹתָהּ הָאָרֶז שֶׁהִיָּתָה בְּעֵת קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וּבִיָּתֵר שְׂאֵת וּבִיָּתֵר עוֹז, כִּי בְּאַמַּת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נוֹתֵן הַתּוֹרָה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרֵי פִי תְּבוּא): בְּכֹל יוֹם יְהִיּוּ בְּעִינֵיךָ בְּחֲדָשִׁים, וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא פִי תְּבוּא): בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם תִּהְיֶה חֲבִיבָה עֲלֵיכֶם הַתּוֹרָה, כְּאֵלוֹ קִבְּלַת אוֹתָהּ הַיּוֹם הַזֶּה מֵהַר סִינַי; וְלִכֵּן צָרִיכִים הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּעֵת קִבְּלַת הַתּוֹרָה. וְעַקֵּר קִבְּלַת הַתּוֹרָה צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁעָבְרוּ הַיָּמִים וְהַשְּׁבִיעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים מֵאֵז שֶׁהִיָּתָה אֶצְלִי, וְהִנֵּה אַתָּה כְּבָר הַתְּחַתְּנָת, וְהַקְּמַת מְשִׁפְחָה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, שֶׁזֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שֶׁזִּכְתִּי לְמָסֹר אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּרְךָ שֶׁתַּחֲתֵן, וְלִכֵּן רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל יוֹם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, שֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְבַקֵּשׁ מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ. וְאִם הִיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מָה זֶה תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת, הִיוּ כָּל הַיּוֹם מִתְּפַלְּלִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כֵּן-פְּנִים הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּקִבְעוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ דְּבָר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁאַתָּה רַגִּיל בָּהּ.

ועל כלם — ראה שלא יחסר לך יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (שבת קכ): ויביתתי אין לחם ואין שמלה (ישעיה ג, ז), שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; מה נקראת עניות ונדחקות? לא שאין לו לחם ושמלה וכו', אלא ברגע שאין בידו מקרא, משנה, גמרא, מגדירים חכמינו הקדושים, שזו נקראת עניות, ולכן בכל יום ויום תלמד קצת חמש ורש"י עם התרגום, באופן שתזכה לסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, כי כל הצרות שבגני-אדם סובלים, זה רק מחמת שלא נזהרים במצוה היקרה הזו, לסיים את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום. וכן תגרס פרק או שני פרקים משניות חק ולא יעבר, ואם תזכה ללמוד בכל יום ח"י פרקים משניות — אין למעלה מזה. ועל כלם — תעשה לעצמך קביעות ללמוד גמרא על-כל-פנים דף גמרא רש"י ותוספות ליום, שמאיר את הנפש בהארת האין סוף ברוך הוא, וכן ללמוד בכל יום שלחן ערוך, אשר רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על למוד שלחן ערוך, ובפרוש אמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שכל בר ישראל אסור שייעבר לו יום אחד בלי למוד שלחן ערוך. ולכן אל תהיה בטלן, ואף שאני יודע שאתה טרוד עכשו בשביל פרנסתך, אתה מסבב בחובות, ויש לך חלישות הדעת וקטנות ומכאובים וכו' וכו', עם כל זאת תהיה פקח, ותהיה 'גנב' לגנב כל יום נקודות טובות, ועל-ידי-זה תצליח ברכך.

ראה שהנה לא היה זמן רב שהיית אצלי, וכבר אתה היום בעל משפחה, ולכן ראה איך שהימים פורחים, הנה יום והנה לילה, והנה הכל כצל פורת. וחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה, פרשה צו, סימן ב'): "כצל ימינו על הארץ ואין מקנה" (דברי-הימים-א' כט, טו), והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף. ולכן רואים הנה יום והנה לילה, והכל פורת. ולכן ראה לקחת את עצמך בידיך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך. ומאד מאד רציתי, שתרגיל את עצמך לכתב לי על-כל-פנים שתי שורות

קכד אָשֶׁר כז תתקח — כז תתקט בַּנַּחַל

בְּשָׁבוּעַ, לְמַעַן שְׁלֹא יִנְתַּק הַקָּשָׁר בֵּינֵינוּ, פִּי אֶהְבֶּה גְדוּלָה אֲנִי אוֹהֵב
אוֹתָךְ וְאֵת כָּל הַחֲבֵרִים שְׁלֶךְ שְׁלֵמְדוֹ אֶצְלִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

כז תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרֵב חַג הַשָּׁבוּעוֹת, ה' סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהֲיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְשִׁנְשַׁמַּע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂפִתְחַתֶּם חֲנוּת לְמִכִּירַת
מְזוּן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזוֹ יְשׁוּעָה גְדוּלָה מְאֹד, הֵן לְמַפְיָצִים וְהֵן
לְשָׂאֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרִט לְיִלְדֵים, שְׂפִכָה לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶצְלֵ
הַחֲלוּנִים, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם, שְׂתַהֲיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וְשִׁפְעַ רַב,
הַעֲקֹר שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, לֹא יִמְסֹר אֶתְכֶם. וְאִתָּה צְרִיף
לְהִיּוֹת חָכֶם וּפְקִיחַ, לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְחַמֵּק וְכוּ', וְדִי לְמַבִּין.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

כז תתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר

בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדְיָהוּן, אָמֵן.

מָה אָמַר וּמָה אָדָּבָר, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה אֶחָד לְהַתְקַבֵּץ וּלְדַבֵּר מִדְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזוֹ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְכָל זְמַן שֶׁהַנְּשֵׁמָה מְלַבֶּשֶׁת בְּגוּף גִּשְׁמֵי וְחֲמָרִי, אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת הַזֶּה. אֲצַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד הַתְקַבְּצוּ פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲצוּתָיו, וְכֵן הַתְחַזְּקוּ יַחַד, וּבִפְרָט דְּבַר זֶה — לְהַתְקַבֵּץ יַחַד הַנְּשִׁים, וּפַעַם בְּשָׁבוּעַ לְדַבֵּר אִתָּן מַעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל — זֶה עוֹד לֹא הָיָה, וְזֶה אֶחָד הַחֲדוּשִׁים שֶׁיֵּשׁ בִּיבְנֵאֵל. וְאִיזוֹ זְכוּת זוֹ?! בְּוַדָּאֵי כַּלְכָּן אוֹ רַבְּכֹן, זְכִיתֶן לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. מוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר פַּעַם, עָנַשׁ הַגִּלְגּוּל הוּא עָנַשׁ קָשָׁה עַד מְאֹד, הֵינּוּ לְרַדַּת שׁוֹב לְזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', אֲשֶׁר לֹא מִסְפִּיק מָה שֶׁעָבַר עֲלֵינוּ בְּגִלְגּוּל זֶה — צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, זֶה מֵהַבְּעַל וְזֶה מֵהִילָדִים, זֹאת מֵהַשְׁכָּנָה אוֹ מִקְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה, אַזִּי עֲלֵינוּ לְתַקֵּן מָה שֶׁיֵּשׁ לְתַקֵּן, וְעוֹד לְרַדַּת שׁוֹב בְּגִלְגּוּל וְכוּ', זֶה נוֹרָא וְאִים, עִם כָּל זֹאת אָמַר מוֹהַרְנ"ת ז"ל: אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּגִלְגּוּל הַבָּא אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת שׁוֹב בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — כְּדָאֵי לִירַד וּלְהַתְגַּלְגֵּל. לְמַדִּים מִכָּאֵן, מָהוּ גְדֹל עֲצָם הָעֲנִיָּן לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁכְּדָאֵי לְסַבֵּל אֶת עָנַשׁ הַגִּלְגּוּל, עַל אֵף שֶׁקָּשָׁה מְנֹשָׂא, הָעֵקֶר לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. לְכֵן הַנְּשִׁים שֶׁזָּכוּ לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, עֲלֵיהֶן לְשַׂמַּח מְאֹד, עַל זְכוּתָן הַגְּדוֹלָה, וְצָרִיכוֹת לְהַתְחַזֵּק מְאֹד. וּבְוַדָּאֵי כָּל אִשָּׁה שֶׁזָּכְתָה לְהִיּוֹת שָׂם, וּבִקְשָׁה מָה שֶׁבִקְשָׁה, הַתְּפִלוֹת אֵינָן הוֹלְכוֹת לְרִיק, כָּל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה אֵינָה לְחִנָּם, אֵף שֶׁנִּדְמָה שֶׁמִּתְּפַלְּלִים וּמִתְּפַלְּלִים וְאֵינָן מִי שֶׁיִּשְׁמַע, וּכְאֵלוּ הַכָּל לְשׂוּא, צָרִיכִים לְזַכֵּר הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר כָּל תְּפִלָּה, כָּל בִּקְשָׁה, כָּל תְּחִנָּה שֶׁמִּבְקָשִׁים וּמִתְחַנְּנִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם, וְהַכָּל נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּבִפְרָט הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֶּלֶת בְּעִבּוֹר הַיְלָדִים, הֵן הַכִּי מִקְבָּלוֹת בַּשָּׁמַיִם.

כְּשֶׁאִשָּׁה שׁוֹפֶכֶת דְּמָעוֹת בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, שֶׁיְהִיּוּ לָהּ יְלָדִים טוֹבִים, אֵלוּ הַתְּפִלוֹת בּוֹקְעוֹת שְׁחָקִים, הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם,

ועולות בעולמות העליונים. בשעה שהאשה מדליקה את הנרות, אז היא עת רצון גדול בשמים, ואם היתה האשה יודעת מה זה לשפוף דמעות בעת הדלקת הנרות, ובפרט בעבור ילדים, היתה מרטבת את המפה בדמעות, ולא היתה זזה משם, עד ששופכת כל לבה אל הקדוש-ברוך-הוא.

לכן אבקש אתכן מאד מאד, אל תהיינה בטלניות, הקדוש-ברוך-הוא זכה אתכן במצות הדלקת נרות, שהיא מצוה חשובה מאד מאד לאשה, כי כן אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא מצרע ט'): היא כפתה נרו של עולם, תלך ותתעסק בנרות של שבת; הינו חנה גרמה שאדם הראשון ימות, אזי נתנו לה לאשה מצוה להדליק נרות שבת, שזה תקוין על אשר פגמה חנה. נמצא, בשעה שהאשה מדלקת את הנרות, אזי עוסקת בתקוין חנה. ואם האשה תבכה אז להקדוש-ברוך-הוא, ובפרט על הצלחת הילדים, התפלות הללו מתקבלות מאד מאד בשמים. אף עקר הבעיה, שאין אמונה, לא מאמינים שהתפלות שלנו מתקבלות בשמים. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שיש בני-אדם שאין להם אמונה בעצמם, ובשביל זה מבזבזים הכל; הינו כמו שצריכים להאמין בהקדוש-ברוך-הוא שנמצא פה אתנו, עמנו ואצלנו, כן צריכים להאמין בעצמו, שהוא גם-כן חשוב בשמים. ואמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, לפעמים בשביל ענוה שאדם ענו יתר על המדה, שחושב שאיננו שוה כלום, לכן אינו עושה מאומה. ובאמת זו עצת הסמ"ך-מ"ם, לשבר את האדם כאלו אינו שוה מאומה, ואם-כן מה יש לו לדבר ולבקש, ממילא לא שומעים אותו, אשר זו עקר הטעות.

לזאת באתי עתה לחזק ולעודד ולשמח אתכן, שתעשינה כל מיני מאמצים שבעולם בעת הדלקת הנרות, לבקש על ילדים, שיהיו ילדים טובים, ילדים הרוצים להיות צדיקים וצדקניות, וזה תלוי רק כפי התפלה שלכן. על-כן אל תקחנה את זאת בנגל.

מוהרנ"ת ז"ל אמר לאשתו ולבתו ולכלותיו: בשעה שאתן

מדליקות את הנרות, תבקשנה תפלה קצרה: "כשם שהדלקתי עתה נרות של שבת, כך ידלק האור של רבנו ז"ל אצל כל לבות עם ישראל". ולכן מה טוב ומה נעים לאשה שבאה בככיות בעת הדלקת הנרות, ושופכת דמעות כמים על הילדים.

היה אחד מאנשי שלומנו, שזכה שהיו לו ילדים טובים, למדו תורה, בנותיו היו צנועות ובדרך-אָרץ, ואנשים קנאו בו — כיצד זכית לילדים טובים כאלו? ענה ואמר: וכי אתם חושבים שצמחו על העץ וקטפתי אותם?! אלא הורדתי את הכפה, ומלאתי אותה בדמעות, ואחר-כך רחמתי פני בדמעות, וכך זכיתי לילדים טובים, כי אדם צריך הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיזכה לילדים טובים.

גם בעת הפרשת חלה, זהו עת רצון גדול לאשה, לבקש אז מהקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לה פרנסה, שתהיה לילדים פרנסה, ויש בזה ענין גדול מאד, שהאשה תאפה חלות, לקיים מצות הפרשת חלה פעם בשבוע, ומכל שפן כשאופים עוד חלה, ונותנים אותה לעני, שיהיה לו לכבוד שבת, זה חשוב מאד אצלו יתברך. ולכן גם בעת הפרשת חלה, זהו עת רצון גדול לאשה, ויכולה אז לבקש על פרנסה בשפע, ואף פעם לא תצטרך להגיע לטובות מבני-אדם ולהלואות, אדרבה, תוכל לעזור לזולתה, ולא תגיע לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם.

וכן בעת טבילה פעם בחדש, אז הוא עת רצון גדול מאד בשמים, שיכולות לבקש אז על זרע של קיימא וילדים בריאים, שמחם יאיר בתורה. ואל תקחנה דבר זה בנקל, כי התפלות שאשה מתפללת בשלשה זמנים אלו, אשר זהו עת רצון גדול מאד בשמים, מאד מקבלות ומרצות. לכן אני מחזק ומעודד ומשמח אתכן מאד, שבשלשה זמנים אלו תשפכנה דמעות כמים, כי זה העת רצון שלכן.

מאחר שזכיתן להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ואתן יודעות מה זה ציון רבנו ז"ל. ואם אינכן יודעות, אספר לכן מעט דמעט ממעלת

הציון. רבנו ז"ל הבטיח שכל מי שיבוא אצל ציונו הקדוש, אפלו עצמו וגבהו פשעיו, אם אומר את העשרה מזמורי תהלים, הוא יעשה כל אשר ביכלתו להציל אדם זה, ויוציאו מהשאול תחתית ומתחתיו, ולקח על זה שני עדים כשרים, לכן כל אשה שזכתה להיות בציון הקדוש של רבנו ז"ל, עליה להיות שמחה מאד, וכל מי שלא זכתה עדין, אזי בקיץ זה מתקיימות נסיעות, אקוה שתסענה ותפעלנה.

איזו זכות יש לנו, שיש לנו את רבנו ז"ל! עלינו לשמח ולרקוד, שיש לנו רבי כזה! שמלמדנו למודים כאלו, מחזק, מעודד ומשמח אותנו, זו השמחה הכי גדולה, אבל רבנו ז"ל ספר לנו (ספורי-מעשיות, מעשה ז', מהזבוב והעפכיש), שהסמ"ך-מ"ם עשה רעש בשמים, שנשמת רבנו ז"ל לא תרד לזה העולם, אמרו לו, שהנשמה הזו מכרחה לרדת, ואתה תצא ותמצא לה עצה, יצא וחזר עם זקן וצחקו; הינו הסמ"ך-מ"ם מצא עצה, שכל דבר רבנו ז"ל יהיה לצחוק. ולצערנו הרב, מעשה שטן הצלית.

אבל הנה זכנו הקדוש-ברוך-הוא, שיצאנו חוץ לישוב, הגענו ליבנאל, והקמנו קהלה קדושה, קהלה שאני מכרח לומר לכן, אינני מתבייש בה! הן אמת שיש בה עדין בעיות, כי ישנם הורים אדישים מאד, לא אכפת להם מילדיהם, וחס ושלום, פשהילדים יצאו לתרבות רעה, השם ישמר את עם ישראל, אז יתחילו להצטער, אבל יהיה כבר מאחר. ובדאי יטילו אז את האשמה בחנוף שלנו, שבית-הספר לא נתן חנוף טוב לבנות, או התלמוד-תורה והמלמדים לא חנכו כראוי את הילדים, אבל באמת ההורים אשמים בדבר, ואל יטילו דפי באחרים. כי מחמת שהם כל-כף אדישים, ולא אכפת להם כלום, על-כן ילדיהם מסתובבים הפקר וכזו.

על-כל-פנים מי שיודע מה שקורה בעירות הגדולות — בירושלים, בכני-ברק, באשדוד, ובשאר העירות, איך הילדים מתקלקלים שם, רחמנא לצלן, אני חושב שאתן צריכות להודות

להקדוש-ברוך-הוא שיצאתן חוץ לישוב. בודאי יש עוד הרבה מה לתקן, ונשתדל לתקן, אבל אני צריך לעזרתכן.

בפרשת השבוע נשא פתובה ברפת פהנים (במדבר ו, כד): "יברכך ה' וישמרך וגו', אומרים על זה חכמינו הקדושים (רבנו בתי שם): יברכך — בכנים, וישמרך — בכנות, מלמד שהכנות צריכות שמירה, צריכים לשמרן יותר מהכנים, כי חכמינו הקדושים אומרים (שבת לג:): נשים — דעתן קלה, ויכולות להתפתות על נקלה וכו', על-כן פמה התחננתי ובקשתי, ואני מבקש ומתחנן — שמרנה על בנותיכן, שלא תסתובבנה לבוד בלילה.

הקדוש-ברוך-הוא עזרנו, שפתיכון יש לנו מורה הגברת ... תחיה, שעושה עבורתה במסירות נפש, מחנכת בחסד עליון ממש, אהובה על הבנות וכו'. אבל פמה היא יכולה?! היא גם-כן מגבלת בכחות ובזמן, וכמה שגחדייר בכנות יראת שמים, אמונה, הלכות, עצות רבנו ז"ל, עם כל זאת אין זה מספיק, כי הבנות צריכות לראות דגמא אישית אצל האמהות. לא יתכן שמורה תלמד צניעות את הבת, הן בדבור, הן בלבוש, הן בהנהגה, בשעה שאמה הולכת בבית בלי כסוי ראש, רחמנא לצלן, אשר בזה מביאה קללה בבית, והזהר מקפיד על כף מאד (זהר ח"ג קכה:), ומקלל את האשה ההולכת בבית בשערות מגלות, ואוי לה ואוי לנפשה! ומי ישמע דברים כאלו, ולא ירעש, יירא ויפחד?! או שמסתובבת האם בלי גרבים, או בכגדים בלתי צנועים, או מנבלת את פיה, מה אתן רוצות אחר-כך, שבנותיכן תהיינה או תראינה אחרת?! הלא זה מה שלמדו אצלכן! לזאת, שלא תבאנה בטענות אחר-כך אל המורה, כי על האמא להראות דגמא אישית חנוכית, ואם לא אכפת לה מבנותיה וכו' וכו', אל תאשים אף אחד בתוצאה קלוקלת, ובפרות באושים שצמחו. כמו-כן לגבי הכנים, אם האב אדיש, ולא אכפת לו היכן מסתובבים ילדיו, ואינו לוקחם לבית-הכנסת, אלא הם משוטטים ברחובות, אל יבוא אחר-כך בטענות על המלמדים, כאלו הם אשמים בחנוכם הקלוקל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנִי, וּמְנִיתִי מִנְהַלֵּת לְבֵית-סֶפֶר, וְכֵּה
 בַּחֲרָתִי עִתָּה, אֲבַקֶּשְׁכֶּן שְׁלֵא תתְמַרְדְּנָה, וּבַעֲבוּר אֲשֶׁה אוֹ שְׁתִּים, אֵין
 כְּדַאי לְהַפִּיל אֶת בֵּית-סִפְרָנוּ, וְלַגְרֵם לָנוּ לְכַשְׁלוֹן, לֹא אַתָּן לָזֶה! אֲנִי
 רוֹצֵה שְׁבִנוּתֵינוּ תִקְבְּלָנָה חֲנוּף שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם, שֶׁל אַמוּנָה, חֲנוּף
 שֶׁל צְנִיעוּת, חֲנוּף שֶׁל בְּגָרוּת, שֶׁתִּבְגְּרָנָה בְּגִיל צָעִיר, שִׁיְהִיָּה לְהֵן
 בְּשַׁחוֹן עֲצָמִי, שֶׁתִּוְכַלְנָה לְהִתְמוּדֵד עִם קִשְׁיֵי הַחַיִּים, וְכֹל זֶה לוֹמְדִים
 בְּבֵית-סִפְרָנוּ. וְאֲנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ לְכָלְכֶן, שְׁאֲנִי גָּאָה עִם הַזּוּגוּת
 הַצְּעִירִים שֶׁתִּתְנַתִּי, וְהֵם הַסְּמַל שְׁלִי! וְאִמְרָתִי זֹאת כַּמָּה פְּעָמִים,
 וְאִמַּר עוֹד אֵין סֶפֶר פְּעָמִים: הַזּוּגוּת הַצְּעִירִים שְׁזִכִּיתִי לְחַתֵּן, וְלִמְדוֹ
 בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, זֶה הַהֲצִלָּחָה שְׁלִי! זֶה הַפֶּאָר שְׁלִי! בְּזֶה אֲנִי מִתְפָּאֵר,
 וּבְזֶה אֲנִי גָּאָה. וְלָכֵן, כְּדִי שְׁנוּכַל לְהִמְשִׁיךְ בֵּיתֵךְ שְׁאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹ
 וְלַהֲצִלִּית, אֲנִי צָרִיךְ לְעֹזְרֶתְכֶן, שֶׁתַּעֲזֹרְנָה לִי בַּחֲנוּף הַיְלָדִים, בַּחֲנוּף
 הַבְּנָיִם, בַּחֲנוּף הַבְּנוּת, אֲנִי רוֹצֵה שְׁאֲצַלְנוּ יְהִיָּה הַחֲנוּף הַכִּי טוֹב, כִּי
 הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶהוּ הַחֲנוּף, בְּלִי חֲנוּף — אֵין לָנוּ כְּלוּם! וְלָכֵן
 אֲנִי רוֹאֵה, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד חֲזַק לְשֹׁפֵר לָנוּ אֶת יְסוּדוֹת הַחֲנוּף.

הִנֵּה זְכִינוּ, וְקָנִינוּ מְזֻגָנִים בְּכַמָּה כַּתוּת, אִף הוֹרָה לֹא הִשְׁתַּתַּף
 בְּזֶה, הֲלֹא סוּף כָּל סוּף אֵלוֹ יְלָדֵיכֶם, אִף אֶחָד אֵינוֹ חַיֵּב לָכֶם כְּלוּם,
 לְמָה לֹא תִשְׂאוּ בְּעַל לְהִשְׁתַּתַּף בְּהוֹצָאוֹת הַמְּזֻגָנִים, הֲלֹא זֶה בַּעֲבוּר
 יְלָדֵיכֶם! הַחֵם מַעִיק — מִבְּהִיל עַל הַרְעִיוֹן, וּבַקְּרָאָנִים חֵם עוֹד
 יוֹתֵר, וְכִדִּי לְהַקְל עַל הַיְלָדִים, עֲשִׂינוּ מַזִּיג, מַדוּעַ, אִם-כֵּן, לֹא תִטּוּ
 שְׁכֶם לְמַמַּן אֶת מַחִיר הָעֲלוּת, שִׁיְהִיָּה נְעִים לְיְלָדֵיכֶם! שִׁיּוּכְלוּ לְלַמֵּד
 בְּנִקְל.

הִנֵּה הַתְּבוּנָה הֵיכֵן שְׁאֵתָן יוֹשְׁבוֹת, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁחֵם, אֲבָל
 הַסִּתְפַּלְגָּה כַּמָּה מְקוּמוֹת יְשִׁיבָה יֵשׁ בְּעֹזְרַת הַנָּשִׁים, בְּלִי עֵין הָרַע,
 אִם כָּל אֲשֶׁה תִתֵּן רַק מֵאָה שְׁקָל, אֲפָלוּ בְּשָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה תִשְׁלוּמִים,
 וְכִבֵּר אֵתָן יְכוּלוֹת לְהִרְכִּיב פֶּה מְזֻגָן, וְיִהְיֶה לָכֵן נְעִים לְשִׁכְתָּה, הָרִי
 כָּל הַקִּיץ, בְּעֹזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּתְקַבְּצָנָה פֶּה, אֲזִי לְקִנּוּת לְעֲצָמֵנוּ
 מְזֻגָן בַּעֲבוּר שְׁבָעָה שְׁמוֹנָה אֶלֶף שְׁקָלִים, זֶהוּ הוֹן רַב, אֲבָל אִם כָּל
 אֲשֶׁה תִתֵּן מֵאָה שְׁקָל, כְּבָר הַצִּלְחָתָן לְעַמֵּד בְּהוֹצָאָה זֹה. וְלִמִּי אֵתָן
 קוֹנוֹת אֶת הַמְּזֻגָן? רַק בַּעֲבוּרְכֶן! וְנִתְתִי רַק דְּגָמָא אַחַת, אִף מַדוּעַ

אי אָפֶשֶׁר לַעֲשׂוֹת אֶת זֹאת בְּעִבּוּרְכֶן, לְבַנִּיכֶן וְלְבָנוֹתֵיכֶן, שְׁתַּצְנֵנָה פֶּעַם בְּשָׂבוֹעַ לְהַפְצֶה רַק בְּעִבּוּר הוֹצְאוֹת הַמִּזְבֵּחַ. הֲלֹא אַף אַחַד אֵינוֹ רוֹצֵה לַעֲזֹר לָנוּ! יֵשׁ לָנוּ פֹה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רָשַׁע מְרָשָׁע, שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ הֵיכָן שְׂרוּצָה, וְסוּגֵר אֶת כָּל הַבְּרִיּוֹת, אֲבָל חוֹשֵׁב שִׁינְצִיחַ וַיִּנְצַח, אַף רַבְנוֹ ו"ל כָּבֵר אָמַר: נִצַּחְתִּי וְאִנְצַח! גְּמַרְתִּי וְאִגְמַר! אֵינְנוּ יְכוּלִים לְנִצַּחְנוּ! הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ קְהֵלָה נְסִית, עוֹמֶדֶת עַל גֵּס אַחַד גְּדוּל, מַה זֶה גֵּס? שֶׁהִכַּל בְּהַשְׁגָּחָה מֵאֲתוֹ? תְּבַרְךָ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגֵּחַ עֲלֵינוּ וּמְסַתְּפֵל עַל כָּל מְשַׁפְּחָה וּמְשַׁפְּחָה, וּבִפְרָט כָּל מְשַׁפְּחָה שְׁגָרָה בַּקְהֵלָה שְׁלָנוּ, שֶׁמְצַרְפֵּת לְקַהֲלָתָנוּ, מְשַׁגַּחַת בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטִית מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן בְּמָקוֹם לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת, לִיצְנוּת, בְּמָקוֹם לְהִסִּית נֶגֶד הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, עֲלֵינוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא כָּאֵן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֵה וְשׁוֹמֵעַ, וּמִמֶּנּוּ לֹא יְכוּלִים לְהַחֲבִיא כָלוּם.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, הַיְסוּד בַּקְהֵלָתָנוּ זֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, חֶסֶד וְרַחֲמִים, שִׁיחֵיהַ שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵל תִּתְּנוּ שִׁיִּסִּיתוּ אֶתְכֶם נֶגֶד הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ. מִסְפִּיק אִשָּׁה אַחַת שֶׁתְּקַרֵּר אֶת הַשָּׂאֵר, תְּפוּחַ יָפֵה — דֵּי בְּתוּלַעַת אַחַת שֶׁתִּכְנַס בּוֹ, כְּדֵי שֶׁכָּל הַתְּפוּחִים בְּאֵילָן יַחֲוִשׁוּ בְּרַקְבּוֹן. לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֶן, תִּתְחַזְקֵנָה בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, וְהַעֲקֵר — לַעֲשׂוֹת חֶסֶד. יְסוּד קְהֵלָתָנוּ — שְׁנַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּאַחֲדוּת, וְאִז אַף פֶּעַם לֹא יוּכַל לָנוּ אַף אַחַד בְּעוֹלָם.

מִקֵּדָם בְּקִשְׁנִי אַחַד, שֶׁאֲמַר לוֹ מִשֶּׁהוּ בְּעִבּוּר סִיּוֹם מְשַׁנְיּוֹת, וּבּוֹ בְּרַגַע נִפְלַ בְּמַחְשַׁבְתִּי מַה לֹּמַר לוֹ, וְעַל-כֵּן אֶחְזֹר גַּם בְּשִׁבְלֶכֶן. שֶׁשֶּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה מִסְתַּיִמִים בְּשִׁנֵּי מְאָמְרִים נִפְלְאִים, שֶׁלְכַאוּרָה אֵין קֶשֶׁר בֵּינֵיהֶם, מְאָמַר אַחַד (עַקְצִין ג, יב): אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, עֲתִיד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צְדִיק וְצְדִיק שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֵלְפָתָא, לֹא מְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרַכָּה לְיִשְׂרָאֵל, אֲלֵא הַשְׁלוֹם. מַה הַקֶּשֶׁר בֵּין שְׁנֵי הַמְאָמְרִים? מַה הַעֲנִין שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְכָל צְדִיק שְׁנֵי עוֹלָמוֹת? אֲלֵא יְדוּעַ, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ בְּהַר סִינַי תְּרִי"ג מְצוּוֹת — שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְצוּוֹת דְּאוּרִיתָא, רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה

וְשִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, וְעוֹד שְׁבַע מִצְוֹת דְּרַבְּנָן, וְנַעֲשֶׂה תר"כ, כְּמִנְיַן
 כַּת"ר, אֲשֶׁר זֶה הַכַּת"ר שֵׁשׁ לְכָל יְהוּדֵי, לְכָל נִשְׁמָה וְנִשְׁמָה מִנְשָׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל. וּמֵאַחַר שֶׁלֹּא מְקַבְּלִים שְׂכָר בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל הַמִּצְוֹת, אֲלֹא
 רַק בְּעוֹלָם הַבָּא, לְכֵן בְּנֵי-אָדָם מִתְּרַשְׁלִים בְּעִשְׂיָתָן, כִּי חוֹשְׁבִים, עַד
 שְׂנַצֵּא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְרַק אַחֲר־כֵּן נִקְבַּל שְׂכָר, יֵשׁ לָנוּ זְמַן, אֲבָל זֹו
 שְׁטוֹת וְאוֹלָת, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִתִּי יִקְרָאוֹ אוֹתוֹ לְמַעַלָּה, וְאָדָם
 צָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹכֵן שֵׁיִקְרָאוֹ אוֹתוֹ בְּכָל רֵגַע, וְעַל-כֵּן יַעֲשֶׂה מִצְוֹת כָּל
 הַזְּמַן. אֲבָל אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'), שֵׁשׁ
 מִצְוֹת שֵׁיִכּוּלִים לְקַבֵּל שְׂכָר עַל הַמִּצְוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (אָבוֹת ד', ב):
 שְׂכָר מִצְוָה — מִצְוָה; אָדָם כָּל-כֵּף שֶׁמִּת בְּקִיּוּם הַמִּצְוֹת, עַד
 שֶׁהַשְּׂכָר שָׁלוֹ בְּעֵבוֹר מִצְוָה — שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת עוֹד מִצְוָה, הֵינּוּ שְׂכָר
 מִצְוָה — מִצְוָה, עוֹשִׂים גְּמִילוּת חֶסֶד עִם שְׂכֵנָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה
 כְּזוֹ, שֶׁמְבַקְּשִׁים מֵאִתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂנוֹזְכָה לַעֲשׂוֹת עוֹד חֶסֶד. וְזוֹ הַשְּׂמִיחָה
 הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁל הָאָדָם — שֵׁיִכּוּל לַעֲשׂוֹת עוֹד מִצְוָה. נִמְצָא, שֶׁחֲצִי
 שְׂכָר יְכוּלִים לְקַבֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם עַל הַמִּצְוֹת, אֲבָל הַחֲצִי הַשְּׂנִי
 שֵׁיִקְבְּלוּ, זֶה בְּעוֹלָם הַבָּא, וְעַל זֶה נֹאמֵר (יִשְׁעִיָּה סד, ג): "עֵינִי לֹא רָאִיתָ
 אֱלֹקִים יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה"; כִּי זֶה רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּירוֹ.
 חֲצִי מִשְׁש־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים זֶהוּ שְׁלֹש־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִי, שְׁזֶה מֵה שְׂאֲמַר
 הַתָּנָא: אָמַר ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױי, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַנְחִיל לְכָל
 צְדִיק וְצְדִיק שֵׁי עוֹלָמוֹת, שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא יִקְבְּלוּ אֶת הַחֲצִי הַשְּׂנִי,
 אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי זֹו זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד. אֲבָל אָדָם אֵין לוֹ סִבְלָנוֹת לְחַפּוֹת,
 עַד שֵׁיִצֵּא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְרוּצָה לְרִאוֹת כְּבֹר גְּלוּי שְׂכִינָה, לְזֹאת בָּא
 הַמֵּאֲמָר הַשְּׂנִי: אָמַר ר' שְׁמַעוֹן בֶּן חֶלְפָתָא, לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא כְּלִי מַחֲזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֹא הַשְּׁלוֹם; הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת
 שְׁלָם עִם עֲצָמוֹ, אָדָם צָרִיךְ לְחוּשׁ הַכִּי מֵאֲשֶׁר עִם עֲצָמוֹ, הַמִּצְוֹת
 שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה, זֶה הַשְּׂכָר שְׁלִי, וְעַלִי לְהִיּוֹת גָּאֵה בְּהֵן, וּכְשֶׁאָדָם שְׁלָם
 עִם עֲצָמוֹ, הוּא בְּשְׁלוֹם עִם כָּלָם. וְלָכֵן כְּשֶׁרוֹאִים מִשְׁהוּ מְמַרְמֵר,
 וַיֵּשׁ לוֹ תְּמִיד טְעָנוֹת עַל כָּלָם, עַל כָּל הַקְּהֵלָה וְכוּ', תִּדְעוּ, שֶׁהוּא
 אֲמָלָל, עוֹבֵר עָלָיו מְרִירוֹת, הוּא רוּצָה לְהִיּוֹת מְנַהֵג בְּקְהֵלָה וְכוּ',
 וּכְשֶׁאֵין הוֹלֵךְ לוֹ, אֲזִי שׁוֹפֵךְ בּוֹז עַל כָּל הַקְּהֵלָה, אִם רוֹאִים אִשָּׁה
 הַמְדַבֶּרֶת נֶגֶד הַקְּהֵלָה, יֵשׁ לְדַעַת, שְׁזֶה מַחֲמַת שֶׁהִיא מְדַכֶּאת בְּתוֹכָהּ,

על-כֵּן שׁוֹפֵכֵת עַל כָּלֵם אֶת מְרִירוּתָהּ. וְזֶהוּ שֶׁהִתְנַא אֹמֵר: קִדְּם צָרִיף אָדָם שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁלוֹם עִם עֲצָמוֹ, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לג), שְׁאָדָם צָרִיף לִהְיוֹת מְרַצָּה בְּעֲצָמוֹ, שְׁכָל מִצְוָה שְׁעוֹשָׂה עִם הַזּוּלָת, זֶה שׁוֹה בְּשָׂמִים, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר בְּעוֹלָם הַבָּא — שׁוֹ"י עוֹלָמוֹת.

לְזֹאת אֲבַקְשֶׁן מְאֹד, כָּל אִשָּׁה שֶׁהִיא מְמַרְמֶרֶת, תּוֹצִיא אֶת מְרִירוּתָהּ, וְכִיצַד? כְּתוּב (שְׁמוֹת טו, כג): "וַיָּבֹאוּ מִרְתָּהּ, וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּנָּה, כִּי מָרִים הֵם, עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרְה". מִפְּרָשִׁים הַמְּפָרְשִׁים, מֵהוּ כִּי מָרִים הֵם? אֲלֹא מִי שֶׁמְמַרְמֵר בְּעֲצָמוֹ, הוּא שׁוֹפֵף אֶת מְרִירוּתוֹ עַל הַזּוּלָת. אִם יֵשׁ אִשָּׁה שֶׁתָּמִיד מְדַבֶּרֶת רַע עַל הַזּוּלָת, יֵשׁ לְדַעַת, שְׁאִשָּׁה זֹו הִיא מְמַרְמֶרֶת, וְלָכֵן לֹא תּוֹצִיא מְרִירוּתָהּ עַל אֲחֵרִים. וְאֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵן, תּוֹצִיאָנָה מְרִירוּתָכֵן לֹא עַל זּוּלָתְכֵן, אֲלֹא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תַּרְגְּלָנָה עֲצָמְכֵן לְנִסְעַ לְקַבְּרֵי הַצְּדִיקִים וְתַבְקֶשְׁנָה מֵאֲתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שִׁיִּמְתִּיק מְרִירוּתְכֵן, וְכִיצַד זֹכִים לְזֶה? כְּתוּב (שְׁמוֹת טו, כה): "וַיִּצְעַק אֵל ה', וַיֹּרְהוּ עֵץ" וְגו'; מִשֶּׁה רַבְּנּוּ בָּא בְּטַעֲנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמַּיִם מָרִים, הִרְאָהוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֵץ, וְהַכְּנִיס לְמַיִם וְנִמְתְּקוּ. עֵץ דָּא צְדִיק — אֹמֵר הִזְהַר הַקְּדוֹשׁ (חֶלֶק א' כו), הִינּוּ אִם אַתֶּם רוֹצִים שִׁיְהִיָּה מֵתָךְ וְטוֹב בְּחַיִּים, צְרִיכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק, וְאִזּוֹ מְרַגְּשִׁים אֶת הַמִּתְיָקוֹת. וְכִשְׁחֻשִׁים מִתְיָקוֹת, אִזִּי עוֹשִׂים גַּם לְזוּלָת מֵתָךְ, כִּי מִי שֶׁמְמַרְמֵר, עוֹשֶׂה גַּם אֶת הַשְּׂנִי מְמַרְמֵר, וּמִי שֶׁמֵתָךְ, עוֹשֶׂה אֶת זּוּלָתוֹ מֵתָךְ.

לְזֹאת, אֲבַקְשֶׁן לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻכְמַיִם, תַּתְּאַחַדְנָה יַחַד, תַּפְסִקְנָה לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, רַכִּילוּת וְלִיֻּצְנוּת, כַּמְּאֵמֵר רַבְּנּוּ ז"ל מַעֲשֶׂה ג' בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, שֶׁהִיוּ צְדִיקִים מְשֻׁעָעִים, וּבְמָה הִתְבַּטְּא שְׁגֵעוֹנִים? שְׁכָל אֶחָד צָעַק, שְׁכָל הַצָּרוֹת בָּאוֹת רַק בְּעִבּוּרָף. עַל אָדָם לְדַעַת שְׁכָל הַצָּרוֹת בָּאוֹת מִמֶּנּוּ וְלֹא בְּגִלָּל הַזּוּלָת. כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּאַפֵּן הַזֶּה, הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּשׁוֹרָה. עַל-כֵּן אֲבַקְשֶׁן, הַפְּסִקְנָה לְרַכֵּל זֹו עַל זֹו! אֲנִי רוֹצֶה קַהֵּלָה מְאַחַדָת. מִשְׁבּוּעַ זֶה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתַּתְּאַחַדְנָה בְּצוֹתָא, וְתַבְּאָנָה לְלֵיל שְׁמִחָה, וְתַרְקְנָנָה וְתַהֲיִינָה שְׁמַחוֹת וְעֲלִיזוֹת,

וְאֵל תַּעֲרַבְנָה דְּבַר בְּזוּהַ, וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד שֶׁתַּצְלִיחַנָּה, וּבִפְרֹט שִׁיחֶיהָ בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחֹת.

וְאַבְקֵשׁ שֶׁכָּל אַחַת תִּשְׁתַּתֵּף בְּהוֹצָאוֹת, כַּמָּה שְׁקָלִים בְּלִבָּד, שְׂנוּכָל לְהַחֲזִיק אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, וּבִזְכוּת הָאֲחֵדוּת וְהָאֲהָבָה שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵינוּ, נִצְלִיחַ בְּקִהְלָתֵנוּ מְאֹד, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְלֹא יוֹעִיל ל'לְפִידִים' לְשֶׁרֶף אֶת כָּרֶם יִשְׂרָאֵל, אֲדַרְבָּה! יִתְקַיֵּם אֲצִלָּם מִה שֶׁהִיא אֲצִל שְׂמֵשׁוֹן, שֶׁלְקַח שְׁנֵי שׁוֹעֲלִים וְקָשַׁר וּנְבוֹתִיהֶם, וְהִכְנִיס בָּהֶם לְפִיד, וְכָל אֶחָד מִשֶּׁן לְצַד אַחַר, וְכֵן נִשְׂרְפוּ כָּל שְׂדוֹת הַפְּלִישְׁתִּים. כְּמוֹ-כֵן אֵלּוּ הַקּוֹרְאִים עֲצָמָם 'לְפִיד', לְבִסּוּף יִתְקַשְׂרוּ בֵּינֵיהֶם זֶה בְּזֶה וַיִּשְׂרְפוּ, וַיַּעֲזְבוּ אֶת כָּרֶם יִשְׂרָאֵל.

עַם יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם! עַם יִשְׂרָאֵל חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא יוּכְלוּ לְכַטֵּלֵם לְעוֹלָם, גַּר יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְבֶּה לְעַד! וְכָל מִה שְׂמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים עוֹכְרֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם נֶגֶד הַדַּת וּנְגִד הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', לֹא יוֹעִיל לָהֶם מְאוּמָה, כִּי רַק הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵם יִגְנוּ עָלֵינוּ. וְכִבֵּר קָמוּ עַל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִי שָׂקָם, וְלֹא יָכֹלוּ לָהֶם, כְּמוֹ-כֵן בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ, אֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְבַטְּלָנוּ.

לְזֹאת, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֶכֶן לְהַחֲזִיק עֲצָמְכֵן בְּיַחַד בְּאֲהָבָה גְּדוֹלָה, לְעוֹר זוֹ לְזוֹ, וּמִה שְׂמֵאָה נָשִׁים יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁה אַחַת אֵינָה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת. וְאַתֵּן לָכֵן מִסְפָּר דְּגִמְאוֹת, אִם תִּקְחָנָה לַעֲצָמְכֵן יוֹם אֶחָד בְּשָׁבוּעַ לְצִאת לְצִדְקָה, תַּעֲזֹרְנָה שְׂנוּכָל לְהִתְקַדֵּם בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחֹת, כִּי עוֹד מְעַט נִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֵף קִדְּם עָלֵינוּ לְסִים עִם הַחֲנִיָּה, שְׂנַקְבַל רִשְׁיוֹן לְקוּמָה הַשְּׁלִישִׁית, וְאַחֲרֵי-כֵן נִמְשִׁיךְ, אֲבָל לְזֶה צְרִיכִים סְכוּם עֵתָק, צְרִיכִים לְשַׁלֵּם לְמִזְגָּגִים, לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, לְבֵית-סֵפֶר, לְמַעוֹן, זֶה בְּשִׁבִיל יְלָדֵינוּ, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁכָּל תִּינוּקוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִכְנָסוּ לְמַעוֹן, אֲבָל צְרִיכִים מְקוֹם, הַמְּנַהֵלֵת תַּחֲנִיָּה, רוֹצֵה לְהִכְנִיס אֶת כָּלָם, אֲבָל אֵין דֵּי מְקוֹם, אֵף אִם הֵייתֵן מְצֻטְרָפוֹת מְאֹה מְשֻׁפְּחוֹת וּמְשֻׁפְּצוֹת אֶת הַחֲדָר הַבָּא, הִיָּה מְקוֹם בְּעֵבוֹר כָּלָם, וּבְיַחַד זֶה יִהְיֶה סְכוּם פְּעוּט יַחֲסִית.

וְכֵן כְּאִמּוֹר לְעֵיל, הַמְּקוֹם בּוֹ אֲתֵן יוֹשְׁבוֹת חֵם מְאֹד, אֵף אִם כָּל

אָשֶׁר כּוּ תתְּקִי בְּנַחֵל קִלְהָ

אֲשֶׁה תִּתְּרֵם מְאֵה שְׁקָלִים בְּלֶבֶד, תוֹךְ שְׁבוּעִים יִהְיֶה לָכֵן מִזְגָּן, וְתִשְׁכְּנֶה בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲיִן. וּמֵה שְׁמֵאָה יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת אַחַת אֵין בִּיכְלֻתָּהּ, לָכֵן תִּתְּאֲחַדְנָה יַחַד, תִּתְּאֲזַרְנָה בְּמִדַּת הָאֲהָבָה, תִּפְסַקְנָה לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת זֶה עַל זֶה. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סג), שֵׁישׁ נֶחֱשׁ שְׂרוּצָה רַק לְאָכַל אוֹתָנוּ, שְׂוָה הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּזֵהר, שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם רוֹכֵב עַל נֶחֱשׁ זֹחֵל, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, בְּזֵה שְׁמַדְבָּרִים לְשׁוֹן־הָרַע, נוֹתְנִים לְנֶחֱשׁ כְּנַפִּים, שְׂיוּכַל לְעוֹף, וְהַהֲפָרֵשׁ בֵּין זְחִילָה לְמַעוֹפָה הוּא גְדוֹל, בְּזֵה שְׁמַדְבָּרִים לְשׁוֹן־הָרַע, נוֹתְנִים כַּח לְסֵמ"ךְ־מ"ם שְׂיוּכַל לְעוֹף לַעֲשׂוֹת רַע. לְזֹאת אֲבַקְשֶׁן, הַפְּסַקְנָה לְדַבֵּר זֶה עַל זֶה, וְלִכְנֶה בְּמִדַּת חֶסֶד וּרְחֻמִּים, וּבְזָכוֹת זֶה שֶׁתַּעֲזֹרְנָה זֶה לְזֶה, תִּרְאִינָה אֵיזָה שְׁפַע הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לְכַלֵּן.

הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שֶׁתִּתְּבַרְכְּנָה עִם יְלָדִים טוֹבִים, בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקְנִיּוֹת, שְׂיִלְכוּ בְּדֶרֶךְ צְנִיעוּת, שֶׁהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָכֵן בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, שֶׁתִּיכְלְנָה לְגַדְלֵם בְּנֶקֶל, וְתִרְוִינָה רַב נַחַת מֵהֵם, וְתִרְאִינָה בָּנִים לְיַלְדֵיכֶן דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ כְּבָר קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

הַמְּאַחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתְּקִי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינֵן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ עִם הַדִּין וְחֶשְׁבוֹן.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שֶׁתַּעֲשִׂי עִכְשָׁו שְׂרִשְׁרֵת שֶׁל טֵלְפוֹנִים, שְׂאֲשֶׁה תִּתְּקַשֵּׁר אֵל רְעוּתָהּ, שֶׁיִּשְׁתַּדְּלוּ מָאד מָאד לְבוֹא הַלִּילָה בְּשַׁעַת תַּשַּׁע

אָל הַשְּׁעוֹר, כִּי יֵשׁ לִי לְדַבֵּר הַרְבֵּה דְבָרִים נְחוּצִים, וּבִפְרֹט בְּעִנְיַן הַבְּנוֹת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעְעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁלֹא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָל הַיְגִיעָה וְהִטְרָחָה שְׁאֵנְחָנוּ מִתִּיגָעִים וְטוֹרְחִים, יַעֲזוּר לָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כִּי מֵה שְׁמַחְדִּירִים אֲמוּנָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה מֵה שְׁנֹשְׂאָר מִהָאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּעַבְדוּתָהּ הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקיא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא הַיְתַשְׁנִי"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! כָּל מֵה שְׁרַק קָשׁוּר אֵלַי, יֵשׁ בְּזֶה מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת כְּחוֹמַת בְּרוּזַל, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, כִּי עַל כָּל פְּרֹט וּפְרֹט שְׁרַק שִׁיךְ לְ"הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", עוֹמֵד הַסֵּמ"ך-דְּמ"ם בְּעֲצָמוֹ לְמַנֵּעַ וּלְעַפֵּב, וְעַל-פֶּן לֹא בְּחִנָּם שָׁהֵם דָּחוּ אוֹתָנוּ לְעוֹד שְׁבוּעַ, מֵה לְעֲשׂוֹת? נִקְלַעְתִּי בְּחוּב חֲדָשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצִּילֵנִי מִזֶּה, אֲבָל בְּאַמַּת, אִם רוֹאִים אֶת הַמַּצָּב שֶׁל הַיֶּלֶד, וְאִיךְ שֶׁהָאִשָּׁה סוֹבֵלַת מִהַיֶּלֶד — זֶה אִים וְנוֹרָא, וְלִכֵּן לְכָל הַפְּחוֹת אֲנִינָנוּ נִתְרַם לְהוֹרִיד אֶת הַמַּצָּב הַכֶּסֶפִי.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעְעוּלָם, כִּי אֲנִי מְאֵמֵן בְּאַמוּנָה אֲמִתִּית, שְׁעוֹד תִּרְאֶה

נסים וּנפְלֹאוֹת, שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְךָ דִּירַת פֶּאֶר, בְּזָכוֹת זֶה שְׁאַתָּה מְתַיַּגֵּעַ בְּעִבּוּרֶי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקײב.

בְּצִוַּת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַסִּיּוֹם שֶׁל הַשָּׂשׂוּה סִדְרֵי מְשֻׁנָּה, שְׁנוּהִיגִים לַעֲשׂוֹת סִיּוֹם בְּעַת הַשְּׁלִשִׁים, אֲמַרְתִּי לְרוּיַן שׁוּרוֹתִים אֵלּוּ לְפָנֶיךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ מַה לְהַגִּיד אִם תִּרְצֶה.

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױי, עֲתִיד הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת, וְתַכְף-וּמְיָד אַחֲרֶיךָ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֶלְפָתָא: לֹא מֵצֵא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם (עַקְצִין ג. יב), מַה הַקָּשֶׁר בֵּינֵיהֶם? אֲלֵא יֵשׁ תְּרִי"ג מְצוּוֹת, וְעַם הַשֶּׁבַע מְצוּוֹת דְּרַבְּבָנָן, הֲרֵי הֵם כְּתוּר, שְׁזֵה הַכְּתוּר שֵׁשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהִנֵּה לְחֻצֵי הַשָּׂכָר שְׂאֲדָם מְקַבֵּל עַל קִיּוֹם הַמְצוּוֹת, הוּא עוֹד יְכוֹל לְזַכּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲבָל הַחֻצֵי הַשְּׁנִי — זֶה נִשְׂאָר לַעֲתִיד לְבוֹא, שְׁזֵה 'עֲתִיד הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת' דִּיקָא, שֶׁהוּא חֻצֵי הַכְּתוּר, הִינּוּ חֻצֵי שָׂכָר מְקַבְּלִים עוֹד בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲבָל הַחֻצֵי הַשְּׁנִי, שֶׁהוּא כְּלוּ רִוְחָנִי, זֶה יִקְבְּלוּ רַק בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל אָדָם צְרִיף לְקַשֵּׁר אֶת הַחֻצֵי שְׁמִקְבָּל כְּבָר שָׂכָר עִם הַחֻצֵי שְׁיִקְבָּל שָׂכָר בְּעַת עֲלִית נִשְׁמָתוֹ, וְצְרִיכִים לְרְאוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה פְרוּוד בֵּין הַשָּׂכָר שְׁמִקְבָּל עַכְשָׁו, לְבֵין הַשָּׂכָר שְׁיִקְבָּל אַחֲרֶיךָ, לְזֹאת תַּכְף-וּמְיָד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֶלְפָתָא: לֹא מֵצֵא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׂצְרִיכִים לְרְאוֹת שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַחֻצֵי שֶׁל עַכְשָׁו

לבין החצי שלעתיד לבוא, ובאמת מה הוא החצי שְכַר שְמַקְבָּלִים בְּזֶה הָעוֹלָם? אֵלָּא מוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ה') עַל־פִּי מַאֲמָרָם ו"ל (אבות ד, ב): 'שְכַר מְצוּהָ מְצוּהָ', שְׁזָה הַשְּׂכָר שְאָדָם זוֹכֵה בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת כָּל־כֶּף שְׂמִיחָ, שֶׁהוּא שְׂמִיחָ עִם קִיּוּם הַמְצוּוֹת, וְזֶה 'שְכַר מְצוּהָ מְצוּהָ', שֶׁהַשְּׂכָר שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא כָּל־כֶּף שְׂמִיחָ בַּעֲשֵׂית הַמְצוּוֹת, שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת עוֹד מְצוּהָ, וְזֶה הַשְּׂכָר שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁהוּא כָּל־כֶּף שְׂמִיחָ עִם כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ, שְׁזָה בַּעֲצָמוֹ הַשְּׂכָר, אֲבָל אֶת הַחֲצִי הַשְּׁנִי שֶׁיִּקְבְּלוּ לְעֵתִיד לְבוֹא, עַל זֶה אֵין לְתַאֲרֵי וְאֵין לְשַׁעֲרֵי כָּלָּל, כִּי עַל כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ שְמַקְיָמִים בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַשָּׁל: מְצוֹת צִיצִית, אָדָם מְקַיֵּם עֲכָשׁוּ, וְהוּא כָּל־כֶּף שְׂמִיחָ, שְׂזוֹכֵה לְקַיֵּם מְצוֹת צִיצִית, אוּ מְקַיֵּם וְשְׂמִיחָ עִם מְצוֹת תְּפִלִּין, וְשְׂמִיחָ עִם מְצוֹת מְזוּזָה וְכַדוּמָה, וְהַשְּׂמִיחָ שֶׁלּוֹ כָּל־כֶּף גְּדוּלָה, שֶׁ'שְכַר מְצוּהָ מְצוּהָ', שְׂרוּצָה שְׁבַשְׂכַר הַמְצוּהָ הַזֹּאת שֶׁיַּעֲשֶׂה עוֹד מְצוּהָ, זֶה הַשְּׂכָר שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, אֵינוֹ מְגִיעַ לַחֲצִי הַשְּׁנִי מֵהַ שְׂגוּזוֹ וְטָמוֹן לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן אָסוּר לְהַפְרִיד בֵּין הַחֲצִי שְמַקְבָּלִים בְּזֶה הָעוֹלָם, לְבֵין הַחֲצִי שְמַחֲכָה עֲלָיו לְעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה הַקָּשֶׁר בֵּין שְׁנֵי הַמַּאֲמָרִים, אֲשֶׁר לְכַאוֹרָה אֵין שׁוּם קָשֶׁר לְזֶה: עֵתִיד הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹש־מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת, שְׁזֶה חֲצִי כֶּתֶר כְּנֹזֶכֶר לְעֵיל, וְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן חֵלְפָתָא: לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּלִי מַחֲזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֵלָּא הַשְּׁלוֹם, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם עַצְמוֹ, שְׁעַם כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ שְׂעוּשָׁה, שֶׁיִּדַע שֶׁהַחֲצִי הַשְּׁנִי יִקְבַּל לְעֵתִיד לְבוֹא, וְאִקְוֶה שְׂתַּבִּין.

הַעֲקָר מֵהַ שְׂאֵתָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשָׂבִיל הָאָמָא — רַק לְהַדְפִּיס עוֹד וְעוֹד, כִּי הַזְּכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּיּוֹת, לְזַכּוֹת אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּחְזְרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם לְהַדְפִּיס לְזַכּוֹת וּלְעֵלוֹי נַשְׂמַת אַמְרָ, עֲלֵיהֶ הַשְּׁלוֹם.

אוֹדוֹת הַשְּׁעוֹר שְׂאָמְסֵר לְנָשִׁים, אֲנַחְנוּ נִקְלִיט אֶת זֶה, וְאַחֲר־כֶּף נִשְׁלַח לָךְ אֶת זֶה בְּדָאָר אֶלְקָטְרוֹנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי
וּחְבִיבֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל
לשבר אותך, אִתָּה צְרִיף לְרֵאוֹת רַק מֵה שְׁטוּב לִילְדִים, לֹא מֵה
שֶׁהַהוֹרִים רוֹצִים, אֲנִי מְסֻרְתִי אֶת הַפֶּתַח בְּיָדֶיךָ, וְלִכֵּן אִתָּה צְרִיף
לְדַאֵג, שְׂיִהְיֶה לִילְדִים הַכִּי טוֹב, וְאֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם
שְׂרוּצָה לְהִתְעַרֵּב לָךְ בַּחֲנוּפָה, כִּי הַהוֹרִים מְסַכְּנִים, גַּם אוֹתָם צְרִיף
עֲדִין לְחַנּוּף, וְאִיךָ הֵם רוֹצִים לְחַנּוּף אוֹתָךְ אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הַיְלָדִים.
וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שְׁלֹא תִתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם.

הַעֲקָר לְהַחֲדִיר בְּיְלָדִים אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה, כִּי תִכְּף־וּמִיד כְּשֶׁנִּכְנַס
בְּיְלָדִים אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה, חֲמִידוֹ דְאוֹרִיתָא, הֵם רוֹצִים בְּעַצְמָם לְלַמֵּד,
וְכֹל זְמַן שְׂאִין בְּיְלָדִים רְצוֹן לְלַמֵּד, אִיךָ יְכוּלִים לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם,
וְלִכֵּן הַעֲקָר שְׂאִתָּה צְרִיף לְהַחֲדִיר בְּיְלָדִים — זֶה אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה,
שְׂיִאֲהָבוּ לְלַמֵּד, וּבִרְגַע שְׂיִאֲהָבוּ לְלַמֵּד, הֵם לֹא יַעֲזְבוּ אֶת הַתּוֹרָה
בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְגִישׁ שְׂהִילְדִים שְׂהֵם בְּנֵי בֵּר־מִצְוָה, שְׂיִלְכוּ
בְּתַפְלָה עִם מְעִיל עֲלִיּוֹן וְכוּכְע עֲלִיּוֹן, כִּי זֶה יְבִיא לְבַחֹר יְרֵאת שְׂמִים
שְׂלֵמָה.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ, וְאִתָּה עַל־פִּי שְׂעוּבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׂעוּבֵר, תִּתְּנֶה חֲזֵק מְאֹד
בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקיד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךְ, כִּי רַבְנוּ
ז"ל הִקְפִיד עַל זֶה מָאד מָאד, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימנים רסג, רסד),
שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשֹׁבֵר אֶת בְּתִי
יִשְׂרָאֵל, כִּי רוֹצֵה לְהַכְשִׁיל אוֹתָם בַּעֲבֻרוֹת, וְלִכְּן אֵתָהּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְשׁוֹם דְּבַר
שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת בֵּינֵיכֶם פְּרוּדִים, וְעַל זֶה יֵשׁ קִפְדָּה מָאד
מָאד בְּשָׂמִים. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט:): אוֹקִירוּ
לְנִשְׂיָכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיָּקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי
שֶׁתַּתְּעַשְׂרוּן], וּבְזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַצְּלַחַת הַשְּׁלוֹם-בֵּית. וְלִכְּן רָאֵה לְכַבֵּד
וּלְיָקָר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ בְּיוֹתֵר.

גַּא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמַת אֵין לְאָדָם אֵיךְ אֶחָד שְׁמַכִּין אוֹתוֹ כְּמוֹ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּעֲצָמוֹ, וְאֵתָהּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמְךָ טְבַע שְׁנֵי
לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמָה שְׂרַק לוֹחֵץ לָךְ תִּסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ,
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם
תִּצָּא לְטִיֵּל בֵּין הַהָרִים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רָאֵה לְקַבֵּעַ לָךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, עַל-כָּל-
פְּנִים לְלַמֵּד פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת בְּכֹל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וּמַעֲלַת לְמוּד
הַמְּשֻׁנָּה, שְׂמֻכְךָ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, כִּי מ'שְׁנֵי' אוֹתִיּוֹת ג'ש'מ'ה', וְאִם
תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם לְלַמֵּד פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת, תִּרְגִּישׁ טַעַם
אֲחֵר בְּחַיִּים.

וְכֵן תִּלְמַד הַלְכָה בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי יָכוֹל לַעֲבֹר יוֹם אַחֵר יוֹם, שְׁאַתָּה לֹא פּוֹתַח שְׁלַחַן עָרוּף, וּמִמִּילָא אַתָּה נִשְׁאַר בַּחוּץ, וְלָכֵן רָאה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ לְלַמַּד שְׁעוֹר בְּשִׁלְחַן עָרוּף, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּקַּח חֶבֶר לְזֶה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי עַל-כָּל-פְּנִים שׁוֹרוֹתִים, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי תִלְמִידֵי ...
נְרוּ וְאִיר וְיִזְרַח.

אִף שְׁפַתְכֵתִי לְךָ לִפְנֵי חַג הַשְּׁבִיעוֹת, עִם כָּל זֹאת אִמְרָתִי לְרוּץ לִפְנֵיךָ בְּכַתוּבִים שְׁנַיִם, כְּדִי לְחַזְקֶךָ וּלְעוֹדֵד אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזִיק מְעַמָּד, וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמָּד וְאִינוּ נִשְׁבָּר. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה, שְׁאַתָּה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וּלְשְׂמִיחָה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה, שְׁצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת שְׂמִחַת. אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁהוּא תַמִּיד שְׂמִחַת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקַּח אֶת עֶצְמָךְ בְּיַדֶּיךָ, שְׁאֵז הַכַּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה. וְלָכֵן רָאה לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, תַּצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

גַּא וְנָא רָאה לְזַכֵּר, אֲשֶׁר הַיּוֹם הַזֶּה כָּבֵד לֹא יִהְיֶה לְךָ, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת הַיָּמִים, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. כִּי בְּאִמַּת כָּל מָה שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל בַּחַיִּים, הוּא מִפְּנֵי שְׁאִינוּ יוֹדֵעַ אֶת יְקֶרֶת הַיָּמִים, וְאֵל מָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי אִם הָאָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת

כָּל יוֹם וַיּוֹם, אֶז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הָיוּ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי, וְלֹא הָיָה מְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלוֹ בְּהֶבֶל וָרִיק.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּחֲזִיק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַחַד עִם הַחֲבָרִים שְׁלָמְדוֹ פֹּה, כִּי אָנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה "הַתְּאַחְדוֹת הָאֲבָרְכִים" רְצִינִי, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד בְּכָל מְחִיר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר גִּשָׁא, ח' סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. הַעֲקָר רְאֵה שֶׁהֵלֵב שְׁלֹךְ יִבְעַר תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁעַקֵּר גְּבוּרַת הָאָדָם הִיא בְּלֹב, אִם הָאָדָם בּוֹעֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם לֹא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּכְנִיס חַמִּימוֹת בְּתוֹךְ הַבְּחוּרִים, וְאִם יֵשׁ לְךָ אִיזוֹ בְּעִיָּה, תִּכְרַף וּמִיָּד תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹכֵל לְהַקִּים יְשִׁיבָה רְצִינִית, וְשִׁילְמְדוֹ בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וַיִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, וּבְקוֹל וּבְחִיּוֹת.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְכֵן תַּחֲדִיר בְּבַחוּרִים, שֶׁהַעֲקָר שְׁצָרִיכִים לְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ הַתְּכִלִּית בְּכָל הַחַיִּים, לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, וְאֶז יִצְלִיחוּ בְּחַיִּים.

אֲשֶׁר כּוּ תתקין בְּנַחֵל קמג

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהמקום הזה יתהפך למקום תורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּ תתקין.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מה ששלחת, רק חסר לי צמוד ב' של השמות של האנשים שרשמו את עצמם, הינו ממספר עשרים עד ארבעים ושתיים.

אני מאד מקנה שחלקת את המכתבים ליצדס, ואם עדין לא עשית את זה, ראה לחלק תכף-ומיד, כי פשוט אני יודע שחמיד, גרו יאיר, מאד עסוק.

העקר ראה לשמח על בנעם חלקך, ואתה צריך להיות הכי מאשר, שהקדוש-ברוך-הוא זכה אותך לאשת חיל.

רק תשמר על הזמן היקר שלך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר בשורות טובות אצלך בקרוב מאד.

חוק ואמץ בתורה ובתפלה, כי מה נשאר מהאדם? רק מה שזוכה ללמד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתקיה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות מה ששאלת האם ללמד וכו', אני לא מתערב בדברים כאלו, העקר מה שהולך לי בחיים, שיהיה שלום ואהבה בין אנשי שלומינו, וברגע שיהיה שלום ואהבה, הכל יסתדר על הצד הכי טוב, כי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא פלי מחזיק ברכה אלא השלום, וזו כל מגמתי — שיהיה רק שלום בין אנשי שלומנו ביבנאל.

ראי להתחזק לחנך את הבנות ליראת שמים שלמה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לשמע אצלכם בשורות משמחות בזכות הרבים שאתם מלמדת את הבנות אמונה בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתקיט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, אשר בו אתה שופך את פל לבך.

מה אמר לך! עכשו אתה מתחיל לראות מה שאני צועק זה שנים, שצריכים מאד מאד לשמר על מה שאוכלים, כי בנגל יכולים להפשל באכילת גבלות וטרפות, רחמנא לישזבן, אשר דבר זה מטמטם את הגוף והנפש, רחמנא לצלן, מה שקורה היום, אפלו אצל הכי כשרים, יש שוחטים קלים וריקים ונבזים נואפים פכלבים,

וְהַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע אָמַר, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּיוֹתֵר הַתְּלַבֵּשׁ
בְּשׁוֹחֲטִים, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, שֶׁעַל-יָדֵי שֵׁיכָשִׁיל אֶת גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּטִרְפוֹת, כְּכֹר יִהְיֶה קָשָׁה מְאֹד לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֶת הָאֱמוּנָה, וּכְכֹל
שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים לְתַקֵּן אֵיזָה תִּקּוּן שָׂרָק יְכוּלִים לְתַקֵּן, כְּכֹר בָּא
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וּמְקַלְקֵל, וְלָכֵן אֲשַׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְשָׁמֵר אֶת מַה שֶּׁהוּא
אוֹכֵל.

מָה אָמַר לָךְ! אַתָּה צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְהַחֲלִיט בְּעֶצְמְךָ מָה אַתָּה
רוֹצֶה, כִּי בְּאֵמַת אִם, חֵס וְשָׁלוֹם, אַתָּה נוֹפֵל בְּפַח שֶׁל חוֹבוֹת, מַה
הוֹעִילוּ חֲכָמִים בְּתַקְנָתָם?! אֲנִי מֵצִדֵי בְּטוֹחַ, שֶׁבְּרָגַע שִׁיתְחִילוּ לְכַנּוֹת
דִּירוֹת, תִּהְיֶה פֹה מִהַפְּכָה, תִּכְנַסְנָה פֹה מֵאוֹת וְאֵלֶּפֶי מִשְׁפָּחוֹת, וְזֶה
לֹא חָלוֹם, כִּי פֹה תִהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב" עַל אִפְסֵי וְחֲמַתָּם שֶׁל כָּל
שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדֵינוּ, צָרִיכִים רַק סְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה, הַשְּׂאֵלָה — אִם
אַתָּה יְכוּל לְחַכּוֹת? אֵךְ אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהַכְנִס בְּפַח
שֶׁל חוֹבוֹת.

וְזֶה שְׁפַתְבָּתָּ, שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְהַשְׁקִיעַ וּלְהַשְׁקִיעַ וְכוּ', וְהַצַּד הַשְּׂנִי
עֲדִין אֵינוֹ רוֹצֶה לְהַכְנִיס כָּלוֹם רַק לְקַחַת וְכוּ', עַל זֶה יֵשׁ לִי שְׂאֵלָה
גְּדוֹלָה!

בְּעֵנִין שְׁפַל-כַּף דְּקוֹדֶקְתִּי שִׁיְהִי מִשְׁגִּיחַ, כִּי כָּל מַה שְׁפַתְבָּתָּ
בְּעֵנִין הַנְּקִיזוֹן וְכוּ', שְׁבוּדָאֵי גַם הַכְּשָׁרוֹת הֵיטָה סֶפֶק וְכוּ', בְּשִׁבִיל זֶה
הַסִּפְמָתִי שִׁיכְנִס גּוֹף שְׁלִישִׁי, שֶׁהוּא עוֹמֵד מִן הַצַּד, וְכֵךְ יִהְיֶה בְּבַחֲנֵינֵי
מִירְתָת וְכוּ', וְדָבָר זֶה יֵשׁ לְכָל הַקְּהָלוֹת, הֵינּוּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַצַּד, וְזֶה
מִכְרַח, כִּי אַחֲרַת כָּל אֶחָד נוֹגַע בְּדָבָר, כִּי יֵשׁ שְׁנֵי פְתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים
זֶה אֶת זֶה, עַד שֶׁיָּבֹא הַפְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בִּינֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ',
וּבַפֶּרֶט בְּעֵנִינִי כְּשָׁרוֹת מוֹצָאִים לְעֶצְמָם קוּלוֹת.

בְּוֹדָאֵי כָּל מִי שֶׁשׂוֹאֵל יוֹתֵר שְׂאֵלוֹת — הוּא מְשַׁבַּח, כִּי פֹה
עוֹסְקִים בְּעֵנִינִי גְּבֻלוֹת וּטְרַפּוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, וּבְוֹדָאֵי צָרִיכִים לְשָׁמֵר.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁבִכְבֹּד רֹאשׁ גְּדוּן, וְנִרְאֶה
מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, אֲשֶׁר בּוֹ אַתֶּם מְתַלּוֹנְנִים לְמַה
מְרַחֲקִים אֶתְכֶם וְכוּ' וְכוּ'. בְּאַמַּת תְּאַמִּינוּ לִי, לֹא מְרַחֲקִים אֶתְכֶם,
נְסִינוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְמוּדָד עִם הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, אֲבָל
זֶה לֹא הֵלֵךְ, הַיְלָדִים נִמְשָׁכִים אַחֵר הַחֲלוּנִים, וְאַחֲר־כֵּן הֵם בְּאִים
אֵלֵינוּ, הֵינוּ אֵל יְלָדֵינוּ, וְהַיְלָדִים מְקַבְּלִים הַשְּׁפָעָה מֵהֶם, וְלִכֵּן אָנִי
לֹא יְכוּל בְּשׂוֹם פָּנִים וְאִפֵּן שְׂיִמְשֶׁךְ כֵּן יוֹתֵר, וּבִפְרָט שֶׁעֲכָשׁוּ הַיְלָדִים
שְׁלָכֶם לֹא לּוֹמְדִים בְּמוֹסְדוֹתֵינוּ, וּמִתְנַהֲגִים הַפֶּךְ מְרֻצוֹנִי, כִּי אָנִי לֹא
רוֹצֶה שְׂיִלְדִים יִלְכוּ עִם אוֹפְנִים, כִּי זֶה סַפְנַת נִפְשׁוֹת, כִּי יֵשׁ עֲלֵיוֹת
וְיִרִידוֹת מְאֹד מְסַפְנוֹת, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, לְפָנֵי כַּמָּה
שָׁנִים יֵלֵד גְּהֵרַג, לֹא עֲלֵינוּ, בְּצַמַּת לְמַטָּה, עַל-יְדֵי מִשְׁאִית, הוּא יֵרֵד
בְּמַהִירוֹת עִם הָאוֹפְנִים, וְהַמִּשְׁאִית דְּרָסָה אוֹתוֹ, וּמֵאֵז רְאִיתִי שְׁזָה
עֲגִין שֶׁל פְּקוּחַ גֶּפֶשׁ, וְאִסְרָתִי עַל כָּל הַיְלָדִים לְרַכֵּב עַל אוֹפְנִים, וְאָנִי
רוֹאֶה שְׂהַיְלָדִים שְׁלָכֶם אֵינִם מְצִיִּתִים, וְהֵם רַק מִתְגָּרִים בַּיְלָדִים
שְׁלֵנוּ, לִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם חֵד מִשְׁמַעִית, הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׂתַבִּינוּ אֶת
הַרְמֵז, כְּדֹאֵי לָכֶם לַעֲבֹר לְמוֹשֵׁב "לְפִידוֹת", וְשֵׁם תִּהְיֶה חֲזוֹן, וּבְעַל
דְּרָשׁוֹן, וְתוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ עַל בְּנֵי-אָדָם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְאֶת הַיְלָדִים
תִּכְנִיסוּ לְמוֹסְדוֹת בְּ"מַעְלוֹת", שְׁשֵׁם יֵשׁ מוֹסְדוֹת טוֹבִים, וְכֵן כָּלֵם
יְהִיוּ מְרֻצִים, וְאָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְטוֹבְתְכֶם וּלְטוֹבַת
הַיְלָדִים, שְׂתַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, כִּי אִם נִצְטָרֶךְ לְנִקֵּט בְּדֶרֶךְ יָד קָשָׁה,
לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת, סֵתֵם נִגְרָם בּוֹשׁוֹת וְאֵי נְעִימוֹת וְחֲלוּל
הַשֵּׁם, וְלִזְאוֹת אָנִי מְאֹד מְאֹד מְצִיעַ לָכֶם לַעֲבֹר לְמוֹשֵׁב "לְפִידוֹת",

אָשֶׁר כּוּ תתקבא — כּוּ תתקבב בּנחל קמז

שָׁשֶׁם תצליחו מאד מאד, ואני מבטיח לכם שתצליחו, ולקרב יהודי אחד, כבר כדאי כל היגיעה והטרחה, ואני אעזור לכם במה שאתם צריכים, ואת הילדים תכניסו למוסדות ב"מעלות".

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהדברים האלו יפנסו בתוך לבכם, ולא נצטרך לבוא לאי נעימות, להגיד לכם שלא תפנסו יותר לבית-הכנסת.

הפּוֹתב בצער רב, ומצפה שתקיימו את דברי...

כּוּ תתקבא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך. הנה אני מברך אותך ביום ההלדת שלך, שהקדוש-ברוך-הוא ישפיע לך זרע של קיימא, ותהיי הכי מאשרת בחיים, ובעלך ילמד תורה ויתעלה ביראת שמים, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות תמיד.

העקר תחזיקי את עצמך ביחד עם נשות אנשי שלומנו, ותחזקי ותעודדי אותן, ועל-ידי-זה תצליחי מאד בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּ תתקבב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל אהובי תלמידי ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וממש שמחתי לשמע הטוב ממך. לדעתי, לא כדאי לך לעזוב את הענין של "קרן הפצה", כי אנחנו צריכים אחד מאד דחוף, וזו מצוה גדולה מאד של זכות הרבים לדורי דורות, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה תהיה לך פרנסה בשפע.

העקר תשתדל מאד לדון את כלם לכף זכות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה לך הצלחה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

העקר הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, וכל מה שאתה צריך בין בגשמיות ובין ברוחניות תבקש רק ממנו יתברך, ועל-ידי-זה תראה נסים גלויים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתקבג

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל שמחתי, לשמע שאת עוסקת בהעברת שעורים בנושא "אמונת חכמים", שזה דבר גדול, כי אם יש "אמונת חכמים" יש הכל, ואם אין "אמונת חכמים" אין כלום.

אל תפנסי בשום ופוחים עם אף אחד, שזו ההצלחה הכי גדולה, אם לא נכנסים בופוחים, רק אומרים מה שיש להגיד וזהו זה.

בענין המזגן שאת אוספת מכל אשה מאה שקל, טוב מאד שתמסרי את הכסף ל... גרו יאיר, כי הוא יקנה משהו רציני וגדול, והנשים צריכות את זה לכל ימי הקיץ, שהשעורים יהיו בעזרת

אָשֶׁר כּוּז תַּתְקַכּוּד — כּוּז תַּתְקַכּוּה בְּנַחַל קַמַט

נָשִׁים, וְהַחֵם מַחְנִיק מְאֹד, וְלִכְנָן רְצִיתִי, שְׂאֵם קוֹנִים כְּבֹר, שְׂיִקְנֶה מְשֵׁהוּ טוֹב, וְלֹא יָד שְׁנִיָּה, וְזֶה יְכוּל רַק ... וְלִכְנָן רְצִיתִי שְׂפָל הַכֶּסֶף יַעֲבֹר דְרָכּוֹ, וְכֹף יִהְיֶה לָנוּ מִזְגָן טוֹב בְּעֶזְרַת נָשִׁים.

הַעֲקָר רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְיִתְחַזְּקִי אֶת נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תַּתְקַכּוּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר גִּשְׂא, י" סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲקַר הַתְּקוּן לְדָבָר כְּזֶה וְכֹו' וְכֹו', הוּא לַעֲשׂוֹת לְמַעַן צְרָכֵי הַרְבִּים, וְעַל-כֵּן אִם אֶחָד עָשָׂה מְשֵׁהוּ וְכֹו' וְכֹו', וְרוֹצֵה לְתַקֵּן, שְׂיִכְנֹס בְּעַסֵּק צְרָכֵי הַרְבִּים, וּבְזִכּוֹת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ; כִּי בְּאִמַּת זֶה בְּכָלֵל גּוֹל, וְאִינוּ יוֹדֵעַ לְמִי גּוֹל, יַעֲשֶׂה כְּזֶה צְרָכֵי רְבִים, וְאִילוּ צְרָכֵי רְבִים יֵשׁ יוֹתֵר מִבֵּית-הַכֶּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְאוּלַם-שְׁמַחוֹת, שְׂזֶה מִיַּעֲד לְרְבִים; יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַח לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תַּתְקַכּוּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר גִּשְׂא, י" סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּרוֹ יֵאִיר.

הִגֵּה שְׁמוּעָה שְׂמַעְתִּי, שְׂאִתָּה מִתְפָּאָר כְּאִלוּ זוֹרְמִים פֹּה כְּסָפִים,

וְכָל עֲשִׂיר נֹתֵן אֶלֶף דּוֹלָר ... וְכֵן אֶחָד נָתַן עֲשָׂרֵת אֲלָפִים דּוֹלָר ...
 וְכֻלָּם כְּבָר חוֹשְׁבִים, שְׁגוֹרְפִים פֹּה כֶּסֶף סְבִיבָתְךָ, בְּשַׁעַה שְׂבָנִי וּבִתִּי
 מִמָּשׁ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּעִבּוּר בְּנֶךְ, אֶתְמוּל רַק הַחֲזוֹרָתִי
 שְׁלֹשֶׁה-עָשָׂר אֶלֶף דּוֹלָר עַל הַלְוָאָה שְׁלַקְחָתִי עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף
 דּוֹלָר, וְעַדִּין נִשְׁאָר חוֹב שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלֶף דּוֹלָר, מִמָּשׁ גַּם שְׁעָלָה
 הַנְּתוּחַ רַק שְׁבַע-עָשָׂר אֶלֶף דּוֹלָר, הֵן אִמַּת אֶחָד הַבְּטִיחַ חֲמִשָּׁת
 אֲלָפִים דּוֹלָר וְאֶחָד הַבְּטִיחַ אֶלֶף דּוֹלָר, אֲבָל זֶה רַק הַבְּטָחוֹת, בֵּין כֶּף
 אֲנִי עָרַב עַל הַכֶּסֶף, וְאִם לֹא יִהְיֶה, אֲנִי אֶצְטָרֵף לְשֵׁלֵם אֶת זֶה מִכִּיסִּי,
 וְאִתָּה יוֹשֵׁב בְּבֵית וְאוֹכֵל גִּחְוֹנוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְאֶשְׁתָּף מִסְכָּנָה סוֹבְלַת
 סָבֵל נוֹרָא מְאֹד, הַיּוֹם בְּבִקְרָה נִסְעָה לְבוֹסְטוֹן, וְלִבְסוֹף לֹא הִצְלִיחוּ
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּדִיקָה, כִּי הֵבֵן שְׁלֵף הַתְּפָרֵעַ, וּבְמִקוֹם שְׁתִּהְיֶה עִם
 אֶשְׁתְּךָ, אִתָּה יוֹשֵׁב שָׁם, וּמִסְתוֹכֵב בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וּמְדַמֵּין אִיךָ וּמָה
 וּבְאִיזָה אִפֵּן הַתְּחַלְקוּ עִם הַכֶּסֶפִּים שְׁזוֹרְמִים ... לְדַעְתִּי אִתָּה כְּפוּי
 טוֹבָה, אֶשְׁתָּף צְרִיכָה לְחֹזֵר כְּבָר מְחַר עוֹד פַּעַם לְבוֹסְטוֹן, כְּדִי שְׁפִיּוֹם
 חֲמִישִׁי יִצְטָרְכוּ לַעֲשׂוֹת ל... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת הַבְּדִיקוֹת, וְהַבְּחוּרִים
 הַצָּרְכוּ לַצָּאֵת לַצְּדָקָה, כְּדִי לְמַמֵּן אֶת הַנְּסִיעוֹת שֶׁל אֶשְׁתְּךָ, וְעַל-כֵּן
 אֲנִי לֹא יוֹדַע לְמָה אִתָּה כָּל-כֶּף אֲדִישׁ...

אֲנִי מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַמְקוֹם שְׁתִּהְיֶה כְּפוּי
 טוֹבָה, תְּפָרְסֵם לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁעוֹשִׂים עִבּוּר
 בְּנֶךְ.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, כִּי כְּשִׁקוּרָה אִיזָה אֶסוֹן
 בְּבֵית, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּדָק הַבֵּית מָה וְלְמָה הַגִּיעַ דְּבָר כְּזֶה, סוֹף כָּל
 סוֹף זֶה הִיָּתָה רִשְׁלוֹנוֹת מִמָּךְ, אִיךָ אֲבָא מִשְׁאִיר יֶלֶד עִם בְּרִזְלִים
 לְשַׁחֵק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
 מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקבו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל בנות התיכון "בית פיגא", "חסידי ברסלב" ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהן ישראל שכינתו תמיד.

אין אתן יכולות לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאני שומע, שבכחה שלכן שמאד צפיתי לראות אצלכן נחת, נמצאת בת אחת או שתיים שמתרועעות עם חברה שלילית, הדבר הזה גורם לי עגמת נפש גדולה מאד, וצמרמרת עד מאד, ואיני מוצא את נפשי, ואני בוכה לפניו ותברך — איך קרה מקרה כזה בקהלתי. אתן לא יכולות לתאר את גדל האשר שמחכה לכן, אם רק תצייתנה אותי, ומה אני רוצה לעשות לכן, למצא בעבורכן שדוכים מציינים, ולדאג שתקמנה בתים פשרים ונאמנים, וכל זה כבר סמוך לפרקן, שתהיינה הכי מאשרות, כמו שעשיתי עם שאר הזוגות הצעירים.

ולכן אני מבקש אתכן כלכן בלי יוצא מן הכלל, שמהיום והלאה שלא תמצא ולא תראה שום בת מהכחה שלכן לדבר עם חברה שלילית, ולעמד בקרבחה, שזה לא מתאים לבת ישראל כשרה, ואני מאד מאד מקפיד על זה, ומי שתעבר על דברי, ענוש תענש ממנו ותברך. מדוע לא תקחנה את עצמכן בידכן, ותתחלנה ללמד בכל יום "ספר-המדות", ולבקש ממנו ותברך לתקן את המדות שלכן. ועקר המדות הכי יפות לאשה ולבת ישראל — זו מדת הצניעות, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד חשוב בת ישראל שמתנהגת בצניעות, מדברת בצניעות, הולכת בצניעות, וזו הייתה מעלתה של רות, שלא הלכה לשחק עם הקוצרים, וכל ההתנהגות שלה הייתה רק צניעות, כמאמרם ז"ל (שבת קיג): דבר צניעות ראה בה, עומדת מעמד, נופלת מישב, זאת אומרת אף פעם לא

התכופפה, כְּדֵי שְׁלֹא תוֹרֵם וְתִגְבֶּה שְׁמִלְתָּהּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנַן בְּזִכּוֹת
הַצְּנִיעוּת שֶׁהֵיְתָה בָּהּ, זָכְתָה שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנָּה דְּוֵד הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִשְׁאִיר לָנוּ
סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהוּא הַסֵּפֶר שֶׁאֵינּוּ זֶה מִנְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲףי פַעַם, וְלִכְּנַן
אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶן נָא וְנָא תִקְנוּ לְעֶצְמְכֶן מִדַּת
הַצְּנִיעוּת, לֹא לְהִסְתַּוֵּבֵב בֵּין גְּבָרִים, וּמִפְּלֵ שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן לְהִתְרַחֵק
מִחִלּוּנִים, אֲשֶׁר הִשְׁקַפְתָּ עוֹלָמָם זֶה כְּפִירוֹת וְאִפְיִקוֹרְסוֹת, הֵם לֹא
מֵאֲמִינִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּר מִינֵן, וְאִין לְבָנוֹת קְדוּשׁוֹת
וְטְהוּרוֹת שׁוֹם שִׁיג וְשִׁיחַ, וְשׁוֹם מִגָּע עִמָּהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם.

נָא וְנָא תִזְהַרְנָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים', כִּי הִתְהַלֵּים מִסְגָּל
לְתִשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ וַ"ל (לְקוּטִי-מִזְהַרְ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), וְכֵן
יֵשׁ לְהִזְהַר מְאֹד בְּנִטִּילַת יָדַים שְׁחִרִית, אֵל תִּלְכָּנָה לִישׁוֹן אִם לֹא
הִכְנַתָּ לְעֶצְמְכֶן כְּלֵי וּסְפֵל עִם מַיִם, כְּדֵי שֶׁתִּכְפֹּף-וּמִיָּד כְּשֶׁאַתָּן קָמוֹת,
לֹא תִלְכָּנָה ד' אֲמוֹת בְּלֵי נִטִּילַת יָדַים, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּלֵי נִטִּילַת יָדַים
שְׁחִרִית, ד' אֲמוֹת, הָרִי זֶה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ טְמֵאָה גְדוֹלָה, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, שֶׁהִטְמֵאָה הַזֶּה מְלוֹה אוֹתוֹ כָּל הַיּוֹם, עַד שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִחֻשְׁבוֹת
שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפְיִקוֹרְסוֹת, מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל גֵּאוּף, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, כְּמוֹ-כֵן
תְּהִינָה נִזְהָרוֹת מְאֹד בְּנִטִּילַת יָדַים לְאֲכִילָה, כִּי עַל נִטִּילַת יָדַים
רֵאשִׁי תְבוֹת: עֲנִי' מִי שֶׁאֵינּוּ נִזְהָר בְּנִטִּילַת לְיָדַים לְאֲכִילָה —
נַעֲשֶׂה עֲנִי, וְכֵן תִּשְׁמַרְנָה מְאֹד מֵה שֶׁאַתָּן אוֹכְלוֹת, בְּשׁוֹם פְּנִים לֹא
לְקַנּוֹת מוּצָרִים שֶׁאֵין בָּהֶם הַכָּשֶׁר, כִּי כְּשֶׁאוֹכְלִים מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים,
זֶה מְטַמֵּם אֶת הַלֵּב וְהַמּוֹחַ וְהַדַּעַת, וְקָשָׁה אַחֲרֵי-כֵן לְקַבֵּל אֱמוּנָה,
וּתְבַרְכָּנָה בְּרַפְת־הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמְבָרֵךְ בְּרַכְת־
הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, מִבְּטָח לוֹ שְׁלֹא תִחָסֵר לוֹ אֲףי פַעַם פְּרִינְסָה.

וְעַל כָּלֵם — אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתְּהִינָה בְּקֶשֶׁר
אֲמִיץ עִם הַמּוֹרוֹת שֶׁלְכֶן — הַגְּבֵרֶת ... תְּחִיָּה, וְהַגְּבֵרֶת ... תְּחִיָּה, כִּי
הֵן שְׁתִּיחֶן הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלֵי אִישִׁית, שְׁמַנִּיתִי אוֹתָן לְלַמֵּד אֶתְכֶן.

קִמְנָה וְהִתְעוֹרְרָנָה וְתִקְנִינָה לְעֶצְמְכֶן יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, אֲנִי
רוֹצֵה שֶׁתְּהִינָה צְדָקְנִיּוֹת כְּמוֹ אֲמוֹתֵינוּ הַקְּדוּשׁוֹת: שְׁרָה, רַבְּקָה, רַחֵל,

לָאָה, וְתוֹפִינָה שִׁיֵּצְאוּ מִפֶּן בָּנִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא יתפאר עִמָּכֶן.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְלָקוּט בָּלָק, רָמֵז תשעא): בְּשַׁעַה שִׁירְדוּ
לְמַצְרַיִם, הָיוּ צְנוּעִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּתוֹךְ אֶהְלוּ, לֹא רְאוּבֵן מְבִיט
בְּאַשְׁתּוֹ שֶׁל שְׂמֵעוֹן, וְלֹא שְׂמֵעוֹן בְּאַשְׁתּוֹ שֶׁל רְאוּבֵן, אֲלֵא כָּל אֶחָד
וְאֶחָד צְנוּעַ, וְאֶפְלוּ כִּשְׁהָיוּ שְׂשִׁים רַבּוּא בַּמְדָּבָר, כִּף הָיוּ צְנוּעִים,
אֶחָד לֹא הִסְתַּכֵּל עַל הַשְּׂנִי; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁגַם
אַתָּן תְּהִינָה צְנוּעוֹת, וּבְשִׁכַר הַצְּנִיעוֹת שֶׁתְּהִיָּה בְּכֶן, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא יַעֲזֹר, שִׁימְשֵׁךְ עֲלֵיכֶן חֵן דְּקַדְשָׁה, וְאַזְכֶּה לְהַתְּפָאָר עִמָּכֶן לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אֵל תַּעֲשִׂינָה לִי בּוֹשׁוֹת, כִּי אֵיךְ
אָבּוּא אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא בְּשַׁעַה שֶׁבֶת אַחַת נִסְתַּכְּפָה אֶל קוֹצִים
וְדַרְדְּרִים, בַּר מִיָּנָן.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד...

אֲנִי רוֹצֵה שְׁכָּל אַחַת מִפֶּן תִּכְתֵּב לִי תִּכְף-וּמִיד מִכְתָּב.

כִּז תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁיבַת
”דַּמְשֵׁק אֲלִיעֶזֶר”, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, הֵטוּ נָא אָזְנוֹכֶם אֶל דְּבָרֵי אֱלוֹ.

יִצְאֲתֶם חוּץ לְיִשׁוּב, וּבְאַתֶּם אֶל ”יִבְנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב”, בְּמִקּוֹם
הַזֶּה יֵשׁ קַדְשָׁה מִיְחַדָּת, יָבּוּא הַיּוֹם וְיִתְגַּלֶּה לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם הַטּוֹב
הַגָּנוּז כָּאֵן, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁמְסַרְתֶּם אֶת נַפְשְׁכֶם וּבְאַתֶּם פֹּה, לְזֹאת אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִתְחִילוּ
לְהִיּוֹת בַּחוּרִים רְצִינִיִּים, קִדְּם כָּל תְּחִדְרֵי בְּעֲצָמְכֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה
בּו יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהַוָּדַע, אֲשֶׁר אֵינן בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְהוא יִתְבָּרַךְ

מחיה ומנהיגה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, ומדבר
 הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ומה שאתם רק רואים
 ושומעים ומרגישים זה אלקות, ואיך זוכים להגיע אל זה, על-ידי
 ששומרים את עצמם ממדת הליצנות, שהיא המדה הכי גרועה.
 ומוהרנ"ת ז"ל אמר, שעקר פתח הטמאה לפל בשאול תחתית
 ומתחתיו — זו מדת הליצנות. ועל-פן צריכים לבקש בכל יום ממנו
 יתברך, שלא תהיה דבוקה בו איזו קלפה מליצנות, ולהתנהג רק
 בתמימות ובפשיטות גמורה, כי כף אומרים חכמינו הקדושים (דף
 ארץ, וזטא, פרק ו'): תחלת עברה הרהור הלב, שניה לה — ליצנות;
 הינו איך אדם בא לידי חטאים ועוונות, ובפרט פגם הברית? על-ידי
 הרהורים רעים, שמרהור וחזון ומרהור, עד שהוא בא לידי גאוף,
 רחמנא לישזבן, ואחר-כך הוא מתחיל להתלוצץ, נמצא, שכל מי
 שיש בו ליצנות, סימן שהוא בעל עברה, רחמנא לישזבן. ועל-פן
 מי שמתלוצץ מזה או מזה וכו' וכו', או מכל דבר שבקדשה וכו'
 וכו', בזה הוא מגלה ומפרסם לכלם, שהוא בעל עברה, רחמנא
 לישזבן, ועל-פן אני מאד מבקש אתכם, הדבר הראשון בתדרו של
 רבנו ז"ל שצריכים לשרש מאתנו — זו קלפת הליצנות, שלא ימצא
 ולא יראה בינינו ליצנות, וחכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים רבה,
 פרשה א'): מה השמן הזה כוס מלא אינו מזרזף כשאר כל המשקים,
 כך דברי תורה, אין מזרזפים בדברי ליצנות; מה השמן הזה כוס
 מלא שמן בידך, ונפל לתוכו טפה של מים, ויצאת פנגדה טפה של
 שמן, כך אם נכנס דבר של תורה ללב, יצא פנגדו דבר של ליצנות,
 נכנס ללב דבר של ליצנות, יצא פנגדו דבר של תורה; ולכן תעשו
 כל מיני פעלות שבעולם, שלא תמצא ביניכם מדת הליצנות, וזה
 השער להכנס בו אל הקדשה.

נא ונא ראו לשמר על נקיון הגוף, ותלכו בכל יום למקוה
 כשרה, כי המקוה מטהרת את האדם, ובו ברגע שהגוף טובל פה
 למטה, הנשמה טובלת בעולם העליון. ואתם צריכים להיות חזקים
 בטבילת מקוה. ורבנו ז"ל אמר, אשר התקון הראשון הוא טבילת
 מקוה.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁשׁ לִי, שֶׁשְׂמֵעֵתִי שֶׁהִתְחַלַּתֶּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן יְחִידֵי בִישִׁיבָה שְׁלֹכֶם, וְרִצִּיתִי מְאֹד, שֶׁהַמִּנְיָן שְׁלֹכֶם יִהְיֶה בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, שֶׁתְּתַפְּלְלוּ בְּקוֹל וּבְחִיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת, וְזֶה יַעֲוֹרֵר אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְבוֹא לְהַצְטַרֵּף לְהִתְפַּלֵּל עִמָּכֶם, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂבִימֵי הַנְּעוּרִים, בּוֹעֵר הַלֵּב מְאֹד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵה שְׂצוּעֵיקִים הַרְבֵּה בִימֵי הַנְּעוּרִים, זֶה מוֹעִיל הַרְבֵּה לְכַמֵּה שָׁנִים, וְלָכֵן תִּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִתְפַּלְלוּ בְּקוֹל גְּדוֹל מְאֹד וּבְחִיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֵל תְּדַבְּרוּ מִהִתְחַלַּת הַתְּפִלָּה עַד סוּפֵה דְבָרִים בְּטָלִים, כִּי אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁמְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, כִּי הוּא עוֹשֶׂה צְחוּק אִז מֵהַשְׂכִּינָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ עַל נְקִיוֹן הַמְּקוֹם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְאָכַל פֶּת שְׁחִרִית, שֶׁמוֹנֵעַת מִהֶאָדָם הַרְבֵּה מִחִלּוֹת וּחִלָּאִים רָעִים, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ עַל נְקִיוֹן הָאֲכִילָה, וְעַל פְּשׁוּת הָאֲכִילָה, וּבְזֶה תִּהְיוּ שְׂמוּרִים מִהַחֲטָא, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שֶׁעַל-יְדֵי שֶׁהֶאָדָם נִכְשֵׁל בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, יְכוּל לְבוֹא לְיַדֵּי חֲטָאִים, וְכֵן מוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס), שֶׁעַל-יְדֵי שֶׁהֶאָדָם נִפְגָּם בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, הוּא נוֹפֵל בְּשָׁנָה עֲמֻקָּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מֵהַ שְׂאֵתֶם אוֹכְלִים, שֶׁיִּהְיֶה כָּשֶׁר בְּלֵי שׁוּם פְּקוּדִים.

וְעַל כָּלֶם — אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם יִהְיֶה לוֹ שְׁעוֹר בְּחֻמֵּשׁ וּרְש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְסָן שֶׁכָּכֵל שְׁבוּעַת תְּגִמְרוּ אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַת שָׁנִים מְקַרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְכֵן תְּסִימוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּגִרְסָא, שֶׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וְעַל כָּלֶם — תַּעֲשׂוּ לְעֲצֻמְכֶם שְׁעוֹר בְּש"ס בְּגִירְסָא, לְגַרְסַת בְּכָל יוֹם כַּמֵּה וְכַמֵּה דְפִים, מִלְּבַד הַשְּׁעוֹר עֵינִין שֶׁתְּלַמְּדוּ בִישִׁיבָה, זֶה תַּחֲזִרוּ פְּעָמִים אֵין מְסֻפֵּר, עַד שֶׁתִּדְעוּ אֶת הַחֹמֶר הַנִּלְמַד.

נָא וְנָא רְאוּ לְצֵאת בְּכָל יוֹם לְהִתְבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַצֵּעַק וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים עֲלֵיכֶם, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְחַתֵּן אֶתְכֶם, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הִנֵּה הַעֲקָר לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר,

וְעַכְשָׁיו כְּשֶׁבוֹעֵר בְּכֶם יִצְרָכֶם, אַתֶּם צְרִיכִים לְצַעֵק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, בְּאִפְּן שְׂיִזְדַּבֵּךְ דְּמַכְּס, וְהֶעֱקֵר שְׂאֵזְפָה לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחַ טוֹב לְחַתֵּן אֶתְכֶם מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

גַּא וְנָא תִלְמְדוּ הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׂאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמְדוּ וְיִתְמִידוּ בְּסִפְרֵ הַזֶּה, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וּבְלִי מִדּוֹת הוּא רַק חִיָּה בְּדַמּוֹת אָדָם, וְכֵן תִּתְמִידוּ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵאִיר בְּכֶם אֹרֶךְ יָמֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְצִיחֵי מְאֹד שְׂתַכְתְּבוּ לִי כָּל אֶחָד מִכֶּתָב, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁתַּדַּל לְהַשִּׁיב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקכח.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסִדְרֵ נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה לָךְ לְדָאג מֵה יִקְרָה עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, יַגִּיעַ הַזְּמַן, וְתִלְדֵי בְּקָלוֹת, וְאִין לָךְ מֵה לְדָאג. וְטוֹב מְאֹד לְלֶדֶת בְּ"מַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה" אוֹ בְּ"לִנְיָאָדוּ", שֶׁהֵם בְּתֵי חוֹלִים חֲרָדִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַעֲבְרֵי אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִלְדֵי בְּקָלוֹת, וְתִרְוֵי רַב גַּחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

אוֹדוֹת הַבַּת וְכוּ', הֵייתִי מִיַּעֲץ לָךְ לְדַבֵּר הֵן עִם הַמּוֹרָה וְהֵן עִם הַמְּנַהֲלָת, וִיכוֹלִים לְתַקֵּן אֶת זֶה.

אוֹדוֹת בְּעַלְךָ וְהַפּוֹלֵל וְכוּ', בְּוֹדָאֵי אֵין לְמַעְלָה מִלְמוּד תּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַעְלָךְ יִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבְצַדִּיקָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר תִּרְאֵי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁשׁוּפֹכֶת אֶת לְבָא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל
יּוֹם, וְאִז טוֹב לָהּ לְנַצַּח נְצַחִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקבט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, " סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר
לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְיֵצֵא יָפָה מְאֹד, תִּרְאֵה לְהַמְשִׁיךְ
לְכַתֵּב לִי בְּכָל יוֹם מִכְתָּב, וְכֵן תִּקְרָר אֶת הַעֲצָבִים שְׁלֹךְ, כִּי הַכְּתִיבָה
זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת א, ו): "וּקְנֵה לָךְ
חֵבֶר", וּפְרָשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים: שֶׁהַקְּנֵה הֵינּוּ הַעֵט, יִהְיֶה לָךְ חֵבֶר, שֶׁהָאָדָם
צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְכַתֵּב, וְזֶה מְקַרֵּר אֶת הַעֲצָבִים.

טוֹב עֲשִׂיתָ, שֶׁהַכּוֹסֶת עֲרֵעוֹר, שֶׁהַמּוֹרֵד הַרְשָׁע רַמָּה אוֹתָךְ, וְאֲנִי
מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבֵּל אֶת הַהִלּוּאָה וְהַמְעַנָּק, כְּדִי
שֶׁתּוּכַל לְהִרְחִיב מִכָּל הַצְּדָדִים וְגַם עַל הַגֶּג, כִּי עוֹד מְעַט אַתָּה צָרִיךְ
דִּירוֹת לִילָדִים שְׁלֹךְ, הַעֲקֹר תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחַת, וְתִכְבֵּד וְתִיקָר מְאֹד
אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֵן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.): "אוֹקִירוּ
לְנִשְׂיָכּוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ", תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת הָאִשָּׁה, כְּדִי
שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ; כִּי רַק בְּזֶה תִּלְוֶה מִדַּת הַעֲשִׂירוֹת; וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק
בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוּב
אוֹתָךְ. הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִשְׁעָה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ
לְבַד בְּדֶרֶךְ, תִּדְבֹר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר

שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר גִּשָׁא, י' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב אֶת צַעֲרְךָ בְּזֶה שְׁהֵייתָ עָרַב לְחֶמֶד וְכו', וְאַתָּה מְשַׁלֵּם עַכְשָׁו רַבִּית וְרַבִּית דְּרַבִּית, זֶה צַעַר גְּדוֹל מְאֹד, אַךְ עִם כָּל זֹאת הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ, לֹא פָדַאי לְרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ בְּעֵבוֹר זֶה, כִּי מָה הִיא חֲתִיבָת, מִסְפָּנָה, הֵן אָמַת זֶה אָבִיהָ, אַבֵּל הִיא לֹא אֲשֶׁמָה בְּדַבָּר, וְלִכְּן רָאָה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתְךָ, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נִט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִכּוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת גִּשְׁוֹתֵיכֶם, כְּדֵי שְׁתַּתְעַשְׂרוּ], חֲבַל לְרִיב עִם הָאִשָּׁה, אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּמָה גַם רָאָה 'לְגַנֵּב' עַתִּים לְתוֹרָה, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלִמֵּד כּוֹלָל גֵּן, בְּאִפֵּן שְׂיִתְחִיל אֲצִלְךָ הַיּוֹם עִם לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְשֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה, הַתּוֹרָה מְזַכֶּכֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמוֹצִיאָה מִן הָאָדָם אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִי שֶׁזּוֹכֶה לְלִמֵּד תּוֹרָה, נִמְשָׁךְ עֲלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ, וְחֲסַפְּרֵי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁמַּעֲיֵק לָךְ וְכָל מָה שֶׁמַּצַּעַר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה שְׁתִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי עַל-יְדֵי תִפְלָה

וְהַתְּבוּדוֹת זֹכִים לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵתְבוּדָד בְּכָל יוֹם.

וְעַל כָּל־ם — רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם, עַל נַעַם חֶלְקִי, שְׂזִכִּיתָ לְבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר פֹּה יִתְהַפֵּךְ, בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, לְעִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ וִ"ל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִם חֲתַמְתָּ עֲרֵבוֹת לְחַמִּיךְ, אֵל תּוֹצִיא אֶת כַּעֲסֶךָ עַל אֲשֶׁתְּךָ, כִּי מִסְכָּנָה, הִיא כָּבֵר עֲבָרָה הַמּוֹן הַמּוֹן בְּחַיִּים, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֶּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אוֹדוֹת הַכֶּסֶף לִילָד ... גְּרוּ יְאִיר, רָאָה לְמִסֵּר אֶךְ וְרַק בְּיַדִּי ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי רַק הוּא מוֹסֵר לִי אֶת הַכֶּסֶף, בֵּין כֶּף אֲנִי תְּקוּעַ עִם שְׂגִימֵ-עֶשֶׂר אֶלְפֵי דוּלָר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזֻכָּה לְצֵאת מִהַצְרוֹת שְׁלִי, כִּי לֹא מִסְפִּיק הַצְרוֹת שְׁלִי וְשֵׁל הַקְהָלָה, עוֹד הַצְרָכָתִי לְהַכְנִס בְּחוּב, שֶׁהָאֵב הִזָּה רִשְׁלֹן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּז תתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְעֹזֵר לְבַעֲלֶךָ, כִּי זֶה מִמֶּשׁ מְסִירוֹת נַפְשׁ מִמְּנוֹ, אִיךְ שֶׁהוּא לוֹמֵד עִם הַבְּחוּרִים, וְעוֹשֶׂה אֲתָנוּ חֶסֶד גְּדוֹל מְאֹד, וְגַם הַצְלָחָה יִשׁ לְבַחוּרִים בְּיִשְׁיבָה, וּבִזְהָ שֶׁתַּעֲזָרִי לְבַעֲלֶךָ, יִסְלַח לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֶּל, כִּי בְּאֲמַת אִם אָדָם חָטָא, יַעֲסֵק בְּצָרְכֵי הַרְבִּים, וּבְכֹחוֹת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, אֲנִי אוֹמֵר לָךְ עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם וְכוּ', אִם זֶה

שְׁלָכֶם — זֶה יִשְׁאָר לָכֶם, וְאִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְקַחַת אֶת זֶה, הַעֲקָר
 רַק תִּתְחַזְקִי, וְתִרְאִי נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי
 מִנְבֻקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקלב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י" סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִיּוֹת אֲנֹשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בֵּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְזִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כְּלָכֶם, יְדוּעַ, שֶׁהָאֲבִירָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, הַמְּלַמֵּד
 ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, פֶּתַח כּוֹלֵל מְשַׁעֵה חֲמֹשׁ עַד שְׁעָה שְׁמוֹנֶה, בְּעֵבֹר
 יְלָדֵי הַבְּרִי-מִצְוָה, וְתִהְיֶה לְאֵל מְצַטְרָפִים גַּם יְלָדִים בְּגִיל שְׁתַּיִם-
 עֲשָׂרָה, וְאֵת גִּדְּל הַנַּחַת לְשִׁמְעַע אוֹתָם לְלַמֵּד שְׁלוֹשׁ שָׁעוֹת בְּמָקוֹם
 לְהִסְתַּוֵּב בְּרַחֲבוּת — זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכְּן מִי
 שְׂרַק יְכוּל לְעֹזֵר לוֹ לְמַמֵּן אֶת הַכוֹלֵל הַזֶּה, שֶׁהוּא חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים,
 שְׂאֵין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ פְּדֻגְמָתוֹ, תְּבוּא עֲלָיו בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם,
 וְיִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנֹשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיתֵּן שְׂכֶם לְכוֹלֵל הַזֶּה "כוֹלֵל עֲרַב", וּבְזָכוֹת זֶה גַּם הַיְלָדִים
 שְׁלָכֶם יִהְיוּ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלָכֶם, כָּל אֵלוֹ שֶׁהוֹלְכִים לְצַדֻּקָה בְּעֵבֹר
 הַיְלָד ... גֵּרוֹ יְאִיר, שִׁימְסֵרוּ אֶת הַכֶּסֶף לִידֵידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי עֲדִין
 אֲנִי חָיִב עַל זֶה שְׁנַיִם-עֶשֶׂר אֶלֶף דּוֹלָר, אִף שִׁישׁ הַבְּטָחוֹת, אֲכַל עִם
 הַבְּטָחוֹת לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּם חוֹבוֹת וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
 כֶּסֶף צַדֻּקָה זֶה קִדְשׁ הַקְּדוֹשִׁים, וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, מוֹעֲלִים בְּכֶסֶף
 צַדֻּקָה, אֲזוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, צְרִיכִים לְשַׁלֵּם אֶת זֶה מִמָּקוֹם אַחֵר, וְלִכְּן

אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד, הַכֶּסֶף הַזֶּה שֶׁמְקַבְּצִים בְּעִבּוּר הַיָּלָד, שִׁיְהִי קֶדֶשׁ קְדָשִׁים, וְלֹא יִגַע בָּהֶם זָר, כִּי כָּל מִה שֶׁמוֹסְרִים לִיְדִידָנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹבֵר יִשְׂרָאֵל לָפֶה, וּמְשַׁלְּמִים אֶת הַחֹב. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיֹתֵר לֹא נִצְטָרֵךְ לַעֲשׂוֹת מַגְבִּיּוֹת בְּעִבּוּר דָּבָר כָּזֶה.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְּם, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, שְׁלֹא תִהְיֶה לְכֶם שׁוּם שְׂיִכוּת עִם פּוֹרְקֵי עַל, כִּי בְּפִרוּשׁ כְּתַב הַרְמַב"ם ז"ל (פָּרָק ל' מֵהַלְכוֹת שַׁבָּת, הַלְכָה ט"ו): מְחַלֵּל שַׁבָּת יֵשׁ לוֹ דִּין כְּגוֹי; וְלִכֵּן כְּמוֹ שֶׁאֲסוּר לְהִתְעַרֵּב עִם גּוֹיִים, כִּף אֲסוּר לְהִתְעַרֵּב עִם פּוֹרְקֵי הָעַל, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ שֶׁהֵם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ, אֲדַרְבָּה, זֹו שְׂמַחְתָּנוּ וְזֶה תִּפְאַרְתָּנוּ, שֶׁהֵם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ, וְכִף לֹא נִתְעַרֵּב בֵּינֵיהֶם, וְאָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְהַחֲדִיר אֶת זֶה בְּכַנְיָנוּ וּבְכַנּוּתֵינוּ, שְׁלֹא יִתְחַבְּרוּ עִם פּוֹרְקֵי הָעַל, וְאִם אָנִי אֲמַצָּא יָלָד אוֹ יְלִדָה שֶׁמִּתְחַבְּרִים אֲלֵיהֶם, אוֹצִיא אוֹתָם מֵהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, אָנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי, שִׁיְהִיו לָנוּ מוֹסְדוֹת שִׁיְתַנְּהֵגוּ בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הַמְּסוּרָה לָנוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה כּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְשְׁלֹא תִהְיֶה לָנוּ שׁוּם שְׂיִכוּת אֶל הַרְשָׁעִים, זֶה נִס גְּדוֹל, שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שׁוֹנֵא אוֹתָנוּ וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ, תִּפְּח רֹחוֹ, כִּי אִם הוּא הִיָּה בָּא אֲלֵינוּ בְּדַרְךְ אֲהָבָה, כְּלָנוּ הֵינּוּ נוֹפְלִים בְּרִשְׁתּוֹ הַטְּמֵאָה, וְכִף הוּא מְגַלֶּה לְכָל הַפְּחוֹת אֶת טְלָפְיוֹ הַטְּמֵאִים, וְלִכֵּן אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מֵאֵלוֹ הַלְּפִידִים, הֵם רַק כְּלָבִים נוֹכְחִים, וְיִדוּעַ פְּתָגִם הָעוֹלָם: "כְּלָב שְׂנוּכַח אֵינוֹ נוֹשֵׁף" ... וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְאָנִי מְבַקֵּשׁ מִכְּלַכְּם, שֶׁתַּעֲזְרוּ לָנוּ לְחַנֵּךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ בְּקֶדֶשׁ וּבְטָהֳרָה, וְאִם מְצוּא יִמְצָא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁמְזַלְזֵל בְּדַבְּרִים אֵלָיו, נִצְטָרֵךְ לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַקְּהָלָה שְׁלָנוּ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁגָּר בְּשִׁכְרוּת, יֵשׁ עֲכָשׁוּ הַזְּדַמְנוֹת פּוֹז לְקִנּוּת דִּירָה בְּתַנְּאִים מְאֹד נוֹחִים בְּשִׁכְנוּהָ חֲדָשָׁה שְׁבוּנִים לָנוּ, אִם כִּי זֶה קִצְצַת רְחוּק, עִם כָּל זֹאת אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם שָׁם נִפְתַּח בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְכוּלָּל,

וּבְעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרְךָ, יִבְנֶאל תִּתְרַחֵב, וַיְהִי שְׁכוּנוֹת שְׁכוּנוֹת שֶׁל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, עַד שֶׁכָּל יִבְנֶאל תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁרַק מְעַנֵּן בְּדִירַת פֶּאֶר, שִׁיְהִיָּה בְקָשׁר עִם יְדִידָנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִפְרֹשׁ לָכֶם אֶת כָּל הַפְּרָטִים.

הַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שִׁישְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר שֶׁהַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ יִתְפַּתְחוּ, וְכָל מִי שִׁישׁ לוֹ יִלְדִים בְּמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ, שִׁיתְעַנֵּין בְּהַנְעִשָׂה בָהֶם, וְלֹא יְהִי אֲדִישִׁים, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הַיִּלְדִים שֶׁלָּכֶם, וְהַיִּלְדִים זֶה הַעֵינַיִם שֶׁלָּכֶם, וְכִמוֹ שִׁשׁוּמְרִים עַל הַעֵינַיִם, כֶּף צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיִּלְדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר גִּשָׁא, י"א סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְּלֶה אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה שֶׁל יְדִידָנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת, כִּי פֶּשׁוּט כְּתָבוֹ בְּשִׁמוֹ לְשׁוֹן-הֶרֶע, שֶׁזֶּה שֶׁקָּר מַעֲקָרָא, וְרַצִּיתִי מְאֹד, שֶׁכָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו יִרְאוּ אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁלוֹ, שֶׁהַכָּל לְשׁוֹן-הֶרֶע וְשֶׁקָּר, וְיִסְתָּם יֵשׁ בְּקַהֲלָתָנוּ

אָחַד או שְׁנַיִם מִחֲרָרֵי רֵיב, שְׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת רַק מְרִיבוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה שׁוֹרֵה בִּינֵינוּ אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת וְשָׁלוֹם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּעֵינַי הָאֵטְלִיז, אֲדַבֵּר אִתָּךְ מֵאַחַר יוֹתֵר דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן.

כז תתקלד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נִשְׂא, י"א סִינן ה'תשנ"ט.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אָחַד נִתֵּן לָךְ הַצָּעֵת מְחִיר זוֹלָה וְכוּ', אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהַשְׁכֵּר, זֶה לֹא אוֹמֵר סוֹף פְּסוּק כְּאֵלוֹ סוֹף הָעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִקְבַּל מְחִיר סְבִיר וְטוֹב, כִּי הַמְּחִירִים בִּיבְנֵאֵל רַק עוֹלִים וְעוֹלָיִם, אֵל תִּדְאָג, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ וְיִלֶּה, וְהִנֵּה בּוֹנִים עֲכָשׁוּ שְׁכוּנָה חֲדָשָׁה, וְאִם לֹא תִלָּךְ שָׁם, אֲזוֹ תִלָּךְ הֵיכָן שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲכָשׁוּ גָרִים, אֶתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר מֵה שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רו'), שֶׁלְפָעַמִּים אָדָם הוּא כְּבָר סְמוּךְ אֶל הַפֶּתַח, וְיִדְקָא אֲזוֹ הוּא מִתְרַחֵק וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִם הִחֲזַקְתָּ מֵעַמֵּד עַד עֲכָשׁוּ, הִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד לַעֲזֹר לָךְ וְאַתָּה בּוֹרַח... אָדָם צָרִיךְ לְקַנּוֹת לַעֲצֻמוֹ מִדַּת אִמְץ לֵב, לֹא לִפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, וְזֶה מֵה שֶׁחִסֵּר לָךְ, וּבְאֵמַת גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עָקַר גְּבוּרַת הַגְּבוּר הוּא בְּלֵב, וּמִי שֶׁלְבּוֹ חֲזַק מְאֹד, הוּא עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת מְאֹד, שְׂזוֹ הִיָּה גְבוּרַת שְׂמִשׁוֹן, שֶׁהִתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל, כִּי מִי שֶׁלְבּוֹ חֲזַק, אֵינּוּ מִתְיָרָא מִשׁוֹם דְּבָר וּמִשׁוֹם בְּרִיָּה, וְיָכוֹל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת, וּלְכַבֵּשׂ מַלְחָמוֹת חֲזָקוֹת, עַל-יְדֵי חֲזַק וְאִמְץ לֵב, וְאֵינּוּ מִפְּחַד (עַיִן

לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמט); וְזֶה מֵה שְׁאַתָּה צָרִיף לְקִנּוּת לְעֶצְמָךְ, אֶת הַמַּדָּה הַזֹּאת, וְאִזּו תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ.

צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהֵייתִי בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּבִקְשָׁתִי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל דְּבַר אֶחָד תִּשַׁע וְחֲצֵי שָׁנִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שֶׁרְאִיתִי גַם גְּלוּי, וְלָכֵן אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה, אֲלֵא לְבַקֵּשׁ וּלְחַזֵּר וּלְבַקֵּשׁ, וּלְחַזֵּר וּלְבַקֵּשׁ וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחֹר הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ וְאִיר, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלַתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אִפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה גְדֹלַת בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ שְׁעוֹבְרוֹת עָלָיו יְרִידוֹת וְנְפִילוֹת, הוּא מִחֲזִיק מְעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, אַתָּה הַרְגַל אֶת עֲצְמָךְ לְכַרַח רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְזֶה יָבִיא אוֹתְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְעֵבֵר עַל הַכָּל, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וְאַתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָק.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ קִבִּיעוֹת לֹאמֹר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וְאִף שְׁבִהתְחַלָּה תַרְגִּישׁ כָּל מֵינֵי מְרִירוֹת, כִּי הַתּוֹרָה בְּהִתְחַלָּה מְרָה מְאֹד, אֲבָל אִם תִּחֲזִיק מְעַמָּד, תּוּכַל לְעֵבֵר עַל הַכָּל.

אָנִי בְטוֹחַ, שְׁבַעֲזַרְתּוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, בְּקִרְוֹב מְאֹד תִּתְחַתֵּן, הַעֲקֹר
תִּחְזִיק מֵעַמֵּד לֹא לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה שְׂיִהְיֶה סֶדֶר בַּיְשִׁיבָה וְכוּ', וְשֵׁלֵא יִתְקוּטְטוּ, חֵס וְשְׁלוֹם,
הַבְּחוּרִים בַּיְנֵיהֶם וְכוּ', וְשְׂיִהְיֶה הַכֹּל מְסֻדָּר וְנָקִי, וְשְׂיִהְיֶה אֲכָל
לְבַחוּרִים, וְאַתָּה תִּהְיֶה הַמוֹצִיא וְהַמְּבִיא, וְאַל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר,
וְאָנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת יְשִׁיבָה שֶׁל מְאֵתִים שְׁלֹשׁ-מְאוֹת בְּחוּרִים לְכָל
הַפְּחוֹת, וְשִׁגְם אַחַר הַחֲתֻנָּה תִזְכּוּ לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, כִּי תִבְנֶה פֶה עִיר
עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּכָל יוֹם לְגֵרֵס כַּמָּה דְפִים גְּמָרָא
בְּעִבּוּר בְּקִיאוֹת, כְּדֵי שְׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם אֶת כָּל הַשָּׁ"ס.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל יוֹם יוֹמִים, וּבְעֲזַרְתּוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, אָנִי
אֲשַׁתְּדֵל לְעֲנוֹת לְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תתקלו.

בְּעֲזַרְתּוֹ הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֶדֶר גִּשָׁא, י"א סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ גְּאִיר.

אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲזוּלָם, וְעֲלִיף
לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְתָמִיד תִּצְוֶה בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר
הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל,
וְהוּא יִתְבַּרְךָ מִחֲנִיָּה וּמִהֲנִיָּה וּמִקְיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
צוּמָח, חֵי וּמְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְפִי
שְׁתַּחֲדִיר בְּעֲצֻמְךָ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אִז לֹא תִצְטָרֵךְ לְזוּלָת, וְלֹא תִפְחַד
מִפְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל, וְזֶה אַתָּה צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּעֲצֻמְךָ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, כִּי
מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ עֲדִין פְּחָדִים, הוּא תָּמִיד חוֹשֵׁב מֵה הַהוּא חוֹשֵׁב מִמֶּנִּי...
וְזֶה עֲקָר הַכְּפִירָה וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת, כִּי מֵה יֵשׁ לְךָ עִם אַחֲרִים, אַתָּה

צָרִיף רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד פַּעַם רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִכְנִיֵס בְּךָ אִמְץ לֵב, וְעַל-כֵּן אֵל תִּתְבַּלְּבֵל מִשׁוֹם דְּבַר
 שְׂבַעוֹלָם, אֲלֵא תִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת
 וּבְפִשְׁיטוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, וּבִשְׁעָה שְׂאֵתָה
 נוֹסֵעַ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת אוֹ הוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת רַגְלִי, אוֹ שְׂאֵתָה חוּזֵר
 מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת רַגְלִי, אוֹ בְּרִכָּב, תָּמִיד תִּדְבַּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבְּרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מְקַשֵּׁר אֶת
 הַנְּשֻׁמָּה לְאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִם בְּנִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת
 הַמְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ הֵכִי מְאֻשָּׁרִים בְּחַיִּים. וְלִכֵּן רְאֵה
 לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם לְהִיּוֹת תּוֹזֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה
 הַזֶּה, וְאִז תִּנְצַל מִכָּל מִינֵי פְחָדִים שֶׁל הַכֹּל.

נָא וְנֵא תִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִדּוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי
 אֵין זֶה עֲצָה לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ, וְלִשְׁבֹר אֶת עֲצָמוֹ, וְלְהִתְיַאֵשׁ מִהַחַיִּים,
 אֲדַרְבָּה, צָרִיכִים לְמַצֵּא נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי אֲפִלוּ הַרִיקָנִים שֶׁבְּךָ מְלֵאִים
 מַצּוֹת כְּרֵמוֹן — כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נז.); וּמִכָּל שְׂכָן
 וְכָל שְׂכָן, שִׁתְּהַלֵּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ הֵמוֹן נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, זְכִיתָ לְהִיּוֹת
 אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִזֶּה אֵתָה צָרִיף לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שִׁתְּשַׁתְּדֵל לְחֻזֵּק
 וְלְעוֹדֵד וְלִשְׂמֹחַ אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֶּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה ו): אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשִׂמְחָה; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְחֻזֵּק אֶת
 אִשְׁתְּךָ, וְאִז תִּהְיֶה הֵכִי מְאֻשָּׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקלז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר גִּשְׁא, י"א סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַסְּפָרִים, וְאֵת גִּדְּל הַשְּׂמֻחָה שְׁהִיְתָה לִי —

אין לתאר ואין לשער כָּלֵל, כי זה כל חלקי מְפַל עֲמֵלִי, כְּשֶׁאֲנִי מְשִׁיג סֶפֶר חֲדָשׁ, כי אין לנו שיור אֶלָּא הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁהִמְצַאתָ לִי אֶת הַסְּפָרִים, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אם יהיו עוד אֵילֹו סְפָרִים חֲדָשִׁים, אוֹדָה לָךְ מְאֹד לְהִמְצִיא לִי אוֹתָם.

הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, עֲלִיּוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְכוּל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תַּתֵּן שִׁישְׁבְּרוּ אוֹתָךְ, הֵן אִמַּת שְׁמַר לָךְ מְאֹד, הַרְבֵּה פְּעָמִים אַתָּה טוֹעֵם אֶלְךָ טַעְמֵי מִיתָה, עִם כָּל זֹאת בְּרַגַע שֶׁאַתָּה מְרַגֵּשׁ, שֶׁאַבְד מְנוּס וְתַקְנָה מִמֶּךָ, סָגַר עֵינֶיךָ, וּבִטַּל אֶת עֲצָמְךָ לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַצִּיר לְפָנֶיךָ אֶת הַשְּׂמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, מְעִילָא לְתַתָּא, וּמַתְתָּא לְעִילָא, שְׁנֵיה שְׂרַש הַיְחוּדִים, וְאִם זוֹכִים יְכוּלִים לְפָרֵט אֶת זֶה בְּעוֹד פְּרִטֵי פְּרִטִיּוֹת, כִּי כָּל עוֹלָם וְעוֹלָם כְּלוּל מִד' עוֹלָמוֹת עַד אֵין סוּף, הֵינּוּ בְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם יֵשׁ הַד' שְׂמוֹת הָאֵלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְיַחַדָּם, שְׂאֹז מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

וּבְאִמַּת הָאָרִיז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַיְחוּדִים, וְאָמַר שֶׁבְּזֶה שְׂאָדָם זוֹכֶה לְיַחַד שְׂמוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, וְלִכֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה, וְאֵף שֶׁבְּהַתְחַלָּה תְּרַגֵּישׁ הַרְבֵּה מְרִירוֹת, עִם כָּל זֹאת אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר טוֹב מִהַיְחוּדִים, שְׂאָדָם זוֹכֶה לְעַסֵּק בְּיַחַדֵּי שְׂמוֹתָיו יִתְבַּרְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁפֹּף לְפָנָיו שִׁיח וְתַפְלָה, כִּי בְּאִמַּת אֵין לְאָדָם לְאֵן לְהַתְחַבֵּא בְּזֶה הָעוֹלָם מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁלוֹ, אֶלָּא רַק אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה הַמְּקוֹם הַכִּי בְּטוֹחַ, וְכֵן רָאָה לְמַצֵּא לְעֲצָמְךָ אֵיזֶה מְקוֹם מְחַבֵּא, שֶׁאֵין שָׁם בְּגַי-אָדָם, וְתַלְךָ לְשֵׁם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְתַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאִם זֶה

יכול להיות חוץ לעיר או בקברי צדיקים — אין למעלה מזה, כי מינו פצל עובר (תהלים קמד, ד), הנה אנחנו כאן ועוד מעט יוצאים מפה, ולכן צריכים להתחזק ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהתחנן אליו יתברך, ולא להשבר בשום פנים ואפן, ואף שאתה רואה, שאתה מתפלל ומתפלל ולא נענה, אל תפסיק, אלא תמשיך ביתר שאת וביתר עז, ובנדאי תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אם תוכל ללמד בכל יום משניות — אין למעלה מזה, כי משינה' אותיות ניש'מיה', וכל אלו שהתמידו במשנה, זכו שנגלה להם מגיד מן השמים, כמו ה'בית יוסף', כי משנה בא מעולם היצירה, ששם המגידים נמצאים, ולכן אשרי מי שזוכה לשקד יומם ולילה על למוד משניות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כֹּז תַתְקַלַח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, י"א סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... ברו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך זה כמה פעמים, אף מרב טרדותי הרבות, לא היה פנאי להשיבך.

ראה להתחזק, ומכל מה שעובר עליך תברח רק אל הקדוש-ברוך-הוא, כי זה המקום הכי בטוח איפה לברח, ודלכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם לברח רק אליו יתברך, ואז תהיה הכי מאשר בתיך.

רָאָה לְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזֹאת, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי־אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה עוֹשֶׂה תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדוֹת, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תְּמִיד, וְזֶה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנֵינוּ ו"ל — לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר גִּשָׁא, י"א סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִּידֵי יִשְׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

רְאוּ לְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי מָה שְׂאָדָם לומד בַּיָּמֵי הַנְּעוּרִים, זֶה נִשְׂאָר עִמּוֹ כָּל הַחַיִּים, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת אֲפִלוּ בַּגְּרָסָה, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא ג.) : הַעוֹסְקִין בְּמִשְׁנֵה מִדָּה וְנוֹטְלִין עֲלֵיהֶ שְׂכָר, בַּגְּמָרָא אִין לָךְ מִדָּה גְּדוֹלָה מְזוֹ, וְלַעוֹלָם הָיִי רֵץ לְמִשְׁנֵה יוֹתֵר מִן הַגְּמָרָא; כִּי צְרִיכִים לְהַתְּמִיד בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, כִּי זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנַּפְשׁ מְכַל מִינֵי חֲלָדָה, וּבְכַפְרֵט מִי שִׁיּוֹדֵעַ שֶׁעֹבֵר עָלָיו פְּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, וּבָא בְּכָל פַּעַם לִיַּדֵי הַרְהוּרִים מְגַנִּים, הַרְהוּרִים רַעִים, עָלָיו לְשַׁקֵּד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, כִּי הַלִּמּוּד מְשֻׁנּוֹת מְזַכֵּךְ אֶת הַנַּפְשָׁה, וְלִכֵּן אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סַנְהֶדְרִין ק:) : וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד — אֵלוּ בְּעֵלֵי מְשֻׁנָּה, כִּי הַלִּמּוּד מְשֻׁנּוֹת מְכַנִּים בְּאָדָם שְׂמִחָה אֱמֵתִית, שְׂמֵרְגִישׁ כָּל מִינֵי נַעַם וְחַיּוּת, כִּי לְהַפֵּךְ — מִי שֶׁנִּפְגַּם בַּפְּגַם הַבְּרִית, בּוֹ נִכְנַסֵּת מְרִירוֹת עֲצוּמָה. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, הוֹרֵג אֶת יִצְרוֹ הָרַע. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אִמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג') : אִין כָּל הַגְּלִיּוֹת הָאֵלוּ

מתכנסות, אלא בזכות משניות; כי כל הגאולה תבוא רק על-ידי
למוד משניות, וכן הגאולה פרטית באה לאדם בזכות למוד משניות;
ועל-כן רציתי שבישיבה שלנו יהיה חק ולא יעבר, שכל בחור
ובחור יזכה לסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, ויחכמינו הקדושים
אמרו (סנהדרין מב.): במי אפה מוצא מלחמתה של תורה, במי שיש
בידו חבילות של משנה; ולכן ראו בכל מיני אפנים שבעולם, לקבץ
לעצמכם סדר במשניות, מלבד שאר הלמודים שאתם צריכים ללמוד,
אשרי מי שזוכה לסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, ואז יהיה
מבטח שיצא מהשאל תחתית ומתחתיו שנפל אליו. ורבנו ז"ל נתן
תקון למוהרנ"ת ז"ל ולעוד כמה מאנשי שלומנו, שיאמרו ח"י
פרקים משניות (שיחות הר"ן, סימן קפה), ולכן כדאי לדחף את הראש
להיות גם-כן מאלו שקבלו את התקון הזה מרבנו ז"ל, וזה מכניס
תשוקה עצומה בלמוד התורה הקדושה, ובפרט שהיום יש כבר
משניות עם נקודות, וקלה מאד הקריאה, ולכן רציתי שכל תלמיד
ותלמיד יזכה לסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה יזכר לכם את
הנפש, ותזכו לטהרת הנשמה.

נא ונא תעשו לעצמכם קביעות בכל יום ויום, מלבד השלש
תפלות שאתם צריכים להתפלל במנין יחד בקול ובחיות ובדבקות,
שתבדודו בין ההרים, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך כל מה שאתם
צריכים, ותדעו לכם, שכל תפלה ובקשה ותחנה שמתחננים
ומבקשים ממנו יתברך — נשמעת ונתקבלת, צריכים רק סבלנות,
לחכות עד שתתבצע התפלה, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה,
וצריכים להכין כלי לקבל בו השפע,

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתקמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, י"א סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

לִנְכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַדו"ח שֶׁל הַנְּסִיעָה הַקְּדוּשָׁה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה, מְלֵהוּת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחוּנוּ הַבְּטָחוֹת כָּל-כָּף גְּדוּלוֹת, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִתְחַזַּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמֶיךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו כֹּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה, אִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַעֲקָר הוּא תִפְלָה וּבִקְשָׁה, וְצָרִיכִים הִרְבֵּה הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כֹּל פָּרֵט וּפְרֵט, אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, וְאִף שְׂאֵתָה רוּאָה הִרְבֵּה פְעָמִים, שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל וְלֹא גַעְנָה, תִּדַע לָךְ, שֶׁהַכֹּל דְּמִיּוֹן, כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ — גִּשְׁמַע וְנִתְקַבַּל; לִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזַּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהִמְתַּמֵּיד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת זוֹכָה, שְׁנִזְדַּכְכַּת גִּשְׁמָתוֹ, כִּי מ'שְׁנִי'ה' אוֹתִיּוֹת גִּשְׁמָתוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכֹל יוֹם מִשְׁנִיּוֹת, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי שְׁזוּכָה לְסִים בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁבוֹעֵר בּוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר גִּשְׁמָא, י"ב סִינּוֹ ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ הַקּוֹדֵם וְגַם מַכְתָּבְךָ הַזֶּה.

והנני להשיבך חד משמעית, לדעתך, הכי טוב היה, שתעזב את קהלתנו, ואני מאד מאד מצטער להגיד לך דברים כאלו, כי אני רואה שאתה אדיש לגמרי, ולא אכפת לך, למוד זכות שיך רק באדם שמענין שהילדים שלו ילכו בדרך השם, אבל כשאדם הוא אדיש, ולא אכפת לו בכלל מה קורה איתם, עם אדם כזה אין מה לדבר ואין מה להתנכח, ולכן מאחר שאתם כל-כף אדישים, ולא אכפת לכם בכלל שהילדים שלנו יתקלקלו, אני לא מוכן ששלוש-מאות וחמשים ילדים יתקלקלו בשביל "משפחת ..."! אצלנו היתה תקנה, שהילדים לא נוסעים באופנים, והחזקנו בתקנה, רק הילדים של ... אדישים ... אצלנו יש תקנה, שלבנות אסור להתחבר עם החברה השלילית, והבת של ... אינה מציתת ... מה שיך לדון לכף זכות, מה שיך להסתכל על הטוב, אנחנו בשום פנים ואופן לא נפקיר את בנינו ובנותינו, ולכן עדיף שתעזב את קהלתנו לגמרי.

תאמין לי, אני אוהב אותך מאד מאד, ואני אוהב כל בר ישראל, אבל לא על חשבון הילדים שלנו, ואני מקנה שזה יבנס בך, וכך יהיה שלום עם כל אנשי שלומנו, ואם יהיה שלום עם כל אנשי שלומנו, במילא יהיה שלום בין כל עם ישראל.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזה חד משמעית, ולא תרצה לפרש פרושים בדרך.

אודות המבנה שלך, תאמין לי, שאני יכול להשיג לך עשרה קונים, אבל בודאי לא במחירים שאתה חולם...

הפוחב בצער גדול מאד...

כז תתקמב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י"ב סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּאֵמֶת אֶתְּ לֹא מִטְרִידָה אוֹתִי, לְהִפָּךְ זֶה אֶצְלִי הַשְׂמָחָה הַכִּי
גְּדוֹלָה, שְׂאֲנִי זֹכֶה שְׂאֶחָד כּוֹתֵב לִי דִין וְחֶשְׁבוֹן מִהֵבִית-סֵפֶר, הֵן
חִיבוּבֵי וְהֵן שְׁלִילֵי וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי צָרִיף לְדַעַת מֵה קוֹרָה, וְלִכֵּן תְּשׁוּאוֹת
חֵן לָךְ עַל כָּל מֵה שְׂפִתְבָּת לִי.

זֶה אֶחָד מִהַדְּבָרִים הַכִּי קָשִׁים לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת יוֹתֵר מִהַבָּנִים,
כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ רַבָּה נִשְׂא): "יְבָרְכֶךָ ה'" — בְּבָנִים,
"וַיִּשְׁמְרֶךָ" — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבָּנוֹת צָרִיכוֹת שְׂמִירָה, וּבִפְרָט בְּדוֹר
הַפְּקָר כְּזֶה, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ, וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׂאֵת
כּוֹתֵבֶת לִי זֶה אֶצְלִי שְׂמָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי צָרִיף לְדַעַת אֶת
הַפְּרָטִים וְהַפְּרָטִי פְּרָטִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם בֵּית לְקִנּוֹת
וְלִהְפָּנֵס בוֹ, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְתֹאמִינִי לִי, שְׂזוֹ הַהֲצָעָה הַכִּי טוֹבָה,
וְכִךְ אֲנִי אֶעֱשֶׂה.

יַעַן שְׂיֵשׁ עֲכָשׁוּ גְזֵרוֹת קָשׁוֹת מְאֹד בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וַיֵּשׁ כַּמָּה
דְּבָרִים נְעֻלְמִים, הַהֲכָרַח לִי לְנִסְעֵ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְכַמָּה יָמִים.
לִכֵּן אֲגַיֵּס אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, שְׂיִבֹאוּ
בַּיּוֹם רְבִיעִי לְעֶצְרַת וְאַסְפַּת חֲרוּם, וְאִז אֲדַבֵּר מִזֶּה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂנֻזְפָּה
תּוֹךְ שְׂבוּעִים, שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְעוֹן מְסֻדֵּר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נְשׂא, י"ב סִינּוֹ ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה עוֹד פַּעַם קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בוֹ אַתָּה כּוֹתֵב עַל יְמִין
וְעַל שְׂמָאל וְכוּ' וְכוּ', בְּלִי שׁוּם יָשׁוּב הַדַּעַת.

מָה אָמַר לְךָ! אֵל תַּאֲשִׁים אֶת קַהֲלָתְנוּ בְּכֻלּוֹם וְכוּ', הַיּוֹם הַזֶּה
רָאִתָּה אַחַת מִנְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִיךְ שִׁבְתָּךְ רִכְבָּה עַל סוּס וְכוּ',
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אִיזוֹ בּוֹשָׁה וְחֶרְפָּה זוֹ?! וְעַדִּין אַתָּה אֲדִישׁ, וְעַדִּין אַתָּה
רוֹצֵה שְׂיָדוּנֵנוּ אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, אֲנִי לֹא מוֹכֵן שֶׁהַבְּנוֹת שְׁלָנוּ יִהְיוּ
בְּמַצֵּב כְּזֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, לֹא בְּשִׁבִיל זֶה יִצְאָנוּ לִיְבִנְאֵל, וְלִכֵּן
אֲנִי שָׁם עֲכָשׁוּ מְנַהֲלֵת חֲזָקָה, שְׁתִּהְיֶה בְּכַחֲנִיַת שׁוֹטְרַת, וְתַעֲמַד חֲזָק
לְשֹׁמֵר עַל הַבְּנוֹת, תִּהְלֶה לְאֵל, אַתָּה לֹא מְאִים עַלִּינוּ כְּזֶה שְׁתַּעֲזֹב
אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ אוֹ אֶת קַהֲלָתְנוּ, אַתָּה צָרִיךְ לִפְקֹחַ אֶת הָעֵינַיִם מָה
נַעֲשֶׂה תַחַת הַגֹּב שְׁלֹךְ, לְדַעַתִּי, אַתָּה צָרִיךְ לְצֹאת לְשָׂדֶה, וְלְצַעֵק
הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִטְהַר אֶת מַחֲךָ, וְתִזְכֶּה לְיָשׁוּב הַדַּעַת,
פֶּן וְאוֹלֵי כְּבוֹד יִהְיֶה מֵאַחֵר.

הַיּוֹת שְׂאִתָּה אָבָא לְשִׁמוּנָה יְלָדִים, אַתָּה צָרִיךְ לְשֹׁמֵר עַלִּיהֶם,
וְלְהַצִּילֵם שְׁלֹא יִדְרָדְרוּ לְשֹׁאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִינוּ, וְאַתָּה גוֹרֵם לִי
הַרְבֵּה צַעַר וְעֲגַמַת נַפְשׁ.

מִי שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דִי.

הַפּוֹתֵב בְּצַעַר...

כז תתקמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר נשא, י"ג סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתמול נסיתי כמה פעמים לאתר אותך אבל לא הצלחתי.

מה אמר לך! יש לי צער גדול מהכּפּתה שְׁלֶךְ, כּף זה לא יכול להמשיך בשום פנים ואפן, ביום רביעי בלילה כל הכּפּתה עשו חגיגת לילה, והשתוללו בצורה בלתי הולמת, באשר מספרות כמה בנות בעצמן, וכן כל המורות המקצועיות של הכּפּתה הזאת מתלוננות, שהן כבר לא יכולות, כי הן נשברות מרב החצפה, לזאת הסכמתי חד משמעית, שהכּפּתה הזאת מכרחה שתהיה לה מנהלת, וזה רצוני, וזה לא יכול להיות יותר כּף, ואני מאד מצטער, לא יכולים בשום פנים ואפן להפקיר את הבנות שלנו, אסור לאכל מסטיק בכלל, ובפרט לא במסגרת הלמודים בתיכון, וכן כל ההתנהגות שלהן לא היתה כראוי. אני לא מבין למה את כותבת, שבמוצאי שבת יש אספת מורות, "ואני חושבת שאין לי מה לעשות שם, ואין לי פח לכל השטיות", מה זאת אומרת שטיות? הרי אנחנו צריכים לדון בזה בכבוד ראש, כי כל הבית־ספר תלוי רק בכּפּתה הזו, ואם את לא יכולה, את צריכה להתפטר חד משמעית, זה לא יכול להמשיך כּף בשום פנים ואפן, אני לא אתן שהבנות שלנו תצאנה לתרבות רעה, רחמנא לצלן, אני יודע שאת משקיעה בהן, אבל לדעתי צריכים להפסיק לקחת את זה בקלות, אלא בכבוד ראש עד מאד, "שיחות־מוהרא"ש' לומדים רק רבע שעה", ושאר היום לומדים אתן ידע כללי וידע פרטי ביהדות ובכל דבר, שלא תגדלנה בורות ועמי ארצות, ולכן אני מאד מבקש אותך, שאת בן תלכי, ואם יש לך מה להגיד תגידי, כי מכרחה להיות מנהלת בבית־ספר, ואני עומד על זה חד משמעית, ואני מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שלא

תמרי את רצוני, כל־כף צער ועגמת נפש סבלתי מהפּתּהּ הַזֶּה, שאִין לי מלים להסביר לך, אַני מקווה להקדוש־ברוך־הוא שהכל יתּהפּף לטובה.

אי אפשר להנהיג בית־ספר בשום פנים ואפן, אם אין שתוף פעלה עם שאר המורות, אסור לדקר שום מורה אפלו בדרך ליצנות, ובפרט לפני המנהלת. הפתּהּ הַזֶּה מכרחה מנהלת, והמנהלת תנהל כפי שאני מבקש ממנה, ואם את יכולה להמשיך — מה טוב ומה נעים, ואם לאו — תביני מה עליך לעשות וכו' וכו'.

המאחל לך שבת שלום...

כז תתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר נשא־ י"ג סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל המורות של בית־ספר "בית פיגא" "חסיד ברסלב" ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהן ישרה שכנינתו תמיד.

הנה במוצאי שבת תהיה אספת מורות, ולכן באתי בשורותיכם אלו אליכן, לבקש אתכן הטו אזניכן, ושמעו אל דברי.

דבר זה נהוג בכל העולם כלו, שכל בית־ספר יש לו מנהלת, וכל תלמוד־תורה יש לו מנהל, רק אצלנו צריך לעשות תמיד בעיות, כי הסמ"ך־מ"ם אינו אוהב, שתהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, כי הוא יודע, שברגע שתהיה אחדות ואהבה אצלנו, אין לו מה לעשות, ולכן אני מזוהר כל־כף את אנשי שלומנו — מה שיקרה ביבנאל בין אנשי שלומנו, זה מה שיקרה בכל ארץ ישראל, תזכרו את זה היטב, ולכן הכל תלוי בכן, כי המורות הן העקר של כל יבנאל, כי קדם באות הבנות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש רבה נשא): יברכך השם בבנים, וישמרך בבנות — מלמד שהבנות צריכות שמירה; ולכן כל הקהלה של אנשי שלומנו

בִּיבְנֵאֵל תְּלוּיָהּ בַּמּוֹרוֹת, וְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָהּ בִּיבְנֵאֵל, וְלִכְּנָן תִּרְאוּ וְתִתְּבוֹנְנוּ אִיזוֹ אַחֲרֵי־וֹת יֵשׁ עֲלֵיכֶן, וְלִכְּנָן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן חַד מִשְׁמַעֲיִת, שְׁמַהֲיוֹם וְהִלָּאָה אֲנִי אִישִׁית מִנִּיתִי אֶת גְּבֻרַת ... תַּחֲיָה לְמִנְהֶלֶת, וְעַל פִּיהָ יִשַׁק דָּבָר, הִיא לֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר מִדַּעְתָּהּ, אֲלֹא מִדַּעֲתִי, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵיכֶן אֶהְבָּה גְּדוּלָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְלַעְזוֹר אַחַת לְשִׁנְיָה, וְלֹא לְהַפְּךָ, פִּי זֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי רוֹאָה שֶׁבִּפְתָּהּ הַגְּדוּלָּה פֶּתַח הַתִּיכּוֹן צָרִיף יוֹתֵר תְּקִיפוֹת וְכוּ' וְהַשְּׁגָחָה, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶן בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה תִּתְּאֲחַדְנָהּ, וְתַעְזֹרְנָה לִי לְחַנּוּף אֶת הַבְּנוֹת עַל טְהַרְת הַקִּדְשׁ, וְהַכֹּל יִהְיֶה יַחַד עִם הַמִּנְהֶלֶת שֶׁל בֵּית־הַסֶּפֶר, וְאֵל תִּקְרָאנָה אוֹתָהּ שׁוֹטְרַת... פִּי כָּף אֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה, הַבְּנוֹת צְרִיכוֹת יָד תְּקִיפָה מִצַּד אֶחָד, וְאֶהְבָּה וְלִטּוּפִים מִצַּד שְׁנַי, שִׁיְהִיָּה בְּבַחֲיַנֵּת שְׁמַאל דּוּחָה וְיִמִּין מְקַרְבֶּת' (סוּטָה מֵז.), לֹא יְכוּלִים לְתַת לְבָנוֹת הַפְּקָרוֹת וְכוּ', פִּי צְרִיכִין לְשַׁמֵּר עֲלֵיהֶן כְּמוֹ שְׁשׁוּמְרִים עַל בֵּבֶת עֵינֵינוּ.

יִשְׁנֵן גְּזוּרוֹת רַעוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, עַל עִם יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה אֲנִי נוֹסֵעַ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁאֲזוּכָה לְפַעַל מֵהַ שְׁצָרִיכִים לְפַעַל, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, אֲנִי אֶתְפַּלֵּל עַל כָּלְכֶן, עַל כָּל מוֹרָה וּמוֹרָה בְּפָרְטִיּוֹת וְעַל כָּל הַבֵּית־סֶפֶר, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, אֲבָל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, שְׁאֲתֵן תַּעֲשִׂינָה אֶת שְׁלֹכֶן, וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת שְׁלִי, אֲנִי אֲבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֶתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, שֶׁתְּהִיָּנָה לְנוּ בְּנוֹת קְדוּשׁוֹת וְטְהוּרוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶן שׁוּם קֶשֶׁר עִם הַסְּבִיבָה הַחִילוּנִית וְכוּ', אֲבָל אֲתֵן תַּעֲשִׂינָה כָּל מֵהַ שְׁבִידִיכֶן לְגִבַּשׁ אֶת הַבְּנוֹת, וּבִפְרָט אֶת בְּנוֹת הַתִּיכּוֹן. וְלִהְיֶה פִּיד אֲצִלֵּן עַל רַמַּת לְמוֹדִים גְּבוּהָה, וּמִבְּחֻנִּים בְּכָל מְקַצְוֵעוֹת הַקִּדְשׁ וְהַחֵל, כְּדִי שְׁמַחֵן יִהְיֶה עָסוּק, וְלֹא תִחַפְּשֶׁנָּה לְהַתְּעַסֵּק בְּדַבְרֵי הַכֹּל וּשְׁטוּת, וְאִזּוֹ נִצְלִית.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶן שַׁבָּת שְׁלוֹם...

נָא לְכַתֵּב לִי דִין וְחֻשְׁבוֹן מֵהָאֲסַפַּת מוֹרוֹת, אִף שְׁכָּר אֶהְיֶה בְּדַרְכֵי לְאוּמָן.

כז תתקמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נָשׂא, י"ג סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לִבְקֹשׁ אֶתְכֶם כָּלְכֶם, שְׁתִּרְאוּ שְׂתַהֲיֶה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, כִּי כָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָה רַק בִּיבְנֵאֵל, כְּפִי הַנְּהַגַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל, כֵּן יִתְנַהֵג בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכִפִּי שְׂתִּתְנַהֵג בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּף יִתְנַהֵג בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְלִכֵּן הַחֻבָּה מִנַּחַת עַל כָּלְכֶם, לְהִתְאַחַד יַחַד, כִּי אִם בֵּינֵיכֶם יִהְיוּ פְרוּדִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, יִהְיוּ פְרוּדִים בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה כָּל-כָּף בְּקִלּוֹת, כִּי יֵשׁ עֲכָשׁוּ גְזֻרוֹת רְעוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְכָל מִטְרָתֶם לְעֶצֶר אֶת הַגֵּל שֶׁל הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, וְלִבְטֹל אֶת הַקֹּדֶשׁ הַהוֹלֵכֶת וּמִתְפַּשְׁטָה.

וְלִכֵּן נִסְפַם בְּדַעֲתִי לְנִסְעַ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְיוֹמִים, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִזְכֶּה לְהִמָּתִיק אֶת הַדִּינִים, אֲבָל הַכָּל תְּלוּי כְּפִי הָאַהֲבָה וְהַאֲחֻדוֹת שְׂתַהֲיֶה בֵּינֵיכֶם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׂתַהֲיֶה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשָׁיו, וְתַהֲלֶה לְאֵל, עַד עֲכָשׁוּ הַצִּלְחָנוּ מְאֹד, וְלִכֵּן לֹא נִתֵּן לְשׁוּעֵלִים קִטְנִים הַמִּתְחַבְּלִים כְּרָמִים, שְׂיִחַבְּלוּ אֶת כְּרַמְנוּ, תַּהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ קְבוּץ מְאֹד מְאֹד יָפָה, קַהֲלָה שְׂיֵשׁ לָנוּ לְהִתְפָּאֵר עִמָּה, אֵל תִּתְּנוּ שְׂבִשְׁבִיל אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם תִּתְּבֹטֵל הָאַהֲבָה וְהַאֲחֻדוֹת בֵּינֵינוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנָּשִׁים, שְׂכָלִיל רְבִיעֵי בְשָׁעָה תִשַׁע יִתְאַסְפוּ יַחַד, הַגְּבָרִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וְהַנָּשִׁים בַּעֲזַרַת נָשִׁים לְאַסְפַת חֵרוֹם, כִּי יֵשׁ לִי כְּמָה עֲנִינִים מְאֹד מְאֹד דְּחוּפִים לְדַבֵּר עִם כָּלְכֶם, וְאֲנִי מִקְנֶה לְבִשֹׁר לְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְאֹד מְאֹד מְשֻׁמָּחוֹת.

נא ונא באו ונתאחד יחד, באו ונעזר אחד להשני, באו ונשתדל להראות להקדוש-ברוך-הוא, שיש לו אנשים שהם רודפי חסד, כי בעת בריאת העולם כלם קטרגו על בריאת האדם, רק החסד אמרה — יברא, שהוא כלו חסדים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית ובה, פרשה ח); ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית, פרק ד): "ובצל ידי פסיתיך" — זו גמילות חסדים, שכל העוסק, בגמילות חסדים, זוכה לישב בצלו של הקדוש-ברוך-הוא. הנה אני תקוע עדין עם שנים-עשר אלף דולר עבור הילד ... גרו יאיר, שאנחנו מאד מקוים, שביום ראשון הוא כבר יסע הבייתה, ויצטרך טפול שמה בבית-חולים, ולזאת אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים מי שרק ביכלתו לצאת ולאסף בעבור העיין של הילד, שצריכים לשלם את זה, ובזכות הצדקה וחסד, הקדוש-ברוך-הוא יעשה אתכם חסד, וכל אחד ואחד צריך לקחת בחשבון, מה היה עושה אם זה היה עם העיין של בנו, לא עלינו, בודאי הייתם רוצים שיקבל טפול כמו שהילד הזה קבל — על ידי ועל-ידי בני ובתי שיחיו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאף פעם לא נצטרך להגיע אל זה, ובאמת גם זה צריך להיות לנו רמז מן השמים, כי עם ישראל הם בבת עינו של הקדוש-ברוך-הוא, ואם נוגעים באחד מעם ישראל, כאלו נוגעים בבבת עינו יתברך כביכול, ולכן זה צריך לאחד אותנו יותר ויותר, אל תתנו לכמה אנשים שיסיתו נגד התלמוד-תורה ונגד הבית-ספר, כמה בזיונות ושפיכות דמים, עלבונות, חרופים וגדופים אני סובל בשביל זה, כמה עגמת נפש וצער יש לי מכל זה, ואני מאד מבקש את כל ההורים, שיש להם בנות פתיכון, שהם ידברו חד משמעית עם הבנות שלהן, שזה לא יוכל להמשך ככה שתהיה הפקרות, ואני ממנה את הגברת ... תחיה למנהלת על הבית-ספר, ואף שאומרים שהיא שוטרת, אני רואה שאין בררה אחרת, ואת זה צריכים — שתהיה שוטרת, אם אתם לא תשמרו על הבנות שלכם, מי ישמר עליהן?! והלא חכמינו הקדושים אומרים, שהבנות צריכות יותר שמירה; ולכן אני מאד מבקש את כל ההורים שיש להם בנות בבית-ספר, שישתפו פעלה, הרי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, רוצה שאנחנו נהיה כשלון, ובשום

פְּנִים וְאַפֵּן לֹא יִחַיֶּה לְרֵאוֹת אֶת זֶה, כִּי אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שְׁמֵהֲבָנִים
וְהַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ יֵצְאוּ צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת, וְלִכְלַכְכֶּם יִהְיֶה נַחַת מֵהֶם, אֲבָל
אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַשְּׂתוּף פְּעֵלָה שְׁלָכֶם, וְלִכֵּן בָּאוּ וְתַעֲזְרוּ לִי, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם.

אֲנִי רוֹצֶה פְּכֹר גַּם-כֵּן לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הַמַּעֲוֹן, שְׂיִתְרַחֵב, וְכָל
מִי שֶׁרָק יֵשׁ לוֹ יְלָדִים, שְׂיִוָּכַל לְהַכְנִים אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ תַכְף-וּמְיָד
בַּמַּעֲוֹן, וְכֵן בַּעֲנֵן הַדִּירוֹת שְׂמַתְחִילִים לְבָנוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְצִיתִי
שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שְׂאִין לוֹ דִּינָה, שְׂיִרְשֶׁם מֵה שְׂיִוָּתֵר מֵהָר אֲצֵל
ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, שֶׁכָּל אֶחָד יְבוֹא בְּלִיל רְבִיעִי לְאַסְפַּת חֲרוּם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כז תתקמח.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י"ג נִסָּן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד נִרְאִית לִי הַתְּכַנִּית שְׂפַתְכֶם לִי, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְבַצֵּעַ אֶת זֶה. רְצִיתִי מָאד, שְׂתַהֲיֶה בְּאַסְפַּת
הַמּוֹרוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר אִתְּךָ חֵד מִשְׂמַעִית, וְרְצוֹנִי
שְׂתַהֲיֶה מְנַהֶלֶת תְּקִיפָה דִּיקָא, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂהַבְּנוֹת צָרִיכוֹת שְׂמִירָה,
מִשְׁהוּ יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִזְכָּה לְשִׁמּוֹר
עֲלֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, וּבְעֵד כָּל הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה וְהַבַּיִת-סֵפֶר, וּבִפְרָט
שְׁאֵנִי נוֹסֵעַ עִכְשָׁו אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאִי אֲזַכִּיר אוֹתָךְ וְאֵת כָּל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כּוּ תתקמט.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נִשְׂא, י"ג סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַנְּתוּחַ, עֲדִין אֲנִי תְקוּעַ עִם שְׁנַיִם-עֶשֶׂר אֶלֶף דּוֹלָר, וְעַם
כָּל הַהִבְטָחוֹת עֲדִין וְכוּ', וְלִכֵּן תַּחֲזִיק אֶת הַכֶּסֶף, וּבְרַגַע שִׁיְהִיָּה, אֲזַ
נִתְחַשְּׁבֵן כְּמוֹ שְׁדַבְּרֵנוּ, לַעֲת עֲתָה שְׁכַלֵּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְכוּ בְּעִבּוֹר
זֶה כְּמוֹ שְׁאֵמַרְתָּ, וְזוֹ עֲצָה טוֹבָה.

בְּעֵינַי אֲשַׁתָּךְ אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

בְּעֵינַי שֶׁהַתְּחִלָּתָ לְבָנוֹת, שִׁיְהִיָּה בְּשַׁעַת טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וְנוֹהֲגִים
לְזֶרֶק בִּיסוּד שְׁבָעִים וְשְׁבַע פְּרוּטוֹת כְּמִנְיֵן "מִזֵּל", וְעוֹד שְׁבַע-עֶשְׂרֵה
פְּרוּטוֹת כְּמִנְיֵן "טוֹב" בְּעֵת יְצִיקַת הַיְסוּד, בְּאִפְּן שִׁיְהִיָּה "מִזֵּל טוֹב",
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּבֵית הַזֶּה יִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת.

בְּעֵינַי הַפְּרִטִיסִים לְאוּמָן, בּוֹדָאִי אֲתָה צוֹדֵק, וְאֲנִי אֲדַבֵּר עִם
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ מִזֶּה בְּלִיל רְבִיעִי, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁיִכַנֵּס עַד רֵאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז הַסְּכּוּם, וְעוֹד נוֹכַח לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם חֵלֶק
גְּדוֹל לְבַגִּית הַמְּעוֹן וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי

קפב אֲשֶׁר כִּז תתקנ — כִּז תתקנא בַּנְחַל

מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד, וּבְיַדֵּי אֲזֻזֵיךָ לְטוֹבָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְי"ל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כִּז תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָה גָּשָׂא, י"ג נִסָּן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

פֶּה תִקְבְּלִי מִכְתָּב כְּלָלִי בְּעֵבֹר הַמּוֹרוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁכָּל הָאִסְפָּה תִהְיֶה בְרוּחַ טוֹבָה, וּבְאֵהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית,
כִּי זֶה עֵקֶר הַצְּלָחַתְנוּ, וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנַצְּלִיחַ בְּעֵבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ.

כְּתִבְתִּי מִכְתָּב לְגִבְרַת ... תְּחִיָּה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִיא
תִקְבַּל אֶת דְּבָרֵי, וְאִם הִיא תִתְפַּטֵּר, אֲנִי רוֹצֵה שְׂאֵת תִּכְנָסִי לַכֶּתֶה,
וְתִקְחִי אֶת הָעֵבֹדָה, כִּי מְאֹד מְאֹד צָר לִי, אִם הַכֶּתֶה הַזֹּאת תִּהְיֶה
כְּשֶׁלֹּן, אֲזוֹ רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, כָּל הַבֵּית־סֵפֶר יִהְיֶה כְּשֶׁלֹּן, וְאֲנִי לֹא
אֶתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן. וְלִכֵּן אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׁנַצְּלִיחַ מְאֹד, וְאַחֵר הָאִסְפָּה תִשְׁלַחִי לִי דִין וְחֶשְׁבוֹן, וְאַף שְׂאֲנִי כָּבֵר
לֹא אֶהְיֶה פֶה, אֶלָּא עַל הַדְּרָךְ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ וְי"ל, עִם כָּל זֹאת תִּרְאִי
לְשַׁלַּח לִי דִין וְחֶשְׁבוֹן בְּפִרְטִיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כִּז תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָה גָּשָׂא, י"ג סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְּתָב כְּלָלִי, וְתִתְּלֶה אוֹתוֹ בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת פְּעָמִים,
 כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׂאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים יִתְאַסְפוּ יַחַד בְּלִיל
 רְבִיעִי, כִּי זֶה מְאֹד נַחוּץ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר מִהֶרֶבָּה נוֹשָׂאִים
 חֲשׂוּבִים שְׁעָלוּ עַל הַפָּרֶק, וְהִנֵּה אֲנִי נוֹסֵעַ עֲכָשׁוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אֶל
 צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּבְנֻדָּאֵי אֲבָקֶשׁ גַּם בְּעִבּוּרָךְ, כִּי הָאֲטָלִיז הוּא חֶלֶק
 מִהֶקְהָלָה שְׁלֵנוּ, וְאוֹי וְאֹבּוֹי אִם לֹא יִהְיֶה לָנוּ בְּשֵׁר כְּשֵׁר, וְעֲכָשׁוּ אֶתָּה
 יְכוּל לְהִתְחַלֵּל לְהִבִּין מֵה שְׂאֲנִי צוֹעֵק זֶה יָמִים וְשָׁנִים, אִיךְ שְׂצָרִיךְ
 לְשָׁמֵר מִצְבוּעִים, רַמָּאִים וְנוֹכְלִים וְכוּ' וְכוּ' בְּעִנְיַן כְּשָׁרוֹת הַבְּשֵׁר, וְזֶה
 סֵתָם בִּיּוֹדֵי מַפְקָרִים, אֶף שְׁנִקְרָאִים רַבָּנִים, הֵם סֵתָם יְרַע־בָּנִים,
 וְצָרִיכִים לְהִשְׁמֵר מֵהֶם מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוּז תַּתְקַנֵּב.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי גֵשָׁא, י"ג סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבָךְ.

לְדַעֲמִי, שְׂאֲשַׁתָּךְ תִּפְסִיק לְעַבֵּד, וְתִתְחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים בְּבֵית,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה לָהֶם חֲנוּפָה טוֹב, כִּי הָאֲמָא צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּבֵית.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשַׁתְּךָ, כִּי כֶּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (בְּבֹא מְצִיעָא נֹט): "אוֹקִירוֹ לְנִשְׁכּוֹ, כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ" [תִּכְבְּדוּ
 וְתִיַקְרוּ אֶת גִּשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ], וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא, שְׂאִם תִּתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חֹזֵק, לֹא תִחְסַר לָךְ שׁוּם פְּרֻנְסָה, וְכִּי
 לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְפַּלֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
 כֹּל מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ, וְתִרְאֶה שְׂאִם תִּהְיֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל — תִּקְבֵּל אֶת
 זֶה.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם הֵן לֹא פְּסוּלוֹת, וְכֵן אֶת
 הַתְּפִלִּין שְׁלָךְ, כִּי כִּפִּי הַנִּרְאָה מְשֵׁהוּ לֹא תִקֵּין.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כז תתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר גִּשָׂא, י"ג סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַיְשִׁיבָה
"דַּמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, כְּרֵאוֹי
לְתַלְמִידֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי רוֹצֶה מָאד שֶׁתְּצַאוּ בְּכֹל יוֹם לְהַתְּבַדְּדוֹת,
לְהַתְּבַדְּד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבַר וְדְבַר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאֵם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה,
תְּחִנָּה וּפְיּוּסִים וְכו' וְכו', הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ
מָאד מָאד חָשׁוּב תְּפִלָּה, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
יִתְבַדְּד בְּכֹל יוֹם נְיוֹם, וַיִּסְפֹּר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר
עָלָיו, וְאֵם הָאָדָם חֹזֵק בְּזֶה, אֲזִי לֹא יִזוּז מִשָּׁם עַד שֶׁיִּמְחַלוּ לוֹ עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו.

רְאוּ לְהֵיוֹת תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים, וּלְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם בַּיּוֹם
תִּרְקְדוּ בְּיַחַד בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה.

נָא וְנָא הַתְּמִידוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, כִּי מַה הַתְּכִלִּית בְּזֶה
הָעוֹלָם — אִם לֹא תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכֵן אָמַר
הַתַּנָּא הַקְדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלִוִּין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב
וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד;
וְלִכֵּן תִּרְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְלַמֵּד שְׁעוֹרִים כְּסֵדֶרֶן

בְּכָל יוֹם — מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הֶלְכָה, אֲשֶׁר כָּל יְדִיעָה וְיְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה, הוּא הַצְּלָחָה נְצֻחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֲד וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי נוֹסֵעַ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֶתְפַּלֵּל בְּעֵבֹר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם בְּפִרְטִיּוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַלְכֶם תּוֹכְלוּ לְהַתְחַתֵּן הַשָּׁנָה, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אַחֲדוּת וְאַהֲבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוֹז תַּתְקַנֵּד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא גִשָׁא, י"ג סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה כָּלֵל, כִּי זֶה הִיסוּד בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ אֶת הַפְּסוּק (יחזקאל לג, כד): "אֶחָד הִיָּה אַבְרָהָם", שְׂאֲבָרְהֶם אֲבִינוּ לֹא הִסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד, וְכֵן אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּגְמָרָא (תַּעֲנִית כה): רַבִּי חֲמָא בַר חֲנִינְיָא גִזַּר תַּעֲנִיתָא, וְלֹא אֶתָּא מִיִּטְרָא, אָמְרוּ לִיה: וְהָא ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי גִזַּר תַּעֲנִיתָא וְאֶתָּא מִיִּטְרָא, אָמַר לִיה: הָא אֲנָא הָא בַר לִינְאִי וְכוּ' וְכוּ', עֵינ שָׁם; הִינּוּ שְׁהֲרָאוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁלֹא תַהֲיֶה לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, שְׂאֲסוּר לְהַתְבַּלְבֵּל אֶחָד מִן הַשָּׁנִי, אֲלֵא יַדַּע — זֶה אֲנִי וְזֶה הוּא, זֶה הוּא וְזֶה אֲנִי, וְלֹא צָרִיךְ לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבַר, וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְךָ כְּזוֹ, תְּמִיד תִּצְלִיחַ.

ראה להתבודד כל יום אליו יתברך, כי כל דבור ודבור
שמדברים אליו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין
לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך שבת שלום...

כז תתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נשא, י"ג סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל אהובי ידידי היקר
לי מאד ... גרו יאיר.

זה זמן רב שלא ראיתך, ולא ראיתי את כתב ידך, ואני מאד
מתגעגע אליך.

עוד לא יצא לי לתת לך תודה על זה שנתת לי את הרכב
בהיותי בארצנו הקדושה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך כל
הדינים על-ידי פלא עליון.

מאד מאד שמחתי, שאתה נכנס בשתפות עם ידידנו ... גרו
יאיר, ובזה תהיה שתף עם רבנו ו"ל, כי כל עסקו הוא רק הדפסה,
ואני רוצה עכשו להדפיס את הסדור עם פרוש "עת רצון", וכן את
הספר "זכות אבות", והוא פרוש נפלא על מסכת אבות, לכן בזה
שאתה עושה שתפות עמו, אתה עושה שתפות עם רבנו ו"ל.

נא ונא ראה להתחזק להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה
לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואני מאד מקווה להקדוש-
ברוך-הוא, שבקרוב מאד תוכל להתחמן, ולא תהיה לבד.

העקר תשמר מקרובי משפחה, שלא יפילו אותך באיזה פח,
חס ושלום.

אָשֶׁר כּוּז תַּתְקֵנוּ — כּוּז תַּתְקֵנוּ בְּנַחַל קִפּוּז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תַּתְקֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה נִשְׂאָה, י"ג נִסָּן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁאֵת כָּל הַכֶּסֶף שְׁאֵתָה אוֹסֵף בְּעִבּוּר הַיָּלֵד ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁתִּמְסַר אֵת זֶה אֵף וְרַק לִיְדֵי ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הוּא מוֹסֵר אֵת זֶה הַיָּשָׁר לָפֶה, אֲנִי תְּקוּעַ בֵּין כּוּז עִם שְׁנַיִם-עֶשֶׂר אֶלְף דּוֹלָר, וְאֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לִי אֵת זֶה לְשֵׁלֶם, כִּי הֵייתִי עָרֵב לָזֶה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּרְוֶה רֵב נַחַת מִיְלֻדְיָה, וְנִנְזָכָה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֲצִלְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוּז תַּתְקֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסִדְרָה בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאָד ... גֵּרוּ יְאִיר.

קִבְּלוּתִי אֵת מִכְתָּבְךָ, וּמָאָד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרִט שְׁהִתְחִילוּ בְּשַׁעֲהַ טוֹבָה וּמְצַלַּחַת לְבָנוֹת אֲצִלְךָ.

אֵתָה לֹא צְרִיךְ לְהִתְנַחֵס אֵל אֵף אַחַד וְכוּ', הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁתַּבְּיֵן, שְׁבִנְי־אָדָם אוֹהֲבִים לְדַבֵּר וְכוּ', אוֹהֲבִים לַעֲשׂוֹת בְּקֶרֶת וְכוּ', וְלִכְּן אֵתָה אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, תִּמְשִׁיף לְבָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-

ברוך-הוא יתן לך הצלחה גדולה, שתתרחב בגשמיות וברוחניות, ויהיה לך רק נחת בחיים.

תהלה לאל, אתה אצלי נאמן, וזה העקר, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לעזור לי כל ימי חיי, העקר אל תתבלבל משום בריה שבעולם, תאמין לי, שיש לי כל-כף הרבה צרות ויסורים מפה ושם, בפרט בענין התלמידים, שצריכים כל-כף לשמר עליהם בעתים הללו, כי הדור כל-כף הפקר, ובפרט מאז שעלה שלטון הרשע וכו', שמשביתים כל קול דקדושה, שחבל מאד, באשר יותר ממליון יהודים אינם יודעים "שמע ישראל", והכל נסתר ונעלם מהם.

יש לי בעיה רצינית בענין ... גרו יאיר, כי מאז שהוא לקח על עצמו להיות בעל אטליז, אין לו זמן לכולם, וזה עוצר לנו המון דברים. לכן הייתי מאד מענין, שאתה תקח את זה ביחד עם ... גרו יאיר, כי אני רואה, שמה שאתה לוקח בידיים, הולך ומתברר, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך חן מיחד והצלחה מיחדת, כן תברך מן השמים, שתהיה לך אריכות ימים ושנים, ותוכל לשמש את רבנו ז"ל, ותזכר מה שאמר רבנו ז"ל: ממי שאני לוקח — לו אני נותן.

יש לי עוד כמה דברים לדבר אתה, אבל מרב עיפותי אשאיר את זה למחר.

העקר רק תתחזק, ושלא יהיה לך שום עסק עם אף אחד, אתה תמשיך בעבודת הקדש, ואל תסתפל ואל תשים לב לשום בקרת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל מכתב מאד דחוף למסר את זה ביד ... גרו יאיר, כי הוא צריך את זה בעבור וכו', ודי למבין.

כּוּז תתקנח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, י"ח סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּמָה פְּעָמִים.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁלֹא הָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׁלֹא הִזְכַּרְתִּי אוֹתוֹ
אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַעֲזֹר, שְׁפַעֲלֵנוּ הַרְבֵּה דְבָרִים
יָפִים.

אוֹדוֹת ה... פְּדָאֵי לְחַדֵּל מְזָה, כִּי בְשִׁבִיל יֶלֶד אֶחָד פֶּל הַקְהֵלָה
שְׁלָנוּ לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְאִם גִּהִיָּה עֲכָשׁוּ חֲזָקִים בְּעֲנִינָנוּ, לֹא יִקְרָה
לָנוּ שׁוּם דְּבָר.

אֲתָה תִמְשִׁיךְ עִם הָאֱמֶת לְאֱמֶתָה — שְׁאַנְחָנוּ אֵינן לָנוּ שׁוּם עֶסֶק
בְּזָה, וּבְזָה נִצְלִיחַ.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אֵינן לָנוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ מִהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, כִּי
בְכָל־לַיּוֹת הַכֵּל מֵאֵד מֵאֵד יִפָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תתקנט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלותך, י"ט סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא הֵייתִי בְּבֵיתִי, וּבְשִׁבִיל זֶה לֹא יְכַלְתִּי לְצַלְצֵל אֵלֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין לִי עוֹד אִישׁ נְאֻמָּן כְּמוֹךָ, וּמָה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב, שְׁעֲבוּדַת ... גֵּרוֹ יְאִיר, זֶה כְּמוֹ לְהַפְנִס לְנַעֲלִים גְּדוֹלוֹת... תְּהִלָּה לְאֵל, אָנִי מְכִיר אוֹתָךְ, שְׁיֵשׁ לָךְ גּוּף מְאֹד גְּדוֹל, וְסִבְלָנוֹת כְּמוֹ בְּרוֹז וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי זֶה לֹא נַעֲלִים גְּדוֹלוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵין לִי עוֹד אִישׁ נְאֻמָּן כְּמוֹךָ, אֲךָ יַעַן שְׁכַתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (סִימָן רנז, סַעִיף א'), שְׁפַעֲנִין צְדָקָה לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ צְרִיכִים שְׁיִהְיֶה עוֹד אֶחָד, הִיִּתִי אוֹמֵר לָךְ, כְּדָאֵי שְׁתַּצְרַף אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן שְׁלֹא יִהְיוּ אֲךָ פַּעַם מְרַנְנִים, וְעוֹד אֲדַבֵּר עִמָּךְ מִזֶּה, אֲבָל הָעֵקֶר שְׁאַתָּה תִּהְיֶה, תְּהִלָּה לְאֵל, אָנִי מֵאֲמִין רַק בָּךְ, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהִתְחַלַּתְּ לִבְנוֹת, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַבֵּית הַזֶּה יִהְיֶה בֵּית שֶׁל שְׂמֵחָה, כִּי תְהִלָּה לְאֵל, מְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ בְּעֲבוּרֵי בְּמִשְׁךָ כָּל הַזְּמַן, וְאֲנִי לֹא אֲשַׁכַּח אֶת זֶה אֲךָ פַּעַם.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁפַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֻזְפָּה לְגִיס אֶת כָּל הַכֶּסֶף בְּעֲבוּר הַחוּב שֶׁל שְׂבָעִים אֶלְף ש"ח שְׁאֲנִי חִיָּב.

אֲשַׁתְּדֵל מְאֹד מְחָר לְפָנַי שְׁבַת לְדַבֵּר אִתָּךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקם.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַיְשִׁיבָה הַקְּדוּשָׁה "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָה אָמַר לָכֶם! אִם מֵצַד אֶחָד יֵשׁ לִי שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה, שְׁאַתָּם מְתַמְיָדִים בַּתּוֹרָה וּבְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ עַל-פִּי עֲצוֹת רַבְּנֵינוּ ז"ל, אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל שְׁנִמְצָאִים שָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה בַּחֲוָרִים שְׁמִמְרִידִים וְכוּ' וְכוּ', וְקָמִים נֶגֶד הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁר הוּא וְאֲךָ הוּא מְמַנָּה עַל הַיְשִׁיבָה, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד

מִצְטַעַר מִמִּי שֶׁקָּם נִגְדוּ וּמִוֹרֵד בּוֹ, וְזֶה גֹרֵם לִי צַעַר מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂמֵהֵי יוֹם וְהִלָּאָה תִּרְאוּ לְשֹׁמֵר בְּכַבּוּדוֹ, וְכֵן בְּכַבּוּד הָרִאשׁוֹן יְשִׁיבָה ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבְזִכְרוֹת זֶה שֶׁתְּכַבְּדוּ אוֹתָם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וּתְבַשְּׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂיִמְצָא בִּינֵינוּ בַּחוּר שֶׁמִּתְעַסֵּק עִם ... וְכוּ', אוֹ עִם אֵילוּ עֲסָקִים בְּלִתֵּי רְצוּיִים וְכוּ', כִּי אֵין זֶה דִּרְפָנוּ כָּלֵל, כָּל הָעֵינָן שְׁלָנוּ זֶה רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְרַק זֶה אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַתְּלַמִּידִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם אִם תִּצְיִתוּ אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּכְבֵר כְּתַבְתִּי מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי הַיְשִׁיבָה, שְׂאֵף וְרַק אַתָּה מְמַנֶּה עַל הַיְשִׁיבָה, וְכֵךְ צָרִיף לְהֵיוֹת, כִּי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא הָרִאשׁוֹן יְשִׁיבָה, אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה שְׁרַק אַתָּה תִּהְיֶה מְמַנֶּה עַל הַיְשִׁיבָה וּלְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ, כִּי אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזִּכְרוֹת הַזֶּה — כְּשִׁזְזוּכִים לְקָרֵב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה יִשְׂאֵר מֵאַתָּנוּ אִם לֹא זֶה, וְכָל דְּבוּר אִמוּנָה שֶׁמְדַבְּרִים עִם בְּנֵי-אָדָם — זֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה,

וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם
לְהַתְחַזֵּק, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אַחֲרֵים.

בְּעֵינַי סְעֵדָה שְׁלִישִׁית, עֲדִין זֶה בְּעֵינָה גְדוֹלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִרְחִיב לָנוּ, שְׁנֹזֶפֶה לְפָתוֹר אֶת הַבְּעֵינָה, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וַיִּהְיֶה
לָנוּ מְקוֹם מְשֻׁלָּנוּ, וַיְכוּל לִהְיוֹת בְּשִׂכּוּנָה הַחֲדָשָׁה שְׁבוּנִים.

הַעֲקֹר אֲתָה תִּכְנִיס בְּבַחוּרִים הַתְּלֵהבוֹת דְּקִרְשָׁה, שְׁיִהְיוּ מְלֵהָבִים
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחַ, וְנִזְכֶּה
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

וּמַחֲמַת טְרוֹדוֹתֵי הַרְבּוֹת — הַהֲכָרַח לִי לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתְקַסֵּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לִנְכוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, אוֹדוֹת שְׁאַלְתְּךָ — הָאֵם לְלֶכֶת
לְהַפְצָה וְכוּ', אוֹ לְלֶכֶת בְּעֵבוֹר בֵּית-הַכְּנֶסֶת וְכוּ', אִיזוֹ שְׁאַלָה זֶה,
אֲדַרְבֶּה אֵין עוֹד מִצָּוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וְאֲדַרְבֶּה וְאֲדַרְבֶּה תִּקְחֵי חֲצִי
לְפָרְנֶסֶת בֵּיתְךָ, וּלְשִׁלְּם אֶת כָּל הַחֻבוֹת וַיִּתְרַחֵב לָכֵם, וְחֲצִי יִהְיֶה
בְּעֵבוֹר בְּנִין בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וּלְשִׁלְּם אֶת הַחֻבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁגַם הֵן
תִּצְאָנָה לְהַפְצָה, וְכֵן לְמַכּוֹר הַגְּרָלוֹת, אֲשֶׁר הַזְּמַן מְאֹד מְאֹד מִתְקַרֵּב
בְּט"ו בָּאֵב, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
מִי שָׂרֵק יִכּוֹלָה לְהַצְטַרֵּף, תַּעֲשֶׂה חֶסֶד גְּדוֹל מְאֹד עִמִּי וְעִם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקסג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלותך, י"ט סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים,
יען שהסמ"ך-מ"ם מעליל עלילות שוא עלינו, כאלו מתנכלים לו
וכו', לכן אני בא אליכם בבקשה אישית, שאף אחד לא יהיה לו
עסק אתו, ואני מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, בלי יוצא
מן הכלל, כי אין זו דרכנו ללכת באלימות, כל הענין שלנו הוא רק
תפלה ובקשה, ואני חוזר ומבקש — אין דרכנו באלימות, ומי
שילך באלימות, יסלק מקהלתנו, חד משמעית, תהלה לאל, הקהלה
שלנו גדלה, ראו וגם ראו, איך שמשפצים ומרחיבים עכשו את
המעון, כדי שכל התינוקות של אנשי שלומנו יוכלו להכנס, וזה
עולה הון תועפות, ולכן רציתי מאד מאד, שכל אחד מאנשי
שלומנו, מי שרק יכול לצאת עם ההגרלות, שזה גם-כן בעבור בנין
בית-המדרש, כי בעבור מי אנחנו צריכים את בית-המדרש, אם לא
בשביל התינוקות הקדושים, הכל פה שאין בהם חטא, שנולדים
אצלנו בקדשה ובטהרה, ולכן יען שעולה הון תועפות — בערך
בין חמשים לששים אלף ש"ח לשפץ את זה, וזה לי בנפשי, שכל
מי שרק רוצה להכניס את התינוק שלו בפעוטון, שלא יגידו לו
"לא", כי אצלי כל הילדים חשובים כבני ובנותי, וכמו שאני לא
רוצה שיגידו לבני ובנותי "לא", כך אני לא רוצה שיגידו לכם
"לא", אבל אני צריך את העזרה שלכם, כדי לכסות את השפוך,
וכן כדי שנוכל לקבל רשיון עבור הקומה השלישית, אנחנו צריכים
לעשות חנייה, וזה גם-כן עולה בערך קרוב לשלשים אלף ש"ח, וגם
על זה צריכים את הכסף, ואני מבקש וחוזר ומבקש, מי שרק יכול
לעזר את אשתו, ואין צריך לומר את עצמו, שיצאו עם הגרלות,

וּחְצֵי לְקַחַת לְפָרְנֶסֶת הַבַּיִת, וְחְצֵי בַעֲבוּר בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה לְפִתּוֹחַ פֶּתַח לְמַעְלָה
בַּשָּׁמַיִם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ד'):
כְּשֶׁנּוֹתְנִים צְדָקָה, עוֹשִׂים פֶּתַח בַּשָּׁמַיִם, וּמִי מֵאֲתָנוּ לֹא צָרִיף
יִשׁוּעָה?!

נָא וְנֹא כָּל מִי שֶׁרַק יְכוּל לְלַכֵּת בַּעֲבוּר הַיָּלֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּבוּא
עָלָיו בְּרָכָה, כִּי עַד י' תַּמּוּז, אֲנִי צָרִיף לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֹב, וְעַדִּין
לֹא קִבַּלְנוּ כְּלוּם מִפֶּה, רַק מְשַׁנֵּי אַנְשִׁים, וְלִכֵּן אֶהְיֶה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה
אִם תַּעֲזֹרוּ לִי לְשֵׁלֶם אֶת הַחֹב הַזֶּה, וּבְיַדֵּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָנוּ, שֶׁלֹּא נִצְטָרֵף אִף פֶּעַם לְהִגִּיעַ לְיַדֵּי מַצָּב כְּזֶה.

נָא וְנֹא רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְתַעֲזְרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ
שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲקָצִין
פָּרָק ג'): לֹא מִצָּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה אֲלֵא הַשְּׁלוֹם;
וְזֶה עֲקָר הַהֲצִלָּחָה שֶׁל קְהֵלְתָנוּ.

כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ זְכָאוֹת בַּעֲבוּר מִשְׁכַּנְתָּא, כְּדָאֵי לוֹ לְהִרְשֵׁם
בַּשְּׂכוּנָה הַחֲדָשָׁה, וְאִף שְׁנֵה קָצַת רְחוּק בְּעֶרְף עֲשָׂרִים דְּקוֹת הַלֵּיכָה,
זֶה רַק בַּשָּׁבַת, אֲבָל בְּאֲמִצַּע הַשָּׁבוּעַ יְכוּלִים לְנַסֵּעַ עִם רֶכֶב, וְכֵן יֵשׁ
בְּדַעְתִּי לְפִתּוֹחַ גַּם שֵׁם בֵּית-הַכְּנֶסֶת וְכוּלָּל, כְּדִי שְׂיִהְיֶה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ
מְקוֹם לְהִתְפַּלֵּל, לְאֵלֵינוּ שֶׁקָּשָׁה לָהֶם הַהֲלִיכָה, וְכִף לְאֵט לְאֵט נִבְנֶה
עוֹד שְׂכוּנָה וְעוֹד שְׂכוּנָה, עַד שֶׁנִּתְחַבֵּר בְּיַחַד, וְתִהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלַב"
בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים! אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים אִיךָ לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֹד חֲנָם שֶׁעָשָׂה אִתְּכֶם, שֶׁאַתֶּם גָּרִים מְחוּץ לְיִשְׁרָאֵל,
וְהַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם לֹא רוֹאִים אֶת הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹף וְהַזְהָמָה הַפְּרִיצוֹת,
וְהַשְּׂקוּץ וְהַתַּעֲבוּב וְכוּ' וְכוּ', שֶׁיֵּשׁ בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, וְעַל זֶה בְּעֲצָמוֹ
אַתֶּם צָרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ מִתְחַנְּנִים
בְּקִדּוּשָׁה וּבְטְהָרָה.

אִף שֶׁהַזְהָרָתִי כָּבֵד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, אֲנִי חוֹזֵר וּמְזַהֵיר,

אָשֶׁר כּוּ תתקסד בּנחל קצה

שָׁאף יֵלֵד אוּ יֵלְדָה, שְׁלֵא יִסְעוּ בְּאוֹפְנִים, כִּי זֶה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, סִכְנַת נִפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, וְאִם יִמָּצֵא יֵלֵד אֶחָד שְׁמֵפֵר אֶת הַתְּקֵנָה, יִסְלַק תְּכַף-וּמִיד מֵהַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֵלִין י.): חֲמִירָא סִכְנַתָּא מְאֹסוּרָא; וּבִפְרָט פֶּה, שְׁיִשׁ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, זֶה מְאֹד מְסֻכָּן.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

קִבְּלָתִי אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי, וּמִכַּפָּה טְעָמִים כְּמוֹסִים לֹא רָצִיתִי שֶׁתִּשְׁלַחוּ אֶת זֶה לְיִבְנָאֵל, רַק תְּכַנִּיסוּ אֶת זֶה בְּ"אֲשֶׁר בּנחל".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מֵתְאַמֵּץ עֲכָשׁוּ לְגַמֵּר אַרְבָּעָה סִפְרִים, כְּדִי שֶׁיִּדְפְּסוּ עוֹד לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה: "שִׁפְת הַנַּחַל" כֶּרֶךְ א' עַד תוֹרַה ט"ז, סְדוּר "עֵת רְצוֹן", "זְכוּת אָבוֹת", "סִכָּה שְׁלֵמָה", מְלֵבֵד שֶׁתְּדַפְּסוּ כֶּרֶךְ אַחֵר כֶּרֶךְ "אֲשֶׁר בּנחל", וְכֵן "אוֹצֵר-הַקּוֹנֵטְרַסִים".

אֲנִי מְקַוֶּה בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם לְשַׁלַּח לָכֶם פְּתִגְמִים עַל כֶּרֶךְ י"ט.

אֵין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֶסֶד הַנִּפְלָא שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמִּי, שְׁאַתֶּם זוֹכִים וּמוֹזְכִים אֶת הַרְבִּים, שְׁזֹכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָה בָכֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְבָכוֹת מְרֹב שְׁמֻחָה, וּבְנוֹדָאֵי בְּזֻכוֹת זֶה יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים, שְׁשׁוּם דְּבָר לֹא יִקְרָה לָהֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵל תִּשְׁלַחוּ אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּז תתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי בְּטוֹחַ בְּמֵאָה אָחוּז שְׁלֹעֶבֶר אֵין כְּלוּם, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכָל הַפְּחָדִים שֶׁהִפְחִידוּ אוֹתְךָ הַכֵּל הַכֵּל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֶר, שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּלְדֵי בְּנֵקֶל וְלֶד בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְשֵׁלָא יַחְסֹר לוֹ שׁוּם אֵיבָר וְשׁוּם חוּשׁ, וְתִהְיִי מְאֹד רְגוּעָה, אֵל תִּפְחָדֵי מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבַעוּלָם.

תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ תָּמִיד לְהַגִּיד שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים מֵה שְׁאֵת רַק זוֹכְרָת: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהֱרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֵמָה וְכוּ' וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן לֹאמַר: "יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ, שֶׁבְּזָכוֹת אֲמִירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁאֲזַכֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי שְׂדוּד הַטָּבַע וְשְׂדוּד הַמַּעֲרָכָה, שֶׁאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת, וְלֶד בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְשֵׁלָא יַחְסֹר לוֹ שׁוּם אֵיבָר וְשׁוּם חוּשׁ, וְשִׁיְהִיָּה מְצֻלַח בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת, וְיִהְיֶה לוֹ חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֵיו, וְיִצְלִיחַ בַּתּוֹרָה וּבַמַּצְווֹת וּבַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, וְאֲזַכֶּה לְגַדְלוֹ וּלְחַנְכוֹ בְּנֵקֶל, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן".

הַעֲקֹר אֵל תִּפְחָדֵי, כִּי הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּז תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אָשֶׁר כּוּז תתקסז בנחל קצז

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִפֶּיךָ.

בְּעֵינַי מַה שְׂפַתְכֶם וְכוּ' וְכוּ', רָאִי לְצִיַּת אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי כָּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תנא דבי אליהו רבא, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה?
אֵלָּא הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָּהּ.

רַק תִּרְאִי לְשִׁמְחַת מָאד עַל נַעַם חֲלֻקְךָ, וְאַנִּי מָאד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם
דָּבָר.

נָא וְנָא הִרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִזְכִּיר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְאַחֲר־כֵּן
לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁבְזָכוֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים תִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, כִּי כָּף אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל: עַל-יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ שְׂדוּד הַטָּבַע.

בְּעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלִי שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַיְדוּדִית, וְתַעֲזְרוּ
אֶחָד לְשֵׁנִי, וְהַעֲקֵר לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, כִּי מִצְוַת כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא
חֲמוּמָה שֶׁבְחֲמוּרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ו', סִימָן ב'), וְצָרִיכִים מָאד מָאד
לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים מִשְׁנֵי הַצְּדִידִים, וְלְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְאַף שְׁלֹא
מִבִּינֵים אוֹתָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תתקסז.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ט סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לא הייתי בביתי, ולכן לא יכלתי לדבר אתך, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד אדבר אתך קדם השבת.

רציתי שתכתבו לי יותר פרטים עם הדירות וכו', פי רציתי שקבוץ גדול מאנשי שלומנו ביחד ירשמו, פי לא יתכן שרק שנים או שלשה ירשמו ויתנו מקדמה וכו', ואחר-כך רב הדירות ימכרו לחלונים, ואחר-כך יהיה צער לאנשי שלומנו, שאבדו את המקדמה, לכן רציתי שכל השכונה תהיה של אנשי שלומנו, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, לעשות התעוררות בין אנשי שלומנו, שנוזפה שם לעשות שכונה של אנשי שלומנו, ואני מוכן גם לפתח בית-הכנסת, כדי שיהיה להם מקום להתפלל, וכך לאט לאט נתפשט מכל הכוונים, עד שבאמת תהיה "עיר ברסלב" במלא מוכן המלה.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר בענין הסמ"ך-מ"ם הרשע המרשע הזה, שמחפש הזדמנות פז לכלך אותנו, אבל אתה תעשה כל מיני פעולות שבעולם, שלא יצליחו כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלותך, י"ט סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות המורה וכו', בודאי היא תחזור, אבל עכשו היא בחפשת לדה, וזה מאד מאד קשה לה. אני מאד מאד רוצה שהבנות שבכפתה שלך תתאחדנה יחד "למען שמו באהבה", ולקבל על עצמן מדות טובות והנהגות טובות, וזה יעזור לי להפוך את כל הגזרות רעות

שְׁגוֹזרים, רחמנא לישזכן, על עם ישראל, העקר שתהיה אחדות ואהבה בפתה שלך, ובזה יהיה לי נחת רוח מאד גדול.

הרגילי את עצמך לומר בכל יום יום תהלים, פי התהלים מחלק לשבעה חלקים, כמו שבעת ימי השבוע.

ראי לצית את האבא והאמא, פי מצות כבוד אב ואם היא חמורה שבחמורות (דברים רבה, פרשה ו', סימן ב').

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיהיה לך כל טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּ תתקסט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלותך, י"ט סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה אל פתת התיכון בבית-הספר "בית פיגא", "חסידי ברסלב" בנינאל, הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני שמח, שהתאחדתן קבוצה שלמה "למען שמו באהבה" לתקן את המדות, כמו שרציתי, ואני בטוח, אם יהיו לי עשר בנות בנות מצוה, אוכל להפוך כל מיני גזרי דינים, וזה אצלי הנחת הכי גדולה, שאני שומע שאתן משתנות לטובה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשרנה לי בשורות משמחות, ובעזרתו יתברך שמו, אשמח בשמחתכן.

נא ונא להתמיד בלמוד "ספר-המדות", כי המדות הן היסוד של כל אדם, ורובנו ז"ל רצה מאד, שאנחנו נתמיד בספר הזה, ולכן תראו להתמיד מאד מאד ב"ספר-המדות", ותקנו לעצמכן מדות טובות, מדת הבושה, מדת הצניעות, מדת האמת, מדת השלום, ובמדות אלו תוכלנה לעבר את זה העולם בשלום.

מאד מאד רציתי, שכל אחת מכן תסיים במשך כל השבוע את

כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, הֵינּוּ כִּי סֵפֶר הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים, כַּמִּנְיָן יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שְׁעַל-יַד־זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יִשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת וְהַמְתַּקֵּת הַדֵּינִים.

הַיִּיתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַתְּפַלְלֵתִי עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן בְּנִפְרָד, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יֵשִׁיב אֶת פְּנֵי רִיקִים, בְּזָכוֹת הַקְּבָלוֹת שֶׁקְּבָלְתָן עַל עֲצָמְכֶן, לְהִיּוֹת בְּנוֹת יְרֵאוֹת הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּזֶה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב שְׁאַתָּה מְאֹד מְפַחַד מִכָּל מִינֵי חֲקִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּזֶה אַתָּה צוֹדֵק, לְדַעֲתִי, תִּמְסַר אֶת הַכָּל לִידֵינּוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הוּא אִישׁ מְסֻדָּר, וְאֶצְלוֹ הַכָּל רָשׁוּם עַד הַפְּרוּטָה הָאַחֲרוֹנָה, וְלִכְּן כְּדֹאֵי שֶׁתְּסַבִּיר לוֹ בְּדִיוֹק אֶת הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי פְּרָטִים, וְרָצִיתִי שְׁיִצְטָרְפוּ לְחַתִּימוֹת שֶׁל בֵּית-הַכֶּנֶסֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי גִבְאֵי צְדָקָה שֶׁל בֵּית-הַכֶּנֶסֶת צְרִיכִים לְהִיּוֹת לְכָל הַפְּחוֹת שְׁנֵי אַנְשִׁים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּף לֹא תִהְיֶה עֲלֶיךָ שׁוֹם בְּקֶרֶת.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסּוּף כָּל סוּף הָאֵטְלִיז יִשְׁגָּשֵׁג, כִּי אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גְּדוֹל בְּקֶרוּב בְּיַבְנָאֵל.

אָף שְׁאַתָּה עוֹבֵד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אַל תִּשְׁכַּח לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם
 אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדִבְרִים אֶל הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין
 לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין
 קוֹנוֹ, הָיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד. וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקעא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֵתִי מִכְּתָב מֵהָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂרוּצָה
 שְׁאַתָּה תִּקַּח אֶת הַכּוֹלָל שְׁלוֹ בִּינְךָ, וְלִדְעֵתִי, זֶה רַעִיוֹן מְאֹד מְאֹד
 מְצֻלָּח, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַצְּלִיחַ, וְגַם
 רְצִיחִי, שְׂתִקַּח אֶת הַדִּירוֹת בִּינְךָ עִם יְדִידֵנוּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאֲנִי מְאֹד
 מְצֻפָּה וּמְקוּנָה, שְׂתַהֲיִינָה שְׁשִׁים מְשֻׁפְּחוֹת מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְרַפְּזוֹת
 שְׂמָה, וְנוּכַל לְהַעֲבִיר גַּם לְשֵׁם אֶת הַכּוֹלָל, כִּי אֲנִי רוּצָה שְׂיִהְיֶה שְׂמָה
 בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְכָךְ יִבְנוּ עוֹד כְּפָמָה שְׁכוֹנוֹת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַד
 שְׂיִהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמְּלָה.

גַּם רְצִיחִי, שְׂתִקַּח עַל עֲצֻמָּךְ אֶת הַבְּקָרָת שֶׁל הַגְּבָאוֹת בְּבֵית-
 הַמְּדֻרָשׁ, זוֹ לֹא עֲבוּדָה קָשָׁה, כִּי יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לוֹקַח אֶת הַכָּל
 מ... וְצָרִיכִים בְּקָרָת מִדִּין הַשְּׁלִיחָן עָרוּף, שְׂכַסְפֵי צְדָקָה שֶׁל בֵּית-
 הַמְּדֻרָשׁ כְּדָאֵי שְׂיִהְיוּ שְׁנַיִם מִן הַצַּד, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיוּ אַחֲרֶיךָ רְנוּנִים
 וְכו'. לָכֵן הֵייתִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂתִקַּח אֶת זֶה גַם-כֵּן בִּינְךָ.

הַעֲקָר תִּתְחַזֵּק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שְׂאַזְכָּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הַזֹּאת, וְלָבוֹא לְגוּר אֲתָכֶם, לְכָל הַפְּחוֹת

חֲצִי שָׁנָה בְּכָל שָׁנָה, הֵינּוּ רַבֵּעַ שָׁנָה בְּקִיץ וְרַבֵּעַ שָׁנָה בַּחֹרֶף, עַד עַתָּה
בּוֹא דְבָרוּ, שְׂאוּכַל כָּבֵר לְעֵלוֹת לְגַמְרִי.

הַעֲקֹר רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֹדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בַּעֲבוּדָה
הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקעב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי עֲקָר מַעֲלַת בַּר
יִשְׂרָאֵל שְׁמַחֲזִיק מַעֲמָד. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂמוּבָא בַּמְדָּרָשׁ (פְּרָשָׁה זו):
קָדָם שְׂצַדִּיק צָרִיף לְבוֹא אֶל עֲנִינּוֹ, מְנַסִּים אוֹתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, וְאִם
הוּא מַחֲזִיק מַעֲמָד, הוּא מְקַבֵּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיף, בֵּן הָיָה עִם אֲבִרְהָם
וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת
וַיִּסּוּרִים וּמְרִירוֹת, סִימָן שְׂאֵתָה צָרִיף לְקַבֵּל מִשְׁהוּ טוֹב מְאֹד.

דְּבַרְתִּי עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂיִדְבֵר עִם הַיָּזָם, שְׂבוֹנָה אֶת
הַשָּׁשִׁים דִּירוֹת, שֶׁהוּא יִקְנֶה אֶת הַדִּירָה שְׁלֶךָ, וּבִתְמוּרַת זֹאת הוּא
יִבְנֶה לְךָ דִּירָה, כִּי זוֹ תִהְיֶה שְׂכוּנָה נְפִלְאָה עִם שְׁשִׁים דִּירוֹת, שְׁשִׁים
מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַף שֶׁזֶה מִהֲלָךְ שֶׁל עֲשָׂרִים דְּקוֹת עַד
"הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", זֶה לֹא נוֹרָא, כִּי בְּאֲמִצֵּעַ הַשְּׁבוּעַ יְכוּלִים לְנַסֵּעַ בְּרַכְּבָב,
וּבְשַׁבַּת הָיִיתִי מְמַלִּיץ לְבָנוֹת שֵׁם בֵּית-הַכְּנֶסֶת וְגַם כּוֹלָל, וְכֶךָ תִּהְיֶה
לָנוּ עוֹד שְׂכוּנָה וְעוֹד שְׂכוּנָה, עַד שְׂבִאֲמַת תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", וְלָכֵן

כִּדְאֵי לָךְ לְהַסְתַּפֵּל בְּזוֹה, הָעֵקֶר אֶל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְזוֹ
גְּדֵלַת בַּר יִשְׂרָאֵל — שְׂאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, אֲדַרְבֵּה מַחְזִיק מֵעַמֵּד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כּוּז תתקעג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קָדֹשׁ לְסִדְרָא בְּהַעֲלוּתְךָ, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּוִדְאֵי יִשְׁמַע
בַּתְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׁהַכֵּל יַעֲבֹר כְּשׁוֹרָה.

אוֹדוֹת הָאֵטְלִיז, כִּדְאֵי שְׁתַּהֲיָה מְסִדְרָא, לֹא לַעֲבֹד עַד הַרְגַע
הָאַחֲרוֹן, כִּי כִּף אַתָּה נַעֲשֶׂה עָבֵד לַעֲבָדִים, אָדָם צָרִיף לְחַיּוֹת עִם סִדְרָא,
לֹא לְהַעֲמִים עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִדִּי.

רַק לְהִתְחַזֵּק וְעוֹד פַּעַם לְהִתְחַזֵּק וְעוֹד פַּעַם לְהִתְחַזֵּק, וּמִזְהַרְנִי תִּתֵּן
וְ"ל תָּמִיד אָמַר, שְׁבֹזָה הָעוֹלָם כֹּל זְמַן שְׂאָדָם חַי, מִכְּרַח שְׁתַּהֲיָה לוֹ
מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּסְבִּיר אֶת כָּל הַמְּהַלְכִים
שֶׁל פִּסְפִּי צְדָקָה שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ לִידִידְנּוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא עוֹבֵד
בְּאִמּוּנָה, וְהוּא מֵאֵד נֶאֱמָן אֲצִלִּי עִם כִּסְפִים, תַּסְבִּיר לוֹ אֶת הַכֹּל, וְכִף
זוֹ יֵצֵא מִמֶּךָ, וְלֹא תַהֲיָה בְּבַעֲיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כֹּז תתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִמְסֹר לְךָ אֶת הַכֹּל, וַיִּסְבִּיר לְךָ אֶת הַכֹּל, וְכִּי לֹא תִהְיֶה שׁוֹם בְּעֵינָה.

תְּרוּפַת פְּלֵא נִגְדַת הַקְּאוֹת אֵין, כִּי כִּי הַטְּבִיעַ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת, וּבּוֹדָאֵי הוּא יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כֹּז תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

וְכִנִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי בְּעִבּוּרְךָ וּבְעִבּוּר כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּתְפַּלּוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בּוֹדָאֵי יְדוּעַ לְךָ, שֶׁעַכְשָׁו יָזַם פְּרֻטֵי הוֹלֶךְ לְבָנוֹת שְׁכוּנָה שְׁלֵמָה בַּת שְׁשִׁים דִּירוֹת רַק בְּעִבּוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִף שֶׁזֶה קִצַּת רְחוּק מ"הִיכַל־הַקֹּדֶשׁ" כְּעִשְׂרִים דִּקּוֹת הַלִּיכָה, אֲבָל בְּאֲמִצַּע הַשְּׁבוּעַ אֵין

בְּעֵינָהּ, כִּי יֵשׁ רַכְבִּים, וּבְשֵׁבֶת יֵשׁ בְּדַעְתִּי לִפְתַּח שָׁם עוֹד בֵּית־הַכְּנֶסֶת
 וְכֵן כּוֹלֵל, וְכִף שְׁתֵּהִיָּה שְׁכוּנָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְגִמְרַהּ הַשְׁכוּנָה הַזֹּאת
 נִבְנְהָ עוֹד שְׁכוּנָה וְעוֹד שְׁכוּנָה, עַד שְׂבָאָמַת יִתְגַּשְׁמוּ רְצוֹנֵי וְכֹסֵפֵי,
 שְׁתֵּהִיָּה פֹה "עִיר בְּרִסְלָב", זֶה הָיָה נִרְאָה בְּחִלּוֹם עַד עַכְשָׁיו, וְהִנֵּה
 הַחִלּוֹם בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ מִתְגַּשְׁמוּ.

לֹא צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה, כִּי דִמְיֵה הַהֲרַשְׁמָה הֵם בְּסִבִּיבוֹת
 עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים ש"ח, וְעַל הַדִּירָה אֲפָשָׁר לְקַבֵּל שְׁתֵּי מִשְׁכַּנְתָּאוֹת
 גְּדוֹלוֹת, וְאַנִּי מִבְטִיחַ לָךְ, שְׁעוֹד תּוּכַל לְמַכּוֹר אֶת זֶה עִם רוּחַ גְּדוֹל,
 כִּי כְּדָאֵי לִבְנוֹת דִּירָה אֲפִלּוּ בְּעֵבוֹר הַשְּׁקָעָה, כִּי הַמְּחִירִים עוֹלִים
 בְּיַבְנָאֵל מְאֹד מְאֹד, וּפֹה עוֹד תִּהְיֶה עִיר גְּדוֹלָה. וְלָכֵן דִּירָה שְׂאֲנִישֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ קָנוּ בְּשְׁכוּנַת יְפֹרַח בְּשִׁבְעִים אֶלֶף דוֹלָר, מוֹכְרִים אֶת זֶה הַיּוֹם
 בֵּין מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף לְבֵין מֵאָה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף, וּכְבָר מְכָרוּ לְמֵאָה
 וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף, אֲזִי הֵם כְּבָר הִרְוִיחוּ כְּפוֹל, וְאַנִּי אוֹמֵר, שְׂאוֹתוֹ הַדְּבָר
 יִהְיֶה עִם הַדִּירוֹת אֵלּוּ. וְלָכֵן כְּדָאֵי לָךְ לְהַכְנִס בְּזֶה, וְזֶה יִהְיֶה דְבָר
 נִפְלָא מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָל
 דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
 הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר מוֹרִיד
 אֶת הַשְׁכִּינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִם בְּגִי־אָדָם הָיָה יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר
 אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִיזוֹ חֲשִׁיבוֹת יֵשׁ לָזֶה בְּשָׂמִים, הָיָה עוֹסְקִים
 בְּזֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְלָכֵן רָאָה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּשִׁיחָה בֵּינָךְ
 לְבֵין קוֹנֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוֹד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב. וּרְבִנוּ ו"ל רְצָה מְאֹד,
 שְׁכַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה קְבוּעַ בְּקַבִּיעוֹת עִם הַתְּבוּדוֹת, וְזֶה
 יַעֲזוֹר לוֹ לְכָל הָעֲנִינִים, כִּי הַתְּבוּדוֹת זֶה יָשׁוּב הַדַּעַת, וְזֶה מְשַׁפֵּט
 שְׁשׁוּפֵט אֶת עֲצָמוֹ, וְאָמַר רְבִנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טו):
 כְּשֵׁיִשׁ דִּין לְמִטָּה אִין דִּין לְמַעְלָה; הֵינּוּ מִי שְׁשׁוּפֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל
 יוֹם, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מִמְתִּיק מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וּבְכָלֵל טוֹב לְאָדָם
 לְדַעַת שְׂיֵשׁ לוֹ לְמִי לְפָנוֹת בַּעַת צָרָה, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹמֵעַ

אותו, ולכן ראה להתחזק בעבודת התפלה וההתבודדות, וכודאי לא יעזב אותך הקדוש־ברוך־הוא.

אודות הדירות, נא להיות בקשר עם ר' ... גרו יאיר.

המאחל לך שבת שלום...

כז תתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בהעלותך, כ' סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֶל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי הזכרתי אותך על הציון, וכן הזכרתי את כל אהד ואהד מאנשי שלומנו היקרים.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שהתפללות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אין שום ספק, שאני רוצה שכשאני נמצא שם, שתשמע אותי, ולא יודע מי מלא לך את הראש בשטיות, שאני לא רוצה וכו', וכו', אין זה אלא מחמת קנאה ודי למבין.

אודות הדירות, זה נמצא באזור העליון, ששם בונים דירות יוקרתיות, וזה משתלם, כי אפלו אם קונים את זה בתור השקעה, בעוד שנתים שלוש יוכלו להרויח על כל דירה לכל הפחות חמשים אלף דולר, כמו שקרה עם הדירות של יפוח, שכלם קנו את זה בשבעים אלף דולר, והיום מוכרים את זה במאה ושלושים ומאה וארבעים אלף, וכבר מכרו דירה אחת במאה וחמשים, והרויחו בדיוק כפול. ולכן מי שרק יש לו אפשורות, שיראה להרשם ולתת את המקדמה מה שיותר מהר.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתִּהְיֶה בְּחִבּוּרָה אַחַת עִם "הַתְּאַחְדוּת הָאֲבָרְכִים",
כִּי רְצִיתִי, שְׁכָל אֱלוֹ שְׁלֹמֹדוֹ פֹּה, שְׁיִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְלֹא
תִּכְרְוּ וּמִיד כְּשִׁמְתַּחֲתָנִים, עוֹזְבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא רוֹצִים לְהַפְּיֵר
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

אוֹדוֹת לְהֵקִים "חֻבְרַת הַצֵּלָה" בְּיִבְנָאֵל, אֲנִי עֹכְשׁוֹ מִתְכַּנֵּן עַל
זֶה, אֲבָל צְרִיכִים עֲשֶׂרָה אֲבָרְכִים, וְ... גֵרוֹ יְאִיר, הוּא יֵאָרְגֵן אֶת
הַעֲנִיָּן, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וַיֵּשׁ לִי תְּכֵנִית גַּם-כֵּן לְקִנּוּת אֲמִבּוּלֹנֶס,
שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה בְּיִבְנָאֵל, כְּדִי לְשַׁמֵּשׂ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁמְחוֹת.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, כִּי אֵין עוֹד
דְּבַר יָקָר מִזֶּה, כִּי מֵה נִשְׁאַר לְאָדָם, אִם לֹא הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׂזוּכָה
לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם, כִּי יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ פֶּאֶן, וְהִנֵּה אֲנִיחֵנוּ
יוֹצְאִים מִפֹּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שִׁבְתִּי שְׁלוֹם...

כּוּ תתקעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְרֵי בְּהַעֲלוֹתְךָ, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר אֶתָּה צְרִיף עֹכְשׁוֹ סְבָלְנוֹת, תְּסַדֵּי ה' יִתְבָּרַךְ, שְׁנַתֵּן לְךָ
תְּאוּמִים, בְּכֵן צְרִיף לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְרְצִיתִי לְדַעַת, אִם כָּבֵר הִיָּה
הַבְּרִית שֶׁל הַיֵּלֶד הַשְּׁנִי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַרְּבִיָּה
הַצֵּלָחָה.

בְּוִדְאֵי אֶתָּה צְרִיף לְעֵזֹר לְאִשְׁתְּךָ, כִּי עֹכְשׁוֹ עִם שְׁלֹשָׁה יְלָדִים זֶה

מֵאֵד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת רָאָה לְצִאת לְהַפְצָה, וְאִם תִּצָּא בְּמֶרֶץ גְּדוֹל יוֹם יוֹם, אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לְכָל הַפְּחוֹת מְשֻׁמוֹנָה-מֵאוֹת עַד אֶלֶף שָׁקֶל בְּשָׁבוּעַ, אֲבָל צְרִיכִים לְזֶה מֶרֶץ חֲזָק, וְכֵן תִּצָּא מֵהַקְּטָנוֹת שֶׁלָּךְ.

אוֹדוֹת הָאָמָא תַחֲיָה, בְּנֻדָּאֵי תַחֲזֹק אוֹתָהּ, וְלֹא שְׁמַעְתִּי עַד עַכְשָׁו שֶׁהִתְגַּרְשׁוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵכֵל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

מִכָּל זֶה אַתָּה יָכוֹל לִרְאוֹת לְמַה הַפְּעַס וְהִרְצִיחָה מְבִיאִים אֶת הָאָדָם — עַד כְּדֵי לְהִתְגַּרֵּשׁ, וְצְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁבֵּר מִמֶּנּוּ אֶת מִדַּת הַפְּעַס וְהִרְצִיחָה.

אוֹדוֹת הַדִּירוֹת שְׁבוּנִים, כְּדָאֵי מְאֹד שְׁתַּרְשֵׁם, צְרִיכִים בְּסֶף הַכֹּל עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים ש"ח, וְאַחֲרֵי-כֵן הַבְּנֵק נוֹתֵן שְׁתֵּי מִשְׁכַּנְתָּאוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִבְרוּךְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כז תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... בְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אֵלוֹ שְׁזוּכִים לְהַפִּיץ אֶת הַחוּבְרוֹת וְהַקּוּנְטְרַסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם מְצִילִים נַפְשׁוֹת, מִמָּשׁ מְמוֹת לְחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', פֶּאֶשֶׁר יֵשׁ הַמּוֹן סְפוּרִים, וְלִכֵּן לֹא בָּחַנְם שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם יַעֲשֶׂה מָה שְׁיַעֲשֶׂה, כְּדֵי לְמַנֵּעַ וּלְעַכֵּב.

עִם כָּל זֹאת הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ, שְׁצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל

הַבְּרִיאוֹת, צְרִיכִים לְנוֹחַ הַרְבֵּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי יִתֵּן לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה וְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְשִׁיחַ וּלְסִפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עוֹלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם. וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּזֶה, וּבּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדּוֹר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, זוֹכָה וּמִזְכָּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְבִּים תַּעֲמִד לוֹ, הַרְבֵּי ... גְרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנֶצַח.

מִכְּתָבוֹ מִיּוֹם י"ג סִינּוֹן עֲכָשׁוּ קַבְּלָתִי, וְהִנְנִי לְהַזְדַּרֵּז לְכַתֵּב לָךְ.

בְּהִיוֹתִי בִישִׁיבְתְּךָ, מְאֹד מְאֹד הַתְּפַעֲלָתִי מִהַתְּלַמְּיָדִים שְׁלָךְ, וְרֵאִיתִי אֶת הַשְּׂאִיפּוֹת שֵׁישׁ לָהֶם לְהַתְּעַלּוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת בְּעֵבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם הַתְּחִיל לְרַדְּף אוֹתְךָ, כִּי כֵן מוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן כב): כְּשֶׁנִּתְעוֹרֵר קוֹל דְּקַדְשָׁה, אֲזִי נִתְעוֹרֵר כִּנְגֵדוֹ קוֹל דְּסִטְרָא אַחְרָא וְכוּ', וְזֶה הַסִּימֵן שֶׁזֶה מִצַּד הַקְּדוּשָׁה — כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר זֶה לַעֲמַת זֶה קוֹל הַבְּרָה דְּסִטְרָא אַחְרָא. וְזֶה הִיָּה תְּמִיד סִימֵן אֲצֵל הַצְּדִיקִים, אִם הֵלֶךְ הַכֹּל חֶלֶק, פְּחָדוֹ מְאֹד שְׂמָא הוּא מְסִטְרָא אַחְרָא, אֲבָל אִם הָיוּ מְנִיעוֹת וְעַפּוּבִים וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים, יָדְעוּ בּוֹדֵאי שֶׁזֶה מְסִטְרָא דְּקַדְשָׁה, וְלָכֵן בְּאִתִּי לְחִזּוֹק

וּלְעוֹרֵד אֶת יָדְךָ, חֲזַק חֲזַק חֲזַק וְהִתְחַזַּק, וּבִאֲמַת כְּשִׁזְכִּים לְסִיִּם
 חֲמֵשׁ אֶחָד מִחֲמֵשֶׁה חֲמֵשִׁי תוֹרָה, אוֹמְרִים בְּקוֹל הַבַּעַל קוֹרֵא עִם
 הַקָּהָל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: "חֲזַק", וַיֵּשׁ לוֹמַר שְׁזֵה כְּמִסְפָּר מִשֶּׁה, וּמוֹבֵא
 בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), אֲשֶׁר כָּל צַדִּיק הוּא
 בְּחִינַת מִשֶּׁה, וְלִכְּן הַצַּדִּיק הוּא מְחַזֵּק אֶת נַפְשוֹת הַמְקַרְבִּים אֵלָיו,
 וְאֵין הַמְצוּה נִקְרֵאת אֶלָּא עַל שֵׁם גּוֹמְרָה (תַּנְחוּמָא עֲקָב ו'); וְלִכְּן
 כְּשִׁזְכִּים לְסִיִּם חֲמֵשׁ אֶחָד, מְזַכֵּרִים: חֲזַק, חֲזַק, חֲזַק, שֶׁהוּא כְּמִסְפָּר
 מִשֶּׁה, לְהִרְאוֹת שְׁצַרִּיכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת
 מִשֶּׁה, כְּדֵי לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַתְּחַזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם וּפַעַם.

טְבִילַת מְקוּה אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, פִּי בְּשַׁעַה שֶׁהָאָדָם טוֹבֵל אֶת
 גּוּפוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּמְקוּה, בּוֹ בְּרַגַע נִטְבָּלַת נִשְׁמָתוֹ לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים, וְעַל-כֵּן אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּמִצִּיאוֹת, אֲשֶׁר מִים וְרוּחַ לֹא
 מִתְעַרְבִּים, וְלִכְּן עַל כָּל מִי שֶׁשׁוֹרָה רוּחַ רָעָה, אִם הוּא רַק נִכְנָס בְּתוֹךְ
 מִים, וְנִתְכַּסֶּה בָּהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ כָּל הַרוּחוֹת רָעוֹת.
 וּמִסְפָּרִים מֵהָאִישׁ הָאֱלֹקִי רַבִּי מְרִדְכִי מִנְּאֲדָבוֹרְנָא, זְכוּתוֹ תִּגְן עָלֵינוּ,
 שֶׁהָיָה בַּעַל-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ נִגְלָה, וְכַךְ הָיְתָה דְרָכּוֹ לוֹמַר: עַל כָּל אֲבִירָךְ
 אֲנִי יָכוֹל לְהַגִּיד מַה שֶׁעֲבַר עָלָיו עַד שֶׁנִּכְנָס לְמְקוּה, אֲבָל תִּכְרַךְ-וּמִיד
 כְּשֶׁטוֹבֵל, אֵינִי רוֹאֶה עָלָיו שׁוֹם דָּבָר; כָּל-כַּךְ חָשׁוּב מְקוּה. וַיְדוּעַ מַה
 שֶׁאָמַר הַרֵב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אֶהֱרָן מְקַאֲרֵלִין, זְכוּתוֹ תִּגְן עָלֵינוּ, מְקוּה
 אֵינָה מְצוּה, אֲבָל מַה שֶׁמְקוּה גּוֹרְמַת לָאָדָם, שׁוֹם מְצוּה אֵינָה
 גּוֹרְמַת; וּמוֹהֲרָנִי ז"ל הִבְטִיחַ, שֶׁכָּל מִי שֶׁיִּלְךָ בְּכָל יוֹם לְמְקוּה,
 וַיִּטְבַּל בְּשִׁבִיל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי יֵשׁ לוֹ תְּקוּה לְתַקֵּן אֶת הַפֶּל,
 וְלִכְּן לֹא בַּחֲנָם שֶׁהַסְּמִי"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֶיךָ כָּל-כַּף, מִפְּנֵי שֶׁאֲתָה
 מְרַבָּה לְדַבֵּר עִם בַּחוּרִים פְּגוּמִים בְּעִנְיַן טְבִילַת מְקוּה, וְהִסְטָרָא
 אַחֲרָא לֹא יְכוּלָה לְסַבֵּל אֶת זֶה, וְלִכְּן רָאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים
 שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַדַּע שֶׁאֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ חָשׁוּב מְאֹד כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שֶׁמְדַבְּרִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְדְבוּרֵי הַתְּחַזְקוֹת, פִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,
 עוֹבֵר עִכְשָׁו עַל הַנֶּעַר מַה שֶׁעוֹבֵר — צְרוּת וַיְסוּרִים, וְאֵין עֲצָה אַחֲרַת
 רַק לְהִתְחַזֵּק.

וַיֵּשׁ לוֹמַר (תְּהִלִּים לַד, כ): "רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִפְּלֵם יִצְיָלְנוּ"

הַיְיָ ה' — שֶׁהוּא סוֹפֵי תְבוּת: מְקוֹה, הֵינּוּ אִם עוֹבְרוֹת עַל בַּר יִשְׂרָאֵל רַבּוֹת רְעוֹת, הַעֲצָה לְבָרַח לְמִקְוֵה, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא צַדִּיק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִרְמְיָהוּ ס, כא): "וְעַמּוּךָ כָּלָם צַדִּיקִים", וְלָכֵן כָּדִי לְהַנְצִיל מֵהַצָּרוֹת, כָּדָאִי לְבָרַח אֶל תּוֹךְ מֵימֵי הַמִּקְוֵה.

וַיֵּשׁ לֹאמַר (יִרְמְיָהוּ יד, ח): מְקוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה, לָמָּה תִהְיֶה כְּגַר בְּאַרְץ וּכְאוֹרַח נָטָה לְלוֹן; כִּי הִנֵּה אָדָם צָרִיף לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ וּמְרַגִּישׁ וּמְדַבֵּר, הַכֵּל זֶה אֱלֻקוֹת, כִּי אֱלֻקוֹת זֶה הַכֵּל, וְהַכֵּל זֶה אֱלֻקוֹת, כִּי דָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא הַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ כְּזֶה לְפָנֵי מְרָאֶה עֵינֵינוּ, הֵינּוּ דוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי וּמְדַבֵּר, וְאִז אִם אָדָם זוֹכֵה לְהַגִּיעַ לְבַטוּל כְּזֶה, אִזִּי עוֹשֶׂה מֵהָעוֹלָם הַזֶּה גַם-כֵּן בֵּית, הֵינּוּ שֶׁהוּא מְרַגִּישׁ אֶת הַשְׂכִּינָה עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּנִיחֻמָּא בְּחֻקֵּי ג'): מֵיוֹם שֶׁבְּרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ נִתְאַוָּה שְׁתַּהֲיֶה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי טְבִילַת מְקוֹה, כִּי כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְנִכְלָל בְּתוֹךְ הַמַּיִם, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַבֵּא בְּאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא. וְכִמוֹ שֶׁמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָר־הַמְדוּת, אוֹת הַמְתַקֵּת הַדִּין, סִימָן נד): עַל-יְדֵי יְשִׁיבָה בַּמִּקְוֵה תַחַת הַמַּיִם, עַד שֶׁלֹּא יוֹכֵל לְהַחֲזִיק בְּעֲצָמוֹ הַרוּחַ וְהַנְּשִׁימָה — נִמְתַּק הַדִּין; כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ תַחַת הַמַּיִם לֹאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מְשַׁרְהַל עַל עֲצָמוֹ שְׂכִינָה, וּמְרַגִּישׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם. וְזֶה פְּרוּשׁ: "מְקוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה", וְעַקֵּר הַצָּרָה זֶה הַדִּינִים שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, שֶׁהוּא אֵינוֹ מוֹצֵא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, וְעַל זֶה אוֹמֵר הַנְּבִיא: אִם אַתָּה דְבוּק כָּל-כַּף בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, לָמָּה תִהְיֶה כְּגַר בְּאַרְץ וּכְאוֹרַח נָטָה לְלוֹן, הֲלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא נִמְצָא כָּאן, וְאַתָּה יְכוֹל לְגוֹר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּדָגְמַת הַנְּשִׁמָּה שֶׁגָּרָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֵלְיוֹנִים, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר בְּטְבִילַת מְקוֹה בְּכָל יוֹם.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר

וְדַבּוּר שְׁמִדְבָרִים עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כּוּז, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי עַל-יְדֵי כָּל דְּבַר וְדַבּוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה הָאֶרֶץ שְׁעַר הַנּוֹי"ן, וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק.

וְשִׁלּוּם לְזוּגְתָךְ תִּחְיֶה, רְאֵי לְהִתְחַזַּק מְאֹד מְאֹד, כִּי דְבַר גְּדוֹל אַתָּם עוֹשִׂים בְּקִרְוֵי בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְיָדָי תִּזְכּוּ בְּזִכּוֹת זֶה לְבָנִים חַיִּים וְקַיִמִים, וְתִתְעַלּוּ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

וּמַחֲמַת טְרִדוֹתֵי הַרְבוֹת עֲכָשׁוּ אֶקְצֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תַּתְּקַפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וּמֵה גַם מַחְלָה כְּמוֹ שְׂאֵר מַחְלוֹת, וּכְמוֹ בְּמַחְלָה גְּשְׁמִית צְרִיכִים לְלַכֵּת אֶל רוּפָא וְלְהִתְרַפְּאוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאִין עֶרְךָ בְּמַחְלָה שְׁלָךְ, שְׂיֵשׁ לָךְ תִּאֲוָה כּוּז וְכוּי, אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא יִרְפָּא אוֹתְךָ בְּרַפּוּי רוּחַנִי.

הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְהִתְרַחַק מִמֶּנּוּ בְּתַכְלִית, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם מִגַּע וּמִשָּׂא עִמּוֹ, וְשִׁלָּא תְּדַבֵּר אִתּוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עָלָיו, וְזֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, וְאַף שְׁזֶה יָבוֹא לָךְ קֶשֶׁה, זֶה מִדְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם, וְאַתָּה צְרִיךְ לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִתְעַסֵּק אִתּוֹ, חַס וְשִׁלּוּם, לֹא בְּמַחְשָׁבָה וְלֹא בְּדַבּוּר וּמְכַל שְׂכֵן לֹא בְּמַעֲשֵׂה.

אָשֶׁר כּוּ תתקפּא בּנחל ריג
רֵאָה לְלַכֵּת לַמִּקְוֵה בְּכָל יוֹם, וּלְטַהֵר אֶת עֲצָמֶיךָ, כִּי מִקְוֵה
מִטְהַרֵת מִכָּל מִינֵי טְמְאוֹת וְזֵהָמוֹת.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמֶיךָ לְגֵרֶם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשַׁנִּיֹּת בְּלֵי שׁוֹם
פְּרוּשִׁים רַק לְגֵרֶם, כִּי מַעֲלַת הַלְמוּד וְהַגְרָסָא שֶׁל ח"י פְּרָקִים מְשַׁנִּיֹּת
לְיוֹם, שְׁזָה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁנִּדְבַק בָּאָדָם, וְהַיֵּצֵר הָרַע עוֹשֶׂה
אֶת הָאָדָם מְשַׁגֵּעַ, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (סוֹטָה ג.): אִין אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה אֵלָא
אִם פֶּן נִכְנַס בּוֹ רֵיחַ שְׁטוּת; וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם רָגִיל לומר בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מְשַׁנִּיֹּת, הוּא הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע הַזֶּה, וּבִהֲתַחֲלָה יָבוֹא לָךְ
הַדְּבָר הַזֶּה קָשָׁה, כִּי הַנְּשֻׁמָּה נִמְשַׁכֶּת אֶל אֱלֻקוֹת, וְהַגּוֹף מוֹשֵׁף אֶל
תְּאוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, וּבִפְרָט אֹתָהּ, שֶׁנִּלְפָדֶת בְּפִחַ פְּזָה, רַחֲמָנָא
לִישׁוּבָן, עָקֵר הַעֲצָה לְהִנְתַּק מִהָרַע הוּא עַל-יְדֵי גִירָסָא ח"י פְּרָקִים
מְשַׁנִּיֹּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקפּא

בְּצִוַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִּידֵי יְשִׁיבַת
"תְּפִאָרַת בְּנִים", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אַחֲרֵי שִׁזְכְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּמַחִיצַתְכֶם, מְאֹד נִהְיֵיתִי
מִהַחְבוּרָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָכֶם, וְלִכֵּן בְּאֹתֵי בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלּוּ לְחֻזַק וּלְעוֹדֵד
וּלְשִׂמְחַת אֲתָכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג), שֶׁאֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה זֶה דְּבָר קָטָן,
אֲבָל אֲצֵלִי אֲמוּנָה זֶה דְּבָר גְּדוֹל, וְעָקֵר הָאֲמוּנָה בְּפִשְׁיטוּת וּבְתַמִּימוּת
גְּמוּרָה, בְּלֵי שׁוֹם חֲכָמוֹת, לִידַע וּלְהֵאֱמִין, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחַיֶּה

ומהנה ומקיים אל כל הבריאה כלה, ולזה זוכים על-ידי שמדברים תמיד מאמונה, כמו שכתוב (תהלים פט, י): "אודיע אמונתך בפיו", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מד), שהאמונה תולה בפה של האדם, הינו על-ידי שמדברים האמונה בפה, זה בעצמו אמונה, וגם על-ידי-זה באים לאמונה, ומחמת זה צריך להזהר מאד מדבורים של כפירה ואפיקורסות, אף-על-פי שאינו אומרם מלבד הינו הוא בעצמו מאמין, ואינו כופר, חס ושלום, רק שהוא חוזר ואומר דברי אפיקורסות ששמע מפי אחרים שהם אפיקורסים, והוא מתלוצץ מהם, אף-על-פי-כן גם מזה צריך להזהר מאד, פי הדבור הזה של כפירה מזיק לאמונה, פי צריכים רק לדבר דבורי אמונה, ובזה שמדברים דבורי אמונה, מורידים את השכינה בעולם. ולכן ראו להתחזק ביותר ושאת וביתר עז, בלמוד האמונה הקדושה, פי הוא למוד עמק עמק מי ימצאנו, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), שהצדיק יש לו ישיבה של אמונה, שבה לומדים אמונה עם התלמידים, ומאחר שזפה אתכם הקדוש-ברוך-הוא ברב יקר כזה, ידיד נפשי, החזיקו את עצמכם ביחד עמו, ותמיד תדברו ביניכם דבורי אמונה, ותמשיכו על עצמכם ערבות נעימות ידידות, זיו חיות אלקותו יתברך.

ידוע, כשאדם חוטא בפגם-הברית, על-ידי-זה הרוחות רעות נדבקים בו, ואי אפשר להנצל מזה רק על-ידי טבילת מקנה, ולכן רבנו ז"ל שגלה לנו תקון נורא ונפלא, לומר עשרה מזמורי תהלים, שנקראים "תקון הכללי", אמר: אבל התקון הראשון זה טבילת מקנה; הינו אף שגלה לנו עשרה מזמורי תהלים, אשר מי שזוכה לאמרם בכל יום, מבטח לו שיכפרו לו על כל עוונותיו, עם כל זאת צריכים על זה תנאי להיות קדם במקנה, ולכן אשרי מי שזוכה ללכת כל יום למקנה, ולומר עשרה מזמורי תהלים, שהם "תקון הכללי", אז בודאי ימחל לו הקדוש-ברוך-הוא.

גא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזאת, שאין לתאר ואין

לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכָל מֵה שְׁמַעִיק לָכֶם תִּסְפְּרוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

וְכֵן הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְגֵרֵס הַרְבֵּה פְּרָקֵי מִשְׁנֵיּוֹת, וּמִלְבָּד הַשְּׁעוּרִים שֵׁישׁ לָכֶם בִּישִׁיבָה, תַּעֲשׂוּ לָכֶם שְׁעוֹר לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, לֹאמֹר פְּרָק אַחַר פְּרָק, אֶפְלוּ בְּלִי פְּרוּשִׁים, כִּי מִשְׁנֵי'ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ'ה, וּמִי שֶׁרְגִיל לֹאמֹר הַרְבֵּה פְּרָקֵי מִשְׁנֵיּוֹת, עַל-יַד־יָזָה מִזְכָּר אֶת נִשְׁמָתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מִטְעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ תָמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַיְיָ'ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדֵּיהֶן, אָמֵן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לְכָל הַנָּשִׁים שֶׁכְּתָבוּ מִכְּתָב הַתְּקַשְׁרוֹת, שֶׁמִּקְבָּלוֹת עַל עַצְמָן לְהִיּוֹת בִּיחָד, כִּי בְּאַמַּת בְּזוּהַ תְּלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה. כְּמוֹבָא בְּזִהַר (זֶהֱר חֲדָשׁ, פֶּרֶשֶׁת נח): אִם יִהְיֶה בִּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, בֵּית-הַכְּנֶסֶת אַחַד, קָהֵלָה אַחַת, שֶׁתַּחֲזִיק עַצְמָה בִּיחָד, בְּזוּהַ יְכוּלִים לְהִבְיֵא אֶת הַגְּאֻלָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל; וּמֵה נַעֲשֵׂה, שֶׁהִסְמַ'ךְ-מ"ם עוֹשֵׂה אֶת שְׁלוֹ, וְאִין קָהֵלָה בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִהְיֶה שָׁם מִחֲלָקָת וּמְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת, סֶתֶם מִחֲרָרֵי רִיב, בְּעֲלֵי לְשׁוֹן-הָרַע, דּוֹאג הָעֵקֶר שְׁלֵא תִהְיֶה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה. לְזֹאת בְּזוּהַ שְׁנַתְקַשְׁרֵתֵן יַחַד לְקַבֵּל עַל עַצְמְכֶן לְהִיּוֹת בִּיחָד, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, אֲבָל גַּם זֶה צְרִיכִים לְרֹאוֹת שְׁלֵא

יְהִי עוֹבֵר אֶת הַגְּבוּל; הֵינּוּ אִם רוֹאִים אֵיזוֹ אִשָּׁה שְׁמַאיזוֹ סְבָה שְׁלֵא תִהְיֶה עַדִּין אֵינְנָה מִתְאַחֲדַת אֶתְכֵן בְּיַחַד, אֲסוּר לְשֵׁנָא אוֹתָהּ, שְׁזַהוּ אֲסוּר חֲמוּר מְאֹד שֶׁל (וַיִּקְרָא יט, יז): "לֹא תִשָּׁנָא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ", מִסְפִּיק יֵשׁ לָנוּ צְרוּת מִהֶסֶם"ךָ-מ"ם, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ, מְסִית וּמְדִיחַ רַבָּנִים נִגְדָנוּ, אֲשֶׁר אִם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהִתְאַחַד יַחַד, לְאַהֲבֵךְ זֶה אֶת זֶה, לְעוֹר זֶה לְזֶה, אֲזִי שׁוֹם רוּחַ רָעָה שְׁבַעוּלָם לֹא תוּכַל לָנוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן.

וְהִנֵּה אָנוּ מוֹצְאִים בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַבָּאָה, פִּרְשַׁת קִרְח, כְּתוּב (בַּמִּדְבָּר טז, א): "וַיִּקַּח קִרְח", אוֹמֵר רַש"י: לָקַח אֶת עֲצָמוֹ לְבַד, לָקַח אֶת עֲצָמוֹ לְצַד אֶחָד לְהִיּוֹת נֶחֱלָק בְּתוֹךְ הָעֵדָה, וְכֵן כְּתוּב בְּפִתְרוֹם 'וַיִּתְפַּלֵּג קִרְח', קִרְח נִפְרַד מִמֶּשֶׁה. בְּרַגַע שְׁפוּגָמִים בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, מִפְּרִידִים עֲצָמָם מִהֶקְהָלָה, מִפְּרִידִים עֲצָמָם זֶה מִזֶּה. עַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְתַת שִׁישְׁבְּרוּ אוֹתָנוּ מַאיזוֹ סְבָה שְׁלֵא תִהְיֶה. כָּל הַפִּרְשָׁה הַזֹּאת לְמוֹד עֵמָק עֵמָק מִי מִצְאָנוּ.

קִרְח הִחֵל לְהִתְרַדֵּר עַל-יְדֵי שְׁנִפְרַד מִן הָעֵדָה, "וַיִּקַּח" — לָקַח עֲצָמוֹ לְצַד אֶחָד לְהִיּוֹת נֶחֱלָק מִתּוֹךְ הָעֵדָה; בְּרַגַע שִׁישׁ אִשָּׁה אַחַת שְׁאִינָה רוֹצָה לְהִיּוֹת בְּצוּתָא עִם כָּלָן, זֶה הַפָּגַם הָרֵאשׁוֹן, וְאַחֲרֵי-כֵן בָּא: "וַיִּתְפַּלֵּג קִרְח", לֹא רָצָה שְׁתָּהָא לוֹ שִׁיכוּת עִם מֶשֶׁה, וְאַחֲרֵי-כֵן בָּא שֶׁהִחֵל לְהִתְלוּצֵץ מִהַמְצוּוֹת — מִי אָמַר לָךְ שְׁמַצוּת צִיצִית כָּךְ אוֹ כָךְ וְכוּ'. מִי אָמַר לָךְ שְׁמַצוּת מְזוּזָה הִיא כָךְ אוֹ כָךְ, עַד שֶׁכִּפַּר בְּעֶקֶר, כָּפַר בְּבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְהַכֵּל הִחֵל מִדְּבַר קָטָן — אֵינְנִי רוֹצָה לְבוֹא בֵּין הַנָּשִׁים, כָּךְ אוֹמְרַת פְּלוֹנִית, מַה יֵּשׁ לִי אֶתָּן, שְׁמַתְאַסְפוֹת יַחַד, וְכָךְ נִפְרַדַת מֵהֵן, אַחֲרֵי-כֵן מִתְחִילָה לְחַלֵּק עַל מֶשֶׁה, עַל הַצִּדִּיק, וְאַחֲרֵי-כֵן מִתְחִילָה לַעֲשׂוֹת לִיצְנוּת מִהַמְצוּוֹת, שְׁנַעֲשׂוֹת בְּעֵינֶיהָ זוֹל, וְאַחֲרֵי-כֵן נִפְרַדַת מִהַצִּדִּיק, וְאַחֲרֵי-כֵן חוֹלְקַת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְזֶה מַה שְׁנוֹבַע מִפְּרוּדִים. אַבְל עָלִינוּ לְהַשְׁמֵר מְאֹד, שְׁאָנוּ לֹא נִהְיֶה הַגּוֹרְמִים לְזֶה, כִּי יִתְכֵן שְׁפַעַם אַחַת מְצִיקִים לְפְלוֹנִית, לוֹעֲגִים לָהּ, מְבִישִׁים אוֹתָהּ וּמְצַעְרִים אוֹתָהּ, וּלְבַסּוֹף גּוֹרְמִים שְׁלֵא תְבֵא וְתִתְרַחַק וְכוּ', וּבְזֶה עוֹשִׁים עוֹל עֲצוּם,

וְזֶהוּ עוֹן בַּל יִכְפֹּר. לְכֵן צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד בְּדַבְרִים אֱלוֹהִים
וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְהִתְאַחֵד יַחַד וּלְעֹזֵר בְּמָה שְׁאִפְשֵׁר — עַל-יְדֵי מְלָה
טוֹבָה, עֲדוּד וְכוּ', אִם מִיִּשְׁהִי לֹא בָּאָה, צְרִיכִים לְהִתְעַנֵּן עַל מָה
וּלְמָה, אוֹלֵי יֵשׁ לָהּ מְרִירוֹת עַל פְּלוֹנִית, הִבָּה נוֹצִיא אֶת הַמְרִירוֹת
מִמֶּנָּה, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְלֹא לְהַחְרִים חֲלִילָה אֲשֶׁה שְׁלֹא בָּאָה
לְאַסְפָּה וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה נוֹבֵעַ מִשְׁנֵאָה, מֵאַנּוּכִיּוֹת וְכוּ'.

אוֹלֵי יֵשׁ לְאֲשֶׁה קִשְׂיָה כְּלִשְׁהִי, וְצָרִיף לְעֹזֵר לָהּ לְפַתּוֹר
הַתְּעַלּוּמָה, לְפַעֲנַח הַסְּפִקוֹת, לְבַטֵּל הַקִּשְׂיוֹת וְכוּ' וְכוּ'. אוֹמֵר רַבְּנוּ
ו"ל (לְקוּטִי-מִתְּבַרֵּן, חֶלֶק ב', סִימָן נב): כְּמוֹ שֵׁישׁ קִשְׂיוֹת עַל הַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא, בֵּן יֵשׁ קִשְׂיוֹת עַל צְדִיקִים, מִי יָכוֹל לְהִתְפָּאֵר שְׂאִין לוֹ
קִשְׂיוֹת עַל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, הֲלֹא בְּכָל יוֹם נִכְנָסוֹת לְאָדָם קִשְׂיוֹת
עָלָיו יִתְבָּרַךְ, פַּעַם: "לְמָה אָנִי עֲנִי וְהָיָה עֲשִׂיר", וּפַעַם — "לְמָה
לְהוּא יֵשׁ וְלִי אֵין", "לְהוּא יֵשׁ בְּעַל טוֹב וְלִי בְּעַל עֲצָבִי, רַע וְרָשָׁע",
"לְמָה לְהוּא יֵשׁ יְלָדִים וְלִי אֵין", "לְמָה לְהוּא יֵשׁ יְלָדִים טוֹבִים וְלִי
אֵין", "לְמָה אָנִי סוֹכֵל מֵהֶם, וְלְאַחֲרִים הוֹלֵךְ בְּנִקְלָה", וְכֵן הֲלֵאָה כָּל
מִינֵי קִשְׂיוֹת שֶׁנִּכְנָסוֹת לְאָדָם בְּכָל יוֹם עָלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂזָה בְּכֻלָּל
כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת.

כִּי עַל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא אָסוּר לְשָׂאֵל שְׂאֵלוֹת, יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים
שְׂאִין מְבִינִים, עָלֵינוּ לְהַפִּיר אֶת עֲצָמֵנוּ וְלִזְכֹּר מִי אֲנַחְנוּ, מָה עֲשִׂינוּ
בְּחַיֵּינוּ — אֵיזָה לְכַלּוֹף וְזָבֵל, אֵילוּ עֲבֵרוֹת חַמּוּרוֹת עֲשִׂינוּ, וּמָה וְאֵיךְ
וּבְאֵילוּ פְּנִים עֲדִין אָנוּ נִרְאִים, אִזּוֹ לָנוּ יֵשׁ קִשְׂיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ? ! זֶה
צָרִיף לְזַעֲזַע אוֹתָנוּ, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ, יֵשׁ לָנוּ עֵינַיִם לְרֵאוֹת,
אֲזַנַיִם לְשִׁמְעַ, אֶף לְהִרִיחַ, פֶּה לְדַבֵּר, יָדַיִם לְהִתְנוּעֵעַ, רַגְלַיִם לְלַכֵּת,
כְּמָה אֲנִישִׁים מְסֻכְּנִים אֵין לָהֶם אֶת זֹאת, כְּמָה סוּמִים, חֲרָשִׁים, אֱלָמִים
יִשְׁנֵם, לְצַעֲרָנוּ הַרְבֵּי? ! כְּמָה אֲנִישִׁים עִם מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רַעִים יִשְׁנֵם,
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל הַלֵּב, עַל הַפְּלִיּוֹת, עַל הַכְּבֵד? ! לָנוּ יֵשׁ קִשְׂיוֹת עַל
הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא? ! יְהוּדֵי תַהֲיֶה לוֹ אֵיזוֹ קִשְׂיָה עָלָיו יִתְבָּרַךְ? ! אָנוּ
אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם (תְּהִלִּים קמ"ה, יז): "צְדִיק הַיּוֹגֵ" בְּכָל דְּרָכָיו וְחִסִּיד
בְּכָל מַעֲשָׂיו", מָה שֶׁהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה — הוּא הַצְּדִיק וְאָנוּ
הַרְשָׁעָנוּ.

אומר רבנו ו'ל: כמו שיש קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, ישנן קשיות על הצדיק, בכל פעם נכנסות קשיות אחרות על הצדיק — "למה הצדיק אינו מחזיק כפי דעתו", "למה הצדיק אינו מאיר לי פנים, אינו רוצה לדבר אתי" וכו' וכו', ואחר-כך עוד מתפארים שיש אמונת חכמים?! בשעה שאינם מתביישים, ושוכחים מה הצדיק עשה בשבילכם, מסר נפשו בשבילכן, בשביל ילדיכם, חתן את ילדיכם, ואתם רואים נחת מהם, אתם יודעים כמה לילות הצדיק לא ישן בשביל ילדיכם, וכמה התנגע בעבורם?! ואתם אינכם מכירים טובה, כי אתם רואים את כל זאת כדבר המובן מאליו. אנו מוצאים שמשנה רבנו אמר להקדוש-ברוך-הוא: אין לי פח יותר להנהיג את עם ישראל, שאהו בחקיך פאשר ישא האומן את היונק, הקדוש-ברוך-הוא שלח את משה לישראל, ולא רצה, ואמר: "שלח נא ביד שלח" (תנחומא ויקרא ג), והקדוש-ברוך-הוא הכריחו, ולבסוף הציקו לו כל-כך עד שאמר: "לא אוכל לשאת את העם הזה". משנה רבנו, שהוא צדיק הדור, אהב את כל יהודי, ורצה לקרב ולהעלות את כל אחד שיעלה לדרגתו, ואמר שאינו יכול יותר, פי מציקים ומצערים אותו. אז לנו יש פגם וקשיה באמונת חכמים, אחר שהצדיק עושה בעבורנו מה שעושה?! ואנו רואים שלמי שיש אמונת חכמים, אינו מפסיד.

שומעים דברים מוזעזעים מה שקורה היום בדור הזה, ילדים — בנים ובנות ממשפחות הכי טובות יוצאים לתרבות רעה, לוקחים סמים, נאוף וכו', רחמנא לצלן, וההורים מורטים שערות ראשם — להיכן הגענו?! וזה קורה בכל קהלה וקהלה, ובודאי מעלימים ומסתירים דברים אלו, כי לא רוצים להיות בפותרות, ולתלות את הכביסה המלכלכת בחוץ, אבל זו עבדה מציאותית, מה יעשה הבן שלא יחטא בדור הזה?! בשעה שהתערכו בתוך כלל ישראל מליוני גויים מזהמים, ההולכים בבגדי שחץ ופריצות, והילדים אינם מאבנים, אינם מברזל, אינם מפלדה, יש להם גם-כן יצר הרע, אינם קטנים, היצר הרע מתחיל לבער אצל ילד בגיל עשר אחת-עשרה ושתיים-עשרה, וככל שמתבגר יותר, יצריו תזקים יותר,

וְעָלִינוּ לְרֵאוֹת לְקֹדֶשׁ אֶת מַחְנֹנּוּ, וְיָדִינוּ זֶה אֶסוּר בְּתַכְלִית הָאֶסוּר, כִּי מֵרֵאִים שֵׁם כָּל מִינֵי זָבַל, וְאִם לֹא נִשְׁמַר עַל זֶה, אָנוּ שׁוֹחֲטִים אֶת יְלָדֵינוּ, וְיָדִינוּ זֶה אָבִי אַבּוֹת הַשְּׂמָאָה, יְכוּלִים לְקַנּוֹת הַיּוֹם כָּל מִינֵי סָרְטִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׂמֻטָּמָאִים אֶת הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה בִּיחַד, וּבִפְרָט הַיּוֹם שֵׁישׁ אֵינְטֵרְנֵט שְׂזוּ קָלְלָה גְדוּלָה מְאֹד, בְּאֲשֶׁר יְכוּלִים לְהִבְיֵא לְבֵית כָּל מִינֵי זִהְמָה.

וְאֵין זֶה קִיצוֹנִיּוֹת, אֲלֵא אָנוּ רוֹצִים לְהַצִּיל יְלָדֵינוּ. כּוֹאֵב מְאֹד מֵה שְׂקוּרָה בַּחוּץ, קַהְלוֹת שְׁלֵמוֹת, קַהְלוֹת חֲרָדִיּוֹת מְאֻבְדוֹת בִּידֵיהֶן אֶת בְּנֵיהֶן וּבְנוֹתֵיהֶן. אֲבָל אֵינְנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲבָל אֶת קַהְלָתֵנוּ אָנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ הַצִּלָּתֵנוּ וּבְגִדוּל לְחַתֵּן אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ סְמוּךְ לְפָרְקֵם, וְלְהַצִּילֵם מִפְּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וּבּוֹדָאי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עָלַי מְאֹד מְאֹד לְתַפְסֹנִי, אֶךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִילֵנִי מִיָּדָיו, כִּי בְּאֶמֶת אֵין לִי שׁוֹם כּוֹנֵן אַחֲרַת — רַק לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵיכֶם, וְזֶה לִי בְּנִפְשִׁי לְעֹזֵר לָהֶם. וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנַת חֻכְמִים, וְאֵינוּ שׁוֹאֵל שׁוֹם קְשִׁיוֹת — לֹא עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא עַל הַצַּדִּיק.

אָדָם שׁוֹכַח מִי הוּא וּמֵהוּ וּמֵהוּ עֲבָרוּ, בְּאֵיזָה לְכַלּוֹף נִתְלַכְלַף עַד כֹּה, בְּאֵיזָה זָבַל הָיָה עַד כֹּה, וְעוֹד יֵשׁ לוֹ קְשִׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ! זֶה הָיָה קִנְיָת, אֲשֶׁר תַּחֲלָה נִתְפָּרַד מִכָּלל הָעֲדָה, לֹא בָּא, וְאַחֲרֵיכֶן הִחַל לְחַלֵּק עַל מִשָּׁה, וְאַחֲרֵיכֶן הִתְלוּצֵץ מֵהַמְצוּוֹת, עַד שֶׁהִחַל לְחַלֵּק עָלָיו יִתְבָּרַךְ. עַד שֶׁלְּבַסּוֹף פָּצְתָה הָאֲדָמָה פִּיהָ, וּבִלְעָה אוֹתוֹ חַיִּים. זֶה סוּפוֹ שֶׁל כָּל אֵלוֹ שֵׁישׁ לָהֶם קְשִׁיוֹת עַל הַצַּדִּיק וְעַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵם נִבְלָעִים בְּאֲדָמָה.

דָּבָר אֶחָד אֲנִי יְכוּל לֹמַר לָכֵן, כָּל אֵלוֹ שִׁצִּיתוּ, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁיִלְדֵיהֶם הֵכִי מְאֻשְׁרִים, וְאֲנִי אוֹמֵר אֶת דְּבָרֵי עֲתָה עִם לֵב בְּטוֹחַ וְעִם גְּאֹה וְגֵאוֹן, שֶׁהַסֵּמֶל שְׁלִי בַשְּׁמַיִם יִהְיֶה שְׁחַתְנִתִּי זוּגוֹת צְעִירִים, וְאֲנִי בְטוֹחַ שְׂאֵלוֹ הַזּוּגוֹת הַצְעִירִים מוֹדִים לִי עַל כָּךְ.

תַּהֲלָה לְאֵל, אֲנִי גְאֹה עִם הַבְּחוּרִים שֶׁעָבְרוּ דְרָךְ הַיְשִׁיבָה שְׁלָנוּ וְעִם הַבְּנוֹת שֶׁלְמָדוֹ בְּתִיכוֹן שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר גְּדָלוֹ בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם

וּבְשִׁכְלָם, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ מֵהַהוֹרִים לְתֵת תְּשׁוּמַת לֵב לַמּוֹרוֹת, תְּשׁוּמַת לֵב לְמַלְמָדִים, הַפֶּרֶת הַטּוֹב לַמּוֹרוֹת וְלְמַלְמָדִים, יִלְדִיכֶם שׁוֹבְבִים מְאֹד, אֵף שֶׁמֶצַד אֶחָד זֶה בְּרִיא, אָבֵל מֶצַד שְׁנֵי אֵל תִּאֲשִׁימוּ אֶת הַמְּלַמֵּד וְאֶת הַמּוֹרֶה אוֹ אֶת הַהֲנַהֲלָה, אִם הִנֵּה הוֹלֵךְ הַכֹּל כְּשׁוֹרֶה מֵה טוֹב, אָבֵל לְצַעֲרֵנו הָרַב, הַמֶּצַב בְּאַרְץ אֵינֹו הוֹלֵךְ כְּשׁוֹרֶה, וְנִסְגְּרוּ הַרְבֵּה יְשִׁיבוֹת וּבְתֵי סֶפֶר, פִּי הַמְּדִינִיּוֹת הִיא בְּצִיד מְכַשְׁפוֹת אַחַר יְשִׁיבוֹת וּבְתֵי סֶפֶר וְכו', וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ, שֶׁמֶעַז יֵצֵא מִתֶּךָ, מִחֲמַת שֶׁהֶסֶם"ךְ-מ"ם רוֹדֵף אוֹתְנוּ, הַצָּרְכָנוּ לַעֲשׂוֹת קֶהֱלָה נִפְרָדָת, וְעַדִּין אֵינְנוּ מִקְּבָלִים פְּרוּטָה מֵאֵף אֶחָד, וְאֵנֹו צְרִיכִים לְשִׁלֵּם לְמַלְמָדִים, לַמּוֹרוֹת, קָנִינוּ מִזְּגָנִים, בְּשִׁבִיל מִי? בְּשִׁבִיל יִלְדִיכֶם, יֵשׁ לָנוּ לְמַמֵּן אֶת תְּחִזּוֹקַת הָאוֹלָם שְׁמַחוֹת, אֲשֶׁר בְּעֵבוֹר מִי נִבְנְהָ — אִם לֹא בְּעֵבוֹרְכֶן! שִׁיְהִיָּה לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיכֵן לְחַתֵּן אֶת יִלְדֵיהֶם חָנָם אֵין כֶּסֶף, וְלָכֵן רָאוּ לְסַיֵּעַ בְּמֵה דֹאֲפָשֶׁר, שֶׁכֹּל אַחַת תִּשְׁתַּתֵּף בְּכֵמָה שְׁקָלִים לְנִקְיוֹן הָאוֹלָם, וּכְבָר עֲשִׂינוּ הַרְבֵּה.

אֲבָקֶשְׁכֶן מְאֹד שֶׁתְּסַרְנָה אֶת הַשְּׁנֵאָה וְהַקְּנָאָה מִבִּינֵיכֶן. הַגִּיעַ הַזֶּמֶן, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מֵהַגְּלוּת הַמֶּרֶה, אֵין קֶהֱלָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא תִהְיֶינָה שָׁם מְרִיבוֹת, וְלֹא יִבְלְעוּ זֶה אֶת זֶה, אֵף אֲנִי רְצִיתִי לְהִקָּים קֶהֱלָה כְּזוֹ, שְׁנֵהִיָּה מִיַּחַדִּים, נִרְאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחֶסֶד שְׁאֵנוּ עוֹשִׂים עִם הַזּוֹלָת, אֶת הָאֲהָבָה שִׁישׁ בִּינֵיכֶן, וְהֶסֶם"ךְ-מ"ם אֵינוֹ חֲדָל רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בְּכֹל מִינֵי תַחְבוּלוֹת. אֵף עֲלֵינוּ לְהַעֲלִים עֵין מִמֶּנּוּ, וְלִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁבְּתוֹכְנוּ, וְלַעֲזֹר אֲשֶׁה לְרַעוּתָהּ, וּלְחַפֵּשׁ אֵף וְרַק נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּזוֹלָת, וּלְהַתְּבַוֵּן עַל הַצַּד הַחַיּוּבִי.

כְּמוֹ-כֵן כְּאֲשֶׁר נֶאֱרַע אֵיזָה דְבַר בְּבֵית-סֶפֶר וְכַדוּמָה, לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְזָה פִּיל, בְּלוֹן גְּדוֹל, אֲשֶׁר לְכַסּוֹף מִתְּפוּצֵץ, וְלֹא נַעֲשֶׂה כְּלוּם. אֶלֶּא אֵנֹו מְכַרְחִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ עֲכָשׁוּ אֲהָבָה, לְאָהֵב זֶה אֶת זֶה, לַעֲזֹר זֶה לְזוֹ, לְהַתְּמַסֵּר זֶה לְזוֹ, זֶה מֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב וְרוֹצֶה, וְאִם נִרְאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְבַר כְּזֶה — הִגְמָא חִיָּה, שִׁישׁ אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נְשׁוֹת קֶהֱלָתְנוּ, אֲנִי מִבְּטִיחְכֶם שֶׁנִּגְאָל. אָבֵל לְצַעֲרֵנו הָרַב, אֲנַחְנוּ בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, מֵה שֶׁמְּחַכֶּה עַל עַם יִשְׂרָאֵל, גְּזֵרוֹת רַעוּת, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, מֵה שְׁאֵנוּ

זוֹכִים לְהִמָּתִיק — אָנוּ מִמְּתִיקִים, אֲבָל אִם לֹא מִתְאַחֲדִים יַחַד, זֶה כְּמוֹ מֶלֶךְ בְּלֹא עַם, מֶלֶךְ בְּלִי כְּתֹר.

לְזֹאת אָנִי מְאֹד מוֹדֶה לְכֵן עַל הַמִּכְתָּב שֶׁל הַהִתְקַשְׁרוֹת שֶׁשְׁלַחְתָּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּאַמַּת תְּהִינָה בְּאַהֲבָה, וּבְאַחֲדוּת, וְתִדוּנָנוּ זֶה אֵת זֶה לְכַף זְכוּת, וְאִף אֵלּוּ שֶׁלֹּא בָּאוּ הַלִּילָה, תִּרְאִינָה לְדוּנָן לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר בְּנֹדָאֵי יֵשׁ אִיזוֹ סִבָּה שֶׁלֹּא בָּאוּ, אֲדַרְבָּה תְּדַרְבְּנָה לְבּוֹא בְּשַׁעַת תְּשַׁע בְּמִדְיָק, וְיִתְקַים הַשְּׁעוֹר שֶׁעָשָׂה אַחַת בְּדִיוֹק נִמְרָץ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים לָנוּ: 'אֲרַבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם — הָאוֹמֵר שְׁלִי שְׁלִי, וְשִׁלְךָ שִׁלְךָ' — זֶה מִדָּה בִּינוּנִית, צְרִיכִים לְתַת צְדָקָה, צְרִיכִים לַעֲזֹר, אָדָם אוֹמֵר: תַּעֲזֹב אוֹתִי, 'שְׁלִי שְׁלִי', יֵשׁ לִי לְתַת בְּמָקוֹם שְׁלִי, וְדִי לִי בְּזֶה, וְשִׁלְךָ שִׁלְךָ' — אַתָּה תִּתֵּן הֵיכֵן שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְתַת, זֶה מִדָּה בִּינוּנִית. מֵהוּ בִּינוּנִית? לֹא אֲרֻךְ וְלֹא קָצֵר, בְּלִי שׁוּם טַעַם! וְיֵשׁ אוֹמְרִים 'זֶה מִדַּת סְדוּם', הֵינּוּ יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁאוֹמְרִים: בְּנֹדָאֵי אֲתָן וְאֲתָן וְאֲתָן, וּלְבַסּוֹף אֵינָם נוֹתְנִים — זֶה מִדַּת סְדוּם, שֶׁזֶּה הִיָּתָה רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, 'שְׁלִי שִׁלְךָ וְשִׁלְךָ שְׁלִי' — עַם הָאָרֶץ; כְּשֶׁאַתָּה תִּתֵּן — אָנִי אֲתָן, וְכִשְׂאֲנִי אֲתָן אַתָּה תִּתֵּן — זֶה עַם הָאָרֶץ, כִּי אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת הִרְאָשׁוֹן לְתַת, מִמֶּנּוּ יִרְאוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ. 'שְׁלִי שִׁלְךָ וְשִׁלְךָ שִׁלְךָ' — חֲסִיד, אָנִי נוֹתֵן, אֵינִי מִסְתַּכֵּל שֶׁאַחַר אֵינּוּ נוֹתֵן, כִּי הַעֲקָר לַעֲזֹר לְזוּלָת, וְלְתַת בְּלִי גְבוּל.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד, בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, נַעֲזֹר זֶה לְזֶה, בָּאוּ נַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ תַּצְלִיחַ, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי אַחֲדוּת וְשְׁלוֹם, שֶׁתִּשְׁכַּח יַחַד, תִּתְקַבְּצָנָה פַּעַם בְּשָׁבוּעַ וְתִדְבְּרָנָה — מָה אָנוּ יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל הַקְהֵלָה?! מָה אָנוּ יְכוּלוֹת לַעֲזֹר זֶה לְזֶה?! מָה אָנוּ יְכוּלוֹת לַעֲזֹר לְפַתַּח אֵת הַקְהֵלָה?! וְלֹא שֶׁיִּצְטָרְכוּ לְבּוֹא וּלְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ אֵת שְׁנֵי הַשְּׁקָלִים בְּלִיל הַשְּׂמִחָה, וּלְבַקֵּשׁ עַל הַמִּזְגָן בְּעֶזְרַת הַנְּשִׁים, אֲלֵא 'אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה', בְּקִשׁוֹ — מְצִיְתִים. זֶה נִקְרָאת אֲמוּנַת חֲכָמִים, זֶה נִקְרָאת עֲזָרָה!

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֵת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אָנִי מְאֹד מְאֹד

מִקְנֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, שְׁנוּכַל לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל, אֲבָל זֶה תְּלוּי בְּכֹן, כְּפִי שֶׁתְּחִזִּיקוּ עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, תִּפְסְקֶנָה לְרַכֵּל זוּ עַל זוּ, אִז תִּרְאִינָה לְאַיִזָּה טוֹב הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָבִיא אוֹתָנוּ, וְלֵאלֵינוּ הַצְּלָחוֹת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ דְּרַפְּנוּ, אֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים קַהֲלָה כְּזוֹ, שְׁלֹא הִיְתָה מֵעוֹלָם, וְהִנֵּה אוֹמֵר שְׁלֹמֶה הַמֶּלֶךְ (קִהְלֵת א, ט): אֵין חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ; כְּבָר הִיָּה לְעוֹלָמִים, לְפָנַי מְאֹתִים שָׁנָה הָיוּ קַהֲלוֹת קְדוּשׁוֹת כְּפִי שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים, שֶׁהַיְלָדִים שְׁלָנוּ לֹא יִדְעוּ מַה זֶה חֲטָא, יִלְדִינוּ לֹא יִנְבְּלוּ אֶת פִּיָּהֶם, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְעֲזֹרְתְּכֶן, אִם תִּעֲזֹרְנָה לִי — נִצְלִיחַ. וְלֹא שְׁכָל אַחַת תִּמְשֹׁךְ לְכוּוֹן אַחֵר.

בֹּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, בֹּאוּ נַעֲזֹר זֶה לְזֶה, בֹּאוּ תַעֲשׂוּ לְעֲצָמְכֶן חֲשָׁבוֹן נָפֶשׁ וְצָדֵק — מַה נִּכְשְׁלָנוּ עַד כֹּה, וּמַה אָנוּ יְכוֹלִים לְתַקֵּן מֵעַתָּה. הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן: לְלַמֵּד מִקְרָח, קְרָח הַחַל לֹא לְבוֹא, לְקַח אֶת עֲצָמוֹ לְצַד אֶחָד לְהִיּוֹת נִחְלָק מִתּוֹךְ הָעֵדָה. אִשָּׁה אַחַת מִמְרַמֶּרֶת, אִינָה רוֹצֵה לְבוֹא בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, מַה שְׁעוֹשָׂה — עוֹשָׂה לְעֲצָמָה, אֲבָל טוֹב מְאֹד לְבָרֵךְ וּלְהַתְעַנֵּן מַה מְצִיק לְאוֹתָהּ אִשָּׁה, מַה כּוֹאֵב לָהּ! עָלִינוּ לֹא לְרִצּוֹת שׁוֹם דְּבָר, רַק לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, רַק לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַצַּדִּיק, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ, וְכֵן נִזְכָּה לְהַצְּלִיחַ כָּל דְּרַפְּנוּ, וְנִזְכָּה לְגַדֵּל יְלָדִים מְצַלְחִים וּבְרִיאִים.

אֵין לְקַחַת כָּל דְּבָר קִיצוֹנִית קִיצוֹנִית, וּבִכְפָּרֵט מִי שְׁחוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, אִינוּ יוֹדֵעַ לְהִבְחִין בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין דֶּרֶךְ מִמְצָע לְדֶרֶךְ הַקִּיצוֹנִית, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְּכֶן מְאֹד מְאֹד, הִבֵּה תִתְחִילוּ שְׁתַּהַיֶּה בִּינִיכֶן אַהֲבָה גְדוֹלָה, וְתִעֲזֹרְנָה זוּ לְזוּ, חֲדַלְנָה מִהִקְנָאָה וְהַשְׁנָאָה, וְרִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁאֵתֶן תִּצְאָנָה לְהַפְצָה, לְגַלוֹת אֶת אוֹר הָאֱמוּנָה, וְאֵל תִּתְבַּיֶּשְׁנָה. לְאִשָּׁה קָשָׁה לוֹמֵר לָאוּ! כְּשֶׁאִשָּׁה הוֹלֶכֶת אֶל אִשָּׁה אַחֶרֶת עִם קוּיְנִטְרָס, עִם חוֹבֶרֶת, קָשָׁה לְזוֹלֶת לוֹמֵר 'לֹא', תֵּאמְרָנָה: 'זֶה בְּשִׁבְלֶיךָ מִתְּנָה, וְתִתְּנִי מִשְׁהוּ לְצַדִּיקָה', וּבֵין כֵּן הַצְּלִיחֵן עוֹלָם מְלֵא, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (אֲבוֹת דְּרַבִּי גֵמֹן, פָּרָק שְׁלִישִׁי, הַלָּכָה י'): כָּל הַמְּצִיל נָפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלּוֹ הַצִּיל עוֹלָם מְלֵא; וְלֹא פָּעַם קָרָה, שְׁבִזְכוֹת קוּיְנִטְרָס אֶחָד, אִשָּׁה הַחֲלָה לְכִסּוֹת רֵאשָׁה, לְשֹׁמֵר טְהַרֶת הַמִּשְׁפָּחָה

וכו' והחזירה בתשובה גם את בני משפחתה. לזאת אל תהיינה בטלניות, ותצאנה להפצה ובין כך תהיה לכן פרנסה.

ספר לי אחד מהמפיצים, שנגשה אליו גויזה איטלקית, ושאלה אותו: מה יש לך בערמת הספרים? אמר לה: מה את צריכה לזה? וענתה: אין פאמונת ישראל, אלו דברים כל-כך יפים מחזקים ומעודדים וכו', ולבסוף היא התגיר גם-כן. וזה מה שרואים שמתקנים דבור רבנו שאמר: אני יכול לקרב את כלם להקדוש-ברוך-הוא, לא מבעי אתכם, אלא את כל עם ישראל, ולא רק את כל עם ישראל אלא אפלו את הגויים (ת"י-מוהר"ן, סימן רנא). כי צרות ויסורים עובר על כל אחד ואחד, אתם חושבים שלגויים הולך בנקל, בודאי עובר עליהם בעיות, ילדיהם גדלים פרא, בבתי סהר, לוקחים סמים, ספינים, פריצות, והאב והאם אוכלים עצמם — היכן נכש'לנו?! והחוכרות מצילות את עם ישראל, ואם אתן תפצנה — תעשינה רעש גדול, מספיק בבת ישראל אחת להשיבה בתשובה — כבר כדאי, וכל אשה תחשב — אני הולכת היום לתת לבת ישראל אחת חוכרת, כל שכן עוד ועוד בת וכו' וכו', וזה יביא לכן פרנסה בשפע. ולא תהיינה בקטנות המחין וכו' וכו', ועל-כן תקחנה עצמכן בידכן, ותחזקנה עצמכן ביחד, ודקא על-ידי-זה נצליח להקים קהלה קדושה, קהלה כזו, שנוכל להתפאר להקדוש-ברוך-הוא, שחתנו את הילדים בגיל צעיר, ואין לנו להתביש מאף קהלה בעולם.

אבקש מאד את כלכן, אחר הדבורים שלי, שתהיה לכן שמחה עצומה, ואל תערכנה בקרת על שום אשה, תמסרנה את המסר שדברנו, ותשתדלנה להביא מה שיותר נשים לשעור בכל יום ראשון, ובכל יום שלישי בלילה תהיינה כל נשות אנשי שלומנו בליל שמחה, ואז תראינה איך נצליח עם ילדינו, אם הילדים יראו שיש אחדות בין הנשים, ולא תתערכנה במריבות ילדותיות, ולא תאשמנה תמיד את הצד שכנגד, כדגמת שאם שתי אחיות רבות ביניהן, לא תאשים האם אחות אחת וכו', כן אתן צריכות לחיות ביחד כמשפחה אחת גדולה, כי לבסוף באמת תהיינה משפחה אחת

גְּדוּלָה — זוֹ תִקַּח אֶת הַבַּת שֶׁל זוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מִלְמַעְלָה אֶקַּבֵּל
נַחַת מִכֵּן לְרֵאוֹת אֵיךְ הַקִּמְתִּי מִשְׁפָּחָה כָּל-כֶּף יָפָה, וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם
בְּיַחַד, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם מִתְחַתְּנִים, וּמְקִימִים דּוֹרוֹת מְבָרְכִים, אֵינָהּ יָפִי
שֶׁל קָהֳלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּל אֲשֶׁר פָּתַכְתִּי לָכֵן — יִכְנָס הַיֵּטֵב
בְּלִבְכֶן, וְנִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

הַהִכָּרַח לִי לְכַתֵּב דְּבָרִים לֹא נְעִימִים, אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת? כָּבֹד
אָמַר הַחֶכֶם: הַהִכָּרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֹה, עִם שְׁנֵי הַבָּנִים שֶׁלָּךְ
בְּאוֹ מִים עַד נֶפֶשׁ, פָּשׁוּט אֲנִי לֹא יָכוֹל יוֹתֵר לְהַמְשִׁיךְ אִתָּם, וּבִפְרֹט
עִם הַקִּטָּן, הוּא מִמֶּשׁ פָּרָא אָדָם, מְקַלְקֵל לִי בַחֲוָרִים אַחֲרַיִם, כָּל שְׁעָה
הַפְּזוּמֹן שְׁלוֹ וְכוּ', לְדַעְתִּי, אִם הוּא יִכְנָס לְמָקוֹם עִם יָד תְּקִיפָה מְאֹד,
יִלְמְדוּ אוֹתוֹ לְהִיּוֹת בֶּן-אָדָם, וְכַנְרָאָה שֶׁהוּא צָרִיךְ יָד חֲזָקָה, כִּי הַיֵּלֵד
הַזֶּה הוּא פָּשׁוּט מִפְּרַע, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר לְהַגִּיד לָךְ.

מַה שְׁאֲנִי יָכוֹל כֵּן לְהַצִּיעַ לָךְ, רַק לְבַקֵּשׁ בְּקִבְרֵי צְדִיקִים, כִּי כָּל
הַשְּׁעָרִים נִנְעָלוּ חוּץ מִשְׁעָרֵי דְמַעוֹת (כְּבֹא מְצִיעָא נֹט), וְאִם מְבַקְשִׁים
בְּכָל יוֹם עַל הַצְלָחַת הַיְלָדִים — זוֹכִים, וּכְבֹר הָיוּ הַרְבֵּה סְפוּרִים,
שְׁיִלְדִים הָיוּ עַל סֵף הַתְּהוֹם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי הַבְּכִיּוֹת
שֶׁל הַהוֹרִים הַצִּילוּ אוֹתָם, וְזֶה מַה שְׁאֲנִי מִנְעֵץ אוֹתָךְ — הַרְבֵּה
לְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁכָּלוּ כָּל הַקְּצִינִי, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל,
וְלֹא יָכוֹל לְלַמֵּד, שְׁנֵי הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ גּוֹרְמִים לִי בַטוֹל תוֹרָה וּבַטוֹל

אֲשֶׁר כּוּז תתקפּד — כּוּז תתקפּה בּנחל רכּה

תּפּלָה, וּלּוּלָא שְׂאֵת מוּסְרַת אֵת נִפְשָׁךְ בְּעֵבוּר הַמַּעוֹן, וְאֲנִי יוֹדֵעַ אֵת
הַמְסִירוֹת נִפְשׁ שְׁלָךְ, מִזְמַן הָיִיתִי שׁוֹלַח אוֹתָם הַבַּיְתָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּצְלַחְלִי וּתְדַבְּרִי עִם הַיְלָדִים, פִּי
אֲחֵרֵת אֶצְטָרֵךְ לְשַׁלַּח אוֹתָם חֲזָרָה.

הַמַּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּז תתקפּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל בְּמָה מְכַתְּבִים, לְמָסֵר אֵת זֶה לִיעָדָם, וְכֵן מְכַתֵּב כָּלִלִי
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶהְיֶה לָךְ אֶסִיר תּוֹדָה.

מְאֹד הָיִיתִי מִמְּלִיץ לָךְ לְצַלְצֵל לְבֵן שְׁלָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, פִּי
לְאַחֲרוֹנָה הוּא אֵינּוּ רוֹצֵה לְלַמֵּד, וּמִפְּרִיעַ גַּם לְאַחֲרִים, פֶּשׁוּט אֵין לִי
כַח אֱלִיו, וְהוּא גוֹרֵם לִי לְכַטּוֹל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאִם לֹא תְדַבֵּר אִתּוֹ,
יֶהְיֶה הַהֶכְרַח לְשַׁלַּח אוֹתוֹ חֲזָרָה.

הַמַּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

גַּא לְכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֵת הַמְּכַתְּבִים, וְלְמָסֵר אוֹתָם לִיעָדָם.

כּוּז תתקפּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֵת מְכַתְּבָכֶם.

אֲשֶׁתִּדַּל תִּכְרֶה וּמִיָּד שְׂיָבִיאוּ לָכֶם אֶת הַמַּסְמָכִים. הַעֲקֵר רְאוּ
 לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי מִנְּסִים אֶת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם
 בְּכָל מִיָּנִי נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהִתְחַזֵּק
 מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

רְאוּ לְהִרְגִיל אֶת עֲצַמְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַיְלָדִים, כִּי
 הַתְּפִלוֹת שְׂאֲבוֹת מִתְּפַלְּלִים עַל יְלָדֵיהֶם, זֶה מְאֹד נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל
 בַּשָּׁמַיִם, וְאִם הָיוּ בְּנֵי־הָאָדָם יוֹדְעִים מְעַלְת הַתְּפִלָּה שֶׁהַהוֹרִים
 מִתְּפַלְּלִים עַל הַיְלָדִים, תָּמִיד הָיוּ עוֹסְקִים בָּזֶה. וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְפַּלֵּל
 הַרְבֵּה עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר
 אֲצִלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּבְּדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, כִּי הַדָּבָר הָרָאוּן
 כְּשִׁקְוָה מְקַרָּה רַע בְּבֵית, צְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּשִׁרוֹת.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקפו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּכְּתַּב לִי הַרְבֵּה מִי שְׁלַח ... גְּרוּ יְאִיר, אֶת
 הַכֶּסֶף, וְאִיפֹה יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת זֶה, כִּי אֲנִי הִבְטַחְתִּי לַמַּלְוָה לְשַׁלֵּם
 אֶת זֶה, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִיֹּת 'עוֹמֵד בְּדַבּוּרִי'. אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁל ... תַּחֲזִיחַ
 תִּמְסֹר רַק בְּיָדֶיךָ, וְלֹא בְּיַד בַּעֲלָהּ, כִּי הוּא יַעֲשֶׂה אַחֲר־כֵּךְ מְרִיבוֹת
 בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מְקַוָּה
 לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַדְּרָשָׁה שְׁדַבַּרְתִּי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן תִּפְעַל אֲצִל
 הַנָּשִׁים, וְזֶה יִזְיוּ אֶת הָאֲדִישׁוֹת שְׁלָהֶן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ויהיה ביתך בית ועד לחכמים, ותזכה להתרחב בכל הצדדים, ויהיה סימן טוב ומזל טוב בתוך הבית הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתקפו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

אף שדברתי אתך בטלפון וכו', עם כל זאת אמרתי לרוץ בשורותים אלו בכתב אליך.

איני מבין למה את צריכה כל-כך לבקש מחילה וסליחה פאלו נפגעת, חס ושלום, אף פעם לא נפגעת ממך, היתה לי שמחת החיים מבגך ... גרו יאיר, שלמד אצלי, והוא בחור ירא שמים במלא מובן המלה, ואהבתי אותו אהבת נפש, וממש אני מרגיש שחסר חלק ממני, כל-כך הייתי קשור אליו, למד בהתמדה, והתנהג לאות ולמופת, היתה לו מדת החסד באפן נפלא מאד, עד כדי כך, שלכבוד שבת הוא ועוד בחור רצו לבשל, ועליך לזכר שהמדות הן העקר אצל האדם, כי בלי מדות, אין לאדם פלוס, ולכן ראוי לך לשמח מאד מאד על המתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא עם בן נפלא כזה.

אודות כל הענין של החתנה וכו', אני יודע מה שעובר בדור הזה על בני הנעורים, ואני יודע שהעקר הוא להתחתן, ואף שבישיבות אחרות וכו' וכו', לא מבינים את זה, אבל מי שיש לו עין חדה, יודע שבדור הזה מכרחים להתחתן קודם, וכמאמרם ז"ל (מנחות קי.): ומנחה טהורה — זה הלומד תורה בטורה, נושא אשה ואחר-כך לומד תורה, ולכן אני בטוח שעכשו, שבגך ... גרו יאיר,

יתחנן בְּסִימָן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב, אֲזוּ הוּא יִתְחִיל לְלַמֵּד בְּיָתֶר שְׂאֵת
וּבְיָתֶר עֹז, לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים דְּאוּרֵיָתָא, וְיוֹצֵיא מִסְקָנוֹת לְהִלָּכָה לְעַבְדָּא
וּלְמַעֲשָׂה, וּבְעֶזְרָתוֹ יִתְבַרֵךְ שְׁמוֹ, יִהְיֶה גְדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל, אֵל תְּדַאֲגִי
עַלְיוּ כָּלָל, כִּי הוּא לֹא יֵשֵׁב לְרַגַע בְּטִיל, אֲלֵא לְמַד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה,
וּבְכָל לִילָה הַצְּרוּכְתִי פְּשׁוּט לְגַרֵשׁ אוֹתוֹ מִבֵּית-מִדְרָשׁ שְׂיִלְךָ לְנוּחַ,
כָּל-כַּף גְּדוּלָה הִתְמַדְתּוּ.

שׁוֹב פְּעַם אֵין לִי בְּלִבִּי עַלְיָךְ שׁוֹם דְּבַר, וְאַתָּה לֹא צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ
סְלִיחָה וּלְהִתְנַצֵּל, אֲדַרְבָּה, אֲנִי גָּאָה עִם בְּעַלְיָךְ ... גֵּרוּ יָאִיר, שֶׁהוּא
הַפָּאָר שֶׁל "הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", וּמְקַרֵּב מְאוֹת וְאַלְפֵי אַנְשִׁים, עַל-יַדֵּי
שְׁמַפְיָן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, דְּבָרֵי מוֹסֵר
וְהִתְחַזְקוֹת וְיִרְאַת שְׁמַיִם, וּבּוֹדָאֵי הַזְכוּת הַזֶּה תִּגַּן עַל כָּל הַיְלָדִים
שְׂלָךְ, שְׁכַלְמֵם יִהְיוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים, וְיִרְאִים וּשְׁלָמִים, וְתִרְוִי רַב נַחַת
דְּקִדְשָׁה מֵהֵם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כז תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָה שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, הַצְּמוּד בְּפִנְיַמִּיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה עִם
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאַתָּה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, זֶה צוֹ
הַשְּׂעָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַעֲרַב-רַב מְעַרְבִים גּוֹיִים וְגוֹיּוֹת בְּנַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, מִכְּשִׁילִים אוֹתָם בְּרָאִיוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ', וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי
שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּבַפְּרָט לְבָנֵי הַנְּעוּרִים,
שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם פָּגַם הַבְּרִית אִים וְנוֹרָא, כִּי מַה יַעֲשֶׂה הַבֵּן וְלֹא
יַחֲטֵא?! וְאֵם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ עַל רִיק הַדָּר בְּעִיר גְּדוּלָה, רַק

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יָכוֹל לְהַעֲיֵד עָלָיו אִם הוּא נָקִי אוֹ לֹא, אָנּוּן
 מֵה נַעֲנִי אֲבִתְרִיה (בְּרִכּוֹת ל.א.); וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַפְיִץ בֵּין בַּחוּרֵי
 יְשִׁיבָה אֶת הַסְּפָרִים.

וְהִיא טוֹב מְאֹד, שְׂתַגִּיד לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
 "סֵדֶר הַיְשִׁיבָה", "בַּחוּר הַיְשִׁיבָה", "בֵּין הַזְּמַנִּים", "אֲהַבֵּת הַתּוֹרָה",
 וְהַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוּ לְהַפְיִץ בֵּין בַּחוּרִים, כִּי הַעֲקָר הוּא בַּחוּרִים, כִּי
 הַסֵּמ"ך-מ"ם חוֹגֵג בְּזֶה שְׁמֵכְשִׁיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּפָנֵם הַבְּרִית, וְעַל
 זֶה קוֹנֵן יִרְמְיָהוּ (אֵיכָה א. טו): "קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי",
 הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה יוֹם טוֹב כְּשִׁיכוֹל לְשֹׁבֵר בַּחוּרִים. וְלָכֵן אָנְחָנוּ
 צְרִיכִים לְהַפְיִץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים בֵּין בַּחוּרִים, וּבִפְרָט סְפָרֵי
 שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", גַּם זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַרְבֵּה בֵּין הַבַּחוּרִים, וְאֲנִי
 מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאִתָּה מוֹסֵר סְכוּמִים גְּדוֹלִים לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי עַקֵּר
 הַצְּדָקָה שְׁלֶךְ צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק לְהַדְפָּסָה וְהַפְצָה, זֹו צְרִיכָה לְהִיּוֹת
 כָּל הַצְּדָקָה שְׁלֶךְ, וְתַעֲזוֹב אֶת כָּל הַצְּדָקוֹת הָאַחֲרוֹת, וְתַעֲזוֹר רַק לְסַבֵּסַד
 אֶת הַסְּפָרִים, הַעֲקָר שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, לֹא יֵצֵא בְּהַפְסָדִים, מֵה לַעֲשׂוֹת?
 שְׂעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מֵה שְׂלֹא עָבֵר מִימּוֹת עוֹלָם, כִּי אֶפְלוּ בֵּימֵי
 הַמְּבוּל, לֹא הָיָה דוֹר כְּמוֹ הַדוֹר שְׁלָנוּ עִם כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ, הַיּוֹדְאוֹ
 וְהָאֵינְטֵרְנֵט, שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב וְזֵהוּם, שְׂמוֹפְצִים בְּכָל קִיּוּסֵק, דְּבָר זֶה לֹא
 הִיָּה מֵעוֹלָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמֵה יַעֲשֶׂה הַבֵּן וְלֹא יִחְטָא; וְלָכֵן אֲשֶׁרִיךְ
 וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, שְׂאִתָּה זוֹכָה לַעֲסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

אֵין אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׂבִשְׂרֵת
 לִי, שְׂיִישׁ מִי שְׂמַפְיִץ בִּירוּשָׁלַיִם, כִּי בְּאִמַּת שָׁם צְרִיכִים לְהַפְיִץ בְּמֶרֶץ
 גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט בֵּין הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', כִּי לַצְּעִרְנוּ הַרְבֵּ, הֵם
 סוֹבְלִים סָבֵל יוֹתֵר גְּדוֹל מִכָּלֵם, כִּי מֵאַחַר שֶׁהֵם מְאֹד מְצַמְצָמִים, אִף
 לַצְּעִרְנוּ הַרְבֵּ, מִסְּתוֹכְבִּים שָׁם כָּל מִינֵי פְּרוּצוֹת בְּפְרִיצוֹת נוֹדָאָה,
 שְׂבָאִים מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לִירוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ, שְׂזוֹ גְלוֹת הַשְּׂכִינָה,
 שְׂזֵה כָּל הַזָּבֵל וְהַטְּמָאָה, עֵרֶם, שְׂקוּץ וְזֵהוּם בַּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַיִם,
 וּבַחוּרֵי חֲמֵד נִכְשָׁלִים בְּרֵאוֹת אֲסוּרוֹת, אֲשֶׁר זֶה מֵה שְׂגוּרֵם לָהֶם
 אַחֲר־כֶּף לַעֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַמְּפִיץ בְּמֶרֶץ אֶת הַחוּבְרוֹת

והספרים, והקדוש-ברוך-הוא בְּרֹדַי יְשָׁלֵם לוֹ כְּגִמּוּלוֹ, שִׁיְהִי לוֹ יְלָדִים קְדוֹשִׁים וְטָהוֹרִים.

אני לא מתנגד לאף אחד מאנשי שלומנו, אין לי שום שיכות לאף אחד, לי לא אכפת משום דבר, אני רוצה רק להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו, זה מה שנוכנס לי מאז שהייתי בחור צעיר — למלא את כל העולם כלו עם אור רבנו ז"ל ולא אכפת לי שום דבר, ואני לא עוצר בשביל שום ברִיָּה שבעולם, וכל רצוני וכסופי להביא מליון יהודים מעדות המזרח אל ציון רבנו ז"ל, כי הם הכי מכשורים לקבל את דעת רבנו ז"ל, ואשרי מי שעוזר לי להפיץ ביניהם, ותבוא עליו ברכה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אהובי, תלמידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תבלה את הזמן היקר שלך, כי עכשו פשאתה צעיר אמה יכול להתעלות בעבודת השם יתברך בצורה בלתי רגילה, אם רק תקח את עצמך בידך.

קדם ראה להתעורר מקדם מאד, אם תוכל להתפלל בתפלת הוֹתִיקִין — אין למעלה מזה, כי מי שמתפלל ותיקין, יש לו אריכות ימים, הינו שכל יום ויום ארוך לו, ויכול למלא את היום עם טוב אמתו ונצחיו.

נא וְנא תִקְבַּע לְעֶצְמָךְ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי מֵה יִשְׁאָר מֵאֲתָנּוּ? רַק לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שְׁאֲנַחְנוּ לְוֹמְדִים בְּזֶה הָעוֹלָם. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ה'), שְׁשׂוּמֵר הַפֶּתַח שׂוֹאֵל אֶת הָאָדָם: עָרֹךְ מִקְרָא שְׁקִירִית, מִשְׁנָה שְׁשִׁנִּית וְכוּ', וְלִכֵּן תִקְבַּע לְעֶצְמָךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּחֻמָּשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁבָכָל שְׁבוּעַ תִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רַש"י, וְזֶה נּוֹתֵן לְאָדָם הַרְגָּשָׁה מְאֹד טוֹבָה, וְגַם זוֹכֶה לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, אִם תִּזְכֶּה לְלַמַּד פֶּרֶק אֶחָד — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמְכָל שְׁפָן עוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק, כִּי זֶה מְזוּן לְנִשְׁמָה, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אִם תִּזְכֶּה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן. רַק תַּחֲטִיף בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ שְׁעוֹר בְּשִׁלְחֵן עָרוּךְ פְּסֻדָּרָן, וּמְלַבֵּד זֹאת רְצִיתִי, שְׁפַעַם בְּשְׁבוּעַ תִּתְקַבֵּץ יַחַד עִם שְׁאֵר הַחֲבֵרִים וְהַתְּלָמִידִים שְׁלַמְדוּ אֶצְלִי, אֶצְלֵ יְדִידֵנוּ הַנִּפְלָא ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִלְמְדוּ אֵתוּ הַלְכוֹת נְדָה, כִּי מִסְפָּרִים עַל הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ רַבִּי אֹרִי מִסְטָרְלִיסק, וְזִכּוֹתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ, שְׁאֵף שְׁהִיָּה קְדוּשׁ וּפְרוּשׁ, עִם כָּל זֹאת חֲזוֹר אֶלְךָ פְּעָמִים עַל הַלְכוֹת נְדָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁאֲנַחְנוּ קִטְנֵי עָרֶךְ, צְרִיכִים לְחֲזוֹר בְּהַלְכוֹת אֵלּוּ, וְאֵל תֹּאמֶר שְׁכָבֵר אֶתָּה יוֹדַע, כִּי צְרִיכִים הַרְבֵּה לְחֲזוֹר עַל הַלְכוֹת אֵלּוּ, כִּי הֵם עֲנִינִים שֶׁל פְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְגַם אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, אֲשֶׁר כָּל שְׁאֵלָה קִטְנָה שְׂרַק תִּהְיֶה לְךָ, שְׁתִּשְׂאֵל אֶת הַנּוֹפֵר לְמַעְלָה דִּיקָא, כִּי הוּא קִבֵּל שְׁמוּשׁ אֶצְל מוֹרֵי הוֹרָאָה מְבַהֲקִים.

נא וְנא רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי מִי שְׁמַתְפַּלֵּל בְּמַנְיֵן — יֵשׁ לוֹ דְבָר שְׁבַמְנָן, וְיֵשׁ לוֹ פּוֹנְסָה בְּשַׁפְעַ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שְׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִים; וְכֵן אָמְרוּ (שָׁם ו'): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׂוֹאֵל עָלָיו; אִם אָדָם רָגִיל לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן, וְיוֹם אֶחָד הוּא מְחַסֵּר, כְּבָר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְתַעַנֵּן — לָמָּה הוּא לֹא בָּא; וְאִם הוּא חוֹלָה, חַס וְשָׁלוֹם, אוֹ חָיִב חוֹבוֹת וְכוּ', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא לוֹ

את חסרונו. רואים מזה, שמי מתפלל במנין, הקדוש-ברוך-הוא משגיח עליו בהשגחה מיחדת. ולכן תעשה לעצמך חק ולא יעבר להתפלל את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית — בצבור דיקא.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ולבסוף פשתצא מזה העולם, תתחרט מאד מאד, שיכלת לדבר כל-כף הרבה דבורים אל הקדוש-ברוך-הוא, והזנחת את זה. ובאמת ההתרשלות של התבודדות באה, פי האדם חושב שהוא מוכרח לדבר שעה שלמה, אבל אם אדם היה יודע, שדבור אחד שמדברים אל הקדוש ברוך הוא, מאד יקר בעיניו יתברך, ומכל שכן עוד דבור ועוד דבור, היה תמיד מדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שיהיה צריך היה מבקש רק את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, ותהיה הכי מאשר.

תתחזק מאד מאד באהבה בבית, לאהב את אשתך כנפשך, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (יבמות כה): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדרוך בניו ובנותיו בדרך ישרה, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כב): "וידעת פי שלום אהלך", ולכן צריכים מאד מאד להשתדל, שתהיה אהבה אמתית בינו לבין אשתו, ואז הבית כבר מתנהג בצורה אחרת לגמרי, פי אם יש אהבה בבית, זוכים לישוב הדעת, וכשיש ישוב הדעת, אז ממילא כבר באה הפרנסה. ונחכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעתרו; תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו; וכן אמרו (ראש השנה ו): אשה — בעלה משמחה; ועל-כן תשתדל לשמח את אשתך, ולהרחיב את דעתה; ואתה צריך מאד מאד לשמח על המתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא — אשה יקרה כזו. וזכור גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ט'): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהן בלא שכינה; שתמיד תשתדלו לראות שיהיה שלום ואהבה

אֲשֶׁר כּוּ תתקצ בַּנְחַל רֵלֵג
בִּינֵיכֶם, וְתִשְׁרָה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם. וּבְמָקוֹם שֵׁשׁ הַשְּׂרָאֵת
הַשְּׂכִינָה — שָׁם יֵשׁ שְׁפַע.

וּלְעוֹלָם אֵל תִּשְׁכַּח אֶת הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שְׁהִיְתָה לִי לְחַתָּן אוֹתָךְ
בְּגִיל צָעִיר, וְכִמָּה עֲלִבוֹנוֹת וּבְזִיווּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים סְבִלְתִּי בְּשִׁבְלִי
זֶה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי גָאֵה בְּזֶה שְׁחַתַּנְתִּי אוֹתָךְ בְּגִיל צָעִיר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲשַׁמַּח, אִם תִּכְתַּב לִי אֶפְלוּ שְׁתֵּי שׁוּרוֹת, וְרָצִיתִי
מָאֵד, שֶׁתַּתְּפַלֵּל יַחַד עִם הָאֲבָרְכִים יוֹצְאֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'ח'שנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, יַעַן שְׁנִשְׂאָר פְּחוֹת מְחֻדָּשִׁים עַד
לְהַגְרָלָה, לְכֵן רָצִיתִי מָאֵד מָאֵד, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח לְכָל
הַפְּחוֹת שְׁנֵי פְּנֻקְסֵי הַגְּרָלוֹת לְמִכַּר אוֹתָם עַד אֲזוּ, כִּי חָבַל שִׁישְׂאָרוֹ
אֲצִלְנוּ כְּמָה מְאוֹת פְּנֻקְסֵי הַגְּרָלוֹת, וְהַהוֹצָאוֹת מְרֻבּוֹת מָאֵד, וְצָרִיכִים
לְשֵׁלֶם חוֹבוֹת, וּבְאֵמַת חֲצִי אַתֶּם יְכוּלִים לְקַחַת לְפָרְנֶסֶת בֵּיתְכֶם,
וְתִצְאָנָה מִזֶּה שְׁתֵּי טוֹבוֹת: הֵן בְּעִבּוּר הַמְּשַׁכַּת בְּגִין בֵּית-הַמְּדַרְשׁ וְהֵן
בְּעִבּוּר צָרְכֵי בֵּיתְכֶם, וְאֶקְוֶה שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְכֵן תַּעֲוֹרְרוּ אֶת
נְשׁוֹתֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתָמִיד יִשְׁמַע קוֹל שִׁמְחָה
בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, וְאַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּרִקְוֹדִים
כַּמְנַהֵג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, וְתַהֲלֶה לְאֵל,
יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שֵׁשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׁמַּח
אוֹתָנוּ.

הַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד אֲפִלוּ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְתִדְוֵנוּ אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְלֻדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף
זְכוּת, וְכָל הַדָּן אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת, דְּנִים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה לְכַף זְכוּת.

הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדְבֹר שְׂמֵדְבָרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת
מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הֵייתֶם מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי
כָּל דְּבֹר וְדְבֹר עוֹשֶׂה רָשָׁם לְמַעֲלָה, וְאִם בְּגִי־אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים
מַעֲלַת הַשִּׁיחָה וְהַתְּפִלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הָיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד,
אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, כִּי
כָּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעָה
שְׁהַצְּבֹר מִתְּפִלָּלִים; וְכֵן אָמְרוּ (שָׁם ו'): כָּל הַרְגִּיל לְבּוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת
וְלֹא בָּא, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׂוֹאֵל עָלָיו, אִם אָדָם רָגִיל לְהַתְּפַלֵּל
בְּמַנְיֵן, וְיוֹם אֶחָד הוּא מְחַסֵּר, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִתְעַנְּנֵן לָמָּה
הוּא לֹא בָּא, וְאִם הוּא חוֹלָה, חָס וְשָׁלוֹם, אוֹ תִּבְּ חוֹבוֹת וְכוּ',
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְמַלֵּא לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ; רוֹאִים מְזֶה, שְׂמִי שְׂמֵתְפַלֵּל
בְּמַנְיֵן, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו בְּהַשְּׁגָחָה מִיַּחַדָּת, אֲשֶׁרִי מִי
שְׂמֵתְפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיֵן, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּז תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

יַדְעָתִי גַם יַדְעָתִי עוֹד בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, שְׁעַל הַנְּסִיעָה הַזֹּאת אֲשֶׁלֶם
מְחִיר גְּבוּהָ מְאֹד, כִּי הַרְבֵּה רַחֲמִים בְּקִשְׁתִּי וְכוּ' וְכוּ', וַיַּדְעָתִי
שֶׁהַסֵּמ"ך־מ"ם יִנְקֵם בִּי, וְהִנֵּה לֹא אַחֵר לָבוֹא, שְׂקָם רָשָׁע מְרָשָׁע,
וּמִכְפִּישׁ אֶת שְׁמִי.

וְלֹאֲתָא אֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּחֲנוּן מִכָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים, אֵל תִּתְרַאֲנוּ לְשׁוֹם עֵתוֹן וּלְשׁוֹם פֶּתַב, כִּי הֵם כָּל־ם
מְלַכְלָכִים, כָּל־ם בְּעַלִּי לְשׁוֹן־הָרַע נוֹאֲפִים כָּל־לְבָבִים, אִיפֹה שֶׁהֵם רַק
יְכוּלִים לְהַכְפִּישׁ יְהוּדִים חֲרָדִים, אוֹ קַהְלוֹת קְדוּשׁוֹת — הֵם עוֹשִׂים
אֶת זֶה, וְאָפְלוּ שֶׁהֵם בָּאִים בְּמִתְקַשׁ שְׁפָתִים וּבְחִיּוּךְ עַל הַפָּנִים, כְּאֵלוּ
שִׁיעְזָרוּ וְכוּ', אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם עִם הַעֲזָר שְׁלָהֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מִבְּקָשׁ וּמִתַּחֲנוּן מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, לֹא
לְהִתְרַאֲן אֶל שׁוֹם עֵתוֹן וְאֶל שׁוֹם פֶּתַב, כִּי הֵם כָּל־ם מְלַכְלָכִים, וְהֵם
כָּל־ם רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, רַק לְהַגִּיד לָהֶם, שִׁילְכוּ מֵהִכָּן שְׂבָאוּ, וּבְכָל־ל
לֹא לְהִתְיַחַס אֲלֵיהֶם.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ־הוּא שְׂתַבַּע עֲלֵבוֹן עִם יִשְׂרָאֵל, יִתְבַּע בְּעֲלֵבוֹנֵי,
וַיְהִיָּה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹתֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּז תתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַיְשִׁיבָה
הַקְדוּשָׁה "דְּמֹשֶׁק אֶלְעֶזֶר", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַחֲזְקוּ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם,
וּתְבַקְּשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם כָּל מָה שְׂאַתֶּם צְרִיכִים, כִּי בְּאַמֶּת כָּל
זְמַן שֶׁהָאָדָם חַי, הוּא יָכוֹל לִפְעַל אֶצֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מָה
שְׂרוּצָה, וְאֶפְלוּ שְׁנַפֵּל בְּעִמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּה, אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל
מִתְּפִלָּה, כִּי תְּפִלָּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵרְבָה
בְּתְּפִלָּה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, שְׁזָה הַיְסוּד שֶׁל חֲסִידוֹת
בְּרַסְלָב, שֶׁהָאָדָם אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, אֲסוּר לוֹ
לְהִתְיָאֵשׁ, אֶלָּא לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן עח), שֶׁהַדְּבוּר נִקְרָא אִם הַבְּנִים, כְּמוֹ
שֶׁהָאָמָא הוֹלֶכֶת עִם בְּנֵה אֶפְלוּ בְּמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, כֵּן הַדְּבוּר הוֹלֵךְ
עִם הָאָדָם אֶפְלוּ בְּמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים; זֹאת אוֹמֶרֶת אֶפְלוּ אִם הָאָדָם
נִפֵּל בְּעִמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּה, אִם יִרְבֶּה בְּתְּפִלָּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
יִרְחַק אוֹתוֹ. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מִג): מִי שֶׁדַּעַתּוֹ
שְׂפִלָּה, אֵין תְּפִלָּתוֹ נִמְאָסֶת, שְׁנֹאֲמַר (תַּהֲלִים נא, יט): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָה
אֶלְקִים לֹא תִבְזֶה", וּמִי עוֹד שָׁבוּר וְשִׁפֵּל כְּמוֹ מִי שְׁנִכְשַׁל בְּכָל מִינֵי
עֲבֻרוֹת שְׂבַעֲוֹלָם; וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְיָאֵשׁ, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת, שׁוּם
דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וִירָא):
אָמַר לְהֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ זְהִירִין בְּתְּפִלָּה, שְׂאֵין
מִדָּה אַחֲרֵת יָפָה הַיְמָנָה, וְהִיא גְּדוֹלָה מְכַל הַקְרַבְנוֹת, וְאֶפְלוּ אֵין אָדָם
כְּדָאֵי לַעֲנוֹת בְּתְּפִלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ, בִּינּוֹן שְׂמִתְּפַלֵּל וּמִרְבָּה
בְּתַחֲנוּגִים, אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ. וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחֶה, עֶרְבִית בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם צָעִיר, הוּא
צָרִיךְ הַרְבֵּה לַצֶּעֶק, וּבְכַפְּרֵט בַּעַת שְׂבוּעֵר בּוֹ יִצְרוּ, אִי אֶפְשֵׁר לְהַכְנִיעַ
אֶת הָרַע שְׂבוּעֵר בּוֹ, אֶלָּא עַל-יְדֵי צָעֵקָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂצוּעָקִים
בְּתְּפִלָּה, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹלִידִין אֶת הַמַּחֲיָן. כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָנִים: כא, לו); וְלִכֵּן תְּתַפַּלְלוּ אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן בְּיִשְׁבִיבָה דִּיקָא, עִם קוֹלוֹת וְצָעֵקוֹת, וְחִיווֹת וְהִתְלַהֲבוֹת
גְּדוֹלָה מָאד.

מִלְבָּד זֹאת רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִינוּ
 אֵת כָּל מַה שְּׁאַתֶּם צְרִיכִים, וּבִפְרִט שְׁדוּף תְּבַקְשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּנֹדָאֵי תִקְבְּלוּ אֵת יְשׁוּעַתְכֶם.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּלְכוּ מְלַבְּשִׁים כְּמוֹ בִּישׁוּבוֹת, הִינוּ
 עִם כּוֹבַע וְחֲלִיפָה, וְאֵנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׂיִמְצְאוּ בִּישׁוּבָה
 בַּחוּרִים עִם סְנֵדְלִים אוֹ עִם חֲלָצָה בַּחוּץ וְכַדוּמָה וְכוּ', זֶה לֹא מִתְּאִים
 לִישׁוּבָה, רַק לְרַחוּב וְכוּ' וְכוּ', וְאֵנִי רוֹצֵה לְהִקִּים יְשׁוּבָה עִם עוֹבְדֵי
 ה', וּבְנֹדָאֵי אִם תִּתְּפַלְלוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן
 שְׁכַלְכֶם תִּתְּחַתְּנוּ, הַעֲקָר לְהִיּוֹת רְגִיל לֹמֵר אֵת הַתְּפִלוֹת בְּקוֹנְטֵרַס
 "מְצִיאַת-הַזְּיוּג", וְאֵז תִּרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא.

רְאוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּ"סִפְרֵ-הַמֵּדוֹת", כִּי רַבְּנוּ ו' לְמָאד מָאד, רָצָה
 שְׁכַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמַד בְּ"סִפְרֵ-הַמֵּדוֹת", כִּי הַמֵּדוֹת הֵן
 הַיְסוּד שֶׁל הָאֵדֶם, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרָ זֶה, וְקוֹנֵה
 לְעַצְמוֹ מֵדוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

גַּא וְנֹא הַתְּמִידוּ בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת, וּמִי שְׁזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י
 פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, הוּא הוֹרֵג אֵת יְצָרוֹ לְגַמְרֵי.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקצג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ד סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מָאד, אֶהוּבִי, תְּלַמִּידֵי ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַבַּחּוּרִים הַמְּצַטִּיגִים הֵיוּ מְחֻוָּקִים, אִם אַתָּה יְכוֹל

לְשַׁלַּח לִי אֶת זֶה עוֹד פַּעַם, אֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לְכֻלָּם מִכָּתָב.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסָד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שֶׁלִּקְחָתָּ עַל עֲצֻמְךָ לְחַנּוּךָ אֶת הַבְּחוּרִים הַצְּעִירִים בְּנֵי בְר־מִצְוָה, וְאַתָּה מְשַׁקֵּיעַ בָּהֶם, וּבְיֹדָאֵי תִרְאָה עוֹד פְּרוֹת וּפְרֵי פְרוֹת, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי מְאֹד, כִּי כָּל אֱלוֹ שֶׁבָּאוּ לְפָנָי, לֹא קִבְּלוּ הַכּוֹנוֹת, בְּשִׁבִיל זֶה יֵשׁ לִי בְּעִוֹת אִתָּם וְכוּ', לֹא עִם כָּלָם רַק עִם שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה, וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם אֲנִי רוֹצֵה לְהִזְהַר מְאֹד אֶת מִי אֲנִי לוֹקֵחַ לְכָאן, כִּי זֶה אַחֲרֵי מְאֹד גְּדוּלָּה.

הַעֲקֹר תִּדְבֹר אִתָּם הִרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁזּוֹכִים לְאֲמוּנַת חֲכָמִים, זּוֹכִים גַּם לְאֲמוּנַת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה הוֹלֵךְ בְּיַחַד, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַפְרִיד בֵּין אֲמוּנַת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבֵין אֲמוּנַת צְדִיקִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יד, לא): "וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): "וְכִי בַּמֶּשֶׁה הֶאֱמִינוּ וּבְה' לֹא כָּל שֶׁכָּן? אֲלֹא אֱלֹמְלֵא שֶׁהֶאֱמִינוּ בַּמֶּשֶׁה, לֹא הָיוּ מֵאֲמִינִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֶשֶׁה הוּא הַצְּדִיק שֶׁמְגַלֶּה אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה, אֲלֹא עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצְדִיקִים; וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שֶׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוּלָּה זְכוּתָךְ בְּשָׂמַיִם, כִּי אִם תִּכְיֶן לִי עֲשֶׂרָה בְּחוּרִים בְּנֵי בְר־מִצְוָה שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי יְכוֹל לְפַעַל עִמָּהֶם הִרְבֵּה דְבָרִים בְּרוּחַנִיּוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּתְבַּלְבֵּל מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַע-עוֹלָם, כִּי עַל מְלַמֵּד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא בַתְּרָא ח:): "וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים פְּכוּכָבִים" — אֱלוֹ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן; כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד חָשׁוּב מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וּבֹא תְבוֹא עַל שְׁכָרְךָ.

בְּעֵנֵן הַדִּירוֹת, לֹא הִתְכוּנַנְתִּי אֵלֶיךָ, רַק שֶׁלִּחְתִּי מִכָּתָב לְכָל אֲנָשִׁי

אֲשֶׁר כֹּז תִתְקַצֵּד — כֹּז תִתְקַצֵּה בְּנַחֵל רֵלֵט

שְׁלוֹמֵנו, לְמִי שָׁאִין לוֹ דִּירָה, אִם יֵשׁ לָךְ דִּירָה, אָז זֶה לֹא שִׁיף אֵלֶיךָ כָּלֵל.

וּבְאֵמֶת בְּעֵנִין הַדִּירוֹת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עוֹד רַחֲמִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד, כְּאֲשֶׁר יִסְפֹּר לָךְ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תִתְקַצֵּד.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין הַשְּׂדוּף שֶׁמְצִיעִים לָךְ וְכו', רְאֵה רַק לְצִיַּת אֶת הָאֲמָא, לְפָנַי שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה שְׂדוּף, שֶׁהָאֲמָא שְׁלָךְ תִּרְאֶה אוֹתָהּ קִדָּם, כִּי נִכּוּיַת כְּבָר פֶּעַם עַל-יְדֵי חֲבֵרִים, וְתִשְׁמַר מְאֹד.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׁמְחָה, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר, זֶה קוֹרָה מִקְרִים כְּאֵלוֹ שְׂאָדָם נוֹפֵל בְּפֶח, וְאָסוּר לְהִשְׁבֵּר, הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, אָבֵל עַל-כָּל-פָּנִים מַעֲכָשׁוֹ רְאֵה לְהִזְהַר מְאֹד, וְתִשְׁלַח אֶת הָאֲמָא, וְהִיא תִרְאֶה אֶת הַמְּשֻׁדְּכֵת קִדָּם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז תִתְקַצֵּה.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלֵיכֶם לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, כִּי בְּיָדַי הַכֹּל יִגְמַר בְּכִי טוֹב.

דָּבָר אֶחָד אֲנִי יָכוֹל לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁקַבְּלֶתֶם מִמֶּשׁ יְהוָה, וְתִרְאוּ לְשֹׁמֵר עַל הַיְהוָה הַזֶּה, בְּיָדַי צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חַכְמִים, כִּי בְּלִי אֱמוּנַת חַכְמִים אֵין פְּלוֹם, וְכָל הַצְּרוּת שְׁאֵדָם סוֹבֵל, זֶה בְּגַלְלֵי שְׂאִין לוֹ אֱמוּנַת חַכְמִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֵמַת בְּאֱמוּנַת חַכְמִים.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שֶׁהִתְקַבְּצוּ בְּבֵית שְׁלָכֶם כָּל הַנְּשִׁים, וְאָמְרוּ תְהִלִּים, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל מַה שְּׂאֲנַחֲנוּ צְרִיכִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקצו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר גִּשָׁא, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, אֲבָל לֹא יֵצֵא לִי.

קַבְּלָתִי אֶת הַסְּכוּם שֶׁל חֲמֶשֶׁת אֲלָפִים דוֹלָר בְּעֵבֹר הַחוּב לְשִׁלְּם לְיֵלֶד ... גְּרוֹ יֵאִיר, וְתִשׁוּאוֹת חֵן חֵן לְךָ עַל זֶה, כִּי זֶה עֶזֶר לִי מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לִי לְשִׁלְּם אֶת הַשָּׂאָר.

רְאֵה לְדוֹחַ מַה בְּעִנְיַן הַחֲנִיָּה, וְהֵאֵם לֹא עָשָׂה לִי שֵׁם חֲרָבָן

רמא בנחל כז תתקצו אָשֶׁר

בְּחֶצֶר! אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִכְנַס שְׁפַע
לְשֵׁלם אֶת הַשְּׂבָעִים אֵלָיךְ שֶׁקֵּל שְׂאֲנִי חָיֵב.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כֹּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה
עִמִּי, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי, יְעוֹזֵר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד גַּעֲסֵק בְּצַדִּיקָה
וְחֶסֶד, כִּי בְּאַמַּת אָדָם צָרִיף לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ תַּמִּיד בְּעִבּוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וּבְמַדָּה שְׂאָדָם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ (סוּטָה ת.); אִם הָאָדָם עוֹסֵק
בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד, גַּם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֵתוֹ צַדִּיקָה וְחֶסֶד, וְאַנְחֵנוּ
כְּלָנוּ זְקוּקִים לְצַדִּיקָה וְחֶסֶד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂכַלְנוּ נְהִיָּה בְּרִיאִים, כִּי
כְּפִי הַצְרוֹת שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּכָל יוֹם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲנָשִׁים צְעִירִים
נַעֲשִׂים חוֹלִים וְכוּ', וְכָל מִינֵי מַרְעִין בִּישִׁין וּמַחֲלוֹת וְחֲלָאִים
רְעִים שְׂקוּרִים אֲצֵל אֲנָשִׁים — זֶה תוֹפֵס פֶּחֶד. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂעוֹסֵק
בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד תַּמִּיד, וּבִפְרָט שְׁזוּכָה לְשִׁמְשׁ אֶת הַצַּדִּיק, שְׂבִזְכוֹת זֶה
לֹא יֵאָנֶה רַע בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִכָּל
יּוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקצו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נִשְׂא, כ"ה סִינּוֹ ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם תּוּכַל לִילֵךְ לִ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִהְסָבִיר
לוֹ אֶת כָּל עֲנִינֵי הַצַּדִּיקָה וְכִסְפֵי צַדִּיקָה, כִּי חֲכָל שְׂעוֹד מְעַט יִנְתָּקוּ
לָנוּ אֶת הַחֲשָׁמַל וְאֶת הַמִּים וְכוּ' וְכוּ', תְּסָבִיר לוֹ בְּדִיוֹק מֵה
שְׂצָרִיכִים, כִּי הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, וְצָרִיכִים לְשֵׁלם, וְהַקְפּוֹת מְלֵאוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת מִתַּמִּיד גְּדוֹל בְּתוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, כִּי כָּךְ

אומרים חכמינו הקדושים (מכילתא פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים, פְּרָשָׁה יג): הַמִּתְגַּנֵּב מִחֲבָרוֹ, אֶף-עַל-פִּי שְׁנֵקְרָא גֵנֵב, גֵּנֵב לְעֵצְמוֹ, דְּהֵינּוּ אָדָם צָרִיף 'לְגֵנֵב' לְעֵצְמוֹ אִיזוֹ שְׁעָה לְתוֹרָה וְלַתְּפִלָּה, וּבְזָה מִתָּר לְגֵנֵב דַּעַת חֲבָרוֹ, כְּשָׂבָא אַחַד לְבַלְבַּל אוֹתוֹ, אומרים לוֹ: אוֹי, אֲנִי צָרִיף לְלֶכֶת לְרוּפָא וְכוּ', אוֹי אֲנִי, צָרִיף לְלֶכֶת לְסִדֵּר אִיזָה סִדּוּר מְאֹד גַּחוּץ, וְהִלָּה חוֹשֵׁב שְׂזָה פְּכָה, וּבֵין כֶּף הֵהוּא בְּרַח לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ וְלַמֵּד, שְׂזָה נִקְרָא 'הַמִּתְגַּנֵּב מִחֲבָרוֹ אֶף עַל פִּי שְׁנֵקְרָא גֵנֵב — גֵּנֵב לְעֵצְמוֹ', כִּי מָה שְׂהָאָדָם גֵּנֵב לְעֵצְמוֹ — זֶה מָה שְׁנִשְׁאָר לוֹ, וְלִכְן חָבַל מְאֹד עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי מִקְרָא מְשֻׁנָּה, גְּמֵרָא, מְדֻרָשׁ, אֶפְלוּ כַּמָּה שׁוּרוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז תתקצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּפָה תִקְבַּל אֶת הַרְשִׁימָה שְׁבַקְשָׁת.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה לִי עַם הַסְּפָרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תּוּכַל לַעֲזֹר לִי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אִם תִּתְחַזַּק בְּרַצוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִים חֲזָקִים, וְכַמוּכָן גַּם הַרְבֵּה תִפְלוֹת, אַז תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִהַפֶּחַ אֶל הַפַּעַל לְבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַעֲקָר תִּרְאֶה 'לְגֵנֵב' כָּל יוֹם תּוֹרָה וְתִפְלָה, כִּי רַק זֶה מָה שְׂיִשְׁאָר מֵאִתְּנוּ, 'כִּי אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב, וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֹא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְד' (אֲבוֹת פְּרָק ו'); וְלִפִּי שְׁכַל הַמְּרַבֵּה שִׁיחוֹת וְתִפְלוֹת, הֵם מְלוּיִן אוֹתוֹ לְבֵית עוֹלָמוֹ

אֲשֶׁר כּוֹז תִּתְקַצֵּט — כּח אֱלֹפִים בְּנַחַל רמג

(תָּנָא דְבֵי אֱלֵהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט"ו); אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִיס דְּבוּרִים אֵלָיו, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹז תִּתְקַצֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, כ"ה סִינן הִתְשַׁנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁתִּכְתַּב לִי דִין וְחֻשְׁבוֹן בְּעֵנִין הַיְשִׁיבָה, וְאִיךְ
זֶה מִתְקַדֵּם, וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמְּכַתְּבִים
כָּל־לַיִם שְׂאֲנִי כוֹתֵב לָהֶם, עוֹזְרִים לָהֶם לְהִסְתַּדֵּר.

מָאד מָאד תִּקְפִּיד לֹא לְהַכְנִיס שׁוּם בַּחוּרִים חֲרִיגִים, כִּי אֲנִי מָאד
מְקַפֵּיד עַל זֶה, כִּי עֲדִיף שְׁיֵהִיו לָנוּ עֲשָׂרָה בַּחוּרִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי
שְׁמוֹ, וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ-אֶרֶץ וּמְנַמְסִים, וְהוֹלְכִים בְּלְבוּשׁ נְקִי כִּיאוֹת
לְבַחוּרֵי יְשִׁיבָה, מְשִׁיחֵיו לָנוּ חֲמֻשִׁים אֶרְחֵי פְּרָחִי; כִּי יִבְנֶאל הָרִי זו
לֹא עִיר מְקַלֵּט, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים יְשִׁיבָה רְצִינִית שֶׁל מְאִתִּים
שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת בַּחוּרִים, שְׁיֵהִיָּה לָהֶם שֵׁם טוֹב, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת לָהֶם שְׂדוּכִים טוֹבִים.

פֶּה תִּקְבֵּל גַּם מְכַתֵּב בְּעֵבֹר ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאַקְנֶה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ,
שְׁנוּכֵל לְשַׂדֵּף אֶת הַבַּחוּרִים, כִּי זֶה לִי בְּנַפְשִׁי, שְׁיִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צְעִיר.

הַעֲקֹר רֵאָה לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְשֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִמְתִּיק מֵעֲלִינוּ אֶת כָּל הַדִּינִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּח אֱלֹפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ז סִינן הִתְשַׁנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארץ.

מה אמר לך, ידידי הקר! אין דבר גדול יותר מהפצת מעינות
החכמה חוצה, ובפרט בדורות האלו, אשר הפכירות והאפיקורסות
מתפשטות בעולם, ומדברים בגלוי נגד הקדוש-ברוך-הוא, בר מינו,
וכן הנאוף מתפשט מאד, שהביאו לארצנו הקדושה קרוב למליון
גויים וגויות לערב אותם בין נשמות ישראל, והולכים בפריצות,
שקוף ותעוב, ובני הנעורים נכשלים בפגם הברית וכו' וכו', אין
עוד המתקה גדולה מזו — מלהפיץ את ספרי רבנו ז"ל; ולכן ראה
לחשב מחשבות איה יכולים להפיץ, ותתכנן תכניות איה להגביר
את ענין ההפצה בכל חלקי הארץ, וצריכים להקים מפיצים בכל
מקום.

אני אישית לא מחזיק שאחר ידפיס, רק ידידנו ר' ... גרו יאיר,
כי הוא מוסר את נפשו בעבור ההדפסה, והוא שקוע בחובות
למאות ואלפים ורכבות שקלים, ואם אחר ידפיס, פשוט ישברו
אותו, וכן אחר ידפיס רק חד פעמי, והוא, תהלה לאל, מוציא
ספרים כאלו בתכלית ההדור והיפי, והנה אנחנו עומדים להדפיס
המון ספרים. ולכן רציתי להדפיס רק על ידו.

בענין הפנוסים עדין אני לא יודע בדיוק מתי אהיה בארצנו
הקדושה, כי בונים לי עכשו פה מקווה, ואני צריך לעמד על זה,
ולשמר שהכל יהיה תקין וכפי ההלכה וכו' וכו', ועוד מעט אנחנו
נכנסים בבנין חדש לישיבה.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך ברוחניות ובגשמיות, תשמר על
הבריאות שלך, ואני מקווה לפניו יתברך, שהכל יתהפך לטובה.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור
שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו,

אָשֶׁר כַּח א בְּנַחֵל רַמָּה

שָׁאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וּמַחֲמַת טְרִדוֹתֵי הַרְבוֹת עֲכָשׁוּ — אֶקְצֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּח א.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד, זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְבִּים תִּגַּן עָלָיו ... גֵּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׁמְעַ, שְׁאַתָּה מְפִיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

מָה אָמַר לָךְ! אִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֶה, כִּי הִיא זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל מְחַיִּים מֵתִים מִמָּשׁ, וּמִי שָׂרַק יִלְמַד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, יִמְשֹׁךְ לִבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים.

יְדוּעַ, שְׁמוֹהֵרְנִי תְּ ו"ל לְפָנַי הַסְּתַלְקוֹתוֹ, הַשְּׂאִיר לָנוּ צְנוּאָה, שְׁהַעֲבִדָה שְׁלָנוּ יִהְיֶה "פּוֹצֵאוּ מְעִינֹתֶיךָ חוֹצָה", הִינּוּ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כְּדֵי לְקַרֵב אֶת גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִכְפֹּרֵט שְׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זְכָנִי בְּזִכְיוֹת חֲנֻם לְחַבֵּר אֶת הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל וּמוֹהֵרְנִי תְּ ו"ל בְּשִׁפְהָ קָלָה, וְיֵשׁ בְּכַח הַסִּפְרִים הָאֵלּוּ לְקַרֵב גַּפְשׁוֹת אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיעֶסֶק בְּהַפְצָתָם.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַפְלוּ דְבוּר אֶחָד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה, וְעוֹד דְבוּר וְעוֹד דְבוּר, כִּי כָּל הַדְּבוּרִים שְׁהֵאָדָם

מְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נְעֻשִׁים כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׁכִינַת עֲזוֹ
 יִתְבַּרְךָ אֵל זֶה הָעוֹלָם, וְזֶה הַיְסוּד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב — לְהַתְּבוֹדֵד
 בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

רְאֵה לְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי כִּן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (ראש
 הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה; וְרַבְּנּוּ ז"ל הַקָּפִיד מְאֹד עַל
 שְׁלוֹם-בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שְׁמָאֵד מְאֹד צְרִיכִים
 לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
 שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁתְּהִיָּה מַחֲלָקֶת, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בְּפִגְם-הַבְּרִית. וְעַל-כֵּן
 צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵית, וְכֹשֵׁשׁ שְׁלוֹם בְּבֵית —
 יֵשׁ כְּבֹר הַכֹּל. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), שֶׁכָּל
 הַשְּׁפַע בָּא לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתּוֹ; וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּבֹא
 מְצִיעָא ט:): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיְכוֹ, כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִטְרוּ [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת
 נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּתְּעִשְׂרוּ].

נָא וְנָא תִקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, וְאֵל יַחֲסֵר לְךָ
 יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לַמּוֹד מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמֵרָא, מְדַרְשׁ, אֶפְלוּ קֶצֶת דְּקֶצֶת,
 כִּי הַד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת: עֲשִׂיָּה, יְצִירָה, בְּרִיאָה,
 אֲצִילוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד אֵיזָה שְׁעוּר בְּד' שְׁעוּרִים הָאֵלוּ בְּכָל יוֹם.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְלַמֵּד שְׁעוּר בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד
 הַקָּפִיד רַבְּנּוּ ז"ל עַל זֶה, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כח), אֲשֶׁר
 כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל צְרִיף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה אַחַת, אֲשֶׁרֵי הַמְּקִיִּם אֶת
 דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל!

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
 שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבֹת שְׁלוֹם...

כח ב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ז סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, פִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַךְ הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְנוּ ז"ל הוּא — אֵיךְ לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים, פִּי אֵין זֶה יֵצֵא לְהַשְׁאֵר בְּקִטְנוֹת וַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֶלָּא לְהַגְדִּיל אֶת שְׁכָלוֹ וְדַעַתוֹ.

לְדַעַתִּי, אֶת לֹא צְרִיכָה לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹר לָךְ, שְׁיֵשׁ לָךְ שְׁלִשָּׁה יְלָדִים, אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַ בְּפָרִי הַבְּטָן שְׂנַמֵּן לָךְ, וְתִזְהָרִי מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, פִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פְּרָק ט'): אֵיזוֹ הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלְהָ; וּבָזָה שֶׁתְּכַבְּדִי וְתִיקְרִי אֶת בְּעֵלְךָ, תִּרְאִי אֵיךְ הוּא יִתְהַפֵּף לְגַמְרֵי אֱלֹיךָ, פִּי כַפִּים הַפְּגִים לְפָנַיִם, כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם (מְשַׁלִּי כו, יט): כְּפִי הַפְּגִים שֶׁהָאָדָם מֵרָאָה לְזוּלָתוֹ, כֵּן הוּא רוֹאֵה חֲזָרָה, וְזֶה סוֹבֵב בְּיוֹתֵר אֶצֶל הָאִשָּׁה עִם בְּעֵלְהָ, אִם הָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת וּמִיקְרֶת אֶת בְּעֵלְהָ, מְחַזְקֶת וּמַעוֹדֶדֶת אוֹתוֹ, אֶפְלוּ שִׁיְהִיָּה הַבַּעַל הַכִּי קָשָׁה, הִיא יְכוּלָה לְהַפִּךְ אוֹתוֹ. וְלִכֵּן רְאִי לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת בְּעֵלְךָ, וְכֹף תִּהְיֶה שְׂרוּיָה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית, וְתַכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁעַכְשׁוֹ הִיא הַמְצוּה הַכִּי גְדוּלָה לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, פִּי בַּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הָעָרֵב-רַב מְעוֹרְבָבִים בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גּוֹיִים וְגוֹיֹת, וְהַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת וְהַנְּאוּף מִתְפַּשְׁטִים מְאֹד בְּעוֹלָם, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַנְצִל מִהַצָּרָה הַזֶּה, אֶלָּא עַל-יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה. וְלִכֵּן אִם בְּעֵלְךָ הוּא אִישׁ הַזּוֹכָה וּמוֹפֵה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֶת צְרִיכָה מְאֹד

לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתוֹ, וְתִרְאֵי אֵיךְ שִׁישְׁתַּנֶּה כָּל הַמַּצֵּב בְּבֵית, וַיְהִי־הָאֵל בְּיַגִּיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית.

בְּעֵנִין שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אֶצְל רַב זֶה אוֹ אֶצְל רַב זֶה וְכוּ' וְכוּ', מָה אֲכַפֵּת לָךְ, הֶעָקֵר שִׁילְמֵד תּוֹרָה וּמִדּוֹת טוֹבוֹת עַל־פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְשִׁקְבַל מִמִּי שִׁיקְבַל, כָּל־מִן אֲהוּבִים, כָּל־מִן בְּרוּרִים, כָּל־מִן גְּבוּרִים, וְכָל־מִן עוֹשִׂים לְשִׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁכָּבֵר תְּהִי־הָ אֲהֲבָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

בְּעֵנִין הַדְּדִירָה, אִם אֵת יְכוּלָה לְשָׂאֵל עוֹרֵף־דִּין כַּדַּת מַה לַעֲשׂוֹת, הוּא יוֹכֵל לִיעֵץ לָךְ הַיֵּטֵב לְדַעַת אֵל מִי לְפָנוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח ג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי עָרַב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ז סִינּוֹ הַיְחַשְׁנִי"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְהַתְחַתֵּן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּבָנֶה בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתַגּוּרוֹ בְּיַחַד בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטִהְרָה, וְתוֹלִידוֹ בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיִמִים, וְתְצַלִּיחוּ בְּחַיִּיכֶם.

אוֹדוֹת שֵׁם יְהוּדִי, בְּנֹדָאֵי הָיָה טוֹב לְתַת שֵׁם אַחַר הָאֲמָהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת: שְׂרָה, רַבְּקָה, רַחֵל, וְלֵאָה, כִּי בְּעֵנִין הַשְּׂמוֹת צְרִיכִים מֵאֵד לְשִׁמּוֹר.

אודות התפלין, הייתי אומר לך, שפדאי לבדק, אפלו שקונים חדשים, פדאי לבדק את זה הדרך מחשב, כי לצערנו הרב, יש הרבה טעויות בתפלין, ובשביל זה סובלים כל מיני מחלות, פי חכמינו הקדושים אמרו (מנחות מד): כל המניח תפלין — זוכה לחיים; וזה טוב רק על תפלין פשרים.

הרגל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, ותעשה לעצמך קביעות חזקה לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ובדאי לא יעזב אותך הבורא יתברך שמו.

הרגל את עצמך ללמוד בכל יום כמה פרקים משניות פסדרן, אשר האמירה בעלמא מועילה לאדם.

ועל כלם — תהיה בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתרחב לך בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לך שבת שלום...

כח ד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ז סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל בנות התיכון "בית פיגא", הו"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

כלכן תלמידות התיכון "בית-פיגא". עליכן לדעת, אשר כל הרצון שלי — לרוות נחת מפן, ולראות בהצלחתכן. אשתדל בכל מיני אפנים שבעולם, שיהיה לכן רק טוב. ואומרים חכמינו הקדושים (אבות ו, י): אין טוב אלא תורה; שלכלכן יהיה בעל תורה, וביתכן יהיה בית של תורה, שתאהבנה את התורה, ותרצינה שבביתכן ישמע תמיד קול תורה. אבל לזה אני צריך שתוף פעלה מפן; כי אם הבת נמשכת אחר הבלי הזמן, ומסתפקת על הזולת, זה כבר תחלת ההרס והבזיעות. וממה נובעות הבזיעות? מש'ק'ר; הינו כי כל הצרות בש'ק'ר יסודן. ק'נאה — בתחלה אתן מקנאות

זו כּוֹז, אַחֲר־כּוֹז בָּאָה שְׂנֵאָה — שְׂאֵתָן שׁוֹנְאוֹת זֹאת זֹו, וְלִבְסוֹף
 נוֹלְדַת הַרְשָׁעוֹת — שְׂאֵתָן עוֹשׂוֹת רְשָׁעוֹת לְזוֹלַת, וְכֵן מְצַטְרְפוֹת
 אוֹתוֹת שְׂקִיר — שְׂנֵאָה, קְנֵאָה, רְשָׁעוֹת. כִּי הַתְּחִלַּת הַרְשָׁע בָּא
 מִחֲמַת קְנֵאָה, שְׂמִקְנָאִים בְּזוֹלַת. אֲשֶׁר בְּאֵמַת מְדוּעַ צְרִיךְ לְקַנֵּא
 בְּאַחַר? ! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לר), שְׂבִכָל יְהוּדֵי
 יֵשׁ נִקְדָּה שְׂאִין בְּאַחַר, הֵינּוּ כָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ מַעֲלָה שְׂאִין
 בְּזוֹלַתוֹ, וְלֹא יִתְּכֵן שְׂמַעֲלָה מִיַּחְדָּת שְׂיֵשׁ בּוֹ תִּהְיֶה אֶצֶל חֲבֵרוֹ, נִמְצָא,
 שְׂכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ תְּכִלִּית וְתִפְקִיד בְּזֵה הָעוֹלָם, וְעַל־כֵּן לְמָה צְרִיכִים
 לְקַנֵּא בְּאַחַר? ! עַל כָּל אַחַת לְדַעַת, אֲשֶׁר אֲנִי זֹו אֲנִי וְהֵהוּא זֵה הוּא,
 וְאִין צְרִיכִים לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד. וְכֹאֲשֶׁר עוֹקְרִים אֶת מֵדַת הַקְּנֵאָה,
 מְצַלִּיחִים כָּל הַחַיִּים. וְאוֹמְרַת הַגְּמָרָא, שְׂבִיּוֹתֵר יִשְׁנָה קְנֵאָה אֶצֶל
 נָשִׁים וּבְנֹוֹת וְכוּ', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (לְקוּטֵי שְׂמַעוֹנֵי אֶסְתֵּר ב'): אִין אִשָּׁה
 מְקַנְאֵת אֶלָּא בִּירוֹף חֲבֵרְתָּהּ; כִּי דִרְכָן שֶׁל נָשִׁים, שְׂתַמִּיד מְקַנְאוֹת
 בְּאַחֲרוֹת — אוֹלֵי הֵהִיא מְצַלַּחַת יוֹתֵר מִמֶּנִּי, פְּקַחִית יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ'
 וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֵמַת אִין זֵה נִכּוֹן כָּלֵל וְעַקֵּר; כִּי כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן
 הִכִּי מְשַׁפִּילָה, הִכִּי מְצַלַּחַת וְכוּ', וְעַם תְּחוּשָׁה זֹו אֶתָּן צְרִיכוֹת לְחַיּוֹת.
 וְרַק כְּאֲשֶׁר תְּחַדְרְנָה הַרְגָּשָׁה זֹו בְּעֶצְמָכֶן, יִבְנֶה אֶצְלָכֶן הַבְּטָחוֹן
 הָעֶצְמִי. כִּי מֵהִיכֵן בָּא חֶסֶר בְּטָחוֹן עֶצְמִי? מִחֲמַת שְׂמַסְתְּכָלִים עַל
 אַחֲרַת, וְחוֹשְׁבִים: הֵהִיא טוֹבָה יוֹתֵר, לֵהִיא יֵשׁ חֲבֵרוֹת וְלֵי אִין, לֵה
 יִשְׁנֵם מְלִבוֹשִׁים מִפְּאָרִים יוֹתֵר וְכוּ', וְכַדּוּמָה כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ
 לֵי אִין וְלְזוֹלַת יֵשׁ. וּמֵהַקְּנֵאָה הַזֹּו נּוֹבַעַת שְׂנֵאָה, שְׂמַתְחִילִים לְשׁוֹא
 אֶת הַחֲבֵרָה, וְהַפְּעַל הַיּוֹצֵא מִזֵּה הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, רְשָׁעוֹת,
 שְׂעוֹשִׁים רַע וְעוֹל לְזוֹלַת, אֲשֶׁר כֵּן מִתְּגַבֵּר הַשְׂקִיר'.

לְזוֹאת, רְצִיַּתִּי אֶת הַשְׂקִיר' הַזֵּה לְשָׂרֵשׁ מִכֵּן, שְׂתִּהְיֶה בִּינִיכֵן
 אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת. אֲנִי מִבְּטִיחְכֵן אִישִׁית, שְׂאֲשַׁתְּדֵל בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים
 שְׂבַעוֹלָם לְחַתֵּן אֶתְכֵן סְמוּךְ לְפָרְקָכֶן, וְלִמְצָא בְּעַבּוּרְכֵן שְׂדוּכִים
 מְצִינִים, שְׂתִּהְיִינָה הַמְּאֻשְׁרוֹת בְּיוֹתֵר. וְגַם בְּזֵה אִינְכֵן צְרִיכוֹת
 לְהַסְתַּפֵּל עַל אַחֲרַת; כָּל בַּת צְרִיכָה לִידַע שְׂלָה הִכִּי טוֹב, וּבֵיתָה הִכִּי
 יָפָה וְכוּ', וְאִין לְהַסְתַּפֵּל עַל הַזּוֹלַת, כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא עֲנִין נִפְרָד
 בְּפָנָי עֶצְמוֹ. אִם תְּחִינָה בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִינְכֵן יְכוֹלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת

גְּדֹל שְׁמַחַת הַחַיִּים שְׁתֵּהֶיָה לָכֵן, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶינָה שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְתִהְיֶינָה הֵכִי מְאֹשְׁרוֹת בַּחַיִּים, וְתִשְׁתַּדְּלֶנָּה תַּמִּיד רַק לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְכֶן.

אֶף יְסוּדוֹת הַבַּיִת צְרִיכִים לִהְיוֹת מְשֻׁתָּתִים עַל צְדָקָה וְחֶסֶד, עֲזָרָה לְזוּלָת. וְחֶסֶד אֵי אֶפְשָׁר לְקַנּוֹת בְּנֶקֶל, וְצְרִיכִים לַעֲמֹל עַל כָּף הַרְבֵּה מְאֹד, וְעוֹד בְּגִיל הַיְלָדוֹת, בְּבֵית-סֵפֶר, כְּבָר צְרִיכִים לְהִתְחַיֵּל בְּעֲבוּדַת הַמְּדוּת. כְּשֶׁבֶת נַעֲשִׂית בַּת שְׁתַּיִם-עֲשָׂרָה וַיּוֹם אֶחָד, נַעֲשִׂית בַּת-מִצְוָה, אֲזַי נִכְנָסַת לְעַל הַמִּצְוֹת. הַמִּצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה לְאִשָּׁה: חֶסֶד — לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם עֲצָמָה, וּמַהוּ הַחֶסֶד? לְדַקְדַּק בְּמִצְוֹת. רֵאשִׁית, אֵל תִּלְכְּנָה לִישׁוֹן, אִם לֹא הִכְנַתְּן קַעֲרָה וְנִטְלָה וּמַיִם, כְּדֵי שְׁתִּוְכַלְנָה לְטַל יָדַיִם תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאַתָּן קָמוֹת. וּבְדָבָר זֶה צְרִיכִים לְהִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד — עַל נְטִילַת יָדַיִם שְׁחָרִית, כִּי כָּל הַיּוֹם הוֹלֵךְ כְּפִי נְטִילַת הַיָּדַיִם הַזֶּה. וְעַל זֶה צְרִיכִים מִמָּשׁ מְסִירוֹת נַפְשׁ, וְזֶה הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים לְנִשְׁמָה.

וְאַחֲרֵי-כֵן צְרִיכִים לְהִשְׁמַר לִילֵךְ בְּבִגְדֵיִם נְקִיִּים. רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יֵלְכוּ בְּמַלְבוּשִׁים קְרוּעִים וּמְלַכְלָכִים, אֶף שְׂאִין אֶלָּא שְׂמֵלָה אַחַת, אוֹ חִלְצָה אַחַת, אוֹ חִצָּאִית אַחַת, אֲבָל יֵשׁ לְהִקְפִּיד שְׂיִהְיוּ הַמַּלְבוּשִׁים נְקִיִּים. כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּבִגְדֵיִם נְקִיִּים, בְּסִימָן הוּא שְׂמַחְשׁוֹבוֹתָיו נְקִיּוֹת, וְלִהְפֹךְ — מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּבִגְדֵיִם מְכֻתָּמִים וּבְלוּיִים, סִימָן שְׂגָם הַמַּח-מַחְשָׁבָה שְׁלוֹ מְלַכְלָךְ בְּמַדּוֹת רַעוּת וְכוּ'.

וְאַחֲרֵי-כֵן אוֹמְרִים אֶת הַבְּרָכוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — בְּרָכוֹת הַשַּׁחַר, אֲשֶׁר צְרִיכִים לְהִקְפִּיד עַל זֶה כָּל הַחַיִּים, וְלִהְתַּפְּלֵל, שְׁבִיּוֹם הַזֶּה תִּהְיֶה לָנוּ הַצְּלָחָה. וְכָל בַּת וּבֵת צְרִיכָה לְזַכֵּר דְּבָר זֶה. אַחֲרֵי-כֵן אוֹכְלִים פֶּת שְׁחָרִית, אֲשֶׁר זֶה דְּבָר גְּדוֹל — לֶאֱכֹל כָּל יוֹם אַרְיוּחַת בְּקָר. וּכְמֵאמָרֵם ז"ל (בְּבָא קָמָא צב:), שְׁעַל-יָדַי פֶּת שְׁחָרִית שְׂאוּכְלִים בְּכָל בְּקָר, נַפְטָרִים מִשְׂמוּנִים וְשֵׁלֶשׁ מַחְלוֹת; כִּי כָּל-כָּף חָשׁוּב לֶאֱכֹל פֶּת שְׁחָרִית, אֲשֶׁר אֲזוּ הַמַּח הוֹלֵךְ כְּבָר אַחֲרָת לְגַמְרֵי. וְאַחֲרֵי-כֵן הוֹלְכִים לְלַמּוּדִים.

בֵּית-סֵפֶר הוּא מְקוֹם בּוֹ לוֹמְדִים הַלְכוֹת, מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן שְׂאָר

למודים חיוניים ונחוצים לכל החיים: כתיבה, קריאה, תפירה, בשול וכו' וכו'. בית-ספר איננו מקום לשעשועים, בנדאי בת צריכה גם לשחק, אבל אני מדבר עתה אליכן, כפתת התיכון, שכלן בנות בת-מצוה ומעלה, על-כן עליכן מנחת חובה אחרת, כי פניכן צריכות להיות מופנות כלפי העתיד, לא להסתכל אחורנית, על הבנות הקטנות שקופצות עדין בחבל ובשאר משחקים, אלא אתן צריכות להתבונן עם הפנים קדימה, לידע מה מצפה לכן בעתיד. וכאשר תסתכלנה בצורה כזו — תצלתנה.

התורה הקדושה מתחלת באות ב' — ב'ראשית, אשר היא אות סגורה מפל הצדדים: מלמעלה, מלמטה, מאחור וכו', ופתוחה רק מקדימה, לרמז, שה'בראשית' של התורה — לא להסתכל על מה שהיה, לא להתבונן למעלה ולמטה רק קדימה — להתבונן מה עלינו לעשות עתה! ולכן אבקש אתכן במאד מאד, יען שאתן כבר בוגרות בגיל שש-עשרה ומעלה, על-כן עליכן להתבונן על החיים באפן אחר לגמרי; האשר וההצלחה תלויים בידיכן בלבד, לא במורה, לא באמא, לא במנהלת וכו', אלא בכך! אם אתן רוצות — תגענה להצלחה רבה. אם יש לבת רצון, ומתבוננת על עתידה — תצליח מאד. הבנות שלמדו עד כה בתיכון, כלן צייתו, בלי יוצא מן הכלל, וכלכן רואות את אשר קצרו! כלן, ברוך השם, אמהות והן המאשרות ביותר, לרבות המורה שלכן, אשר היא מהנה וגמא חיה בעבורכן, והכל הלאו דרבה.

לזאת, אבקש אתכן מאד, שתקחנה את החיים ברצינות יתר; הינו אינני רוצה שיעמדו עליכן כשוטר על כל צעד ושעל שלכן, ויבקרו אתכן ויעירו לכן על כל המעשה אשר אתן עושות, אם נכון הוא אם לאו. עלי לומר לכן, שהדרך של רבנו ז"ל לא הייתה דרך של מוסר, אלא דרך של התחזקות, על-כן רצוני לחזקכן, לראות שתצלתנה בחיים. ועתה הוא הזמן הטוב ביותר בעבורכן להשלים עצמכן ואישיותכן עם הרבה מדות טובות, שתלמדנה ותשגנה את "ספר-המדות" עד שתדענה אותו בעל-פה, כי המדות הן עקר ויסוד האדם, ותצטרכנה להן בחיים; בעזרת השם, תתחנתנה, ואז תדענה

מה נִקְרָא מִדּוֹת טוֹבוֹת, מֵה נִקְרָא צְדָקָה וְחֶסֶד לַעֲשׂוֹת עִם הַזּוֹלָת, שְׂאִין לַמַּעֲלָה מִזֶּה. כְּמוֹ-כֵן הַלְכוֹת; יְסוֹד הַיְהוּדוֹת הוּא הַלְכוֹת, לִידַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּדַרְכֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן פִּיּוּד לְהִסְתַּדֵּר בַּבַּיִת, וְכִיצַד לְנַהֲלוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוֹד שֶׁל בַּיִת סִפְרָנוּ. זֶה הַקוּ שְׁלָנוּ, אֵינָנו רוֹצִים — לֹא פְחוֹת וְלֹא יוֹתֵר. בַּיִת סִפְרָנוּ הוּא יְחוּדֵי בְּמִינוֹ, וְאֵינָנו מַחְקִים שׁוּם מוֹסֵד חֲנוּכִי אַחֵר בְּעוֹלָם. אִם בְּתִי-סִפֵּר אַחֲרֵים יִרְצוּ לְחַקוֹת אֶת בַּיִת סִפְרָנוּ — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם לֹא — בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ שְׁלָמִים וּמְאֻשְׁרִים עִם הַחַנוּךְ שְׁלָנוּ! וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַפְּרוֹת שְׁקִצְרָנוּ וְצִמְחוּ בְּבֵית-סִפְרָנוּ — עֲרָבִים לַחֵף, וְכֹלֵן בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל מִצְּלָחוֹת — בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, רַבֵּן אִמְהוֹת, וְחֻלְקָן תְּהֵינָה אִמְהוֹת, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּקָרוֹב, וְהַתּוֹצְאוֹת מְדַבְּרוֹת בְּעַד עֲצָמָן, וּמוֹכִיחוֹת מֵהִי שְׂאִיפְתָנוּ:

נָא וְנָא הַקְפִּדְנָה עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר הִיא הַחֲשׂוּבָה מְכַל אֶצֶל הָאֵשֶׁה: צְנִיעוּת הַלְבוּשׁ, צְנִיעוּת הַמַּעֲשִׂים, צְנִיעוּת הַדְּבּוּר, לֹא לְהִסְתַּוֵּב בֵּין גְּבָרִים, לֹא לְלַכֵּת עִם מְלַבוּשִׁים בְּלִתי הוֹלָמִים, שֶׁהַתְּסֻרוֹקוֹת תְּהֵינָה רְאוּיוֹת לְבַת-יִשְׂרָאֵל — שֶׁעַר אֶסּוּף אוֹ קֶצֶר, וְכָל הַמִּדּוֹת הַרְעוֹת שֶׁיִּשְׁשֵׁן אֶצֶל הַגּוֹיִים, אֲשֶׁר לְדַאֲבּוֹנָנוּ הַרַב הַחִילוּנִים לְמִדּוֹ מֵהֶם — עֲלִינוּ לְהִתְרַחֵק מֵהֶן כַּמְטַחֵי קֶשֶׁת. עֲלִיכֵן לְהִיּוֹת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל כְּשֵׁרוֹת וְצַנוּעוֹת, וְשֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְהַעִיר לְכֵן בְּכָל פֶּעַם עַל תְּלַבְשֵׁת בְּלִתי הוֹלָמַת. וְאִזּוֹ אֲנִי מִבְּתִיחֵן אִישִׁית, שְׂאִחַתָּן אֶת כְּלָכֵן, וְתְהֵינָה הַמְאֻשְׁרוֹת בְּיוֹתֵר. הַחַיִּים אֵינָם קָלִים, לְכָל אֶחָד יִשְׁנֵם תְּנַסִּיּוֹנוֹת שְׁלוֹ — מִי פְחוֹת וּמִי יוֹתֵר, אֲכָל הַצַּד הַשְּׂוֶה בְּכֻלָּם — שְׁכָל אֶחָד סוֹבֵל. אִךְ אִם תִּלְמַדְנָה בַּפֶּתַח וּתְקַשְׁבָּנָה הַיֵּטֵב לְלַמּוּד: אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תְּפִלָּה, מִדּוֹת טוֹבוֹת, יִרְאֵת שְׂמִים, צְנִיעוּת וְכוּ', זֶה יְהִי אֶת הַבְּסִיס וְהַתְּשִׁיבָה בְּעִבּוּרְכֵן לְכָל הַחַיִּים, וְיִבְנֶה אֶתְכֵן, וְיִתְרֵם וְיִסַּיעַ בְּיַדְכֵן בְּהַמְשֵׁךְ דֶּרֶכְכֵן בַּחַיִּים. בְּגֵרוֹת אֵין זֶה עֲנָן שֶׁל גִּיל בְּלִבְדוֹ, אֲלֵא שֶׁל בְּשִׁלוֹת הָאִישִׁיּוֹת, כִּי מֵאַחַר שְׁנַעֲשִׂיתֵן בְּנוֹת-מִצְוָה, אֲזִי מֵנַח עַל כְּלָכֵן הַחֹב לְנַהֵג כְּשׂוּרָה. אֶצֶל הַבָּנִים, בְּרָגַע שֶׁבֵּן נַעֲשֶׂה בְּר-מִצְוָה וְיוֹם אֶחָד, כָּבֵד יְכוּל לְהַשְׁלִים מִנְיָן, יְכוּלִים לְהִיּוֹת תְּשֻׁעָה זְקָנִים בְּנֵי שְׂמוֹנִים, אֲכָל אֵינָם

יכולים לומר קדושה, ברכו, קדיש, קריאת התורה במנין, והנה בא ילד אחד בגיל שלש-עשרה ויום אחד, כבר מצטרף להשלים מנין, ואפלו שיהיו תשעה צדיקים הכי גדולים, כמשה רבנו, כיהושע בן-נון, כמו התנאים והאמוראים, כל זמן שהתאספו תשעה בלבד, אין זה מנין, ילד אחד מצטרף אליהם — וכבר נשלם מנין. כמו-כן לגביכן, עליכן לידע, ברגע שאתן בנות שתיים-עשרה ויום אחד — אתן גדולות, וכל שפן שהגעתן לגיל שש-עשרה שבע-עשרה וכדומה, אתן הדגמא האישית לכל הצעירות מפן, והן מחקות את מעשיכן, ועל-פן האחריות עליכן גדולה מאד. בכן ראינה להיות עמוד התוף, ולאחד את כלן, ולא יהיה ענין של קבוצות קבוצות, חבורות חבורות, אשר זה השקר הכי גדול, מדוע? כי אחר-כך מתחילה קנאה, שחבורה אחת מקנאת בשנייה, ומקנאה נובעת שנאה, שקבוצה אחת שונאת את זולתה וכו', ומיהי שנאה? כמאמרם ו"ל (סנהדרין כז): כל שלא דבר עם חברו שלשה ימים, כבר נקרא שונא. ואף שאיתא שם: אמרו לו, לא נחשדו ישראל על כך, שלא ידברו זה עם זה שלשה ימים, אף, לצערנו הרב, אנו עדים לשנאת חנם שישנה בחברה. וישנן בנות שאינן רוצות לדבר עם זולתן, אשר זהו עול מאין פמחו, וזו עברה חמורה ביותר, ועוברים על לאו של "לא תשנא את אחיך בלבבך"; ומשנאה נובעת אחר-כך רשעות — לעשות עול ורע לזולת, והתוצאות אחר-כך הרות אסון.

לזאת, אבקשכן מאד, היות שגדלתן מכבר, ראינה לקבל על עצמכן את המצוה של "ואהבת לרעך כמוך", שלמדנו רבי עקיבא וכידוע, תלמידיו לא כבדו זה את זה, על-פן נענשו — שנפטרנו בימי הספירה, ועל-פן ימים אלו הם ימי אכל. אף בל"ג בעומר שמחים ואין נוהגים אבלות, כי הוא יום ההלולא של רבי שמעון בר יוחאי, אשר הוא היה מתלמידי רבי עקיבא החדשים, שקמו לאחר הראשונים שנפטרנו, ועקר למודו היה אהבה, וכך אמר בזהר (חלק ג' קכח): אגן בחביבותא תליא [אנו תלויים רק באהבה].

לזאת אבקש את כל בנות התיכון, היות שאתן לומדות באותו בית-ספר, שבו לומדות הבנות הצעירות, עליכן לידע, אשר

תפקידכן חשוב וגדול מאד, עליכן להסתפל ופניכן קדימה, לשאף להתעלות מעלה מעלה, לצעד בדרך הסלולה מדורי דורות, ולא לפול ימינה שמאלה לשדות זרים, חס ושלום, להמשיך בתלם, צאי לך בעקבי הצאן, ולהתבונן על העתיד, מה הלאה וכו'. מנח עליכן החוב לקחת עצמכן בידכן ברצינות גדולה; כי כל הכתות הנמוכות בבית הספר מתבוננות עליכן, ואתן מהוות דגמא חיה בעבורן כיצד להתנהג והיאף לילה. אם אתן הולכות בצניעות, בדרך ארץ, אם התנהגותכן נאותה, אזי גם הקטנות נוהגות כך ומחקות אתכן. ואני עומד על כך חזק, שתתנהגנה כנאות לבת ישראל כשרה! ומי שלא יכולה לעמוד בתקנון הזה ולהיות כפופה לו, תאלץ לעזב את המקום, ולא נוכל להשאירה פה. עקר רצוני, שתהיינה כפה יחודית ראויה לשם ולתפארת! הן במדות טובות, הן בצניעות, הן בדרך ארץ, הן ביראת שמים וכו'. ובשבת רציתי מאד שתתקבצנה אצל המורה ... תחיה, יש לכן עוד הזמן מה ללמד ממורותיכן: חכמת חיים, הליכות עולם וכו', ותחזקנה עצמכן תמיד ביחד. אבל אבקשכן בכל לשון של בקשה — לא לקרץ עין, חס ושלום, לשום בריה, כי איננו יאה לבת ישראל, ואינו ממדת הצניעות, ועל דבר זה אשים דגש חזק.

מניתי מנהלת לבית הספר, כי בית ספר חייב להתנהל על ידי מישהו מסמך מגבוה. ישנם כללים וסדרים בכל מוסד חנוכי, ולא יתכן לבוא וללכת אימתי שרוצים וכו', זמן זהו זמן! וצריכים לשמע בקול ההנהלה. עברתן כבר את הגיל, שצריך לנהל אתכן, ואם תפקחנה עיניכן, לבכן ומחכן, לקבל את דברי אשר אני מדבר אליכן, למנהלת לא יהיה מה להעיר לכן, כי לא תגענה למצב כזה, שיצטרכו להסבירכן מה ואיך לנהג, או לנוף בכן על מעשה קנדם ומרדנות. בגרתן כבר! ועוד זמן קצר חלק מכן עומדות תחת החפה! על-כן ראינה לפניכן מה סוד ההצלחה, והצלחה זו אני רוצה בעבור כלכן. אבל כל זמן שאני רואה, שאחרי שדברתי, ובקשתי והתחננתי אליכן לשנות דרככן, והנה שבתן לסורכן, הרי זה סימן שלא בשלתן עדין, ועליכן לשוב לאחוריכן שמים או שלש

פתות, וְלִילֶךְ וְלִהְשָׁתוּב בַּחוּץ כְּבִפְתוֹת הַנְּמוּכוֹת, וְאֵינְכֶן בְּשִׁלּוֹת
 לְהִקִּים בְּתִים בְּיִשְׂרָאֵל; כִּי אִם אֵינְכֶן רוּצוֹת לְקַבֵּל אֶת מְרוֹת הַמּוֹרָה
 וְלַצִּית אוֹתִי, אֲשֶׁר כָּל לַמּוֹדֵי הַמּוֹרָה, אֲשֶׁר הִיא מְקַבֵּלַת הַנְּחִיּוֹת
 מִמֶּנִּי וְכוּ', סִימֵן שְׁלֹא בְּגֵרְתֶּן דִּיִּיכֶן. אָבֵל אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁעֵזוּ רְצוֹנְכֶן
 לַצִּית אוֹתִי, וְאֲנִי מְכִיר אֶתְכֶן הֵיטֵב, שֶׁבְּגֵרְתֶּן מִכְּבָר. וְעַל-כֵּן אֲבַקֶּשְׁכֶן
 מְאֹד, שֶׁתִּשְׁמְרֶנָּה עֲצֻמְכֶן בְּצַנִּיעוֹת רַבָּה, וְלֹא יִהְיֶה לְכֶן שׁוּם חֶלֶק
 וְנִחְלָה עִם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וּבְשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא לְהִתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם,
 אֲנִי רוּצָה שֶׁהֵם יִקְנְאוּ בְּכֶן, בְּהִלְכוּתֵיכֶן, וְלֹא אֶתֶן בְּהֵם; בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
 אֵינְכֶן צְרִיכוֹת לְרַעוֹת בְּשָׂדוֹתֵיהֶם, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי הַשְּׂדָה שְׁלֹכֶן יִרַק
 יוֹתֵר. רְאִינָה אֶת הַטוֹב שֶׁזָּכוּ הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר כְּזֶה בְּשׁוּם
 מְקוֹם בְּאַרְץ, וּבְשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם. רְאִינָה אֶת אֲשֶׁר קִצְרְנוּ בְּבֵית-
 סֵפֶר שְׁלִי, וְאֲנִי גָּאָה עִם הַפְּרוֹת הָעֵרֵבִים לַחֹד; וְעַל-כֵּן אֲבַקֶּשְׁכֶן,
 שֶׁתִּשְׁתַּדְּלֶנָּה לֹא לְהִכְפִּישׁ אֶת שְׁמִי! כִּי אִם לֹא תִתְּנֶנָּה כְּפִי
 שֶׁבִקְשִׁיתֶכֶן, יִתְּלוּ אֶת הַכְּשָׁלוֹן בִּי, שְׁלֹא הִצְלַחְתִּי עִם בֵּית-הַסֵּפֶר. אֶת
 הָאֵמֶת אֲגִיד לְכֶן, שְׁלֹא אֶתֶן שֶׁהַכְּשָׁלוֹן יִתְּלֶה בִּי, כִּי יִדְעַתִּי שְׁכָל
 הַבְּנוֹת טוֹבוֹת בִּיסוּדָן, וּבְגִלְגַּל בַּת אַחַת אוֹ שְׁתֵּים לֹא אֶתֶן לְהִרְסֵ אֶת
 הַכֹּל. עַל-כֵּן הֵיִינָה פְּקוּחוֹת, אֲדַאֵג בְּעִבּוּרְכֶן לְכֹל, אֲךָ נָא וְנָא רְאִינָה
 לְשִׁתְּךָ פְּעֻלָּה, וְלֹא יִהְיֶה עֲלֵיכֶן בֵּית-הַסֵּפֶר לְעַל וּלְמַשָּׂא. בֵּית-סֵפֶר
 אֵינְנוּ בֵּית-סֵהָר, לְבֵית-סֵהָר בְּאִים בְּכֹבֵד רְגָלִים, בְּאִי חֶשֶׁק, כִּי אֵין
 רוּצִים לִילֶךְ לְשֵׁם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים עֲזֵרַת גִּידַת מְשֻׁטְרָה, שֶׁתִּקַּח אֶת
 הָאֶסִיר, וְתִכְבֵּל יָדָיו בְּשִׁלְשָׁלוֹת בְּרוֹזֵל וּבְאֲזִיקִים וְכוּ', אֲךָ לְבֵית-סֵפֶר
 צְרִיכִים לְרוּץ בְּשִׁמְחָה, בְּרִצּוֹן וּבְחֶשֶׁק רַב, כִּי בּוֹ לוֹמְדִים מְדוֹת
 טוֹבוֹת, הִלְכוֹת, פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, יְרֵאת שָׁמַיִם, וּשְׂאֵר מְקַצְוֹעוֹת
 חַיּוֹנִיִּים: תְּפִירָה, קְרִיאָה וְכוּ', שְׁכָל אֵלוֹ מְהִיִּים אֶת הַתְּשִׁיבָה לְחַיִּים
 טוֹבִים — בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. בֵּית-סֵפֶר אֵינְנוּ מְקוֹם לְעֻנְשִׁים, אֶל
 תְּגַרְמְנָה שִׁיעֲטֻרְכוֹ לְנִקֻט בְּאֲמָצְעֵי עֵינִישָׁה, אֶלָּא הַתְּנַהֲגָה כִּיאוֹת
 לאוֹת וּלְמוֹפֵת, וְכֹךְ תִּצְלַחְנָה בְּחַיֵּיכֶן, וְלֹא תִפְסְדֶנָּה כָּלֵל וּכְלָל.

אֲנִי מְקוּוֹה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי — יִכְנַס
 בְּלִבְכֶן. וּבְעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, מְחַר תִּעְרָךְ כָּאֵן חֲתֻנָּה, לְאַחַת מִבְּנוֹת
 הַכֹּפֶת הַגְּבוּוּהָ, וְכִלְכֵן תְּבַאֲנָה לְשִׁמַּח אֶת הַכֹּפֶלָה, וְהַכֹּפֶלָה הַזֶּה תִּמְשִׁיךְ

לְשֹׁמֵר עַל קֶשֶׁר אַחַר חַתֻּנְתָּהּ, כְּדֵי שְׂכַלְן תַּחֲזַקְנָה עֲצֻמָּן בְּיַחַד וְתִהְיֶינָה מְאַחְדוֹת אַף לְאַחַר הַנְּשׂוּאִיִן. וּבִטְוִי בְּאֵב תִּהְיֶה לָנוּ עוֹד חַתֻּנָּה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּרְבִּינָה שְׂמַחוֹת אֲצִלְנוּ עוֹד וְעוֹד. וְאִם־כֵּן אִתָּן עֲדוֹת לְכֹף, שְׁיִשְׁנֶה תְּזוּזָה בְּתִיכוֹן, וְאֲנִי דוֹאֵג לַעֲתִידְכֶן וְכוּ'. אַף וְרַק הוֹצֵאנָה אֶת קִטְנוֹת הַדַּעַת מִכֶּן, וְתִתְאַזְרְנָה בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְהֶאֱרֹךְ רוּחַ.

אַקְנֶה מְאֹד, שְׂכַל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אִתְּכֶן — יַחֲדָר לְלַבְכֶן, וְלֹא יִלָּךְ לְרִיק, וְתִקְרָאנָה אֶת הַדְּבוּרִים הַלְלוּ בְּכָל יוֹם — חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְתִשְׁנֶנָּה אוֹתָם. וְתִסְבְּנָה נַחַת לְהוֹרִיכֶן, וְתִצְיַתְנָה לְמִוְרוֹתֵיכֶן, וְתִזְהַרְנָה מְאֹד בְּכַבוֹד הַמְּנַהֲלָת, לֹא לְזַלֹּל בְּכַבוֹדָה. כִּי בֵּית־סֹפֶר חָיֵב לְהִתְנַהֵל מִגְבוּהָ, וּמֵה גַם שְׂזַלְזוֹל בְּמִנְהֲלָת הוּא זְלוּל בִּי; מְנַהֲלָת צְרִיכָה לְהִסְתַּוֵּב בְּשֹׁטַח וְלִבְדִּק שְׂאִין הַפְּקָרוֹת.

אַקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּקְחָנָה עֲצֻמָּן בְּיַדְכֶן, וְתִתְפַּלְלֶנָּה בְּכָל יוֹם בְּכּוֹנֶה, וְתִלְמַדְנָה פִּיאוֹת, כִּי זֶה כָּל רְצוֹנִי — שְׁיִהְיֶה לְכֶן טוֹב בְּחַיִּים, וְתִתְאַהֲבֶנָּה אֶת מְקוֹם לְמוֹדְכֶן, וְתִהְיֶינָה שְׂמַחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְתִלְמַדְנָה וְתִתְחַנְּכֶנָּה וְתִשְׂמַחְנָה בְּיַחַד, וְתִבְלִינָה אֶת הַיּוֹם בְּמַצּוֹת, בְּתַפְלָה, בְּלִמּוּד וְכוּ', וְלֹא תִקְחָנָה אֶת הַחַיִּים בְּכַבְדוֹת וּבְנִטְל וּבְמִרְרוֹת — כִּי אִזּוּ יִהְיֶה לְכֶן בְּאַמַּת מֵר, חַס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא תִקְחָנָה הַכָּל בְּנִקְל וּבְשִׂמְחָה — וְאִזּוּ יִהְיֶה לְכֶן שְׂמֵחַ וְנִעִים. וְכִלְל זֶה תִקְחָנָה בְּיַדְכֶן — לֹא לְהִתְלוּצֵץ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, מִשׁוּם כִּר יִשְׂרָאֵל, לֹא חֲשׂוֹב מִיְהוּ וּמִהוּ, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבִה אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂכַל עִם יִשְׂרָאֵל יִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. יֵשׁ לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד, אֲשֶׁר זֶה הַמַּצּוֹה הַכִּי גְדוּלָּה, וּבְזֶה לְבָלוֹת אֶת הַיּוֹם; וְכֵן קֵדָם הָאֲכָל לְהַקְפִּיד עַל גְּטִילַת יָדַיִם, בְּרַפְת הַמוֹצִיא, וְלֵאכֹל בְּדַרְךְ אֶרֶץ, וְאַחֲר־כֵּן לְבַרְךְ בְּרַפְת־הַמְּזוֹן שֶׁהִיא דְאוּרִיתָא, וְלִבְרֹךְ כָּל הַחַיִּים רַק מִתּוֹךְ סְדוּר וְלֹא בְעַל־פֶּה, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְפִרְנָסָה. הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזַכֶּה לְרוּחַ מִכֶּן נַחַת, וְאֲשַׁתְּתֵף תְּמִיד בְּשְׂמַחוֹת שְׂלִכֶן.

הַמְּאַחַל לְכֶן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ז סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף שֶׁכְּתַבְתָּ וְכו', אֶתָּה צָרִיךְ לְהִסְבִּיר לָהּ, שְׂיִבְנֶאֱלֵהּ הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וְאֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים אֶת דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, אֲצַלְנוּ אִין דְּבַר כְּזֶה לְכֹרֶחַ מֵהַבֵּית, אִין כְּזֶה דְּבַר מְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת, רַק שְׁלוֹם-בֵּית זֶה הִיְסוֹד אֲצַלְנוּ, כִּי כֶּף הַזְּהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים רסג, רסד), וְכִדְאִי שֶׁתּוֹמֵין אוֹתָהּ לִיבְנֶאֱלֵהּ.

תְּכַמֵּינֵנו הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (שַׁבַּת קל.): "לִיכָא כְּתַבָּה דְּלֵא רָמוּ בָּהּ תִּיגְרָא", אִין כְּתַבָּה שְׁלֵא יְהִיָּה שָׁם רִיב, וְלִכֵּן כָּל הַבְּעִיּוֹת וְהַצְּרוּת שְׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ — זֶה בְּכֻלָּל זֶה וְכו', וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ, וְאִנִּי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאִם תִּדְבֵּר אֶתָּה יָפָה, וְתִסְבִּיר לָהּ וְתִשְׁכַּנֵּעַ אוֹתָהּ, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֵר רְאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּלִי תִפְלָה, לֵא הוֹלֵךְ כְּלוּם, וְכָל דְּבַר כְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְבַקֵּשׁ כָּל דְּבַר קִטְן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה הָיָה הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל.

תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְתִגְרַס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים, כִּי אִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַ שְׁלַח, כ"ז סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שְׁיִישׁ לִי, שְׁשִׁבְרַתֶּם צִלְחַת בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב לְבַנְכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, פִּי הַרְבֵּה בְקִשְׁתִּי עָלָיו אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, פִּי סוּף כָּל סוּף לְמַד אֶצְלִי כַּמָּה שָׁנִים, וְהִיָּה לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּנַן בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ "שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתּוֹלִיכּוּ אוֹתוֹ לְחִפְּהָ בְּהִרְחֻבַת הַדַּעַת וּבְלִי חוֹבוֹת, וְיִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע גְּדוֹל, וְתִבְשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַ שְׁלַח, כ"ז סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבֵי תִלְמִידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְכַרֵךְ אוֹתָךְ בְּכַרְפַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל שְׁכִירַת הַצִּלְחַת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיוּ הָאֲרוּסִין בְּשַׁעֲהַ טוֹבָה וּמִצְלַחַת, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיָּדֶיךָ. וְרָצִיתִי מְאֹד, שְׁתִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בְּכֹל יוֹם, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י, בְּאִפְּן שְׁתִּסֵּים בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁתַּת הַשָּׁבוּעַ 'שָׁנִים מְקַרָּא וְאֶחָד תַּרְגוּם' עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֶשְׁרֵי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְגַם תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה. וְרָצִיתִי מְאֹד, שְׁתִּתְחִיל לְלַמַּד הַלְכוֹת הַצְּרִיכוֹת לְחֻתָּן עִם יְדִידְנוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

תתנהג בדרך ארץ וברצינות, ותבוא להתפלל במנין דיקא, ועם חליפה, ועל-ידי-זה תקנה לעצמך שם טוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שאזכה להיות על החתנה שלך עוד בקיץ הזה.

המאחל לך שבת שלום...

כח ח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ז סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועקר ההתחזקות זה שמחה, ואף ששמחה באה לאדם מאד מאד קשה, כי מרב הצרות והיסורים שעוברים על כל אחד בזה העולם — קשה לשמח, אבל עקר גדלת בר ישראל, שזוכה להתחזק מעמד ואינו נשבר.

אין עוד דבר יותר גדול מלדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — נשמע ונתקבל. ואם בני-אדם היו יודעים את מעלת האדם שמדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו עוסקין בזה תמיד.

הרגל את עצמך לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, שהוא סגלה לנשמה, כי מ'שניה' אותיות ג'ש'מ'ה, וצריכים להחזיר בעצמו ענין זה שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כג): אשרי מי שזוכה לאכל כמה פרקי משניות, ולשתות אחר-כך כמה פרקי תהלים, ולהתלבש בכמה מצוות, כי רק זה מה שישאר מאתנו.

אודות החוב שאני חייב לך, פשוט יצא לי מהזכרון, ותכה-ומיד
כשאבוא לארצנו הקדושה, אשלם לך את הכל.

המאחל לך שבת שלום...

כח ט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלת, כ"ז סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, ידידי,
תלמידי ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לראות על-כל-פנים פתיבת ידך, פי מאד
נכספתי לשמע איך אתה מסתדר בינך לבין אשתך, והכל בסדר,
ואין חס ושלום, אלימות, ואם אתה מתנהג בדרך ארץ.

מה אמר לך! קבלתי כמה תלונות מכמה הורים, שאתה מרביץ
להילדים שלהם, יהודי צריך להשתמש עם הידים שלו רק לתת
צדקה, ולעזור לזולת, אבל לא להרביץ, אני מקווה שהכל שקר,
על-כל-פנים ראה לשמר לא להפכות שום ילד.

ראה לבלות את הזמן היקר שלך בתורה ותפלה, ועכשו בשנה
ראשונה האברך צריך לסיים ש"ס, וד' חלקי שלחן ערוך, ואם יש
לאדם רצון לסיים בשנה ראשונה את כל זאת, אז אין לו זמן לכלום,
אבל לצערנו הרב, מה אנחנו רואים, אברכים תכה-ומיד
כשמתחננים, שוכחים מהכל, ומסתובבים ולא עושים שום דבר.
ולכן אני מבקש אותך מאד, תקח את עצמך בידיך, ועכשו תתחיל
לעשות לעצמך סדר בש"ס כסדרן דיקא, וסדר בשלחן ערוך,
ועל-ידי-נה תצליח דרכך תמיד.

הרגל את עצמך להתפלל במגן, כי 'אימתי עת רצון? בשעה
שהצבור מתפללין' (ברכות ח.); וכן תרגיל את עצמך לדבר עם

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ —
זו הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתִּי שְׁלוֹם...

כח י

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ז סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנִינֵי הַקֹּדֶשׁ וְכוּ', אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, תִּגִּיד
מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל מִחוּץ לְסְדוּר, וְאִז לֹא יִהְיֶה עֲלֶיךָ
אִימְתָא דְצַבּוּרָא.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׁעוּד
כָּרֵךְ "אֲשֶׁר בַּנְחַל" נִכְנַס לְדַפּוּס, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה חָשׁוּב אֲצִלִּי יוֹתֵר
מִכָּל הַסֵּפָרִים, וְאֵף שְׁכָל סֵפֶר וְסֵפֶר יִקָּר בְּעֵינַי, כִּי מִסְרַתִּי אֶת נַפְשִׁי
בְּעַבּוּר הַסֵּפֶר, כִּי כָּל סֵפֶר וְסֵפֶר נִכְתָּב בְּדַמְעוֹת וּבְכַדָּם לְבִי, אֲבָל
"אֲשֶׁר בַּנְחַל" עוֹלָה עַל כָּלֵנָה, כִּי הֵם מִכְתָּבִים שְׁפִתְבַּחֵי לְבַחוּרִים
וְאַבְרָכִים.

שְׁלַחַתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, קִסְטָה וְכֵן דִּיסק עִם הַמְּשֻׁךְ מִכְתָּבִים
שֶׁל שְׁנַת תש"מ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּכְלוּ כְּכֹר
לְהַכִּינֵן גַּם כָּרֵךְ כ', כִּי זֶה חֻלְקֵי מִכָּל עֲמָלִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשׁוֹ יִכְנַס לָךְ שְׁפַע, שְׁנוּכָל לְהַדְפִּיס הַמּוֹן
סֵפָרִים, אֲנִי מְשַׁתְּדֵל מְאֹד מְאֹד לְגַמֵּר אֶת הַסֵּפֶר "זְכוּת אָבוֹת" מֵה
שְׁיֹתֵר מֵהָר, וּמִכָּל שְׁפֵן אֶת הַסְּדוּר "עֵת רְצוֹן", אֲבָל יֵשׁ לִי עַל זֶה
מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת.

אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אִין

אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם, סוף כל סוף אתם עוסקים בעסק קדוש ונורא כזה, אשר מי יוכל להסביר את מעלת הענין.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

קבלתי את הקונטרס "ששון ושמחה", ואני מאד מתפלא על הזריזות של אשפתך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה יהיו לכם ילדים יראים ושלמים, לומדי תורה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

כח יא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר שלח, כ"ז סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין המזגן של המשךך — אין בעיה, בודאי צריכים את זה.

מאד מאד אבקש אותך, היות שעד עכשו לא היה לי איש נאמן, ופשוט גנבו ממני כספים מפה ומשם, פאשר הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע, ובזבזו כספים לרוח, עד שאתה באת, שתהלה לאל, יש לך נאמנות אצלי, ולכן תראה שייעשה את הקיר בחצר, שתהיה לו צורה, כי סוף כל סוף זו פניסה לעזרת נשים, שלא יהיה סתם ערמה של חול ובטון וכו' וכו', שלמתי על החצר ועל הקדימה הון תועפות — ששים אלה דולר, ואני בטוח שגזלו לי כסף, אבל מה לעשות? עונותי הטו אלה.

בְּעֵינַי הַמְשַׁכֶּרֶת וְכוּ', אֵל תְּדַבֵּר מְזֶה עִם אָף אֶחָד, רַק תִּפְנֶה
אוֹתוֹ אֵלַי, אֲנִי כָּבֹד אֲדַבֵּר מְזֶה, שְׂאֵתָה לֹא צָרִיךְ וְאֵתָה לֹא רוֹצֶה
וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעֵינַי הָעֲלִיּוֹת בְּבֵית־הַמְדָּרֶשׁ, אֲנִי כּוֹתֵב מִכְּתָב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, וְאֵת חֹמֶר הָעוֹן שֶׁל נְדָרִים וְנִדְבוֹת אִם לֹא מְשַׁלְּמִים,
וְשְׂאֵתָה מֵהַיּוֹם תִּקַּח אֶת זֶה עָלֶיךָ.

אִוֹרוֹת הַנְּשִׁים שֶׁלֹּא שָׁלְמוּ עַל הַמְזֻזָּן, לְדַעֲתִי, כָּבֹד בְּמוֹצָאֵי
שֶׁבֶת תַּעֲשֶׂה טְבֵּלָה גְדוֹלָה "וְאֵלוֹ תַעֲמִדְנָה עַל הַבְּרָכָה", וְתִרְשֵׁם אֶת
כָּל הַנְּשִׁים שֶׁשָׁלְמוּ לַמְזֻזָּן, וּמִי שֶׁלֹּא שָׁלְמָה, תִּקַּח אֶת זֹאת לְתִשׁוּמַת
לְבָה.

מַה לַעֲשׂוֹת? יֵשׁ כָּל מִינֵי טְפוּסֵי אֲנָשִׁים בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁרַק
חוֹשְׁבִים שֶׁהַזִּוּלַת רוֹצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם, וְהַזִּוּלַת רוֹצֶה לְגַנֵּב מֵהֶם,
וְהַזִּוּלַת רוֹצֶה לְאָכַל מֵהֶם וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעַת שֶׁהֵם טְפוּסִים כְּאֵלוֹ.

בְּעֵינַי הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁלֹּא יִתֵּן שׁוּם מִכְּתָבִים, שֶׁלֹּא יִתְחַיֵּב
לְאָף אֶחָד, מִי שֶׁרוֹצֶה לַעֲזֹר לוֹ — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, שֶׁיִּקְבַּל דְּמִי
תוֹוֶה, אֲבָל לֹא שִׁיכְתֵּב בְּכְתָב, כִּי אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאָף אֶחָד.

הַבֵּית־חֹלִים הַכְּבִטִּיחוּ לְהַחֲזִיר אֶלְפִים וְשִׁמוּנָה מֵאוֹת דּוֹלָר, וְאֵז
יַחֲסֹר לִי סֵךְ הַכֹּל אַרְבַּע־מֵאוֹת דּוֹלָר, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שֶׁשְׁנֵי הָאֲנָשִׁים שֶׁהִבְטִיחוּ — יִשְׁלְמוּ אֶת זֶה, וְלִכֵּן שִׁישָׂאָר בְּעֵבֹר
בֵּית־הַמְדָּרֶשׁ כְּמוֹ שֶׁדִּבְרַנּוּ, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה,
שֶׁבְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית מְדִינָה עֲשִׂירָה, שֶׁלֹּא נוֹתְנִים צְדָקָה כְּמוֹ שְׁנוֹתְנִים
בְּאַרְץ.

בְּעֵינַי הָאוֹלָם, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֵשְׁתָּךְ ... תַּחֲתֶיהָ, תִּפְרָסֶם בְּיוֹם
רֵאשׁוֹן, שָׂאֵם לֹא יִשְׁלְמוּ לְאוֹלָם בְּלִיל שְׁמֻחָה, אֵתָה סוּגֵר אֶת הָאוֹלָם,
אוֹ שְׂאֵתָה יְכוּל לְתַלוֹת פֶּתַק מוֹדְעָה בְּעִזְרַת נְשִׁים, שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן
יִרְאוּ אֶת זֶה בְּעַת הַשְּׁעוֹר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שִׁיְהִיָּה מֵהִיכֵן לְשִׁלֵּם אֶת הַשְּׁבָעִים אֶלְךָ ש"ח.

הַעֲקֹר רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָהּ, וּבִשְׁעָה שֶׁתֵּשֵׁב לְבַד בְּמִשְׁרָד, שֶׁתִּתְבַּוֵּד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיָה בְּנִי-אָדָם יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיָה מְדַבְּרִים תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כח יב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָח, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַמְעַרְכַת שֶׁל בֵּית-סֵפֶר, בְּאֵמַת רְצִיטִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, וְקַ תִּשְׁלַחֵי פָקֵס מְתִי אֶת עֵרָה, וְאֵז אֲצַלְצֵל אֵלֶיךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וּצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה תְּדַשָּׁה, אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל אַחֲרֵינִית בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּסוֹ, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים.

פֶּה תִקְבְּלִי מִכְתָּב מִבְּעֵלְךָ שֶׁכָּתַב לִי, וּמִבֵּין הַשּׁוּרוֹת שֶׁלוֹ תִבְיָנִי אֵיךְ לְהַתְנַהֵג, כִּי כִפִּי שֶׁאֲנִי רוֹאֶה מִדְּבָרָיו, יֵשׁ לוֹ גַם מָה לֹא מֵר וְכוּ', וּכְנִרְאָה שֶׁזֶה מִלְחָמָה בְּרִגְשׁוֹת וְכוּ', כָּל אֶחָד רִגִישׁ, וּמִזֶּה סוֹבְלִים מָה שֶׁסוֹבְלִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי וְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְיָת, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַנִּפְלְאוֹת
שֶׁאַתָּה מְחַלֵּל בְּכוֹלֶל, כִּי כָּל אֶחָד מְסַפֵּר לִי שֶׁהַכוֹלֵל מְשַׁגְּשֵׁג
וְלוֹמְדִים שֵׁם בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד.

בְּזֶה שֶׁאַתָּה מְשַׁלֵּם אֶת עֲצָמְךָ בְּטוֹר בֵּית יוֹסֵף עִם שְׁלֶחֶן עֲרוּף
הַלְכוֹת שֶׁבֶת, זֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי זֶה לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ,
וְלַעוֹלָם הַלְכוֹת שֶׁבֶת צְרִיכִים לְלַמֵּד כָּל הַחַיִּים וְכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי לֹא
יִמְלֹט, אִם אָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד הַלְכוֹת שֶׁבֶת בְּכָל יוֹם, שְׁלֹא יִפְשֵׁל בְּחַלּוּל
שֶׁבֶת, כִּי תָמִיד עוֹלוֹת שֶׁאֵלוֹת חֲדָשׁוֹת עַל הַפָּרֶק, וְאִם לֹא בְּקִיָּאִים
בְּהַלְכוֹת שֶׁבֶת, בְּקִלוֹת נִכְשָׁלִים בְּחַלּוּל שֶׁבֶת, וְלִהְפָּשֵׁל בְּאֶסְרוּרֵי
סְקִילָה הַחֲמוּרִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

זֶה רַעֲיוֹן מְצִינָן שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִקַּח אֶת הַהִשְׁגָּחָה, וְאַתָּה תִּלְמַד.

בְּעֵינַי לְהִתְחִיל בְּשַׁעַת תְּשַׁע, אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד קָשָׁה
לְאַבְרָכִים, וּבִפְרָט בְּמִשְׁכַּרְת זְעוּמָה כְּזֹאת, וְלָכֵן יְכוֹלִים לְהִשְׁאִיר אֶת
זֶה עַל שַׁעַת עֶשֶׂר.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה,
וְיִנְקָבֵל כְּכֹר הַרְחֻבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת, וְיִנְזָכָה וְיִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמַחֻת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח יד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָח, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל מָה שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב
וְכוֹ', אֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת זֶה מְזֻמָּן, אֲבָל זֶה רַק אֶצְלָנוּ, וְתֹאֵר לְעֶצְמְךָ
מָה קוֹרָה בַּחוּץ, שֶׁפְּשׁוּט מוֹכְרִים נְבִלּוֹת וּטְרָפוֹת מִמֶּשׁ, וְאִין שׁוֹם
סֶפֶק, שֶׁבְּשִׁבְיֵל זֶה הַנֶּעֱרַר יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רַעָה, כִּי מִי שֶׁמִּפְטֵם אֶת
עֶצְמוֹ בְּאֲכִילַת נְבִלּוֹת וּטְרָפוֹת, הֵלֵב וְהַמַּח וְנֹעֵשָׂה מְטַמְטֵם, וְלִכְן
צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שֶׁתְּהִיָּה אֶצְלָנוּ שְׁחִיטָה
מְהֻדָּרֶת בְּתַכְלִית, כִּי אִם לֹא, לֹא פְדָאִי לְאָכַל בְּשָׂר, וּכְבָר אָמַר פְּעַם
רַבְּנוּ ז"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "מָה רַע לְאָכַל לֶחֶם עִם מְלַפְפוֹנִים? לֶחֶם עִם
מְלַפְפוֹנִים זֶה מְאָכַל טוֹב" (חֲזוֹן מוֹהֲר"ן, סִימָן תַּקְכַּח), וְלִכְן כָּל הַעֲנִיִּים
הֵיוּ רְגִילִים לְאָכַל לֶחֶם עִם מְלַפְפוֹן, מִפְּנֵי שֶׁיִּצְאָ מִרַבְּנוּ ז"ל דְּבֹר
כְּזֶה, וְעַל-כֵּן-פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, אֶפְלוּ בְּשִׁבְיֵל סֶפֶק סִפְיָא שֶׁל
לְהַפְשֵׁל בְּאִסּוּר נְבִלּוֹת וּטְרָפוֹת, צָרִיכִים מְאֹד לְהִזְהָר.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה, וְהִנֵּה הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהֲלָדָת שְׁלָךְ, אַתָּה צָרִיךְ לְקַבֵּל עַל
עֶצְמְךָ קִבְלוֹת חִזּוֹקוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַעֲקֹר לְקַבֵּל עַל עֶצְמְךָ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר בְּכָל יוֹם
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי,
וְאִם בְּגִי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, הַכֹּל הִנֵּה
מִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח טו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קנח, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל
לשבר אותך, כי אתה צריך למסור את נפשך להיות שמח, כי
השמחה היא היסוד של האדם, ובלי שמחה אין לאדם פלום.
ובאמת רבנו ו"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שחכמי
הרופאים אמרו, אשר כל המחלות והחלאים רעים שבאים לאדם,
זה רק מחמת חסרון השמחה, ואם אדם היה תמיד שמח, לא היה
אף פעם חולה, ובפרט בשבר עצבים וכו' וכו', כי עקר הרפואה זה
רק שמחה לשמח, והשמחה מרחבת את הדעת בין בגשמיות ובין
ברוחניות, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, ואז טוב לו כל
הימים.

ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד רק תחשב
ממנו יתברך, כי הוא יתברך טוב לכל, כמו שכתוב (תהלים קמה, ט):
"טוב הוי"ה לכל ורחמי על כל מעשיו", ואתה צריך תמיד לדבר
רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך,
ותשמר מאד מאד לכבד את אשתך, כי היא המתנה שנתן לך
הקדוש-ברוך-הוא, ואני מאד מקננה, שהכל יעבר בקלות, העקר רק
תהיה שמח, ואל תתן לעצבות והעצלות שתתפס בך.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור
ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית,
הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שאינו מטעה
את עצמו בזה העולם, ואז טוב לו כל הימים.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁתַּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם גּוֹרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנָּה, הוּא מְזַכֵּךְ אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁשׂוֹקֵד עַל דְּלִתוֹת הַמְשֻׁנוֹת, וּמִסִּים פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, וְאִיתָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת), שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחַה שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שְׁלַמֵּד הַרְבֵּה מְשֻׁנוֹת, אֵינּוּ מְנִיחַ אוֹתוֹ לְהִכְנִס, וְהַחֲיֵד"א הֵבִיא רַמְזוֹ שְׁכַתוֹב (בְּרֵאשִׁית מֵט, כ): "מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לְחֲמוֹ", 'שְׁמָנָה' אוֹתִיוֹת 'מְשֻׁנָּה', וְלִכֵּן דִּיקָא אֲשֶׁר יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחַה שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וְאֵינּוּ מְנִיחַ לְהִכְנִס לְמִי שְׁלַמֵּד הַרְבֵּה מְשֻׁנָּה. וְתַתְּחִיל מֵהַתְּחִלָּה, וְתַגְרַס פְּרָק אַחַר פְּרָק, עַד שְׁתַּזְכֶּה לְסִים מְסַכֵּת, וְתַתְּחִיל עוֹד מְסַכֵּת, עַד שְׁתַּסִּים שִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְכֵן תַּתְּחִיל פַּעַם אַחַר פַּעַם לְסִים מְסַכֵּת כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא תַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תַּפְלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי מִי שְׁשׂוֹקֵד לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן, יֵשׁ לוֹ דְבַר שְׁבַמְנֵן — פְּרִנְסָה בְּנִקְל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח טז.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר קִרְחָה, כ"ט סִינן הַתְּשַׁנִּי"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי הַיֶּקֶר לִי מָאד ... גִּירוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִיחָה הִיא בְּרַכָּה לְאָדָם, וְגַם רְפוּאָה בְּגִשְׁמִיוֹת וּבְרוּיֹחַנִיוֹת, וּמְכַנִּיסָה בְּאָדָם סְבֻלָּנוֹת. וּבְאֵמַת אַבְרָהָם צָעִיר צָרִיךְ הֵמוֹן סְבֻלָּנוֹת, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

ראה לנדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תציר בדעתך איך שכל העולם כלו הוא אלקות, ועל-ידי שתחשב רק ממנו יתברך, על-ידי-זה תזכה לטהרת המוח והמחשבה, ותזכה לכער בלבך אליו יתברך, פי כן מבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנו): כשאדם רק חושב ממנו יתברך, על-ידי-זה לבו מתלהב אל הקדוש-ברוך-הוא, ויש לו דבורים לדבר אליו יתברך. פי באמת האדם צריך לדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט בימי הנעורים, שאז הדמים בוערים בו מאד מאד, שזה היצר הרע של האדם, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עב), שעל-פירוב רבם של בני אדם היצר הרע שלהם זה הדמים, ולכן צריכים הרבה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, בין בתורה ובין בתפלה, כדי לזכך את הדמים הבוערים בו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עה): על-ידי שמדברים הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה מזככים את הדמים, עד שזוכים להגיע אל המדרגה הכי עליונה, שמרגישים את הקדוש-ברוך-הוא, ויודעים שהכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

לכן אני מאד מאד מבקש אותך, אל תשכח ממנו יתברך כרגע, תמיד רק תחשב ממנו יתברך, וכן תתפלל את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית — במנין דיקא, ואם תזכה להתפלל בתפלת הגן — אין למעלה מזה, פי זה עקר שלמות התפלה להתפלל כותיקין.

נא ונא הרגל את עצמך ללמד בכל יום פרשה חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע את פרשת השבוע, וכן תלמד בכל יום פרק או שני פרקים משניות, וכן דף או שני דפים גמרא, וכן תלמד קצת מדרש רבה מפרשת השבוע.

ועל כלם — תלמד הרבה שלחן ערוך בסדרן דיקא.

אני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתציית אותי, ולא

תהיה בטלן, ותלך להפיץ את אורו של רבנו ז"ל, ואפלו רק לקרב יהודי אחד להקדוש-ברוך-הוא, גם-כן כדאי כל היגיעה והטרחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח יז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קנח, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך פמה פעמים, אך מרב טרדותי הרבות לא היה בידי להשיבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועקר ההתחזקות הוא שמחה. ותשתדל מאד להיות תמיד בשמחה, ותמצא בעצמך נקודות טובות, ואז תראה את מעלת השמחה. כי באמת אדם עלול מאד לפל אל שאול תחתית ומתחתיו, אם הוא מושך את עצמו אל העצבות ומרירות ודכאון, לכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

נא ונא תרגיל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח יח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָת, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁאַתֶּם מִתְרַחֲבִים וּגְדִלִים לְזִכּוֹת אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה וּבִתְפוּצוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. כִּי כְּשִׁמְגָלִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, נַעֲשֶׂה שְׁעִשׂוּעַ גְּדוֹל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִקְרְבוּ אֶת בְּנָיו, וְלִכֵּן אֲנִי מְחֻזַּק אֶת יְדֵכֶם וּמְבָרַךְ אֶתְכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם, וְתַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה, וְתִזְכּוּ שְׂיִהְיֶה לְכֶם חֵלֶק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֻקָּמָה חוּצָה, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִקְרַב אֶת לְבָבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה בְּעֶצְמוֹ נִזְכָּה לְגֵאֲלָה הַעֲתִידָה.

אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂיִשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעֵבוֹר זְכוּי עִם יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת זֶה יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן בְּבִנְי חַיִּי וּמְזוּנֵי רוּחִי, בְּרִיאֹת הַשְּׁלָמָה, וּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְנַחַת מֵהִילָדִים, וְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָת, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמַחָה שְׂיִשׁ לִי, שְׁאַתְּ מְשַׁמַּחַת אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד

אָשֶׁר כַּח כ בְּנַחֵל רַעַג
תַּעֲסָקִי בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, וּבִזְכוּת שְׁאֵת תִּשְׁמַחִי אֶת הַזִּוּלָת, יִשְׂמַח אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינַי הַחֲתָנָה, תִּרְאִי לְמַעַט בְּמַחְלָקָת וּבְמַרְיבוֹת, וְאִם צְרִיכִים לָלֶכֶת — הוֹלְכִים, הָעֵקֶר לְמַנַּע אֵי נְעִימוֹת וְכוּ', לְהַשְׁתַּדֵּל תָּמִיד לְצֵאת יְדֵי חוֹבַת כָּלֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם.

תִּתְחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתִשְׁמַחִי אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ וּבִהּ, פֶּרֶק ט'): "אֵיזוֹ הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה"; וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

נָא וְנָא הַחֲזִיקִי מַעֲמָד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין לָךְ מֵהַתְּבַלְבֵּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְיָת, כ"ט סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּפִה תִקְבֵּל מִכְתָּב הַמְלָצָה שֶׁבִקְשָׁתִי, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד, הָעֵקֶר תִּתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי עִבּוּדַת הַקְדָּשׁ אִתָּם עוֹשִׂים. וְיַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְרַחְבוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי אִין עֲרָךְ לְמַעַלְתְּכֶם בְּשָׁמַיִם, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁמַּגְלִים לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דַּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח כא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְתָּ, כ"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אוֹתְךָ עַל פְּעֻלָּתְךָ, שְׂאֵתְךָ הוֹלְכִים וּמִתְרַחֲבִים, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחוּ לְהַחֲדִיר אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בֵּין נְשֵׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, כִּי הַעֲקָר בְּדוֹר הַזֶּה הוּא אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְצָרִיכִים הֵרֵבָה
לְדַבֵּר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶל הַמּוֹן-עַם, כִּי כִּנְגֵד זֶה שֶׁהַעֲרֵב-רַב
הוֹצִיאוּ אֶת שֵׁם ה' מֵעַם יִשְׂרָאֵל, בַּר מִיָּנֵן, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְמִלָּא אֶת
כָּל הָאָרֶץ רַק עִם אֱמוּנָה, שְׂיִהְיֶה שֵׁם שָׁמַיִם שְׂגוּר בְּפִי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנֵי אֶפְנָיִם שְׂבַע עוֹלָם רַק לְדַבֵּר אֱמוּנָה,
כִּי אֱמוּנָה זֶה הַמְּלֻכּוֹת, וְאֲנַחְנוּ מוֹכֵנִים לְקַבֵּל אֶת עַל מְלֻכּוֹתָ יִתְבָּרַךְ,
וְלְהַמְלִיכוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת.

חֲזִקוּ וְאִמְצוּ וְתַחֲזִקְנָה יְדֵיכֶם, וְתַעֲשׂוּ כְּנִסִּים בְּכָל עִיר וְעִיר
לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲרֶה רוּחַ מְלַמְעֵלָה, וַיִּשְׁפִּיעַ רוּחַ קִדְשָׁה עַל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂכַלְם
יַחֲזִרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְתָּ, כ"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל
 יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, הַעֲקֹר אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ בְּכַלְבוּלֵי חֲנָם,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

נָא וְנָא תַחֲזִיקִי מֵעַמְדָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְקָרוֹב
 תִּרְאֵי נְסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה קְרָח, כ"ט סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת שְׂדוּךְ, בְּנֹדָאֵי רְצִיתִי שֶׁתִּתְחַתֵּן מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, כִּי זֶה
 הִיָּה רְצוֹנִי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלֵי אֶת
 עֲצָמְךָ לְצֵאת בֵּין הַהָרִים, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
 כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְלָחָה נְצַחִית,
 הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה קְרָח, כ"ט סִינן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוּת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּמַעֲרַכַת הַפְּשָׁרוֹת, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה
לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְכֵן תִּשְׁמַר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁלֹּא
יִכְשְׁלוּ בְּאַכִּילַת גְּבֻלוֹת וּטְרַפּוֹת, כִּי בְּאַמַּת בְּכָל הָאָרֶץ לְאַרְכָּה
וּלְרַחֲבָה בְּשַׁחֲיִטוֹת שֶׁל הַרְבֵּנוֹת מִטַּעַם, יֵשׁ הַמּוֹן מְקוֹמוֹת שְׂאִין שׁוֹם
פְּקוּחַ, וְזֶה גְּבֻלוֹת וּטְרַפּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, בְּשִׁבִיל זֶה כָּל-כָּף הַרְבָּה
יוֹצְאִים לְתַרְבּוֹת רָעָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן.

פֹּה אֶצְלָנוּ יֵשׁ לִי שׁוֹחֵט פְּרָטִי, שֶׁהוּא בּוֹדֵק הַכֹּל, וְאַנְחָנוּ
מִשְׁלָמִים שֶׁלֵּשׁ וְאַרְבַּע פְּעָמִים יוֹתֵר, כְּדֵי שְׂיֵצֵא בְּיָדָיו כְּשֶׁר בְּלִי שׁוֹם
פְּקַפּוּקִים, וּכְדָאִי מְאֹד, כִּי אִם לֹא, חַס וְחִלְיָהּ, עֲדִיף לְאַכֹּל לְחֵם
עִם מְלַפְפוֹנִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקכח): מַה רַע
לְאַכֹּל לְחֵם וּמְלַפְפוֹנִים! ?

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבַעוֹלָם, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא
יֻכַּל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ.

מַה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! הַחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְרִידוֹת וְעֲלִיּוֹת וְהַשְׁלָכוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְחַזֵּק
בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִעֲמֵד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, כִּי כָּל
אֶחָד וְאֶחָד צָרִיף בְּנֵה הָעוֹלָם הַרְבָּה יְשׁוּעוֹת. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁנִזְכָּה לְהִנְשָׁע בִּישׁוּעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר עִם אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּעִבּוֹדַת ה' יִתְבָּרַךְ, וּמְדַבְּרֵי אֱמוּנָה מְדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְאַל תִּתְבַּיֵּשׁ
מִשׁוֹם בֶּן אָדָם, כִּי בְּאַמַּת הָאָדָם צָרִיף הִתְחַזְּקוֹת, אֲכַל אֵין לוֹ מִי
שִׁיחֲזַק אוֹתוֹ, וְהַעֲצָה הִיעוּצָה — שֶׁהוּא יְדַבֵּר עִם הַזּוּלַת, וּבְנֵה
שְׂמֵדָבֵר עִם הַזּוּלַת, יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אוֹר יִשָּׁר וְאוֹר חוֹזֵר, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים
עִם הַזּוּלַת קוֹפְצִים חֲזוּרָה הַדְּבוּרִים. וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
מְאַמְצִים שֶׁבַעוֹלָם לְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים, כִּי כָּף סִפֵּר לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל בְּסִפּוֹר

שֶׁל בֶּן מֶלֶךְ וּבֶן שִׁפְחָה שֶׁנִּתְחַלְפוּ (ספּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יֵא), שֶׁהֵבֵן מֶלֶךְ קִבֵּל כָּלִי בְּמִתְנַה מֵאָדָם הַיֵּעַר, שֶׁעַל מִי שָׂרַק שָׁמַיִם אֶת הַכָּלִי — הוּא שָׂר אֶת הַנְּגוּן. וְלָכֵן הַכָּלִי הַזֶּה הוּא הַדְּבוּרִים שֶׁאַנְחֵנוּ קִבְּלָנוּ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל מִי שָׂרַק שָׁמַיִם אֶת הַכָּלִי, הוּא גַם־כֵּן מִתְחִיל לְשִׂיר אֶת הַשִּׁיר, הֵינּוּ יֵשׁ לוֹ גַם־כֵּן דְּבוּרִים לְדַבֵּר. וְלָכֵן רָאָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם מֵרַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וּבָזָה שֶׁתְּדַבֵּר עִם אַחֵרִים — תִּתְחַזַּק גַּם אֹתָהּ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְתָּ, כ"ט סִיּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ לְנַהֵל אֶת הַיְשִׁיבָה עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִתְרַבּוּ סִפְסָלֵי הַיְשִׁיבָה, וְנוֹכַל לִפְתּוֹחַ יְשִׁיבָה גְּדוּלָה שֶׁל פְּמֵאֲתִים עַד שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת בַּחֲוָרִים בְּלִי גְזֻמָּא כָּלֵל, וְאַזְפָּה לְחַתְּנָם כָּלֵם, וְכָלֵם יִגּוּרוּ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, בְּיַבְנָאֵל, וַיְהִיָּה לָנוּ קְבוּץ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים רָעִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְאֵינּוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר.

וַעֲקַר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן רָאָה

להתחזק באמונה, וכן תחדיר בין נשמות ישראל אמונה, ובפרט
בבחורי חמד לדבר עמהם הרבה דבורי אמונה, וצריכים הרבה
סבלנות עם תלמידים, כי אי אפשר לנהל תלמידים בלי סבלנות, כי
עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, ובפרט על בני הנעורים —
פגם הברית וכו' וכו', וצריכים לרחם עליהם, ולקרנם בנחת ולדבר
עמהם בנחת, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לנו, שנוזכה להוציא
מהכח אל הפעל את שליחותנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח כו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד,
הרב ... גרו יאיר.

מאד מאד נכספתי לראותך, או על-פל-פנים פתיבת ידך, זכרתי
ימים מקדם, כשהיית בא אלינו בשבתות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא,
שעוד פעם יתחדש הקשר, ונוזכה להתראות אחד עם השני.

בענין השדוכים שרוצה ידיננו ר' ... גרו יאיר, בעבור
הבחורים, מאד מאד רציתי, שיתבצע הלכה למעשה, כי באמת
על-פי דעת רבנו ז"ל צריכים להתחתן בגיל צעיר, כדי להנצל מכל
מיני חטאים ועוונות ופשעים, ואשרי מי שיש לו חלק לעזר בזה,
וזכותו גדולה בשמים.

נא ונא ראה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, לדבר הרבה
אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-
ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין
לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָח, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל אָהוּבֵי ... גֵּרוֹ
יְאִיר, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּכָר כְּמָה פְּעָמִים, אִךְ מֵרַב טְרֵדוֹתִי
לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהֵיחֵד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מֵרַחֲבַת אֶת הַדַּעַת
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמִי שְׂזוּכָה לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית, נִתְרַחֲבַת לוֹ
דַּעְתּוֹ, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'), וְאַשְׁרֵי
מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד, וְאֵז זוּכָה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִין.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף שֶׁכְּתַבְתָּ וְכוּ', אִם אַתָּה כָּל-כָּף רוֹצֵה רְאֵה לְגַמֵּר
עִם זֶה, אֵז "בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב", הַעֲקֵר שְׂתַגּוֹר בִּיבְנָאֵל, כִּי פֶה
תִּזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא רְאֵה לְצֵאת בְּכָל יוֹם לְהִתְבוֹדֵד בֵּין הַהָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, כִּי בְּאַמֶּת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם
רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מָה שֶׁמְבַקְּשִׁים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ מְקַבְּלִים, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֻזַּק בְּזֵה מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת הוֹרְגַת אֶת הַיִּצָּר הָרַע,
שְׂבוּעֵר בְּאֶדָם בְּתַאוֹת נְאוּף.

וְעַל כָּל־כֵּן — תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, כִּדִּי שְׂתִּהְיֶה בְּקִי בְּהַלְכָּה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִהְיֶה דְבוּק
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִמִּיד תְּצִיר בְּדַעְתְּךָ, אִיךָ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה
וּמִהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי וּמְדַבֵּר —
הֵם עֶצֶם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְכֹל שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֲצָמְךָ אֶת
יְדִיעוֹת אֱלוֹ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, כִּן תִּתְרַפֵּא
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי הָאֱמוּנָה הוּא רְפוּאָה לְכֹל.

אוֹדוֹת הַדִּירָה שְׁלֶךְ, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שְׁיִבֹא קוֹנֵה וְיִקְנֶה אֶת זֶה,
וְלֶךְ תִּהְיֶה עוֹד וְיִלָּה יִפָּה בְּיַבְנָאֵל, הַעֲקָר רַק סִבְלָנוּת, וְלִהְתְּפַלֵּל בְּכֹל
יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׂמַח.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, לְחַזְקוֹ
וְלֵאמָצוֹ, לְעוֹדְדוֹ וְלִשְׂמַחוֹ, וּבִזְוָה שֶׁאַתָּה תְּדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת, יִהְיֶה לְךָ
גַּם-כֵּן דְבוּרִים. וְהִיָּה טוֹב, אִם הֵייתָ נִכְנָס פַּעַם בְּיִשְׁבִּיבָה, וְנוֹתֵן לָהֶם
שִׂיחָה שֶׁל הִתְחַזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וּבִזְוָה שֶׁתְּחַזֵּק וְתַעֲוֹרֵר אֶת אַחֲרִים,
גַּם לְךָ תִּהְיֶה הִתְחַזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת. צֵא מַעֲצָמְךָ, וְתִתְחִיל לְחַיּוֹת
חַיִּים טוֹבִים. לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְחַיּוֹת בְּמָרָה שְׁחוֹרָה וּבְעֲצָבוֹת
וּבְדַכְאוֹן, תִּתְחִיל לְהַיּוֹת שְׂמֵחַ, תִּרְאֶה לְתַפֵּס אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְתִדְבֹר אִתּוֹ הַרְבֵּה בְּדְבוּרֵי יִרְאַת שָׁמַיִם וְאֱמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ
דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח כט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַחֲיוּ יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה
הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, וּבְזֶה תִּפְשְׂרוּ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם,
כִּי כְּשֵׁיט אַהֲבָה בְּבֵית, אִז הַשְּׂכִינָה שָׁם, וְכִשֶּׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית, אִז כָּל
הַבְּרָכוֹת מִצְּוִיּוֹת.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ מֵעַמָּד, וְאֵל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבַר, תִּשְׁמְחוּ אֶחָד
אֶת הַשְּׂנִי, וְתַקְבְּלוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(שיחות-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׂבָעוּלָם, שְׁלֵא יִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן אַתֶּם
צְרִיכִים לְגַרֵשׁ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִתּוֹךְ בֵּיתְכֶם, וּלְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית. וְאִנִּי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא תַצְאוּ לְהַפִּיץ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מְלַהֲפִיץ אֶת
אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׂבָעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גָּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. הַעֲקֹר רְאוּ לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם
תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ט סיון ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צְמוּד בְּפִנְיַמְיוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, אֶהוּבִי, תִּלְמִידֵי ... גְרוּ
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי מִהַדוּ"ח שְׁשִׁלַּחְתָּ לִּי,
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה חֲפָצִי וְרָצוֹנִי — לְגִדְל תִּלְמִידִים
יִרְאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְשִׁיְהִיו מִתְמִידִים בַּתּוֹרָה, כִּי הָעֶבֶר הָרָאָה לִי
נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים עִם הַבְּחוּרִים, וְאֲנִי רוֹצֵה מֵהַיּוֹם לְקַחַת רַק בְּחוּרִים
רְצִינָיִים, שְׁיֵשׁ לָהֶם רְצוֹנוֹת טוֹבִים לְלַמֵּד וּלְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ,
וּמֵהַיּוֹם אֲנִפֶּה עִם נִפְּה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת מִי שְׁאֲנִי מְקַבֵּל.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גִּדְל הַחֲסֵד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם
הַתִּלְמִידִים הָאֵלוּ, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר כְּרַגַּע, כִּי בְּזֶה שְׁמִקְרָבִים אַחֲרִים,
בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ מַח גְּדוֹל, שְׁתּוּכַל בְּקִלּוֹת
לְהַצְלִיחַ לְעֶצְמְךָ בְּעִבּוֹדַת ה' יִתְבָּרַךְ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם הָיוּ הַתִּלְמִידִים גּוֹרְסִים מְסַכְת תַּעֲנִית,
וְרוֹשְׁמִים אֶת זֶה בְּסוֹף הַמְּסַכְת כָּל פְּעַם שְׁסִימוֹ, כְּדִי שְׁיִסִּימוּ מֵאוֹת
פְּעָמִים וְאַחַת מְסַכְת תַּעֲנִית, כִּי אֶצְלִי כָּל הַתִּלְמִידִים מְסִימִים מְסַכְת
תַּעֲנִית מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, מְלַבֵּד הַשְּׁעוֹר שְׁיֵשׁ לָהֶם כְּסִדְרָן בִּש"ס,
וּמְלַבֵּד הַשְּׁעוֹר שְׁיֵשׁ לָהֶם בְּעִיּוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַתִּלְמִידִים יִצְלִיחוּ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְכֵן לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת",
כִּי אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר לְלַמֵּד "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן
עֵקֶר הָאָדָם.

נָא וְנָא תִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח לֹא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אוֹתְךָ, אֲשֶׁר כָּל הַמְּכַתְּבִים שִׁשְׁלַחְתִּי לָךְ, תִּמְסַר אֶת זֶה לִיעֲדָם, הֵיטוֹ שֶׁ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מֵאֵד מֵאֵד טְרוּד.

רְאֵה לְדוֹחַ לִי מֵה הַחֲדָשׁוֹת וְאִיךָ מִתְקַדְּמֶת הַבְּנִיָּה שֶׁל הַחֲנִיָּה, וְאִיךָ נִכְנָס הַכֶּסֶף מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ בְּעֵבֹר הַמְּזַנְגִים, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמֶה שִׁדְּבֶרְתִּי עִם הַנָּשִׁים פֶּעַל אֶת הַפְּעֻלָּה, וְרֵאֵה לְכַתֵּב דו"ח.

רְאֵה לְהֵיטוֹת 'גִּנְבִי', 'לְגִנְבִי' בְּכֹל יוֹם זְמַן לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה (עִיִן תּוֹסֵפֶתָא בְּבֵא קמ"א), כִּי לֹא יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ רַק מֵה שִׁאֲנַחְנוּ חוֹטְפִים בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּפְרָק מִשְׁנֵיּוֹת וְדָף גְּמָרָא, וְקִצַּת מִדְּרָשׁ, וְקִצַּת הַלְכָה וְסִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, וְיוֹתֵר מִזֶּה הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּזִכּוֹת שִׁאֲתָה מִשְׁמֵשׁ אֶת הַצְּדִיק, וְיִהְיֶה לָךְ יְלָדִים מְצַלְחִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִים גַּם יַחַד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח לֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קִרְחָה, א' דְּרֵאשׁוֹן-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הַזּוֹכָה וּמְזוֹפָה אֶת הַרְבִּיבִים, הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׁמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַ שְׁזָכִיתָ לְאַרְגֵּן עוֹד פַּעַם פְּנֹס עֲנֹק, לְגִלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מִה אִמַּר לְךָ, גִּדְל הַזְּכוּת שְׁיֵשׁ לְךָ בְּשָׂמִים, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁר הִתְקַבְּצוּ יַחַד מֵאוֹת וְאַלְפֵי אַנְשִׁים נָשִׁים וְיִלְדִים,
וּבְיַחַד יִמְלִיכוּ אֶת עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים.

וְלָכֵן בְּאַתִּי בְּשׁוֹרוֹתֵים אֱלוֹ לְחִזֹּק אֶת יְדֶךָ, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שְׁיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה, וְתוֹצִיא מִן הַכַּח אֶל הַפַּעַל, וְעוֹד תִּזְכָּה
רְבוֹת בְּשָׁנִים, לְקַבֵּץ אֶת נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד, וְשִׁישְׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵי חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קָרָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל בְּנוֹת הַתִּיכוּן "בֵּית פִּיגָא", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב
יְבֻנְאֵל, הַזֶּה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ שֶׁקַּבְּלַתֶּן עַל עֲצָמְכֵן הַנְּהַגָּה שֶׁל מִדּוֹת
טוֹבוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְשְׁכְּנָה בְּזֶה, וְתִגְדְּלֶנָּה צְדָקְנִיּוֹת,
וְאֲנִי אִישִׁית מִבְּטִיחַ לָכֵן, אִם תַּמְשְׁכְּנָה בְּדַרְךָ זֶה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ, אַחַתֶּן אֶת כָּלְכֵן עִם בַּחוּרִים יִרְאִי ה'.

בְּעֵינֵי הַקִּיץ, לְדַעַתִּי, שְׁתַּקְּחָנָה חֶפֶשׁ שָׁבוּעַ, וְאַחֲרֶכָּה נִפְתַּח לָכֵן
קִיטָנָה מְעַנִּינָת עִם הַמּוֹן פְּעִילִיּוֹת, וְשִׁיחָנָה בְּמִסְגֵּרַת הַבֵּית-סֵפֶר,
וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁכָּלְכֵן תִּשְׁתַּתְּפֶנָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלַחְנָה, וְאֲנִי
מִבְּטִיחַ לָכֵן, שְׁלֹא תִתְחַרְטֶנָּה, וְכָל אֱלוֹ שְׁלֹא תַצִּיחְנָה תַפְסֹדְנָה, כִּי
עֲלִיכֵן לְקַנּוֹת שֵׁם טוֹב, וְזֶה אֲצִלִּי בְּטוֹחַ, מִי שְׁיֵשׁ לָהּ אֲמוּנַת חֲכָמִים

אָשֶׁר כַּח לַד בְּנַחֵל רַפָּה

וּמְצִיטָתָהּ, לֹא תִפְסֵיד — לֹא בְעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׁפָן לֹא לְעוֹלָם הַבָּא.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּמְשַׁכְנָה בְּכָל יוֹם לֹמֵר 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי מִי שְׂזוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, מְבַטֵּחַ לּוֹ שְׁתִּהְיֶה לוֹ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

רְצִיטִי שְׁכָל אַחַת מִפְּנֵי תִכְתֹּב לִי מִכְתָּב, וּבְעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, אֲעֲנֶה לְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח לַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קִנְחָה, א' דְּרֵאשׁ־חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

כָּבֵד כַּמָּה פְּעָמִים קִבְּלֵתִי מִכֶּם מִכְתָּבִים, אִךְ לֹא יֵצֵא לִי לְכַתֵּב לְךָ.

בְּאֵתִי בְּשׂוֹרוֹתִים אֵלָיו לְשִׁתְּיֶכֶן, תִּרְאִינָה לְצִיַּת, וְאֵל תִּתְמַרְדְּנָה נֶגֶד מַעְרַכַת הַחַנוּף, תִּהְיִינָה פְּקֻחוֹת, וְאֲנִי מְבַטֵּיחַ לְךָ לַחֲתוֹן אֶתְכֶן בְּקִרְוֹב, עִם חֲתָנִים מְצֻלְחִים וְיִרְאֵי הַשֵּׁם, רַק אֲתוֹן תִּקְנִינָה לְעֶצְמְכֶן שֵׁם טוֹב, וְתִרְאִינָה שְׁלֵא תִפְסְדִנָה, כִּי כָּל אֵלָיו שְׁצִיַּתוֹ אֹתִי, הֵן הִכִּי מֵאֲשֵׁרוֹת.

אֲנִי מָאד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּקְבְּלֶנָה דְּבָרֵי, וְלֹא תִסּוּרְנָה מֵהֶם.

אִם אֶפְשֶׁר לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי סֵפֶר הַתְּהִלִּים נֶחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כִּנְגֵד שְׁבַעַת יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁרֵי הַבַּת שְׂזוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְלִהְמָשִׁיךְ עַל עֶצְמָה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

רְאִינָה לְכַתֵּב לִי, וְאֲעֲנֶה לְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח לה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָרַח, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל אֱלוֹ שֶׁהִתְקַבְּצוּ יַחַד לַכֶּנֶס הַגָּדוֹל לְקִדְשׁ שָׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים, הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּרֹאשׁ וּבְרֹאשׁוֹנָה בְּאֵתִי לְקִדְשׁ בְּבְרָכָה אֶת הָרַב הַגָּאוֹן ... שְׁלִיט"א, שְׁמַנְהִיג אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַמְּסוּרָה לָנוּ מְדוּר דוֹר. וְכֵן אֶקְדֵּם בְּבְרָכָה אֶת כָּל הַרְבָּנִים הַגָּאוֹנִים הַחֲשׁוּבִים שֶׁהֶצְטַטְפוּ לְבוֹא אֶל הַכֶּנֶס הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה.

עַם ה' חִזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְשִׁמְעַ רַק בְּקוֹל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר דַּעַתָם הִיא דַּעַת תּוֹרָה, עַם יִשְׂרָאֵל הֵם עַם רַק עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, שֶׁקִּבְּלָנוּ דֶּרֶךְ מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּהַר סִינַי, וּמְסוּרָה לָנוּ מְדוּר דוֹר, עַל-יְדֵי חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹם רוּחוֹת רַעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ לְהַזִּיז אוֹתָנוּ מִהַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא כָּאֵן אֶתָּנוּ וְעַמָּנוּ יַחַד, וְעַלֵּינוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׁאַנְחָנוּ רְגִילִים בְּהַ, הֵינּוּ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָנוּ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

רְאוּ לְקַבֵּל עַל עֲצָמְכֶם עֲכָשׁוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּקִיּוּם הַמְּצוּוֹת בְּפַעַל מִמֶּשׁ.

וְאַנְחָנוּ מְעוֹדְדִים וּמְחַזְקִים אֶת כָּל הָעוֹסְקִים בְּמִלְאָכָה, שִׁימְשִׁיכוּ לְפָרְסֵם אֶת דְּבַר ה' בְּרִמָּה, וְלֹא יִפְחָדוּ מֵאַף אֶחָד, וְיִצְרִיכִין לְזָכֹר, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל אֵין לָהֶם אֵלָּא אֶת אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, וְאַף גּוֹרֵם בְּעוֹלָם אֵינוֹ יְכוֹל לְסַתֵּם אֶת פִּיהֶם, וּבְכִפְרֵט פֶּה שְׁמַגְלָה וּמְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֶת תּוֹרָתוֹ הַקָּדוֹשָׁה, בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, לֹא נִתֵּן שִׁיִּסְתְּמוּ אֶת הַפֶּה הַזֶּה.

אֲנַחְנוּ לֹא נְנוּחַ וְלֹא נִשְׁקֵט עַד שְׁכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחְזְרוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּתְאַחֲדוּ יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת,
 וַיִּשְׂרֶה הַשָּׁלוֹם בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְטַל אֶת כָּל הַגְּזַעְנוּת
 שִׁשׁוּרָה בִּיגִינּוּ, וַדִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַגָּאֵל בְּגֵאֵלָה שְׁלֵמָה.

הַמְּבָרֵךְ אֶת כָּלְכֶם בְּכַרְפַּת הַתּוֹרָה...

כח לו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר קַח, ב' דְּרֵאש־חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת בְּתֶךָ וְכו', בְּוֵדָאֵי תַצִּיַּת אֶת שְׁנֵי בְּנֵיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְ...
 גֵּרוּ יְאִיר, וְלֵהֲכַנִּיס אוֹתָהּ בְּבֵית לְפָלִיטוֹת, כִּי אִם אַתָּה רוֹצֵה לְרוּוֹת
 מִמֶּנָּה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, כְּדָאֵי עַכְשָׁו לְתַפְס אוֹתָהּ בְּדַבּוּר שְׁלָהּ וּבְרַצּוֹן
 שְׁלָהּ, וְלֵהֲכַנִּיס אוֹתָהּ שָׁם, כִּי כֶּף אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וּבְכַרְט
 שְׁכָבָר עָבַר עָלֶיךָ בְּבֵית מַה שְׁעָבַר, וְלִכְּן עָשָׂה זֹאת, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד
 מְאֹד, שְׁתַּרְשֵׁם כְּכֹר לְשִׁנָּה הַבְּאָה, וְאַתָּה צְרִיךְ לְצִיַּת אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּדַבֵּר
 זֶה, כִּי מְאֹד מְאֹד חָבַל, שְׁחַס וְחָלִילָהּ, יַעֲבַר עָלֶיךָ עוֹד פַּעַם מַה
 שְׁעָבַר מֵהַבַּת הַקּוֹדֶמֶת, וְדִי לְמַכִּיךְ.

אוֹדוֹת הָאֵטְלִיז, יְדִידֵנוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, צוּעֵק, שְׁלֹא נִכְנַס מִסְפִּיק
 לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְעֹדִין זֶה בְּצַמְצוּם, וְלִכְּן צְרִיכִים לְחַשֵּׁב
 עֲצוֹת כְּדָת מַה לַּעֲשׂוֹת, כִּי כָּרְגַע אֵין לוֹ אֶת הַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים דּוֹלָר
 לְשֵׁלֵם דְּמֵי מַפְתָּח.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְגִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת מְאָרִיךְ אַף עַל
 כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שְׁדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן
 אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּצִּיל הָעֲלִיּוֹן, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה
 לְהַחֲזִיק מִעַמָּד. כִּי בְּאֲמַת הַמַּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׁיֹדַע שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ

יתברך, הוא אף פעם לא יהיה בכעס, ולא יפגס בעצבנות, אלא בורח אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה מה שיש לנו בחיים.

אודות בנג' ... גרו יאיר, השנה אף אחד אינו נוסע לאומן מכמה טעמים, והם ישארו פה, ולא יחסר להם שום דבר, וכפי הנראה שבוע הבא אנחנו נכנסים כבר לבנין החדש, ושם תהיה לנו הרחבה גדולה בגשמיות וברוחניות.

את הבן הקטן אתה צריך לקחת, פי סוף כל סוף יש דבור מרבנו ו"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תקיז), שכל מי שיבוא אצלו לפני גיל שבע, יכנס לחפה עם כתנת נקיה, ולכן כל אחד מאנשי שלומנו שיוכל לקים את זה, אשרי לו ואשרי חלקו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח לו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, א' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיהיו נצח.

מאד מאד רציתי שתעשו את הארוסין אצלכם בחוץ בדשא או בדירה, ובשעה תשע וחצי נעביר את השעור לכל אנשי שלומנו בביתכם, ושיהיה אצלכם שמחה גדולה מאד, ומהשמחה הזו ימשך שמחה לכל הבית.

העקר ראו לשמח על נעם חלקכם, זו אצלי שמחה עצומה, שבנכם ... גרו יאיר מתארוס, וזה אצלי כמו שהבן שלי מתארוס, פי נפשי קשורה בנפשכם, ולכן ראו להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהלילה תזמינו את כל אנשי שלומנו, ושתהיה שמחה שלמה בביתכם.

אָשֶׁר כח לח בְּנַחֵל רפּט

גא להיות בקשר עם ... גרו יאיר, שהוא יכין את הרמקולים
בביתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח לח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרת, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי,
ממש חסד חנם.

נסיתי להתקשר אליך דרך הפלאפון כמו שכתבת, אבל לא
תפסתי אותך.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה לצאת מפל
הצרות והחובות, ורציתי לראות כבר שהקבלן ... גרו יאיר, מתחיל
להזיז את העניינים, ולבנות את בית-המדרש.

... גרו יאיר, צלצל אלי לפני שעה, שיש איזה פצוץ בבית שלי,
כי נוזל מים, ורק ל... יש מפתח, ואני לא יכול לאתר אותו, כי בבית
הוא לא נמצא, הוא הלך לשחט, ושם לא עונים, ובין כך יהיה
הפסד גדול מאד, ולכן אם תוכל לשאול את ... אם הוא יכול להכנס
לדירה באיזה אפן, לראות מה קרה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד, ואשתך תהיה בריאה,
והכל יעבר בקלות.

אודות חֶשְׁבוֹן הַטְּלָפוֹן, כַּנְרָאָה זֶה חֶשְׁבוֹן שֶׁל כַּמָּה חֲדָשִׁים,
וְאִם שִׁיךְ דָּבָר כְּזֶה לְשֵׁלֵם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהִגִּיעַ בְּקָרוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ כַּמָּה מִכְּתָבִים לְמִסֵּר
אֵת זֶה לְיַעֲרֵם, כִּי אַתָּה נִמְצָא בְּבִקְרָה בַּתְּפִלָּה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

כח לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִנְח, ב' דְּרֵאש־חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הַדִּירוֹת וְכוּ', בְּשַׁעוֹרֵי בְיוֹם רַבִּיעִי בַּלַּיְלָה אֲדַבֵּר לְכָל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵעֵנָן הַדִּירוֹת, וְאַעֲוֹרֵר אוֹתָם כְּרִצוֹנְךָ, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשָּׂשִׁים דִּירוֹת, כִּי
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִבְנֵאל תַּתְרַחֵב, וְיִכְנַסוּ עוֹד מְאוֹת וְאַלְפֵי אֲנָשִׁים
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאַף שְׁזֶה נִרְאֶה תְּלוּם, עוֹד תִּרְאֶה שֶׁהַחֲלוּם
יִתְגַּשֵּׁם.

לְדַעֲתִי, טוֹב מְאֹד שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִהְיֶה הַמְּנַהֵל בְּכוֹלָל, וְאֵת
יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, צָרִיכִים לְחֻזַק, כִּי עוֹבֵר עָלָיו הַרְבֵּה, וּמְאֹד קָשָׁה
לוֹ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה,
וְהַרוּחַ בְּכוֹלָל תִּהְיֶה רוּחַ תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמִי שֶׁתִּמְיֵד שְׂמֵחַ, אֵינוֹ מְפַחֵד מֵאַף
אֶחָד, וּבְאֵמַת לָמָּה לְהִיּוֹת עֲצוּב, כְּשֶׁאֲנַחְנוּ בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לַהוְיָ"ה אֱלֹהֵיכֶם", וְכִמוֹ שֶׁבֵּן שֵׁשׁ לוֹ אָבָא עֲשִׂיר גְּדוּל, הוּא גַם-כֵּן שְׂמַח, כִּי הוּא יִקְבַּל מֵהָאָבָא כָּל מַה שְׂיִרְצָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֲרָף, יֵשׁ לָנוּ אָבָא שְׂבִשְׂמִים, שְׂכַל הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תַּיִב ב, ח): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב", בְּוֹדָי אִם נִבְקַשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִהְיֶה לָנוּ הַכֵּל, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְהַכְנִיס הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּלֵב, אֵין לָנוּ רַק אֵת אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח מ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת קַרְח, א' תַּמוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה יָמִים, שְׂאֲנִי מְחַפֵּשׂ אוֹתָךְ וְאֵתָה מְחַפֵּשׂ אוֹתִי, וְלֹא מְדַבְּרִים וְכוּ', וְקִבַּלְתִּי אֵת הַמַּכְתָּב שֶׁלְךָ וְכוּ', לְדַעַתִּי, כְּדָאי עוֹד לְסַחֵב בְּסִבְלָנוֹת, וְאִם אֵתָה רוֹצֶה לְצַרְף אֵת בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד רְוָחִי.

בְּעֵינַי הַכַּפְשָׁרוֹת וְכוּ', יֵשׁ דְּבוּר מְרַבְּנוּ ז'ל: "מִכֶּם אַתֶּם יְכוּלִים לְרֹאוֹת מַה שְּׁקוּרָה בְּעוֹלָם, מַה אַתֶּם, שְׂיִוְדְעִים מְדַבְּוֹרִים כְּאֵלוּ, וְעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מַה שְּׁעוֹבֵר, תִּתְאַרּוּ לְעֲצַמְכֶם מַה עוֹבֵר בַּחוּץ, שְׂלֹא יוֹדְעִים מְדַבְּוֹרִים כְּאֵלוּ!" אוֹתוֹ דָּבָר בְּכַפְשָׁרוֹת, תִּתְאַר לְעֲצַמְךָ מַה שְּׁקוּרָה בַּחוּץ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, וְזֶה מַה שְּׂאֲנִי צוֹעֵק, וּבְוֹדָי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַשְּׁחִיטָה שֶׁלָּנוּ תִּהְיֶה מִהַדְרִין מִן הַמִּהַדְרִין וְהַכַּפְשָׁרוֹת שֶׁלָּנוּ תִּהְיֶה מִהַדְרִין מִן הַמִּהַדְרִין, וְאִם לֹא יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֵת זֶה, עֲדִיף לֹא לְאָכוֹל בְּשֶׁר לְגַמְרִי.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכָּה

לְעֵבֵר עַל הַכֹּל, אָף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁלֹּא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצֵּד הַכֵּי טוֹב, וְתִהְיֶה הַכֵּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים.

רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם לַמּוֹד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲפִלוּ מְעַט דְּמַעַט,
כִּי זֶה מֵה שְׂיִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ, וְכֵן דְּבוּרִים לְתַפְס לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֲפִלוּ בְּאֲמֻצֵּעַ הַנְּסִיעָה אוּ בְּאֲמֻצֵּעַ הַהֲלִיכָה וְכוּ' וְכוּ'
צְרִיכִים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח מא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קַרְח, ב' דְּרֵאשׁ-חֵדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַטְּרָחָה שְׂאֵתָה טוֹרַח בְּעֵנִן
הַכּוֹלֵל, וּבְכּוּדַי שְׂכַרְךָ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

פַּעַם בָּא אַבְרָהָם, שְׂאָף הִתְחַתֵּן אֶל ה'חַזוֹן-אִישׁ זְצ"ל, וְאָמַר לוֹ,
שְׂיִשׁ לוֹ שְׁתֵּי אֶפְשָׁרִיוֹת — אוּ לְשִׁבֹּת שָׁנָה בְּכוֹלֵל וְלִלְמַד, וְאַחֲרֵי-כֵן
יִצְטַרְךָ לְחַפֵּשׂ עֲבוּדָה כְּדֵי לְפָרְגַס אֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ, אוּ שְׂיִשׁ לוֹ הַצָּעָה
מִחֲמִיו, שְׂאֵם הוּא כְּבֹר יֵצֵא מִהֲחַתָּנָה לְעוֹלָם הַעֲסָקִים, הוּא מוּכָן
לְהַקִּים לוֹ מְפַעַל גְּדוֹל, אֲבָל רַק בְּתַנְאִי, שֶׁהוּא עֹכָשׁוּ מִתְחִיל לְהַכְנִס
לְעֵסֶק, וְלֹא הֵיטָה לוֹ יַעֲזֶה כְּדֵי לְעֲשׂוֹת, כִּי מְצַד אֶחָד רָצָה
לְלַמַּד, וּמְצַד שְׁנֵי רָאָה לְפָנָיו עֲשִׁירוֹת גְּדוֹלָה, וְהֵלֶךְ לְשֵׂאל אֶת עֲצָתוֹ
שֶׁל מֶרֶן ה'חַזוֹן-אִישׁ זְצ"ל, עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבּוֹ: אוֹתוֹ הִרְבּוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם שְׂיִשׁ עֹכָשׁוּ, הוּא יִהְיֶה גַם עוֹד שָׁנָה, אֲבָל אֵתָה יְכוֹל לְתַאֵר

לְעֲצֻמָּךְ מַה זֶה לְלַמַּד שָׁנָה בְּכוֹלֵל? ! הָאֵם אָדָם יוֹדֵעַ מַה זֶה לְלַמַּד שָׁנָה אַחַת בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכוֹלֵל? ! וְחִזְק וְעוֹדֵד אוֹתוֹ, שְׁלֵא יִסְתַּכֵּל עַל כֶּסֶף, וְלֹא עַל כְּבוֹד, וְלֹא עַל שֵׁם, אֲלֵא יוֹתֵר טוֹב שְׂיִכְנַס בְּכוֹלֵל לְלַמַּד, וְכֵן עֲשֵׂה. וּלְבִסּוּף נַעֲשֵׂה גְדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל.

אוֹתוֹ דָּבָר אָנִי אוֹמֵר לָךְ, בּוֹדָאֵי יֵשׁ בְּלְבוּלִים, עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, אָבֵל אַתָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה לְשָׁבֵת בְּכוֹלֵל וְלְלַמַּד? לְזִכּוֹת עוֹד אֲבָרְכִים לְלַמַּד? ! הֲלֹא הַכוֹלֵל שְׁלָךְ זֶה כּוֹלֵל רְצִינֵי מַשְׁהוּ מַשְׁהוּ, וְאִם פֹּה וְשֵׁם יֵשׁ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, סוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָנוּ מְבִנָּה מִיַּחַד לְכוֹלֵל, לַעֲת עֲתָה עוֹבְרִים עָלֵינוּ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְקִטְנוֹת, וְלָכֵן רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דָּבָר שְׂבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אָנִי אַעֲשֶׂה הַיּוֹם בְּשַׁעוֹר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַתְּעוֹרְרוֹת, שְׂיִנְדָּבוּ בְּעִבּוּר הַכוֹלֵל, כִּי נֹכַח לְעֲלוֹת אֶת הַמְּשַׁכֵּרֶת לְכָל אֲבָרְכֵי הַכוֹלֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָנוּ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּיַחְנִיּוֹת, כִּי כָּל הַצְּדָקוֹת מְגִיעוֹת לְאַבְרָהָם כּוֹלֵל, כִּי הוּא מְשַׁבֵּט לוֹי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַנְדָּב לְכוֹלֵל, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא.

הַעֲקֵר תַּתְּחִזֵּק, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח מב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַרְח, ג' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים! רְאוּ לְהַתְּחִזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם, וְשׁוּם דָּבָר שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, יִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה, וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה. הִנֵּה הוֹלְכֶת וְנִבְנִית שְׂכוּנָה חֲדָשָׁה, שְׂבָה בּוֹנִים שְׂשִׁים דִּירוֹת,

אָנִי מַצִּיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁכַדְאֵי לְקַפֵּץ עַל זֶה, כִּי כָלֵם יֵצְאוּ מִרְוּחִים בְּזֶה, כְּמוֹ בְשִׁכּוֹן שֶׁל יַפְרָח, שְׁכַלְסֵם חָשְׁבוּ שְׁזֶה הַמוֹן כֶּסֶף, וְהַיּוֹם יִכּוֹלִים לְמַכּוֹר אֶת זֶה בְּקִלּוֹת בְּכַפְלָיִם, אוֹתוֹ הַדְּבָר יִהְיֶה עִם הַדִּירוֹת הָאֵלוּ, אֲפֵלוּ לְמַעַן הַהִשְׁקָעָה זֶה מִשְׁתַּלֵּם, אָבֵל אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵלוּ שְׁכֵן מְעַנְיָנִים לְהַרְשֵׁם וּלְקַנּוֹת, שְׁיִקְפְּצוּ עַל הַמְצִיאָה הַזֹּאת, וְתִהְיֶה לָהֶם הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד, אָבֵל אֵלוּ שְׁלֵא רוּצִים לְקַנּוֹת, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָם שְׁלֵא יַחְלִישׁוּ אֶת אַחֲרֵים, כִּי אִם אֶחָד פִּחְדָן אוֹ יֵשׁ לוֹ דְּמִיוֹנוֹת, שְׁיִשְׁאִיר אֶת זֶה לְעַצְמוֹ וְלֹא יַחְלִישׁ אֶת אַחֲרֵים, וְדִי לְמַבִּין.

אֲנַחְנוּ מוּצְאִים, כְּשַׁעֵם יִשְׂרָאֵל הָיוּ צְרִיכִים לְצֵאת לְמַלְחָמָה (דְּבָרִים כ, בִּד): "וְהָיָה כְּקִרְבְּכֶם אֶל הַמַּלְחָמָה, וְנִגַּשׁ הַכַּהֵן, וְדִבֶּר אֶל הָעָם, וְאָמַר אֲלֵיהֶם: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרִבִּים הַיּוֹם לְמַלְחָמָה עַל אוֹיְבֵיכֶם, אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם, אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחְפְּזוּ וְאֵל תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם, כִּי הִנְיִי אֶלְקֵיכֶם הַהֵלֶךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אוֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם", וְלָכֵן אֵל תַּפְּחָדוּ כָּלֵל, לְסַמ"ךְ-מ"ם לֹא יוֹעִיל כְּלוּם, אֵף שֶׁהוּא שֵׁם רְגָלִים, וְרוּצָה לְהַכְשִׁילָנוּ בְּכַמָּה תַּחֲבוּלוֹת הַיְדוּעוֹת לָנוּ, עִם כָּל זֹאת שׁוּם דְּבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ, כִּי הִנְיִי עִמָּנוּ, וְשֵׁם תִּהְיֶה שְׁכוּנָה מְאֹד מְאֹד יְפָה. וּמַלְבָּד זֹאת אָנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִכְנֹנוּ עוֹד שְׁכוּנוֹת, הַעֲקָר מִי שְׁלֵא אוֹחֲזוּ בְּזֶה, שְׁלֵא יַחְלִישׁ אֶת הַשְּׁנֵי שְׁכֵן רוּצָה, כִּי אִם אַתָּה חוֹשֵׁב שְׁזֶה לֹא מִשְׁתַּלֵּם, לְמָה אַתָּה צְרִיךְ לְהַחְלִישׁ אֶת הַזּוּלָת?!

נָא וְנָא תִירָאוּ לְהַתְאַחַד יַחַד, כִּי עַקֵּר הַהַצְּלָחָה שְׁלָנוּ זֶה רַק אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְרַק בְּדִרְךָ זֶה נִצְלִיחַ, וְהַסַּמ"ךְ-מ"ם כָּל עֲנִינּוֹ זֶה רַק 'הַפְּרָד וּמִשְׁל', וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלִם, שְׁתִּהְיֶה אַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּינָנוּ, וְאֵז נִזְכָּה לְהַצְּלִיחַ לְאַרְךָ כָּל הַדְּרָךְ.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ לְעַצְמְכֶם שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר מֵאַתָּנוּ כְּלוּם רַק הַלְמוּדִים שְׁלוּמִדִּים בְּכָל יוֹם, כִּי אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ הַזּוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְזוֹכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְכָל שְׁכֵן מִי שְׁזוֹכָה

לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, רַש"י וְתוֹסְפוֹת, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמְּתִיקוֹת שְׁיִרְגִישׁ, וְכֵן לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִדְּרַשׁ מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, כִּי הִד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת, וְהַעֲקָר לְלַמַּד הַרְבֵּה פּוֹסְקִים הֶלְכָה. וְרַצִּיתִי מְאֹד, שְׂאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמְדוּ שְׁעוֹרִים בְּהֶלְכָה עִם הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה לַמּוֹד הֶלְכָה עֲקָר גְּדוֹל מְאֹד, וּבִפְרָט מִי שְׁחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, מִכְּרַח לְלַמַּד הֶלְכָה, כִּי יֵשׁ הֶלְכוֹת, שְׂאֵם לֹא לּוֹמְדִים — נִכְשְׁלִים בְּזָה, כְּמוֹ שֶׁבַת, נִדָּה, כְּשֵׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַצְטַרֵף לְלַמּוֹד הֶלְכוֹת.

וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׁעוֹלָה עַל לִבְכֶם וְעַל דַּעַתְכֶם, שֶׁתִּסְפְּרוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מַה שְּׂאֵתֶם צְרִיכִים תִּסְפְּרוּ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא (תְּנַא דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט"ו): לִפִּי שֶׁכָּל הַמְּרַבֵּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם מְלוֹיֵן אוֹתוֹ עַד שְׂנַכְנַס לְבֵית עוֹלָמוֹ, כִּי זֶה מַה שְּׁמְלוּהוּ אֶת הָאָדָם עַד הֶרְגַע הָאַחֲרוֹן, כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אֶת הָעֵנָן שֶׁל תַּפְלָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, לִכֵּן תַּהֲיוּ חֲזֻקִים בְּזָה, וּבְנִדְאֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אֶת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂמְכִירַת הָעֲלִיּוֹת הֵם בְּכָלֵל נִדָּר, וְעַל נִדְרִים הַקְּפִידוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְאֹד מְאֹד. וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂקוֹנָה עֲלֵיהָ, צְרִיף לְדַעַת שְׂמְכַרְחִים לְשֵׁלֶם, כִּי יוֹתֵר טוֹב לֹא לְקַנּוֹת עֲלֵיהָ, מְלַקְנּוֹת וְלֹא לְשֵׁלֶם, כִּי עוֹן נִדְרִים חָמוֹר מְאֹד מְאֹד, עַד שְׂרַחֲמָנָא לְצֻלָן, בְּאֵים עַל זֶה עֲנִשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְלִכֵּן מִנִּיתִי מִהַשְׁבַּת הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה מְמַנָּה עַל גְּבִית הַכְּסָפִים לְעֲלִיּוֹת ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְכָף אָף אֶחָד לֹא יִכְשַׁל בְּעוֹן נִדְרִים, שֶׁהוּא חָמוֹר מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשָׁה לז, סִימָן א'): כָּל מִי שְׂנוֹדֵר וּמִשְׁהָה נִדְרוֹ קוֹבֵר אֶת אִשְׁתּוֹ; וְכֵן אָמְרוּ (קַהֲלַת רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ה', סִימָן ב'): כָּל הַנוֹדֵר וְאֵינוּ מְשֵׁלֶם, גּוֹרֵם מִיתָה לְעַצְמוֹ; וְעוֹד לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוּ יֵשׁ בְּדַבְּרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְלֹא בַחֲנָם שְׂאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ב'), כְּתִיב (קַהֲלַת ה', ד'): "טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדְוֹר מִשְׁתַּדְּוֹר וְלֹא תִשְׁלֵם", וְתִנְיָא: טוֹב מְזָה וּמְזָה שְׂאֵינוּ נוֹדֵר כָּל עֲקָר, דְּבַרֵי רַבִּי מְאִיר, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: טוֹב מְזָה וּמְזָה נוֹדֵר וּמְשֵׁלֶם, עֵינֵי שָׁם;

ורואים שבני-אדם סובלים סבל גדול — הן מעצמם והן מנשותיהם והן מילדיהם; והכל בא בעון נדרים. ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, מהיום והלאה מי שקונה עליה, שישלם את זה לגבאי צדקה, ובכסף הזה נשלם חשמל ומים וגז, שמצטבר להון תועפות.

העקר תחזיקו את עצמכם ביחד, ואז נצליח את דרכנו תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח מג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ק"ח, ג' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך פמה פעמים.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשברי מהבנות של המשפחה וכו', שמסיתות נגד הבית-ספר, ונגד הנהול, ונגד הקיטנה וכו', תאמיני לי, לא יעזר להם שום דבר, אבל את צריכה להיות קשוחה חד משמעית, ואל תפחדי משום דבר, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שלקראת שנה הבאה יהיה לנו צות מגבש.

אודות המערכת לשנה הבאה וכו', מאד מאד נראית לי התכנית שפתבת, אבל כדאי לחכות בערך עוד שבועים, או פחות, שאז אני אכתוב לכל המורות, וכן כדאי לך לקחת לסגנית את הגברת ... תחיה.

רק תראי להתחזק, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, ששנה הבאה לא תהינה לך שום בעיות עם כפתת התיכון, אנוחנו נעשה כל מיני מאמצים לתחזיק את הבנות במסגרת טובה וברוח טובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח מד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ג' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ומה גם ששאלת בענין הדירות וכו', לדעתי זה משתלם, אבל אני לא יכול לעשות חשבונות לכל אחד בנפרד, כי לא כל אחד יכול לעמד אחר-כך בתשלומים, ולכן כל אחד צריך לעשות את החשבון לעצמו אם זה משתלם לו או לא.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שלא ישבר אותך, ואני בטוח, שעוד תראי נסים נגלים שייעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, ומאד מאד רציתי, שעוד תהיה לכם וילה משלכם, למען יהיה ביתכם בית ועד לחכמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח מה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ג' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

רציתי מאד לדבר אתך, ולא אסתייע מילתא, והנה קבלתי את מכתבך הארך, אשר אתה כותב דין וחשבון.

קדם בענין הדירות, אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא,

שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְכַמוֹכֵן לְטוֹבַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂפָלָם עֲנִיִּים וְכוּ', וְכִבֵּר כְּתַבְתִּי מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמִי שְׂאִינוּ מִחֲזִיק מֵהַעֲנִין שֶׁל הַדִּירוֹת אוֹ שְׂאִינוּ מֵעֲנִין לְקִנּוֹת, שְׁלֹא יִחְלִישׁ אֶת אַחֲרִים, אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְקַבֵּץ שְׂשִׁימִים מִשְׂפָּחוֹת שֵׁם. גַּם בְּנֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, רוֹצֵה לְקִנּוֹת שֵׁם, תִּכְתֹּב לִי אֶת הַפָּרְטִים.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂאֶחָד מִנְּצִיגֵי ... יִקְבְּלוּ אֶת ... וְזוֹ תִהְיֶה לְנוֹ טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד עַל הָעֵתִיד.

בְּעֲנִין הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, בְּיָדָי הוּא חוֹרֵק אֶת הַשְּׂנִיִּים, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַשְּׂכוּנָה הַחֲדָשָׁה תִּפְּלַ בְּיַדֵּינוּ, אָבֵל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר עִם הַקְּנִיּוֹת מִמּוֹל הָאוּלָם וְכוּ', כִּי בְּנִתּוֹ הַרְשָׁעִית זֶה כְּדִי לְמַנֵּעַ מֵאֲתָנוּ לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְאֶפְלוּ לוֹ יִצִּיר שְׂאֶחָד יִקְנֶה אֶת זֶה, הַכֵּל יִפֹּל לְבִסוּף בְּיַדֵּינוּ, וְגַם כָּל הַצְּמֶרֶת יִבְנֵאל" תִּהְיֶה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכִדְאִי לָךְ לְרֶשֶׁם אֶת מַה שְּׂכַתְבְּתִי כִּי כֹף יִהְיֶה, וְלֹא יוֹעִיל לְרֶשֶׁע הַזֶּה שׁוּם דְּבָר.

בְּעֲנִין בֵּית-הַסֵּפֶר אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂחֹתְרִים תִּחְתְּנוּ וְכוּ', אָבֵל לֹא יוֹעִיל לְשׁוּם בְּרִיָּה לְשִׁבְרֵי אוֹתְנוּ, כִּי קִבְּלְתִּי אֶת מַעֲרַכַת הַחֲנוּף מִגְּבַרְת ... תִּחְיֶה, וְזֶה מִפֶּשׁ לְהַפְּלִיא, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁהִיא וְדִקָּא הִיא תִּהְיֶה הַמְּנַהֶלֶת, אַךְ רְצִיתִי גַּם שֶׁהַגְּבַרְת ... תִּחְיֶה, תִּהְיֶה סְגִינִית מְנַהֶלֶת, וְכֹף תִּהְיֶה לְנוֹ מַעֲרַכַת חֲזָקָה מְאֹד, וְאִין לְנוֹ מַה לְפָחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם.

בְּעֲנִין ... גֵּרוֹ יְאִיר, אַתָּה צְרִיף לְרֵאוֹת מִמְּשׁוֹת, אִם הוּא רוֹצֵה לְעֹזֵר עִם כֶּסֶף — טוֹב מְאֹד, אָבֵל סֵתָם דְּבוּרִים חָבֵל עַל הַזְּמַן.

קִבְּלְתִּי אֶת הַדְּו"ח בְּעֲנִין הַמְּלַמְּדִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נִפְלָא, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְכַתֵּב לְכָל הַמְּלַמְּדִים.

בְּעֲנִין הָאֵמָּה תִּחְיֶה, בְּיָדָי טוֹב מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵית אָבוֹת, כִּי בְּעֲצָמָה הִיא לֹא תוּכַל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

בְּעֵינַי לַחַת דְּרִשָּׁה לְמֵאֲתִים בְּנוֹת, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֵתָה יְכוּל לְלַכַּת
וּלְדַבֵּר, וַיֵּשׁ לְךָ דְבוּרִים שֶׁקְּבַלְתָּ אֶצְלָנוּ, וְהֶעֱקַר לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֲמוּנַת חֲכָמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ.

חֲזַק וְאַמֵּץ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח מו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, ג' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבַלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כְּתַבְתִּי מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵלוֹ שְׂאִינִם מְעַנִּינִים
לְקִנּוֹת, שְׂלֵא יִבְלָבְלוּ אֶת דַּעַת אַחֲרֵים.

אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁנִצְלִיחַ וּבְגִדוּל בְּשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה, וּכְדַאי לְלַכַּת עַל
זֶה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאַנִּי
מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ שְׁכּוּנָה יְפָה, וְגַם בְּנֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר, רוֹצֵה לְקִנּוֹת שֵׁם דִּירָה, וְרָאָה לְכַתֵּב לִי יוֹתֵר פְּרָטִים,
אִם אֶחָד מִחוּ"ל גַּם-כֵּן זָכָאֵי לְמִשְׁפָּנָתָא וּכְדוּמָה.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּתְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְהֶעֱקַר שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל. וְאַנִּי מְאֹד מְעֹרֵף אֶת עֲבוֹדָתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח מז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְח, ג' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל בָּנוֹת הַתִּיכּוֹן "בֵּית פִּיגָא", יִבְנֵאל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְקַבֵּל מִכְתָּב מְכֹל אַחַת מֵכֵן, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, אֲשֶׁתְּדַל לְעֻנּוֹת לְכַלְכֵן.

וּמָאד מָאד אָנִי מַחְשִׁיב אֶתְכֶן, וְאָנִי מִתְפַּלֵּל בְּעֶבְרוּךְךָ שְׁאֲצִלִּיחַ
אַתְּכֶם מָאד, וְהַהוֹרִים שְׁלַכְן יָרוּו רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵכֵן.

מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתִּתְאַחַדְנָה עִם הַמּוֹרָה ... תַּחֲיָה, וְתִבְקַרְנָה
אֲצִלָּה בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, כַּאֲשֶׁר נִהְגַּתֶּם עַד עַכְשָׁו, וְזֶה רְצוֹנִי, וְהִיא
תַּהֲיָה הַמּוֹרָה שְׁלַכְן לְקִרְאֵת הַשְּׁנָה הַבְּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְכֵן רְצִיתִי
מָאד שְׁתִּכַּבְּדְנָה וְתִיַקְרְנָה אֶת הַמְּנַהֲלֵת, הַגְּבֵרֶת ... תַּחֲיָה, שְׁהִיא
תַּהֲיָה הַמְּנַהֲלֵת שְׁלַכְן לְקִרְאֵת שְׁנָה הַבְּאָה, וְכֵן תִּתְאַחַדְנָה יַחַד עִם
הַנְּהַגוֹת טוֹבוֹת "לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה", שְׁזֶה אֲצִלִּי כְּבַבֵּת עֵינִי, וְאָנִי
מָאד מְקַוֶּה שְׁיִהְיֶה לִי מִנֵּן בָּנוֹת שְׁגוּמָרוֹת בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר
הַתְּהִלִּים, וּמִתְמִידוֹת בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְזוֹ תַּהֲיָה הַנַּחַת הַכִּי גְדוּלָּה
שְׁאַתֵּן יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת לִי, וְאָנִי מַצְדִּי מִבְּטִיחַ לְכֵן אֶת הַכִּי טוֹב —
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד. הָעֵקֶר רְאִינָה לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלֶאֱהָב
אַחַת אֶת הַשְּׁנֵיָה, וְתַהֲיִינָה דְגָמָא חֲיָה לְכֹל בָּנוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר, פִּי כָּל
הַתְּלַמִּידוֹת מְסַתְּפָלוֹת עֲלֵיכֶן, וְלַכֵּן אָנִי מָאד מָאד רוֹצֶה, שְׁאַתֵּן
תַּהֲיִינָה מְשֻׁהוּ מִיַּחַד.

אָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְטַרְפְּנָה יַחַד לְקִיטְנָה,

שְׁתַּהֲיֶה בְּמִסְגֵּרַת בֵּית-הַסֵּפֶר, וְלִכְתֹּף שֶׁלְכֵן יִהְיֶה לְכֹל הַפְּחוֹת פְּעַם
בְּשָׁבוֹעַ טִיּוֹל, וְיִהְיֶה לָכֵן קִיץ מְלֵא חַיִּוִּת, וְלֹא תִהְיֶינָה מְקַפְחוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שְׁתַּצְלַחְנָה דְרָכְכֶן תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח מח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרוֹחַ, ה' תּמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאַמַּת גַּם אֲנִי רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, אָבֵל לֹא אֶסְתַּיַּע מִלִּתָּא, וְאֲנִי
מִקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמִשְׁךָ הַלְּיָלָה לְהִיּוֹת אִתְּךָ בְּקִשְׁר.

בְּעֵינַי הִרְכַּב שְׁקִנִּית, טוֹב מְאֹד עֲשִׂית, פִּי מִכְרָחִים רָכַב, וּבְפָרֵט
רָכַב גְּדוֹל, לְעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, שְׁתַּקְנַתְּ אֶת הַנְּזִילָה וְכוּ', וּמִי יִתֵּן,
שְׁנוּכֵל לְהוֹרִיד גַּם אֶת הַכֶּתֶם מִהַבְּנִין.

מֵה מְאֹד גְּדֹלָה שְׁמִחַתִּי, שְׁקִנִּית סִדְרַת "חֶק לְיִשְׂרָאֵל", וְאִתָּה
לוֹמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַסֵּדֶר שְׁתַּקְנֵנוּ חֻכְמִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבְרֵאשֵׁם
הַחִיד"א, זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ, וְלָכֵן רְאֵה לְלִמּוֹד בְּכֹל יוֹם בְּסֵדֶר "חֶק
לְיִשְׂרָאֵל", וְזֶה יָבִיא לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַעֲקֵר תְּרֵאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ. יֵשׁ הִרְבֵּה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהוֹלְכִים שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים,
וְצָרִיכִים רַק לְעוֹדֵד אוֹתָם וּלְשִׁמְחָתָם, פִּי כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

זְכוּר גַּם זְכוּר אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

שְׁהוּצִיא אוֹתָךְ מֵהֶקְרָוָאֲנִים עַל שְׁפַת הַיָּם בְּאֲשֶׁדוֹד, עַד שְׁהִבִּיא אוֹתָךְ לְדִירָה יָפָה בְּיַבְנָאֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְךָ פְּנֵה יָפָה, שְׁתּוּכַל לְשַׁפֵּץ אֶת זֶה, וְלַעֲשׂוֹת גְּנֵה נְאֻה, וְיִהְיֶה לְךָ מִמֶּשׁ מַעֲיֵן עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַעֲקֵר תְּשַׁתְּדֵל מְאֹד, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה. כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט:): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ, כִּי הִיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי שְׁתַּתְּעֲשְׂרוּ].

הַמְּאַחַל לָכֶם שָׁבוּעַ טוֹב...

כח מט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְחָה, ה' תְּמוּזָה ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

כְּמָה מְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַתְּלוּנְנוּ אֵלַי, שְׁמִסְתּוֹכֵב אִיזָה תְּמַהוּנִי בְּהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ, וְיֵשׁ לוֹ הַפְּרוּת אַתָּךְ וְכוּ', אַתָּה יוֹדֵעַ, שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד נִגְדָה כָּל מִינֵי תְּמַהוּנִים, זְכוּר גַּם זְכוּר כְּמָה פְּעָמִים הַכְּרִזְתִּי בְּרַבִּים: "יַבְנָאֵל אִינְהָ עָרִי מְקַלֵּט", וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׁיִסְתּוֹכֵב בֵּין אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ אִישׁ תְּמַהוּנִי, שְׁמִסְתּוֹכֵב כָּל הַיּוֹם עִם טְלִית וְתַפְלִין וְכוּ', אוֹ מִתְּפַלֵּל עַל הַגָּג וְכוּ', זֶה אֶצְלִי פְּשׁוּט שְׁגָעוֹן וְלֹא כְּלוּם, וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁהַבְּרִנֵּשׁ הַזֶּה יַעֲזֹב אֶת יַבְנָאֵל מֵהַ שְׁיִוִּתָר מֵהַר.

עוֹד יֵשׁ לִי כְּמָה דְּבָרִים לְכַתֵּב לְךָ, וּמְרַב טְרִדוֹתֵי הַהֶכְרַח לְקַצֵּר.

הַמְּאַחַל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

כח נ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת-בלק, ו' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה אמר לכם! אין מלים בפני להודות לכם על העזרה שאתם עוזרים להקהלה בכלליות, ובפרט עכשו, גם בענין המעון, בודאי תקנו צעצועים כמה שיותר, ואל תחסכו, כי סוף כל סוף זה הילדים שלנו.

אני מכרח להגיד לכם, אם אתם מחפים לקבל מחמאה מאנשי שלומנו — תשפחו, כי זה טבעי, בני אדם בכל העולם פלו, כל מה שתעשה בשבילם, לא יעריכו, חבל חבל, מה לעשות? זה טבע רע שיש אצל אנשים, שאינם מכירים טובה, וזה חלק מעבודת הפלל, אני יכול להעיד לכם, שבמשך ארבעים שנה אני עוסק בצרכי צבור, מעט דמעט נשארו אצלי, בלי גזמא, עברו במשך כל השנים אלפי אנשים, ומי זוכר אותם, ומי יודע מהם, ברחו ושפחו את הפתכת שפעם עזרו להם, וזה אצלי מעשים בכל יום, ולכן עליכם להתחזק, ולא לצפות מאף אחד לשום מלה טובה, לשום מחמאה, אדרבה, אם יהיה מי שיגיד מלה טובה, זה כבר יהיה יוצא דפן... עד כדי כך היום האנשים. ולכן תעשו את זה לשם שמים, וימים ידברו, אלו שעושים לרבנו ז"ל לא מפסידים, וכך אמר פעם: "ממי שאני מקבל — אני נותן"; ובודאי תזכו לקבל מרבנו ז"ל מתנות יפות, העקר תתחזקו שניכם, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם, ויהיה ביתכם בית של סימן טוב ומזל טוב, בית מלא הצלחה.

ההכרח לקצר מרב עיפות, מה ששמעתי היום צרות ישראל, בקרו אצלי היום אנשים, ממש לב אבן יכול להתפוצץ ולהשבר מרב מרירות שעוברת היום על בני-אדם.

והקדוש־ברוך־הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרות ישראל די,
והוא יתברך יגאלנו וגאלת עולם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח נא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת־בלק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי תלמידי ...
נרו יאיר.

מאד מאד רציתי, שתדווח לי איך אתה מסתדר וכו', ואיך אתה
'גונב' בכל יום נקודות טובות בשביל הקדוש־ברוך־הוא וכו', וכו',
כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק אלו הנקודות טובות, כי אנחנו
רואים במציאות, איך שהנה יום והנה לילה, והנה היום פורח, ולא
נשאר כלום, רק מה שזכו לחטף בכל יום תפלה בצבור, שחרית,
מנחה, ערבית, והדבורים שמדברים אל הקדוש־ברוך־הוא, אשר כל
דבור ודבור שמדברים אל הקדוש־ברוך־הוא, הוא הצלחה נצחית,
וכל זמן שהאדם מלבש בלבוש הגשמי והחמרי, הוא אינו יכול
להעריך את מעלת הדבורים שמדברים אליו יתברך.

ולכן ראה להתחזק מאד בעבודה הקדושה הזו, ואפלו כמה
דבורים, שיהיו בעיניך חשובים מאד מאד, כי יבוא היום, שתתחרט
למה לא דברת עוד דבורים ועוד דבורים.

נא ונא ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן
שתסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, וזו
מצוה גדולה מאד, ובני־אדם מזלזלים בזה, וזה מסגל לפרנסה
והיראת שמים.

וכן 'תגנב' בכל יום פרק או שני פרקים משניות, אשר משנ"ה
אותיות נשמ"ה, שמזכך את הנשמה, ועל כלם — ראה ללמד דף
גמרא עם רש"י ותוספות, אשר מאירה את הנפש.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּבֵיתְךָ, וְתִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּרִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ אֶל
אֲחֵרִים, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְשֵׁלֶם שְׂכִירוֹת אֶצֶל אֲחֵרִים, יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּשְׁלֵם
עֲבוּרֶךָ מִשְׁכַּנְתָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח נב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לַסֵּדֵר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שׂוֹמְחֵי שְׂיֵשׁ לִי, שֶׁאֶת
חֻזְרַת לְלַמֵּד אֶת הַבְּנוֹת, כִּי אֶצְלִי מְאֹד חָשׁוּב שֶׁאֶת תַּהֲיֵי הַמוֹרָה
בְּתֵיכּוֹן, כִּי סוּף כָּל סוּף קַבְלַת אֶת דַּעְתִּי בְּשִׁלְמוֹת, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד
מְאֹד, שֶׁהַבְּנוֹת תִּגְדְּלֶנָּה בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה וּבְאַמוּנַת חֲכָמִים,
וְשֶׁתּוּכְלֶנָּה לְהַתְחַמֵּן בְּגִיל צִעִיר, וְהַשְׁנֶה רְצִיתִי לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד,
שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה הַסְּתוֹת בְּפִתְּהָ מְאִיזוּ יוֹצֵאת דֶּפֶן וְכוּ', אֵילוּ בְּנוֹת
שְׁשׂוֹמְעוֹת אֶת זֶה בְּבֵית, וְדִי לְמַבִּין.

אוֹדוֹת הַנְּהוּל, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּבִינִי
אוֹתִי, שֶׁצְּרִיכִים הַנְּהִלָּה וְכוּ', אֲבָל לֹא צְרִיכִים לְהַפְגֵּס בּוֹפּוֹחִים, אֶת
תַּעֲשֵׂי אֶת הַעֲבוּדָה שְׁלֶךְ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּשְׁפַּע
עֲלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל בְּפִרְנֶסָה. מֵה שֶׁהֵייתִי מְעִיץ לְךָ — לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם
מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁיַּחֲוֶס וִירְחֹם עֲלֵיכֶם, וְיִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם פְּרִנֶּסָה, כִּי

בְּאֵמֶת מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, כִּי בְּאֵמֶת,
אִם אָדָם מִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁפִּיעַ עָלָיו שְׁפַע כְּזֶה, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלֵל,

וּבִפְרָט כְּשֶׁהִתְפַּלֹּת בְּאוֹת מֵהָאֵשָׁה, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם מְאֹד גָּדוֹל
בְּשָׁמַיִם. וְלִכֵּן תִּתְפַּלְלִי בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל פְּרִנְסָה
דִּיקָא, כִּי זֶה כּוֹאֵב לָךְ, וְזֶה אֶת מְרֻגְשָׁה וְכוּ', וְאֵז תִּרְאֵי אֵיךְ
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְיֵאִיר לָכֶם שְׁפַע מִתַּחַת לְאֲדָמָה
וְכוּ', כִּי הֵיךְ הַיְיָ"ה תִּקְצָר?! וְהִרְבֵּה דְרָכִים לְמַקּוֹם.

יְדוּעַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב תִּפְלָה, וּבִפְרָט מִי שֵׁישׁ לוֹ לֵב
נְשָׁבֵר, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי לְהִתְפַּלֵּל וְתִרְאֵי יִשׁוּעוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל לֹא הִחֲזִיק מִלְעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּנֶגֶד הַחֵק, וְלִכֵּן אֲנִי נֶגֶד
הַתְּכֵנִית שְׁכַתְכֶתָּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָבִיא לָךְ פְּרִנְסָה בְּהֵתֵר וְלֹא
בְּאִסּוּר, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח נג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקַת-בְּלֵק, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתָךְ בְּכַרְפַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת
הַבַּת, וְחֲכַמִּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא בְתֵרָא קַמָּא): בַּת תְּחִלָּה סִימֵן יָפָה
לְבָנִים; זָכִיתָ עִם הָאֵשָׁה הַזֹּאת לְהַבִּיא בַת, וְזֶה סִימֵן יָפָה לְהַמְשִׁיךְ
הַהוֹלְדוֹת, שְׂיִהְיֶה לָךְ בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂיִוָּלַד אֶצְלָךְ
בֶּן צְדִיק גָּדוֹל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תְּשָׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ,
וְתִרְאֶה שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהַבָּה גְדוֹלָה, וְתַעֲזְרוּ אִתָּךְ לְשָׁנִי.

אתה צריך לדעת, שהחיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ועובר על כל אחד צרות ויסורים ומכאובים רעים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר. ולכן ראה לשמח את עצמך עם כל נקדה ונקדה שתמצא בעצמך. ובאמת רבנו ז"ל למד אותנו הדרך הנוראה ונפלאה הזו, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שהאדם צריך לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות, ולדון את עצמו לכף זכות, ומוהרנ"ת ז"ל הזהירנו מאד מאד ללכת בדרך הזו. ואמר, שעם הדרך הזו יכולים להחזיר את כל העולם בתשובה. פי באמת אם דנים את בני-אדם לכף חוב, סוגרים להם את הדלת, ולכן אשרי מי שזוכה למצא נקודות טובות אצל כל בר ישראל, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואתה צריך מאד מאד להיות חזק בזה — לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואל תסתכל אחורנית וכו' וכו', ואל תשבר משום דבר, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי עוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, העקר אל תתיאש בשום פנים ואפן.

ראה לרקד בכל יום, ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מאנשי שלומנו, שאם הוא ירקד בכל יום, מבטח לו שלא יראה פני גיהנום, ור' נחמן טולטשינער ז"ל תלמידו, קיים את זה, ופעם פבר שכב על המטה, ונזכר שעדין לא רקד היום, אז ירד מהמטה ורקד קצת, ובאמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'): על-ידי רקודים והמחאת כף אל כף ממתיקים את הדינים; ועל-כן תעשה לעצמך חק ולא יעבר כל יום ויום לרקד אפלו בינה לבין עצמך, העקר שתהיה שמח, ותדון את עצמך ואת אשתך לכף זכות, וכן את כל אנשי שלומנו, ואת כל עם ישראל תדון לכף זכות.

נא ונא הרגל את עצמך ללמד בכל יום שלחן ערוך בסדרן, ותתחיל מארח חיים, ובכל יום ויום תשתדל ללמד סימן שלם

על-כָּל-פְּנִיִּים מִחֵבֶר רַמ"א עִם בָּאֵר הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר,
שֶׁהַלְמוּד שֶׁלְחֵן עָרוּף מְבַרֵּר אֶת הַטּוֹב מִהֲרַע שֶׁל הָאָדָם, וּמְבִיא אוֹתוֹ
אֶל אֲמוּנָה, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב): אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינּוּ
מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל. וּבִפְרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא):
אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה
מָאד; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינּוּ נוֹתֵן לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבְעַד אֲשֶׁתְּךָ וּבְעַד בְּתָךְ הַנוֹלָדֶת בְּמִזְל טוֹב,
שֶׁתִּתֵּן לָהּ שֵׁם אַחֵר צְדָקָת גְּדוּלָה, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מִמֶּנָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אִם אַתָּה יָכוֹל גַּם-כֵּן לְהַרְשֵׁם בְּדִירוֹת — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים,
תִּהְיֶה לָּךְ דִּירָה וּוִילָה מְשֻׁלָּף, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעַד לְחַכְמִים.

כח נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֶקֶת-בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִינּוֹת, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעַמֵּד,
וְאֵינּוּ נֹשֵׁב מִשׁוּם דְּבָר. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְחִיזֵק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי מָאד מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאַחַר הֲרַע
יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה בְּאוֹר הַגְּנוּז, שֶׁיִּתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ מְלַךְ הַכְּבוֹד
בְּעַצְמוֹ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עָקַר הַתְּכִלִּית הוּא רַק לְהַכִּיר אֶת

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (ישעיה נב, ח): "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב הַיְיָ צִיּוֹן"; כִּי לְעֵתִיד לְבוֹא תִתְגַּלֶּה אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם לְבוֹשִׁים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק עֲכָשׁוּ מִעֲמֵד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה, אֵיפֹה שְׁאַתָּה רַק הוֹלֵךְ וְאַתָּה יְחִידִי, תִּדְבֹר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עֶקֶר הַתְּכֵלִית — לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל יִקְלוּ בְּעֵינֶיךָ הַדְּבוּרִים שְׁמֻדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח נה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקַת-בְּלָק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! הִיָּה כְּדַאי שְׁתִּדְבְּרֵי עִם בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי מֵאִז שְׁדַבַּרְתָּ אִתּוֹ הוּא הִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה, וְכַנְרָאָה שְׁהוּא צָרִיךְ זְרִיקָה וְכוּ' בְּכָל כַּמָּה יָמִים, כִּי הוּא נִשְׁתַּנָּה מֵהַפֶּךָ לְהַפֶּךָ וְכוּ', וּבְאַמַּת הוּא יֵלֵד טוֹב, אֶף כְּשֶׁמְקַבֵּל הַתְּקוּפוֹת וְכוּ' הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְכוּ', וְלִכְּן מֵה טוֹב וּמֵה גַּעִים, שְׁתַּחֲזָקִי וּתְעוּדְרִי אוֹתוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה. כִּי בְּאַמַּת הוּא רוֹצֵה לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, אֶף כַּנְרָאָה לְפִי הַעֲבָר שְׁלוֹ עֲבַר עָלָיו מֵה שְׁעַבַר וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁהַפְּעוּטוֹן הַתַּחֲלִיל לְהַתְקַדֵּם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַתִּינּוּקוֹת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה רְצוֹנִי.

בְּיָדָי אִם לֹא ... וְאֲשֶׁתּוֹ שְׂיַחֲיוּ, לֹא הֵינּוּ מְגִיעִים לָזֶה, וּמְגִיעַ
לָהֶם כֹּל הַיִּישָׁר כֹּחַ.

אֹדוֹת הַדִּירוֹת, לֹא הִתְכַּוְּנִיתִי שְׂאַתֶּם תִּקְנֶנּוּ דִּירָה, כִּי לָכֶם לֹא
מִשְׁתַּלֵּם, וַיֵּשׁ לָכֶם קִרְקַע, וְאִם תִּלְכוּ דֶרֶךְ ... יִהְיֶה לָכֶם יוֹתֵר זוּל,
כִּי הָרִי יֵשׁ לָכֶם כְּבֹר קִרְקַע, וְלִכְּזֶה לֹא שִׁיף אֲלֵיכֶם, כִּפִּי הַנִּרְאָה
בְּטָעוֹת יֵצֵא מִכְּתָב גַּם לְבַעֲלֶךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד תּוֹכְלִי לְכַנּוֹת אֶת הַדִּירוֹת שְׁלָכֶם, וְעַל גַּג הַדִּירָה
תִּהְיֶינָה עוֹד שְׂתֵי דִירוֹת לְ... גֵּרוֹ יְאִיר וְלְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַעֲקֵר תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי תְּמִיד דְּרָכְךָ.

אֹדוֹת לְהַכְנִיס נָשִׁים בְּמַעוֹן וְכוּ', הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂי, הַעֲקֵר
שֶׁלֹּא יַעֲבֹדוּ עֲלֶיךָ, מִי שְׂאִינָה שׁוֹמְרַת עַל הַזְּמַנִּים — תִּפְטְרֵי אוֹתָהּ
בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוֹת, אֵת לֹא יְכוּלָה לְהַפְקִיר אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְדִי
לְמַבִּין.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח נו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת-בְּלָק, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַקָּדֵר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל מָה שֶׁכְּתַבְתָּ לִי, אֲבָל אֲנִי
מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, אֲשֶׁר כָּל מָה שְׁנוֹגֵעַ לְנַהוּל הַבֵּית-סֵפֶר אוֹ נַהוּל

התלמוד-תורה, על זה יש מנהל ומנהלת, ואם הם מחליטים, בנראה שהם רואים את זה כן, אבל אל תערב אותי, ומכל שכן וכל שכן שזה לא בא ממני.

נא ונא ראה להתחזק ולהמשיך להיות מלמד בצהרים עם הילדים, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה. רק חזק ואמץ מאד, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואני מאד מאד מבקש ממך, שתרגיל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ומי שמחזק את עצמו לא לפל, הקדוש-ברוך-הוא עוזר לו יותר ויותר. ולכן תחזיק מעמד, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה להתפלל שלש פעמים ביום במנין דיקא, וזה מסגל לפרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח נז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת-בלק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

הנה כתבתי לך מכתב, אבל בנראה שבטעות יצא, שאפה צריך לקנות דירה אחת מהדירות החדשות, הרי סוף כל סוף יש לך שטח, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתבנה שם הרבה יותר בזול.

העקר תתחזק, ותחזק את אנשי שלומנו, כי זה עולה על הכל, אשרי מי שחזק בעצמו, ומחזק את אנשי שלומנו אשר אין למעלה מזה.

העקר תדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור

שְׂמֵדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זו הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כּוֹזֵשׁ
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתִבְתָּ לִּי, שְׁכָל הַצְּנוֹת וְכוּ' נִמְצְאִים בְּבֵיתְךָ, וְחִפּוּ עַל בְּרַכְתִּי
וְכוּ'. לְצַעֲרֵי הָרֹב, לֹא הֵייתִי בְּבֵיתִי, וּמִמִּילָא לֹא רָאִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ
עַד עַתָּה.

וְזֶה שְׂכַתְבְּתָ לִי, שְׁנִרְשָׁמוּ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲנִי אוּכַל לְהַעֲלוֹת אֶת הַרְשִׁימָה
לְכָל הַפְּחוֹת עַד חֲמִשִּׁים, כִּי רְצִיתִי שְׁכָל הַדִּירוֹת הָאֵלוּ תִהְיֶינָה שָׁל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶה שְׁכוּנָה שָׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶבְנֶה לָהֶם גַּם
בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּמְקוֹה קְטָנָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַקִּים שְׁכוּנוֹת שְׁכוּנוֹת, עַד
שְׂתַמְלֵל יִבְנֶאל, וְתִהְיֶה נַעֲשִׂית "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה אָמַר לָךְ הַעוֹרֵף-דִּין וְכוּ'.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה להבין, שאני לא מתערב לא בנהול של התלמוד-
 תורה, ולא בנהול של הבית-ספר, ואם הם קובעים שאת תשארי
 בפתה הזאת, מסתם את מצלחת בפתה הזאת, וכן בענין בעלך ...
 גרו יאיר, זה לא שדוחים אחד מפני השני, פי אנחנו צריכים כחות
 חדשים, ובפרט שהאברך ... גרו יאיר, הוא למד בישיבה, והוא יודע
 איך ללמד ילדים, ואת צריכה להבין, שלא רוצים להכאיב לכם, חס
 ושלום, אלא הפל פדי שיהיה טוב לילדים.

מה אמר לך! אין מלים בפי להודות לך על החסד שאת עושה,
 שאת דורשת באמונת חכמים. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד
 תדברי רק באמונת חכמים, ובזכות זה ישפע לך שפע גדול
 בגשמיות וברוחניות לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

נא ונא ראי להתחזק ולחזק את אחותך ... תחיה, בענין האמא,
 כי לא היתה בררה אלא להכניס אותה בבית-אבות, ושם תרגיש
 הרבה יותר טוב, כי אם היתה בודדה לבד, מי יודע מה היה עמה.
 ולכן ראו להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

עוד פעם אני אומר לך פתוח, שאיני מתערב בזה, אני רוצה
 שיהיה טוב לילדים, ואם הנהול מחליטים כן, בודאי שצריך להיות
 כן, אבל את אל תשברי.

ראי לדבר בכל יום עם נשי אנשי שלומנו באמונת חכמים,
 ובודאי הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח ס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת-בלק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים, אֶף מְרֹב
טְרוֹדוֹתֵי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, לֹא הָיָה לִי פְּנָאֵי לְהַשִּׁיבָךָ כְּרָצוֹנְךָ.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ
לְהַפְּיֵץ, כִּי בְּאַמֶּת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם שׁוּם דְּבָר, רַק לְהַפְּיֵץ וְעוֹד
לְהַפְּיֵץ, וּלְקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.
וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעוֹלָם רַק לְהַפְּיֵץ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

אוֹדוֹת וְכוּ', אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּזֵה, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי לְשִׂמְחַת יְהוּדִים, זֶה לֹא דְבָר פְּשׁוּט, וְלִכֵּן אֲנִי
מְמַלִּיץ, שְׁתִּמְשִׁיךְ עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתַצְלִיחַ מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח סא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! בְּוַדָּאֵי יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מִכָּל הַיּוֹכּוֹחִים שְׁבִינִיכֶם,
אַבְּל אֲנִי מִבֵּין אוֹתָךְ גַּם-כֵּן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם עַל
הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֶתָּה צָרִיךְ לְרְאוֹת מָה
שְׁטוֹב לְךָ, וְהוּא צָרִיךְ לְרְאוֹת מָה טוֹב בְּשִׁבְלֹו, וְאֲנִי מְקוּהָ
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכִמוֹ שְׁאִמַּר רַבֵּנוּ ז"ל
(מְשִׁיבַת גַּפֶּשׁ, סִימָן קלד): יֵשׁ עֲנִיָן שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמָּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַעֲקָר הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהוּא
יִתְבָּרַךְ, מְחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, חַי, צוֹמַח

וּמַדְבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצֵמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, רְאֵה לִהְיוֹת דְּבוּק
בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבֻקוֹת
הַבוֹרֵא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שִׁישְׁתַּנֶּה הַטֶּבַע לְגַמְרִי, וְתִזְכֶּה
לְהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל מִכְתָּבִים, שֶׁתִּמְסֹר לַחֲתָנְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁיִּמְסֹר אֶת
זֶה לְאַבְרָכֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְשָׂאֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

כח סב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֻק, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

הַשְּׁבוּעַ זֶה פְּרֻשֶׁת חֻקַּת-בְּלֻק. אָנוּ מוֹצְאִים, שֶׁבְּלַעַם רָצָה לְקַלֵּל
אֶת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָרַב אֶת כּוֹנְנָתוֹ, וְלֹא הָיָה יָכוֹל
לְדַבֵּר אֶלֶּא מַה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר לוֹ, וְלֹא הוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר.
כִּי אִף שֶׁבְּלַעַם הָיָה רָשָׁע מְרָשָׁע, נוֹאֵף, וְרָצָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לְהַכְחִיד
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אֲבָל עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ כָּל-כֶּף דְּבוּקִים בְּמַשָּׂה, הִיָּתָה
לָהֶם אֲמוּנַת חֻכְמִים כָּל-כֶּף חֻזְקָה, שֶׁבְּזִכּוֹת מַשָּׂה, בְּלַעַם לֹא הָיָה
יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָהֶם שׁוֹם דְּבָר. לְמִדֵּים מִכָּאֵן מֵהִי אֲמוּנַת חֻכְמִים, עַד
שֶׁבְּלַעַם הִרְשָׁע בַּעֲצָמוֹ הַצָּרָף לֹאמַר (בַּמִּדְבָּר כּד, ה): "מַה טְבוֹ אֶהְלִיךְ
יַעֲקֹב מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל", אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְרַשִׁ"י אוֹמֵר
בְּמָקוֹם: מַה הַשִּׁבַּח שֶׁשִּׁבַּח בְּלַעַם הִרְשָׁע אֶת יִשְׂרָאֵל: מַה טְבוֹ
אֶהְלִיךְ יַעֲקֹב — שֶׁרָאָה פִּתְחֵיהֶם שְׂאִינָם מְכוּנִים זֶה מוּל זֶה. בְּלַעַם
הִרְשָׁע רָאָה אֶת הַצְּנִיעוּת שִׁישׁ בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הָאֶחָד

מסתכל בבית זולתו, וזה מה שהפר את מחשבתו, כי אם אחד היה מסתכל בבית זולתו, ממילא כבר לא הייתה אמונת חכמים, והייתה חלה קללת בלעם הרשע.

רבנו ז"ל גלה לנו על הפסוק (יחזקאל כד, לג): "אחד היה אברהם", אברהם אבינו עבד את הקדוש-ברוך-הוא בבחינת אחד, היה יחידי, כלם עבדו עבודה זרה, ואברהם יחידי בעולם שמפיר בהקדוש-ברוך-הוא, בשעה שכלם משתחוים — זה לשמש, זה לירח, זה לפוכבים וזה למזלות, זה למים וזה לשמים, זה לעצים וזה לחיות, כל מיני עובדי עבודה זרה ואילילים היו, ורק אדם אחד הכיר את הבורא יתברך שמו, שהוא מנהיג את העולם, הקדוש-ברוך-הוא מסבב את כל הגלגל, השמש והירח וכל המזלות הם תחת השגחתו הפרטית יתברך, הימים, ההרים, והגבעות, עצי פרי וכל החיות, הכל תחת השגחתו הפרטית. ולא די שהוא יודע את זאת, אלא הולך ומפרסם לכלם: תדעו לכם, לא כדאי להשתחוות לשמש וללבנה, לפוכבים ולעצים ולחיות וכו', לעץ ואבן, לברזל וברזל, הרי יש אחד יחיד ומיוחד הקדוש-ברוך-הוא, שמנהיג עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון. מה לכם לעבד לדברים גשמיים, בשעה שהקדוש-ברוך-הוא ברא את הכל, ומחיה ומנהיג את הכל גם עכשו, יותר טוב להתפלל אל אל עולם הקדוש-ברוך-הוא, וכו' גלה ופרסם את הקדוש-ברוך-הוא לכלם.

אומר הרמב"ם, שאברהם אבינו השפיע על אלפים ורבבות אנשים, נשים וטף, שיכירו בהקדוש-ברוך-הוא, פי נפרים דברי אמת, אם אדם מדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, הזולת מכרח לקבלם. מה היה הכח של אברהם אבינו, אדם יחידי שיוכל לעמד נגד כל העולם כלו, וכלם התנגדו אליו, ומה גם, שקם נמרד, ועשה עצמו לאליל, ואמר שהוא ברא הכל, והנה בא אברהם אבינו, ועומד נגדו בלי שום פחד? מסביר רבנו ז"ל, הכח שלו היה, מפני שהיה אחד, הסתכל רק על הקדוש-ברוך-הוא ולא על אף אחד, לא על אביו ולא על אמו, לא על אשתו וילדיו, רק על הקדוש-ברוך-הוא.

ואומר רבנו ו"ל, שְׁכֵמוֹ-כֵן כָּל מִי שְׁרוּצָה לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה, אֲסוּר לוֹ לְהִסְתַּכֵּל עַל אַף אֶחָד, רַק עָלָיו יִתְבַּרֵךְ, "אֲנִי רוּצָה לְשׁוֹב בְּתִשְׁבּוּבָה, מִפְּנֵי שֶׁהִפְרַתִּי אֶת הָאֲמֶת, שֵׁישׁ בּוֹרָא עוֹלָם, מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם!" וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה לְזִכּוֹת לְהַפִּירוֹ יִתְבַּרֵךְ, צָרִיף לְלַכֵּת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאִזּוֹ מִצְּלִיחַ דְּרַכּוֹ. בְּרַגַע שְׂאֵדָם מִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַזּוּלָת, כְּכֹר נַחֲלֶשֶׁת דַּעְתּוֹ. וְאוֹמֵר עַל זֶה מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת גִּטִּילַת יָדַיִם וּבְצִיעַת הַפֶּת, הַלְכָה ו', אוֹת לֵא), שְׂזָה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר, שְׂאֲנַחְנוּ סוּפְרִים אֶת הַיָּמִים תִּתְּכֶּם-וּמִיד אַחַר פֶּסַח עַד קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וְכַתוּב (וַיִּקְרָא כג, טו): "וְסִפְרָתֶם לָכֶם" — לְעֲצָמְכֶם, כָּל אֶחָד צָרִיף לְסַפֵּר לְעֲצָמוֹ, אֲסוּר לְהִתְעַרֵב עִם הַזּוּלָת, אֲלֵא לְסַפֵּר אֶת הַיָּמִים שְׁלִי, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים לְמַדִּים מֵהָאִשָּׁה, שְׁכַתוּב אֲצֵלָה: "וְסִפְרָה לָּהּ" — לְעֲצָמָה.

לְמַדִּים מִכָּאן גְּדַל הָעֲנִיָּן, שְׂאֲסוּר לְאָדָם לְהִתְבַּלְבֵּל מִזּוּלָתוֹ, אֲפִלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ כְּנִגְדִי, וְאִינָם מִסְּפִימִים אִתִּי, אֲבָל בְּרַגַע שֵׁישׁ לִי אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְקִבְּלַתִּי מֵהַצְּדִיק אִיף לְהַתְּנַהֵג, שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם אִינָה יְכוּלָה לְהַזִּיז אוֹתִי. זֶה הִיָּה בְּעַת יְצִיאַת מִצְרַיִם, כְּלָם הָאֲמִינוּ בְּמִשָּׁה רַבְּנוּ, שֶׁגָּלָה (דְּבָרִים ד, לה): "אֲתָה הָרֵאתָ לְדַעַת פִּי הַיְוִ"ה הוּא אֱלֹקִים, אִין עוֹד מְלַבְּדוֹ"; וְכִלְנֵו קִבְּלָנוּ אֶת הָאֲמוּנָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת יד, לא): "וַיֹּאמְרוּ בְּהַיְוִ"ה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ", אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): אִם בְּהַיְוִ"ה הָאֲמִינוּ בְּמֹשֶׁה לֹא כָּל שְׂכָן? אֲלֵא שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים, רַק עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת. כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרַנְ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז), שֶׁהַצְּדִיק מְגַלֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעֲצוֹת הַצְּדִיק הֵן עֲצוֹת מִהָעוֹלָם הַבָּא, שְׂאִין בְּהֵם אִינְטֵרְסִים, כִּי הַצְּדִיק רוּצָה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָנוּ, שֶׁל יְלַדְנוּ, אֲבָל עֲצוֹת רְשָׁעִים הֵן עֲצוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הֵם רוּצִים כְּבוֹד, הַשְׁתַּלְטוּת, הַתְּנַשְׂאוֹת, לְכֵן צָרִיכִים לְהִשָּׁמֵר מִרְשָׁעִים אֲרוּרִים וְכוּ', וְלִילֵף אַחַר עֲצַת הַצְּדִיקִים, וְלְהִתְקַרֵב אֲלֵיהֶם. וְלִכֵּן אִי אֲפֹשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצְדִיק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא עֲזָרְנוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבּוֹ וְ"ל, אֲשֶׁר זְכוּת כְּזוֹ אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. בְּיָדָי עָלִינוּ מִנַּח הַחֹב יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבּוֹ וְ"ל, וְלִרְאוֹת מָה רַבּוֹ וְ"ל רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ, וְלִהְתַּחַזֵּק יוֹתֵר בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, אֲבָל אֵין דֵּי בְּזָה, שְׁאֵנִי מֵאַמִּין בְּצַדִּיק, וְאֵנִי לוֹמֵד סִפְרָיו, אֲלֵא אִם אֲנִי אוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק, עָלֵי לִרְאוֹת, שְׁלֵא יֵצֵא שֵׁם רַע עַל הַצַּדִּיק, כְּמוֹ שְׁאוּמֵר רַבּוֹ וְ"ל (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק): מִי שְׁאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק, צָרִיךְ לְשַׁמֵּר שְׁלֵא יֵצֵא שֵׁם רַע עַל הַצַּדִּיק. וְעַל־כֵּן אִם לֹא נִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּרִאוּי לְאַנְשֵׁי הַצַּדִּיק, אֲזִי אָנוּ מְבַזִּים אֶת הַצַּדִּיק, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, וְאִם מְבַזִּים אֶת הַצַּדִּיק, מְבַזִּים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא.

לְזֹאת מֵאַחַר שְׁאָנוּ זְכִינוּ כֵּן לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק, וְאָנוּ לוֹמְדִים לְמוֹדָיו, עָלִינוּ לְצִיְתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לִילָף בְּדֶרֶכְיוֹ, וּבַמָּה מִתְבַּטָּאת עַקֵּר אֶהְבַּתְנוּ לְצַדִּיק? אִם הוֹלֵךְ לָנוּ בַחַיִּים, שְׁגַם אֲנִישֵׁי מִשְׁפַּחַתְנוּ יִתְקַרְבוּ אֶל הַצַּדִּיק.

הִיָּה בֵּין אֲנִישֵׁי רַבּוֹ וְ"ל יְהוּדֵי, שֶׁהִיָּה לוֹ מִשְׁפָּט גָּדוֹל מִצַּד הַמְּמַשְׁלָה, וְיִכּוֹל הִיָּה לְהַפְסִיד הוֹן רַב, וְלִשְׁבֹּת בְּבֵית הָאֲסוּרִים, וְלֹא יָדַע לְהִשִּׁית יַעֲצָה לְנַפְשׁוֹ. אֲזִי בָא לְרַבּוֹ וְ"ל, וְתַכְּף כְּשֶׁהִגִּיעַ, שָׁמַע אֶת רַבּוֹ וְ"ל אוֹמֵר תּוֹרָה. וְהֵהוּא יָשַׁב מִן הַצַּד וְשָׁמַע אֶת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר בָּהּ דִּבֵּר רַבּוֹ וְ"ל מִשְׁבַּח הַצַּדִּיקִים (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב), שְׁעַל־יָדָי שְׁמִשְׁבַּחִים וּמִפְאָרִים אֶת הַצַּדִּיק, זֹכִים לְגַדְלוֹת הַמַּחִין וְלִתְקֵן אֶת הַכֹּל, וְזֹכִים שְׁנִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וּלְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעַע, וְיוֹצֵאִים מִכָּל הַצָּרוֹת. יְהוּדֵי זֶה הִיָּה יְהוּדֵי תָמִים, לֹא חָקַר שׁוּם דָּבָר, אֲלֵא הֵנִיחַ לְרַבּוֹ וְ"ל פְּדִיּוֹן עִם שְׁמוֹ וְהֵלֵךְ. וּמִהֲרַגַע שֶׁהֵלֵךְ מִרַבּוֹ וְ"ל, אֶת מִי שֶׁפָּגַשׁ, סִפֵּר לוֹ סִפּוּרֵי מוֹפֵת מִרַבּוֹ וְ"ל, סִפּוּרֵי שְׁבַחִים עַל רַבּוֹ וְ"ל, אֵיזָה גּוֹי אוֹ יְהוּדֵי, לְהַבְדִּיל, שְׁנִקְרָה בְּדֶרֶכּוֹ, סִפְרוּ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים מִרַבּוֹ וְ"ל, עַד שֶׁבָּא לְבֵית־הַמְּשַׁפֵּט, וְגַם שֵׁם סִפֵּר מִשְׁבַּח רַבּוֹ וְ"ל, שֵׁישׁ צַדִּיק כְּזֶה הַמְרָאָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, נִסִּים וּנְפִלְאוֹת, וְעוֹשֵׂה חֲסִדִּים עִם אֲנָשִׁים, עַד שֶׁהִתְקַרַּב אֶל הַשׁוֹפֵט, וּבְמִקּוֹם לְרַעַד וּלְפַחַד, הִחֵל לְסַפֵּר: תִּדְעוּ, שֵׁישׁ צַדִּיק כְּזֶה, שְׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֻלָּתוֹ, וּמְגַלָּה לְכֻלָּם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־

הוא, ועוזר לְכֻלָּם, וְסִפֵּר סִפּוּרֵי שְׂבָחִים וְכוּ', וְהַשׁוֹפֵט זָכְהוּ וְגִרְשׁוּ לְבֵיתוֹ.

לְמַדִּים מִכָּאן, מְעַלֵּת שְׂבַח הַצְּדִיקִים, שְׂאֵדָם מְשַׁבַּח אֶת הַצְּדִיק, אֲזִי זֹכָה לְדַבְרִים גְּדוּלִים. וְרוֹאִים כָּאן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה שֶׁל יְהוּדֵי זֶה, שֶׁשָּׁמַע שְׁעַל-יְדֵי סִפּוּר מְשַׁבַּח הַצְּדִיק, זֹכִים לְהִמָּתֶקֶת הַדִּין, הַלֵּךְ וְקִים אֶת זֹאת בְּתַמִּימוּת, וְאֶכֶן זָכָה לִישׁוּעָה גְּדוּלָּה. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְסִפֵּר רַק מְשַׁבַּח הַצְּדִיק, וְאֲזִי יִמָּתֵק מֵאֲתָנוּ הַכֹּל. לְצַעֲרָנוּ הָרַב, אָנוּ מְלֵאֵי דִינִים, עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, כָּל אֶחָד מְלֵא צָרוֹת, וְכָל-כֶּף מְרִים הַחַיִּים, וּמְלֵאֵי תִלְאוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה נִתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל עֲצָה — לְשַׁבַּח הַרְּבֵה אֶת הַצְּדִיק, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה הִמָּתֶקֶת הַדִּינִים, לְמָה אִם-כֵּן, לֹא נַעֲסֵק בְּזֶה! בְּרַגַע שְׂאָנוּ תְּמִיד נְשַׁבַּח אֶת הַצְּדִיק, יִתְרַחֵב לָנוּ הַדַּעַת וְהַמַּחַ, וְאֲזִי נִצָּא מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים; כִּי כָּל הַצָּרוֹת בָּאוֹת רַק מִקְטָנוֹת הַדַּעַת, כְּמֵאמְרָם ו'ל (נְדָרִים מֵא.): אֵין עָנִי אֲלֵא בְּדַעַת; כִּי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ דַּעַת — אֵינוֹ עָנִי, אֶף מִי שֶׁנַּעֲדַרְתָּ מִמֶּנּוּ הַדַּעַת, הוּא עָנִי גְּדוּל, כִּי אֶף אִם יֵשׁ לְאָדָם כֶּסֶף וְאֵין לוֹ דַּעַת, אֵינוֹ יוֹדַע מַה לַּעֲשׂוֹת בְּכֶסֶף.

וְהִנֵּה בָּא אֵלַי יְהוּדֵי מְלִיוֹנֵר, שְׂאֵין חֶסֶר לוֹ כְּלוּם, כָּל הַתְּאוֹת יֵשׁ לוֹ, וְאָמַר לִי: "אֲנִי כָּל-כֶּף עֲצוּב וְשָׁבוּר, אֵין לִי שְׂמִחַת הַחַיִּים, אֵין לִי כְּלוּם", הִרְאִיתִי לוֹ אֶת הַבַּחּוּרִים בִּישִׁיבָה, וְאָמַרְתִּי לוֹ: הַבַּחּוּרִים הִלְלוּ בָּאִים מִמְשֻׁפָּחוֹת עֲנִיּוֹת, צָרִיכִים לַעֲזֹר לָהֶם, וְאָמַר לִי: "אֵין לִי חֶשֶׁק לְכְלוּם, אֲנִי רוֹצֶה רַק לְאֵבֵד עֲצָמֵי לְדַעַת". וְזֶה מְדַבֵּר עַל יְהוּדֵי עֲשִׂיר גְּדוּל לְכֹאֲרָה, וְלֹא חֶסֶר לוֹ כֶּסֶף, אֲבָל הוּא מִסְכֵּן גְּדוּל, הַלֵּךְ בְּלֵא כְּלוּם. אֲזִי נֹכַחְתִּי לְרֹאוֹת, שְׂאֵדָם יָכוֹל לִהְיוֹת עֲשִׂיר עֲצוּם, אֶף אֵין לוֹ מְאוּמָה, כִּי הוּא חֶסֶר דַּעַת. עַל-כֵּן עֲשִׂיר אֵינָנוּ מִי שֵׁיִשׁ לוֹ כֶּסֶף, אֲלֵא עֲשִׂיר הוּא מִי שֵׁיִשׁ לוֹ דַּעַת, וְיוֹדַע שֵׁיִשׁ בּוֹרָא עוֹלָם, וּמְנַהֵיג הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְשֵׁשׁ וְשִׁמַּח עִם הַמְּצוּוֹת שְׁלוֹ, אֲבָל אִם אֵין לְאָדָם הַדַּעַת הַזֶּה, הוּא הָעָנִי הַכִּי גְּדוּל. וְזֹאת אָנוּ מִקְבָּלִים מֵהַצְּדִיק — אֶת הַדַּעַת הַזֶּה.

הַצְּדִיק מְלַמֵּד אוֹתָנוּ דֶּרֶךְ, שְׁלֵא נִסְתַּפֵּל זֶה עַל זֶה, אֲסוּר

לְהִסְתַּפֵּל בְּתוֹךְ בֵּית הַזְּוִילָת, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה קּוֹרָה אֶצֶל הַזְּוִילָת בְּאֵמֶת לְאֵמֶתָהּ. וְטַבֵּעַ הָאָדָם הוּא סִקְרָן מְאֹד, וְרוֹצֵה לְדַעַת מַה קּוֹרָה אֶצֶל אֲחֵרִים, וְאֲחֵר־כֶּף יוֹצֵא בַּחוּץ וּמְרַכֵּל וּמְדַבֵּר רַע, וּבִזְוָה גּוֹרֵם שְׂתֵהִיָּה קִנְאָה וּשְׂנֵאָה, אֲשֶׁר זֶה הַגְּלוּת שְׁאֵנוּ סוֹבְלִים, שִׁיְסוּדָהּ בְּקִטְנוּת הַמַּחִין. כִּי לָמָּה לְהִסְתַּפֵּל בְּבֵית אֲחֵר? ! כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ בֵּיתוֹ הוּא, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְלָמָּה לְהִתְבּוֹנֵן עַל הַזְּוִילָת? ! וְאִם חוֹשְׁבִים שְׁאֶצֶל הַזְּוִילָת טוֹב יוֹתֵר — זֶה טְעוּת בִּיְסוּדָהּ, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ מְגַלֵּה מַה נַּעֲשֶׂה אֶצֶלוֹ, וְכַלְפֵי חוּץ מֵרְאֵה רַק אֵת הַטּוֹב וְכוּ', וְזֶה חֲלֵי רַע שְׂנֵת־פֶּשֶׁט בֵּין הַבְּרִיּוֹת, שְׂחוֹשְׁבִים שְׁאֶצֶל הַזְּוִילָת נֹאֶה יוֹתֵר, אִף לֹא וְלֹא! כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְקַבֵּל אֵת מְנָתוֹ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְקַבֵּל אֵת הַמְּרִירוֹת שְׁלוֹ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְקַבֵּל, רַחֲמָנָא לְצַלְן, אֵת הַצָּרוֹת שְׁלוֹ, וְכָל אֶחָד צָרִיף לְהִתְמוֹדֵד עִם בְּעִיּוֹתָיו הוּא, וּמִי יְכוּל לְפַתֹּר אוֹתָן? הַצְּדִיק. וְהַעֲקֹר מַה שְׁמַלְמֵד הַצְּדִיק — לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הַזְּוִילָת.

וְאִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הַזְּוִילָת, הַאֲשֶׁה תִּשְׁמַח עִם בַּעֲלָהּ, הַבַּעַל יִשְׁמַח עִם אִשְׁתּוֹ, וּשְׂנִיָּהֶם יִשְׁמְחוּ עִם הַיְלָדִים, וַיַּעֲזוּדוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיַּחֲזְקוּ זֶה אֵת זֶה וְכֵן אֵת הַיְלָדִים, יִהְיֶה לָהֶם בֵּית מְצֻלַח מְאֹד. אָבֵל אִם, חַס וְשָׁלוֹם, יִסְתַּפְּלוּ עַל הַזְּוִילָת, וַיַּחֲשְׁבוּ שְׁאֶצֶל הָאֲחֵר טוֹב יוֹתֵר, הַשְּׁלוֹם־בֵּית גַּפְּלָא וְכוּ', אַזִּי לֹא יִשְׁיִגּוּ מֵאוּמָה.

לְזֹאת, עָלֵינוּ לְצִיַּת לְדַבְּרֵי הַצְּדִיק הַמְּגַלֵּה לָנוּ אֵת הָעֲצָה הַזֹּאת — לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הַזְּוִילָת, אֲלֵא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִסְפֹּר אֵת יָמָיו, כְּאִשָּׁה הַסּוֹפֶרֶת יָמֶיהָ, וְכִדְכָתִיב: "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם" — לְעֲצַמְכֶם, כָּל אֶחָד סוֹפֵר אֵת יָמָיו הוּא. וְזֶה מַה שְׁמַעֲשֶׂה רַבְּנוּ הַכֵּנִיס בְּעַם יִשְׂרָאֵל. וּבְלַעַם הַרְשָׁע רָצָה לְפָגֵם בְּיִשְׂרָאֵל וּלְקַלְלֵם, כִּיּוֹן שָׂרָאָה שְׂאִין פְּתַחֲיָהֶם פְּתוּחִים זֶה נֶגֶד זֶה, הַכֶּרַח לוֹמֵר: "מַה טָּבוּ אֶהְלִיף יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל", וְלֹא הוֹעִיל כָּלוּם, כָּל הַקְּלָלוֹת נִתְּהַפְּכוּ לְבִרְכוֹת, וְהַכֵּל בְּזִכּוֹת שְׁהָאֶחָד לֹא הִסְתַּפֵּל עַל הַזְּוִילָת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֲזָרְנוּ, יֵשׁ לָנוּ קַהֲלָה קְדוֹשָׁה, קַהֲלָה יְפָה, הֵן

אַמַּת עוֹבְרִים עָלֵינוּ מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים, צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְעִגְמַת נַפֶּשׁ, מִי יְשׁוּרְנוּ, מַה שְּׁאֲתָן יוֹדְעוֹת, וּמַה שֶּׁהֵרֵב גַּעְלָם מִכֶּן; כִּי נִגְדַּ מֹשֶׁה יֵשׁ בַּלְעָם, וְאַיִזָּה בַלְעָם? רָשָׁע מְרָשָׁע, שָׂרָק מְקַלֵּל, וְרַק מוֹסֵר אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת, וּמִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ, וְעוֹשֶׂה זֹאת בְּחֻכְמָה פְּזוּ, שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לַעֲלוֹת עַל עִקְבוֹתָיו, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים לְעִקְרָנוּ מִכָּאן, כְּבַלְעָם הָרָשָׁע, אֲבָל בְּכַח מֹשֶׁה, הַצַּדִּיק הַאֲמַת, לֹא יוּכַל לָנוּ, וְיִפֹּל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה. אֲבָל זֶה תְּלוּי בְּנוּ! אִם אָנוּ נִזְהָר לֹא לְהִסְתַּכֵּל זֶה עַל זֶה, לֹא לְהוֹצִיא לְשַׁנֵּי אֶת הַעֵינַיִם, לֹא לְדַקֵּר אֶת הַזּוּלַת.

הִנֵּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יִצְאָנוּ לְמַדְבָּר שָׁמַם, וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, שְׁלֹשָׁה כּוֹלָלִים, יְשִׁיבָה גְדוּלָה, פְּעוּטוֹן, תְּלִמּוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר, מְכֻלּוּם — פְּרַחְנוּ וְשִׁגְשִׁגְנוּ. רוֹאִים מִכָּאן, שְׁבְרוּךְ הַשֵּׁם וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, נִגְדַּ הַצְּרוֹת שֵׁישׁ מִבְּחוּץ, אָנוּ מְתַקְיָמִים מִמָּשׁ בְּדַרְךְ נְסִים.

הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא קְהֵלָה נְסִית, מִי שֶׁטִּפֵּשׁ וְכוֹפֵר בְּזֵה שְׁהִיָּה דָבָר כְּזֵה, שְׁיִהוּדִים יִצְאוּ לְמַדְבָּר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סְבָכְם עִם עֲנָנִים, וְנָתַן לָהֶם לֶאֱכֹל מֶן, וְלִשְׁתּוֹת מִי בְּאֵר, וּמִכְחִישׁ אֶת זֹאת, יָבוֹא לִיבְנָאֵל, וְיִרְאֶה אֶת זֹאת בְּחוּשׁ. אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ גָרִים בְּמַדְבָּר הַמָּלֵא נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, כִּי לֹא חָסַר פֶּה חוֹלְנִים, שֶׁהִסְמִיךְ-מִ"ם מִסִּית וּמִדִּיחַ אוֹתָם נִגְדָנוּ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּמָנוּ אִמְפְּרִיָּה, בְּוִדְאֵי זֶה קִשָּׁה מְאֹד, אֲבָל בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ מַגִּיעַ לְכָל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ 'יִישַׁר כַּח' הַכִּי גְדוּל. אֲבָל אֵין דֵּי בְּזֵה.

בְּט"ו בְּאָב תַּעֲרֹךְ הַגְּרָלָה, נוֹתְרוּ כַּמָּה מֵאוֹת פְּנֻקְסִים, רְצִיטֵי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אֶת הַנְּשִׁים בְּפֶרֶט, תִּצְאָנָה עִם הַגְּרָלוֹת, כְּדֵי שְׁנִזְכֶּה לְסִים עִם מַה שֶּׁהִתְחַלְנוּ, וְאִזְכֶּה לְסִים עִם הַחוֹבוֹת. נִאֲלָצְתִּי מִחַמַּת מְסִירוֹת הַסְּמִיךְ-מִ"ם לַעֲשׂוֹת חֲנִיָּה, אַחֲרֵת הָיוּ הוֹרְסִים אֶת הַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, וּבְרִגַע שְׁנִקְבַּל הֵתַר לְקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, נִקְבַּל הֵתַר לְאוּלָם הַשְּׁמֻחֹת, וְאִזּוּ נוּכַל לְקַבֵּל הֵתַר לְבִנּוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת עֲנָקִי, שְׁשֵׁם יִהְיֶה לָנוּ הַכָּל בְּרוּחַ. תִּרְאוּ בְּאֵילוֹ מְצַבִּים אָנוּ נִמְצָאִים. הִנֵּה

אתן יושבות בעזרת נשים, ויש שם מזגן, ואקוה שהוא מרפב וכו', כי לא היה שף בלי זה, העקר שיהיה טוב לאנשי שלומנו. לכן אבקשכן שתתפללנה עלי, שגם לי יהיה כפר טוב, ותבינה את כאבי, לא אפרט, אינני צריך כלום, רק תפלות שתתפללו בשבילי, אני צריך ישועות גדולות מן השמים.

אבל הנה מזה זמן רב פנו אלי נשים, שרוצות להכניס ילדיהן לפעוטון, ומנהלת הפעוטון רוצה את כלן, ומוסרת נפשה בעבור הפעוטון, אבל אין מקום לכל הילדים, ומה לעשות?! אנו עדין במדבר, עדין בגלות, תחת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, שכל רגע ורגע יכול למסרנו, והכרחנו לסגר דירה אחת, ובדירה אחת צפופה נמצאים ילדינו, בשעה שיש לנו יותר תינוקות מכל תושבי יבנאל, אבל מה לעשות?! אנו עדין בגלות! והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנתגבר על זאת. ולמה אני חוזר ואומר את הדברים, כי פן ואולי יש אשה האומרת שאסור לדבר וכו', זה רב מקומי... אזי אני אומר לכם — זהו סמ"ך-מ"ם מקומי! ולכן צריכים לקיים בו: "זכור את אשר עשה לך עמלק"! ואני רוצה שידפיסו את זאת, שידעו לעתיד, מה אנו סבלנו ובעטיו של מי אנו סובלים!

אנשי שלומנו הם אנשים טובים להפליא, עם כל עניותם, אני מכרח להודות לכלכם, מאז שהערבי ברח וגנב ממני כמעט מליון שקל, אין בידי לא עט ולא צ'ק, איני חותם יותר! היות שנפלתי בפח כזה. ומאז נכנס ... לתמונה, והצילני ממש, ובדאי גם לאשתו מגיע תודה גדולה, על שמוסרת נפשה וכו', ואשר כל משפחתם נרתמו למשימה, וסופרים במסירות נפש את הפרוטות לצדקה, ועושים הכל מכל הלב. ובזכותו יש לנו מזגן כאן וכו'. ועל-פן הלוואי ויעזרנו הקדוש-ברוך-הוא, ונוכל להכניס את כל הילדים לפעוטון, הנה משפחת... רצתה להשאיר ביבנאל, ורצתה להכניס את ילדיה לפעוטון, אבל לא היה מקום, ועל-פן הצרכה לעזב. ואנו מענינים שתפנסנה מה שיותר משפחות ולא יעזבו, אנו רוצים להקים פה קהלה כזו, שהקדוש-ברוך-הוא יתפאר עמה, וברוך השם, יש להקדוש-ברוך-הוא מה להתפאר עם קהלתנו וכו'. והנה

עתה הקדוש־ברוך־הוא עֶזְרָה, וְלִקְחָנוּ אֶת הַצַּד הַשְּׁנַי שֶׁל הַמְּעוֹן, וּפְתַחְנוּ אֶת זֹאת, וּבְעֶזְרַת הַשָּׁם, יִפְתַּח בְּעוֹד יָמִים סְפוּרִים, וְנוּכַל לְהַכְנִיס עוֹד יְלָדִים, אֲבָל תִּדְעוּ שֶׁלֹּא צָמַח הַכֶּסֶף עַל הָעֵץ, אֲלֵא הַכֹּל מִכֶּסֶף הַלְוָאוֹת. לְזֹאת, אֲבָקְשָׁכֶן שֶׁתִּצְאָנָה עִם הַגְּרָלוֹת, וְכָף חֲצִי תוּכְלֶנָה לְקַחַת לַפְּרָנְסֵתְכֶן, וְחֲצִי לְשֵׁלֵם עַל הוֹצָאוֹת הַמְּעוֹן, וְכֵן לְסִיִּם אֶת בְּנֵי הָאוֹלָם שְׂמֵחוֹת, וְלִבְנוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ. לְזֹאת אֲבָקְשָׁכֶן מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵחַת תְּעוֹרֵר אֶת זוּלְתָהּ וְתִלְכְּנָה עִם הַפְּנִיקְסִים, נוֹתֵר לָנוּ חֵדֶשׁ וְחֲצִי בְלֻכָד עַד ט"ו בְּאֵב לְהַגְרָלָה, וְחָבַל עַל כָּל אֲגוּרָה, וְגַם בְּעִבוּרְכֶן חָבַל, כִּי אִתָּן יְכוּלוֹת לְהִתְפָּרֵס בְּשִׁפְעַת וּבְכִבּוּד.

הַיּוֹצֵא מִכָּל זֶה, שְׂבָרוּךְ הַשָּׁם, אִתָּן רוֹאוֹת מָה אָנוּ עוֹשִׂים עִם הַכֶּסֶף, יֵשׁ הַרְבֵּה מִה לְשַׁפֵּר בְּתִלְמוּד־תּוֹרָה, בְּבֵית־סֵפֶר, אֲבָל אֲנִי זְקוּק לְעִזְרַתְכֶן, שֶׁכְּלֶכֶן תִּעְזְרֶנָּה, אָנוּ מְשֻׁפָּחָה אַחַת, וְלֹא יֵאָרֶךְ זְמַן רַב, וּבְקִאֲמַת תִּהְיֶינָה מְשֻׁפָּחָה אַחַת, הַבַּת שֶׁל זֶה תִּקַּח אֶת הַבֵּן שֶׁל זֶה, וְהַבֵּן שֶׁל זֶה יִקַּח אֶת הַבַּת שֶׁל זֶה וְכֵן הֲלָאָה, אֲבָל עָלִינוּ לְרֵאוֹת, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵינוּ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, לְעֶזְרָת זֶה לְזֶה, לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּעֵינֵי רָעָה, שְׂיִקִּים אֶצְלָנוּ: "מִה טָבוּ אֵהְלִיךְ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל", שֶׁבְּלַעַם הַרְשָׁע הַצָּרוּךְ לְהוֹדוֹת, שְׂאִינוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שׁוּם דָּבָר, כִּי מְאַחֲדִים יַחַד, כְּמוֹ־כֵן אִם נִחְזִיק עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, הַסְּמֵךְ־מ"ם לֹא יוּכַל לָנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּנֵי. אֲבָקְשָׁכֶן מְאֹד מְאֹד לְהִתְאַסֵּף בְּכָל שְׁבוּעַת לַיִל שְׂמֵחָה, אֲשֶׁר בּוֹקֵעַת רְקִיעִים.

וְהִנֵּה מִתְחִיל הַקִּיץ, בְּסוֹף פְּרֻשַׁת בְּלֻק כְּתוּב, כְּשֶׁבְּלַעַם רָאָה, שְׂאִינוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לַעַם יִשְׂרָאֵל מְאוּמָה, רוֹצֵה לְקַלְלֵם, וְהַקְּלָלוֹת נִהְפְּכוֹת לְבִרְכוֹת, יָדַע שֶׁבְּדָבָר אֶחָד יְכוּלִים לְהַכְשִׁילָם, וְכֵן אָמַר (סְנֵהֲדָרִין קו.): "אֲלֵקִיָּהֶם שֶׁל אֱלֹהֵי שׁוֹנָא זְמָה", כִּינֵן שֶׁתִּפְקִירוּ בְּנוֹתֵיכֶם, בְּזֶה תִתְפָּסוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן הִיָּה; שְׂרַחֲמָנָא לְצִלָּן, הַחֵל נִאוּף גְּדוֹל, וְעֹשֵׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלֵף מִיִּשְׂרָאֵל נִהְרְגוּ בְּשִׁבִיל עוֹן פְּעוֹר, עוֹן נִאוּף. וְאָמַר פַּעַם רַבְּנוּ ז"ל (חַיִּי־מוֹתֵרִין, סִימָן רַמ"ד): יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל שְׂאִנִּי מְכָרַח תָּמִיד לְזִכְרֵם מִבְּלַעַם. וְהִבֵּינוּ, שְׂרַבְּנוּ ז"ל רָצָה לְהַכְנִיעַ קְלַפַּת בְּלַעַם. מָה אָנוּ רוֹאִים כִּיִּם? הַפְּרִיצוֹת זֶה מִמָּשׁ מִבְּהִיל עַל הַרְעִיוֹן, וְנֹשִׂים הוֹלְכוֹת כְּחִיוֹת הַשְּׂדֵה מִמָּשׁ, וְהֵן מְכַשִּׁילוֹת

את הגברים, באים גויים וגויות מרוסיה וכו', ומכשילים בראיות אסורות וכו', על-כן עלינו להראות להקדוש-ברוך-הוא, שאנו מתנהגים בצניעות, והנשים תקבלנה שכר גדול מאד על כך, כי אף שראות שהערב-רב הכניסו שתלכנה הנשים בפריצות גדולה, אף הנה ישנו בנות ישראל פשרות ההולכות בגאווה ובגאון בגרביים, בשרוולים ארזים, בחצאית צנועה, זה הגאון של כל בת ישראל, ואם האם תלך כך, הבת בודאי תחקה אותה, כי 'כאמה בן בתה'. וחנוף זה אני רוצה להחדיר בבית-ספרנו. בית ספרנו איננו בית-ספר לבעלות תשובה, אלא בית-ספר חרדי, ועל-כן אבקשכן, בשביל בת אחת או שתיים לא נפריע לכל מערכת החנוף. הבה תעזרנה לי, שנוכל להתפאר לפני כסא הכבוד: ראו בני שגדלתי, בנותי שרוממתי!

חסדי השם יתברך, שזכינו לחתן פתת התיכון, והישיבה שהיתה לי, ברוך השם כלם הורים לכן או לבת, כן ירבו, אשר זו השמחה הגדולה ביותר, עם כל הבקרת שמתחו על הזוגות הצעירים, אני גאה בהם, ואני מחזיקם כבני וכבנותי בלי שום גומא, ואני אוהבם כילדי ממש. בודאי היתה בקרת, אבל שכחתן, שהיו זוגות צעירים, ומה רציתן, שיהיו כבני עשרים וחמש?! ותאמנה לי, שהסתדרו הרבה יותר מגילאים העשרים ומעלה, ואני רוצה להמשיך, וגם פתת התיכון עתה, ובחורי הישיבה הגדולה, אני רוצה להשיאם, ואף שהסמ"ך-מ"ם אינו שוקט כרגע, אבל לא יועיל לו, אני רוצה להציל את הדור הזה, ואם יש מי שאינו מתנהג כשורה, אני מבקשו לעזב את המקום, וכל מה שהסמ"ך-מ"ם מנסה להפילני — לא יועיל לו! עקר רצוני שאתן תרוינה רב נחת ואשר.

לזאת אבקשכן, החזקנה עצמכן ביחד, תעזרנה זו לזו, כל אלו שנעדרו מן השעור, תמסרנה להן את אשר דברתי, אל תוספנה ואל תגרענה. ועל כלם — אני מאד מבקשכן, תתאספנה בכל יום, ותאמרנה תהלים, כי תהלים פועל נפלאות בשמים, התפללות שאתן מתפללות להקדוש-ברוך-הוא, זה מה שמועיל בשמים, וכשאתן מתפללות, תזכרנה אותי, אני צריך לישועות גדולות, אני נמצא

במצב קשה מאד וצריך לעזרתכן. ועקר העזר — תפלות להתפלל עלי, ואהיה לכן אסיר תודה בעולם הזה ומפל שכן בעולם הבא. וכשתתפללנה בעבורי, הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתחנן לפניו יתברך, שיתן לכם חן וחסד בעיני כל, ותראינה להפיץ את הקונטרסים והחברות, אל תתבישנה מאף אחד, צריכים לקרב מה שיותר יהודים להקדוש-ברוך-הוא, תדברנה משבח הצדיק, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק לכן את כל הדינים, וירחיב דעתכן, ותראינה לילף עם הגרלות, פרי שנוצה לחסל את כל החובות, אני מתביש מפמה אנשי שלומנו, שאני חייב להם כסף, אבל אני מבטיחכם, שאשלים עד הפרטה האחרונה, מה שלוייתי אני ערב לזה, ואשלים את הכל! והקדוש-ברוך-הוא יעזרכן, כשם שאתן תמכרנה הגרלות בעבור בנין צדקה, כמו-כן הגורל שלכן יתהפך לטובה, גורל טוב, ותזכינה להוליד בנין ויבנותיכן לחפה בשמחה ובטוב לכב, ותזכינה לראות בנין לבנין, וגם אני אצטרף לשמתכן.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כח סג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת-בלק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתקבל על עצמך על מלכות שמים, ועל-ידי-זה יתבטל ממך על בשר ודם.

אודות אשתך, אם עדין לא היתה אצל ציון רבנו ו"ל, עדיף שתסע, כי לכל הפחות פעם בחיים צריכים להיות אצל ציון רבנו ו"ל.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ, מִי פֶלֶל וּמִי מַלְל, שְׁבָגִיל צָעִיר אֲזָכָה לְחַתֵּן אוֹתָךְ, וְשִׁתְהִיָּה
 הַכִּי מֵאֲשֶׁר.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, הִנֵּה
 אַתָּה רוֹאֵה שְׁלֹא הִפְסַדְתָּ שְׁתַּקְתָּקָתָ אֲצִלִּי, וּכְבָר יֵשׁ לְךָ מִזֶּה פְּרִנְסָה,
 וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֵת כָּל הַמְּכַתְּבִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ — תִּמְסַר לִיעָדָם.

כח סד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקַת-בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי
 הַשְּׁמִחָה הִיא מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-
 מוהר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), וּכְשֶׁאֲדָם שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, יְכוּל לְהוֹלִיךְ אֶת
 מַחְשַׁבְתּוֹ לְאִיזָה כּוּוֹן שֶׁהוּא רוֹצֵה, כִּי עִם עֲצָבוֹת הָאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ
 עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ מְסַגֵּל לְחֶשֶׁב יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן "בְּשִׁמְחָה" אוֹתִיּוֹת "מַחְשַׁבָּה"
 (תַּקּוּנֵי זֵהר, דף יז.), כִּי דִיָּקָא עַל-יְדֵי שְׁמִחָה יְכוּלִים לְהוֹלִיךְ אֶת
 הַמַּחְשַׁבָּה כְּמוֹ שְׂרוּצִים. וּבְאַמֶּת רַבֵּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל
 מַצְוֹת הַשְּׁמִחָה. וְאָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׁמִצּוּהָ גְדוֹלָה
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּכְשֶׁאֲדָם מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזַ
 זוֹכָה לְהִגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַעֲוֹלָם. וְהָאֲרִיז"ל סִפֵּר לְתַלְמִידָיו,
 שֶׁהָעֶקֶר אֵיךְ שְׂזָכָה לְהִגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתוֹ, הָיָה רַק עַל-יְדֵי מִדַּת
 הַשְּׁמִחָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁתָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְאֲזַ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבַר

וּדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵת גְּדֹלַת הַרְעֵשׂ שֶׁל הַדְּבוּרִים שְׁמֵדְבָרִים אֲלֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵה זֶה פּוֹעֵל, הֵייתָ מְדַבֵּר תְּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי בְּאֵמֶת אִין לְאָדָם אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵף אֶחָד שְׁלֹא יִסְפֹּר לָךְ שֶׁהוּא הַיְדִיד טוֹב שְׁלָךְ, כִּי אִין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן רָאָה לְבַטֵּחַ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֵת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, לְחֻזַק וּלְעוֹדֵד אוֹתָם, לְשִׂמְחָה אֵת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זוֹ מְצִינָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמֵּד וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקַּח אֵת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּךָ וְתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְיִתְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִתְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם. וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּרְאֶה לְצֵאת לְהַפְיִץ אֵת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל, כִּי זוֹ חוֹבַת הַיּוֹם — לְהַצִּיל אֵת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְצֵאת לְהַפְיִץ בְּכֹל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת-בְּלָק, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוֹ נְצַח.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית וְאַהֲבָה וְהַכְּנֶה הַדְּדִית, וְתִשְׁמְרוּ אֵת עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְעַרֵּב עִם שְׂכָנִים, אֲלֵא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם עִם הַשְּׂכָנִים.

בְּנוֹדָאֵי הַרְבֵּה פְעָמִים קוֹרֶה, שְׂיֵשׁ אֵי הַבְּנוֹת בֵּין שְׂכָנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִזֶּה בְּאוֹת מְרִיבוֹת, וְלִכֵּן תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם

לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, כִּי גָדוֹל הַשְּׁלוֹם, שְׁלֵא נִקְרָא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֶלָּא שְׁלוֹם (שְׁבֵת י.), וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד הַשּׁוֹב הָעֲנִין שֶׁל
שְׁלוֹם, לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם שִׁיְהִי
שְׁלוֹם עִם הַשְּׂכָנִים, שְׁלוֹם בְּבֵית, וְתִהְיוּ הֵכִי מְאֻשְׁרִים.

רְאוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצַמְכֶם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְעוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֶתְכֶם, עִמָּכֶם וְאַצְלָכֶם, וְהוּא יִתְבָּרַךְ צוֹפֵה וּמְבִיט
עַל כָּל מַעֲשֵׂיכֶם, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם יְרֵאת שָׁמַיִם לִפְחַד
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם תִּסְפְּרוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאִם תִּתְנַהֲגוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי.

הַרְגִּילוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי תִּכְף-וּמִיד מִכְּתָב.

כח סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי לִשְׁמַע עַל
הַמְּקָרָה שֶׁקָּרָה עִם הַשְּׁמֵרֵטְפִית וְכוּ' וְכוּ', הַיּוֹם צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד
מְאֹד אֶת מִי לֹקְחִים, וְלִהְיוֹת מְכָאן וְלִהְבֵּא, כִּי זֶה לֹא צָחוּק, זֶה
פְּקוּיָה נֶפֶשׁ, וְאֲנִי מְאַחַל לָכֶם, שִׁיְהִיו לָכֶם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּלִגְדֵל אֶת
הַיְלָדִים בְּקִלּוֹת, וְתִרְוּ רַב נַחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהוּא
יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם

עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וככל שמכניסים את עצמם באמונה פשוטה, פן נשפע עליו שפע דקדושה, כמו שאמר החכם מכל האדם: "איש אמונות רב ברכות" (משלי כח, כ).

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מדברים כל היום.

העקר תראו לשמח אחד עם השני, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתרשמו את עצמכם בדירות החדשות, כדי שתהיה לכם דירה משלכם, ואל תדאגו, כי הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד, והוא זן ומפרנס את כלם, וכודאי יהיה לכם גם-כן מאיפה לשלם.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שאתה מנזה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, ומקרב נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, כי עכשו יש צמאון גדול בין נשמות ישראל. יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתעסק בזה כל ימי חייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח סז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תקת-בלק, ז' תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אתם יכולים עדין לצאת עם המלצה זו וכו' וכו', כי זו זכות הרבים גדולה מאד, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שגנזה לשלם את כל החובות, ובפרט את החוב של שבעים אלה דולר, שאני צריך לשלם בחדש הזה.

אין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מַה שְּׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, וּבְיַדְּי יִשְׁלַם לָךְ עַל זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּפֶל כְּפָלִים, וְהַעֲקֹר שִׁיחֵיהָ לָךְ נַחַת מֵהִילָדִים, כִּי זוֹ הַבְּרָכָה הִכִּי גְדוֹלָה.

בְּעֵינַי הַקִּיר שְׁאַתָּה רוֹצֶה לְצַפּוֹת עִם אֲבָן יְרוּשָׁלַּיִם, זֶה מְאֹד יָפֵה, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, כִּי רְצִיתִי לִיפּוֹת אֶת "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וּמִי יִתֵּן שְׁנִזְכֶּה לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל.

אין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שְּׁעָשִׂיתָ לְמַעוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּמִּיד תַּעֲשֶׂה דְבָרִים יָפִים.

בְּעֵינַי הַזּוּג שְׁמַתְקוּטִים, אָנִי אֲשַׁתְּדֵל מְאֹד לַעֲשׂוֹת בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תִּמִּיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תִּמִּיד.

פֶּה תִקְבֵּל כְּפֶה מִכְּתָבִים נְחוּצִים לְמַסֵּר אֶת זֶה לְיַעֲדֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח סח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר חֲקַת-בְּלָק, ח' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַתְּלַמִּידִים הַיְקָרִים לִי מְאֹד, תְּלַמִּידֵי יִשְׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תִּמִּיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, הֵטוּ אֲזַנֵּיכֶם אֶל דְּבָרֵי אֱלֹהִים.

יְדוּעַ לְכַלְכֶּם, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִחְזִיק מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאָמַר, שִׁיּוֹם אֶחָד בְּעִבּוּדַת הַבּוֹרָא בִּימֵי הַנְּעוּרִים, יוֹתֵר חָשׁוּב מִכְּפֶה שָׁנִים לַעֲת זְקִנְתּוֹ (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג). כִּי בְּאֵמַת בִּימֵי

הַנְּעוּרִים, אֲזוּ בּוֹעֵר הַיֵּצֵר הָרַע, וְאִם הָאָדָם מְכַנֵּס אֶת כָּל הַהִתְלַהֲבוֹת שְׁלוֹ בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם הוּא כְּבָר שָׁבוּר וְרִצּוֹן וְאִין לוֹ כְּלוּם, וְהוֹלֵךְ עִם מְקַל, בְּקִשֵׁי סוֹחֵב אֶת הַרְגָּלִים, בְּקִשֵׁי רוּאָה, בְּקִשֵׁי אוֹכֵל וְכוּ' וְכוּ', אֲזוּ בְּקִשֵׁי יֵשׁ לוֹ עֲצָבִים לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמֹד, וְהוּא כְּבָר שָׁבֵר כְּלִי. וְלִכֵּן אַתֶּם בַּחוּרִים צְעִירִים מְלֵאי מְרִץ, זֶהוּ הַזְּמַן שְׁלָכֶם, רְאוּ לְחִזּוֹר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-פִּי עֲצוֹת רַבְּנֵינוּ וְ"ל בַּעֲדוֹכֶם צְעִירִים.

וְהִנֵּה בְּאַתֶּם לְלַמֵּד בִּישִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", יְשִׁיבָה שְׂאִנִּי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עָלֶיךָ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִנִּי מְאֹד רוֹצֵה שְׂתִּהְיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה קְדוּשָׁה שֶׁל שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת עַד אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְאִנִּי מְבַטֵּיחַ לְכָל תַּלְמִיד וְתַלְמִידָה, שְׂאִנִּי אַחַתְּן אוֹתוֹ, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כְּאֶשֶׁר הַמְּצִיאוֹת הִרְאָתָה, שְׂאֵת הַבַּחוּר הַרְאִשׁוֹן חֲתַנְתִּי, וְזֶה גְלוּי לְכָלְכֶם, וְכוּ, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אַחַתְּן אֶת כָּלְכֶם, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם — "יְשִׁיבָה צְרִיכָה סֹדֵר", אִי אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג יְשִׁיבָה כְּלִי סֹדֵר, וְלִכֵּן כָּל בַּחוּר שְׂרוּצֵה לַעֲמֹד בְּסֹדְרִים — תְּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, וְיִשְׂאֵר אֶצְלָנוּ, וְאִנִּי מְבַטֵּיחַ שְׂתִּתְחַתֵּן בְּכַבוֹד גְּדוֹל, אֲבָל מִי שְׂאִינוֹ רוֹצֵה לְהִתְחַזֵּק בְּסֹדֵר מֵאִיזוֹ סִבָּה שְׁלֵא תִּהְיֶה, שְׂעִשֶׂה טוֹבָה וְיִלֵּךְ מֵהַיְשִׁיבָה מֵה שְׂיֹתֵר מֵהַר, לְפָנָי שְׂיִצְטָרֵךְ לְלַכֵּת עִם בְּזִיוּנוֹת.

מְנִיחִי אֶת הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְרֹאשׁ יְשִׁיבָה, וְאֶת הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר לְמִשְׁגִּיחַ, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂיִמְרָה אֶת פִּיָּהֶם, אִין לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּגִבּוּלָנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, וְזוֹ חֲצִפָּה גְּדוֹלָה, וּמִי שְׂקָם נִגְדָם, הוּא קָם נִגְדִי, וְהִיּוֹת שְׂאִין לִי שׁוּם כְּוָנָה בְּחַיִּי, רַק לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשִׂיְהִיָּה לָהֶם טוֹב, אֲזִי מִי שְׂקָם נִגְדִי, קָם נִגְדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִי אִין בְּחַיִּים כְּלוּם רַק לְחֻזֵּק לַעֲוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת יְהוּדִים, וּלְקָרֵב אוֹתָם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, שְׂמִי שְׂקָם נִגְדִי, קָם נִגְדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִין לִי שׁוּם אִינְטֶרְסִים אִישִׁיִּים, וְגִדְל הַצְּרוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַיִּסּוּרִים שְׂאִנִּי סוֹבֵל בְּחַיִּי, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְאֲזוּ אִין לִי בַּעֲסֵק הַרְבִּים שׁוּם אִינְטֶרְסִים,

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְהַחְזִיק בְּסִדְרֵי הַיְשִׁיבָה בְּכָל מַחִיר, עֲדִיף לִי עֲשֶׂרָה בַּחֲוָרִים שְׁמֻצִיתִים מִמָּאָה שְׁלֹא מְצִיתִים.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁכָל הַבַּחֲוָרִים יִלְכוּ לִישֵׁן מֵה שְׁיֹתֵר מִקֶּדֶם, עֲדִיף לְלַכֵּת לִישֵׁן מִקֶּדֶם, וְלָקוּם קֶדֶם אוֹר הַיּוֹם, וְאִם תִּסְתַּפְּלוּ בַּסְּדוּרִים שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזוּרָח תִּרְאוּ שֶׁהַסְּדוּר מִתְחִיל עִם בְּרֻכּוֹת הַתּוֹרָה, וְתִכְף-וּמִיד תִּקּוֹן חֲצוֹת, וְאַחֲרֵי-כֵן סִדְרֵי הַתְּפִלָּה. וְלִכְּנֵן אִם הוֹלְכִים לִישֵׁן מִקֶּדֶם, אֲזַי קָמִים מִקֶּדֶם קֶדֶם אוֹר הַיּוֹם, וְיִכּוּלִים עוֹד לְהַגִּיד תִּקּוֹן חֲצוֹת, וְיִכּוּלִים עוֹד לְלַמֵּד, וְלְהַתְּבוּדֵד לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, שְׁזֶה מֵה שְׁכַתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז, ג): "אֵל יַחְסֵר הַמַּ'וִּיג", שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְּבוּת: הַתְּבוּדוֹת, מ'שְׁנִיּוֹת, ז'הַר, גְּמָרָא, לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, טוֹב לְהַתְּבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִלְמֹד קִצַּת מְשֻׁנִּיּוֹת וְקִצַּת זֵהָר וְקִצַּת גְּמָרָא, וְזֶה מְזוּבָּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן לְהַתְּפַלֵּל אַחֲרֵי-כֵן אִם לֹא וְתִיקֵן עַל-כָּל-פָּנִים בְּשַׁעַר שַׁבַּע, וְזֶה רְצוֹנִי וְחִפְצִי, יֵשׁ יוֹם אֶרֶץ שְׂיִכּוּלִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה וְלְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה, וְלַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְצוּוֹת, וְגַם לְהַפְיֵן אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל, וְלְהַתְּנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְאַהֲבָה, אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזַק (יִשְׁעִיָּה מ), וְלַעֲזוֹר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֲבָל סֵתָם לְהַסְתוּבָב כָּכָה בְּלִי שׁוּם תְּכִלִּית, וְעוֹד לַעֲשׂוֹת הַתְּקוּמָמוֹת וּמְרַד וְכוּ' וְכוּ', לְבַחֲוָרִים כְּאֵלוֹ אֵין מְקוּם בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, לִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיכֶם, וְלִלְמֹד בְּהַתְּמַדָּה גְּדוּלָה מְאֹד, וְתַהֲלֵךְ לְאֵל, עַל-יַדֵּי הַסְּדֵר-דֶּרֶךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ ו"ל, יֵשׁ הַרְבֵּה מֵה לְלַמֵּד: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכָה וְאַגְדָּה, בְּרִיּוֹת וְתוֹסֵפּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַנְצֵל אֶת הַזְּמַן לְטוֹבָה.

הַיּוֹת שֶׁלְאַחֲרוֹנָה שְׂכָנִים מִתְלוֹנְנִים עֲלֵיכֶם, שְׂאֵתֶם צוֹעֲקִים וְכוּ', וְעוֹשִׂים רַעַשׁ גְּדוֹל וְכוּ', וּבִשְׂבִיל שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ הַפֶּסֶד גְּדוֹל וְכוּ' וְדִי לְמַבִּין, עֲלֵיכֶם לְהַשְׁתַּנּוֹת, כִּי אַחֲרַת אֲצַטְרֵךְ לְשַׁלַּח חֲזָרָה כַּמָּה בַּחֲוָרִים, אֲקַוֶּה שְׁתַּצִּיתוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח סט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקַת־בְּלָק, י"א תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

מָאד מָאד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַע מִיִּדִידְנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, אוֹדוֹת
הַנַּעֲשָׂה עִם בְּתָד תַּחֲיָה, וְזֶה לִי פְּלֵא גְדוֹל מָאד, וְאֲנִי מָאד מְקוּיָה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכָּה כָּבֵד לַעֲשׂוֹת סוּף לְהַסְתוֹת וְכוּ'. אֲנִי
מִבֵּיִן הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת הַבְּעִיָּה שֶׁיֵּשׁ לָכֶם בְּבֵית, כִּי לְמַעֲשֵׂה בְּבֵית־סֶפֶר
הָיוּ לָנוּ הַמּוֹן בְּעִיּוֹת אֶתָּה, הַמּוֹרוֹת לֹא הִסְתַּדְּרוּ אֶתָּה וְכוּ' וְכוּ'.

בִּימֵי מוֹהֲרַנ"ת ו"ל הָיָה אָדָם שֶׁהָיָה לוֹ בֶּן מָאד שׁוֹכֵב, וְעָשָׂה
הַמּוֹן הַזְּקוּת, קָשֶׁר זְנֻבוֹת שֶׁל פְּרוֹת וְכוּ', שָׁבֵר שְׁמִשׁוֹת וְכוּ', וְהָיָה
לְהוֹרִים צַעַר גְּדוֹל מִהֵבֵן הַזֶּה, וְלֹא יָדְעוּ לְשִׁית יַעֲצוֹת כַּדַּת מֵה
לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ, וּבָאוּ לְשֶׁאֵל אֶת מוֹהֲרַנ"ת ו"ל יַעֲצָה, עָנָה וְאָמַר:
לְדַעֲתִי, תַּחֲתָנוּ אוֹתוֹ, וְאִז תִּפְתָּרוּ אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת, וְכֵן עָשׂוּ, מְצָאוּ
לוֹ שְׂדוּף, וְנִפְתַּר הַכֹּל, וְתַבִּינוּ לְמַעֲשֵׂה.

הַעֲקָר רָאוּ לְהַתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַמּוֹן הַתְּחַזְּקוֹת,
כִּי צְרִיכִים סִיעָתָא דְשִׁמְיָא עִם יְלָדִים, וְהִרְבָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מִחַמַּת כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת — הַהֲכָרָה לְקַצֵּר מָאד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקַת־בְּלָק, י"א תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי

מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין האטליז, אתה צריך מאד מאד להזהר להשמר לא להיות בעל חוב, כי אם מתחיל לקפיץ לך טשעקים, אם בן יצא שָׁכרוּ בְּהַפְסָדוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרָאשׁוֹ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִמְרָתִי לֹא כְּדַאי לְרִיב, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים, שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בִּיבְנָאֵל, שְׁחִיטָה עֲצָמָאִית, וְלֹא נִצְטָרֵךְ אֶל הַטּוֹבוֹת שֶׁל אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה, וְהַעֲקֵר שְׁלֹא תִצֵּא מְקַפָּח, וְכֵן שְׁאַחֲרִים לֹא יֵצְאוּ מְקַפָּחִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

גא ונא ראה לקבע לעצמך שעורים כסדרן בכל יום, כי סוף כל סוף מה נשאר מהאדם? רק מה שמדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, וכן שלומד תורה הקדושה, ואפלו מעט דמעט, ואם אדם היה יודע מה זה למוד התורה הקדושה, היה תמיד לומד תורה, ועל-כל-פנים שלא יחסר לך יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, מפל למוד אפלו מעט דמעט, כי הארבעה למודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ולומד בכל יום את הד' למודים האלו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח עא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר חקת-בלק, י"א תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! לדעתי אני לא אוציא עכשו ממך את קפת

הצדקה של בית-המדרש בשום פנים ואפן, פי אני צריך אדם אחראי וכו', ותהלה לאל, אתה הוא האיש הזה.

מה אמר לך! עבר עלי שבוע מאד מאד קשה מכמה וכמה מסירות וכו', וכמה וכמה יסורי תפת מבני-אדם שהיו בצרה גדולה מאד, וזכני הקדוש-ברוך-הוא לחלץ אותם, בשביל זה לא יכלתי לדבר אתך באריכות וכן לכתב לך, אבל תדע, שאני מעריך מאד את העבודה הקדושה שאתה עושה בשבילי, ותקבל חזרה כפול כפלים.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לאשתך, שהכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות.

מחמת טרדות השבת פי באה — ההכרח לקצור.

המאחל לך שבת שלום...

כח עב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר חקת-בלק, "א תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

אני מאד מאד מצטער לשמע בכל פעם תלונות עליך, ובפרט שילדים אומרים, שאתה נוסע בפראות, וכמעט שאתה דורס אותם וכו', בודאי זה הכל צחוק, אבל אתה צריך להבין שצחוק כזה יכול להביא לידי אסונות, לא עלינו, פי רכב זה פלי נשק, פשוטו כמשמעו, ועם נשק לא עושים צחוק, פי אתה יכול לאבד, רחמנא לצלן, שליטה, ואתה יכול לדרס, רחמנא לישזבן, ילדים, ולהרג אותם, רחמנא לצלן.

ולכן אני מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיך, הן אל תרביץ לילדים, והן אל תסע בפראות, פי אחרת אצטרך לבקש מהמשטרה

לְשַׁלֵּל לָךְ אֶת הַרְשִׁיזוֹן, כִּי יֵשׁ לִי הַרְבֵּה תְלוּנוֹת מֵהוֹרֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְזֶה לֹא צָחוּק. לְדַעְתִּי, הַכֹּל בָּא מִרִיקְנוּת, אִם הִייתָ לּוֹמֵד בְּכֹל יוֹם
לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת רְצוּפוֹת חֲמֵשׁ וְרִשְׁשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם, מִשְׁנִיּוֹת,
גְּמָרָא, שְׁלִחַן עֲרוּךְ, נִשְׁמָתָךְ לֹא הֵיטָה רְעֵבָה, וְהִייתָ מְרַגֵּשׁ אֶת
שְׁמֵחַת הַחַיִּים, אֲךָ מִחֲמַת שְׂאֵתָה מִתְרַשֵּׁל בְּזֶה, יוֹצְאִים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְקֵן אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְיֵשׁ לִי עוֹד
הַרְבֵּה לְכַתֵּב לָךְ, אֲךָ מִחֲמַת כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח עג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֲקַת-בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפֹל מֵה שְׂדֵבְרַתִּי עִם הַבַּחּוּרִים זֶה עוֹשֶׂה
אֲצִלָּם רָשָׁם. כִּי בְּאֵמַת נַפְשִׁי חֲשָׁקָה מְאֹד לְהַקִּים יְשִׁיבָה שֶׁל מְאֵתִים
שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחּוּרִים, וְיִכּוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וּבִפְרָט
שְׂאֵנִי אֲחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צִעִיר, וְזֶה יִמְשָׁךְ אוֹתָם לִיבְנָאֵל.

הַעֲקָר רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְרְאֵה גַם רְאֵה לְעוֹרֵר
אֶת הַבַּחּוּרִים לְהַתְפַּלֵּל בַּחִיּוֹת וּבְקוֹל, וְאַחֵר כָּל תְּפִלָּה תִּלְכוּ
בְּרִקּוּדִים, כְּמוֹ שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַעוֹבְדֵי הַשֵּׁם הִלְכוּ אַחֵר הַתְּפִלָּה
בְּרִקּוּד, שְׁעָרָךְ לְכָל הַפְּחוֹת רְבַע שָׁעָה, כִּי הַבַּחּוּרִים צְרִיכִים לְהוֹצִיא
אֶת הַמְּרִץ שֶׁלָּהֶם בְּרִקּוּדִים וּבְשִׁמְחָה.

שְׁמַעְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁסִפְרוּ, שְׁכַּשְׁנֵאפוּלִיּוֹן נִצַּח אֶת

מִלְחַמָּתוֹ, וְהֵיכֵן שָׂרַק הַלֵּךְ נִצַּח, אֲזוּ שְׁלַח הַצָּאֵר הַרוֹסִי מְרַגְלִים לְדַעַת בְּמָה כָחוּ, וְלָמָּה הוּא מְבִיס אֶת הַחִיָּלִים שְׁלוֹ? וְהַתּוֹדֵעַ לוֹ, שְׁעַל הַחֲזוּיַת הָרֵאשׁוֹנָה הֵיכֵן שְׁעַקֵּר הַמְּלַחְמָה פְּנִים אֶל פְּנִים, שְׂמָה שֵׁם בְּכָל בְּסִיס מְקַהֵלָה שֶׁל בְּעֵלֵי מְנַגְנִים עִם כְּלֵי זְמַר מְאֹד מְשֻׁמָּחִים, וְזֶה מֵה שְׁנַתָּן מְרַץ לַחִיָּלִים, וְכֵן הַצְּלִיחוּ. וְהָיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְדַבְּרִים מְזֶה הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה מְתַרְחֵב הַלֵּב, וַיְכוּלִים לְכַבֵּשׁ הַמּוֹן מִלְחָמוֹת וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִם הַבַּחּוּרִים תְּמִיד יִהְיוּ בְּשֻׁמְחָה, נִזְכָּה לְרֵאוֹת שֶׁהֵם מְתַגַּבְּרִים עַל יְצָרָם הַבּוֹעֵר בָּהֶם, כִּי הֵם מְסַכְּנִים, אֵל תִּשְׁכַּח, כִּי זֶה לֹא מְזֻמָּן הָיוּ בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתִּיו, וְרַק עֲכָשׁוּ חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, אֲזוּ מֵה יַעֲשֶׂה הַבֵּן נֶגֶד יְצָרוֹ הַרַע. וְלִכֵּן רֵאֵה לַחֲזֵק אוֹתָם לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה יַעֲזֹר לְיִשְׁיבָה.

אֹדוֹת הַנְּקִיּוֹן, כָּל הַבַּחּוּרִים צְרִיכִים לַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְרַק כֵּן נִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחַבּוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרֵךְ קִי"ח יְזַכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרֵךְ קִי"ט לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות
לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יאריך השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא
מעליא עד לביאת גאו"צ בב"א

המברכים ומאחלים

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קי"ח

ג פֶּתַח דָּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא כֹּז תַּתְּכַב

יורה להרבות בשלום ואהבה, ולהתרחק ממחלוקת, ויודה לפניו בתברך, שזוכה לחמן את הנער סמוך לפרקו, ולהצילו מחטאים ועוונות, שלא יסבלו את הסבל שאחרים סובלים, ועל זה אורב עליו הסמ"ך-מ"ם, פי זה לו לצנינים שהנער חי בקדושה ובטהרה, וכל כונתו ההפך — "קרא עלי מועד לשבר את בחורי".

יג כֹּז תַּתְּכַד

יבאר, אשר כואב לו לבו, כשרואה שני יהודים רבים, פי העקר אצלו אחדות ואהבה, וישבח מי שיכול לשדך את הבחורים והבחורות סמוך לפרקם, ולהצילם מחטאים.

יד כֹּז תַּתְּכַה

ישבח הנמענת שעורכת שעור באמונת חכמים, אשר אין למעלה מזה.

טו כֹּז תַּתְּכו

ישמח מאד על פריחת הכולל ושגשוגו, ויורה להתמיד בתורה ותפלה, ולהיות בשמחה, וילשמח את אנשי שלומנו.

טז כֹּז תַּתְּכו

יורה על התבודדות והפצה, ובזכות זה יזכה להצלחה.

יז כֹּז תַּתְּכַח

ישבח הנמען שפתח כולל בקר, ויעוררו להיות עקשן בכל דבר שבקדושה, ולא להרפות כלל, וכך נובל להגדיל תורה ולהאדירה.

יח כֹּז תַּתְּכַט

ישבח הנמען שפתח כולל ערב, ויבקש שכל הבחורים הצעירים ילמדו שם עד שיגיעו ללמד אצלו בשיבתו.

- כז תתל יח
 ישבח הנמְעַן שְׁרָצוֹנוֹ לְתַמְךָ בְּכֹלֵל עָרֵב, אֲשֶׁר זוֹ זְכוּת הַרְבִּים גְּדוּלָה
 מֵאֵד.
- כז תתלא יט
 יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
 וְכֵן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- כז תתלב כ
 יִחַזַק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְלַחֲנֹךְ אֶת הַבְּנוֹת עַל יְסוּדוֹתֶיהָ, וּבִפְרֹט
 לְהַחֲדִיר בָּהֶן בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, שְׁתִּהְיֶינָה בְּשִׁלּוֹת לְהַקִּים בְּתִים נְאֻמִּים
 בְּיִשְׂרָאֵל.
- כז תתלג כא
 יְעוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ אֲלֵא עַל־יְדֵי
 תִּקְוָה הַשְּׂמֵחָה.
- כז תתלד כב
 יְעוֹרֵר לְהִתְחַזֵּק בַּמַּצְבִּים הַקָּשִׁים שְׁעוֹבָרִים, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל, וְכֵן לְחַזֵּק
 וּלְעוֹדֵד אֶת הַבְּעַל, וְלְהַרְחִיב דַּעְתּוֹ.
- כז תתלה כג
 מִכְתָּב לְתַלְמִידֵי אַחַת הַכִּתּוֹת בַּתְּלֵמוֹד תוֹרָה, בּוֹ יִשְׂבַּחֵם עַל הַתְּמַדְתָּם
 בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיַעוֹרְרֵם לְנַצֵּל הַזְּמַן הַיָּקָר בַּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, וְלַקְּנוֹת
 מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִלְמַד הַרְבֵּה גְּמָרָא בְּכָל יוֹם.
- כז תתלו כד
 יוֹרָה לְהַזְהִיר אֶב שְׁבָנוֹ אֵינוֹ מִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, וְהַעֲקָר לַעֲשׂוֹת פְּעֻלָּה
 שִׂיחָדֵל מִמַּעֲשָׂיו.
- כז תתלז כה
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר אֵין מִתְנַהֵג יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה.
- כז תתלח כו
 יוֹרָה לְנַמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ לְיִשְׁיבָה, וַיֵּאחַל וַיִּבְרָךְ.
- כז תתלט כז
 יוֹרָה לְהַשְׁלִים עִם הַזּוּלָת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וַיּוֹדָה עַל הָאֲשׁוּר
 לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן הַתְּנָא רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, וַיַּעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת
 וְלִמּוּד שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תַּרְגּוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י בְּכָל יוֹם.

- כז תתמ** יבאר לנמען, שלא הייתה פננתו לפגע בו, חס ושלום, אלא להבהירו הענין, למה רצונו שיהיה משגיח באטליו, כדי להדר את הפשרות שתהיה בתכלית ההדור.
- כז תתמא** יקנה לבנות בית-הכנסת ענק, שיהיה בו מקום מרוח לכל אנשי שלומנו, ויעורר על הגרלות, כדי שיוכלו להוציא הדבר מן הפח אל הפעל, ויכתב לבן הנמען, שאינו יכול עתה לקחתו לשיבתו, ויורהו להמשיך וללמד בהתמדה רבה.
- כז תתמב** ירגיע את המדפיסים, שתמיד ימשיך להדפיס דרכם, כי עבודתם נאמנה ומרהיבה, ואל ידאגו כלל.
- כז תתמג** ישבח הנמען שסים ללמד את כל ה"לקוטי-הלכות", אשר זה נותן את הכח להחזיק מעמד, ויודה על עזרת הנמען לשיבה: "דמשק אליעזר".
- כז תתמד** יבאר רצונו, שיהיה משגיח באטליו, אשר אין למעלה מזה, ויעורר על התבודדות ותפלה במנין.
- כז תתמה** יורה שלא להתבלבל משום דבר, והעקר להיות בשמחה ולהתבודד אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה.
- כז תתמו** ישלח את ההמלצות בעבור הכנסת פלה, ויאחל הצלחה מרבה.
- כז תתמוז** מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו הגרות ביבנאל, בו יבארן, אשר רבנו ו"ל הוא מתנה לכל העולם בלו, ואשרי מי שמקיים עצותיו הקדושות, אשר בזה הופך את העולם הזה לגן-עדן, ויפליג במעלת כל יהודי ויהודי, אשר זו השמחה הכי גדולה שלנו, שנכינו להברא יהודים, ולקבל את התורה הקדושה, ולקיים מצוותיה, ויעורר על מדת האחדות והאהבה, ולהתרחק מן הקנאה אשר מגנה היא מאד, ולשמר על חנוף הילדים, ולהחדיר בהם יראת שמים וצניעות, אשר הן היסוד.

- נא** כז תתמח
 ישבח הנמֵעַן שְׁפוֹרֵעַ החוֹבוֹת שְׁחִיב, כִּי רִבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד, שְׁלֹא
 לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, וַיִּקְנֶה לְהַגְדִּיל אֶת הַיְשִׁיבָה בִּיבְנָאֵל לְמֵאוֹת בַּחוּרִים,
 וּלְהַרְבוֹת בָּהּ בַּקְּדוּשָׁה וּבְטָהָרָה.
- נב** כז תתמט
 יוֹרָה לְמִנְעַ גְּרִימַת בּוּץ בְּקָרֵב יְשִׁיבַת "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲשֶׁר זֶה בְּלַתִּי
 נִסְבֵּל.
- נג** כז תתנ
 יִשְׁמַח בְּשִׂגְשׁוּג הַכּוֹלָל וּבַפְּרִיחַתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַנִּצְחוֹן כְּנֶגֶד כָּל הַשּׁוֹנְאִים
 הַמוֹנְעִים הַתַּפְּשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה.
- נד** כז תתנא
 יוֹרָה עַל לְמוֹד הַלְכָהּ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד, וַיֵּאחַל הַצְּלָחָה בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת.
- נד** כז תתנב
 יוֹרָה לְנִמְעָנַת שְׁנֻטְלָה עַל עֲצָמָה מְשִׁימָה קְדוּשָׁה שֶׁל נְהוּל בֵּית-סֵפֶר,
 וַיִּוְרָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוֹנַת חֻכְמִים, יְרֵאת שְׁמַיִם, צְנִיעוֹת וְדַרְךְ אֶרֶץ.
- נה** כז תתנג
 יְבָאֵר, אֲשֶׁר הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק
 מְעַמָּד וּבוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר רַק שֵׁם הַמְּקוֹם הַבְּטוּחַ בִּיּוֹתֵר לְהַסְתֵּר.
- נו** כז תתנד
 יִחֲזַק אֶת תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", וַיְבָאֵרם, כְּשִׁמְתַּעוֹרֵר קוֹל
 דְּקַדְשָׁהּ, מִתַּעוֹרֵר כְּנֶגְדּוֹ קוֹל הַבְּרָה שֶׁל הַסְּטָרָא אַחְרָא.
- נו** כז תתנה
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקָשׁם לְהִתְאַחַד יַחַד, וּלְהַרְבוֹת
 בְּמִדַּת הַחֶסֶד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה הַיְמִנָה, וְהִיא חֲשׁוּבָה מְאֹד לְמַעְלָה
 בְּשָׂמַיִם, וּכְשֶׁעוֹשִׂים חֶסֶד, מְגַלִּים שְׁנֻשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵן חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל,
 כִּי מִדַּת הַחֶסֶד הַבְּטִיחָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָדָאֵי לְבָרָא אֶת הָאָדָם,
 כִּי יִהְיֶה מְלֵא חֶסֶד.
- נט** כז תתנו
 יוֹרָה לְדָאָג לְמִשְׁפָּחָה שְׁנוֹרְקָה מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְלֹא לְהַפְקִירָה.

- כז תתנז** נט
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו ידבר מעניני פרשת השבוע במדבר, שצוה השם יתברך לספר את ישראל מתוך חבתם אליהם, ויפליג במעלת עם ישראל כשמחזיקים עצמם ביחד, וזהו התנאי לקבלת התורה, ולכן קוראים פרשת במדבר דיקא לפני חג השבועות וכו', ויבאר גדלת מעלת גמילות חסדים ועזרה לזולת, אשר היא אחד מעמודי התוף שהעולם קים עליהם, וזהו רצונו — שהיסוד בקהלה יהיה חסד, וכמאמרם ז"ל בירושלמי סנהדרין י, א: אם ראיתם זכות אבות שמטה, וזכות אמהות שנתמוטטה — לכו הדבקו בחסד.
- כז תתנח** עא
 יפליג בחשיבות אמירת "שמות הצדיקים" לאשה הרה, ויורה לבעלה לעזר יותר בעת הזאת, ולדון את האשה לכף זכות, באשר אינה חשה בטוב.
- כז תתנט** עד
 יורה להחזיר בבנות אמונה פשוטה ומדות טובות.
- כז תתס** עה
 ישבח הנמענת על זכותה בחנוך בנות ישראל, ויאחל לה זרע של קמא בזכות זה, והעקר שתראה להתחזק בסבלנות, ולילך בחנוך עם השיטה של 'שמאל דוחה וימין מקרבת'.
- כז תתסא** עו
 יבקש לכתב לו דין וחשבון מן הנעשה בבית-הספר, ויורה לילך עם התלמידות בתקיפות מצד אחד, ובכיד שניה לילך בנעם ובכרפות.
- כז תתסב** עז
 יבקש למסר המכתבים ליצדם, ויחזק, פי גדול אדוננו ורב להושיע.
- כז תתסג** עח
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יורה לשמר על הילדים, שלא יעשו נזקים באולם השמחות, ולדאג בכלל לאחזקה של המקום, ולהתפלל בעבור הילד שזקוק לנתוח דחוף, ולהשתדל להתרים את הבריות בעבור בגין בית-המדרש.
- כז תתסד** עט
 יבקש הנמען לחלק את המכתב כללי לנשים, ויגלה כסופו ורצונו רק

תִּכְן הַעֲנִינִים

לְעוֹרֵר הַבְּרִיּוֹת בְּעִבּוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתוֹרָה וְתַפְלָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

פ כז תתסה

מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַבְרָכִים הַצְּעִירִים, בּוֹ בְּקֶשֶׁם לְהַתְּפַלֵּל בְּשַׁבָּת בְּמַגֵּן נִפְרָד, וּלְלַמַּד בְּצוּמָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְלִהְיוֹת בְּאַחֲנָה וְרַעוּת וּבְאַחֲדוּת אַחַת.

פא כז תתסו

יְעוֹרֵר עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר הִיא הַעֶקֶר בְּחַיִּים, וְעַל-יָדָה הוֹפְכִים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה לְגוֹ-עֶדֶן מִמֶּשׁ, וְיִרְגִּיל לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ, וְלִהְתְּבוֹרֵד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה שְׂאִין לְתֹאֵר כְּלָל.

פב כז תתסז

יִוְרָה לְקַבֵּעַ עֲתִים לְתוֹרָה, אֲשֶׁר רַק זֶה נִשְׁאָר מִן הָאָדָם, הַטוֹב שְׁזוּכָה לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם.

פג כז תתסח

יִוְרָה לְדַבֵּר עִם הַתְּלֵמִידִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, אֲשֶׁר זֶה הִנֵּה הִיסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל.

פג כז תתסט

יְעוֹרֵר לְמַצָּא בְּעִצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְלֹא לִפְלֵ בְרוּחוֹ, וְלִהְרַגִּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר גְּדֵל הַמַּעֲלָה הַזֶּה.

פג כז תתע

מִכְּתָב כְּלָלִי לְבָנוֹת הַתֵּיכוֹן "בֵּית פִּיגָא", בּוֹ יִחְזַקֵּן עַל יְרֵאת שְׂמִים וּקְדוּשַׁת הַדְּבוּר וְהַמַּעֲשִׂים, שֶׁתְּהִיֵּינָה בְּנוֹת לְמוֹפֵת, כִּי הֵן הָאֲמָהוֹת הַעֲתִידוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְתוֹהֲרֵנָה מִהַשְּׁפָעָה זָרָה שֶׁל קוֹצִים וְדַרְדָּרִים, שְׂמִטְרָתָם לְהִרְס כָּל חֻלְקָה טוֹבָה.

פח כז תתעא

יְפַלִּיג בְּמַעֲלַת זְכוּי הַרְבִּים, אֲשֶׁר הַזְּכוּת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּיֹת.

פט כז תתעב

יִוְרָה לְנַמְעֲנֵת עַל מְסִירוֹת נִפְשָׁה בְּעִבּוֹר בְּנִין אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת וּבֵית-הַמְּדַרְשׁ, וַיֵּאחַל לָהּ בְּזְכוּת זֶה בְּרִיאוֹת וְנַחַת.

פט כז תתעג

יִתֵּן הוֹרָאָה הֵיכֵן לְהַפְקִיד הַתְּרוּמוֹת שְׂאֲסָפוֹ לְיֵלֵד שְׂזָקוֹק לְנַתוּחַ עַל הָעֵין.

- א** כז תתעד
 יבקש לתלות את המכתב כללי בבית-הכנסת, ויקנה לרפואה שלמה לילד.
- א** כז תתעה
 ייעץ אודות מכירת הדירה ומחירה.
- אצ** כז תתעו
 יורה שלא ללמד מתוך לחץ, והעקר למצא בעצמו נקודות טובות, ולהתחזק על גדל הנסים שעושה עמו הבורא יחברך שמו, וכך ישתחרר מהלחצים שעוברים עליו.
- אב** כז תתעז
 יעזר מאד על מדת השמחה, אשר היא העקר, ובפרט לשמח שאיננו מתנגדים לרבנו ז"ל, אשר זה עולה על הכל.
- אג** כז תתעח
 ימנה את הנמצא באיש נאמן לאסוף את התרומות בעבור הנתוח לילד.
- אד** כז תתעט
 יורה למצא בעצמו נקודות טובות, ולא להפך, ולהיות בשמחה, שזכינו להתודע מרבי אמת ונורא פנה, המחיה אותנו ומקרבנו אליו יחברך.
- אה** כז תתפ
 יוכיח את הנמצא על פתו לבלתי תרעה בשדות זרים, פי אוי לו ואוי לנפשו באם יפקירה.
- אז** כז תתפא
 יעזר על התבודדות ושקיפה בתורה הקדושה.
- אז** כז תתפכ
 יורה על אמירת 'יום תהלים' בכל יום, אשר בזה ממשכים ישועה וברכה.
- אז** כז תתפג
 יחזק על אמונה פשוטה בו יחברך, ובפרט בעתים הללו עקב התפשטות הערב-רב, ויקנה להקדוש-ברוך-הוא שגפילתם קרובה, ולא יארע שום רע לשום בר ישראל.

- כז תתפד** צח
יִבְקֹשׁ לְשַׁלַּח אֵלָיו הַסְּפָרִים שֶׁרָצָה מִמְּכוֹן "אֶהְבֵּת שְׁלוֹם", וַיַּחֲזֵק עַל
אֲמוּנָה פְּשוּטָה וַיַּחֲוִידִים.
- כז תתפה** צט
מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֹשׁם לְהִגִּיעַ לְאַסְפֵּת חֲרוּם
לְדַבֵּר עַל דְּבָרִים נַחוּצִים לְטוֹבַת הַקְּהֵלָה.
- כז תתפו** ק
יִבְאָר רְצוֹנוֹ לְדַבֵּר עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כְּדֵי לְחַזְקֵם בְּחֻמַּת הַיְהוּדוּת,
שְׁלֵא יִסְדֹּק בָּהּ שׁוּם סִדָּק.
- כז תתפז** קא
יִקְוֶה שֶׁהַנְּמַעֲזָן חִלַּק אֶת הַמְּכַתְּבִים כָּלְלִיִּים לִיעֵדָם, הֵיּוֹת שֵׁישׁ לוֹ דְּבָרִים
חֲשׁוּבִים לְדַבֵּר עִם כָּל אֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה.
- כז תתפח** קב
יִפְלִיג בַּמַּעַלְת מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין עֲרָף לְעַבּוּדָתוֹ, בְּחֻנּוֹ אֶת יְלָדֵי
יִשְׂרָאֵל לְאֲמוּנָה וַיִּרְאָה, וּמַחְדִּיר בָּהֶם חֶשֶׁק לְלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כז תתפט** קג
יַחֲזִיק יָדַי רַב אֶחָד, שְׁלֵא יִתְפַּעַל מִפְּנֵי הַמַּלְעִיגִים, וּפְעֻלָּיו שֶׁפָּעַל בְּמִשְׁפָּח
הַשְּׂנִיִּים חֲשׁוּבִים מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וּכְבוֹדוֹ יַעֲלֶה מַעֲלָה.
- כז תתצ** קד
מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יַחֲזִיקָם לְשָׁמֵר עַל חֲנוּף הַיְלָדִים
כְּכַבֵּת עֵינֵינוּ, וּלְתַחֲזֹק אֶת בֵּית-הַמְּדִרָשׁ וּלְשָׁמֵר עַל שְׁלֵמוֹתוֹ, וַיִּבְאָרָם
אֲשֶׁר כָּל הַהֲצֻלְחָה שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָהּ רַק בְּאֶהְבֵּת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
בִּיבְנָאֵל.
- כז תתצא** קו
יַעֲזִיר לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד עַל כָּל גְּנֻזָּה וְגֻנֻזָּה טוֹבָה שְׁזוֹכִים לַעֲשׂוֹת, וְלַהוֹדוֹת
לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ שְׁזוֹכִים לְטוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.
- כז תתצב** קז
יִכְתֹּב מִכְּתָב הַמְּלָצָה לְתָרֵם בְּעִבּוּר יְלָד שֶׁנִּפְצַע בְּעֵינוֹ, וְצָרִיף לְעִבּוּר נְתוּחַ
בְּחוּל, וְלָרֵשׁ אֵין כָּל.

- קח** כז תתצג
יעורר מאד להחדיר בילדים אמונה פשוטה, ועוד פעם אמונה ושוב אמונה, אשר על ידה זוכים להחזיק מעמד בנחשולי החיים.
- קט** כז תתצד
יחזק מאד על נקודת השמחה, אשר היא מרחבת את הדעת, פי בשמחה אותיות מחשב"ה, ועל ידי השמחה יכולים להנהיג את המחפפי שרוצים.
- קט** כז תתצה
יפליג במעלת השמחה, אשר היא סוד ההצלחה.
- קי** כז תתצו
יעורר על התבודדות ושמחה, אשר בזה יתרחב לו בגשמיות וברוחניות.
- קיא** כז תתצז
יורה לדבר בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו בדבורי אמונה והשגחה פרטית, ובזה נעשה אור ישר ואור חוזר, שהדבורים קופצים חזרה אליו ומחזקים אותו.
- קיב** כז תתצח
יבאר לנמענת יגיעו וטרחתו עם ילדיה בשיבה, ויבארה שכל הקהלה ביבנאל עומדת בנס, ואם יהיה בה אחדות, תהיה אחדות בכל הארץ, ואם תהיה אחדות בארץ, תהיה אחדות בכל העולם כלו.
- קיד** כז תתצט
יבשר בשמחה, שהנתוח של הילד הצליח, ויבאר שכל כסופו בזה העולם — איך יכולים לקרב נשמות ישראל אליו יתברך.
- קטו** כז תתק
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבשרם על הצלחת הנתוח, ויבקשם להרבות באהבה ואחדות, ולחדל מהקנאה והשנאה, ולצאת בכל יום להתבודדות, אשר זו המתנה הכי יקרה שקבלנו מרבנו ז"ל.
- קטז** כז תתקא
יבאר רצונו בענין המכתבים הכלליים לתלותם בלוח המודעות, שכלם יוכלו לעין בהם ולצייתם, וייעץ אודות האטליו, ויחזק על תפלה והתבודדות.

- כז תתקב** קיז
 יִבְהִיר אֹדוֹת עָרוֹב, וּמִי שְׁמַחְמִיר בְּעֲנִינֵי עָרוֹבִין, שְׁלֵא לְטַלְטֵל, אִינוּ
 אֶלָּא מִן הַמַּתְמִיחִים וְכוּ', וַיַּעֲוֹרֵר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַכְּלִי
 וַיֵּן שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי.
- כז תתקג** קיח
 יִחֲזַק עַל שְׁמִיחָה, וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, לִידַע אֲשֶׁר הֵיכֵן שְׁאֲדָם נִמְצָא
 — שֵׁם נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- כז תתקד** קיט
 יוֹדֶה לְנִמְעָנֵת שְׁנִטְלָה עַל עֲצָמָה לְחַנּוּף אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַמוּנָה
 וַעֲנִיעוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְכֵן שְׁתַּרְאָה לְהַחֲדִיר בָּהֶן תְּפִלָּה
 וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי אֵין לְאָדָם בֵּית מְנוּס יוֹתֵר בְּטוֹחַ כְּמוֹ לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- כז תתקה** קכ
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וַיִּסְפֹּר
 מִהַתְּבוּדוֹתוֹ שֶׁל הָרַב מִבְּרִסְלָב, שֶׁהִיְתָה פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר עַל
 שְׁלוֹם-בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה.
- כז תתקו** קכא
 יוֹרָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, וְלִשְׁמֹר עַל שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְתְּפִלָּה בְּמַגֵּן
 וְלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת.
- כז תתקז** קכב
 יַעֲוֹרֵר עַל מַעֲלַת הַהֶתְחַדְּשׁוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּכְדֻכָּתִיב: בְּכָל יוֹם יִהְיוּ
 בְּעֵינֶיךָ כַּחֲדָשִׁים, וְעַל הַתְּמִדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל חֲלָקֶיהָ וַעֲנִינֶיהָ.
- כז תתקח** קכד
 יֵאָחַל הַצִּלְחָה עַל פְּתִיחַת הַצַּרְכָּנִיָּה וְשִׁפַּע רַב.
- כז תתקט** קכז
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְנִשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַזְּכוֹת הַלְּהִיּוֹת אֶצֶל
 צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, וְלֹמַר שֵׁם הַיִּתְקוֹן הַכְּלָלִי,
 וְלְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה, אֲשֶׁר שׁוֹם תְּפִלָּה אֵינָה שְׂבָה רִיקָם, וְכֵן יַעֲוֹרֵר לְנִצָּל
 הַעַת רְצוֹן שֶׁל הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבֵת, וְלִשְׁפֹּף אֶז דְּמָעוֹת כַּמִּים עַל הַיְלָדִים,
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי חֲנוּף הַיְלָדִים הוּא בְּרֵאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה, וְעַל-יְדֵי
 רַבּוּי תְּפִלָּה זֹכִים לְנַחַת מֵהֶם, וְכֵן לְהַרְאוֹת דְּגָמָא אִישִׁית חַיִּיבִית
 לְיְלָדִים, הֵן בְּיִרְאוֹת שְׁמִים, הֵן בְּצַנִּיעוֹת, הֵן בְּקִדְשַׁת הַדְּבּוּר, הֵן בְּאַמוּנַת

חֲכָמִים, אֲשֶׁר הִילְדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וַיַּעֲשׂוּ כְמוֹתָם, אֲשֶׁר־
הִמְשָׁקִיעַ בְּחַנוּף — וּבּוֹדָאי יִקְצֹר פְּרוֹת מְשֻׁבְּחִים.

כֹּז תתקי קלה
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָעוֹסֵק בְּחַנוּף, כִּי הָאֲמוּנָה שְׂמַחְדִּירִים בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
זֶה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם לְנֶצַח.

כֹּז תתקיא קלו
יִבְאָר, אֲשֶׁר עַל כָּל פָּרֵט שְׂשִׁיף ל"היכל-הַקֹּדֶשׁ" עוֹמֵד הַסֵּמ"ך-מ"ם
בְּעֶצְמוֹ לְמַנֵּעַ וּלְעֵכָב, אִף גְּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כֹּז תתקיב קלז
יִתֵּן רְעִיוֹן לומר בְּתֵם הַשְּׁלֵשִׁים, אֹדוֹת הַסִּיּוּם שֶׁל הַשָּׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
וַיִּבְאָר הַקָּשֶׁר בֵּין הַמְּאָמֵר: אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת, לְבֵין
הַמְּאָמֵר: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֵלְפָתָא: לֹא מֵצֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי
מִחֲזִיק בְּרֻכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם וְכוּ'.

כֹּז תתקיג קלט
יִוָּרֶה לְמַלְמַד לְדָאָג לִילְדֵי כֶּתֶתוֹ, לְהַכִּי טוֹב בְּעֵבוּרָם, וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל
מִשׁוּם בְּרִיָּה. וְהַעֲקֹר לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֶהְבַּת הַתּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם, וְהַכֵּל
מִתּוֹךְ סִבְלָנוֹת וְדַרְכֵי נַעַם.

כֹּז תתקיד קמ
יַעֲוֹרֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזוֹכֹתָהּ כָּל הָעֲשִׂירוֹת
וְהַהֲצִלָּחָה שֶׁל הַבַּיִת, וְעַל הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנֵו.

כֹּז תתקטו קמא
יִבְאָר, אֲשֶׁר עֲקָר הַהֲתַחֲזָקוֹת הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׂמִחָה, וְלִשְׂמִיחָה זוֹכִים רַק
עַל-יְדֵי תַפְלָה, לְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת שְׂמִחַ.

כֹּז תתקטז קמב
יִבְהִיר, אֲשֶׁר עֲקָר גְּבוּרַת הָאָדָם הִיא בְּלֵב, וְאִם אָדָם בּוֹעֵר אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שׁוֹם בְּרִיָּה אֵינָה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹתוֹ דְּבָר.

כֹּז תתקיז קמג
יִתֵּן כְּפָה הוֹרָאוֹת טְכָנִיּוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׂמִיחָה וְשְׂמִירַת הַזְּמַן.

כז תתקיה קמד
 יבְהִיר רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיַּעֲזֹר
 לְהַנְחִיל לַבְּנוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם וְאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כז תתקיט קמד
 יבְאֵר, מֵאֵמֶר הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע שֶׁאָמַר, אֲשֶׁר הִסְמֵךְ-מֵ"ם
 הַתְּלַבֵּשׁ בְּשׁוֹחֲטִים קָלִים וְרִיקִים, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, שֶׁעַל-יָדֵי שִׁיכְשִׁיל אֶת
 נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּטִרְפוֹת וּנְבִלוֹת, כְּכֹר יִהְיֶה קָשָׁה מְאֹד לְהַחֲדִיר בָּהֶם
 אֶמוּנָה וְכו'.

כז תתקכ קמו
 יבְהִיר לְנַמְעַן, מִדּוּעַ הִרְחַק מִן הַקְּהָלָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁפְּעוּ מִיְלֻדּוֹ לְרַעָה
 וְכו'.

כז תתקכא קמז
 יאֲחִל וַיְבָרֵךְ לְרַגְלֵי יוֹם הַלְּדֹת — עַל זֶרַע שֶׁל קַיִמָּא וְשְׁלוֹם-בֵּית.

כז תתקכב קמז
 יאֲחִל פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת בְּזִכּוֹת הַהַפְּצָה, וְלִהְיוֹת לְדוֹן לְכַף זְכוֹת אֶת כָּל
 אֶחָד.

כז תתקכג קמח
 יִשְׁבַּח הַעֲנִיָּן שֶׁל שְׁעוּרִים בְּנוֹשָׂא "אֶמוּנַת חֻכְמִים", אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
 מִזֶּה, וְאֵם יֵשׁ אֶמוּנַת חֻכְמִים — יֵשׁ הַכֹּל, וְאֵם אֵין — אֵין כְּלוּם.

כז תתקכד קמט
 יתֵּן תְּקוּן לְאֶחָד, לַעֲשׂוֹת לְמַעַן צְרִיכֵי רַבִּים, וּבְזֶה יִמְחַל לוֹ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא.

כז תתקכה קמט
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעַן שֶׁאֵינוֹ מַעְרִיף אֶת הַמְּאֲמָצִים שְׁעוֹשִׂים בְּעַבּוּרוֹ לַעֲזוֹר
 כִּסְפִית, וְשִׁיעֶשֶׂה בְּדַק הַבֵּית, עַל מַה וְלָמָּה קָרָה לוֹ דָּבָר כֵּזֶה.

כז תתקכו קנא
 מְכַתֵּב לַבְּנוֹת הַתִּיכוֹן, בּוֹ יוֹכִיחַן לְהַתְּרַחֵק מִחֻבְרָה שְׁלִילִית, וְלִקְנוֹת
 לַעֲצֹמֵן שֵׁם טוֹב, לְהַצְטִיֵן בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת וְיִרְאַת שָׁמַיִם וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת,
 אֲשֶׁר כִּף תּוֹכְלָנָה לְמִצָּא שְׂדוּכִים מְצַיִנִים, וְלִהְיוֹת בְּתִים כְּשָׂרִים וְנֶאֱמָנִים.

כז תתקכז קנג
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְתַלְמִידֵי יִשִּׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יַעֲזֹרֵם עַל אֶמוּנָה

פְּשוּטָה בּו יתְּבַרֵךְ, וְלִהְתְּרַחֵק מִמִּדַּת הַלִּיצָנוּת, אֲשֶׁר הִיא חֲמוּרָה מְאֹד,
וְלִהְקַפִּיר עַל טְבִילַת מִקְנָה, הַמְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם, וְלִהְתְּמִיד בַּתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן.

כז תתקכח קנו
יִיעֵץ לְאִשָּׁה הִרָה הֵיכֵן לְלֶדֶת, וַיִּרְגִיעָה אוֹדוֹת הַכֶּן וְהַבְּעַל, וַיַּעֲוֹרָה עַל
שִׁיחָה בִּינָה לְבֵין קוֹנָה, וְלִשְׁפָף לְבָה אֵלָיו יתְּבַרֵךְ בְּכָל יוֹם.

כז תתקכט קנז
יַעֲוֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ בְּחִדּוּשֵׁי תּוֹרָה, וְלִיקֵר אֶת הָאִשָּׁה, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְלִהְתְּבוֹדֵד אֵלָיו יתְּבַרֵךְ.

כז תתקל קנח
יִוָּרָה עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בּוֹכּוֹתָה הַשֶּׁפַע בְּבֵית, וְהַעֲקָר לְקַבֵּעַ עֲתִים
לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר מְזַכֶּכֶת אֶת הָאָדָם, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יתְּבַרֵךְ
בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ.

כז תתקלא קנט
יִוָּרָה לְאִשָּׁה לִהְיוֹת לְעוֹר לְבַעֲלָהּ, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת הַדִּירָה.

כז תתקלב קס
מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּו יַעֲוֹרְרֵם לְעוֹר
לְהַצְלִיחַת הַכּוֹלָל שְׁנִפְתַּח, שֶׁהוּא חִדּוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים, וְכֵן לְהַזְהִיר בְּכִסְפֵי
צְדָקָה, שְׁלֵא לְמַעַל בָּהֶם, וַיִּזְהִיר לְהִתְרַחֵק מִחֲבָרָה שְׁלִילִית, וְלִשְׁמֹר עַל
הַיְלָדִים שְׁלֵא יתְּחַבְּרוּ לְפוֹרְקֵי הָעַל, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִהְרַבּוֹת בַּתְּפִלָּה
וְהַתְּבוֹדָדוֹת אֵלָיו יתְּבַרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית,
שְׁאִין לְתֹאֵר כְּלָל.

כז תתקלג קסב
יִבְקֹשׁ לְתִלּוֹת אֵיזָה מִכְתָּב בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת, כְּדִי שִׁידְעוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הָאֵמֶת לְאֵמֶתָה.

כז תתקלד קסג
יַעֲוֹדֵד אֶחָד שְׁלֵא יִפֹּל בְּרוּחוֹ, אֶלָּא יִקְנֶה לְעַצְמוֹ מִדַּת אִמְץ לֵב, וְאֵז יִזְכֶּה
לְגִדּוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת, וְהַעֲקָר לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנָיו יתְּבַרֵךְ, וְלִסְחֹק וְלִבְקֹשׁ
עוֹד וְעוֹד, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ, וְאֵז בּוֹדָאֵי יוֹשֵׁעַ.

- כז תתקלה** קסד
יעורר להתחזק על אף הירידות והנפילות, ולברח אליו יתברך, ולספור
לו כל העובר עליו, ולעשות קביעות בלמוד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.
- כז תתקלו** קסה
יחזק על הדבקות בו יתברך, ולא לחשב מאחרים כָּלָל, פי אָנוּ צְרִיכִים
רק אֵל הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ.
- כז תתקלו** קסו
יודה לנמען שְׂרָכֵשׁ בְּעִבּוּר סְפָרִים חֲדָשִׁים שִׁיצָאוּ לָאוֹר, וּיְבָאוּ, פִּי
הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְכוּל לְהַחֲזִיק
מֵעַמָּד, וַיְפָלֵג בְּמַעֲלַת יְחֻדֵי שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.
- כז תתקלח** קסט
יעורר לברח תמיד אליו יתברך מִכָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וּלְהִתְבּוֹדֵד לְפָנָיו,
אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מַעֲלַת הַהִתְבּוֹדָדוֹת.
- כז תתקלט** קסז
מכתב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", בו יחזקם על לְמוֹד ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ וְהַנֶּשְׁמָה, וַיַּעֲוֹר מְאֹד עַל
תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדָדוֹת, אֲשֶׁר כָּל תְּפִלָּה וְתַחֲנֹה שְׂמַתְחַנְּנִים לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ —
נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת.
- כז תתקמ** קע
יפליג במעלת הזוכה להיות בציון רבנו ז"ל, וּיְרַגֵּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וּלְסַפֵּר לְפָנָיו כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְאֵז זוֹכִים לְנִסִּים נִגְלִים.
- כז תתקמא** קעא
יבקש אֶת הַנְּמַעֵן לְעֹזב אֶת קְהֵלְתּוֹ, הֵיְיֹת שְׂאִינְנוּ מְצִיַּת, וְהוּא אֲדִישׁ
לְתַקְנֹת וְכוּ', וְזֶה עָלוּל לְקַלְקֵל אֶת בְּנֵי הַקְּהֵלָה וְכוּ'.
- כז תתקמב** קעב
יודה לנמענת שמדוחת על הנעשה בבית-ספר, וַיְבַהֲרֶהָ, אֲשֶׁר חֲנוּף
הַבְּנוֹת הוּא הַכִּי חָשׁוּב, וְהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת יוֹתֵר שְׂמִירָה מִתְּבֻנִים, וַיִּשְׁמַח
מְאֹד לְדַעַת מִכָּל הַקּוֹרוֹת בְּמוֹסְדוֹת הַחֲנוּף.
- כז תתקמג** קעג
יאשר אֶת הַצָּעַת הַנְּמַעֵנַת אוֹדוֹת הַמַּעוֹן, וַיִּתְכַּנֵּן אֶסְפַּת חֲרוּם לְכָל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ.

כז תתקמד קעד
 יוכיח אב שאינו שומר על חנוף ילדיו, ובזה גורם שיידרדרו, חס ושלום,
 לשאול תחתית.

כז תתקמה קעה
 יוכיח את מנהלת בית-ספר, שתקח בכבוד ראש את ענין החנוף, ולשמר
 על הבנות שתלכנה בדרך אבותיהן הסלולה לנו מדור דור, ואם אין
 בכח המנהלת הנוכחית לעשות כן, שתעזב תפקידה, ותפנה מקומה
 לאישיות מתאימה אחרת.

כז תתקמו קעו
 מכתב פללי למורות בית-ספר "בית פיגא", בו יבאן גדל האחריות
 שיש עליהן, בחונן את בנות ישראל להיות המשפח הדורות, ויבהירן כי
 מנה מנהלת חדשה, וכל אשר היא עושה, זה על-פי הנחיתו, ויבקש
 להתאחד יחד באהבה ושלום, ולעזרו לחנך את הבנות על טהרת הקדש.

כז תתקמוז קעז
 מכתב פללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יבקשם להתאחד יחד,
 ולא לתן לשועלים קטנים לחבל בכרמנו, ולהרבות בגמילות חסד,
 ולשמר על חנוף הבנות, אשר הן צריכות יותר שמירה.

כז תתקמה קפ
 יבהיר לנמען שנראית לו התכנית שפתב וכו', ויבאר רצונו, שתהיה
 מנהלת תקיפה בבית-ספר, כי הבנות צריכות שמירה חזקה.

כז תתקמט קפא
 ישמח על הבשורות טובות, ויאחל ויברך, וייעץ אודות הבגיה והנחת
 אבן הפנה.

כז תתקנ קפב
 יבקש מהנמענת לטל על עצמה את הנהלת בית-הספר, ולשלח לו דין
 וחשבון מהנעשה באספה.

כז תתקנא קפב
 יבקש למסר לאנשי שלומנו שיתאספו יחד בליל רביעי, כי יש לו לדבר
 מנושאים חשובים מאד, ויפליג במעלת פשרות הבשר, ולמה זה לו
 בנפשו, שיהיה הכי מהדר, ולא סתם 'בשר' בהכשר הרבנות.

כז תתקנב קפג
 יִעֲצֵץ לְאִשָּׁה לְחַדֵּל מֵעֲבוּדָתָה, וְלִדְאֵג לְחַנוּךְ הַיְלָדִים בְּבֵיתָ, וַיַּעֲזֹרֶר אֶת
 הַבַּעַל לְכַבְּדָהּ וּלְיַקְרָהּ, אֲשֶׁר בְּזָכוּתָהּ כָּל הַשָּׁפַע, וַיּוֹרֶה עַל בְּדִיקַת תְּפִלִּין
 וּמְזוּזוֹת.

כז תתקנג קפד
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דַּמְשֵׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִבְקָשׁם לְהַתְּנֵהֵם
 בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וּלְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
 וּלְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית נִשְׁגָּבָה.

כז תתקנד קפה
 יַעֲזֹרֶר לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה, אֲלֵא זֶה
 מַעֲשֵׂה שְׁלִי וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ, וּלְהַתְּבוּדֵד הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל
 דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

כז תתקנה קפו
 יוֹדֶה לְנִמְצֵן עַל שְׁעִזְרוֹ בְּהִיּוֹתוֹ בְּאֶרֶץ, וַיַּחֲזִקוּ עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה אֲשֶׁר
 הִיא רְפוּאָה לְכָל.

כז תתקנו קפז
 יִבְקָשׁ לְשַׁלַּח אֵלָיו אֶת הַמַּעוֹת שְׂאֵסְפוּ בְּעִבּוּר הַנְּתוּחַ לְיֶלֶד, וַיֵּאחַל רַב
 נַחַת וּבִשְׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

כז תתקנז קפז
 יוֹרֶה שְׁלֹא לְהַתְּפַעַל מִדְּבוּרֵי בְּנֵי אָדָם, אֲשֶׁר אוֹהֲבִים תְּמִיד לְדַבֵּר, וַיִּבְקָשׁ
 עֲזָרַת הַנִּמְצֵן בְּבִנְיָה, כִּי יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת מִיַּחֲדִים לָזֶה.

כז תתקנח קפט
 יוֹרֶה לְהַפְסִיק לוֹמַר מִזְמוֹר ק"ט וְכו', וַיִּשְׁבַּח אֵיכוֹת הַקְּהֵלָה וְאֲנָשֶׁיהָ.

כז תתקנט קפט
 יְבַאֵר לְנִמְצֵן הַעֲרַכְתּוֹ כְּלַפְּיוֹ, וַיַּחֲזִקוּ עַל נְאֻמָּנוֹתוֹ הַרְבֵּה.

כז תתקס קצ
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי "דַּמְשֵׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִבְקָשׁם לְשַׁמֵּר בְּכַבּוּדוֹ שֶׁל
 אִיזָה מַגִּיד שְׁעוֹר, אֲשֶׁר הוּא מְשַׁכְּמוֹ וּמַעְלָה, וַיְבַאֲרֵם, אֲשֶׁר כָּל עֲנִינָנוּ
 הוּא רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

- כז תתקסא** קצא
 ישבח הנמצען המקרב בני הנעורים אליו יתברך, ויורהו להחזיר
 בבחורים התלהבות הקדשה.
- כז תתקסב** קצב
 ייעץ בענין הפצה, ויעורר לחזק ולעודד את נשות אנשי שלומנו לעזר
 בתרומות בעבור בנין בית המדרש.
- כז תתקסג** קצג
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים ביבנאל, בו יבקשם להתרחק מן
 הסמ"ך-מ"ם כמטחוי קשת, ושלא יהיה לאיש עסק אתו, וכל הענין
 שלנו תורה ותפלה ועבודת השם, ויבאר רצונו להרחיב את המעון, שכל
 ילד וילד מאנשי שלומנו יוכל להפגס, ובעבור זה צריכים עזרת אנשי
 שלומנו, שיצאו עם הגרלות.
- כז תתקסד** קצה
 יורה בענין הדפסה מה ואיך להדפיס, וישבח המדפיסים על עבודתם
 עבודת הקדושה, ויאחל ויברך בזכות זה.
- כז תתקסה** קצו
 ירגיע הנמצענת שלא תדאג, והפחידו אותה לשוא, וירגילה לומר שמות
 הצדיקים ותפלה לאחר יזה.
- כז תתקסו** קצז
 יורה לאשה לעשות רצון בעלה, וירגילה לומר שמות הצדיקים, וילבקש
 ממנו יתברך בזכותם, שתהיה לה רפואה שלמה.
- כז תתקסז** קצח
 יבקש את אנשי שלומנו לרפש דירות בשכונה החדשה, כי לא כדאי
 שיה ילך לאחרים, ויתנה צערו מהסמ"ך-מ"ם הרשע, שרק מחפש איך
 להכפיש ולקלקל.
- כז תתקסח** קצח
 יבקש את המורה לאחד את בנות פתתה, וכך יוכל לבטל הגזרות רעות
 שגוזרים, וירגילה לומר בכל יום יום תהלים, ולהקפיד על מצות כבוד
 הורים.
- כז תתקסט** קצט
 מכתב כללי לבנות התיכון "בית פיגא", בו יחזקן על שיתאחדו בנושא

תִּכְן הַעֲנִינִים

תקון המדות, ויעוררן להתמיד ב"ספר המדות", ולהקפיד על מדת האמת והשלום והצניעות.

כז תתקע ר

יקנה מאד להצלחת האטליז, אשר יש לזה עתיד גדול, ויעורר הנמנע לדבר אליו יתברך בכל יום, אשר זו הצלחה נצחית, שאין לתאר ולשער.

כז תתקעא רא

יורה לנמנע לקחת לידי את הכולל, וכן את ענין הדירות וכו', וכספי הצדקה, ויעורר על שמחה והתבודדות.

כז תתקעב רב

יבאר, אשר עקר מעלת בר ישראל, שזוכה להחזיק מעמד, וקדם שאדם צריך לקבל משהו טוב, מנסים אותו מן השמים, ועובר עליו מה שעובר, והעקר שלא לפל בדעתו.

כז תתקעג רג

ייעץ שלא להעמיס על עצמו יותר מדי, והעקר להתחזק עוד ועוד, כי בזה העולם אי אפשר בלי מדת ההתחזקות.

כז תתקעד רד

יאחל בריאות השלמה, ויבאר שכף הטביע השם יתברך, ואין תרופת פלא נגד הקאות, והעקר להתחזק.

כז תתקעה רה

יבאר לנמנע התכנית של איזה יזם לבנות הרבה יחידות דיור כפועלים דקות מ"היכל הקנז", וכדאי להכנס בזה, כי הערך של הדירות רק עולה ועולה, וינגיל לדבר בכל יום אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה.

כז תתקעו רז

יבאר לנמנע רצונו שישמשו פה בארץ, ואל לו לשמע אחרת, וכן שיחזיק עצמו עם התאחדות האברכים, ויספר רצונו להקים "ארגון הצלה" וכו', ואמבולנס שישמש את אנשי שלומנו לשמחות, והעקר — לקבצו שעורים כסדרן בתורה הקדושה, אשר זה נשאר לאדם לנצח.

כז תתקעז רח

יורה להודות לפניו יתברך על התאומים שזכה להם, ויורה לעזר לאשה ולכבדה, ולחזק את האם בכל העובר עליה.

- כז תתקעח** רח
 יפליג במעלת ההפצה, וייעץ לשמור על הבריאות, ויאחל כחות נפש
 מחדשים.
- כז תתקעט** רט
 יחזק הנמען, שלא יתפעל מכל המניעות, וימשיך להחזיק את הישיבה
 ביד רמה, וזה לא פלא, שהסטרא אחרא מנסים למנע ולעכב, פי נגד
 קול הברה דקדשה, גם קול דסטרא אחרא.
- כז תתקפ** רבי
 יתן תקון איך לצאת מאיזה חטא, וינגיל לילך למקנה בכל יום, וללמד
 בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר זה עקר העצה להנתק מהרע.
- כז תתקפא** ריג
 מכתב כללי לתלמידי ישיבת "תפארת בנים", בו יחזקם על אמונה
 פשוטה בו יתברך, ועל טבילת מקנה, אשר הוא תקון לכל החטאים,
 ואמירת 'תקון הכללי', ולמוד משניות, אשר מזככות את הנשמה.
- כז תתקפב** רטו
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקן על אחדות ואהבה,
 ויביא ראיה מפרשת קרח, שברגע שפוגמים באמונת חכמים, פבר
 נפרדים מכל הקהל, ולכן העקר להתאחד באחדות אחת, ולהתרחק
 מקנאה ושנאה, ולהיות שמח בחלקו תמיד, ולעזר ולסיע ולהרבות
 בגמילות חסדים, אשר אין למעלה מזה.
- כז תתקפג** רכד
 יבאר לנמענת, שקשה לו מאד להחזיק את שני בניה בישיבה, עקב
 התנהגותם השלילית, וייעצה להרבות עליהם בתפלה בקברות צדיקים,
 אולי ירחם השם, ויעלו על דרך המלך.
- כז תתקפד** רכה
 יבקש את הנמען לדבר עם בנו הלומד בישיבה, ולשדלו להשתנות, פי
 אחרת לא יוכל להמשיך להחזיקו בישיבה.
- כז תתקפה** רכה
 יבאר אשר בזה העולם מנסים את כל אחד בכל מיני נסיונות, ואשרי
 הזוכה להחזיק מעמד, וינגיל להרבות בתפלה על הילדים בכל יום,
 אשר זה מאד נשמע ונתקבל בשמים.

- כז תתקפו** רכו
 יורה כמה הנחיות טכניות, ויחזק מאד, ויקנה שהדרשה שדבר פעלה
 בקרב הנשים.
- כז תתקפו** רכו
 ישבח לנמענת את בנה, שהצליח מאד בשיבה מכל הבחינות —
 במדות וביראת שמים ובלמוד, ויאחל לה רב נחת.
- כז תתקפח** רכח
 יפליג במעלת הפצת מעינות החכמה חוצה, אשר זה מציל את הדור,
 ויעורר על הרפסת הקונטרסים השיכים לבחורי שיבה, ולהפיצם
 ביניהם, פי הסמ"ד-מ"ם חוגג מאד להכשיל את בני הנעורים, חס
 ושלום.
- כז תתקפט** רל
 יעורר להתעלות בעבודת השם יתברך, ולקום מקדם ולהתפלל ותיקין,
 ולקבץ שעורים פסדרן בתורה הקדושה, ולהרבות בתפלה והתבודדות,
 ולשמר על שלום בית.
- כז תתקצ** רלג
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על שמחה ורקודים,
 ולדון איש את רעהו לכף זכות, ולהרגיל עצמם לתפלה והתבודדות,
 ולהתפלל שלש התפלות במנין, ואז טוב להם כל הימים.
- כז תתקצא** רלה
 מכתב נוסף לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם לא להתראין לשום עתון
 וכתב, כי פלם בעלי לשון הרע וחוטאים ומחטיאים את הרבים.
- כז תתקצב** רלה
 מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם לבקש פל
 צרכם ממנו יתברך, כי אין דבר גדול מתפלה והתבודדות, וזה היסוד
 בבסידות ברסלב, וגדולה תפלה יותר מן הקרבנות, ואפלו אין אדם
 פדאי לענות בתפלתו, כיון שמרבה בתחנונים, עושה עמו השם יתברך
 חסד ונענה.
- כז תתקצג** רלז
 יודה לנמען שנטל על עצמו לחנך את הבחורים הצעירים בני בר-מצנה,
 ומשקיע בהם הרבה מאד, ויורה להחדיר בהם אמונת חכמים, אשר על
 ידה זוכים לאמונה בהקדוש-ברוך-הוא.

כז תתקצד רלט

יִבְעַץ בְּעַנְיָן שְׂדוּדָה, לְשִׁמְעַע בְּקוֹל הָאֵם, וּלְשַׁלְּחָהּ לְרֵאוֹת אֶת הַבְּחוּרָה, כְּדִי
שָׁלֵא יִפֹּל בְּפֶתַח, חֵס וְשָׁלוֹם.

כז תתקצה רלט

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֵת שֶׁהִתְקַבְּצוּ בְּבֵיתָהּ לֹאמַר תְּהִלִּים, כִּי אֵין לָנוּ בְּזוֹהַ הָעוֹלָם
רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְרַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עֲלֵינוּ לְבִקְשׁ.

כז תתקצו רמ

יִוְדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיִּאֲחֻלוּ, שְׁבוּדָאֵי יִשְׁיב לֹא הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ מְדָה
כְּנִגְדַּ מְדָה, וַיַּעֲשֶׂה גַם עִמּוֹ צְדָקָה וְחֶסֶד.

כז תתקצז רמא

יַעֲזוּר עַל הַתְּמִדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְנַצֵּל הַזְּמַן הַיָּקָר 'לְגִנְבִי' עֵתִים
לַתּוֹרָה, וְלֹא לְהַתְּפֹתוֹת אַחַר עֲצַת הַיָּצֵר.

כז תתקצח רמב

יִבְאָר, אֲשֶׁר אֵין מְלוּיָן לֹא לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְכוּ', אֲלֵא תוֹרָה
וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד, וְאֲשֶׁרִי הַזּוֹכֵה לָזֶה.

כז תתקצט רמג

יִבְהִיר לְנִמְעָן, אֲשֶׁר כָּל רְצוֹנוֹ לְהִקְיָם יִשְׁיבָה שִׁישׁ בַּהּ אֵיכוֹת וְלֹא כְמוֹת,
וְלִכֵּן שָׁלֵא יִכְנִים בַּחוּרִים שְׂאֵינָם רְאוּיִים, אֲלֵא יִבְדֵּק שִׁיְהִי בַּחוּרִים יִרְאִי
הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, הַנוֹהֲגִים בְּדַרְךְ אֶרֶץ וְאוֹחֲזִים בְּעִבּוֹרַת הַשֵּׁם.

כח אָלְפִים רמג

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה,
וּכְפֶרֶט בַּדּוֹרוֹת הָאֵלוּ, אֲשֶׁר הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה שְׁמוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כח א' רמה

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁעוֹסֵק בַּהֲפָצָה, וַיִּבְאָרוּ שְׁזוֹ זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת,
כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְחִיִּים מֵתִים מִמֶּשׁ, וּמִי שִׁילְמַד בָּהֶם, יִמְשֹׁךְ לְבָבוֹ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כח ב רמז

יִבְאָר, אֲשֶׁר הַחִיִּים קָשִׁים וּמְרִים, וְעַקֵּר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — אֵיךְ
לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים, וְאֵין זֶה עֲצָה לְפַל בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת, אֲלֵא לְהַגְדִּיל
שְׁכָלוֹ וְדַעַתּוֹ.

- כז ג** רמח
 יאחל הקמת בית נאמן בישראל, וייעץ אודות שם וכו', ויורה לבדק את התפליון, ולהרבות בדבור אליו יתברך, וללמד משניות ולהיות בשמחה.
- כז ד** רמט
 מכתב לבנות התיכון "בית פיגא", בו יחזקן להתרחק מקנאה ושנאה, ולהדבק באחדות ואהבה, ולא להמשיך אחר הברי הזמן ותחבולותיו, ולדקדק במצוות, ולרכש מדות טובות, וראת שמים וצניעות.
- כח ה** רנח
 ייעץ אודות הצעת שדוך וכו', ויעורר להתבודד הרבה אליו יתברך ולבקש ממנו, כי בלי תפלה לא הולך כלום.
- כח ו** רנט
 יאחל "מזל טוב" לארוסי הנמען, ושפע ברכה והצלחה.
- כח ז** רנט
 יאחל "מזל טוב" לרגל הארוסין, ויורה ללמד בכל יום פרקי משניות והלכה, ולהתנהג בדרך ארץ, ולהתפלל במנין, ולקנות לעצמו שם טוב.
- כח ח** רס
 יורה להתחזק במדת השמחה, ולא להשבר משום דבר, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו, ולגרס פרקי משניות, אשר זו סגולה לזכור הנשמה.
- כח ט** רסא
 יוכיח את הנמען שמפה את התלמידים, ויזהירו על דבר זה, ויורהו לנצל הזמן לתורה ותפלה ועבודת השם יתברך.
- כח י** רסב
 ישבח הנמען שהכניס לרפוס עוד כרך "אשר בנחל", אשר הספר הזה עולה על כלנה, ויפליג במעלת העסק הקדוש של הרפסה.
- כח יא** רסג
 יבאר לנמען, שיש לו נאמנות אצלו בעניני כספים וכו', וינחהו בענין המשך הבניה, וכן לדאג לתשלום העליות בבית הכנסת, ולרשם את אלו הנשים שתראו בעבור המזון, ובענין האולם שמחות לפרסם, שאם לא ישלמו לאולם כליל שמחה, סוגרים את האולם.

- כח יב** רסה
יחזק לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולשמר על שלום-בית.
- כח יג** רסו
ישבח הנמען על הצלחת הפולל ועל התמדתו בלמוד הלכה.
- כח יד** רסז
יתנה צרת הדור, שמפוטמים עצמם בנבלות וטרפות, ולכן עז חפצו ורצונו להקים בקהלה שחיטה מהדרת בתכלית, ויעורר על הדבור אליו יתברך, אשר מי שעושה כן, כל החיים שלו הולכים אחרת לגמרי.
- כח טו** רסח
יורה להיות בשמחה, אשר היא היסוד, והיא הרפואה לאדם, וכן לדבק עצמו באין סוף ברוך הוא, ותמיד לדבר אליו יתברך, ולבקש ממנו כל צרכיו, וללמד הרבה משניות, ולהתפלל במנון.
- כח טז** רסט
יורה על שמחה ודבקות בו יתברך, והתמדת התורה הקדושה — מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ושלחן ערוך.
- כח יז** רעא
יעורר למשך עצמו אל השמחה ולהתרחק מן העצבות והמרירות, כי השמחה היא רפואה לכל.
- כח יח** רעב
ישבח הנמען שעוסק בגלוי אמתת מציאותו יתברך וקרוב רחוקים לצור מחצבתם, אשר גדולה זכותו בשמים.
- כח יט** רעב
יעורר להתרחק ממחלקת ומריבות ולהתבונן בשלום הבריות, ולהיות בשמחה ולעשות רצון הפעל.
- כח כ** רעג
ישבח הנמען שעוסק בגלוי האמונה לעם ישראל, אשר גדולה מעלתו בשמים.
- כח כא** רעד
יבאר, אשר בדור הזה העקר הוא אמונה פשוטה, כי פנגד זה שהעורב רב עקרו שם ה' מעם ישראל, צריכים למלא את כל הארץ רק עם אמונה.

כח כב רעד
 יורה שלא להתבלבל כלל משום בריה, ולהתחזק ולהחזיק מעמד, פי
 גדול אדוננו רוב להושיע.

כח כג ערה
 יעורר על תפלה והתבודדות, אשר זו הצלחה נצחית שאין לתאר כלל.

כח כד ערה
 זיהיר להקפיד מאד על פשרות הפשר, ולכן לקח משגיח ביבנאל על
 האטליז, שיהיה בתכלית הפשרות, ולא כפי שרואים ברחבי הארץ
 לצערנו, שיש הכשר רבנות מטעם, ונכשלים בטרפות ונבלות.

כח כה רעז
 יביע רצונו להגדיל את הישיבה ולהרבות ספסליה עד פשלוש-מאות
 בחורים בן ירבו, ויחזק שלא להשבר מכל העובר עליו, ועקר
 ההתחזקות באמונה פשוטה בו יתברך.

כח כו רעה
 יבהיר רצונו לחתן את הבחורים סמוך לפרקם, כדי להצילם מעוונות
 וחטאים, ויורה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולדבר הרבה אליו
 יתברך.

כח כז רעט
 יחזק על שמחה והתבודדות, למוד ח"י פרקים משניות והלכה, וייעץ
 אודות הצעת שדוף.

כח כח רפ
 יורה להדבק בו יתברך, לידע אשר הכל נעשה מאתו יתברך, וכן לראות
 לחזק אחרים, ולדבר עמהם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ועל-ידי-זה
 גם לאדם בעצמו יש חזק.

כח כט רפא
 יעורר מאד על שלום-בית וכבוד והבנה הדרדים, ואז נתמלא הבית
 בשמחה והשכינה שורה בו.

כח ל רפב
 יתן עצות איו ומה ללמד את התלמידים שיהיו ראי ה' וחושבי שמו,
 שילמדו מסכת תענית מאות פעמים, מלבד השעור פסדן בש"ס וכן
 בעיון, וכן ילמדו "ספר-המדות", פי המדות הן עקר האדם.

- כח לא רפג
 יבקש לשמע מה מתקדם עם הבנייה, ויעורר על התמדת התורה
 הקדושה, כי זה ישאר מאתנו לנצח.
- כח לב רפד
 ישבח הנמען שזכה לארגן כנס לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו
 ותברך, וגדל זכותו — אין לתאר ולשער כלל, ויחזק גדיו להמשיך
 הלאה בפעליו החשובים.
- כח לג רפע
 מכתב לבנות התיכון "בית פיגא", בו יחזקן להמשיך לנהג בדרך ארץ
 ובמדות טובות, ולקנות לעצמן שם טוב, ולילך לפעילות במסגרת
 בית-ספר ולא מחוצה לו, ואם תציתנה — לא תפסדנה בזה ובכא
 ולנצח נצחים.
- כח לד רפה
 יורה לציתו ולקבל דבריו, ואז בודאי תזכינה להקים בתים יפים
 ונאמנים בישראל, ולהפך — להפך.
- כח לה רפו
 יחזק באיזה כנס שהיה על אמונה פשוטה בו ותברך, ולבקש ממנו
 ותברך כל אשר צריכים, ולקבל על עצמם על מלכות שמים בקיום
 המצוות בפעל ממש.
- כח לו רפז
 ייעץ אודות הבת מה לעשות, ובאיזו מסגרת לשלבה, וכן כיצד לפתח
 את האטליז שיפרח וישגשג, ויהיה מקור פרנסה יפה.
- כח לז רפח
 ייעץ אודות הארוסין, ויורה לשמח מאד על נעם חלקם, שזוכים לארס
 את בנם, ויאחל ויברך.
- כח לח רפט
 יודה לנמען על עזרתו, ויבקשו לראות מה ארע בביתו, מחמת איזה
 פצוץ של צנרת שיש שם, וחבל שילכו מים לאבוד.
- כח לט רצ
 ימנה להרחיב את אפשריות המגורים ביבנאל, על-ידי רכישת יחידות

דירות לאנשי שלומנו, וייעץ אודות הכולל וכו', והעקר להתחזק להיות בשמחה, אשר מרחבת את הדעת.

כח מ רצא

יבאר המצב העגום בעולם בענין הכשרות, ולכן עז חפצו שהשחיטה בקהלה תהיה מהדרין מן המהדרין וכו', ולא להתפשר בענין זה כלל וכלל.

כח מא רצב

יודה לנמען על טרחתו בעבור הכולל, ויפליג במעלת למוד התורה הקדושה, אשר לא תסלא בפז.

כח מב רצג

מכתב כללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יחזקם לקנות דירות, ולהרחיב גבולנו, ולא יועיל לסמ"ך-מ"ם מאום, ויעוררם לקבע לעצמם שעורים כסדרן בתורה הקדושה, ולהתבודד אליו יתברך, ולקיים הגדרים והתורמות שמבטיחים בעבור העליות בבית-הכנסת.

כח מג רצו

יורה שלא להתפעל מכל המסיתים וכו', אלא להמשיך לנהל את בית-הספר ביד רמה, כי כל מטרתנו, להקים דור יראי השם וחושבי שמו.

כח מד רצז

ייעץ בענין הדירות, ויחזק לא להשבר כלל, כי עוד יזכו לנסים נגלים.

כח מה רצח

יקנה שאנשי שלומנו ירכשו הדירות בפרויקט החדש, ותגדל הקהלה על אף חריקת שני הסמ"ך-מ"ם, שאינו נח ואינו שוקט העקר לעקר את הקדושה המתפשטת.

כח מו רצט

יחזק שלא להשבר משום דבר, ולבסוף נזכה להקים שכונה נוספת מרהיבה.

כח מז ש

מכתב אל בנות התיכון "בית פיגא", בו יבקשן להתאחד יחדו, ולהתאסף גם בסעדה שלישית, ולכבד את הצנות כראוי, ולהתמיד

ב"ספֿר-הַמִּדּוֹת", וְלוֹמַר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכְּינָה לְכָל טוֹב.

כח מח שא

יִוְדָה לְנִמְעָן, שֶׁתִּקַּן אֶת הַנְּזִילָה בְּבֵיתוֹ, וַיִּשְׂמַח עַל הַתְּמַדְתּוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעֲזֹרוּ עַל שְׂמֵחָה בְּעֲצָמוֹ וּלְשִׂמְחָה אַחֲרָיִם, אֲשֶׁר זֶה הַתְּרוּפָה כַּנֶּגֶד נִסְיוֹנוֹת הַחַיִּים.

כח מט שב

יִוְדָה לְהַרְחִיק מִקְּרֹב הַקְּהֵלָה כָּל מִינֵי תְּמָהוּנָיִים חֲדָשִׁים מִקְּרֹב בָּאוּ, כִּי יִבְנֶאֱלֵ אֵינָה עִיר מִקְּלֵט לְכָל אֱלוֹ.

כח נ שג

יִוְדָה עַל הַעֲזָרָה לְמַעַן הַקְּהֵלָה וְהַמְּעוֹן, וַיִּבְאֵר אֲשֶׁר אֵין לְצַפּוֹת לְהַעֲרֹכָה מִצַּד הַבְּרִיּוֹת, כִּי זֶהוּ טָבַע רַע אֲצֵל אַנְשִׁים שְׂאִינִם מִפִּירִים טוֹבָה.

כח נא דש

יִבְאֵר, אֲשֶׁר לְבִסּוֹף יִשְׂאֵר מִהֶאָדָם רַק אֱלוֹ הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת, שְׂזוֹכָה לְעֲשׂוֹת, וְהַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּמַדְתּוֹ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַקְפִּיד עַל שְׁלוֹם-בֵּית.

כח נב שה

יִבִּיעַ שְׂמֵחָתוֹ עַל שֶׁהִנְמַעַנְתָּ שְׂבָה לְלַמֵּד בְּתִיכּוֹן, וּלְחַנֵּף אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לִירְאָת שָׁמַיִם וְאַמוֹנַת חֻכְמִים וְצַנִּיעוֹת וּמִדּוֹת.

כח נג שו

יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדַת הַבַּת, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַכְּנָה הַיְדוּדִית, וּלְשִׂמְחָה עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בוֹ, וְלִדְוִן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת.

כח נד שח

יִבְאֵר, אֲשֶׁר בְּזַה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזּוֹקוֹת, לְאוֹר כָּל הַנִּסְיוֹנוֹת שְׂעוֹבָרִים עַל כָּל אַחַד, וְאֲשֶׁרֵי הַמְּחִזִּיק מְעַמָּד, וְעַקֵּר הַתְּכִלִּית בְּזַה הָעוֹלָם לְהַכִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כח נה שט

יִוְדָה לְטַפֵּל תְּרוּפָתִית בְּיָלֵד, כִּי אַחַר טְפוֹל הַתְּנַהֲגוֹתוֹ נְאוּתָה וְטוֹבָה, וְהַעֲקֵר לְחִזְקוֹ וּלְעוֹדָדוֹ, וַיִּשְׂמַח בְּהַתְּפַתְחוֹת הַמְּעוֹן וּבְשִׂגְשׁוּגוֹ.

כח נו שי

יִחֲזַק מְלַמֵּד לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדוֹתוֹ, וּלְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וּבְזַה זֹכִיכִים לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וּלְרְאוֹת נְסִים נִגְלִים.

כח נז **שיא**
 יִוָּרֶה לְהִתְחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ וּלְחַזֵּק אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְהִרְבּוֹת בְּדַבּוּר אֱלֹוֵי
 יְתָרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

כח נח **שיב**
 יִשְׁמַח מְאֹד, שְׂאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִרְשָׁמִים לְרִכִּישַׁת הַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, וְכֵן
 תִּגְדֹּל וּבִנְאָל לְ"עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ.

כח נט **שיב**
 יִבְהִיר לְנִמְעָנֶת, שְׂאֵם שֶׁבָּצוּ אוֹתָהּ לְמוֹרָה בְּכַתֶּה פְּלוֹנִית, כִּנְרָאָה הִיא
 מִתְאַיְמָה דִּיקָא לָזֶה, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת מְרָצִים וּשְׂמֵחִים בְּחֻלְקָם.

כח ס **שיג**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהַפְּצָה וְקִרּוּב רְחוּקִים אֱלֹוֵי יְתָרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
 מִזֶּה.

כח סא **שיד**
 יִוָּרֶה לְיִשְׁרֵי אֶת הַהֲדוּרִים, וּלְהַגִּיעַ לְעֵמֶק הַשְּׁוֶה, וְהַעֲקֹר — לְדַבֵּק עֲצָמוֹ
 בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע שֶׁהַכֹּל לְכֹל הוּא עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יְתָרָה.

כח סב **שטו**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְנִשּׁוֹת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יִבְאָר עַל-פִּי פִּרְשַׁת שְׁבוּעַ
 — חֲקַת בְּלָק, מַעֲלַת אָמוּנַת חֲכָמִים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בּוֹזְכוֹת זֶה
 לֹא חָלָה קָלְלַת בְּלָעָם עֲלֵיהֶם, וּיִבְאָר גְּדֹל כְּחוֹ שֶׁל כָּל יְהוּדֵי כְּשֶׁהוּא
 בַּחֲנִינַת 'אֶחָד', שְׂאֵינּוּ מִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה, אֲלֹא רוֹצֶה רַק אֶת הַבוֹרָא
 יְתָרָה שְׂמוֹ, וְאֵינּוּ מִתְבַּלְבֵּל מֵאֶף אֶחָד, וְכֵן גְּדֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתָרָה,
 וּיְחַזֵּק מְאֹד לְצִיַּת אֶת הַצַּדִּיק הָאֶמֶת, וְלִילְךָ בְּדַרְכֵיו, מֵאַחַר שְׂזַכִּינוּ
 בּוֹזְכוֹת חֲנָם לְהַפְּרִירוֹ, עֲלֵינוּ לְדַאֵג שְׁלֹא יֵצֵא חֲלִילָה שֵׁם רַע עַל הַצַּדִּיק,
 וּלְגַלוֹתוֹ לְכֹל סְבִיבְתָנוּ.

כח סג **שכה**
 יִעֲצֵץ שֶׁהָאִשָּׁה תִּסַּע לְצִיּוֹן רַבְּנּוּ ו'ל, אִם עֲדִין לֹא הִיָּתָה שָׁם, וּיְחַזֵּק מְאֹד
 שְׁלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם.

כח סד **שכו**
 יְחַזֵּק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּלְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר
 אֱלֹוֵי יְתָרָה, וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת הַבְּרִיּוֹת אֲשֶׁר אֵין שְׂמִחָה גְּדוֹלָה מִזֶּה.

- כח סה** **שכז**
 יודה על שלום-בית ושלום עם השכנים, ולא להפגס במחלקת, אלא
 העקר לדבק עצמו אליו יתברך, וכל העובר לספר לפניו.
- כח סו** **שכח**
 יחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולדבר אליו יתברך, אשר כל דבור
 ודבור הוא הצלחה נצחית.
- כח סז** **שכט**
 יודה לנמען על עזרתו, ויברכו ברכ נחת וכל טוב.
- כח סח** **של**
 מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם לנצל הזמן
 היקר בימי הנעורים, אשר עבודת השם אז חשובה יותר מכמה שנים
 לעת זקנה, ויבקשם לשמר על סדרי הישיבה, ולנהוג בדרך ארץ ובכבוד
 כלפי הצוות, וללמד בהתמדה גדולה מאד.
- כז סט** **שלג**
 יתנה צערו על בת הנמען, שאינה מתנהגת כשורה, ויבאר, אשר עם
 ילדים צריכים סיעתא דשמיא, ולשפף הרבה דמעות עליהם.
- כז ע** **שלד**
 ייעץ אודות האטליז לא להיות בעל חוב וכו', ויורה לקבצ שיעורים
 כסדרן בתורה הקדושה, ולהתבודד לפניו יתברך.
- כז עא** **שלד**
 יתנצל, אשר מרב עצם הטרדות שהיו לו, שחלץ כמה וכמה אנשים
 שהיו בצרה גדולה, על-כן לא היה לו פנאי לענינים אחרים.
- כז עב** **שלה**
 יזהיר הנמען שיחדל לנהוג בפראות, אשר אין זה משחק ילדים, ואזי לו
 אם ימשיך לעשות כן.
- כז עג** **שלו**
 יורה לעורר את הבחורים להתפלל בקול ובחיות, ואחר כל תפלה לילך
 ברקודים, פי השמחה רפואה לכל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צמוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמונרב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליאומזונארויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
וירווי מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ויירווי מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שמעון מאיר בן יעל

שיזכה להתחתן בקרוב
ולהקים בית נאמן ודורות
ישרים ומבורכים בחן ובחסד
וברחמים גמורים בלי שום
צער ויסורים בזכות וכח רבינו
נחמן בן פייגע

הספר הקדוש נדפס לזכות

פייגע בת יעל

שתושע ברחמים גמורים מידו
יתברך שמו בחן ובחסד בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגע גיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נפתלי בן יעל

שיושע בישועה שלימה בחן
ובחסד וברחמים גמורים בלי
שום צער ויסורים בזכות וכח
רבינו נחמן בן פיגע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אהרון בן יעל

שיושע בישועה שלימה בחן
ובחסד וברחמים גמורים בלי
שום צער ויסורים בזכות וכח
רבינו נחמן בן פיגע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

פנחס אליהו בן יעל

שיזכה להיות איש כשר באמת
דבוק ומקושר תמיד לרבינו
הקדוש רבינו נחמן בן פיגע
ושיזכה להיות כל ימי חייו
בר"ה באומן בקדושה ובטהרה
ושיהיה שמור תמיד מכל
מכשול ומכל חטא ועוון ומכל
השפעות רעות ברחמים
גמורים בזכות וכח רבינו נחמן
בן פיגע

הספר הקדוש נדפס לזכות

כל נשמות ישראל שיתבטלו
מהם כל גזירות קשות ורעות
ובפרט גזירת הגיוס על בני
הישיבות והכוללים הקדושים
שיכלה ויתבטל תיכף ומיד
ממש ברחמים גמורים בלי שום
דין כלל בזכות וכח רבינו נחמן
בן פיגע זיעועכ"א

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים,
לאה בת שפרה מרים, אברהם בן שפרה
מרים, חנה בת שפרה מרים, יעקב בן חנה,
שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן
חנה, ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,
דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית
שלומצה בת חיה גולדה,
מיכל גניה בת חיהגולדה, רבקה רויוזא בת
חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, שלומית שלומצה בת לאה,
אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה בת לאה,
רחל פייגא בת לאה, חנה בת מנוחה נחמה,
משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה
שיינדל, ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם הוריהם רוב נחת
דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נרפס לכבודו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

רבנו של של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודוהנשא על
כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על כל יושבי תבל ארציק
יידע כל פעול כי אתה פעלת ויבין כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפואהוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה

בזכות רבינו נחמן בן פייגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים אמן
ואמן

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו גרננה ליהנה גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
גריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליזתי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לכן א שמת לבי ויגל פבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁר־י נְשִׂי־פֶשַׁע פְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֹׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי בִשְׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְּךָ
 לְשִׂדֵי בַחֲרֹבְנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדְרִיעֵךְ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהִים לְעֵת מַצָּא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגְיַעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תַּעֲרַנִּי
 חֲנִי פִלַּט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: ט אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 כָּל קָרֵב אֱלֹהִים: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּנֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁפִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכָתָה
 בַּחֲלָיו: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנִנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבַר: ׀ יחד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ
 כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ׀ דְּבַר-בְּלִיעַל
 יַעֲזוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לָקוּם: ׀ גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמֵי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגָּדִיל עָלַי
 עֵקֵב: ׀ וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 בּוֹזֵאת יָדְעֵתִי כִּי-חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אֹיְבֵי
 עָלַי: ׀ וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ׀ בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מִב * לְמַנְעֵחַ מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קִרְחָ: ׀ כְּאִיל תִּעְרֹג
 עַל-אֲפִיקֵי-מָוִם כֵּן נַפְשֵׁי תִעְרֹג אֲלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ׀ הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וּלְלֵילָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֲלַהֶיךָ: ׀ אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁכַּח עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹר | בְּסֶדֶךְ
 אֲדִידָם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵנִ: ׀ מִהַתְּשׁוּחָחִי | נַפְשֵׁי וּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחֲלֵי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֵנו יְשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ׀ אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תְשׁוּחָח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ׀ תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדֹו וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי: ׀ אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׁכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח |
 בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאֵיבֵי | אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגַּבְּנִי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עֶזְרִי יִרְצוּן וַיִּכּוֹנְנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאֹתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֲזָן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי: יא אֱלֹהֵי חֶסְדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינְמוֹ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ בַכָּלֵב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הִמָּה
 יִנְיַעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וַאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵדָה וְאַרְיֵן לַבִּקָּר חֲסֻדָּה כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי
 וּמָנוֹס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהִים אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֻדֵי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי (*
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה
 עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
 יִזְנֶה | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאִפֶּס לְנִצָּח
 חֲסֻדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשִּׁכַּח חֲנוּת אֶל
 אִם-קִפְּצֵן בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרָה מֵעַלְלִי-יָה כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֲדָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כֹּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עֵדָה: טז גְּאֻלַּת בְּזָרוּעַ עֲמֶךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סָלָה:
 יז רְאוּךָ מִיָּם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

תהמות: ^{יח} זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־תצציד יתהלכו: ^{יט} קול רעמד | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרפד
 ושבידך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
^{כא} נחית כצאן עמד ביד־משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ^ב בטרים | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
^ג תשב אנוש עד־דבא ותאמר שובו בני־אדם:
^ד כי אלה שנים בעיניך פיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלף: ^ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ^ז כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
^ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ^ט כי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
^י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי־גז חיש ונעפה:
^{יא} מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: ^{יב} למנות
 ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: ^{יד} שפענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: ^{טו} שמתנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: ^{יז} ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטי-יו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
 דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזבח עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמפר יוסף: יח ענו
 בכפל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וזקניו יחבם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב נר
 בארץ-חם: כד ויפר את-עמו מאד ויעצמהו
 מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו:
 כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר-בו: כז שמו-
 בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח
 חשף ויחשף ולא-מרו את-דברו: כט הפך את-
 מימיהם לדם וימת את-דנתם: ל שרץ ארצם
 צפרדעים בחדרי מלביהם: לא אמר ויבא ערב
 פנים בכל-גבולם: לב נתן נשמייהם ברד אש
 להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישפר עץ
 גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
 לה ויאכל כל-עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
 לו ויך כל-בכור בארצם ראשית לכל-אונם:
 לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו פושל:
 לח שמת מצרים בעאתם פי-נפל פחדם עליהם:
 לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל
 ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: מא פתח צור
 ויזובו מים הלכו בעציות נהר: מב פי-זכר את-
 דבר קדשו את-אברהם עבדו: מג ויוצא עמו
 בששון ברנה את-בחייריו: מד ויתן להם ארצות
 גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור | ישמרו
 חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז * על־נְהָרוֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
 בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר
 אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם־אֶשְׁכַּחַךְ
 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁפַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי | לְחִבֵּי
 אִם־לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
 רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 ח בַּת־בְּבַל הַשְׁדּוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֵם־לָךְ אֶת־
 גְּמוּלָךְ שְׂגֻמְלָתְ לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחֹזוּ וְנַפִּיץ אֶת־
 עַלְלִיךְ אֶל־הַסַּלַּע:

קנ * הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ בַגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
 ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַגִּבּוֹל וּכְנֹזֶר:
 ד הַלְלוּהוּ בַתֶּף וּמַחֲזֹל הַלְלוּהוּ בַמְּנִיחַ וְעֹנֵב:
 ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהנה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהנה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: